ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΗΤΟΙ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙΣ

τοῦ ἁγιωτάτου ἀποστολικοῦ τε καὶ καθολικοῦ ὀρθοδόξου πατριαρχικοῦ
θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων καὶ πάσης Παλαιστίνης ἀποκειμένων

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΜΕΝ ΚΑΙ ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΟΙΣ ΚΟΣΜΗΘΕΙΣΑ ΠΙΝΑΞΙΝ

ὑπὸ

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ-ΚΕΡΑΜΕΩΣ

τύποις δ' ἐκδοθεῖσα ἀναλώμασι τοῦ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΟΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

1899

impression anastatique

CULTURE ET CIVILISATION
115, AVENUE GABRIEL LEBON
BRUXELLES
1963

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΗΤΟΙ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΤΕ ΚΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ

ΑΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Ἐν τῷδε περιέχεται τῷ τόμῳ 447 κωδίκων τῆς ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Παναγίου Τάφου βιβλιοθήκης ἀκριβὴς ὁπωσοῦν ἀναγραφή, ἧς ἐγὼ τὴν σύνταξιν ἐν Κωνσταντινουπόλει (ἐν ᾗ τὸ εὐκλεὲς ἐκεῖνο ἵδρυται μετόχιον) ἔτει ἠρξάμην 1886-ῳ· ὁ γὰρ τότε τοῦ μετοχίου τούτου καθηγούμενος Δαμιανὸς ἀρχιμανδρίτης ὁ Σάμιος, φιλοτιμίᾳ νυγεὶς ἐπαινετῇ, τὴν ἐκεῖ πρότερον κακῶς ἔχουσαν βιβλιοθήκην ἐνὶ δώματι μεγεθύνας εὐρεῖ, καιναῖς τε τοῦτο θήκαις περικοσμήσας, καλέσας ὕστερον ἐμὲ προετρέψατο πάντα τὰ τότ' ἐν ἐκείνῃ γραπτά τε διατάξαι καὶ ἔντυπα βιβλία, ταῦτά τε περιγράψαι, ὡς ἂν ἐγὼ κρίνω, καὶ τοὺς αὐτοῖς ἁρμόζοντας ἀριθμοὺς ἐπιθεῖναι, οὕτως εἰπὼν ἀξιώσαντός τε καὶ βουλευσαμένου τοῦ μακαριωτάτου τῶν Ἱεροσολύμων πατριάρχου Νικοδήμου. Ἐγὼ μὲν οὖν τῇ οὕτως εὐμενεῖ δοὺς ἐμαυτὸν ἀξιώσει παντάπασιν ἀμισθὶ τὴν αἰτηθεῖσαν ἐτέλεσα τότε διάταξιν, ἀπὸ τῶν ἐντύπων ἀρξάμενος βιβλίων· οὗ δὴ γενομένου, νεανίας μέν τις ἀτυχῶς εὐμαθείας ἐνδεὴς τοὺς τίτλους ὕστερον ἐν ἰδίοις ἀντέγραφε δελτίοις, ἵν' ἑξῆς ἐντεῦθεν ὁ καθόλου μετ' ἐλέγχου τῶν ἐντύπων συνταχθείη κατάλογος [1]· ἐγὼ δ' αὐτὸς ἀξιώσει Δαμιανοῦ τοῦ καθηγουμένου περιέγραφον ἐν λεπτῷ τὰ τοῦ μετοχίου κειμήλια, τουτέστιν εἰκόνας τε καὶ λείψανα παντοδαπῶν ἁγίων, ἄμφιά τε λειτουργικά, σταυρούς τε

[1] Οὗτος ὁ κατάλογος οὐκ ἐγένετο μέχρι τοῦδε, τῶν δελτίων αὐτῶν οὔπω διορθωθέντων ὑπ' ἐμοῦ αὐτοῦ, ἢ ὑπ' ἄλλου τινὸς πολυγλώττου καὶ τῆς βιβλιολογίας πεῖραν ἔχοντος· ὃν δὲ ὁ νεανίας ἐκεῖνος ὕστερον, ἐμοῦ αὐτοῦ διαμένοντος ἐν Ἱεροσολύμοις, συνέταξεν ἐν ἰδίῳ βιβλίῳ κατάλογον τῶν ἐντύπων, τοῦτον ἐγὼ παντελῶς ἀσύστατον ὀνομάζω· ἔστι γὰρ ἁμαρτητικὸς ἅμα καὶ πάνυ ἀμέθοδος.

καὶ δισκοπότηρα, χρυσᾶ τε παντοῖα καὶ ἀργυρᾶ σκεύη, ἅπερ ἐν τάξει τοῖς οἰκείοις ἔταττεν ἀριθμοῖς ἐν ἰδίῳ δώματι Γερμανὸς πρωτοσύγκελλος ὁ Κωνσταντινίδης, ὃς ἦν αὐτοῦ δὴ τούτου τοῦ μετοχίου βιβλιοφύλαξ ἅμα καὶ καμαράσης. Τελεσθείσης μὲν οὖν τότε καὶ τῆς τῶν κειμηλίων ἁπάντων ἀναγραφῆς [1], ἠρξάμην ἑξῆς ἐγὼ τῆς ἐν λεπτῷ περιγραφῆς τῶν αὐτοχειρὶ κατὰ σχῆμα ἐν ἰδίῳ προδιατεταγμένων τόπῳ γραπτῶν βιβλίων, τουτέστι τῶν κωδίκων, οἵπερ εὑρέθησαν εἶναι τότε ὀκτακόσιοί που καὶ πεντήκοντα· τῆς μέντοι περιγραφῆς ἄχρι τοῦ 167-ου προβάσης ἀριθμοῦ, προσεκλήθην ἐγὼ δι' ἄλλας τινὰς ἐργασίας εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ οὕτως ἄκοντός μου διεκόπη προσκαίρως ὁ τῶν κωδίκων κατάλογος· ἀλλ' ἔτει 1891-ῳ περιέγραψα τούτων πλείονας, ἀναβιβάσας τὴν περιγραφὴν αὐτῶν ἄχρι που τοῦ 400-οῦ ἀριθμοῦ· καὶ πάλιν ἄχρι τοῦ 447-ου ἔτει 1892-ῳ, ὅτε καὶ συνεργοῦντος Ἰακώβου διακόνου τοῦ Ἀρχατζικάκη πέρας ἐθέμην ἁπάσῃ τῇ προγεγενημένῃ τῶν βιβλίων διατάξει, ὡς εἶναι νῦν τὴν ἐν τῷ μετοχίῳ βιβλιοθήκην εὔτακτον καὶ τὴν ὄψιν καλήν [2]. Ὅτε δὲ ταῦτα ἐγίγνοντο, πατριάρχης μὲν Ἱεροσολύμων ὁ μακαρίας ἦν μνήμης Γεράσιμος, ὁ τοῦ Νικοδήμου διάδοχος, αὐτοῦ δὲ τοῦ μετοχίου καθηγούμενος ὁ τοῦτ' αὐτὸ μέχρι τοῦδε κυβερνῶν Γερμανὸς ἀρχιμανδρίτης ὁ Ἀποστολᾶτος, ᾧπερ ἐγὼ χάριτας νῦν ὁμολογῶ ἐφ' αἷς ἐνεπόρισέ μοι τότε πατρικαῖς εὐμαρείαις. Ἀπὸ μὲν οὖν τοῦ 1892-ου ἔτους διά τινας αἰτίας, ὧν ἡ φανέρωσίς ἐστι παντάπασιν ἀλυσιτελής, οὐδένα τῶν ἐπιλοίπων ἄχρι τοῦδε τετρακοσίων που περιέγραψα κωδίκων· ἀλλ' ἂν θεὸς διδῷ, καὶ τούτων ἡ περιγραφή ποτε αὐτοχειρὶ γενήσεται, ἵν' οὕτω πέρας τῷμῷ δοθείη πόνῳ, αὐτὸς δ' αὖ ὁ τῶν Ἱεροσολύμων πατριαρχῶν προφορικὸς ἅμα καὶ γραπτὸς ἐξ ἀρχῆς μοι δηλωθεὶς ἐν τῇ συντάξει τοῦ καταλόγου μου πόθος ἐκπληρωθείη τελείως

[1] Ὁ τούτων κατάλογος ἐγένετο διπλοῦς· τὸ δὲ πρωτότυπον αὐτοῦ, ὅπερ ἰδίᾳ ἐγὼ συνέταξα χειρί, ὑπάρχει νῦν ἐν τῷ Πατριαρχείῳ τῶν Ἱεροσολύμων. — [2] Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἀνεῦρον ἐγὼ ἐν ἰδίῳ τῆς βιβλιοθήκης τόπῳ δελτία πάνυ πολλά, ὧν ἡ μὴ συνένωσις ἐκ λήθης τοῖς ἑτέροις δελτίοις, τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀποτελέσασι τὸν δῆθεν καθόλου τῶν ἐντύπων κατάλογον, ἐγένετο πρόξενος ἀδίκου τινὸς ὅλως καὶ θορυβώδους μομφῆς κατὰ τῶν κυβερνησάντων τὸ μετόχιον ἔτει 1887-ῳ.

εἰς ὄφελος τῶν ἑλληνικῶν καθόλου γραμμάτων. Πέρας δὲ νῦν τῷ βραχεῖ τούτῳ διδοὺς προλόγῳ, εἰλικρινεστάτας ἐμοὶ πάρεστιν εὐχαριστίας ὁμολογῆσαι Δαμιανῷ τῷ μακαριωτάτῳ μοι πατρὶ καὶ δεσπότῃ, ἐφ' οἷς ἐξ ἀρχῆς ὑπέρ τε τοῦ καταλόγου τούτου καὶ τῆς ἐν τῷ μετοχίῳ βιβλιοθήκης ἐπαινετοῖς ἔπραξεν ἔργοις· ὃν ἔκτοτε ἡ θεία χάρις τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἀμείψασα προήγαγε πρῶτον μὲν εἰς τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ἀξίωμα Φιλαδελφείας τῆς Παλαιστινῆς, εἶτα δὲ εἰς τὸν ἀποστολικὸν τῶν Ἱεροσολύμων πατριαρχικὸν θρόνον.

Ἔγραφον ἐν Πετρουπόλει μηνὶ φεβρουαρίῳ τοῦ ,αωϟθ' ἔτους.

Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ - ΚΕΡΑΜΕΥΣ.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

κωδίκων εὑρισκομένων ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου.

1. Δύο τευχῶν λείψανα καὶ ἓν ἕτερον τεῦχος ἐντελές· ἅπαντα δ' ὁμοῦ συναποτελοῦσι κώδικα 79 φύλλων ἐκ χάρτου, καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀριθμεῖ φύλλα 34 (0,33×0,19), ὧν τὰ πέντε τελευταῖα παντάπασιν ἄγραφα· τὸ δεύτερον ἀριθμεῖ φύλλα 38 (0,365× 0,235), τὸ δὲ τρίτον ἑπτά (0,377×0,257).

Α'. Αὐτόγραφον Γεωργίου Κορεσσίου. «Βιβλίον δ'. Περὶ τῶν ἀπὸ Δαβὶδ ἕως ἀποικίας Ἑβραίων ἀπὸ Βαβυλῶνος. Τμῆμα α^{ον}. Περὶ βασιλέως Δαβὶδ καὶ βασιλέως Σολομὼν καὶ τῶν ἐκ διαδοχῆς ἐπιγεγενημένων βασιλέων Ἰούδα». Ἀρχ. «Τῆς μέχρι γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ σεσωκότος ἡμᾶς» κτλ., φ. 1-26 καὶ 29-31. Τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ὂν ἀριθμεῖ γραμμὰς τριάκοντα· ἔστι δὲ τοῦτο, καθὰ φαίνεται, Γεωργίου τοῦ Κορεσσίου λείψανον συγγραφῆς τινος, ᾗ τὴν ἱστορίαν ἐπεξέρχεται τῶν Ἑβραίων.

Β'. Αὐτόγραφον Γεωργίου Κορεσσίου. «Περὶ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἄσματος τῶν Ἀσμάτων». Ἀρχ. «Τοῦτο τὸ βιβλίον Ἀσιρὶμ ἑβραϊστὶ λέγεται», φ. 1 μέχρι φ. 38-ου, ἔνθα γέγραπται τὸ «Ἀλλὰ πέρας λαβέτω ἡ ἐπιτομὴ τῶν Ἀσμάτων ἐμοὶ Γεωργίῳ Κορεσσίῳ θεολόγῳ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἀκέστορι». Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν δύο καὶ τριάκοντα.

Γ'. Λείψανον σειρᾶς τινος ἑρμηνευτῶν εἰς τὰ ὀκτὼ πρῶτα βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. α') Ἀκέφαλος σειρὰ παλαιῶν ἑρμηνευτῶν τοῦ βιβλίου τῶν Κριτῶν, ὅπερ, ὡς νῦν ἔχει ἐν τῷ κώδικι, ἀπὸ τοῦ ὀγδόου ἄρχεται κεφαλαίου. Ἑρμηνευταί: Βίκτωρ, Θεοδώρητος, Ὠριγένης, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, Εἰρηναῖος, Σεβῆρος, Θεόδωρος ὁ Μοψουεστίας, φ. 1 μέχρι φ. 4-ου, ἔνθα τὸ «Τέλος σὺν Θεῷ τῆς τῶν Κριτῶν Ἰσραὴλ ἁγιογράφου βίβλου· ,αψμγ-ῳ [1743] σεπτεμβρίῳ ς-ῃ ἀμήν. Μακάριος Χῖος». — β') «Βίβλος τῆς Ῥοὺθ» μετὰ σειρᾶς παλαιῶν ἑρμηνευτῶν, οἷον Θεοδωρήτου, Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ὠριγένους, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας καί τινων ἀνωνύμων, φ. 5-6. Τὸ κείμενον δίστηλον.— γ') «Πόσαι ἐκδόσεις εἰσὶ τῆς θείας Γραφῆς εἴτουν ἀπὸ τοῦ ἑβραϊκοῦ εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἑρμηνεῖαι, καὶ τίνες οἱ ταύτην ἑρμηνεύσαντες». Ἀρχ. «Πρώτη ἐστὶν ἡ τῶν οβ' ἑρμηνευτῶν», φ. 7α. Ὑπὸ δὲ τοῦτο τὸ κείμενον γέγραπται τὸ σημείωμα τόδε· «Τῆς παρούσης ὀκτατεύχου βίβλου ἡ μὲν Πεντάτευχος ἔκ τινος ἀντιγράφου παλαιοῦ ἀναγέγραπται, ἐλλειποῦς μὲν τὴν ἀρχήν, ἐν τῷ τέλει δέ, οὔτε τὸν γράψαντα, οὔτε τὸν χρόνον καθ' ὃν γέγραπται ἔχοντος· ἡ δὲ λοιπὴ τρίτευχος, ἀναγέγραπται ἔκ τινος ὁμοίου τῷ πρώτῳ ἀντιγράφῳ, γεγονότος ἐπὶ βασιλείας τοῦ κραταιωτάτου καὶ εὐσεβεστάτου βασιλέως· καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων· Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ· καὶ Ἰωάννου τοῦ βασιλέως τοῦ πορφυρογεννήτου· ἐκτελεσθέντος μηνὶ νοεμβρίῳ ιβῃ νυκτὸς ὥρᾳ θῃ κατὰ τὸ ,ςχιβῳ· ἔτος ἀποκτίσεως κόσμου [= 1103]· ἰνδικτιῶνος· ιβ. διὰ προσταγῆς τοῦ ἐκλαμπροτάτου Λέοντος πρωτονοβολησίμου· καὶ οἰκειοτάτου τῷ ἀοιδίμῳ βασιλεῖ· καὶ διὰ χειρὸς γραφέντος Ἰωάννου τοῦ Ξένου· καὶ Κούλικος [sic]. Ἐκ τούτων οὖν ἀναγραφεῖσα καὶ αὕτη διὰ χειρὸς Μακαρίου ἱεροδιακόνου Βούρου· ἐκ νήσου Χίου· κατὰ τὸ ,αψμγ [1743] ἀποθεογονίας ἐν μηνὶ σεμπτεμβρίῳ ηῃ ἡμέρα εῃ ἰνδικτιῶνος ζῃ».

2. Ἡ περιώνυμος Δοσιθέου Ἱεροσολύμων πατριάρχου Νομικὴ Συναγωγή, ἧς ἐκτενῆ περιγραφήν, ὑπὸ Γεωργίου Κωνσταντινίδου γεγενημένην, τύποις ἐξέδωκε Κωνσταντῖνος ὁ Σάθας [Μεσαιωνικὴ

Βιβλιοθήκη. Ἐν Βενετίᾳ 1872, τ. ΙΙΙ, σ. ϟα'-ϟγ' καὶ 547-604]. Ἡ Νομικὴ Συναγωγὴ σήμερον ὡς ἔχει τεῦχος ἀποτελεῖ ἐκ φύλλων χάρτου στιλπνοῦ καὶ παχέος 7+451, μήκους 0,412, πλάτους 0,285, ἔνδον τῆς πρώτης πινακίδος ἔχον ἄγραφα φύλλα ἑπτά, ὧν τὸ πρώτιστον μόνον ἐν τῇ προσθίῳ φέρει σελίδι τὸ σημείωμα τοῦτο· «Τὸ παρὸν συνέλεξεν ἐπιμελείᾳ καὶ ἐξόδοις, ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Δοσίθεος ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ὠνόμασεν αὐτὸ Νομικὴν Συναγωγήν. ͵αχπ' [=1680]: — Εἴη δὲ τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος καὶ ἀφορισμῷ ἀλύτῳ ὑπεύθυνος ὁ τοῦτο ποτὲ ἐκ τῆς δεσποτείας τοῦ Παναγίου Τάφου ἀφαιρεθησόμενος καὶ τὸ φύλλον τεμὼν ὡς μὴ ὡρώῃ τὰς γραφείσας ἀράς: Ὁ Ἱεροσολύμων Παρθένιος ἀποφαίνεται». Τὰ πρῶτα ἠριθμημένα 64 φύλλα καλλιγραφικῶς ἔγραφεν Ἰωάννης Βυζάντιος, ἱερεὺς καὶ μέγας σακελλάριος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας [1]· τὰ δὲ λοιπὰ φύλλα καλλιγράφος τις ἕτερος ἔγραφεν, ἐπιτηδεύσας γραφὴν καθαρὰν καὶ λίαν εὐανάγνωστον· ἀναγράφω δ' ἐκ τῶν ἐν τῷ κώδικι τούτῳ κειμένων κατ' ἐκλογὴν τάδε·

1. «Ἐκλογὴ τοῦ παρὰ Θεοῦ διὰ Μωσέως (κῶδ. διαμωσέως) δοθέντος νόμου (κῶδ. νόμων) τοῖς Ἰσραηλίταις· ἐν κεφαλαίοις πεντήκοντα». — «Πιναλία [sic] τῶν ἐγκληματικῶν κεφαλαίων». Ἀρχ. «Μηδεὶς τῶν ἐν ἐκκλησίᾳ προσφύγων» κτλ. — «Ἐρωτήσεις τινῶν μοναχῶν» κτλ. (ἐκ τοῦ Νομοκάνονος). — Νικολάου πατριάρχου τοῦ Γραμματικοῦ, «ὅτι οὐκ ἔξεστιν ἀφαιρεῖσθαι τὰς ἐπισκοπὰς ἀπὸ τῶν μητροπόλεων». — Φωτίου πατριάρχου συναγωγαὶ καὶ ἀποδείξεις ἀκριβεῖς περὶ ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν κτλ., φ. 1-64. Αἱ σελίδες $64^β$-$70^β$ ἀφέθησαν ἄγραφοι.

2. Συλλογὴ πράξεων, σιγιλλίων καὶ γραμμάτων πολυαρίθμων οἰκουμενικῶν πατριαρχῶν ἀπὸ τοῦ 1538-ου μέχρι τοῦ 1684-ου

[1] Τὸ ὄνομα Ἰωάννου τοῦ Βυζαντίου οὐχ εὑρίσκεται ἐν αὐτῷ τῷ κώδικι· τὴν ἐν τούτῳ μέντοι γραφὴν αὐτοῦ βεβαιοῖ ὁ τῆς μονῆς Κοσινίτζης χειρόγραφος νομοκάνων, ᾧ τινι ἐγὼ ἐν τῷ πονηθέντι μοι τύποις ἀνεκδότῳ καταλόγῳ τῶν ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ κωδίκων ἀριθμὸν ἔδωκα τὸν πρῶτον. Ὅρα Α. Π. Κεραμέως, Ἔκθεσις παλαιογραφικῶν ἐρευνῶν ἐν Θρᾴκῃ καὶ Μακεδονίᾳ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1886, σ. 35. Πρβλ. Βυζαντινὰ Χρονικά. Ἐν Πετρουπόλει 1894, τ. Ι, σ. 744.

ἔτους, φ. 71-352, ἔξω τοῦ 170-ου φύλλου, ὅπερ ἄγραφον ὑπάρχει· λεπτομερῆ δὲ τῆς συλλογῆς ταύτης ἀναγραφὴν ὅρα ἐν τῇ Μεσαιωνικῇ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Σάθα, τ. III, σ. 547-604.

3. «Ἴσον τοῦ εὑρεθέντος κατὰ τὸ ,αφπ' [1580] ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ εἰς τὴν χώραν Ἄκυλλαν. Ἐκομίσθη τὸ παρὸν καὶ ἐνεφανίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ ,ζπθ' ἔτος μηνὶ ἀπριλλίῳ κη ἰνδ. θ'. Τὸ ἴσον τῆς κατὰ τοῦ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας δοθείσης ἀποφάσεως ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου ἡγεμόνος τῆς Ἰουδαίας, κατὰ τὸ ιζον ἔτος τῆς ἀρχῆς Τιβερίου καίσαρος βασιλέως Ῥωμαίων, κατακρινάσης αὐτὸν εἰς θάνατον σταυρικὸν ἐν μέσῳ δύο ληστῶν κεη τοῦ μαρτίου· ἥπερ εὑρέθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τινων παρ' ἐλπίδα εἰς τὴν χώραν Ἄκυλλαν ἐντὸς πέτρας ὡραιοτάτης, ἐν σιδηρῷ κιβωτίῳ, οὗ ἔνδον ἦν ἕτερον κιβώτιον μαρμάρινον θαυμαστόν, ἔχον κεκλεισμένην τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν γράμμασιν ἑβραϊκοῖς γεγραμμένην ἐν μεμβράναις ἔχουσαν οὕτως.—Ἔτους ἑπτακαιδεκάτου Τιβερίου» κτλ., φ. 332 καὶ ἑξῆς· τῷ δὲ κειμένῳ τούτῳ ἕπεταί τινα γράμματα τοῦ τε πατριάρχου Ἱερεμίου τοῦ δευτέρου καί τινων ἑτέρων πατριαρχῶν ἄχρι τοῦ 352-ου φύλλου.

4. «Τόμος ζητημάτων τινῶν ἀναγκαίων, ὧν αἱ λύσεις ἐγένοντο παρὰ τῶν ἁγιωτάτων καὶ μακαριωτάτων τεσσάρων πατριαρχῶν καὶ ἐξεδόθησαν, δοκιμασθεῖσαι κατὰ τοὺς ὅρους καὶ κανόνας τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἐν εἴδει ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως, κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος ,αχξγ-ον [1663], κατὰ μῆνα [sic]». Ἀρχ. «Ἐκ Θεοῦ ἄρχεσθαι» κτλ., φ. 353-358α. Ἔκδοσις ἐκ τοῦ πρωτοτύπου: Собраніе Государственныхъ граммотъ и договоровъ, хранящихся въ Государственной Коллегіи Иностранныхъ Дѣлъ. Часть четвертая. Москва 1828, σ. 84-116. Μανουὴλ ὁ Γεδεών. ἀγνοήσας τὴν πρώτην ἔκδοσιν τούτου τοῦ τόμου, κατεχώρισεν αὐτὸν ὡς δῆθεν τύποις ἀνέκδοτον ἐν ταῖς συλλεγείσαις ὑπ' αὐτοῦ Κανονικαῖς Διατάξεσι, τ. I, σ. 341-368.

5. «Ἔκθεσις τῶν πραχθέντων ἐπὶ τῇ ζητήσει τῆς ἐξηγή-

σεως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐαγγελίῳ ἐμφερομένου ῥητοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ "Ὁ πατήρ μου μείζων μού ἐστι", δηλοῦσα καὶ τὰ πρότερον μὲν λαληθέντα παρὰ τῶν τὸ τοιοῦτον ῥητὸν διαφόρως ἑρμηνευόντων, τὰς προσκομισθείσας τε χρήσεις τῶν ἁγίων πατέρων καὶ τὰ μετὰ ταῦτα κυρωθέντα, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς ἀληθοῦς ἑρμηνείας συνενεχθέντα, καὶ ἐπὶ τούτοις τὸ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως πορφυρογεννήτου καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων τοῦ Κομνηνοῦ κῦρι Μανουὴλ εὐσεβεστάτου ἴδικτον». Ἀρχ. «Ἤδη τοῦ ἐπὶ τῷ εἰκοστῷ τῆς αὐτοκρατορίας τρίτον χρόνον ἀνύοντος» κτλ., φ. 350-367α. Ang. Maii, Scriptorum veterum nova collectio e Vaticanis codicibus. Roma 1831, τ. IV, pars I, σ. 1-96. Migne τ. 140, σ. 201. Ἐκ δὲ βατοπεδινοῦ κώδικος ἔκδοσις ἀτελὴς ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ, τ. IV, 1884, σ. 457-460, 473-477, 605-607, 635-636. Τόμ. V, 1884, σ. 74-76, 92-94· ταύτην δὲ τὴν ἔκδοσιν ἐποίησε Μανουὴλ ὁ Γεδεών, ἀγνοήσας καὶ τὴν πρὸ 66 ἐτῶν ὑπὸ τοῦ Μαΐου γεγενημένην καὶ τὴν ἑτέραν τοῦ Migne μετατύπωσιν.

6. Κανονικαὶ ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις, ὧν ἡ ἀρχή· «Ἠρετό τις, δεῖ τὸν μοναχόν, μήπω σφραγισθέντα εἰς ἀναγνώστην, ψάλλειν ἐπ' ἄμβωνος ἢ ἀναγινώσκειν» κτλ., φ. 368α.

7. «Πίστις καὶ διδασκαλία ἐκτεθεῖσα παρὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ τιη' θεοφόρων ἁγίων πατέρων», φ. 372β.

8. «Ἐκ τῆς πρὸς τὸν ἱερομόναχον Παῦλον ἐπιστολῆς» τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. Ἀρχ. «Τοῦτό ἐστι τὸ μεγάλον» κτλ., φ. 374α. — Ἰσιδώρου Θεσσαλονίκης τοῦ Γλαβᾶ ὑπόμνημα περὶ τοῦ Οὐγγροβλαχίας Ἀνθίμου. Ἀρχ. «Ἐπὶ τῶν ἡμετέρων ἡμερῶν» κτλ. Παράρτημα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας. Κανονικαὶ διατάξεις. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1888, τ. I, σ. 21-23.— Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ Ἰσιδώρου περὶ τῆς μνηστείας Γεωργίου τοῦ Εὐγενικοῦ. Κανονικαὶ διατάξεις, τ. I, σ. 24-26.

9. «Περὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος· τὸ εἰς τὸν Ταρχανειώτην πατριαρχικόν». Ἀρχ. «Ἱερώτατε μητροπολῖτα Φιλαδελφείας», φ. 375. Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, τ. V, σ. 138.—

Ἕτερον, οὗ ἡ ἀρχή· «Τῷ παρόντι κανόνι χρησάμενος ὁ ἁγιώτατος ἐκεῖνος πατριάρχης Πολύευκτος» κτλ.

10. «Λύσις συνοδικοῦ ἐπὶ ταῖς ἐρωτήσεσιν, ἃς προέτεινεν ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Σαράη». Ἀρχ. «Μηνὶ αὐγούστῳ ιβ', ἡμέρᾳ δ', ἰνδ. δ', προκαθημένου τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, κυροῦ Ἰωάννου» (τοῦ Βέκκου) κτλ., ἔτει 1276-ῳ, φ. 375β. Κανονικαὶ Διατάξεις, τ. Ι, σελ. 16-20.

11. «Ὅρος, ἤτοι τόμος τῆς ἱερᾶς συνόδου, τῆς συγκροτηθείσης ἐν τῇ θεοφυλάκτῳ βασιλευούσῃ μεγαλοπόλει Μοσχοβίᾳ» ἔτει 1666-ῳ. Ἀρχ. «Συνέχει δὲ ἐν πρώτοις», φ. 376β. Καὶ τὰ πρακτικὰ καὶ οἱ κανόνες ταύτης τῆς συνόδου.

12. Κατάλογος τῶν ὀνομάτων τῶν ἐν τῇ πρώτῃ οἰκουμενικῇ συνόδῳ τιη' πατέρων, φ. 388β.

13. «Περὶ τοῦ ἀντιμινσίου, ὅπερ ἐποίησε κῦρ Νεῖλος ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἐκ τοῦ Χαρσιανίτου, ὁ Κεραμεύς». Ἀρχ. «Πολλὰς ἡμῖν ἔδωκεν ὁδούς» κτλ., φ. 389β. Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, τ. V, σ. 141.

14. «Νεαρὰ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κῦρ Ἀθανασίου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ γεγραμμένων ἀρχιερέων, τῆς ἱερᾶς συνόδου αὐτοῦ». Ἀρχ. «Εἰ καί τινι τῶν δικαιωθέντων» κτλ., φ. 389β-390β. Σύνταγμα, τ. V, σ. 121-126. Μετὰ τὸ πέρας τῆς νεαρᾶς ὑπάρχει Ἐφραὶμ πατριάρχου Ἱεροσολύμων (23 ἀπριλίου 1767) ἰδιόγραφος ἀρὰ κατὰ τῶν βουλομένων ἀποξενῶσαι τόδε τὸ τεῦχος ἀπὸ τῆς κυριότητος τοῦ Παναγίου Τάφου· μετὰ δὲ τὴν ἀρὰν εὑρίσκεταί τινα φύλλα παντάπασιν ἄγραφα (391-434), ἔξω τοῦ ἐσχάτου, ὅπερ ἔχει τὸ σημείωμα τόδε· "Ἡ ἀπέναντι συνοδικὴ ἔκθεσις, καθὼς καὶ ἡ ὄπισθεν αὐτῆς νεαρὰ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχου Ἀθανασίου εὑρεθεῖσαι ἐν τῷ τοῦ Γραφείου ἀρχείῳ κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος 1880, προσετέθησαν ἐν τῇ παρούσῃ Νομικῇ Συναγωγῇ τοῦ ἀοιδίμου πατριάρχου Δοσιθέου, ἐπιμελείᾳ τοῦ βιβλιοθηκαρίου Σωφρονίου ἱεροδιακόνου Λεσβίου». Ἕπεται τῷ σημειώματι τούτῳ συνοδική τις ἔκθεσις (φ. 435-441), αὐτὴ ἐκείνη ἡ περιεχομένη καὶ ἐν τοῖς φύλλοις 359-367·

μετὰ δὲ φύλλον ἓν ἄγραφον (442) ὑπάρχει νεαρὰ τοῦ πατριάρχου Ἀθανασίου (φ. 443α-444α), αὐτὴ ἐκείνη ἡ κατακεχωρισμένη καὶ ἐν τοῖς φύλλοις 389-390.

15. «Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀντιοχείας (Θεοδώρου τοῦ Βαλσαμῶνος) ἐπιστολὴ χάριν τῶν ὀφειλουσῶν τελεῖσθαι ε' νηστειῶν». Ἀρχ. «Ἠρωτήσατε μαθεῖν ἐξ ἡμῶν» κτλ., φ. 444-448α [Σύνταγμα, τ. IV, σ. 566-577]. Εἶτα διάφορα κείμενα κανονικὰ καὶ τρεῖς σελίδες ἄγραφοι (448β-449β), μεθ' ἃς ἐτέθη κόλλα δίφυλλος (450-451), ἐμπεριέχουσα Κυρίλλου ε', πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, συνοδικὸν ἐγκύκλιον γράμμα, δι' οὗ συνιστᾶται περιοδεύων Παρθένιος ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων εἰς συλλογὴν ἐλεῶν ὑπὲρ βοηθείας τοῦ Παναγίου Τάφου· ἐγράφη δὲ τὸ γράμμα τοῦτο μηνὶ ἀπριλίῳ τοῦ 1749-ου ἔτους.

3. Τεῦχος τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων χάρτου 140, μήκους 0,405, πλ. 0,26, περιέχον δύο ἀνωνύμων ἱεροκηρύκων αὐτόγραφά τινα σχέδια ὁμιλιῶν· καὶ τοῦ μὲν πρώτου ἱεροκήρυκος ὁ κῶδιξ ἔχει σχέδια ὁμιλιῶν ῥηθεισῶν ἔτει 1626-ῳ, 1629-ῳ, 1630-ῷ, 1633-ῳ καὶ 1635-ῳ· τοῦ δὲ δευτέρου ἱεροκήρυκος ἔχει σχέδια ὡσαύτως ὁμιλιῶν, ῥηθεισῶν ἔτει 1678-ῳ, 1679-ῳ, 1680-ῷ, 1682-ῳ, 1685-ῳ καὶ 1691-ῳ· πλὴν ἀλλ' αἱ μὲν τῶν ἐτῶν 1678 καὶ 1682 ὁμιλίαι ἐρρήθησαν ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Παναγίου Τάφου, τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἄλλαι δέ τινες (1682, 1685 καὶ 1691) ἐν τῷ Πατριαρχείῳ Κωνσταντινουπόλεως· ἑτέρα δέ τις ὁμιλία ἐρρήθη τῇ 30-ῇ μαΐου μηνὸς ἔτους 1680-ου ἐν τῷ μοναστηρίῳ Τζετατζούιας. Ὁ πρῶτος ἱεροκῆρυξ ἔχει καὶ παρατηρήσεις καὶ σημειώσεις τινὰς λατινικάς.

4. Συνοδικὸς τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως κῶδιξ, οὗ πεντήκοντα καὶ τέσσαρα μόνον ἐσώθη φύλλα, περιέχων τὰ πρωτότυπα ποικίλων συνοδικῶν καὶ πατριαρχικῶν γραμμάτων καὶ πράξεων· ἔστι δὲ μήκους 0,39, πλ. 0,265.

1. Κυρίλλου τοῦ ἐκ Βερροίας ἀκέφαλον καὶ σφόδρα κεκολοβωμένον σιγίλλιον, δοθὲν τῇ μονῇ τῶν Ἁγίων Πάντων, τῇ λεγομένῃ τοῦ Βαρλαάμ, φ. 1. Συνετάχθη δὲ τοῦτο μηνὶ ἀπριλίῳ ἔτους 1636-ου

καὶ συνυπεγράφη ὑπὸ Ἱερεμίου Ἡρακλείας, Λαυρεντίου Ἀγκύρας, Ἀνθίμου Κυζίκου, Λαυρεντίου Ναυπάκτου, Παρθενίου Μιτυλήνης, Κορνηλίου Μηθύμνης, Ἰακώβου Σμύρνης καὶ Δανιὴλ ἐπισκόπου Διαυλείας καὶ Ταλαντίου· ἐπεκυρώθη δὲ μηνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος 6-ης=ἔτους 1637.

2. Τιμοθέου α' Κωνσταντινουπόλεως συνοδικὴ πρᾶξις ψήφων ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ πρώην ἐπισκόπου Πολυανῆς Ἰακώβου ὡς μητροπολίτου Σηλυβρίας· ὁ γὰρ τῆς μητροπόλεως ταύτης ἀρχιερεὺς Θεοφάνης ἐτεθνήκει φυσικῷ θανάτῳ (φύλλ. 3α). Ἡ πρᾶξις αὕτη ἐγένετο τῇ 18-ῃ νοεμβρίου μηνὸς τοῦ 1618-ου ἔτους καὶ συνυπεγράφη ὑπὸ ὀκτὼ ἀρχιερέων, οἷον Κλήμεντος Προικοννήσου, Ἰγνατίου Τραπεζοῦντος, Γρηγορίου Φιλαδελφείας καὶ λοιπῶν· συνυποψήφιοι δ' ἐν τῇ πράξει φέρονται ὁ ἐν τῷ Γαλατᾷ ἱερομόναχος Παῦλος καὶ ὁ ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς (Χάσκιοϊ) ἱερομόναχος Λαυρέντιος.

3. Τιμοθέου α' Κωνσταντινουπόλεως πρᾶξις ἀκυρώσεως τῆς μεταθέσεως τοῦ ἐπισκόπου Πολυανῆς Ἱερεμίου εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Κίτρους (νοεμβρ. 1617), φ. 3β. Ἀνάλεκτα Ἱεροσολ. Σταχυολογίας, τ. IV, σ. 90-92.

4. Ἔγγραφον ἐνσφράγιστον τοῦ Πωγωνιανῆς ἀρχιεπισκόπου Συμεών, δι' οὗ οὗτος, ὀνομάζων ἑαυτὸν ἀνίκανον εἰς ἐξοικονόμησιν τῶν πραγμάτων τῆς ἀρχιεπισκοπῆς αὐτοῦ, δίδωσι δικαίωμα τῷ πατριάρχῃ Τιμοθέῳ τοῦ χειροτονῆσαι κανονικῶς ἕτερον ἀρχιεπίσκοπον Πωγωνιανῆς· τοῦτο δὲ τὸ ἔγγραφον, ὡς ἔχει, γραφὲν καὶ ὑπογραφὲν τῇ 23-ῃ τοῦ φεβρουαρίου μηνὸς ἔτους 1620-οῦ ἐπὶ τῆς πρώτης ἐτέθη σελίδος τοῦ 4-ου φύλλου τοῦ κώδικος.

5. Συνοδικὴ πρᾶξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Λαρίσσης, τοῦ τέως ἀρχιερατεύσαντος ἐν ταύτῃ τῇ πόλει «θανάτῳ φυσικῷ τὸ ζῆν ἀποβαλόντος», φ. 5α. Πρῶτος ὑποψήφιος ἐτέθη Γρηγόριος ὁ πρώην Βοδενῶν, δεύτερος Ἡσαΐας ἱερομόναχος καὶ τρίτος Ἰωάσαφ ἱερομόναχος. Ἡ πρᾶξις αὕτη γενομένη μηνὶ μαΐῳ τοῦ 1620-οῦ ἔτους ὑπεγράφη ὑπὸ Νεοφύτου Νικομηδείας, Ἀθανασίου Κορίνθου, Διονυσίου Λακεδαιμονίας, Κωνσταντίου Μι-

τυλήνης, Νεκταρίου Χριστιανουπόλεως, Κλήμεντος Προικονήσου καὶ Μακαρίου πρώην Γάνου καὶ Χώρας ἀρχιερέως.

6. Ἔγγραφον Τιμοθέου μητροπολίτου Χαλκηδόνος (μηνὶ μαΐῳ 1620), παραίτησιν διδόντος, «ὡς ὑποπεσόντος εἰς χρέη βαρύτατα ἀπὸ τῶν πολλῶν ἀσθενειῶν καὶ τῶν τοῦ καιροῦ ἀνωμαλιῶν», φ. 5β.

7. Συνοδικὴ πρᾶξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Χαλκηδόνος, γραφεῖσα μηνὶ ἰουνίῳ ἔτους 1620-οῦ, φ. 6α. Συνοψήφιοι· α') Ἰωσὴφ ἱερομόναχος, β') Ἀβέρκιος ἱερομόναχος, γ') Λαυρέντιος ἱερομόναχος καὶ πρωτοσύγκελλος Κορίνθου. Ὑπεγράφη δὲ τῆς πράξεως ταύτης τὸ πρωτότυπον ὑπὸ Νεοφύτου Νικομηδείας, (Διονυσίου) Λακεδαιμονίας, Γρηγορίου Λαρίσσης, Κωνσταντίου Μιτυλήνης, Κλήμεντος Προικονήσου καὶ Μακαρίου πρώην Γάνου καὶ Χώρας ἀρχιερέως.

8. Ἔγγραφον Σωφρονίου μητροπολίτου Βιδύνης (16 ἰουν. 1620), παραίτησιν διδόντος, «ὡς μὴ δυναμένου ὑποφέρειν καὶ κυβερνᾶν καὶ ποιμαίνειν τὴν ἐπαρχίαν Βιδύνης», φ. 6.

9. Συνοδικὴ πρᾶξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Βιδύνης, γραφεῖσα μηνὶ ἰουνίῳ ἔτους 1620-οῦ καὶ κυρωθεῖσα μηνὶ αὐγούστῳ τοῦ αὐτοῦ ἔτους, φ. 7α. Συνυποψήφιοι· α') Εὐθύμιος πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, β') Ἀβέρκιος ἱερομόναχος, γ') Ἀββακοὺμ ἱερομόναχος. Ἡ πρᾶξις ὑπεγράφη ὑπὸ Νεοφύτου Νικομηδείας, Νεκταρίου Χριστιανουπόλεως, Κλήμεντος Προικονήσου καὶ Μακαρίου Γάνου καὶ Χώρας.

10. Συνοδικὴ πρᾶξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Βερροίας (12 αὐγ. 1618), φ. 8α. Συνυποψήφιοι· α') Κύριλλος ἱερομόναχος, β') Ἄνθιμος μέγας ἀρχιμανδρίτης, γ') Παχώμιος μοναχός. Ἡ πρᾶξις ὑπεγράφη ὑπὸ πέντε ἀρχιερέων, οἷον Θεοφάνους Παλαιῶν Πατρῶν, Μητροφάνους Δρύστης, Ἰωακεὶμ πρώην Δρύστης κτλ.

11. Πρᾶξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Καφᾶ καὶ Φούλλων (αὐγ. 1618), φ. 9α. Συνυποψήφιοι· α') Γεννάδιος ἱερομόναχος, β') Νεκτάριος ἱερομόναχος, γ') Μελέτιος ἱερομόναχος. Ὑπο-

γραφαὶ ἑπτὰ ἀρχιερέων, οἷον Θεοφάνους Παλαιῶν Πατρῶν, Μητροφάνους Δρύστης, Κυρίλλου Βερροίας, Ἱερεμίου Κίτρους κτλ.

12. Πρᾶξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Συνάδων, ὡς τῆς πόλεως ταύτης «πρὸ πολλῶν χρόνων ἄνευ γνησίου μητροπολίτου ὑπαρχούσης» (6 μαΐου 1618), φ. 10α. Συνυποψήφιοι· α') Λογγῖνος Πάτμιος ἱερομόναχος, β') Ἰωάσαφ πρωτοσύγκελλος, γ') Γρηγόριος πρωτοσύγκελλος Θεσσαλονίκης. Ὑπεγράφη ὑπὸ πέντε ἀρχιερέων, οἷον Νεοφύτου Νικομηδείας, Πορφυρίου Θεσσαλονίκης (?), Μακαρίου Γάνου καὶ λοιπῶν.

13. Πρᾶξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῇ ἀρχιεπισκόπου Ζητουνίου (μηνὶ ἰουνίῳ 1619), ἣν ὑπέγραψαν ἀρχιερεῖς τέσσαρες, οἷον Ἱερεμίας Σηλυβρίας, Κλήμης Προικοννήσου κτλ., φ. 10β. Συνυποψήφιοι· α') Ἰωάσαφ ἐπίσκοπος Θαυμακοῦ, β') Παχώμιος πρωτοσύγκελλος, γ') Ἄνθιμος πρωτοσύγκελλος.

14. Ἔγγραφον παραιτήσεως οἰκειοθελοῦς τοῦ ἐπισκόπου Ζητουνίου Νεοφύτου, λόγῳ ποδαλγίας, γήρατος καὶ χρεῶν, γραφεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα τῇ 26-η τοῦ ἰουνίου μηνὸς ἔτους 1619-ου.

15. Τιμοθέου α' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα συνοδικόν, δι' οὗ ἡ ἐπισκοπὴ Ζητουνίου καὶ Πτελεοῦ, γνώμῃ τοῦ μητροπολίτου Λαρίσσης Τιμοθέου, προβιβάζεται εἰς ἀρχιεπισκοπὴν (μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδικτ. [ι]ε' = 1617), φ. 11β. Ἀνάλεκτα Ἱεροσολ. Σταχυολογίας, τ. IV, σ. 88-90.

16. Συνοδικὴ πρᾶξις (4 νοεμβρ. 1620), δι' ἧς ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Κύριλλος ὁ Λούκαρις ἀναγορεύεται πατριάρχης οἰκουμενικός, φ. 12α. Ὅρα É. Legrand, Bibliographie hellénique, ou description raisonnée des ouvrages publiés par des Grecs au dix-septième siècle. Paris 1896, τ. IV, σ. 340-342. Ἀνάλ. Ἱεροσολ. Σταχυολογίας, τ. IV, σ. 92-93.

17. Συνοδικὴ πρᾶξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῇ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας (30 νοεμβρ. 1620), φ. 13α. É. Legrand ἔνθ. ἀνωτ. σ. 342-343.

18. Ὁμολογία πίστεως, αὐτόγραφος, τοῦ ὑποψηφίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Γερασίμου α', φ. 13β.

19. Συνοδικὴ πρᾶξις περὶ τῶν χρεῶν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (1 δεκ. 1620), φ. 15β. Ἀνάλεκτα Ἱεροσολ. Σταχυολογίας, τ. IV, σ. 93-95. É. Legrand ἔνθ. ἀνωτ. σ. 343-345,

20. Ἔγγραφον τοῦ μητροπολίτου Μηθύμνης Γαβριήλ, δι' οὗ δίδωσιν οὗτος παραίτησιν οἰκειοθελῆ «διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ὑποφέρειν τὰ συνεχῶς ἐπερχόμενα (αὐτῷ) ἀλλεπάλληλα σκάνδαλα καὶ τοὺς κατὰ τόπον συνεχεῖς καὶ κινδύνους καὶ πειρασμοὺς τοὺς ὑπὸ τῶν δυναστῶν», φ. 16β. Ἐγράφη καὶ ὑπεγράφη τῇ 24-ῃ τοῦ φεβρουαρίου μηνὸς ἔτους 1621-ου.

21. Πρᾶξις ψήφων, γραφεῖσα μηνὶ ἰανουαρίῳ ἔτους 1622-ου, ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Μεσημβρίας, «ὡς τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος Κυριακοῦ θανάτῳ φυσικῷ τὸ ζῆν ἀπολιπόντος», φ. 17α. Συνυποψήφιοι· α') Ἀκάκιος ἱερομόναχος. β') Παΐσιος ἱερομόναχος, γ') Εὐθύμιος ἱερομόναχος. Παρόντες ἀρχιερεῖς· Θεοφάνης Παλαιῶν Πατρῶν, Παρθένιος Αἴνου, Παρθένιος Βάρνης, Εὐθύμιος Φαναρίου καὶ Γρηγόριος Ἄνδρου.

22. Ἑτέρα μηνὶ φεβρουαρίῳ ἔτους 1622-ου, ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Ἡρακλείας, «ἅτε τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος Τιμοθέου ἤδη τὸν βίον ὑπεξελθόντος», φ. 19α. Συνυποψήφιοι· α') Νεόφυτος ἱερομόναχος καὶ πνευματικός, ἀρχιμανδρίτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας· β') Δανιὴλ ἱερομόναχος, γ') Λαυρέντιος ἱερεύς. Παρόντες ἀρχιερεῖς· Θεοφάνης Παλαιῶν Πατρῶν, Τιμόθεος Σερρῶν, Παρθένιος Αἴνου, Παρθένιος Βάρνης, Ἀκάκιος Μεσημβρίας.

23. Ὁμολογία πίστεως τοῦ ὑποψηφίου μητροπολίτου Ἡρακλείας Νεοφύτου, φ. 19β.

24. Ἔγγραφον παραιτήσεως τοῦ Παροναξίας Ἰωσὴφ (1 φεβρ. 1622), φ. 20β.

25. Πρᾶξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῇ ἀρχιερέως Παροναξίας (1622), φ. 21α. Συνυποψήφιοι· α') Ἱερεμίας λογιώτατος ἱερομόναχος, β') Παΐσιος ἱερομόναχος, γ') Νεόφυτος ἱερομόναχος. Παρόντες ἀρχιερεῖς· Θεοφάνης Παλαιῶν Πατρῶν, Τιμόθεος Σερρῶν, Παρθένιος Αἴνου, Ἀκάκιος Μεσημβρίας, Εὐθύμιος Φαναρίου καὶ Μελχισεδὲκ Ῥαιδεστοῦ.

26. Πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σημείωμα, ἔχον οὕτως· «Ἐπειδὴ ὁ πρὸ ὀλίγου καθαιρέσει τελείᾳ καθυποβληθεὶς ἐπίσκοπος Ζητουνίου - - δι' ἅπερ ἐτόλμησεν, ὡς φαίνονται κατ' εἶδος ἐν τῇ καθαιρέσει αὐτοῦ, συνοδικῷ γράμματι, οὐχ ὑπετάγη οὔτε ἐπείσθη τῇ συνοδικῇ ἡμῶν ἀποφάσει, ἀλλ' ἔχων συνήγορον καὶ συμβοηθὸν τὸν σὺν αὐτῷ καθαιρεθέντα παπᾶ Παῦλον, τὸν οἰκονόμον αὐτοῦ, καὶ ἄλλους τινάς, προσέδραμεν τῇ ἔξω δυνάμει καὶ ἐνέβαλεν ἡμῖν τε καὶ τῷ ἱερωτάτῳ αὐτοῦ γέροντι ἁγίῳ Λαρίσσης - - κῦρ Γρηγορίῳ - - εἰς σκάνδαλον καὶ ταραχάς, δι' ὧν ἔμελλε προβῆναι μεγάλη ζημία, τούτου χάριν διασκεψάμενοι τὸ περὶ τούτου συνοδικῶς ἐκρίναμεν κοινῇ γνώμῃ εἰρηνεῦσαι τὸ αὐτὸ σκάνδαλον καὶ οἰκονομικῶς συμπερᾶναι. Καὶ δὴ γράφομεν καὶ λέγομεν, ἵνα, τό γε νῦν ἔχον, δοθῇ πρὸς αὐτὸν τὸν ποτὲ ἐπίσκοπον Ζητουνίου - - γράμμα ἀθωώσεως καὶ συγχωρήσεως εἰς τὸ ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ καὶ ἀρχιερατεύειν, ὁμοίως καὶ πρὸς τὸν παπᾶ Παῦλον εἰς τὸ ἱερατεύειν, ἕως οὗ, εὐκαιρίας (δοθείσης) καὶ διορθώσεως καὶ ἀπαλλαγῆς τῆς κατεπειγούσης βίας καὶ μεσιτείας (γενομένης), βεβαιώσωμεν καὶ ἐπικυρώσωμεν πάλιν τὰς προγεγονυίας αὐτῶν καθαιρέσεις, καὶ ἐλέγξωμεν καὶ παιδεύσωμεν αὐτοὺς ἀμφοτέρους ὡς ἀπειθεῖς τῆς συνοδικῆς ἡμῶν ἀποφάσεως καὶ καταφρονητὰς τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ καταστάσεως. Ὅθεν καὶ εἰς δήλωσιν ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν ἡμῶν πατριαρχικὸν καὶ συνοδικὸν σημείωμα ἐν ἔτει ζ-ῳ ρ ῳ λ-ῳ [= 1622], ἐν μηνὶ ἰουνίῳ, ἰνδ. ε'. Ὁ Κυζίκου Παρθένιος, ὁ Ἀθηνῶν Θεοφάνης, ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Θεοφάνης, ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Γαβριήλ», φ. 21β.

26. Πρᾶξις ψήφων (μηνὶ ἰουνίῳ 1622) ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου τῆς ἐπαρχίας Εὐρίπου, «ἅτε τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος Ἰωάσαφ ἤδη τὸν βίον ὑπεξελθόντος», φ. 22α. Συνυποψήφιοι· α') Ἰωάσαφ ἱερομόναχος, β') Ἀκάκιος ἱερομόναχος, γ') Συμεὼν ἱερομόναχος. Ἀρχιερεῖς παρόντες· Παρθένιος Κυζίκου, Θεοφάνης Παλαιῶν Πατρῶν, Γαβριὴλ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, Ἰγνάτιος Χίου, - - Τζίας καὶ Θερμίων, Μελχισεδὲκ Ῥαιδεστοῦ, Γρηγόριος Ἄνδρου, Ζαχαρίας Πρεσπῶν.

27. Πρᾶξις ψήφων (μηνὶ μαΐῳ 1622) ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου, «ἅτε τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύσαντος Ἀνθίμου δι' ἣν αἰτίαν κατακτικρὺ φαίνεται εὐλόγῳ τρόπῳ ταύτης στερηθέντος», φ. 23^α. Συνυποψήφιοι· α') Νεόφυτος ἱερομόναχος καὶ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐφημέριος, β') Χριστόφορος ἱερεύς, γ') Διονύσιος ἱερεύς. Ἀρχιερεῖς παρόντες ὀκτώ, οἷον Παρθένιος Κυζίκου, Ἰωάσαφ Προύσης, Θεοφάνης Ἀθηνῶν, Γρηγόριος Αἴνου, Γρηγόριος Ἄνδρου καὶ λοιποί.

28. Συνοδικὴ πρᾶξις περὶ τῶν χρεῶν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (μηνὶ ἰουλίῳ 1624). Ἀρχ. «Ἡ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον συναχθεῖσα» κτλ., φ. 24^α. Ἀνάλεκτα Ἱεροσολ. Σταχυολογίας, τ. IV, σ. 95-97. É. Legrand ἔνθ. ἀνωτ. σ. 345-347.

29. Κυρίλλου α' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τοὺς χριστιανοὺς τῆς μητροπόλεως Κορίνθου συνοδικὸν (ἰουλ. 1624), ἀγγέλλον αὐτοῖς τὴν καθαίρεσιν τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου Νεοφύτου (πρβλ. ἀριθ. 27), φ. 25. É. Legrand ἔνθ. ἀνωτερ. σελ. 347-348.

30. Πρᾶξις ψήφων ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Κορίνθου (σεπτ. 1624), φ. 26^α. Συνυποψήφιοι· α') Δανιὴλ πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, β') Παχώμιος ἱερομόναχος, γ') Ἀκάκιος ἱερομόναχος καὶ πατριαρχικὸς πρωτοσύγκελλος. Παρόντες ἀρχιερεῖς· Θεοφάνης Παλαιῶν Πατρῶν, Ἰωάσαφ Λακεδαιμονίας, Ἱερεμίας Παροναξίας, Κλήμης Προικονήσου.

31. Δανιήλ, ὑποψηφίου μητροπολίτου Κορίνθου, πίστεως ὁμολογία, φ. 26^β.

32. Πρᾶξις ψήφων (18 ἀπριλ. 1626) ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου τῆς ἐπαρχίας Τορνόβου, τοῦ τέως αὐτῆς ἀρχιερέως Γαβριὴλ ἀποθανόντος, φ. 27^β. Συνυποψήφιοι· α') Μακάριος ἀρχιδιάκονος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, β') Γρηγόριος πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, γ') Λαυρέντιος πρωτοσύγκελλος. Παρόντες ἀρχιερεῖς· Θεοφάνης Παλαιῶν Πατρῶν, Κλήμης Προικονήσου, Δανιὴλ Κορίνθου, Ἰωάσαφ Εὐρίπου, Νεόφυτος Νέων Πατρῶν, Μελχισεδὲκ Ῥαιδεστοῦ, Μητροφάνης Θηβῶν, Δανιὴλ - - -

33. Μακαρίου, ὑποψηφίου μητροπολίτου Τορνόβου, ὁμολογία πίστεως, φ. 28^{α}.

34. Πρᾶξις ψήφων (26 ἀπριλ. 1626) ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου τῆς ἐπαρχίας Σερρῶν, τοῦ τέως ἐν αὐτῇ μητροπολίτου Τιμοθέου «τὸ ζῆν ἀποβαλόντος», φ. 28^{β}. Συνυποψήφιοι· α') Ἀχίλλειος ἱερομόναχος καὶ πρωτοσύγκελλος Παλαιῶν Πατρῶν, β') Δοσίθεος προηγούμενος τῆς μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, γ') Ἰεζεκιὴλ πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἀρχιερεῖς παρόντες· Μακάριος Τορνόβου, Θεοφάνης Παλαιῶν Πατρῶν, Δανιὴλ Κορίνθου, Ἰωάσαφ Εὐρίπου, Νεόφυτος Νέων Πατρῶν, Κλήμης Προικονήσου, Μητροφάνης Θηβῶν.

35. Πρᾶξις ψήφων (μηνὶ ἰουλίῳ ἔτους 1641) ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Μεσημβρίας, φ. 29^{α}. Συνυποψήφιοι· α') Δαμασκηνὸς μητροπολίτης Βιζύης, β') Ἰγνάτιος πρώην μητροπολίτης Σοφίας, γ') Θεοδόσιος πρώην μητροπολίτης Μηδείας. Ἀρχιερεῖς παρόντες· Παχώμιος Χαλκηδόνος, Γρηγόριος Λαρίσσης, Νεόφυτος Μονεμβασίας, Δανιὴλ Ἀθηνῶν.

36. Ἰωαννικίου β' Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ συνοδικὴ (μηνὶ δεκ. 1646) πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς ἐπισκοπῆς Σκύρου περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἡ πατριαρχικὴ λαμβάνεται ζητία καὶ περὶ τοῦ ὅτι ὁ τῆς Σκύρου ἐπίσκοπος Γαβριὴλ ἐξ ἑαυτοῦ τὸ βασιλικὸν μόνον ὀφείλει διδόναι χαράτζιον, φ. 30^{α}. Ὑπογραφαί· Ἄνθιμος Κυζίκου, Κύριλλος Νικομηδείας, Παχώμιος Χαλκηδόνος, Δανιὴλ Σερρῶν, Νεόφυτος Ἀδριανουπόλεως, Διονύσιος Τορνόβου, Λαυρέντιος Τραπεζοῦντος, Κορνήλιος Μηθύμνης, Παρθένιος Μιτυλήνης, Μελέτιος Σηλυβρίας, Νεῖλος ἐπίσκοπος Ντζίας καὶ Θερμίων, Σωφρόνιος Γαρδικίου.

37. Συνοδικὸν ἔγγραφον, δι' οὗ Κύριλλος β' ὁ ἐκ Βερροίας ὑποβάλλεται καθαιρέσει τελείᾳ. Ἀρχ. «Καὶ τοῦτο παρὰ τῆς ἁγίας» κτλ., φ. 31^{α}-32^{β}. Τὸ πέρας τούτου τοῦ ἐγγράφου ἐλλείπει τῷ κώδικι. Ὅρα Ἀνάλεκτα Ἱεροσολυμιτικῆς Σταχυολογίας, τ. IV, σ. 97-102.

38. Πρᾶξις συνοδική, δι' ἧς τῇ 1-ῃ τοῦ ἰουλίου μηνὸς ἔτους

1639-ου πατριάρχης οἰκουμενικὸς ἀνεκηρύχθη Παρθένιος α' ὁ ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως, φ. 33α. Ἀνάλ. Ἱεροσολ. Σταχυολογίας, τ. IV, σ. 103.

39. Ἔγγραφον ἔχον οὕτως αὐτολεξεί (φ. 36α)· «Ἐπειδὴ καὶ ἔφθασε καὶ ἐγένετο ψήφῳ κανονικῇ μητροπολίτης Σοφίας ὁ πρώην Κορίνθου κῦρ Ἰεζεκιήλ, καὶ ἔλαβε τὴν μητρόπολιν αὐτὴν Σοφίας δηλαδὴ παρ' ἐμοῦ τοῦ Ἰγνατίου, διὰ τὸ εἰρηνικὸν καὶ ἀσκανδάλιστον καὶ ἀτάραχον καὶ ἀζήμιον τῆς μητροπόλεως, αὐτὸς μὲν ὁ κῦρ Ἰεζεκιὴλ οἰκείᾳ βουλῇ καὶ προαιρέσει καὶ θελήσει ὑπέσχετο πληρῶσαι τὸ ἐν τῇ μητροπόλει αὐτῇ χρέος τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ περιφανεστάτου Ῥετζὲπ-ἀγᾶ ἄσπρων χιλιάδας ἑκατὸν τριάκοντα τέσσαρας, τοῦ ἐνδοξοτάτου καδὴ καπιτζῆ Μουσταφᾶ-ἀγᾶ ῥεάλια τρεῖς καὶ ἐννεακόσια καὶ ἕτερα χίλια γρόσια τῆς ζητίας, ποσούμενα τὰ πάντα δηλαδὴ (εἰς) τέσσαρας χιλιάδας καὶ ἐννεακόσια, τοῦ Ἀλῆ τζελεπῆ Σοφιαλῆ καὶ τοῦ γιασακτζῆ Ἀλῆ-πασία καὶ τοῦ σερασερτζῆ Ἀλῆ τζελεπῆ, τῶν τριῶν, γρόσια χίλια ἑκατόν, καὶ τοῦ Σαλὴχ τζελεπῆ γρόσια ὀκτακόσια, καὶ ἀπαλλάξαι ἐμὲ καὶ τοὺς ἐγγυητάς μου τῆς ἐνοχῆς τοῦ αὐτοῦ χρέους, ἐγὼ δὲ ἑκουσίως καὶ οἰκειοθελῶς ποιῶ παραίτησιν τοῦ αὐτοῦ θρόνου μου Σοφίας πρὸς τὸν κῦρ Ἰεζεκιὴλ τοῦτον ἔμπροσθεν τοῦ παναγιωτάτου μου καὶ λογιωτάτου αὐθέντου καὶ δεσπότου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου κυρίου Παρθενίου, συνοδικῶς προκαθημένου, οὐ μὴν δὲ τῆς ἀρχιερωσύνης μου, καὶ ἀπὸ τανῦν εἴημι [sic] μακρὰν τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας καὶ μηδεμίαν μετοχὴν ἔχων ἔτι ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἔστω κύριος τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας Σοφίας ὁ κῦρ Ἰεζεκιὴλ οὗτος, παρέχων, ὡς ὑπέσχετο, τὸ ἀνώτερον χρέος· εἰς ἔνδειξιν δὲ καὶ ἀσφάλειαν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσά μου οἰκειοθελὴς καὶ ἀβίαστος παραίτησις καὶ κατεστρώθη ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ κώδικι τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας: — ἐν ἔτει ͵αχμῳ [=1640], μηνὶ σεπτεμβρίῳ ιθ-η, ἰνδ. θ-ης. † Ὁ πρώην Σοφίας Ἰγνάτιος στέργω ὡ(ς) ἄνοθεν [sic]. — (Μάρτυρες). † Ὁ Χαλκειδόνος [sic] Παχώμιος. — † Ὁ Μονεμβασίας Νεόφυτος. — † Ὁ Βιδύνης Σωφρόνιος. — † Ὁ Φιλίππων καὶ Δράμας Γεράσιμος. — † Ὁ Βάρ-

νης Μελέτιος». Διὰ δὲ πατριαρχικῆς χειρὸς ἐπεκυρώθη τοῦτο τὸ ἔγγραφον «ἐν μηνὶ αὐγούστῳ, ἰνδ. ιβ'».

40. Παρθενίου α' Κωνσταντινουπόλεως πρᾶξις συνοδική, ἧς τὸ πέρας ἐλλείπει τῷ κώδικι, φ. 37β. Καθαιρεῖται διὰ ταύτης ὁ Τραπεζοῦντος μητροπολίτης Ἄνθιμος, ὡς προφανῶς ἀδικῶν τοὺς χριστιανοὺς τῆς αὐτοῦ ἐπαρχίας, προδιδούς τε αὐτοὺς «τοῖς κατὰ τόπον κρατοῦσι» Τούρκοις καὶ μέθῃ καὶ κραιπάλῃ σχολάζων «ἀπὸ πρώτης ὥρας τῆς ἡμέρας μέχρι τῆς ἐσχάτης», καὶ ὡς ἀμελῶς διακείμενος περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀκολουθίαν κτλ.

41. Παρθενίου α' Κωνσταντινουπόλεως πρᾶξις συνοδική (φ. 38β), δι' ἧς ὁ προχρηματίσας Κορίνθου μητροπολίτης Ἰωάσαφ, ὡς οὐκ ἀποδοὺς τὴν ὁρισθεῖσαν αὐτῷ πατριαρχικὴν ζητίαν καὶ τὰ χρέη τοῦ Ἰεζεκιήλ, ὃν διεδέξατο ἐν τῇ μητροπόλει Κορίνθου, καθαιρέσει τελείᾳ ὑποβάλλεται. Ἡ πρᾶξις αὕτη ἐγένετο παρόντων ἀρχιερέων δώδεκα, τοῦ Ἡρακλείας Ἰωαννικίου, τοῦ Λακεδαιμονίας Ἰωάσαφ, τοῦ Χαλκηδόνος Παχωμίου, τοῦ Νικομηδείας Κυρίλλου, τοῦ Εὐρίπου Ἰεζεκιήλ, τοῦ Χίου Ἱερεμίου, τοῦ Νικαίας Πορφυρίου, τοῦ Ἀδριανουπόλεως Παρθενίου, τοῦ Μονεμβασίας Νεοφύτου, τοῦ Βάρνης Παρθενίου, τοῦ Ἀμασείας Μητροφάνους κτλ.

42. Πρᾶξις ψήφων (φεβρ. 1641) ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Παλαιῶν Πατρῶν, τοῦ τέως τοιούτου καθαιρέντος, φ. 39α. Συνυποψήφιοι· α') Θεοφάνης πρώην Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου, β') Ἰάκωβος πρώην Γάνου καὶ Χώρας, γ') Θεοφάνης πρώην Μηδείας. Ἀρχιερεῖς παρόντες· Ἰωαννίκιος Ἡρακλείας, Παχώμιος Χαλκηδόνος, Παρθένιος Ἀδριανουπόλεως, Κύριλλος Νικομηδείας, Νεόφυτος Μονεμβασίας, Πορφύριος Νικαίας, Ἰωάσαφ Λακεδαιμονίας, Τραπεζοῦντος - - , Εὐρίπου Ἰεζεκιήλ, Βάρνης Παρθένιος, Κορίνθου Γρηγόριος, Χίου Ἱερεμίας, Βιζύης Δαμασκηνός.

43. Παρθενίου α' Κωνσταντινουπόλεως συνοδικὴ πρᾶξις (ὀκτ. 1643), δι' ἧς ὁ μητροπολίτης Ἰωαννίνων Καλλίνικος ὡς ἀπειθὴς καὶ ἀνυπότακτος ὑποβάλλεται καθαιρέσει, φ. 40α. Ὑπογραφαί· Ἰωαννίκιος Ἡρακλείας, Γρηγόριος Λαρίσσης, Παχώμιος Χαλκηδόνος, Παρθένιος Ἀδριανουπόλεως, Γαβριὴλ Λακεδαιμονίας.

44. Κυρίλλου α΄ Κωνσταντινουπόλεως ἐγκύκλιον γράμμα (φ. 41β), οὗ τὸ τέλος ἐλλείπει τῷ κώδικι· παραδίδωσι δὲ τοῦτο εἰς κοινὸν ἀνάθεμα τὸν Ἀθανάσιον Πατελάρον, πατριάρχην ἐπιβάτην, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ πάντας (Πρβλ. «Ἡμέρας» ἀριθ. 874). Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ γράμματος ἔχει ὧδε· «Γνώριμον εἶναι καὶ φανερὸν εἰς ὅλους τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς, ὅτι ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ πολλαῖς φοραῖς ἐταράχθη καὶ ἐσυγχύσθη ἀπὸ κάποιους κακοὺς ἀνθρώπους καὶ ὁποῦ φόβον Θεοῦ δὲν ἔχουν, οὔτε κρίσιν καὶ ἀνταπόδοσιν προσδοκοῦν, καὶ πολλαὶ ζημίαι καὶ ἔξοδα προεξενήθησαν καὶ χρέος βαρύτατον καὶ ἀνυπόφορον, καὶ πάντα ὁ παναγιώτατος καὶ σοφώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης καὶ οἱ εὑρισκόμενοι ἀδελφοὶ ἡμῶν εἶχον μεγάλαις πείραξαις καὶ ταραχάς· διὰ τὸ ὁποῖον βαρύτατον χρέος μὲ σκέψιν συνοδικὴν ἐσυνάχθημεν ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἐμελετούσαμεν τοῦ αὐτοῦ χρέους τὴν διόρθωσιν, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ μελετοῦντες συνέβη ἐκεῖνο τὸ πολὺ καὶ μεγάλον σκάνδαλον κατὰ τὸ φθινόπωρον, καθὼς ὅλοι σας τὸ ἠξεύρετε, καὶ πάλιν μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ εἰρηνεύσαμεν τὰ πράγματα, ἀλήθεια μὲ πολλὰς ἐξόδους· καὶ ἐπάνω ὅπου ἄρχισεν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ νὰ διορθώνετε μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ εὑρίσκῃ ὀλίγην ἄνεσιν καὶ ὁ παναγιώτατος καὶ σοφώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης, καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἀρχιερεῖς νὰ εἰρηνεύωμεν, ἐπανέστη ὁ Πατελάρος Ἀθανάσιος Θεσσαλονίκης, παρακινούμενος ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ πατρός του, τοῦ πονηροῦ Διαβόλου, καὶ χωρὶς ἀφορμὴν ἐτάραξε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἔχων ὁμογνώμονας εἰς τὸ κακὸν αὐτοῦ ἐπιχείρημα τὸν τρισκατάρατον ἀνεψιὸν αὐτοῦ Νεόφυτον ἱερομόναχον καὶ τὸν ἀπὸ Θεοῦ ὠργισμένον Σπανὸν γούναρην καὶ ἄλλους πολλούς, καὶ ληστρικῶς καὶ ἐπιβατικῶς τὸν πατριαρχικὸν τοῦτον θρόνον ἐπῆρε καὶ ἐζημίωσε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ περισσότερον τῶν ἑξήκοντα φορτίων ἄσπρων, καὶ ἔκαμε φθορὰν καὶ καταδίκην μεγάλην εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τοῦτο, κοντὰ εἰς τὴν ἐκφωνηθεῖσαν κατ' αὐτοῦ συνοδικὴν καθαίρεσιν, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς αὐτὸν τὸν ἐπιβάτην Ἀθα-

νάσιον Πατελάρον, τὸν κακῶς καὶ παρὰ κανόνας λογισθέντα τάχα πατριάρχην, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν μανδριάρχην, μετὰ τοῦ παράφρονος καὶ ἀσυνειδήτου αὐτοῦ ἀνεψιοῦ κακο-Νεοφύτου καὶ τοῦ ὠργισμένου Γεωργίου Σπανοῦ καὶ ἄλλων θεοκαταράτων καὶ συνεργῶν αὐτοῖς ἀφωρισμένους παρὰ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀδιαιρέτου τριάδος, τοῦ ἑνὸς τῇ φύσει μόνου Θεοῦ, ἔν τε τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ κατηραμένους καὶ ἀσυγχωρήτους καὶ μετὰ θάνατον ἀλύτους, καὶ νὰ εὕρουν καὶ τὸν Θεὸν μαχόμενον ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, καὶ νὰ σχίσῃ ἡ γῆ καὶ νὰ καταπίῃ αὐτούς, ὡς τὸν Δαθὰν καὶ Ἀβειρών, καὶ νὰ κληρονομήσουν τὴν λέπραν τοῦ Γιεζῆ καὶ τὴν ἀγχόνην τοῦ Ἰούδα, στένοντες καὶ τρέμοντες, ὡς τὸν Κάιν, ἐπὶ τῆς γῆς» κτλ.

45. Κυρίλλου β′ τοῦ ἐκ Βερροίας ὑποσχετικὸν πρὸς τὴν σύνοδον τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως γράμμα, οὗ τὸ πέρας μόνον ἐσώθη (φ. 22α)· ἔχει δὲ τοῦτο ὧδε· «- - φυλάξαι καὶ στέρξαι ταῦτα ἀπαρασαλεύτως καὶ ἀμετατρέπτως, καὶ ἐπικυρῶσαι ἐν πολλῇ τῇ ἀσφαλείᾳ καὶ βεβαιῶσαι καὶ μὴ κατά τι ἐναντιηθῆναι [sic] εἰς ταῦτα πάντα, συμφέροντα ὄντα καὶ χρειώδη εἰς τὰ τῆς εἰρήνης καὶ καταστάσεως τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων, καὶ τῆς διορθώσεως τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ τῶν βαρυτάτων αὐτῆς χρεῶν· καὶ ἐὰν ὀψέποτε ἐξέλθω τῶν τοιούτων καὶ ἀθετήσω τι ἐξ αὐτῶν καὶ παραβλέψω, ὑπόδικος εἴημι [sic] παντὸς δεσμοῦ καὶ ἀρᾶς συνοδικῆς. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν καὶ ἔνδειξιν πάντων ἐπέδωκα τοῖς ἱερωτάτοις αὐτοῖς συναδέλφοις μου ἀρχιερεῦσι τὸ παρὸν ἐκδόσεως γράμμα ἐν ἔτει ͵αχλε′, μαΐῳ, ἰνδ. γ′. † Κύριλλος ὁ ἐκ Βερροίας».

46. Κυρίλλου β′ τοῦ ἐκ Βερροίας συνοδικὴ πρᾶξις (μηνὶ μαΐῳ 1635), ἐμπεριέχουσα τόμον ἐξ ὀκτὼ ἄρθρων, φ. 40α-43β. Ἀρχ. «Τὸ ἐν ταῖς μεγάλαις τῶν διοικήσεων συνεργοὺς ἅμα καὶ συναντιλήπτορας τοῖς ἡγεμόσι προχειρίζεσθαι» κτλ. Ὑπογραφαί· Νεόφυτος Ἡρακλείας, Ἄνθιμος Κυζίκου, Νεόφυτος Νικομηδείας, Πορφύριος Νικαίας, Μακάριος Τυρνόβου, Γρηγόριος Λαρίσσης, Παρθένιος Ἰωαννίνων, Χριστόφορος Φιλιππουπόλεως, Σερρῶν Δανιήλ.

47. Κυρίλλου β' τοῦ ἐκ Βερροίας συνοδικὴ πρᾶξις (1636) περὶ τῶν χρεῶν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἀρχ. «Πολλάκις ἡ τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία ἐδεήθη συνόδου ἀρχιερατικῆς» κτλ., φύλλ. 44α.

48. Πρᾶξις ψήφων (δεκ. 1625) ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Ῥόδου, τοῦ τέως τοιούτου Φιλοθέου τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος, φ. 45α. Συνυποψήφιοι· α') Παχώμιος ἱερομόναχος, β') Μάξιμος ἱερεύς, γ') Γρηγόριος μέγας πρωτοσύγκελλος. Ἀρχιερεῖς παρόντες· Νεόφυτος Νικομηδείας, Δανιὴλ Κορίνθου, Μητροφάνης Μονεμβασίας, Θεοφάνης Παλαιῶν Πατρῶν, Μιτυλήνης Κωνστάντιος, Προικονήσου Κλήμης, Ἕλους (?) Διονύσιος, Πρεσπῶν Ζαχαρίας.

49. Πρᾶξις ψήφων (ἰαν. 1625) ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Φιλίππων καὶ Δράμας, φ. 45β. Συνυποψήφιοι· α') Ἀβέρκιος ἱερομόναχος καὶ πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, β') Ἀκάκιος πνευματικός, γ') Παχώμιος ἱερεύς. Παρόντες ἀρχιερεῖς ὀκτώ.

50. Κυρίλλου α' Κωνσταντινουπόλεως συνοδικὴ πρᾶξις (μηνὶ μαΐῳ 1625), δι' ἧς καθαιρεῖται ὁ Χαλκηδόνος Ἰωάσαφ, «ὁ παρανόμως δραξάμενος τῆς ἀρχιερωσύνης καὶ ἀναξίως - -, ὃς συνωμόσατο καὶ συνεφώνησε μετὰ τοῦ τρισκαταράτου καὶ ἀναθεματισμένου στραβο-Ἀμασείας Γρηγορίου ἐν ἅπασι τοῖς ἀθεμίτοις ἐκείνου ἔργοις» κτλ., φ. 46α. Ὑπογραφαὶ ὀκτὼ ἀρχιερέων· Νεόφυτος Ἡρακλείας, Παλαιῶν Πατρῶν Θεοφάνης «καὶ ἐπίτροπος τῆς συνόδου», Κορίνθου Δανιήλ, Κλήμης Προικονήσου, Εὐρίπου Ἰωάσαφ, Θηβῶν Μητροφάνης, Ῥαιδεστοῦ καὶ Πανίου Μελχισεδὲκ κτλ.

51. Πρᾶξις ψήφων (μηνὶ μαΐῳ 1625) ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου Χαλκηδόνος, τοῦ τέως τοιούτου Ἰωάσαφ καθαιρεθέντος, φ. 46β. Συνυποψήφιοι· α') Γρηγόριος, λογιώτατος ἱερομόναχος καὶ πνευματικὸς καὶ μέγας πρωτοσύγκελλος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας· β') Κύριλλος, λογιώτατος ἱερομόναχος, ὁ ἐν τῇ Καστελιωτίσσῃ ἱερουργῶν· γ') Θεοδόσιος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος τοῦ Γολγοθᾶ. Ἀρχιερεῖς παρόντες· Θεοφάνης Π. Πατρῶν, Δανιὴλ Κορίνθου, Ἰωάσαφ Εὐρίπου, Κλήμης Προικονήσου, Μελχισεδὲκ Ῥαιδεστοῦ, Μητροφάνης Θηβῶν.

*

52. Κυρίλλου β' τοῦ ἐκ Βερροίας συνοδικὴ πρᾶξις (1636), δι' ἧς καθαιρεῖται ὁ Ἐλασσῶνος Ἰωάσαφ, φ. 47α.

53. Πρᾶξις ψήφων (μαρτ. 1636) ἐπ' ἐκλογῇ ἀρχιερέως Ἐλασσῶνος, φ. 47β. Συνυποψήφιοι· α') Κάλλιστος ἱερομόναχος, β') Γρηγόριος ἱερομόναχος, γ') Σωφρόνιος ἱερομόναχος.

54. Ὁμολογία πίστεως ἀρχιερέως τινός, φ. 48.

55. «Ψῆφος τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνόδου κατὰ τῶν αἱρετικῶν κεφαλαίων Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως, τοῦ παραχωρήσει Θεοῦ πατριαρχεύσαντος ἐν Κωνσταντινουπόλει», φ. 49. Τὸ πέρας ἐλλείπει τῷ κώδικι. Ἀρχ. «Πάντων μὲν τῶν κοινῇ συντελούντων» κτλ. L. Allatii, De ecclesia occidentalis atque orientalis perpetua consensione. Coloniae 1648, σ. 1061-1065.

56. Κυρίλλου α' Κωνσταντινουπόλεως ἐγκύκλιον γράμμα (1634), οὗ ἡ ἀρχή· «Γνώριμον καὶ φανερὸν εἰς ὅλους» κτλ., φ. 50α.

57. «Τὸ παρὸν ἀνεγνώσθη ἐπ' ἐκκλησίας» 1634. Ἀναθεματισμός, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ καὶ ὁ παραβάτης Ἀθανάσιος ὁ Πατελάρος, ὁ ποτὲ Θεσσαλονίκης, ἔχοντας συμβούλους καὶ συνεργοὺς αὐτοῦ» κτλ., φ. 51α.

58. Τὸ πέρας ὁμολογίας πίστεως Καλλίστου, ὑποψηφίου μητροπολίτου Λήμνου, γραφεῖσα μηνὶ μαΐῳ, φ. 52α.

59. Τιμοθέου α' Κωνσταντινουπόλεως συνοδικὴ πρᾶξις (δεκ. 1616), δι' ἧς ἀποκαθίσταται, κηρυχθεὶς ἀθῷος, εἰς τὸν αὐτοῦ θρόνον ὁ Λήμνου μητροπολίτης Κλήμης, φ. 52β. Ὑπογραφαί· Πορφύριος Νικαίας, Παΐσιος Θεσσαλονίκης, Γαβριὴλ Νικομηδείας, Τιμόθεος Χαλκηδόνος, Γαβριὴλ Τορνόβου, Θεοφάνης Ἀθηνῶν, Θεοφάνης Παλαιῶν Πατρῶν (ἔχων καὶ τὴν γνώμην Ἀνθίμου Κορίνθου), Μητροφάνης Μονεμβασίας, Τιμόθεος Σερρῶν, Γαβριὴλ Γαγγρῶν, Γρηγόριος Τζερβενοῦ, ἀνώνυμος ἀρχιερεὺς Πρεσλάβας, Ἱερεμίας Κίτρους, Λαυρέντιος πρώην Βιζύης, ἀνώνυμος πρώην μητροπολίτης Μονεμβασίας, Νεόφυτος Μετρῶν, ὁ μέγας λογοθέτης (ἔχων καὶ τὰς γνώμας τοῦ Ἱεροσολύμων Θεοφάνους, τοῦ Λαρίσσης Τιμοθέου, τοῦ Θηβῶν ἐπισκόπου, τοῦ Προύσης Ἰωάσαφ, τοῦ Παροναξίας Νικηφόρου καὶ τοῦ Ἴμβρου Μακαρίου), ὁ μέγας ῥή-

τωρ (ἔχων καὶ τὰς γνώμας τοῦ Ἐφέσου Γαβριήλ, τοῦ Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Γαβριήλ, τοῦ Μυτιλήνης Κωνσταντίου, τοῦ Βιδύνης Σωφρονίου καὶ τοῦ Διδυμοτείχου).

60. Τιμοθέου α' Κωνσταντινουπόλεως συνοδικὴ πρᾶξις (σεπτ. 1615), δι' ἧς, γνώμῃ καὶ τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Θεοφάνους, καθαιρεῖται ὁ μητροπολίτης Οὐγκροβλαχίας Λουκᾶς, ἐπειδὴ οὔτε «τὸ νενομισμένον (ἔδωκεν) ἐτήσιον ἢ ἄλλην τινὰ βοήθειαν εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ συναδελφοὶ αὐτοῦ ἀρχιερεῖς, οὔτε ὅλως ὑποδοχὴν καὶ δεξίωσιν ἐνεδείξατο πρὸς ἀνθρώπους ἐκκλησιαστικούς, ἀλλὰ κατεφρόνησε καὶ εἰς οὐδὲν ἐλογίσατο, καὶ ταῦτα γινώσκων καλῶς ὡς ἐπιβατικῶς ἐγκρατὴς ἐγένετο τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ εἰς ἄλλας μυρίας παρανομίας καὶ ἀτοπίας ἔνοχος», φ. 53α. Ὑπογραφαὶ ἑπτά, οἷον Ἱερεμίου Κίτρους, Ἀχιλλείου Μονεμβασίας, Γαβριὴλ Γαγγρῶν, Νεοφύτου Κερασοῦντος κτλ. Ἡ αὐτὴ πρᾶξις καὶ ἐν τῇ ὀπισθίῳ σελίδι τοῦ 53-ου φύλλου.

61. Πρᾶξις ψήφων (2 σεπτ. ,ζρκε', ἰνδ. ιε') ἐπ' ἐκλογῇ μητροπολίτου διὰ τὴν χηρεύουσαν μητρόπολιν Οὐγκροβλαχίας, φ. 54α. Συνυποψήφιοι· α') Μακάριος πρώην μητροπολίτης Γάνου καὶ Χώρας, β') Ἰγνάτιος πρωτοσύγκελλος, γ') Ἄνθιμος πρωτοσύγκελλος. Ὑπογραφαὶ ἀρχιερέων ἕξ.

62. Τιμοθέου α' Κωνσταντινουπόλεως περὶ τῆς ἐπισκοπῆς Κασσανδρείας συνοδικὴ πρᾶξις, ἧς τὸ τέλος ἐλλείπει τῷ κώδικι, φ. 54β. Ἡ πρᾶξις αὕτη, καθὰ φαίνεται, ἐγένετο ἔτει 1612-ῳ· ἡ δὲ ὑπόθεσις αὐτῆς ἐστι τοιαύτη, ὅτι ὁ παραίτησιν οἰκειοθελῆ δοὺς ἀπὸ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου Νεόφυτος β' εἶχεν ἀποσπάσας ἀδίκως ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τὴν ἐπισκοπὴν Κασσανδρείας, προβιβάσας αὐτὴν εἰς τάξιν ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ ὅτι νῦν ἀξιώσει Παϊσίου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης ἡ ἐπαρχία Κασσανδρείας εἰς τὴν ἐπισκοπικὴν αὐτῆς ἐπανέρχεται τάξιν, ὀφείλουσα διὰ παντὸς ἐντεῦθεν εἶναι τῇ μητροπόλει Θεσσαλονίκης ὑποτεταγμένη.

5. Κῶδιξ τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, γραφεὶς τῇ ἑπτακαιδεκάτῃ ἑκατονταε-

τηρίδι καὶ συνιστάμενος ἐκ φύλλων χάρτου στιλπνοῦ καὶ παχέος εἴκοσι καὶ ὀκτώ, μήκους μὲν 0,415, πλάτους δὲ 0,288. Τὸ κείμενον ἐγράφη ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν· ἄγραφα δ' ἀφέθη τὰ τρία ἔσχατα φύλλα.

1. «Ἀνακεφαλαίωσις τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, τῶν ὁροθεσιῶν, καὶ συναρίθμησις τῶν ἀποστολικῶν θρόνων», ἔτι δὲ τάξις προκαθεδρίας τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν, ἧς τὸ πέρας ἔχει τὸ σημείωμα τόδε· «Ἡ παροῦσα ἔκθεσις ἐγεγόνη [sic] ἐν ἔτει ,ςτκα' [sic], ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Σοφοῦ καὶ Φωτίου πατριάρχου», φ. 1-12. Πρβλ. G. Parthey, Hieroclis Synecdemus, σ. 56-94 καὶ 138-145.

2. Πράξεις τῶν οἰκουμενικῶν πατριαρχῶν Διονυσίου γ', Παρθενίου δ', Διονυσίου δ', Γερασίμου β' καὶ Ἰακώβου (1662-1685) περὶ γάμων διαλυθέντων, διαζυγίων καὶ λοιπῶν, φ. 13-25. Ἐν ταῖς πράξεσι ταύταις ὁ φιλίστωρ εὑρίσκει πολλῶν οἰκογενειῶν ὀνόματα καὶ χρησιμωτάτην ὕλην εἰς ἀναπαράστασιν τοῦ περὶ διαζυγίων κανονικοῦ δικαίου, ὡς τοῦτο ἡρμηνεύετο καὶ παρὰ τοῖς ὀρθοδόξοις ἐφηρμόζετο τῇ ἑπτακαιδεκάτῃ ἑκατονταετηρίδι.

6. Τεῦχος τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων χάρτου παχέος 409, μήκους 0,38, πλ. 0,28· οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 36 (0,32 × 0,20). Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ σημείωμα παλαιόν· «✝ ἐτούτον τὸ χαρτὴν ἔνε τοῦ Μπέλτζου· ἔχη Πραξαπόστολον τοῦ μοναστηρίου, νὰ ἐπάρῃ τὸ χαρτήν του»· ἔγραψε δὲ τοῦτο τὸ σημείωμα οὕτως ὡς ἔχει πιθανῶς αὐτὸς ὁ τοῦ κώδικος γραφεύς. Εἶτα σημείωμα ἕτερον τῆς ιζ' ἑκατ. «✝ Ἡ παροῦσα βίβλος ὑπάρχει κτῆμα μονῆς τοῦ κῦρ Διονυσίου», τῆς ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει. — Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ὁμιλίαι δέκα μετὰ τῆς εἰς αὐτὰς ἑρμηνείας Νικήτα Σερρῶν, ἧς ἡ ἀρχή· «[Εἰ]κοστῷ δευτέρῳ ἀριθμῷ τῶν τοῦ μεγάλου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ τῆς θεολογίας φερωνύμου» κτλ.

7. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 7 + 206 + 6 (μήκους 0,38, πλ. 0,258), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατον-

ταετηρίδος· τούτων δὲ τῶν φύλλων τὰ μὲν ἑπτὰ πρώτιστα καὶ τὰ ἓξ ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα, πλὴν ἀλλ' ὕστερον ἐπὶ τῆς ὀπισθίου σελίδος τοῦ 7-ου τῶν τοιούτων φύλλων ἐγράφη τὸ σημείωμα τόδε· «Καὶ τόδε τῶν ἀφιερωθέντων τῇ σεβασμίᾳ αὐθεντικῇ μονῇ τῆς Παναγίας Τριάδος, τοῦ Βακαρεστίου, παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ σοφωτάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰω(άννου) Νικολάου Ἀλεξάνδρου βοεβόδα. ͵αψκζ-ῳ ἰαννουαρίου» [=1727]. Τὸ τεῦχος τοῦτο ἐπὶ τῆς ῥάχεως ἔχει τὸ «Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου Ῥωμαϊκὴ ἱστορία»· ταύτης δὲ τῆς ἱστορίας ἐν αὐτῷ τῷ τεύχει περιέχεται τὸ «Βιβλίον δ'. Περὶ τῶν γεγενημένων Ῥωμαίοις ἀπὸ μοναρχίας Γαΐου Ἰουλίου Καίσαρος ἕως πρώτου φιλοχρίστου καὶ εὐσεβεστάτου βασιλέως τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου». Ἀρχ. «Ἡ Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ ἀρχὴ γεννᾶται τῆς πόλεως ἔτει ψε', ἐκκλησιαστικῆς περιόδου ͵ευξα', ἀπὸ Ἀβραὰμ ͵αϡπθ', Ὑρκανοῦ ἀρχιερατεύοντος» κτλ. Τέλος· «καὶ Βιταλιανὸν ἐπάρχοντα πρὸς Μαξιμίνου ἀπέκτειναν, ἐκείνοις δὲ τὰς βασιλικὰς εὐφημίας ἀνέπεμψαν». Τὸ κείμενον ἀριθμεῖ φύλλα 206· ἔστι δὲ κατὰ μίαν ἑκάστην τῶν σελίδων μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 27 (0,27 × 0,16).

8. Τεῦχος χάρτινον ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 223, γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐννεακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος· τούτου δὲ τὰ φύλλα μήκους μέν ἐστι 0,375, πλάτους δὲ 0,258.

«Ἀπανθίσματα διαφόρων ἁγίων πατέρων τῆς ἀνατολικῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Περὶ Ἀγγέλων. Ἄγγελός ἐστιν οὐσία νοερὰ ἀκίνητος» κτλ. Ταῦτα δὲ τὰ ἀπανθίσματα οὐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ μέρη τινὰ συγγραφῶν Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, Νείλου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Νύσσης, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου, Ἀθανασίου τοῦ Ἀλεξανδρείας καὶ Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου, καὶ ταῦτα διττῶς, πρωτοτύπως τε καὶ παραπεφρασμένως· μεθ' ἃ φύλλα τὸ τεῦχος ἔχει τρία, ὧν δύο μὲν ἐμπεριέχει τὸν πίνακα τῶν ἀπανθισμάτων, τὸ δὲ πρὸ τούτων ἁπλῶς ἐγκρύπτει τόδε μόνον τὸ σημείωμα· «1811 ἰουνίου α': Κωνσταντινούπο-

λις: — | Καὶ τόδε ξὺν τοῖς ἄλλοις, κτῆμα ἐμὸν τυγχάνει. Νικῆτα Χατζῆ Γεωργίου τοῦ ἐκ Σύμης: — | Ἀγορασθὲν ὑπ' ἐμοῦ δι' ὀβολῶν τετρακοσίων, ὅστις δὲ τοῦτο ἤθελε συλήσει περιφέρων ἐν τῇ ψυχῇ του τὰς ἀρὰς» κτλ.

9. Τὸ πρωτότυπον ἐπισήμου γράμματος ἐνσφραγίστου τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν Καθολικὴν Ὀρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, ἀποσταλὲν αὐτῇ ἔτει 1722-ῳ· τοῦτο δὲ τὸ γράμμα, ὡς ἔχει, φύλλ' ἀριθμεῖ δέκα (μήκους 0,37, πλ. 0,248), τοῦ πρώτου μόνου παντάπασιν ὄντος ἀγράφου· τῶν δὲ γεγραμμένων τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον ἐκ γραμμῶν τριάκοντα ἢ δύο καὶ τριάκοντα (0,268 × 0,165). Ἐπιγραφή· «Τοῖς παναγιωτάταις καὶ σοφωτάτοις τῆς Ἀνα|τολικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Πατριάρχαις, | τῷ Κωνσταντινουπόλεως Κυρίῳ Ἱερεμίᾳ, τῷ Ἀλεξανδρείας Κυρίῳ Σαμουήλ, | τῷ Ἀντιοχείας Κυρίῳ Ἀθανασίῳ, | καὶ τῷ Ἱερουσαλὴμ Κυρίῳ Χρυσάνθῳ, | τοῖς τε πανιερωτάτοις Μητροπολίταις, καὶ τοῖς | ἁγιωτάτοις Ἐπισκόποις, τῷ εὐαγεῖ Κλήρῳ, καὶ πᾶσι τοῖς Ἑλλήνων ὀρθοδόξοις· Ἡ τῶν ἐν Βριταννίᾳ Καθολικῶν λειψάνων | ἀμοιβὴ τῇ Ἀνατολικῶν Ὀρθοδόξων ἀποκρί|σει ἐπὶ τὴν μετ' ἀλλήλων συμφωνίαν | πεποιημένη». Ἀρχ. «Πρὶν ἄρχεσθαι τὰ τῆς παλαιᾶς ἐν Βριταννίᾳ ὀρθοδοξίας λείψανα» κτλ. Τέλος· «Τοῦτο δὲ πρᾶγμα συνοδικῶς ἐγένετο παρ' ἡμῖν τοῖς καθολικῆς ἐν Βριταννίᾳ ἐκκλησίας Ἐπισκόποις, παρόντων ἐκ τοῦ Κλήρου πολλῶν, καὶ ταύτῃ τῇ διατάξει συμφωνούντων. — | Γέγραπται ἐν Λονδίνῳ ἐν ἔτει σωτηρίῳ ‚αψκβ-ῳ, ἐν μηνὶ μαΐου κθ-ῃ: — Ὁ Σκοτο-Βρεταννίας ἐπίσκοπος Ἀρχὶβάλδος (καὶ τύπος τῆς αὐτοῦ σφραγῖδος). — Ὁ Ἀγγλο-Βρεταννίας πρῶτος ἐπίσκοπος Ἱερεμίας (καὶ τύπος τῆς αὐτοῦ σφραγῖδος). — Ὁ Σκοτο-Βρεταννίας ἐπίσκοπος Ἰάκωβος (ὡσαύτως). — Ὁ Ἀγγλο-Βρεταννίας ἐπίσκοπος Θωμᾶς (ὡσαύτως). — Ὁ μέγας χαρτοφύλαξ Θωμᾶς ὁ τοῦ Διακόνου».

10. «Τύπος τῆς Λειτουργίας Δείπνου τοῦ Κυριακοῦ, ἢ τῆς παναγίας Συνάξεως», ὡς αὕτη τελεῖται ἐν τῇ Ἀγγλικανῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἀρχ. «Σπουδαίως ἐπιμελήσει ἅπας ἱερεὺς» κτλ. Φύλλα 12, μήκους 0,37, πλ. 0,248, γραφέντα καὶ συναποσταλέντα ἔτει 1722-ῳ τῷ προδεδηλωμένῳ ἀγγλικανῷ γράμματι (ἀριθ. 9).

11. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον τῆς ἑνδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, κομισθὲν ἐκ Σμύρνης, ἀκέφαλον καὶ κολοβόν, ἀριθμοῦν δέ, ὡς ἔχει, φύλλα μεμβράνινα 369, μήκους 0,385, πλ. 0,285. Τὸ κείμενον αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ σχῆμα σταυροειδὲς ἔχει, οὕτως ὥστε πᾶσα σελὶς ἀναπαρίστησι σταυρόν, οὗ τὸ μὲν ἄνω κέρας ἀριθμεῖ γραμμὰς ἑπτά, τὸ δὲ κάτω γραμμὰς ὀκτώ, τὸ δὲ μεσαῖον γραμμὰς δέκα (0,235 × 0,175) [1]· καὶ διὰ τὸ τοιόνδε τῶν σελίδων σχῆμα καὶ διὰ τὸν πολὺν τοῦ κειμένου κόσμον, ἔστι τὸ τεῦχος τοῦτο καλλιγράφημα πολλοῦ λόγου ἄξιον· περιέχει γὰρ ἐν ἑαυτῷ καὶ χρυσᾶς ἐπιγραφάς, καὶ γράμματά τινα κεφαλαιώδη μεγάλου σχήματος ἐγκαλλώπιστα, κεχρυσωμένα τε καὶ πολυχρώματα, καὶ πορφυρᾶ πανταχοῦ σημαδόφωνα. Τὸν κώδικα τοῦτον προπεριέγραψεν ἄλλως Ἐμμανουὴλ Ἰωαννίδης, ὃς εὗρεν ἐν αὐτῷ καὶ σημείωμα τοιόνδε· «† Τὸ παρὸν Εὐαγγέλιον ὑπάρχει τῆς Παναγίας μου τῆς Καλαμιώτισσας μητροπόλεως Θύρας, ὅνπερ ἀφιέρωσεν αὐτόν, ὁ Μαστροϊωάννης ὁ τὸ ἐπίκλην Χαντζῆς· ὅνπερ ἀγοράσας αὐτὸ ἀπὸ τὸν παπᾶ κὺρ Γερμανὸν ἄσπρα ρνε′ καὶ ὅστις τὸ ὑστερήσει ἀπὸ τὸν ναὸν τῆς Παναγίας μου τῆς ἐπονομαζομένης Καλαμιώτισσας μητροπόλεως Θυρῶν ἕξει Θεὸν μαχόμενον ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα καὶ ἀειπάρθενον Θεοτόκον Μαρίαν καὶ τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀμήν. ἔτους ͵ζοθ′ [=1561] μηνὶ μαρτίου ἰνδικτ. ιδ′» [Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλην. Φιλολογ. Σύλλογος, τ. II, 1864, σ. 64]. Σημειωτέον, ὅτι ἔνδον τῆς δευτέρας πινακίδος εὗρον ἐγὼ φύλλον μεμβράνινον (μήκους 0,275, πλ. 0,265), οὗτινος ἡ γραφὴ μεγάλη καὶ τρόπον τινὰ παρεμφερὴς πρὸς τὴν οὕτω μεγάλην καὶ ἀραιὰν γραφὴν τῶν παλαιτάτων χρυσοβούλλων λόγων· πᾶσα δὲ σελὶς αὐτοῦ τὸ κείμενον ἔχει μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 15 (0,165 × 0,155)· αὐτὸ δὲ τοῦτο τὸ κείμενον, γρα-

[1] Πρβλ. C. R. Gregory, Prolegomena, σ. 768, ἀριθ. 792, ἔνθα οὐκ ὀρθῶς ὁ κῶδιξ οὗτος λέγεται καλλιγράφημα τῆς τρίτης εἶναι καὶ δεκάτης ἢ τῆς κατόπιν ἑκατονταετηρίδος.

φὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ἐνάτης ἑκατονταετηρίδος καὶ μέρος ἱκανὸν ἀποτελοῦν τῆς ϟβ' διατάξεως Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, ἀνέγνων ὧδε· «- - - τοιαυτηι συμφορᾶι καὶ βαθεῖ οὔ|τω σκότωι [sic] εκ τῶν πόνων κεκτῆ|σθαι τοῦ τὸ σκότοσ αὐτῶ δημιουρ|γήσαντοσ. Ἀλλὰ γὰρ εἰ καὶ | οὕτω κέκριται, οὐκ ἦν ὥσπερ εἶπον | γνώμη. τὸ κριθὲν ποιεῖν νομοθέτημα. Ἐπειδὴ δὲ ὦ [sic] τῶν εντοῖσ θεί|οισ ἡμῶν αποφερόμενοσ. οὗ ε|γὼ. πῶσ. ἂν αποπέμψαιμι τὴν | ἀξίωσιν. εισ νόμουσ ἀξιοῦν [sic] τὴν | τοιαύτην κρίσιν διϊασκευασθῆναι. | δια τὸ τῆσ διαθέσεωσ φιλάν|θρωπον. ὡσ ἂν απο γε τοῦ νῦν, | εἰ ποτέ τι συμπέσοι τοιοῦτον. τοι|αύτησ. επιτεύξεται διακρίσεωσ | οἷα καν τῶι παρόντι τῶι αδι|κήσαντι ὥρισται ἡ ζημία, πειθό|μεθά τε τῆι προτροπῆι. καὶ τὸ | δόγμα ὁρίζομεν. | Τοιγαροῦν. εἴ τισ ποτὲ εισ ὀφθαλ|μοὺσ επενέγκοι τινὶ ζημίαν. | τοῦτον κελεύομεν. ει μὲν ἕνα. | τῶι ἑνὶ καὶ αυτὸν ζημιοῦσθαι | τὴν ἴσην ὑπεχοντα δίκην. ει δὲ | κατα τῶν δυο τὰσ. κακουργοὺσ | επιβάλοι χεῖρασ. επειδὴ περ|ἐνταῦθα τὸ ἶσον τῆσ ζημίασ | ούτε τῶι αδικηθεντι προσὄνη|σιν. τίσ γὰρ ὄνησισ· τῶ εν σκότει | ζῶντι. ει καὶ αλλον τὸ ἶσον ἔχοι σκό - - - ». Zachariae, Jus Graeco-Romanum, τ. III, σ. 188.

12. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ὁμιλιῶν εἰς τὴν μωσαϊκὴν Γένεσιν μέρος πρῶτον. Τεῦχος τῆς ἑνδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων μεμβρανίνων 303 (μήκους 0,365, πλ. 0,26), ὧν τὸ κείμενον, βεβλαμμένον πολλαχοῦ ὑφ' ὕδατος, ἔστιν ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ δίστηλον (0,255×0,085). Ὁ τούτου δέτης ἔνδον τῆς πρώτης πινακίδος ἔθετο δύο φύλλα ἑτέρου τινὸς μεμβρανίνου κώδικος τῆς δυοκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, οὗ τὸ κείμενον ἦν ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον· ἔχει δὲ καὶ ταῦτα τὰ φύλλα, καθὰ φαίνεται, μέρος ὁμιλίας τινὸς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Τοῦ τεύχους τούτου τὴν ἱστορίαν διδάσκει τὰ σημειώματα τάδε. Φύλλ. 293 «Εκ τις νισου Κίπρου ηφερα το παρὸν βιβλίον απο την κεβεριαστοι (?) και τιχα (?) του Αγι(ου) Ταφου στὸν μεγαλον μαρτίρων Γεωργιου αμην». — Φύλλ. 210α «Ἔτος σρίον 1646 Παΐσιος πριάρχης» (Ἱεροσολύμων). — Φύλλ. 17α «Τὸν παρὼν βιβλίων ηπάρχη του Αγιου Τάφου» κτλ. Εἶτα· «Δανηηλ ἱερο-

μόναχος δοῦλως του Αγιου Τάφου». Καὶ πάλιν· «Τω παρὼν βιβλίων ηπαρχι τις ιερὰς μονις του αγίου Γεωργίου» κἑ, τουτέστι τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου. Καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ 206-ου φύλλου σημείωμά ἐστιν Ἐφραὶμ υἱοῦ Μαργαρίτου ἱερέως, γραφὲν καὶ κυρωθὲν ὑπὸ Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἔτει ͵ζϟζ' [1588-1589]· τῷ δὲ σημειώματι τούτῳ δηλοῖ ὁ ῥηθεὶς Ἐφραίμ, ὅτι δῶρον ἔδωκε τῷ Παναγίῳ Τάφῳ τόνδε τὸν κώδικα· διὸ καὶ συνίστησι τὴν εἰς Ἱεροσόλυμα τούτου ἀποστολήν.

13. Τεῦχος ἀκέφαλον, κεκολοβωμένον καὶ βεβλαμμένον ὑφ' ὕδατος, γραφὲν δὲ τῇ ἑνδεκάτῃ ἑκατονταετηρίδι· φύλλα δὲ μεμβράνινα ἀριθμεῖ 162 (μήκους 0,345, πλ. 0,27), ὧν τὸ κείμενόν ἐστι δίστηλον ἐκ γραμμῶν 33 (0,235 × 0,18).

Συμεῶνος τοῦ Μεταφράστου βιβλίον ἁγιολογικὸν τοῦ νοεμβρίου μηνός.

1. Μαρτύριον ἀκέφαλον τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. Ἀρχ. « - - - να μόνον ἀπορρίψαι τὸν δεύτερον», φ. 1.

2. Μαρτύριον τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀνεμποδίστου, Ἀφθονίου καὶ Ἐλπιδηφόρου. Ἀρχ. «Εἰ καὶ πρῶτοι Πέρσαι», φ. 3β. Migne τ. 116, σ. 9.

3. Βίος τοῦ ὁσίου Ἰωαννικίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Τὴν πρὸς ἀρετὴν ὁδὸν φέρουσαν», φ. 18β. Migne ἔνθ. ἀνωτ. σ. 36.

4. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Γαλακτίωνος καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Ἐπιστήμης. Ἀρχ. «Τῆς πρὸς τῷ Λιβάνῳ ὄρει», φ. 43β. Migne ἔνθ. ἀνωτ. σ. 93.

5. Μαρτύριον Ἱέρωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐν Μελιτηνῇ ἀθλησάντων. Ἀρχ. «Ἱέρωνι τῷ γενναίῳ», φ. 48α. Migne ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 109.

6. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Ματρώνης. Ἀρχ. «Τοὺς σώφρονας τὸν βίον», φ. 53α. Migne ἔνθ. ἀνωτ. σ. 920.

7. Βίος τῆς ὁσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας. Ἀρχ. «Εἰκόνες καὶ στῆλαι», φ. 68β. Θεοφίλου Ἰωάννου, Μνημεῖα ἁγιολογικά, σελ. 18.

8. Βίος καὶ πολιτεία Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος. Ἀρχ. «Τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν», φ. 80α. Migne τ. 114, σ. 896.

9. Βίος ἀτελὴς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, οὗ ἡ ἀρχή· «Καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευσαμένων» φ. 106α. Migne τ. 114, σ. 1045.

14. Τεῦχος τῆς ἑνδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων μεμβρανίνων 293 (μήκους 0, 34, πλ. 0,26), ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25 (0,25×0,19)· ἔχει δὲ τὰς ἐπιγραφὰς χρυσᾶς, κοσμήματά τινα ταινιοειδῆ, καὶ πάλιν ἕτερον ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ κόσμημα, οὗ τὸ σχῆμα παρεμφερὲς πρὸς τὸ γράμμα Π· σημείωμα δέ τι τῆς πεντεκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος (φ. 1α) δῆλον ποιεῖ, ὅτι τοῦτο τὸ «Βιβλίον Κριτης [=Κρήτης] τῆς μονῆς Ἐλεούσης» ἦν.

Συμεῶνος τοῦ Μεταφράστου βιβλίον ἁγιολογικὸν τῶν μηνῶν μαΐου, ἰουνίου, ἰουλίου καὶ αὐγούστου.

1. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου (μαΐου η'). Ἀρχ. «Ἀλλὰ τῶν σπουδαίων ἄρα», φ. 1α. Λατινιστὶ παρὰ τῷ Σουρίῳ τῇ ιθ' ἰουλίου.

2. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ (ἰουν. ιζ'). «Οἱ μὲν ἄλλοι διῶκται», φ. 35β. Ἀκολουθία τῶν ἁγίων ἐνδόξων μαρτύρων Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ, ἐρανισθεῖσα - - παρὰ Μανουὴλ Μάνου. Ἐν Βιέννῃ 1803, σ. 54. Ἀκολουθία ἡ θεία καὶ ἱερὰ καὶ μαρτυρικὴ τῶν ἁγίων καὶ πανενδόξων τοῦ Χριστοῦ μεγίστων ἀθλοφόρων τε καὶ αὐταδέλφων Μανουήλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ. Ἐν Λειψίᾳ 1815, σ. 117.

3. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου (ἰουν. κζ'). Ἀρχ. «Ἅμα μὲν χάριτος ἔργον», φ. 49β. Migne τ. 115, σελ. 277.

4. «Ὑπόμνημα διαλαμβάνον μερικῶς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἆθλα καὶ ἀποδημίας καὶ τελείωσιν τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου» (ἰουν. κθ'). Ἀρχ. «Καὶ τῶν τεχνῶν οὐ μόνον τοὺς ἐξ ἀρχῆς», φ. 70β. Acta Sanctorum, Jun. VII, σ. 374.

5. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Προκοπίου (ἰουλ. η'). Ἀρχ. «Διο-

κλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τὴν βασιλείαν ἰθυνόντων», φ. 90β. Acta Sanctorum, Jul. II, σ. 556.

6. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος (ἰουλ. κζ'). Ἀρχ. «Τῆς εἰδωλικῆς ἀχλύος», φ. 123α. Migne τ. 115, σ. 448.

8. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου (ἰουλ. κθ'). Ἀρχ. «Τῆς εἰδωλικῆς μανίας», φ. 144β.

8. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Εὐδοκίμου (ἰουλ. λα'). Ἀρχ. «Εὐδοκίμου τοῦ κατὰ Θεὸν» κτλ., φ. 151β. Βίος τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου ἐκδ. ὑπὸ Χρυσάνθου Λοπαρέβου. Ἐν Πετρουπόλει 1893.

9. «Διήγησις Ἰωσήπου εἰς τὸ μαρτύριον τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων Μακκαβαίων» (αὐγ. α'). Ἀρχ. «Φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδείκνυσθαι μέλλων», φ. 163α. Fabricii-Harles, Bibl. Gr. τ. X, σελ. 272.

10. «Λόγος διαλαμβάνων τὰ ἀπὸ τῆς σεβασμίας γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς θεοπρεποῦς τε γεννήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ὅσα μέχρι τῆς ζωηφόρου αὐτῆς συνέδραμε τελευτῆς, προσέτι καὶ περὶ τῆς φανερώσεως τῆς τιμίας αὐτῆς ἐσθῆτος, καὶ ὅπως ὁ μέγας οὗτος πλοῦτος χριστιανοῖς τεθησαύρισται» (αὐγ. ιε'). Ἀρχ. «Ἐχρῆν ἀληθῶς τὴν παρθένον», φ. 192β. Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. I, σ. 232, 239, 461. II, σ. 184, 269, 420, 462, 743. Catal. cod. hagiogr. graecorum biblioth. Nationalis Parisiensis. Bruxellis 1896, σ. 103, 154, 156, 209, 224, 225, 250, 324.

11. «Κωνσταντίνου ἐν Χριστῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ βασιλέως Ῥωμαίων διήγησις, ἀπὸ διαφόρων ἀθροισθεῖσα ἱστοριῶν, περὶ τῆς πρὸς Αὔγαρον ἀποσταλείσης ἀχειροποιήτου θείας εἰκόνος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ὡς ἐξ Ἐδέσσης μετεκομίσθη πρὸς τὴν πανευδαίμονα ταύτην τῶν πόλεων Κωνσταντινούπολιν». Ἀρχ. «Οὐκ ἄρα μόνος αὐτὸς» κτλ., φ. 234β. Migne τ. 113, σ. 422.

12. «Λόγος διαλαμβάνων τὰ περὶ τῆς γεννήσεως, ἀνατροφῆς καὶ ἀποτομῆς τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, καὶ περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας αὐτοῦ κε-

φαλῆς» (αὐγ. κθ'). Ἀρχ. «Ἰωάννην, τὸ μέγα κλέος», 256α. Ἱεροσολ. Βιβλιοθήκη, τ. II, σ. 185.

13. «Ὑπόμνημα τῶν ιβ' προφητῶν», ὑποδιῃρημένον εἰς ἰσάριθμα ὑπομνήματα, ὧν πρώτιστον τὸ εἰς τὸν προφήτην Ὠσηέ· ἐλλείπει δὲ τῷ κώδικι τὸ πέρας τοῦ εἰς Μιχαίαν ὑπομνήματος. Ἀρχ. «Τῆς τοῦ λαοῦ διαιρέσεως» κτλ., φ. 281β. Πρβλ. Migne τ. 81, σ. 1552.

15. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου στιλπνοῦ 18 (μήκους 0,37, πλ. 0,232), ὧν τὰ ἓξ ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα· ἐγράφη δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος ἢ περὶ τὸ τέλος τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἢ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐννεακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, καὶ τῆς πρώτης μὲν ἔνδον πινακίδος ἔχει σημείωμά τι, ὅπερ αὐτὸς ὁ τοῦ τεύχους ἔγραψε καλλιγράφος· πραγματεύεται δὲ τοῦτο «Περὶ τῶν κατὰ Μολδοβλαχίαν ἱερῶν μοναστηρίων τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου, τίνες οἱ ταῦτα οἰκοδομησάμενοι καὶ ἐπὶ τίνος ἁγίου μνήμῃ ἕκαστον τούτων δοξάζεται» [Ἀναλ. Ἱεροσολ. Σταχυολογ. τ. IV, σ. 63]· ἔνδον δὲ τῆς ἑτέρας πινακίδος ὁ αὐτὸς καλλιγράφος ἔγραψε τάδε· «† Σέργιος παῖς ὢν [1], ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ σοφωτάτῳ Θεοφάνει ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ· ἐκεῖθεν δὲ μετέβη εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἄθωνος, καὶ ἐμαθήτευσε παρὰ τῷ μεγάλῳ Εὐγενίῳ Βούλγαρι· αὐτοῦ δὲ ἀναχωρήσαντος ἀπ' Ἄθωνος προέστη πρὸς καιρὸν τῆς ἐκεῖ σχολῆς· κατὰ δὲ τὸ ,αψνθ-ον: σωτήριον ἔτος [=1759], ἀνέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἀναδεξαμένου τοῦ μεγάλου Εὐγενίου τὴν αὐτόθι σχολὴν κατὰ τὸ ,αψξον: ἔτος [=1760], ἠκροάσατο παρ' αὐτοῦ τὰ θεολογικὰ κατὰ τὸ ,αψξαον: ἔτος [=1761]. Ἤκμαζεν οὖν κατὰ τὸ ,αψοον [=1770]: καὶ κατ' αὐτὸ ἀνεδέξατο, μᾶλλον δὲ συνεστήσατο τὴν ἀμεληθεῖσαν πατριαρχικὴν σχολήν, ἣν καὶ προῆγε

[1] Σέργιος οὗτος ὁ Μακραῖος, περὶ οὗ ἀνάγνωθι Κωνσταντίου δ' τοῦ ἀπὸ Σιναίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Βυζαντίου, βιογραφίαν καὶ συγγραφὰς τὰς ἐλάσσονας. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1866, σ. 360. Κ. Σάθα, Μεσαιωνικὴ Βιβλιοθήκη, τ. III, σ. ογ'-πε'. Τὸ γεγραμμένον ὑπὸ Μανουὴλ Γεδεών, ὅτι τῆς πατριαρχικῆς σχολῆς Σέργιος ὁ Μακραῖος «διωρίσθη σχολάρχης ἀπὸ τοῦ 1777» [Χρονικὰ τῆς πατριαρχ. ἀκαδημίας, ἐν Κωνσταντινουπόλει 1883, σ. 155 καὶ 178] ψευδὲς ἀποδείκνυσιν ὁ γράψας τὸ ἐν τῷ ἡμετέρῳ κώδικι σημείωμα.

μέχρι τοῦ ,αψϟγ^ου: ἔτους [=1793], καὶ ἐν αὐτῇ παρέδωκε μαθήματα, ποιητικά, ῥητορικά, λογικά, φυσικά, ἠθικά, πολιτικὰ ἐκ τοῦ Ἀριστοτέλους, θεολογικὰ ἐκ τοῦ θείου Δαμασκηνοῦ καὶ τῶν σχολαστικῶν θεολόγων, ἀριθμητικά, στοιχεῖα ἀλγέβρας, στοιχεῖα γεωμετρίας, γεωγραφίαν». Καὶ ταῦτα μὲν ἔνδον τῶν πινακίδων ἔχει τοῦτο τὸ τεῦχος, αὐτὸ δὲ τὸ τεῦχος ἐν ἑαυτῷ περιέχει τὰς ἐφεξῆς εὐχάς.

1. «Εὐχαὶ τοῦ μεγάλου ἁγιασμοῦ», ὧν ἡ δευτέρα «ποίημα Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων», φ. 2 κέ.

2. Εὐχαὶ τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἀναγινωσκόμεναι τὸ ἑσπέρας μετὰ τὴν εἴσοδον, φ. 5^α.

3. «Εὐχὴ Ἀνθίμου πατριάρχου Ἱεροσολύμων εἰς γυναῖκα ἐγκύμονα». Ἀρχ. «Ἀνείκαστε, φιλάνθρωπε» κτλ, φ. 10^α.

4. Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Τρύφωνος εἰς ἀμπέλους, ἀναγινωσκομένη τῇ 1-ῃ τοῦ φεβρουαρίου μηνός. Ἀρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν», φ. 11^α.

5. «Εὐχὴ ὑπὲρ τῶν ἀπαιρόντων εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον προσκυνητῶν». Ἀρχ. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ μόνος ἐν ἐλέει» κτλ., φ. 12^α.

16. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 419 (μήκους 0,368, πλ. 0,255), ὧν τὰ ὀκτὼ πρώτιστα καὶ τὰ ἔσχατα εἴκοσι καὶ ἐννέα παντάπασιν ἄγραφα· ἡ τοῦ τεύχους τούτου γραφὴ ὁμοία ἐστὶ τῇ τοῦ 7-ου τεύχους, τὸ δὲ κείμενον αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 29 (0,26×0,16). Πρώτη ἐπιγραφὴ ἐν τῇ προσθίῳ σελίδι τοῦ 9-ου φύλλου· «Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου | Ἐπιτομαὶ | Παντοδαπῆς ἱστορίας». Ἑτέρα ἐπιγραφὴ ἐν τῇ προσθίῳ σελίδι τοῦ 10-ου φύλλου· «Ἐπιτομῶν | Παντοδαπῆς Ἱστορίας | Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου | Τόμος πρῶτος | Τὰ Ἰουδαϊκά».—Φύλλ. 1 πρόλογος, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ὁ τῆς ξυγγραφῆς σκοπός».—Φύλλ. 14^α «Ἐπιτομῆς Ἰουδαϊκῶν βιβλίον πρῶτον. Τὰ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἕως Ἀβραάμ. Τὴν καθόλου τοῦ παντὸς ἱστορίαν» κτλ. Ἡ οὕτως ἐπιγραφομένη βίβλος ἐξεδόθη τύποις ἐν Βουκουρεστίῳ ἔτει 1716-ῳ· τὴν δὲ τῆς ἐκδόσεως ταύτης ἐπιγραφὴν ὅρα ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τῷ ἐπιγραφομένῳ: Κατάλογος β'

σπανίων βιβλίων τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας, πωλουμένων ἐν Ἀθήναις παρὰ Π. Λάμπρῳ. Ἀθήνησι 1864, σ. 14, ἀριθ. 34.

17. Τεῦχος τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης ἑκατονταετηρίδος, συνιστάμενον ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 442 (μήκ. 0,35, πλ. 0,275), ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον (0,25 × 0,185).—Φύλλ. 1α Σειρὰ ἑρμηνειῶν εἰς τὸν προφήτην Ὡσηέ, ἧς ἡ ἀρχή· «Εἰκὼν τῆς τῶν Ἰ[ουδαίων] συναγωγῆς ἑξῆς» κτλ.—Φύλλ. 3α «Εἰς τοὺς προφήτας καὶ εἰς τὰς ἐκδόσεις δι' ἣν αἰτίαν ἐκδέδονται ὑπὸ τῶν ἑβδομήκοντα, ἔτι τε ὑπὸ Ἀκύλα, Θεοδοτίονος, Συμμάχου καὶ τοῦ ἁγίου Λουκιανοῦ, Ἰωσήπου τε καὶ τῶν δύο ἀνωνύμων, καὶ ἐν ποίοις χρόνοις ἐκδέδονται καὶ εὕρηνται αὐτῶν ἐκδόσεις». Ἀρχ. «Τὴν τοῦ ἀνθρώπου ἀεὶ θέλων» κτλ. — Φύλλ. 9α «Προθεωρία τῶν προφητῶν». Ἀρχ. «Οἱ δώδεκα προφῆται» κτλ.—Φύλλ. 23β-95β Σειρὰ ἑρμηνειῶν εἰς τοὺς προφήτας Ἰωήλ, Ἀβδιοῦ, Ἰωνᾶν κτλ.—Φύλλ. 96α «Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν». Ἀρχ. «Εἰ μὲν τὴν ἐμαυτοῦ» κτλ.—Φύλλ. 186α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν προφήτην Ἱερεμίαν. Ἀρχ. «Χρὴ καθὰ καὶ ἐν ταῖς προλαβούσαις βίβλοις» κτλ. — Φύλλ. 315α Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν προφήτην Ἰεζεκιήλ. Ἀρχ. «Οἱ μὲν τοῦ σώματος» κτλ. Τρία φύλλα τούτου τοῦ τεύχους ἦν ἐξ ἀρχῆς ἄγραφα (φ. 312-314), ἀλλ' ὕστερον ἔγραψέ τις ἐν αὐτοῖς τὰ σημειώματα ταῦτα [1]· «† Ἐνετ(ει) ‚ςϠί [=1402]· ἤλθεν ὁ Τεμὶρ χάνης· καὶ ἐπολέμισεν μετα τόω Παγηάζητ πεει ἡς την Ανγηραν. μηνὶ ἡουλήο κη ἡμέρα Παρασκεβι. καὶ ἐτζακισεν τον ολοκρατος. καὶ ἐπιασεν αυτον. καὶ ετεθνικεν. μεταταῦτα ἐβασιλεῦσεν ηός αυτοῦ. ἐμῖρσουλμαν πεεις. έν τη είμερα βασιλεβοντος. τοῦ εὐσεβεςστάτου: καὶ φηλοχρῖστου βασιλεος ημον, Μανουήλ. τοῦ Παλεολόγου: — Μετα δε ετους ‚ςϠιη ἤλθεν ὁ αδελφὸς αυτου τοῦ εμῖρ Σουλμαν πεει. ο Μουσιπεεις ἀπο την Βλαχιαν. αφέντεβοντος βοῆβοδα τοῦ Μίρτζου. καὶ ἐτζακοσεν τον Σαρουτζά πασια ης τὴν Διανπολην. μινῆ φευρουαρήω. ιγ ἡμερα παρασκεβή. και ἐπρόςκῖνισαν τα

[1] Παρατίθεμαι δὲ τὰ σημειώματα ταῦτα σχεδὸν ἀκριβῶς, ὡς ἐν τῷ κώδικι ὑπάρχει· τὸ μέντοι ἰῶτα σχεδὸν ἀπανταχοῦ ὅμοιόν ἐστι τῷ λατινικῷ i.

χαστρη τῆς Ρομανηας. σιν τον τοπον ολον. ἔλθὸν δε ὁ ἀδελφὸς του ὁ ἡμίρ Σουλμανης. επερασεν αυτόν βασιλευ Μανοῆλ ο Παλεολόγος. καὶ ἐπολεμισαν ης την Πολην. απανο ἧς το Κοσμίδην μιν ἡοουνιω. ιε. ἡμερα Κιρηακῖ. και ετζακισεν τον Μοσίπεειν. καὶ εδιοξεν αυτον. σιναχθὶς δε πάλην Μοσίπεεις μετα τον ἔξο Τὂυρκὂν. ἡλθεν ἧς τὴν Ανδριανοὺπόλην. καὶ επολεμῖσαν αναμεσον του Κρηβητζήου καὶ τὴν Διχαλῆν Το - - παν. μινὴ ἡουλήο. ια ἡμερα Παρασκεβη. καὶ ἐτζακησεν τον παλην: — Κὲ ἐφηγ(εν) ης τον τοπον Ουλγαρ(ίας) τα μερη Βηδηνας. κάστρον ης τοπο Κολτζοῦ. προς τα μερη Σερβή(ας) καὶ εσιτάρχισεν αυτ(ὸν) κνεζης δεσποτης υος Λαζάρου. — Μετα δε ἐτ (,ςΠ)ιθ^{ου} ετους παλην ελθων Μουσίπεεις εις τα μερη Μακεδονίας κε καταβὰς ἧς την Διανπολ(ιν) ἧς βοῦνην τοὺς Βὂ'ρλονκοῦσ ἐπλημεληεν μετα τους Μουσούλμάνους. κε ἀπο κάστρον ἧς αλον καστρον. ἄνθροπος τοῦ ἡμίρ Σουλμανπεει οὐδέν εδιαβενεν· ακοῦσας δε ἡμὶρ' Σουλμανπεεις ἐλθόν μετα πλήθους τον στρατόν κε αρχόντον. ἧς τὴν Ανδρηανοῦ πόλ(ιν). κε ἐκίνησεν μιραζιν ρογαν πρὸς τα φουσατα οπος παλην διοχυν αυτον. ἡμὶρ Σουλμαν ος πεσὼν ἧς τοῦς λεοτροῦς κε πινον κυ| περησοῦς. γανεκτησας ἡ ἀρχοντες κε ἡ μεγηστανη έφηγαν τα φουσατα κε εκηνισαν φεῦγον πρὸς τον Μουσιπεει. ακοῦσας δὲ ἡμὶρ Σουλμαν πεεις ἐδιλησαεν κε κινησας. ἡς εντροπιν φηγῖς ἐπιασαν αυτόν. ἧς τα μερι τῖς Βρησις κε επνιξαν τον. εν μινι φερουαρηο ιζ ημερα Τρητη».

18. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 191 (μήκους 0,36, πλ. 0,125), ὧν οὐκ ὀλίγα παντάπασιν ἄγραφα· περιέχει δὲ ἐν ἑαυτῷ πατέρων τινῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀποσπάσματα ποικίλα καὶ «Εἰς τὰς τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου ἐπιστολὰς ἀνακεφαλαιώσεις» (φ. 142-152)· ἔνδον δὲ τῆς πρώτης πινακίδος ἀναγινώσκεται τὸ σημείωμα τόδε· «1627 αὐγούστω α' — † Τῶ παρον καταστηχον ἐπροσηλοθη παρα Διμητρίου Ρω^{δ}. εἰς τὴν χώραν τῆς ἐπονομαζομένης Παλαιᾶς Πάτρας· ἔχη δὲ φύλα 199 ∸ ητοι εκατὸν ἐνενηντα ἐνέα. Καὶ ὅπιος ἤθελεν κόψει φῦλον. νὰ ἔχει τὴν καταραν τοῦ δεσπότη».

19. Μηναῖον τοῦ μηνὸς ἰανουαρίου χάρτινον, συνιστάμενον ἐκ φύλλων 200 (μήκ. 0,31, πλ. 0,21), οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ δίστηλον ἐκ γραμμῶν 35 (0,225×0,155)· μετὰ δὲ τὸ πέρας ὅλου τοῦ κειμένου σημείωμα ὑπάρχει τοῦ καλλιγράφου τοιόνδε· «Ἐτελειώθη τὸ παρὸν μηναῖον ὁ Γεννάριος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἀμβροσίου ἱερομονάχου ὑπὸ τὴν μονὴν Ἀνδρείων ἐχρονίας ‚αφλ Χ(ριστο)ῦ [=1530]. καὶ κατετέθη εἰς τὴν μονὴν τῆς ὑπερ(αγίας) Θ(εοτό)κου τῶν Ἀψιθίων. δόξα σοι ἁγία τριὰς καὶ ὁ πανάγαθος Θ(εὸ)ς νὰ ἀξιώσ(ῃ) τῆς βασιλείας τῶν οὐ(ρα)νῶν εἴ τις ἦτον ἡ ἀρχεῖ να γϊνοῦν τούτ(α) τὰ βιβλία». Τοῦτο δὲ τὸ μηναῖον ἔτει 1594-φ κτῆμα ἦν Κωστάκη τινός (ὅρα φ. 200β).

20. Τεῦχος τῆς ιζ′ ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 60, μήκους 0,30, πλ. 0,21, ὅπερ ἦν «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου» τοῦ Νοταρᾶ· βιβλίων ἀπετελέσθη δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος πρῶτον ἐκ φύλλων τριάκοντα καὶ πέντε, καὶ δεύτερον ἐκ τετραδίων τινῶν τεσσάρων διαφόρων ἀντιγραφέων.

Α′. Τέσσαρες τύποις ἀνέκδοτοι συγγραφαὶ Παϊσίου τοῦ Λιγαρίδου (ὅρα É. Legrand, Bibliographie hellénique ou description raisonnée des ouvrages publiés par des Grecs au dix-septième siècle, τ. IV, 1896, σ. 49). α′) «Παησίου μητροπολίτου Γαζέων τετάρτη νουθεσία, εἴτ' οὖν καὶ διάλεξις, πρὸς τοὺς λουτεροκαλβινίσαντας Βλάχους ἐν τῇ Ἐρδελίᾳ». Ἀρχ. «Ἠκούσαμεν τὴν διδαχὴν τοῦ διδακτῆ σας» κτλ., φ. 1α. Διάλογος μεταξὺ Βλάχου μαθητοῦ καὶ διδασκάλου ὀρθοδόξου. — β′) «Παησίου μητροπολίτου Γαζέων, παραίνεσις, εἴτ' οὖν διδασκαλία, περὶ τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἀχράντων μυστηρίων, πρὸς τοὺς καλβινολουτερανίσαντας σπουδαίους Βλάχους». Ἀρχ. «Ἐλυπήθημεν πῶς ἐχθὲς» κτλ., φ. 15α. — γ′) «Παησίου μητροπολίτου Γαζέων διάλεξις, εἴτ' οὖν παραίνεσις πρὸς τοὺς αἱρετικούς, καὶ μάλιστα πρὸς τοὺς λουτεροκαλβινίσαντας Βλάχους». Ἀρχ. «Ἐπήγαινα μέσα μου θεωρῶντας» κτλ., φ. 22α. — δ′) Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐτοὺς «β′ νουθεσία, ἤτοι παραίνεσις», φ. 28α.

Β'. Τὸ πρωτότυπον ἑλληνικοῦ γράμματος ἀγγλικανοῦ τινος θεολόγου (ἔτει 1630-ῳ) πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας πατριάρχην Γεράσιμον, φ. 36-49. Τὸ τέλος αὐτοῦ ἐλλείπει τῷ κώδικι.

Γ'. Ἀδήλου ζητημάτων τινῶν θεολογικῶν λύσεις πρός τινα ἱερομόναχον. Ἀρχ. «Δίδωμί σοι τῶν ζητημάτων» κτλ., φ. 50-52.

Δ'. Τύποι, καθ' οὓς δέον ἐπιγράφειν τὰς ἐκπεμπομένας πρὸς διαφόρους ἐπιστολάς, φ. 53-56.—«Διάφοροι ἐρωταποκρίσεις», ὧν ἡ ἀρχή· «Ποῖα φαίνεται παράλογα πεπραχέναι τοῖς Ῥωμαίοις; Ἀπόκρ. Ἐπὶ τῆς βασιλείας» κτλ., φ. 56-58.

Ε'. Ἀδήλου παράφρασις χρησμοῦ τινος τοῦ Λέοντος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἆρα τίς γῆθεν ἀείρας ἐν συστροφῇ με ζεφύρου», φ. 57-60.

21. Τεῦχος τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων χάρτου 38 (μήκ. 0,315, πλ. 0,215), ὧν ἄγραφα ἀφέθη τὰ πρώτιστα τρία καὶ τὰ ἰσάριθμα ἔσχατα φύλλα· περιέχει δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος ἐν ἑαυτῷ μετάφρασιν αὐτόγραφον Ἱερεμίου Καχαβέλα συγγραφῆς τινος ἰταλικῆς, ἱστορούσης τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένην ἔτει 1682-ῳ πολιορκίαν τῆς πόλεως Βιέννης (φ. 6-35), καὶ πρὸ μὲν τῆς συγγραφῆς αὐτῆς ὑπάρχει τοῦ καίσαρος Λεοπόλδου κεχρωματισμένη τις εἰκὼν (φ. 5β), μετὰ δὲ ταύτην τοῦ μεταφράστου προσφώνησις Ἰωάννῃ Σερβάνῳ βοεβόδᾳ τῷ Καντακουζηνῷ, ἡγεμόνι τῆς Οὐγκροβλαχίας· ὁπόθεν δῆλον, ὅτι τὴν αὐτοῦ μετάφρασιν ὁ Ἱερεμίας ἐποίησε μεταξὺ τοῦ 1682-ου καὶ τοῦ 1688-ου ἔτους.

22. Τεῦχος αὐτόγραφον ἱερομονάχου Παρθενίου Γερένη τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, συνιστάμενον ἐκ φύλλων χάρτου 48 (μήκ. 0,308, πλ. 0,215), ὧν τὰ πέντε πρώτιστα καὶ τὰ ἑπτὰ ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα· ἄγραφον δὲ παντάπασιν ἀφέθη καὶ τὸ 10-ον καὶ τὸ 11-ον τοῦ τεύχους φύλλον. Ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ 5-ου φύλλου γέγραπτα τοῦ τεύχους ἡ ἐπιγραφή, ἔχουσα οὕτω· «Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἀντίρρησις εἰς τὰ ὅσα κακῶς, ψευδῶς καὶ ἀναρμόστως λέγονται εἰς τὸ Προσκυνητάριον τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ»·

ἐν τῷ κατόπι φύλλῳ κεῖται τῆς τοιαύτης ἀντιρρήσεως ὁ πρόλογος, μετὰ δὲ τοῦτον (φ. 8-9) ὁ καλλιγράφος ἔγραψε τεμάχη τινὰ συγγραφῶν Παύλου τοῦ ἀποστόλου, Θεοδωρήτου τοῦ ἐπισκόπου Κύρρου καὶ ἑτέρων, πρὸς δὲ τούτοις «Ἐπίγραμμα διὰ στίχων ἡρωελεγείων πρὸς τὸν μακαριώτατον πατριάρχην τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, τὸν σοφώτατον τῆς παρούσης βίβλου συγγραφέα»· ἔστι δὲ ποιητὴς τοῦ ἐπιγράμματος αὐτὸς ὁ καλλιγράφος «Παρθένιος ἱερομόναχος Γεργένης [sic] ὁ ἐξ Ἀθηνῶν». Τὸ δὲ κείμενον τῆς εἰρημένης τοῦ Χρυσάνθου ἀντιρρήσεως εὑρίσκεται μεταξὺ τοῦ 12-ου καὶ τοῦ 31-ου φύλλου· μεθ' ὃ (φ. 32-41) κεῖται «Ἐκ τῆς ἱστορίας Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων περὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ βιβλίου ὀγδόου κεφάλαιον πρῶτον περὶ τῶν προσκυνουμένων τόπων». Σημειωτέον, ὅτι τὸ κείμενον τῆς ἀντιρρήσεως ἐξεδόθη τύποις Ἑνετίῃσιν ἔτει 1732-ῳ [1], τὸ δὲ τοῦ Παρθενίου ἐπίγραμμα, κατὰ τὸ ἀντίγραφον τοῦ 59-ου κώδικος, κατεχωρίσθη ἐν τοῖς ὑπὸ Δημητρίου Γρ. Καμπουρόγλου συλλεγεῖσι Μνημείοις τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων, τ. II, σ. 232-233.

23. Τεῦχος χάρτινον, γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων, ὡς ἡ τούτων ἀρίθμησις ἔχει, ἐνενήκοντα καὶ τεσσάρων (μήκ. 0,305, πλ. 0,21), ὧν τὰ δύο ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα· ἦν δὲ κτῆμα Νικηφόρου μητροπολίτου Τορνόβου.

1. «Χρησμολόγιον Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, παρῳχημένον, ἐνεστὼς καὶ μέλλον, ἐκ διαφόρων συγγραφέων συλλεχθὲν καὶ συναρμοσθὲν παρὰ τοῦ πανιερωτάτου καὶ σοφωτάτου μητροπολίτου Γάζης κυρίου Παϊσίου, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης γῆς Ἐπαγγελίας, Ἀσκάλωνος, Μαϊμᾶ καὶ Μαγδάλων, καὶ τὸν τόπον ἐπέχοντος Καισαρείας Φιλίππου. 1668», φ. 1-38. Ἱεροσολυμ. Βιβλιοθ. I, σ. 255-257. III, σ. 327.

[1] Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἀντίρρησις εἰς τὰ ὅσα κακῶς, ψευδῶς, καὶ ἀναρμόστως λέγονται εἰς τὸ Προσκυνητάριον τοῦ Ἁγίου Ὄρους Σινᾶ. Ἐπανορθοῦντος Ἀλεξάνδρου Καγκελλαρίου. Ἑνετίῃσι, 1732. Παρ' Ἀντωνίῳ τῷ Βόρτολι. Con licenza de' superiori, e privilegio. Σελίδες 119. 4-ον.

2. «Ἱστορία, ἤτοι διήγησις περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Ῥωσσῶν· πόθεν κατάγονται οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν· καὶ περὶ τοῦ πότε καὶ πῶς ἔλαβον τὸ ἅγιον βάπτισμα· καὶ περὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου ὁποῦ ἦλθε σωματικῶς εἰς τὴν Ῥωσσίαν, καὶ ἐκήρυξε τὸ θεῖον κήρυγμα· μεταφρασθὲν δὲ καὶ συλλεχθὲν ἐν συντομίᾳ, ἐκ τῶν σλαβαϊκῶν βιβλίων, παρὰ Διονυσίου ῥακενδύτου, καὶ ἀρχιμανδρίτου μέγα τῶν Ἰβήρων, εἰς τὴν ἡμετέραν διάλεκτον, κατὰ τὸ ‚αχξη΄», φ. 38β-92.

24. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 97 (μήκ. 0,308, πλ. 0,218), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Ἐπιγραφή· «Κῦρ Νικήτα τοῦ Σεῤῥῶν πολλῶν καὶ διαφόρων ἁγίων διδασκάλων εἰς τὴν τοῦ Ἰὼβ βίβλον». Ἀρχ. «Ὑπόθεσις μὲν ἡμῖν καὶ σκοπὸς τοῦ λόγου» κτλ. Catena Graecorum patrum in beatum Job collectore Niceta Heracleae metrop. Ἐκδ. P. Junii, Londini 1637.

25. Νομοκάνων ἀκέφαλος ἐκ φύλλων χάρτου 261 (μήκ. 0,312, πλ. 0,225), γραφεὶς περὶ τὸ τέλος τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης ἑκατονταετηρίδος, καὶ ἔνδον μὲν τῆς πρώτης πινακίδος χάρτου τέμαχος ἔχων σὺν τῇ ἐπιγραφῇ «Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ βιβλίον», ἐν δὲ τῇ κάτω ᾤᾳ τῆς προσθίας σελίδος τοῦ 1-ου φύλλου τὸ «Ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Χρύσανθος τῷ ἐν Ἀδριανουπόλει Μετοχίῳ τοῦ Παναγίου Τάφου. 1717. μηνὶ ἀπριλλίῳ». συνίσταται δ' ἐκ τῶν κειμένων τῶνδε·

1. Κείμενον ἀκέφαλον, οὗ ἡ ἀρχή· « - - - μνυμι ἐγὼ τὸν Θεὸν παντοκράτορα» κτλ., φ. 1α.

2. Νομικῶν τινων λέξεων ἑρμηνεία· τούτων δὲ τῶν λέξεων ἀνεπιγράφων ἐν τῷ κώδικι εὑρισκομένων, προτέτακται χολιαμβικὸν ἑπτάστιχον ἐπίγραμμα, δηλοῦν ὅτι συγγραφεὺς τῆς ἑρμηνείας ἐστὶ Γεώργιος ὁ Φοβηνός. Ἀρχ. «Παραγκαρεία λέγεται, ὅταν ἀπερχόμενον» κτλ., φ. 2β. Πρβλ. Fabricii-Harless, Bibl. Graeca, τ. XII, σ. 69.

3. «Τοῦ ἁγίου Μαξίμου κατὰ πόσους τρόπους ἡ ἕνωσις λέγεται». Ἀρχ. «Κατ' οὐσίαν ἕνωσις» κτλ., φ. 30α.

4. «Διατάξεις Λέοντος τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ εἰρηνικωτάτου βασιλέως Ῥωμαίων περὶ τῶν πολιτικῶν σωματείων, ὅπως ἕκαστον αὐτῶν ὀφείλει πολιτεύεσθαί τε καὶ διαπράττεσθαι, ἐκφωνηθεῖσαι ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας Φιλοθέου πρωτοσπαθαρίου καὶ ἐπάρχου ἐν τῷ ἔτει ,ςυκ' [=911-912], ἑπταετοῦς τηνικαῦτα Κω(νσταντίνου) τοῦ πορφυρογεννήτου τυγχάνοντος: Τὸ ἐπαρχιακὸν βιβλίον: Προοίμιον: Τὴν τῶν ὄντων ὁ Θεὸς σύστασιν δημιουργήσας» κτλ., φ. 33α. Ὁ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Βιβλίου τίτλος, ὡς ἐν τούτῳ φέρεται τῷ κώδικι, ἐλλείπει τῷ Γενεβαίῳ ἀντιγράφῳ, ἐξ οὗ ἡ τοῦ Nicole τύποις ἔκδοσις ἐγένετο. Ὅρα Le livre du Préfet ou l'édit de l'empereur Léon le Sage sur les corporations de Constantinople. Texte grec du Genevensis 23 publié pour la première fois par Jules Nicole. Genève 1893, σ. 4 καὶ 13.

5. «Νεαρὰ τοῦ κυροῦ Λέοντος ρι'». Ἀρχ. «Περὶ τοῦ τὴν γυναῖκα ἀπογραφὴν ποιεῖσθαι» κτλ., φ. 36β. Zachariæ, Jus Graeco-Romanum, τ. III, σ. 212.

6. Λεξικὸν ἑλληνολατινικόν. Ἀρχ. «Ἄβετ, ἔχει», φ. 37α.

7. «Μοσχίωνος ὑποθῆκαι».—Εἶτα περὶ τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ. Ἀρχ. «Ὅτι ὁ Ἴστρος ποταμὸς λεγόμενος Φεισὼν» κτλ., φ. 41α. Εἶτα περὶ τοῦ Νείλου ποταμοῦ κείμενον ἀτελές, φ. 41β.

8. «Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ὕστατος ἦχος ὕστατον πλέκει με λόγος. Ἰωάννου μοναχοῦ πρωτασηκρήτις τοῦ Ζωναρᾶ», φ. 42α.

9. «Λέξεις κατ' ἐκλογὴν τῶν νομικῶν βιβλίων: Ἀρχὴ τοῦ α». Ἀρχ. «Ἀγωγὴ παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς ἀγομένους» κτλ., φ. 43α.

10. Ἰωάννου Πεδιασίμου περὶ συγγενείας. Ἀρχ. «Ἡ συγγένεια ἢ φύσει ἐστὶν ἢ θέσει» κτλ., φ. 46β. Τὸ 50-ον, τὸ 51-ον καὶ τὸ 52-ον φύλλον ἀφέθη παντάπασιν ἄγραφα.

11. Νεαρὰ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ μετὰ σχολίων ἐν ταῖς ὤαις, «περιέχουσα πολλῶν ἀμφιβολιῶν λύσεις». Ἀρχ. «Ἔννομον ἐπιστασίαν» κτλ., φ. 53α. Zachariae, Jus Graeco-Romanum, τ. III, σ. 460.

12. Ἑτέρα νεαρὰ τοῦ αὐτοῦ, ἧς ἡ ἀρχή· «Παρὰ πολλῶν

ὀχληθεῖσα ἡ βασιλεία μου» κτλ., φ. 55β.—Εἶτα χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀδικίαν ἐμίσησα». Zachariae ἔνθ. ἀνωτ. σ. 455 καὶ 499.

13. «Νεαρὰ Νικηφόρου βασιλέως, ἣν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἤτοι κατὰ τὴν ζ′ ἰνδ. τοῦ ,ςυοβ′ ἔτους ὑπηγόρευσε Συμεὼν πατρίκιος» κτλ. Ἀρχ. «Ὁ τοῦ Θεοῦ πατρὸς λόγος», φ. 56β. Zachariae ἔνθ. ἀνωτ. σ. 292.

14. «Νεαρὰ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Βασιλείου τοῦ νέου, τὴν κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν εὐαγῶν οἴκων νομοθεσίαν Νικηφόρου βασιλέως τέλεον ἀναιροῦσα». Ἀρχ. «Ἡ ἐκ Θεοῦ βασιλεία ἡμῶν», φ. 57β. Zachariae ἔνθ. ἀνωτ. σ. 303.

15. «Ἐκλογὴ καὶ σύνοψις τῶν βασιλικῶν ξ′ βιβλίων σὺν παραπομπαῖς κατὰ στοιχεῖον, τοῦ περὶ πίστεως μόνου τίτλου προτεθέντος πάντων τῶν στοιχείων, διὰ τὸ τίμιον». Ἀρχ. «Περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως»· προτέτακται δὲ πίναξ λεπτομερὴς τῶν μερῶν ἐξ ὧν ἡ ἐκλογὴ καὶ σύνοψις συνίσταται, φ. 68α.—Φύλλ. 219α «Τέλος σὺν Θεῷ τῶν βασιλικῶν ξ′ βιβλίων κατὰ στοιχεῖον». Zachariae, Jus Graeco-Romanum, τ. V, σ. 3 κἑ.

16. «Αἱ νεαραὶ τοῦ κυροῦ Ῥωμανοῦ τοῦ βασιλέως». Ἀρχ. «Ἀνθρώποις ἐστὶ ζηλωτὸν καὶ περισπούδαστον», φ. 217β. Zachariae ἔνθ. ἀνωτ., τ. III, σ. 244 κἑ.

17. «Αἱ νεαραὶ τοῦ κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως». Ἀρχ. «Παρὰ πολλῶν ἀνεμάθομεν», φ. 221β [Zachariae ἔνθ. ἀνωτ. σ. 253 κἑ]. Εἶτα νεαραί τινες Ῥωμανοῦ τοῦ Λακαπηνοῦ καὶ μία Λέοντος τοῦ Σοφοῦ.

18. Σισιννίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τόμος, οὗ ἡ ἀρχή· «Καὶ ἰατρὸς ἡδίων ἐκεῖνος», φ. 253β. Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ, Σύνταγμα, τ. V, σ. 11.

19. Ἰωάννου Πεδιασίμου περὶ συγγενείας. Ἀρχ. «Ἡ συγγένεια γενικόν ἐστιν ὄνομα», φ. 259α.

26. Τεῦχος χάρτινον, μήκους 0,298, πλ. 0,205, γραφὲν τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἑκατονταετηρίδι καὶ συνιστάμενον ἐκ σελίδων 385 (0,238×0,155) καί τινων φύλλων ἀσελιδώτων. Ἐπιγραφή·

«Τὸ παρὸν βιβλίον ἐσύνθεσεν εἰς ἑλληνικὴν γλῶτταν ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς ἡμῶν κύριος Ἰωάννης Καντακουζηνός, ὁ ὁποῖος ὕστερον διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος ὠνομάσθη Ἰωάσαφ μοναχός, εἰς τοὺς ͵ατξ΄ χρόνους [=1360] ἀπὸ τὴν ἔνσαρκον οἰκονομίαν· μετεφράσθη δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν ἁπλῆν διάλεκτον ὑπὸ Μελετίου τοῦ Συρίγου, διὰ παρακινήσεως τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ θεοσεβεστάτου αὐθέντου πάσης Μολδοβλαχίας κυρίου Ἰωάννου Βασιλείου βοεβόδα, ἐν ἔτει σωτηρίῳ ͵αχλεῳ δεκεμβρίου αῳ». Ἐν τοῖς ἀσελιδώτοις φύλλοις ὑπάρχει πίναξ ἀναλυτικὸς τοῦ κειμένου· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ κατὰ Μωαμεθανῶν ἐκ δ΄ βιβλίων συνιστάμενον πόνημα Ἰωάννου τοῦ Κανταχουζηνοῦ, μεταπεφρασμένον ὅμως ὑπὸ Μελετίου τοῦ Συρίγου εἰς γλῶσσαν ἀφελῆ· ταύτης δὲ τῆς μεταφράσεως ἕτερον ἀντίγραφον ὅρα παρὰ Ἰωάννῃ τῷ Σακκελίωνι, Πατμ. Βιβλιοθ. σ. 167.

27. Τεῦχος ἐκ χάρτου, γραφὲν ἔτει 1647-ῳ (μήκ. 0,31, πλ. 0,215) καὶ συνιστάμενον πρῶτον ἐξ ὀκτὼ φύλλων ἀσελιδώτων, εἶτα ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 492 (α΄-υϟβ΄) καὶ τέλος ἐκ τριῶν ἑτέρων φύλλων ἀσελιδώτων· τούτων δὲ τῶν τελευταίων ἡ γραφὴ διάφορός ἐστι τῆς τῶν ἑτέρων φύλλων γραφῆς. Καὶ τῶν μὲν πρώτων ὀκτὼ φύλλων ἡ δευτέρα τοῦ 3-ου φύλλου σελὶς ἐμπεριέχει στίχους εἴκοσι, τὴν ἑξῆς ἀποτελοῦντας ἀκροστιχίδα· «Ἰωακεὶμ ἀρχήμανδρήτῆς»· οὗτος δὲ ὁ Ἰωακεὶμ ἐστι συγγραφεὺς αὐτοῦ τούτου τοῦ τεύχους, ὅπερ ἔγραψεν ἐν τῇ πόλει Δρύστρᾳ, «ἐν μηνὶ σεπτευρίῳ κβα. ͵αχμζ΄», Κύπριος ὢν τὸ γένος καὶ μέλος τῆς Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος (ὅρα σ. σϟβ΄). Μετὰ μὲν οὖν τοὺς εἰρημένους στίχους ὑπάρχει πρόλογος καὶ πίναξ ἀναλυτικὸς τῶν ἐν αὐτῷ τῷ τεύχει περιεχομένων, ἔνδον δὲ τῆς πρώτης πινακίδος ὁ συγγραφεὺς ἔγραψε «Περὶ τοπῶς ἔγινεν χριστιανὸς ὁ Νεσιμής, μουλλὰς ὄν, καὶ ἐμήρης καὶ πῶς ἐμαρτύρησεν διατὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔνδον εἰς τὸ Χαλέπ: μερικοί, κάποιοι στίχ(οι), ἀποταπολλὰ ὁποῦ βρίσκονται γραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τῆς μαρτυρίας αὐτοῦ, τουρκικώτερα». Ἐκ δὲ τοῦ προλόγου μανθάνομεν, ὅτι ἐν τῷδε τῷ τεύχει συνήρμοσεν ὁ συγ-

γραφεὺς «Μερικὰ ἀπανθίσματα ἐκ τῆς Θείας Γραφῆς καὶ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, ἱεροκήρυξι συμβάλλοντα καὶ τοῖς πνευματικοῖς». Ἐν δὲ τοῖς τρισὶν ἐσχάτοις μὲν ἀσελιδώτοις δὲ φύλλοις ἐμπεριέχεται πρῶτον μὲν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἴς τι ῥητὸν Παύλου τοῦ ἀποστόλου, εἶτα δὲ τεμάχη τινὰ ἑτέρων τινῶν λόγων τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόμου· πάντα μέντοι ταῦτα παρείληπται ἐξ ἐντύπου τινὸς ἐκδόσεως τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων.

28. Τεῦχος τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων χάρτου ἠριθμημένων 226 (μήκ. 0,31, πλ. 0,21), ὧν ἐννέα, τὰ ἔσχατα, παντάπασιν ἄγραφα.

1. «Τοῦ μακαρίου Νικηφόρου τοῦ Βλεμμύδου ἐκ τῶν κατ' αὐτόν, ἐν οἷς καὶ τάδε φησί:—Τὰ περὶ τὴν Ἔφεσον ἀπράκτους» κτλ., φ. 1. Niceph. Blemmydae curriculum vitae et carmina ed. A. Heinsenberg. Lipsiae 1896, σ. 63, 4 κέ.

2. Τεμάχη περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκ συγγραφῶν Γρηγορίου Νύσσης, Θεοδωρήτου, Βασιλείου Καισαρείας, Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Σωφρονίου Ἱεροσολύμων, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ καὶ ἑτέρων, φ. 4-66α.

3. «Πρὸς τὸν βασιλέα κῦριν Ἀλέξιον τὸν Κομνηνὸν ὡς ἐκ τῶν Λατίνων παρὰ τοῦ ἐλλογίμου [=Πέτρου] ἐπισκόπου Μεδιολάνων, περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Ἄκουσον καὶ νόησον, ἃ ἐγὼ» κτλ., φ. 66α. Migne τ. 127, σ. 911.

4. «Τοῦ Μεθώνης κυροῦ Νικολάου περὶ τοῦ ἐκπορεύεσθαι τὸ πανάγιον πνεῦμα ἐκ τοῦ πατρὸς μόνου». Ἀρχ. «Βασιλεῦ οὐράνιε», φ. 70β. Τοῦτο δὲ τὸ πονημάτιον ἐξ ἑτέρων τινῶν ἀντιγράφων ἐξέδωκε τύποις ὁ περιβόητος πλαστογράφος Κωνσταντῖνος ὁ Σιμωνίδης, ἐπιγράψας αὐτὸ οὕτω· «Νικολάου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Μεθώνης λόγος πρὸς τοὺς Λατίνους περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς οὐ μὴν καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται, πρῶτον ἤδη ἐκδιδόμενος - - Ἐν Λονδίνῳ τύποις Γιλβέρτου καὶ Ῥιβινγτῶνος. ͵αωνη'».

5. «Τοῦ αὐτοῦ κεφαλαιώδεις ἔλεγχοι τοῦ παρὰ Λατίνοις καινοφανοῦς δόγματος, τοῦ ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ πατρὸς

καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται, ὁμολογουμένου τοῦ ὅτι τὸ ἐκπορεύεσθαι ἰδίωμα τοῦ πνεύματός ἐστι, παραστατικὰ τῆς ὑποστατικῆς εἴτουν προσωπικῆς αὐτοῦ ὑπάρξεώς ἐστιν» [sic]. Ἀρχ. «α'. Εἰ τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πατρὸς» κτλ., φ. 80β. Ἀ. Δημητρακοπούλου, Ἐκκλησιαστικὴ βιβλιοθήκη. Ἐν Λειψίᾳ 1866, τ. I, σ. 360 κἑ.

6. «Γεωργίου καὶ μεγάλου λογοθέτου τοῦ Ἀκροπολίτου λόγος πρῶτος περὶ τῆς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως». Ἀρχ. «Ἄνδρες Ῥωμαῖοι οἱ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης», φ. 85α. Ἀ. Δημητρακοπούλου, Ἐκκλησ. βιβλιοθήκη, τ. I, σ. 395 κἑ.

7. Τοῦ αὐτοῦ λόγος δεύτερος περὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τὸν πρῶτον λόγον» κτλ., φ. 89β. Τοῦ τύποις ἀνεκδότου τούτου λόγου ἀντίγραφά τινα ὅρα παρὰ τῷ ἀρχιμανδρίτῃ Βλαδιμίρῳ, Систем. описаніе рукописей Московской Синодальной Библіотеки. Москва 1894, τ. I, σ. 317 καὶ 330.

8. «Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος μυσταγωγία, καὶ ὅτι ὥσπερ ὁ υἱὸς ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἱερολογεῖται, οὕτω καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐκ μόνου τοῦ αὐτοῦ αἰτίου θεολογεῖται ἐκπορεύεσθαι, λέγεται δὲ τοῦ υἱοῦ εἶναι, ὡς ὁμοούσιον καὶ ἀποστελλόμενον δι' αὐτοῦ». Ἀρχ. «[Ἐν] πολλοῖς μὲν εἰσὶν οἱ ἔλεγχοι» κτλ., φ. 97α. Photii C/politani liber de spiritus sancti mystagogia ed. J. Hergenroether. Ratisbonae 1857, σ. 3 κἑ. Migne τ. 102, σ. 280 κἑ.

9. Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἐν Κ/πολει α' καὶ β' συνόδου, τῆς συστάσης ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Ἀρχ. «Κανὼν α'. Πρᾶγμα σεμνὸν οὕτω καὶ τίμιον», φ. 107. Σύνταγμα τοῦ θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, τ. II, σ. 648 κἑ.

10. «Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν τῷ περιωνύμῳ ναῷ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας συστάσης καὶ τὴν ἑβδόμην καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον βεβαιωσάσης, πᾶσαν δὲ σχισματικὴν καὶ αἱρετικὴν πλάνην ἀπελασάσης». Ἀρχ. «Κανὼν πρῶτος. Ὥρισεν ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος» κτλ., φ. 112. Σύνταγμα, τ. II, σ. 705 κἑ. Φωτίου τὸ περὶ τοῦ τάφου τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπομνημάτιον καὶ ἄλλα τινὰ πονη-

μάτια τοῦ αὐτοῦ ἐκδ. ὑπὸ 'Α. Π. - Κεραμέως. 'Εν Πετρουπόλει 1892, σ. 170 [Правосл. Палест. Сборникъ, томъ XI, вып. 1].

11. 'Επιστολαὶ κανονικαὶ Διονυσίου 'Αλεξανδρείας, Πέτρου Αλεξανδρείας, Γρηγορίου Νεοκαισαρείας, Βασιλείου Καισαρείας καὶ Γρηγορίου Νύσσης, φ. 113-151.

12. 'Αποκρίσεις κανονικαὶ Τιμοθέου 'Αλεξανδρείας πρὸς τὰς προσενεχθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις κτλ., φ. 152. Σύνταγμα, τ. IV, σ. 331 κέ.

13. Θεοφίλου 'Αλεξανδρείας προσφώνησις, Κυρίλλου 'Αλεξανδρείας κανόνες πρὸς Δόμνον, Γενναδίου Κωνσταντινουπόλεως ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς μητροπολίτας καὶ τὸν πάπαν 'Ρώμης, καὶ πρὸς Μαρτύριον ἐπίσκοπον ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἑτέρα ἐπιστολὴ συνοδική, φ. 154^{β}-162.

14. (Γράψιμον ἕτερον). Χρυσάνθου Νοταρᾶ ἀρχιμανδρίτου, Κιταΐα δουλεύουσα, φ. 163^{α}-219^{β}, ἔνθα τὸ «1726 Βυζαντιαῖος Δημήτριος ἔγραψεν». É. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire, τ. III, σ. 337-441.

15. «Ἔκθεσις σύντομος καὶ κεφαλαιώδης τῶν ἱερῶν ὅρων τε καὶ δογμάτων τῆς 'Ανατολικῆς τοῦ Χριστοῦ 'Εκκλησίας, ἤτοι ἡ ὀρθόδοξος ὁμολογία τῆς εὐσεβοῦς καὶ ἀμωμήτου πίστεως τῶν χριστιανῶν, καθὼς ὁμολογεῖ, καὶ φρονεῖ, καὶ δοξάζει αὐτὴν ἡ 'Ανατολικὴ τοῦ Χριστοῦ 'Εκκλησία· ἥν τινα ὀφείλουσι πάντες οἱ ἁπανταχοῦ χριστιανοί, ὅσοι τῆς 'Ανατολικῆς 'Εκκλησίας εἰσὶ γνήσια τέκνα, ἀποδέχεσθαι καὶ πιστεύειν καὶ ὁμολογεῖν ἀπαραλλάκτως, καθὼς ἐνταῦθα ἐκτίθεται». 'Αρχ. «Προοίμιον. Τοῖς διαπλέουσι τοῦ τῆδε βίου τὸ πολυτάραχον» κτλ., φ. 212^{α}-217. 'Η τοιαύτη ὀρθόδοξος ὁμολογία συνετάχθη συνοδικῶς ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ φεβρουαρίῳ ἔτους 1727-ου· συνυπεγράψαντο δὲ ταύτην τρεῖς πατριάρχαι, ὁ Κωνσταντινουπόλεως Παΐσιος, ὁ 'Αντιοχείας Σίλβεστρος καὶ ὁ 'Ιεροσολύμων Χρύσανθος, ἔτι δὲ δυοκαίδεκα μητροπολῖται· ἐξέδωκε δὲ ταύτην τύποις, ὡς δῆθεν 'Ιερεμίου Κωνσταντινουπόλεως ἐγκύκλιον ἐπιστολήν, Μανουὴλ ὁ Γεδεών,

ἐπιγράψας αὐτὴν ὧδε· «Ἀνέκδοτος ἐγκύκλιος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου (1727) ἐξ ἀνεκδότου κώδηκος [sic] τοῦ Κριτίου νῦν πρῶτον ἐκδιδόντος Μανουὴλ Ἰ. Γεδεών. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1872», σελ. 23-30. Ὅτι δὲ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης ἐπιστολῆς ἡ σύνθεσις ἐγένετο ἐπὶ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Παϊσίου, καλῶς εἴκασεν ἐκ πολλοῦ Μηνᾶς ὁ Χαμουδόπουλος [Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, 1882, σ. 491-492]· βεβαιοῖ γὰρ νῦν τὴν αὐτοῦ εἰκασίαν αὐτὸ τοῦτο τὸ τεῦχος, ὅπερ ἤδη περιγράφω· Μανουὴλ ὅμως ὁ Γεδεών, εἰ καὶ τὸ αὐτοῦ καλῶς ἀνεγνώρισεν ἁμάρτημα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐπιμένει τὴν ὁμολογίαν ἐκείνην ἐπιγράφειν ἔτι καὶ νῦν Ἱερεμίᾳ τῷ πατριάρχῃ, πεισμόνως οὕτω περιπτύσσων ἡμαρτημένον αὐτοῦ πόνημα. Ὅρα Μ. Γεδεών, Ἀναγραφὴ συγγραφῶν καὶ ἐκδόσεων εἰκοσιπενταετίας. Ἐν Κ/πόλει 1896, σ. 5, ἀριθ. 1-2.

29. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 370 (μήκ. 0,313, πλ. 0,21), ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 31 (0,222×0,145)· ἐγράφη δὲ περὶ τὰς πρώτας δεκάδας τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος.

Κυριακοδρόμιον Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου. — Φύλλ. 1-24 πρόλογος. — Φύλλ. 25-26 Πίναξ τῶν ὁμιλιῶν, ἐξ ὧν τοῦτο συνίσταται τὸ Κυριακοδρόμιον, ἔχων εἰς τὸ πέρας αὐτοῦ τὸ σημείωμα τόδε· « + Τὸ παρὸν βιβλήον ἐπριάμην παρὰ τοῦ μεγάλου ῥήτορος Θεσσαλονίκης, τοῦ ἡμετέρου υἱοῦ κατὰ πνεῦμα, κῦρ Ἀσάνη. ͵αχναῳ [=1651]. ἰαννουαρ., ἰνδικτ. δ. + Ὁ Σερρῶν Δανιήλ» [1]. — Φύλλ. 27-344 Διδαχαὶ Μαξίμου. — Φύλλ. 347-358 Τοῦ αὐτοῦ «λόγος στηλιτευτικὸς κατὰ Διονυσίου καὶ τῶν συναποστατησάντων αὐτῷ», ἔχων εἰς τὸ πέρας αὐτοῦ τὸ σημείωμα τόδε· «͵αχια' [=1611]. σεπτεβρίου κδῃ γέγραπται»· περὶ δὲ τοῦ λόγου τούτου κατ' ἔκτασιν ὅρα Ἀ. Π.-Κεραμέως, Ἐκθ. παλαιογρ. καὶ φιλολογ. ἐρευνῶν ἐν Θρᾴκῃ καὶ Μακεδονίᾳ. Ἐν Κ/πόλει 1886, σ. 44-47. — Φύλλ. 358β-370β «Τοῦ αὐτοῦ περὶ

[1] Περὶ τούτου τοῦ Δανιὴλ ὅρα τὸ βιβλίον Π. Παπαγεωργίου: Αἱ Σέρραι μετὰ τῶν προαστείων. Ἐν Λειψίᾳ 1894, σ. 38.

τῶν πολλὰ λυπουμένων ἐν τοῖς τεθνεῶσιν, ὅτι οὐ χρὴ λυπεῖσθαι, ἀλλὰ μᾶλλον χαίρειν». Ἀρχ. «Ὁ μακάριος Παῦλος» κτλ. Σημειωτέον, ὅτι ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πρώτης διδαχῆς ὑπάρχει τὸ σημείωμα τοῦτο· «Κάπιος ἀπαίδευτος ἀπὸ τὸν φθόνον του ἐχάλασε καὶ ἔσβυσε τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ τοῦ παρόντος βιβλίου· καὶ ἐγὼ διὰ πήσματου [=πεῖσμά του] τὸ ἔγραψα πῶς εἶναι τοῦ Μαξίμου».

30. Τεῦχος ἐκ φύλλων ἀσελιδώτων 22 καὶ φύλλων πάλιν ἠριθμημένων χάρτου στιλπνοῦ 468 (μήκ. 0,312, πλ. 0,215), ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ ἐκ γραμμῶν 30-33 (0,235×0,145)· ἐγράφη δὲ ἔτει 1681-ῳ καὶ ἐν τῇ ἐπάνω ᾤᾳ τοῦ 1-ου φύλλου τοῦ πίνακος ἔχει τὸ σημείωμα τόδε· «Ὁ Ἱεροσολύμων Χρύσανθος τῷ Παναγίῳ Τάφῳ· ἐχέτω δὲ τὸ ἀνάθεμα ὁ τοῦτο ποτὲ ἐκ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ ἀφαιρήσων». Τὰ πρώτιστα 22 φύλλα τοῦδε τοῦ τεύχους ὁ καλλιγράφος ἐπλήρωσε πίνακί τινι λεπτομερεστάτῳ τοῦ νομοκανόνος Ἰακώβου ἀρχιμανδρίτου Ἰωαννίνων, ὃν οὗτος ὠνόμασε «Βακτηρίαν τῶν Ἀρχιερέων»· τοῦτον δὲ τὸν πίνακα σὺν τοῖς προλόγοις τοῦ συγγραφέως ἐξ ἀθηναϊκοῦ τινος ἀντιγράφου τύποις ἐξέδωκεν Ἀντώνιος ὁ Μομφερρᾶτος [Δελτίον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. III, σ. 129-218]. Τὸ μέντοι ἡμέτερον ἀντίγραφόν ἐστι σφόδρα παλαίτερον τοῦ ἀθηναϊκοῦ καὶ μετ' ἐκεῖνον ἔχει τὸν πίνακα γράμμα τοῦ συγγραφέως πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχην Παρθένιον τὸν β' ἀφιερωτικόν, μετὰ δὲ τοῦτο «λόγον προοιμιακὸν τῆς παρούσης βίβλου πρὸς πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς πασῶν τῶν πόλεων», καὶ μετὰ τοῦτον «πρόλογον τῆς παρούσης βίβλου τῆς συντασσομένης ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Ἰακώβου» κτλ. Μετὰ δὲ τὸ πέρας τοῦ μετὰ τὸν πρόλογον εἰσαγωγικοῦ λόγου γέγραπται τοῦτο (φ. $15^{α}$)· «Ἐγράφη μὲν καὶ συντέτακται διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἐμοῦ [sic] ἐλαχίστου, Ἰακώβου ἱερομονάχου καὶ ἀρχιμανδρίτου, καὶ ἐπιτρόπου Ἰωαννίνων, ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, ͵αχμε' ἐν μηνὴ [sic] σεπτεβρίῳ, ἰνδικτιῶνος ιδ'». Ὅμως δὲ τόδε τὸ τεῦχος οὐκ ἔστιν αὐτόγραφον αὐτοῦ τοῦ Ἰακώβου, ἀλλ' ἑτέρου τινός· μετὰ γὰρ τὸ κείμενον ὅλον ἕτερον ὑπάρ-

χει σημείωμα κοκκίνοις γράμμασιν, ἔχον ὧδε (φ. 468β)· «Τῷ [sic] παρὸν βιβλίον τὸ λεγόμενον Βακτηρία τῶν Ἀρχιερέων· ἐγράφη δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ καὶ ἐλαχίστου καὶ ἁμαρτωλοῦ, Παρθενίου ἱερομονάχου, τοῦ Βύζαντος, διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου τοῦ ὁσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις καὶ πρωτοσυγγέλου [sic] τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Νικομηδείας κυρίου παπᾶ κῦρ Ἀνθίμου, ἐνέτει σωτηρίῳ. ͵αχπαῳ, ἰνδικτ. γης ἐν μηνὶ ἀπριλλίῳ».

31. Τεῦχος τοῦ 1687-ου ἔτους, μήκους 0,313 καὶ πλ. 0,208, συνιστάμενον πρῶτον ἐκ φύλλων ἀσελιδώτων 49 καὶ εἶτα ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 862· ἔνιαι δὲ τῶν σελίδων εἰσὶ διπλαῖ (451-459)· τῶν δὲ φύλλων τῶν ἀσελιδώτων τὰ μὲν πρῶτα τέσσαρα περιέχει πίνακα τῶν ἐν αὐτῷ τῷ τεύχει καταχεχωρισμένων συγγραφῶν, τὰ δὲ λοιπὰ πάντα κατέλιπεν ὁ τοῦ τεύχους καλλιγράφος παντάπασιν ἄγραφα.

1. «Γεωργίου Κορεσσίου, θεολόγου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἰατροῦ, περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα· κατὰ τῶν ἀντιρρητικῶν τοῦ Βιλλαρμίνου». Ἀρχ. «Εἰσβάλλων ὁ Βιλαρμῖνος» κτλ., σελ. 1.

2. Τοῦ αὐτοῦ «κατὰ Καρυοφύλλου», σελ. 47.

3. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῆς τελειότητος τοῦ μυστηρίου». Ἀρχ. «Ἐνίστανται οἱ Λατῖνοι», σελ. 56.

4. «Ὀλίγαι ἐκλογαὶ συλλεγεῖσαι ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου εἰς τὸν μακάριον βίον διὰ πολλῶν διδασκάλων, οὓς Κορέσιος ἀνέγνω». Ἀρχ. «Ἡ μακαρία ζωὴ» κτλ., σελ. 65-100· εἶτα φύλλα δύο ἄγραφα.

5. «Τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου Κορεσσίου, ἄκρου θεολόγου καὶ ἰατροῦ, εἰς τὴν Γένεσιν», σελ. 101.

6. «Τοῦ αὐτοῦ θεολόγου εἰς τὴν Ἔξοδον», σελ. 139.

7. «Τοῦ αὐτοῦ θεολόγου εἰς τὸ Λευιτικόν», σελ. 161.

8. «Τοῦ αὐτοῦ θεολόγου εἰς τοὺς Ἀριθμούς», σελ. 167.

9. «Τοῦ αὐτοῦ θεολόγου εἰς τὸ Δευτερονόμιον», σελ. 178.

10. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Ἰώβ, σελ. 181-320. Εἶτα φύλλα δύο ἄγραφα.

11. Τοῦ αὐτοῦ «ἐξήγησις τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαβίδ», σελ. 321-386. Εἶτα φύλλα δύο ἄγραφα.

12. «Εἰς τὸ Ἆσμα τῶν Ἀσμάτων», σελ. 387-501, ἔνθα τὸ σημείωμα τόδε· «Ἀλλὰ πέρας λαβέτω ἡ ἐπιτομὴ τῶν Ἀσμάτην ἐμοὶ Γεωργίῳ Κορεσσίῳ· θεολόγῳ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ ἀκέστορι. Ἐκ προτροπῆς τε καὶ δαπάνης, τοῦ σοφωτάτου. καὶ λογιωτάτοῦ ἁγίου ἀρχιδιακόνου κυρίου κυρίου Χρυσάνθου: Ἐγράφη καὶ τὸ παρὸν: Κατὰ τὸ ,αχπζον: σεπτεμβρίῳ 28». Εἶτα φύλλον ἓν ἄγραφον.

13. Γεωργίου Κορεσσίου «εἰς τὴν τοῦ Ἰωάννου ἀποκάλυψιν». σελ. 503.

14. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὸν Δανιὴλ τὸν προφήτην», σελ. 548.

15. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τοὺς θρήνους τοῦ Ἱερεμίου», σελ. 588.

16. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὸν προφήτην Ἱερεμίαν», σελ. 591.

17. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὸν προφήτην Ἡσαΐαν», σελ. 622.

18. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ», σελ. 652.

19. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Ὠσηέ (σελ. 674), εἰς τὸν Ἰωήλ (σ. 688), εἰς τὸν Ἀμώς (σ. 690), εἰς τὸν Ἀβδιού (σ. 695), εἰς τὸν Ἰωνᾶν (σ. 696), εἰς τὸν Μιχαίαν (σ. 697), εἰς τὸν Ἀββακούμ (σ. 706), εἰς τὸν Σοφονίαν (σ. 709), εἰς τὸν Ἀγγαῖον (σ. 711), εἰς τὸν Ζαχαρίαν (σ. 713) καὶ εἰς τὸν Μαλαχίαν (σ. 721).

20. Τοῦ αὐτοῦ διάφοροι θεολογικαὶ ζητήσεις, σ. 725-862. Εἶτα τρισκαίδεκα φύλλα ἄγραφα, ὧν τὸ 10-ον μόνον ἐμπεριέχει μέρος ὁμιλίας ἀναγνωσθείσης ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Παναγίου Τάφου, τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει, μηνὶ σεπτεμβρίῳ ἔτους 1685-ου, τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, πιθανῶς ὑπὸ τοῦ τότε διακόνου Χρυσάνθου Νοταρᾶ.

32. Τεῦχος τῆς πεντεκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, συνιστάμενον ἐκ φύλλων χάρτου 296, μήκους 0,317, πλ. 0,215, καὶ τῶν αὐτοῦ πινακίδων ἔνδον ἔχον φύλλα τέσσαρα χάρτινα ἑτέρου τινὸς τῆς αὐτῆς ἑκατονταετηρίδος χειρογράφου βιβλίου, ὡς δὲ φαίνεται, Παρακλητικῆς.—Παύλου τοῦ Εὐεργετηνοῦ συναγωγὴ τῶν θεοφθόγγων ῥημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεοφόρων πατέρων, εἰς τέσσαρα διῃρημένη βιβλία· τούτων δ' ἑνὸς ἑκάστου προτέτακται πίναξ

κεφαλαίων, ἐξ ὧν ἕκαστον βιβλίον σύγκειται· πλὴν ἀλλὰ τὸ τέταρτον βιβλίον ἐλλείπει τῷ κώδικι, τοῦ πίνακος μόνου τῶν αὐτοῦ κεφαλαίων ἐν αὐτῷ περισωθέντος (φ. 295)· μετὰ μέντοι τὸν πίνακα τοῦτον ὁ δέτης ἐνέταξεν ἐν τῷ κώδικι φύλλον ἓν τῆς πεντεκαιδεκάτης ὡσαύτως ἑκατονταετηρίδος, ὅπερ ἐμπεριέχει α') Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τὸ «περὶ τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ προθέσει τελουμένων» καὶ β') «Μάρκου τοῦ Ἐφέσου πρός τινα Ἰωακεὶμ Σιναΐτην» ἐπιστολήν, ἧς ἡ ἀρχή· «Εὔχομαι τῷ Θεῷ ὅπως ὑγιαίνεις»· ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ πίνακος τοῦ πρώτου βιβλίου ἐνέταξεν ὁ δέτης τούτου τοῦ κώδικος ἕτερον φύλλον, οὗτινος ἡ μὲν προσθία σελὶς ἐμπεριέχει μέθοδον τοῦ εὑρίσκειν τὸ νομικὸν πάσχα, ἡ δ' ὀπισθία Μανουὴλ Κορέση τινὸς αὐτόγραφον ὑπόμνημα (1686) περὶ τοῦ ὅτι τόνδε τὸν κώδικα δῶρον αὐτὸς ἀφιερώσας ἔδωκε τοῖς Ἁγίοις Τόποις.

33. Τεῦχος τῆς ἑκκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, συνιστάμενον ἐκ τετραδίων ἠριθμημένων κε', τουτέστι φύλλων χάρτου 200 (0,258 × 0,21), ὧν τὸ κείμενόν ἐστιν ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον.—Ματθαίου Βλαστάρεως σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν ἐμπεριειλημμένων ἁπασῶν ὑποθέσεων ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κανόσι.

34. Τεῦχος τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ χάρτου, μήκους 0,298, πλ. 0,204, περιέχον ἐν ἑαυτῷ μετὰ τοῦ κειμένου καὶ σχήματα γεωμετρικὰ καὶ πίνακας εἰδικούς.—«1699 μαρτίου 27 καθ' ἡμᾶς. Geometria Orastica Ad modum Reverendi Patris Magistri Evangelistae Noni Ordinis Eremitarum S. Augustini». Ἐν τῇ κάτω ᾤᾳ τῆς πρώτης σελίδος· «Ex Lib: Ch: Hi: Archi:» = Ex libris Chryssanthi Notarae Hierosolymitani archimandritae.

35. Τεῦχος ἐκ χάρτου τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, μήκους 0,30, πλ. 0,215, συνιστάμενον ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 734 καὶ φύλλων ὅλως ἀγράφων 36. Ἐν τῇ ἄνω ᾤᾳ τῆς 1-ης σελίδος γέγραπται τοῦτο· «Εἰς χρῆσιν Δοσιθέου Ἱεροσολύμων πατριάρχου 1672».

1. Ἀδήλου περὶ τῶν «ἃ δεῖ τὸν ἀρχιερέα ἐξ ἀνάγκης ἐπίστασθαι καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκειν». Ἀρχ. «Τὸν ἀρχιερέα μέσον ἑστηκότα Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων», σελ. 1.

2. «Ἐκ τῶν πράξεων τῆς οἰκουμενικῆς ὀγδόης συνόδου· ἔχει δὲ οὕτως. Βασιλεύοντες οἱ εὐσεβέστατοι βασιλεῖς Βασίλειος, Λέων καὶ Ἀλέξανδρος» κτλ., σελ. 9.

3, «Τοῦ ὀρθοδόξου Θεοφάνους διάλεξις πρὸς τὸν ἀπὸ Βαρλααμιτῶν ἐπιστρέψαντα Θεότιμον. Θεοφάνης ἢ περὶ θεότητος καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν ἀμεθέκτου τε καὶ μεθεκτοῦ». Ἀρχ. «Ἐπεσκέψω κατὰ σεαυτὸν γενόμενος» κτλ., σελ. 19. Migne τ. 150, σ. 909.

4. «Νικηφόρου μοναχοῦ τοῦ Γρηγορᾶ διήγησις περὶ τῆς διαλέξεως, ἣν ἐποιήσατο πρὸς τὸν Παλαμᾶν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου· εἰσάγεται δὲ ἡ διήγησις ὡς ἐξ ἑτέρου προσώπου». Ἀρχ. «Θεότιμος. Ἀλλ' ὦ φίλε Ἀγαθόνικε, σύ μοι πάντως» κτλ., σελ. 54. Nicephori Gregorae hist. byzantinae libri postremi ab Im. Bekkero nunc primum editi. Bonnae 1854, σ. 266 κἑ.

5. «Φακρασῆ τοῦ πρωτοστράτορος ἐπίτομος κατὰ τὸ δυνατὸν διήγησις, παρόντος καὶ αὐτηκόου γεγονότος τῆς ἐπὶ τοῦ παλατίου ἐνώπιον τοῦ βασιλέως γενομένης διαλέξεως τοῦ Θεσσαλονίκης κῦρ Γρηγορίου καὶ Γρηγορᾶ φιλοσόφου». Ἀρχ. «Ὁρισθεὶς παρὰ τοῦ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως ἤρξατο ὁ Θεσσαλονίκης λέγειν» κτλ., σελ. 99. Ἕτερά τινα τῆς αὐτῆς διαλέξεως ἀντίγραφα ὅρα παρὰ τῷ ἀρχιμ. Βλαδιμίρῳ, Систем. описаніе рукоп. Москов. Синод. Библіотеки, τ. I, σ. 310, 333, 347.

6. «Κωνσταντίου ἱερομονάχου Ἁγιορείτου περὶ τῆς τοῦ Γρηγορᾶ ψευδογραφίας ὁμοῦ καὶ δυσσεβείας λόγος α'», οὗ ἡ ἀρχή· «Μεταλαχεῖν ἀθλίως τὸν Γρηγορᾶν τῶν τοῦ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου κακοδόξων δοξῶν» κτλ., σελ. 111-134. Σελίδες ἄγραφοι: 135-140. Ἕτερα ἀντίγραφα παρὰ τῷ Βλαδιμίρῳ, Систем. описаніе κτλ., σ. 310 καὶ 347.

7. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ ἁγιωτάτου κῦρ Γενναδίου τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ ἐπὶ τῇ κοιμήσει τῆς ἀοιδίμου δεσποίνης τῆς αὐτοῦ

μητρὸς παραμυθητικός». Ἀρχ. «Ἡ μακαρία καὶ ἀοίδιμος μήτηρ τοῦ κράτους σου», σελ. 141. Fabrici-Harles, Bibl. Graeca, τ. XI, σ. 381, ἀριθ. 51.

8. Γενναδίου Σχολαρίου. «Τοῦτο ἐγράφη τῷ πνευματικῷ κῦρ Σαββατίῳ τῷ ἀπὸ τοῦ Σινᾶ ἐλθόντι εἰς ἡμᾶς. Περὶ τῶν τῶν ψυχῶν μετὰ τὴν ἐκ τῶν σωμάτων ἀνάλυσιν διαθέσεων ἐπιβεβαιωτικὸν συγγράμματος, ὅπερ ἐκόμισεν αὐτὸς ὁ Σαββάτιος, τοῦ μακαρίου Θεσσαλονίκης κὺρ Συμεών». Ἀρχ. «Ὁσιώτατε πάτερ Σαββάτιε, ἐπήλθομεν ἀκριβῶς τὴν περὶ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν τοῦ μακαρίτου Συμεὼν ἀρίστην διάκρισιν» κτλ., σελ. 149. Fabricii-Harles XI, σ. 381, ἀριθ. 47.

9. «Γεννάδιος Ἰωάννῃ ἰαν. ιθ' ἐν τῇ μονῇ τοῦ Προδρόμου, ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μενοικέως». Ἀρχ. «Ἥδιστα μέν σοι ἀποκρινόμεθα», σελ. 166. Fabricii-Harles, XI, σ. 381, ἀριθ. 48.

10. Γενναδίου Σχολαρίου. «Τῷ ἐντιμοτάτῳ κὺρ Ἰωάννῃ τῷ δικαίῳ (κῶδ. δικαίως) τοῦ Θεσσαλονίκης ὁ Γεννάδιος χαίρειν. Περὶ καθαρτηρίου». Ἀρχ. «Αὐτοσχεδιάζω σοι, λογιώτατε καὶ ἄριστε φίλων, περὶ τοῦ παρὰ Λατίνοις πουργατορίου, εἴτουν καθαρτηρίου» κτλ., σελ. 177.

11. «Γενναδίου μοναχοῦ τοῦ Σχολαρίου περὶ τοῦ καιροῦ καὶ τρόπου τῆς ὑπάρξεως τῶν νοερῶν ψυχῶν, τουτέστι τῶν ἀνθρωπίνων, φίλῳ τινὶ ζητήσαντι ἐκδεδομένου· ἐγράφη (κῶδ. ἐγράφει) ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μενοικέως». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ πυνθάνῃ, τιμιώτατε» κτλ., σελ. 186. Fabricii-Harles, XI, σ. 381, ἀριθ. 46.

12. «Γενναδίου περὶ τῆς σιμωνιακῆς αἱρέσεως». Ἀρχ. «Τὰς ἐκ τῶν ἀθέων τούτων βαρβάρων ἐπελθούσας ἡμῖν συμφορὰς» κτλ. Προτέτακται γράμμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Λόγον ἀρτίως μοι περὶ τῆς σιμωνιακῆς συντεθειμένον αἱρέσεως ἀναπέμπω σοι, κάλλιστε βασιλεῦ», σελ. 202 [ὅρα Migne τ. 160, σ. 731]. Ἐν τῇ ᾤᾳ τῆς 203-ης σελίδος γέγραπται τὸ σημείωμα τόδε· «Ὁ παρὼν λόγος, εἰ καὶ τετύπωται παρὰ Δοσιθέῳ ἐν τῷ Τόμῳ τῆς Ἀγάπης, ἀλλ' οὖν ἐλλείπει ἐν τῷ μεταξὺ πολλά, ἔτι δὲ καὶ ἡ κατ' ἀρχὰς τούτου ἐπιστολὴ πρὸς τὸν βασιλέα».

13. «Γενναδίου μοναχοῦ ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς ἀποτομῆς τοῦ τιμίου προφήτου καὶ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ». Ἀρχ. «Ὁ μὲν μακάριος Ἰωάννης» κτλ., σελ. 215. Fabricii-Harles, XI, σ. 373, ἀριθ. 7.

14. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἑνὸς ἐν τριάδι Θεοῦ ἡμῶν καὶ πάντων τῶν ὄντων δημιουργοῦ· καὶ κατὰ ἀθέων, ἤτοι αὐτοματιστῶν, καὶ κατὰ πολυθέων». Ἀρχ. «Οἴεσθαι μὲν μὴ εἶναι θεὸν» κτλ., σελ. 229. Migne τ. 160, σελ. 568.

15. «Γενναδίου μοναχοῦ καὶ πατριάρχου τῶν τοῦ Χριστοῦ πενήτων περὶ τῆς μόνης ὁδοῦ πρὸς τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων· ἐξεδόθη δὲ τῷ σουλτάνῳ αἰτήσαντι μετὰ τὰς ἐνώπιον αὐτοῦ διαλέξεις ἐν τῷ Πατριαρχείῳ τότε γεγενημένας· καὶ μετὰ τοῦτο ἄλλο συντομώτερον ἐξεδόθη· ἑρμηνεύθησαν δὲ ἀμφότερα ἀραβικῶς καὶ οὕτως ἐδόθησαν». Ἀρχ. «Ἡ ὁδὸς τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας», σελ. 247. Τὸ κείμενον τοῦτο τύποις ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ κώδικος ἐξέδωκε Χρῆστος ὁ Παπαϊωάννου· ὅρα Ἐκκλησ. Ἀληθείας τ. XVI, 1896, σελ. 194-195, 203-206, 210-212, 219-222 καὶ 227-229.

16. «Ἐπιτάφιος τῷ μακαρίῳ Θεοδώρῳ τῷ Σοφιανῷ, ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τοῦ Βατοπεδίου ταφέντι, ὃν εἶπεν ἐξ ὑπογυίου ὁ θεῖος αὐτοῦ Γεννάδιος μοναχὸς ἐπὶ τῷ τάφῳ σεπτ.ῳ χηῳ ,ςϠξε' ἔτους». Ἀρχ. «Ἀλλὰ ζῶντος μὲν ἔτι» κτλ., σελ. 267. Fabricii-Harles, XI, σ. 382, ἀριθ. 54.

17. «Τοῦ αὐτοῦ Γενναδίου εἰς τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Οἱ λαμπρότατοι τῆς ἐκκλησίας φωστῆρες», σελ. 275. Fabricii-Harles, XI, σ. 373, ἀριθ. 8.

18. «Ἐκ τῶν ὁμιλιῶν ἃς ὡμιλοῦμεν ἐν τῷ δυστυχεῖ παλατίῳ κατὰ Παρασκευὴν ἐν τῇ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, εὑρημένων μετὰ τὴν ἅλωσιν· ἐγράφοντο δὲ μετὰ τὸ ἀγράφως ὁμιληθῆναι παρακλήσει φίλων· ὡμιλήθη δὲ αὕτη ἐν τῇ Παρασκευῇ τοῦ Λαζάρου. Ὁμιλία περὶ τοῦ μυστηριώδους σώματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τῇ διὰ τῶν ἡμερῶν τούτων ἐγκρατείᾳ», σελ. 289. Migne τ. 160, σ. 352.

*

19. «Γενναδίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Σχολαρίου, τῷ τιμιωτάτῳ καὶ ὁσιωτάτῳ ἐν μοναχοῖς γενναίῳ Ἰωσὴφ τῷ ἐν Θεσσαλονίκῃ Γεννάδιος μοναχός· περὶ προορισμοῦ». Ἀρχ. «Κλινοπετὴς ἐδεξάμην σου» κτλ., σελ. 303. Migne τ. 160, σ. 540.

20. «Τῷ αὐτῷ τιμιωτάτῳ ἐξάρχῳ καὶ ὁσιωτάτῳ πατρὶ Γεννάδιος μοναχὸς ὁ Σχολάριος, περὶ τοῦ θείου προορισμοῦ γος». Ἀρχ. «Πολλὴν οἶδά σοι χάριν» κτλ., σελ. 317. Fabricii-Harles, XI, σ. 379, ἀριθ. 29.

21. «Περὶ τοῦ θείου προορισμοῦ δος τῷ μεγάλῳ οἰκονόμῳ κυρίῳ Θεοδώρῳ τῷ Ἀγαλλιανῷ». Ἀρχ. «Σὺ μὲν καλῶς ποιῶν» κτλ., σελ. 329. Fabricii-Harles, XI, σ. 379, ἀριθ. 30.

22. «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ λόγου τοῦ περὶ θείας προνοίας καὶ προορισμοῦ, οὗ ἡ ἀρχή· Τὴν ἐξ ἀϊδίου περὶ τῶν ὄντων». Ἀρχ. «Ὁ παρὼν οὐχ εὑρέθη», σελ. 341. Ἕτερον τεμάχιον, οὗ ἡ ἀρχή· «Τῆς μὲν ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου πρόνοιαν ποιούμενος» κτλ., σελ. 342-343.

23. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ περὶ τῆς τῶν σωμάτων ἀναστάσεως». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τὰς περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας» κτλ., σελ. 350. Fabricii-Harles, XI, σ. 374, ἀριθ. 10.

24. «Γενναδίου μοναχοῦ τοῦ Σχολαρίου λύσεις ἀποριῶν τινων ἐπὶ τῇ Θείᾳ Γραφῇ περὶ τῶν ἐν τῷ Παραδείσῳ ξύλων, τοῦ τῆς ζωῆς ξύλου καὶ τῆς γνώσεως». Ἀρχ. «Περὶ τῶν ἐν Παραδείσῳ ξύλων» κτλ., σελ. 344.

25. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῆς ἀρνήσεως Πέτρου καὶ τῆς τοῦ ἀλέκτορος φωνῆς». Ἀρχ. «Οἱ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων ἐξηγηταὶ» κτλ., σελ. 357.

26. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀφῆς τοῦ Κυριακοῦ σώματος, ὅπως τῇ μὲν Μαγδαληνῇ ἐκωλύετο, ἐπετράπη δὲ τῷ Θωμᾷ». Ἀρχ. «Πολλοὶ μὲν τῶν διδασκάλων» κτλ., σελ. 362.

27. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἐσταυρώθη ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός». Ἀρχ. «Περὶ τοῦ πάθους καὶ τῆς σταυρώσεως», σελ. 365.

28. «Περὶ τοῦ βιβλίου τοῦ Γεμιστοῦ καὶ κατὰ τῆς ἑλληνικῆς πολυθεΐας· ἐγράφη ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μενοικέως, τῷ πρὸς ταῖς Φερραῖς. Γεννάδιος ὁ Σχολάριος καὶ τὰ λοιπὰ θείᾳ χάριτι τῷ τιμιωτάτῳ καὶ πάντα αρίστῳ κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ ἐξάρχῳ χαίρειν». Ἀρχ. «Ἐπαινοῦμέν σου τὴν περὶ τὰ βελτίω» κτλ., σελ. 370. Πλήθωνος νόμων συγγραφῆς τὰ σῳζόμενα, ἐκδ. C. Alexandre. Paris 1858, σ. 412-441. Migne τ. 160, σ. 633.

29. «Περὶ διαφορᾶς τῶν συγγνωστῶν καὶ θανασίμων ἁμαρτημάτων σύντομον καὶ σαφές». Ἀρχ. «Ὁ μὲν ἀκριβέστερος» κτλ., σελ. 388. Fabricii-Harles, XI, σ. 375, ἀριθ. 19.

30. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυρίου Γενναδίου εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ δοῦλον λεκτέον Θεοῦ» [sic]. Ἀρχ. «Ὁ θεῖος ἀπόστολος Παῦλος», σελ. 399.

31. «Τοῦ Μηδείας Θεοφάνους λόγος ἀποδεικνύων, ὅτι τοῦ ἀνθρωπείου σπέρματος ἀψύχου διαβληθέντος, τῇ δὲ σπερματικῇ αὐτοῦ δυνάμει συμπήξαντος ἐν τῇ μήτρᾳ τὸ ἔμβρυον, ἐνίησιν αὐτῷ τὴν ψυχὴν ὁ Θεός». Ἀρχ. «Τῆς ψυχῆς τοῦ τί ἦν εἶναι» κτλ., σελ. 404. Συνεξετυπώθη τῇ Λογικῇ τοῦ Νικηφόρου Βλεμμύδου ἐν Λειψίᾳ, ἔτει 1784-ῳ, σελ. 49-ῃ τοῦ τρίτου βιβλίου.

32. «Οἶμαι τοῦτ' εἶναι τοῦ Γενναδίου»· οὕτως ἐν τῷ κώδικι. Κείμενον ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐδεξάμεθά σου τὸ σύγγραμμα καὶ καλῶς ἐπιστήσαντες» κτλ., σελ. 424. Ἐν τῷ 6-ῳ κώδικι τῆς ἐν τῇ πόλει Μιτυλήνῃ γυμνασιακῆς βιβλιοθήκης ἡ τοῦ κειμένου τούτου ἐπιγραφὴ ἔχει ὧδε· «Τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Γενναδίου πρὸς τὸν μητροπολίτην Μηδείας Θεοφάνην περὶ τῆς λογικῆς καὶ ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ἐπιστήσαντος τὸ προηγησάμενον ἐνταῦθα τούτου σύγγραμμα περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως». Ὅρα Ἀ. Π.-Κεραμέως, Μαυρογορδ. Βιβλιοθήκης τ. Ι, σ. 135.

33. Γενναδίου ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Περὶ δὲ τοῦ μακαρίου Νύσσης», σελ. 443. Καὶ τοῦτο τὸ κείμενον ἐν τῷ ῥηθέντι Μιτυληναίῳ κώδικι ἐπιγέγραπται ὧδε· «Τοῦ αὐτοῦ ὅπως ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης οὐ συμφωνεῖ τοῖς λόγοις τούτοις καὶ

τῶν λοιπῶν ἁγίων ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ὑποθέσει, καὶ κατὰ Ἀπολλιναρίου».

34. «Καὶ τοῦτ' οἶμαι τοῦ Γενναδίου εἶναι». Κείμενον ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Οὐκ ἔστιν ἀνάγκη διότι ὁ ἅγιος Αὐγουστῖνος οὕτως εἶπε» κτλ., σελ. 449. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο τὸ κείμενον ἐν τῷ Μιτυληναίῳ κώδικι ἐπιγέγραπται οὕτω· «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ τῶν θεολογικῶν τρίτου, ὅτι εἴ καί τινες ἐξηνέχθησαν, ἢ ἑκόντες ἢ ἄκοντες, ἀσύμφωνόν τι τῇ ὀρθῇ τῆς Ἐκκλησίας εἰπεῖν δόξῃ πρὸ τοῦ θαυμασθῆναι καλῶς, οὐ δεῖ προσέχειν τούτῳ».

35. «Οἶμαι καὶ τοῦτο εἶναι τοῦ Γενναδίου». Κείμενον ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Δύο οὐσῶν λατρειῶν καὶ θεραπειῶν τοῦ Θεοῦ», σελ. 451-480· αἱ κατόπι δύο σελίδες (481-482) ἀφέθησαν ἄγραφοι.

36. «Τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἐν ἀληθείᾳ σοφωτάτου κυρίου Νικολάου τοῦ Καβάσιλα, περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς λόγος πρῶτος, ὅτι διὰ τῶν θείων συνίσταται μυστηρίων, τοῦ βαπτίσματος, τοῦ μύρου καὶ τῆς ἱερᾶς κοινωνίας». Ἀρχ. «Ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ φύεται» κτλ., σελ. 483. Migne τ. 150, σ. 493.

37. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς λόγος δεύτερος· τίνα συντέλειαν τὸ θεῖον παρέχεται βάπτισμα». Ἀρχ. «Τὸ μὲν οὖν ἐν τοῖς ἱεροῖς μυστηρίοις» κτλ., σελ. 496. Migne ἔνθ. ἀνωτ. σ. 521.

38. «Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς λόγος τρίτος καὶ τίνα συντέλειαν αὐτῇ παρέχεται τὸ θεῖον μύρον». Ἀρχ. «Οὕτω δὲ πνευματικῶς συστάντες», σελ. 521. Migne ἔνθ. ἀνωτ. σ. 569.

39. «Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς λόγος τέταρτος· τίνα συντέλειαν αὐτῇ δίδωσιν ἡ ἱερὰ κοινωνία». Ἀρχ. «Μετὰ δὲ τὸ μύρον» κτλ., σελ. 527. Migne ἔνθ. ἀνωτ. σ. 581.

40. «Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς λόγος πέμπτος· τίνα συντέλειαν παρέχεται ἡ καθιέρωσις τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου». Ἀρχ. «Τῶν μὲν ἱερῶν μυστηρίων», σελ. 552. Migne ἔνθ. ἀνωτ. σ. 625.

41. «Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς λόγος ἕκτος· πῶς αὐτὴν

ἀπὸ τῶν μυστηρίων λαβόντες φυλάξομεν». Ἀρχ. «Αἱ μὲν οὖν τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς» κτλ., σελ. 558. Migne ἔνθ. ἀνωτ. σ. 637.

42. Ἀδήλου «ὅτι σφόδρα λυσιτελὴς καὶ ἡ τοιαύτη μελέτη, καὶ ὅτι τὰ παρὰ Χριστοῦ μακαριζόμενα ποιεῖ κατορθοῦν». Ἀρχ. «Πρῶτον μὲν γὰρ τὸ ταῖς ἀγαθαῖς ἐννοίαις», σελ. 568-581.

43. (Γράψιμον ἑτεροῖον). «Τοῦ αὐτοῦ φιλοσόφου Θωμᾶ τοῦ Ἀχίνου (=Ἀκουίνου) λόγος ἕτερος, πῶς ἐστιν ὁ εἰδικὸς τόπος, ἔνθα αἱ ψυχαὶ καθαίρονται πρὶν ἀπελθεῖν εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ὅτι μετὰ τὴν τελευτὴν ἅπαντες τῶν ἀνθρώπων οἳ μὲν παραχρῆμα τῆς αἰωνίου ἀνταποδόσεως τὰ γέρα κομίζονται, οἳ δὲ παραχρῆμα ταῖς αἰωνίαις τιμωροῦνται βασάνοις, οἳ δὲ καθαίρονται διὰ καθαρτηρίου πυρὸς καὶ οὕτως εἰς τὴν βασιλείαν εἰσέρχονται· οὗ καὶ πρὸς ταῦτα ἀντίθεσις Ματθαίου κοιαίστορος τοῦ Παναρέτου». Ἀρχ. «Θωμᾶς. Νῦν λείπεται θεωρῆσαι περὶ δόξης» κτλ., σελ. 583-638 [αἱ λοιπαὶ σελίδες 639-642 ἄγραφοι]. P. Lambecii comment. de aug. biblioth. caes. Vindobonensi liber V, 1672, σ. 176.

44. «Μάρκου Εὐγενικοῦ πρὸς Λατίνους ἀπόκρισις». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ μετὰ ἀγάπης ἀποκρίνασθαι», σελ. 643.

45. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐτοὺς Λατίνους». Ἀρχ. «Πολλῆς μὲν ὡς ἀληθῶς ἐρεύνης», σελ. 655.

46. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτούς». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ σαφέστερον ἡμᾶς ἀπαιτεῖτε», σελ. 682.

47. «Πόνημα Ἰσα(α)κίου σεβαστοκράτορος περὶ προνοίας ἀπορημάτων» (ἀπορήματα?). Ἀρχ. «Εἰ πάντων ἐστὶ πρόνοια», σελ. 695-739.

36. Τεῦχος τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων χάρτου 292, μήκους 0,303, πλ. 0,21, ὧν μία ἑκάστη τῶν σελίδων ἀριθμεῖ γραμμὰς 30 ἢ 31 (0,215 × 0,115).—Μελετίου τοῦ Γαλησιώτου συγγραφὴ διὰ στίχων πολιτικῶν, ἧς ἡ ἐπιγραφὴ «Μελέτη», διῃρημένη εἰς λόγους ἑπτά, ποικίλην ἔχοντας ὑπόθεσιν, θεολογικήν, ἀσκητικήν, ἱστορικήν· ὁ τρίτος λόγος ἐστὶ «κατ' Ἰταλῶν», ἀναγράφων καὶ τὰ πολιτικὰ καὶ τὰ θρησκευ-

τικὰ τούτων ἔθιμα. Περὶ τοῦ συγγραφέως ὅρα Georgii Pachymeris de Michaele et Andronico Palaeologis ἐκδ. Bekker, τ. II, σ. 17. Ἀ. Δημητρακοπούλου, Ὀρθόδοξος Ἑλλάς, σ. 60. Ἡ τοῦ Μελετίου συγγραφὴ ἄρχεται ἀπὸ τῶν ἑξῆς στίχων.

† Ἁγνή, προηγοῦ τῶν ἐμῶν πονημάτων †.
Βίβλος παρὰ τοῦ ταπεινοῦ γραφεῖσα Μελετίου
διὰ τὸν λόγον τὸν ὀρθὸν ἐν Σκύρῳ καθειργμένου,
τὰ πρῶτα δὲ καὶ τοῖς δεσμοῖς εἰς Ῥώμην ἀπαχθέντος
καὶ διετίαν παντελῆ πληρώσαντος ἐκεῖσε·
ἐγράφη δὲ στιχουργικῶς μετὰ Θεὸν πρὸς φίλον
ἀδελφιδοῦν καὶ φοιτητὴν καὶ γνήσιόν μοι τέκνον,
ὃν ὤδινα πνευματικῶς ἐκ πρώτης ἡλικίας,
καὶ σὺν αὐτῷ καὶ πρὸς λοιποὺς ἀγαπητούς μου μύστας·
ἐπέχει δὲ τὸ σύγγραμμα πρὸς τύπον τῆς ἑβδόμης
λόγους ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν εὐτάκτως γεγραμμένους,
οὓς δὴ καὶ μετερχόμενος ἀνερευνήσας εὕρῃς
τὰς ὑποθέσεις δέκα τε πρὸς ταῖς διακοσίαις·
σὺν αἷς καὶ τὰ κεφάλαια, χωρὶς τῶν δύο λόγων,
ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἑξήκοντα καὶ τοῖς ἑπτακοσίοις
ὁ δ' ἀριθμὸς ἐκμετρηθεὶς ἀπταίστως ὁ τῶν στίχων
συμποσωθείη σοι καλῶς εἰς μυριάδας δύο.
Εἰ δὲ τῆς βίβλου τὸν σκοπὸν ὡς νουνεχὴς σκοπήσεις
καὶ κατὰ νοῦν θεοφιλῆ τοῖς ἐν αὐτῇ προσέξοις,
ἀπανθισμὸν καὶ συλλογὴν τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας
καὶ πάντων τὰ καλλίονα καὶ κρείττονα μαθήσῃ,
καὶ σύμπαν εἴ τι καίριον καὶ βέλτιστον εὑρήσεις,
συντεθειμένα προσφυῶς κατὰ βαθμὸν καὶ τάξιν
καὶ καθ' εἱρμὸν ἁρμόδιον εὐρύθμως ἀραρότως,
καὶ παγκαρπίαν ἀληθῶς ὡς ἐκ λειμῶνος θείου
εὑρήσεις καὶ τρυφήσειας τρυφὴν ἀθανασίας
καὶ τῷ τῶν λόγων χορηγῷ τὴν δόξαν ἀναπέμψεις,
τῷ παντουργῷ καὶ ποιητῇ καὶ κτίστῃ τῶν ἁπάντων·
εἰ δὲ πρὸς τὴν ἀφέλειαν τῶν λόγων ἀποβλέψεις,
συγγνώμων ἔσο τῷ γραφεῖ τῆς ἀμαθίας χάριν.
Ἀλλὰ καὶ τοῦτο, φίλτατε, μηδόλως παραδράμῃς·
ἑπταετία παντελὴς ἡμῖν ἐν ἐξορίᾳ,
ὑπερμαχοῦσι τῶν σεπτῶν δογμάτων, ἐπληρώθη,

σὺν πᾶσι τοῖς χρειώδεσι καὶ βίβλων στερουμένοις,
ὃ πρὸς συγγνώμην οὐ μικρὸν κριταῖς εὐσυνειδήτοις.
Θεῷ δὲ δόξα τῷ σοφοὺς ποιοῦντι τοὺς ἀσόφους.

Αἰνιγματώδεις ἔννοιαι μελέτης Μελετίου,
ἔχουσαι ῥῆσιν ἔκφορον, ὡς ὄστρακον συνέχειν
μάργαρον ἔνδον τιμαλφῆ, παιδείαν κρυφιώδη
καὶ μυστικὴν παραίνεσιν πνευματικῶν ἀγώνων
πρὸς ὑπηρέτην ἀδελφὸν καὶ φοιτητὴν καὶ φίλον.
Ἑπτὰ τὰ γράμματα λοιπόν εἰσι τὰ τῆς μελέτης
καὶ πρὸς αὐτὰ τὸν ἀριθμὸν σῴζοντα τῆς ἑπτάδος
καὶ κόμματα νουθετικὰ γεγόνασι προσφόρως,
στίχοις ἑπτὰ τὴν ἔννοιαν κεφαλαιοῦντα πᾶσαν,
καὶ πάλιν ὡς ἐξ ὑπαρχῆς ἑτέρου κεφαλαίου
πρὸς ἄλλην μεταβαίνοντα στιχόπλοκον ἑπτάδα·
ὁμοῦ δ' ἡ σύμπασα πληθὺς τῶν ῥηθεισῶν ἑπτάδων
ὡς πρὸς ἑνὸς ἀπαρτισμὸν συμποσουμένη λόγου
ὀκτὼ σὺν ὀγδοήκοντα μετὰ πεντακοσίων·
εἰ γὰρ ψηφίσεις ἀκριβῶς μελέτης τὰ στοιχεῖα
καὶ συναγάγῃς ἐν ταὐτῷ, πρὸς τόσον συμποσώσεις.
Καὶ τοίνυν, φίλε, συνετῶς πρόσχες τοῖς λεγομένοις κτλ.

37. Τεῦχος ἐκ χάρτου διμερὲς (μήκους 0,294, πλ. 0,21), ὅπερ ἦν Εὐθυμίου τινὸς Ἐφραὶμ μετονομασθέντος. Τὸ πρῶτον μέρος ἀριθμεῖ φύλλα 28, ὧν τὰ ὀκτὼ πρῶτα καὶ τὰ τρία ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα· τὰ δὲ λοιπά, γεγραμμένα τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἑκατονταετηρίδι, περιέχει ἐν ἑαυτοῖς τὰ κείμενα ταῦτα· 1) «Ἐκ τοῦ Ματθαίου κοιαίστορος Ἀγγέλου τοῦ Παναρέτου κατὰ Λατίνων» ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Γρηγόριος λέγει ὁ Νύσσης» κτλ., φ. 9β. 2) «Ἐκ τῆς χειρογράφου βίβλου τῆς ἐν μεμβράναις τοῦ ὁμολογητοῦ Μαξίμου, ἣν εὗρον ἐν τῷ Σινᾷ» τεμάχη τινά· εἶτα «Περὶ τῶν πέντε τρόπων τῆς φυσικῆς θεωρίας σύντομος ἐξήγησις», «Ἐκ τῶν ἐπιλύσεων τινῶν ἀποριῶν», «Ἐκ τῶν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ», «Ἐκ τῶν τοῦ Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ διακόνου, μαθητοῦ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, οὗτινος ἡ ἐπωνυμία Τέκνον Ὑπακοῆς», «Ἔκ τινος ἀνωνύμου» περὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, φ. 10α-14α. 3) «Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ ἐξηγήσεις τινῶν ῥητῶν τοῦ θεολόγου

Γρηγορίου». Καὶ ταῦτα μὲν ἔχει τὸ τεῦχος ἐν τῷ πρώτῳ αὐτοῦ μέρει· τὸ δὲ λοιπὸν μέρος, συνιστάμενον ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 413, περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῷ «Πίνακα τῆς ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ ὕλης τῶν λόγων, ἢ καὶ διδασκαλίας» καὶ τὸ κείμενον αὐτῶν τούτων τῶν λόγων ἢ διδασκαλιῶν, ἀνερχομένων εἰς τὸν 83-ον ἀριθμόν· πάντες δὲ οὗτοι οἱ λόγοι, προσήκοντες ἀνωνύμῳ τινὶ ἱεροκήρυκι, συντεθειμένοι εἰσὶν εἰς φράσιν δημοτικήν, ἐν δὲ τῷ τεύχει τούτῳ ἐγράφησαν τῇ ἑπτακαιδεκάτῃ ἑκατονταετηρίδι, ὅτε καὶ προσετέθη αὐτῷ τὸ «Ἐπιτάφιοι λόγοι τίνα μεθόδῳ γίνονται» (φύλλ. 406-408), οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ ἐπιτάφιος λόγος τρία μάλιστα ἀπαιτεῖ» κτλ.

38. Τεῦχος ἐκ χάρτου, γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐννεακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ῥάχεως αὐτοῦ ἔντυπον ἔχον ἐπιγραφήν, τὸ «Χρονικὸν Μολδαβίας τ. 2», ἀρχόμενον δὲ ἀπὸ σελίδος 595-ης· λήγει δὲ τὸ ὅλον τεῦχος εἰς σελίδα 1158-ην· καὶ ἀπὸ μὲν τῆς 595-ης σελίδος ἄρχεται «διήγησις τῆς αὐθεντίας τοῦ Ἀντιόχου βόδα, υἱοῦ τοῦ Καντεμὶρ βόδα», ἧς ἡ ἀρχή· «Εἰς αὐτὸν τὸν χρόνον ἦλθεν αὐθέντης τῆς τζάρας» κτλ. Ἐν δὲ τῷ πέρατι τῆς 1158-ης σελίδος γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοῦ παρόντος πρώτου τόμου, τὰ δὲ ἐναπολειφθέντα καὶ ἀκόλουθα τῆς ἐνταῦθα τριχρονίας τοῦ Ματαίη βόδα ἐπιγράφονται εἰς τὸν δεύτερον τόμον. Τέλος τοῦ πρώτου τόμου τῆς Μολδαβικῆς ἱστορίας». Εἶτα προσετέθη τῷ κώδικι κείμενον ἔμμετρον, ἀνώνυμόν τε καὶ ἀνεπίγραφον, ἐκ στίχων δεκαπεντασυλλάβων 230, δι' ὧν περιγράφεται ἡ περίζωσις τῆς σπάθης τοῦ σουλτάνου Ἀχμὲτ τοῦ τρίτου καὶ ἡ ἐν τῷ σουλτανάτῳ διαδοχὴ Μαχμοὺτ τοῦ πρώτου· ἔχει δὲ τῶν στίχων τούτων ἡ ἀρχὴ οὕτω· «Μὲ τοὺς παρόντας στίχους μου θέλω νὰ εὐφημήσω | τὴν μείζονα τῶν ἀρετῶν καὶ νὰ παρακινήσω» κτλ. Τὸ δὲ τέλος αὐτῶν οὕτω· «ταῦτα δὲ εἰς ἐνθύμησιν μὲ στίχους σημειοῦνται | καὶ ὅσοι τοὺς διαβάζουνε, ἂν θέλουν, ἂς μ' εὐχοῦνται». Σημειωτέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι ἐν τῇ ἐπάνω ᾤᾳ τῆς 595-ης σελίδος ὑπάρχει τὸ σημείωμα τόδε· «Καὶ τόδε ἀφιερώθη εἰς τὴν

βιβλιοθήκην τοῦ Π: Τάφου παρὰ τοῦ ἀρχιμ: κ. Γερμανοῦ τοῦ Ἀφθονίδου ἐν ἔτει ͵αωπ' [=1880], ὀκτωβρίου γ'».

39. Κῶδιξ χάρτινος, μήκους 0,297, πλ. 0,195. «Τόμος γ'» ὁμιλιῶν καὶ διδαχῶν αὐτογράφων Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ εἶτα Κωνσταντινουπόλεως· διῄρηται δὲ εἰς μέρη δύο. Ὁ δέτης τούτου τοῦ κώδικος ἔθετο ἔνδον τῆς πρώτης αὐτοῦ πινακίδος φύλλα 14, ὧν τρία μόνα γεγραμμένα (3-5), περιέχοντα ἐν ἑαυτοῖς ἀναγραφὴν τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ κώδικι διδασκαλιῶν· μετὰ δὲ τὰ τοιαῦτα φύλλα ὑπάρχει τὸ κύριον τεῦχος ὅπερ συνίσταται ἐκ φύλλων 567· τούτων δὲ τὰ μὲν δύο πρώτιστα πεπληρωμένα ἐστὶ πίνακός τινος, ἐξαριθμοῦντος τὰς ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει διδαχὰς Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως, τὰ δὲ τελευταῖα τριάκοντα καὶ τέσσαρα φύλλα παντάπασιν ἄγραφα. Αἱ μέντοι πλείους τῶν διδαχῶν οὐκ εἰσίν, ὡς φαίνεται, τέλειαι· σχέδια γὰρ μᾶλλον ἔοικεν εἶναι διδαχῶν, καὶ διὰ τοῦτο πεπληρωμένα ἐστὶ καὶ διαγραφῶν καὶ μεταλλαγῶν, καὶ σημειώσεων ὑπομνηστικῶν, ὧν οὐκ ὀλίγαι λατινικαί. Πᾶσαι δ' ὁμοῦ αἱ διδαχαί εἰσι 53· τούτων δ' ἡ πρώτη (φ. 2α) ἐπιγραφὴν ἔχει τοιαύτην· «1615 ἰαννουαρ. 29. ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ. Ἐν Τριγοβίστῳ. Εἰς τὸν Τελώνην καὶ εἰς τὸν Φαρισαῖον». Τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἑτέρα ὁμιλία ἐρρήθη ἐν Τριγοβίστῳ τῇ 2-ᾳ μηνὸς ἀπριλίου (φ. 16), ἑτέρα δὲ τῇ 29-ῃ μηνὸς ἰουνίου (φ. 20). Ἕπονται ταύταις ὁμιλίαι εἴκοσι καὶ πέντε ῥηθεῖσαι ἐν Αἰγύπτῳ [=Καΐρῳ], ὧν ἡ πρώτη «͵αχιε' ὀκτωβρίου 22 ἐν Αἰγύπτῳ, ὅταν ἦλθα ἀπὸ τὴν Βλαχίαν» (φ. 25), ἡ δὲ τελευταία τῇ 23-ῃ μαρτίου μηνὸς ἔτους 1617-ου (φ. 179β)· ταύταις ἕπονται ὁμιλίαι δύο, ῥηθεῖσαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῷ αὐτῷ ἔτει (φ. 193 καὶ 206), καὶ ἑτέρα τις ἐπιγραφὴν ἔχουσα τὸ «περὶ θεοῦ». Ὧδε λήγει τὸ πρῶτον μέρος τοῦ γ' τόμου τῶν ὁμιλιῶν τοῦ πατριάρχου Λουκάρεως· τὸ δ' ἕτερον μέρος ἄρχεται ἀπὸ ὁμιλίας τινὸς εἰς τὴν περιτομὴν τοῦ Ἰούδα, ῥηθείσης ἔτει 1621-ῳ (φ. 289)· ταύτῃ δὲ ἕπονται ὁμιλίαι τινὲς ῥηθεῖσαι ἐν Κωνσταντινουπόλει μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1623 καὶ 1626· τούτων δὲ μία ἐρρήθη ἔτει «1624 ἐν τῷ Πατριαρχείῳ, εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ» (φ. 349).

40. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 228 (μήκους 0,298, πλ. 0,21), ὧν τὰ πρώτιστα ἐννέα καὶ τὰ ἔσχατα πεντεκαίδεκα· παντάπασιν ἄγραφα· περιέχει δὲ τοῦτο ἐν ἑαυτῷ Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρεως ἑλληνικὴν αὐτόγραφον ἑρμηνείαν τινῶν «Στοιχείων γεωμετρίας», ὡς δὲ φαίνεται τῶν ὑπὸ Ἀ. Τακουετίου λατινιστὶ συγγεγραμμένων· τούτων δὲ τῶν στοιχείων, εἰς πέντε διῃρημένων βιβλία, προτέτακται «Ἀφήγησις ἱστορικὴ περὶ ἀρχῆς καὶ προόδου τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν». Ὁ μεταφράστης ἐνέγραψε τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα μετὰ τὸ πέρας τοῦ πρώτου τῶν στοιχείων βιβλίου (φ. 56α). Τούτοις δὲ πάλιν τοῖς στοιχείοις ἕπεται συγγραφὴ ἑτέρα (φ. 108-213), διῃρημένη εἰς ἑπτὰ βιβλία, ἥτις πραγματεύεται ὡσαύτως περὶ γεωμετρίας· προτέτακται δὲ καὶ ταύτης «Ὑπόμνησις τοῖς τὴν γεωμετρίαν διδασκομένοις».

41. Τεῦχος χάρτινον τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, συνιστάμενον ἐκ φύλλων περίπου 970, ἐν οἷς περιέχεται συλλογὴ διδαχῶν ἠθικῶν καὶ ὁμιλιῶν ἐκκλησιαστικῶν οὐκ ὀλίγων, εἰς ἀλφαβητικὴν τεταγμένων τάξιν· ἔχουσι δὲ αὗται καὶ συμπληρώματα, γεγραμμένα ἐπὶ χαρτίων παντοίας ἐκτάσεως, προσκεκολλημένων τοῖς οἰκείοις τοῦ τεύχους φύλλοις. Ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἀντωνῖνος ἐν τῷ οἰκείῳ τύποις ἀνεκδότῳ καταλόγῳ τῆς τοῦ Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου βιβλιοθήκης ἔγραψεν, ὅτι τοῦτο τὸ τεῦχος πρότερον ἐπὶ τῆς αὐτοῦ ῥάχεως εἶχεν ἐπιγραφὴν τοιαύτην· «Καθαρὰ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας».

42. Τεῦχος χάρτινον τῆς πεντεκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ἀκέφαλόν τε καὶ ἀτελές, συνιστάμενον ἐκ φύλλων 283, μήκους 0,295, πλ. 0,215· περιέχονται δ' ἐν αὐτοῖς ὁμιλίαι κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνώνυμοι, πρὸς ἀνάγνωσιν ἐν ταῖς Κυριακαῖς ἑκάστου ἐνιαυτοῦ. Ἀρχ. « - - - ὁμοτρόπως κολάζονται ἔδειξεν ὁ Φαρισαῖος καὶ τῷ σχήματι αὐτοῦ» κτλ. — Φύλλ. 3β «Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου» λόγος β', οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀγαθὸς μὲν ὁ Θεὸς» κτλ. —Φύλλ. 19α Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος Κυριακῇ α' τῶν Νηστειῶν, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡ τεσσαρακονθήμερος αὕτη νηστεία» κτλ. — Φύλλ. 269β «Ἐξήγησις τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχι-

επισκόπου Βουλγαρίας κυροῦ Θεοφυλάκτου εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον, ἤτοι τὸ Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος». Ἀρχ. «Τοῦ πνεύματος ἡ δύναμις ἐν ἀσθενείᾳ». — Φύλλ. 280α «Ἑρμηνεία τοῦ αὐτοῦ κυροῦ Θεοφυλάκτου Βουλγαρίας εἰς τὰ ἑωθινὰ εὐαγγέλια. Κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον α'». Φύλλ. 281β «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ β' ἑωθινὸν τοῦ κατὰ Μάρκον. Εὐαγγέλιον β'». — Φύλλ. 282β «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ τρίτον».

43. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 342 (μήκους 0,282, πλ. 0,21), γραφὲν περὶ τὸ μέσον τῆς πεντεκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος· ἔστι δὲ τὸ κείμενον αὐτοῦ ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 36 (0,21 × 0,14). — «Ἐτυμολογικὸν τοῦ Σουΐδα.·. Τὸ α μετὰ τοῦ α: Ἄαπτος, ὁ ἀπροσπέλαστος· παρὰ τὸ ἅπτω ἅπτος» κτλ. Τέλος· «εἰ δὲ ἑνὶ φωνήεντι παραλήγεται, ἐκτείνει τὸ α, οἷον χώρα· οὕτω καὶ ὥρα.·. + +». Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς ἐρυθρὸν ὑπάρχει κόσμημα ταινιοειδές, τούτου δὲ ὑπέρκειται τὸ σημείωμα τόδε· «Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου, καὶ δι' αὐτοῦ τῷ Παναγίῳ Τάφῳ. 1688».

44. Τεῦχος χάρτινον μεγάλου σχήματος, οὗ προέταξεν ὁ δέτης φύλλα τεσσαράκοντα παντάπασιν ἄγραφα, οἷς ἕπεται τετράδια ἠριθμημένα ξθ' καὶ φύλλα πάλιν ὀκτὼ παντάπασιν ἄγραφα.— «Τοῦ σοφωτάτου ἰατροῦ καὶ θεολόγου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κυρίου Γεωργίου Κορέσση τοῦ Χίου σημειώσεις εἰς τὴν μεταφυσικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Α-ον. Ζητήσεις, τί δήποτε τοιοῦτον προοίμιον ὁ Ἀριστοτέλης προτείνων, πάντες ἄνθρωποι φησὶ καὶ τὰ ἑξῆς»; Μετὰ τὸ κείμενον· «Ἅπαντα εἰσὶ τετράδια· τὸ δὲ αον καὶ ξθον ἑξάδιον, καὶ τὸ δ. ε. ς. ὀκτάδια: εἴληφε τέλος κατὰ τὸ ͵αχπθον [=1689] ἐν μηνὶ δεκεμβρίῳ γῃ, ὥρᾳ ζῃ τῆς νυκτός». Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς· «Μετεγράφη ἡ παροῦσα βίβλος ἐν Χίῳ διὰ γροσίων τριάκοντα καὶ τριῶν, ἅτινα δέδωκα ἐγὼ Χρύσανθος ὁ ἀρχιδιάκονος τοῦ ἀποστολικοῦ τῶν Ἱεροσολύμων θρόνου, καὶ ἔστω κτῆμα αἰώνιον τῷ παναγίῳ καὶ δεσποτικῷ Τάφῳ».

45. Τεῦχος μεμβράνινον, βεβλαμμένον ὑφ' ὕδατος, γραφὲν δὲ ἔτει 1072-ῳ ἢ 1073-ῳ· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος μήκους

0,28, πλάτους 0,225, καὶ τῶν σελίδων αὐτοῦ διστήλων οὐσῶν ἐκ γραμμῶν 32, ὁ τοῦ κειμένου χῶρος ἐν μιᾷ τούτων ἑκάστῃ ἐστὶν ὡς 0,223×0,17. Ἔνδον τῆς πρώτης πινακίδος ὁ δέτης ἐσημειώσατο τὸ 7092-ον ἔτος [=1583-1584], καὶ σημείωμά τι περὶ τοῦ ὅτι μοναχὸς ὢν αὐτὸς ἐγένετό που ἡγούμενος τῇ 2-ᾳ μηνὸς ἀπριλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους· πρὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τοῦ κειμένου εὑρίσκεται φύλλον ἓν χάρτινον, ὅπερ ἐμπεριέχει τινὰ σημειώματα Ἀχιλλείου τινὸς περὶ τοῦ ὅτι αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀχίλλειος ἔτει ͵ζϥε΄ [=1586-1587] προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν ἱερομονάχου καὶ πρωτοσυγκέλλου πατριαρχικοῦ, χειροτονηθεὶς οὕτως ὑπὸ τοῦ Γοτθίας μητροπολίτου Καλλινίκου.

1. «Περὶ τοῦ ἐν ἁγίοις ἀββᾶ Δωροθέου». Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι δύο γεγόνασι Δωρόθεοι», φ. 1α. Migne τ. 88, σ. 1612.

2. «Ἐπιστολὴ πρὸς ἀδελφόν, αἰτήσαντα πεμφθῆναι αὐτῷ τοὺς εὑρεθέντας λόγους τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Δωροθέου». Ἀρχ. «Ἐπαινῶ τῆς προαιρέσεως» κτλ., φ. 1β. Migne ἔνθ. ἀνωτ. σ. 1613.

3. Τοῦ ἀββᾶ Δωροθέου συγγραφαὶ κγ΄ μετὰ τοῦ πίνακος αὐτῶν, ὃν ὁ καλλιγράφος ἔταξε πρὸ τοῦ κειμένου, φ. 3β-81 [Migne ἔνθ. ἀνωτ. σελ. 1617-1836]. Τὸ 39-ον φύλλον, ἓν ὅλον τετράδιον (φ. 40-48) καὶ τὸ 66-ον φύλλον ἐλλείπει τῷ κώδικι.

4. «Διήγησις Ἀμμωνίου μοναχοῦ περὶ τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ῥαϊθοῦ ἀναιρεθέντων ἁγίων πατέρων». Ἀρχ. «Ἐγένετό μοι ποτὲ καθεζομένῳ» κτλ., φ. 82α. Combefisii, Illustr. Christi mart. lecti triumphi, σ. 88. Παλαιὰ σλαβικὴ μετάφρασις: **Аммонія мниха повѣсть о убіенныхъ св. отцахъ въ Синаѣ и Раиѳѣ по рукописи XIV в. издалъ И. Помяловскій. С.-Петербургъ 1890.**

5. «Νείλου μοναχοῦ περὶ κενοδοξίας». Ἀρχ. «Κενοδοξία πάθος» κτλ., φ. 91α [Migne τ. 79, σ. 1160]. Ὑπὸ τὸ κείμενον (φ. 91β)· «† Ἐτελειώθ(η) ἡ βίβλος αὔτ(η) ἰνδι. ια΄ ἔτους ͵ςφπα: οἱ ἀναγιν(ώσκοντες) εὔχ(εσ)θε τὸν γράψ(αντα) +».

6. «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρκου μοναχοῦ περὶ μετανοίας τῆς πᾶσι πάντοτε προσηκούσης εἰς τὴν δύναμιν». Ἀρχ. «Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός», φ. 92α. Migne τ. 65, σ. 965.

7. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων δικαιοῦσθαι». Ἀρχ. «Ἡ τῶν ἄνωθεν κακοπιστία (κῶδ. κακοπιστεία)» κτλ., φ. 99β. Migne τ. 65, σ. 929.

8. «Διαδόχου, ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς Ἠπείρου, λόγος ἀσκητικὸς» ἐκ §§ ϙθ'. Ἀρχ. «Πάσης πνευματικῆς» κτλ., φ. 110β.

46. Τεῦχος χάρτινον τῆς πεντεκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος (μήκους 0,278, πλάτους 0,21), οὗ τὸ κύριον κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστη δίστηλον ἐκ γραμμῶν 33.

1. Πίνακες μηνῶν Ἀθηναίων, Ἑλλήνων, Ἑβραίων, Αἰγυπτίων, Ῥωμαίων· εἶτα «αἱ ὧραι τῆς ἡλικίας», «τὰ τῶν δακτύλων ὀνόματα» καὶ «περὶ μέτρων», φ. 1α. Τὸ περὶ μέτρων ἔχει ὧδε· «Ὁ παλαιστὴς ἔχει δακτύλους δ'· ἡ σπιθαμὴ παλαιστὰς γ', ἤτοι δακτύλους ιβ'· ὁ ποὺς παλαιστὰς δ'· τὸ βῆμα πόδας β ∠'· ὁ (κῶδ. ἡ) πῆχυς παλαιστὰς η'· ἡ ὀργυιὰ πήχεις γ'· ὁ κάλαμος πήχεις ε'· τὸ πλέθρον ὀργυιὰς ε'· τὸ στάδιον ὀργυιὰς ρ', ἤτοι πήχεις τ', πόδας χ', βήματα σμ'· ὁ δάκτυλος στάδια β'· τὸ μίλιον στάδια ζ ∠', ἤτοι ὀργυιὰς ψγ'. Ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μέχρι Βηθανίας στάδια ιε', ἤτοι μίλια β'».

2. «Περὶ σταθμῶν. Τὸ τάλαντον λίτραι ρκε'· τὸ ἀσσάριον λεπτά, ἤτοι νουμία ξ'· τὸ δηνάριον ἀσσάρια ξ'· τὸ ἀργύριον δηνάρια ρ', καὶ πέπραται ὁ Κύριος εἰς λ' ἀργύρια, ἅπερ γίνονται δηνάρια ιγ', ἤτοι χρυσᾶ νομίσματα ρ'. Ἡ οὐγγία στατῆρες δύο· ὁ (κῶδ. ἡ) στατὴρ δίδραχμα δύο· ἡ δραχμὴ τὸ ∠' τῆς οὐγγίας· ἡ οὐγγία ἑξάγια ἕξ· ἡ λίτρα οὐγγίας ιβ'· ὁ ὀβολὸς κεράτια γ'· ὁ κονδράντης, δ(ς) καλεῖται καὶ σίκλος, τὸ δ'' ἐστὶ τῆς οὐγγίας· τὸ σάττον μόδιον κούμουλον· τὸ τάλαντον ποιεῖ μνᾶς ε'· ἡ μνᾶ δραχμὰς ρ'· ἡ δραχμὴ ὀβολῶν ς'», φύλλ. 2α. Εἶτα «Ἐξελληνισμὸς τῶν προφητικῶν θείων ὀνομάτων» καὶ «Ἐξελληνισμὸς τῶν ἀποστολικῶν ὀνομάτων».

3. «Σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον τῶν ἐμπεριεχομένων ἁπασῶν ὑποθέσεων τοῖς ἱεροῖς καὶ θείοις κανόσι, πονηθέν τε ἅμα καὶ συντεθὲν τῷ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστῳ Ματθαίῳ». Ἀρχ. «Τὸ

τῶν ἱερῶν καὶ θείων χρῆμα» κτλ., φ. 3α. Τῷ συντάγματι τούτῳ προσετέθησαν οἱ κανόνες Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, Νικήτα Ἡρακλείας ἀποκρίσεις πρός τινα Κωνσταντῖνον ἐπίσκοπον, κανόνες Νικηφόρου τοῦ ὁμολογητοῦ, κανονικαὶ ἀποκρίσεις Ἰωάννου τοῦ Κίτρους, πίναξ ὀφφικίων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τάξις προκαθεδρίας μητροπόλεων καὶ ἀρχιεπισκοπῶν, νομικαὶ λατινικαὶ λέξεις, τὰ κατὰ Νεστορίου ιβ' κεφάλαια Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας κτλ.

4. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, τοῦ πίκλην Παλαμᾶ, ἐπιστολή, ἣν ἐξ Ἀσίας αἰχμάλωτος ὢν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν ἀπέστειλεν». Ἀρχ. «Ἄβυσσον μὲν εἶναι πολλὴν τὰ τοῦ Θεοῦ κρίματα» κτλ., φ. 203α.

5. «Τοῦ λογιωτάτου καὶ ῥητορικωτάτου κυρδῦ Νικολάου τοῦ Καβάσιλα θεωρία εἰς τὴν καθιέρωσιν τοῦ ναοῦ». Ἀρχ. «Τῶν μὲν ἱερῶν μοναστηρίων» κτλ., φ. 210β.

6. «Τοῦ ἁγιωτάτου Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ, διάλεξις πρὸς τοὺς ἀθέους Χιόνας, συγγραφεῖσα παρὰ ἰατροῦ τοῦ Ταρωνίτου, παρόντος καὶ αὐτηκόου γεγονότος, ἐν τῇ Ἀνατολῇ». Ἀρχ. «Ἦλθον οἱ Χιόναι φησὶν ὁρισμῷ τοῦ ἀμηρᾶ» κτλ., φ. 213β. Ἐξ ἑτέρου κώδικος ἐξεδόθη τύποις ἐπιμελείᾳ Ἀλκιβιάδου Σακκελίωνος. Σωτήρ, XV, 1892, σ. 236-246.

7. Κανόνες ἀκέφαλοι τῶν ἁγίων ἀποστόλων, φ. 216α.

8. Κανόνες τῆς α' οἰκουμενικῆς συνόδου, φ. 219β.

9. Κανόνες τῆς β' οἰκουμενικῆς συνόδου, φ. 221α.

10. Κανόνες τῆς δ' οἰκουμενικῆς συνόδου, φ. 222β. Τὸ τέλος αὐτῶν ἐλλείπει τῷ κώδικι.

11. Τεμάχιον ἐκ δύο φύλλων ἑτέρου τινὸς κώδικος τῆς ιε' ἑκατονταετηρίδος, ἐμπεριέχον μέρος πίνακος τίτλων νομοκάνονός τινος, φ. 224-225.

12. Εἴκοσι φύλλα γραπτοῦ τινος βιβλιαρίου τῆς ιδ' ἑκατ., οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ δίστηλον. «Ἔκθεσις ὅπως γράφει ὁ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης τῷ πάπᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς πατριάρχαις καὶ ἀρχιεπισκόποις, ναὶ μὴν καὶ τοῖς μητροπολίταις καὶ βασιλεῦσι καὶ τοῖς κοσμικὰς ἀρχὰς διιθύνουσιν,

ὅπως τε νῦν ἔχουσι τάξεως οἱ ὑποκείμενοι θρόνοι τῷ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ποῖαι ἀρχιεπισκοπαὶ καὶ ἐπισκοπαὶ ἐτιμήθησαν εἰς μητροπόλεις, ὅπως τε οἱ μητροπολῖται γράφουσι πρός τε αὐτὸν τὸν πατριάρχην καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς πατριάρχας, ἔτι τε πρὸς τοὺς βασιλεῖς καὶ πρὸς ἑτέρους τινάς· ἐγράφη δὲ ἡ παροῦσα ἔκθεσις σεπτεβρίῳ α' ἐν ἔτει ,ςᵒ ωᵒ ϟᵒ εᵒ [= 1386], ἰνδ. δεκάτης».—Ἕπεται τῇ τοιαύτῃ ἐκθέσει κεφάλαιον «Περὶ τῶν φορεμάτων ἑκάστου τῶν τε ἀξιωμάτων καὶ τῶν ὀφφικίων, περὶ τῆς ὑπηρεσίας ἑκάστου τῶν ὀφφικίων, περὶ τῆς τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν τάξεως καὶ τῶν κατ' αὐτὰς τελουμένων ἐθίμων, ἐν αἷς διαλαμβάνονται καὶ περὶ τῆς τοῦ μεγάλου δομεστίκου ὑπηρεσίας, τοῦ τε πιγκέρνη, τοῦ δομεστίκου τῆς τραπέζης καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης» κτλ., φ. 226-245ᵅ. Ἡ ὀπισθία τοῦ 245-ου φύλλου σελίς ἐστι κεκαλυμμένη λεπτῷ τινι φύλλῳ χαρτίνῳ, ἐπίτηδες ἐκεῖ κολληθέντι, πρὸς κάλυψιν παλαιοῦ τινος σημειώματος· τούτου μέντοι τοῦ σημειώματος ἀνέγνων ἐγὼ τὴν ἀρχήν, οὕτως ἔχουσαν· «† Ὁ παρὼν Ματθέως νόμως ὑπάρχει τῆς ἱερᾶς καὶ σεβασμίας μονῆς τῆς Νέας, τῆς ἐν [Χίῳ] - - - ».

47. Τεῦχος χάρτινον τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, συνιστάμενον ἐκ φύλλων 305, μήκους 0,275, πλ. 0,20.—Μηναῖα τῶν μηνῶν δεκεμβρίου, ἰανουαρίου καὶ φεβρουαρίου, ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 32 (0, 204×0,135). Τὰ πρώτιστα τοῦ τεύχους τούτου φύλλα βεβλαμμένα ἐστὶ μεγάλως ἐκ πολλῆς αὐτοῦ, καθὰ φαίνεται, χρήσεως· ἔνδον δὲ τῆς δευτέρας αὐτοῦ πινακίδος ὑπάρχει τὸ σημείωμα τόδε· «† Ἀνακαινίσθη τῶ παρὸν βϊβλίω δϊὰ χειρὸς ἐμοῦ ταπεινοῦ γραμματΐκοῦ Μυχαὴλ ἐκ τῆς Μεγάλης Δίβρεως Μωρέου καὶ ἐκ Πελωπωνύσσου Παλεῶν Πατρῶν· καὶ οἱ ψάλλοντες καὶ ἀναγϊνώσκοντες σύγχωρίσετέ μου δϊὰ τὸν χν'. ὅτι πολλὰ ἦτον δϊασκορπϊσμένον· καὶ ὑπὸ τῶν πολλῶν σφαλμάτων μόλης τὸ ἐσυνήμφερα. † ἀνακαινίσθη ἐπϊέτους ,ζμα'» [=1532-1533].

48. Πανηγυρικὸν ἀκέφαλον, γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς πέμπτης καὶ δεκάτης ἑκατονταετηρίδος καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλ-

λων ἠριθμημένων ς′ + φμγ′, μήκους 0,285. Τὰ ἐν αὐτῷ περιεχόμενα κείμενα ἐγράφη ὑπὸ δύο καλλιγράφων, τούτων δὲ ὁ εἷς ὠνομάζετο Μιχαήλ· ἔνια δὲ τῶν κειμένων ἐστὶ δίστηλα· πάντων ὅμως τῶν ἐν τῷ πανηγυρικῷ τούτῳ βιβλίῳ κειμένων προυτάχθη πίναξ ἴδιος, ἓξ ἀπαριθμῶν φύλλα. Ἔνδον τῆς πρώτης πινακίδος ὁ δέτης ἔθετο φύλλα δύο, ὧν τὸ πρῶτον ἐμπεριέχει σημείωμά τι τῆς ἑκκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος· τούτου δὲ ἡ ἀρχὴ ἔχει ὧδε· «Γαβριὴλ Δωροθεΐδης ὁ καὶ πριμμικύριος ἐκ τῆς ἀγέλης κληρικῶν Μεγάλης Ἐκκλησίας λόγους τινὰς ἐκ τοῦ παρόντος βιβλίου πανηγυρικοὺς μεταγράψας καὶ πρὸς τὸ κοινῇ συμφέρον ταῖς κατὰ Μικρὰν Ῥωσσίαν - - - ἐξήγησεν (ἐκ) τῆ(ς) Ἑλλήνων μετήνεγκε φωνῆς εἰς σλοβαΐδα, ἤτοι ῥωσσικὴν διάλεκτον. περὶ ἧς ἐξηγήσεως» κτλ. Καὶ τῆς δευτέρας πινακίδος ἔνδον ὁ δέτης ἔθετο φύλλον ἕν, ἐν ᾧ γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «✝ Εἰς τοῦς χιλίους ἑξακοσίους πενήντα εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ ἐκλαμπρωτάτου αὐθεντὸς κυρίου Ἰω(άνν)ου Βασιλείου βοεβόνδα μηνὶ μαρτίω ἐπουλίθη τὸ ψωμὶ ἤκοσι δράμοια εἰς τὸ Μπάνη καὶ ἔγραψα αὐτοῦ εἰς ἐνθήμισιν». Ἕτερον σημείωμα ἐν τῷ ρμβ′ φύλλῳ· «✝ Ἐτοῦτο τῶ παρὸν πανιγυρικὸν ὑπάρχει τοῦ ἁγίου Σάββα· καὶ εἶναι ἀφηέρωμένον εἰς τὼ μετόχειον τῆς Μπουγδανοίας, εἰς τὸ Γιάσιν».

1. [Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου] συναξάριον ἀκέφαλον τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀρχ. «- - πόλεις πολλάς· εἰς Συχὰρ δὲ παραγίνεται» κτλ., φ. α′. Ἐν τῷ ια′ φύλλῳ τὸ «Τέλος τῶν τοῦ Τριῳδίου συναξαρίων ὅλων ὁμοῦ λ».

2. Τοῦ αὐτοῦ «συναξάριον τῶν ἁγίων τριῶν ἱεραρχῶν», Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου. Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς βασιλείας» κτλ., φ. ιβ′.

3. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια», φ. ιδ′.

4. «Ὁμιλία οη′ ἐκ τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου τοῦ κατὰ Ματθαῖον». Ἀρχ. «Καί τινες μωραὶ οὐκ ἔλαβον» κτλ., φ. ιη′.

5. Λόγος εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ Πιλάτου, ἡνίκα εἶπεν, «Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων»; Ἀρχ. «Ὁρᾷς, ὅτι πρῶτον ἐξετά-

ζεται» κτλ., φ. κδ΄. Ἡ τοῦ λόγου τούτου ἀκολουθία ἐλλείπει τῷ κώδικι, τουτέστι τὸ κε΄ φύλλον.

6. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον» Ἀρχ. «Οἱ πόρρωθεν τοὺς λειμῶνας» κτλ., φ. κϛ΄-κθ΄. Τὸ κζ΄ φύλλον ἐλλείπει τῷ κώδικι.

7. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀεὶ μὲν τὴν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν» κτλ., φ. λ΄.

8. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ εἰς τοὺς κοιμηθέντας». Ἀρχ. «Οὐδὲν ὡς ἀληθῶς» κτλ., φ. λϛ΄.

9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «περὶ τοῦ μὴ ἐπαισχύνεσθαι ὁμολογεῖν τὸν τίμιον σταυρόν, καὶ ὡς δι' αὐτοῦ ἔσωσεν ἡμᾶς ὁ Χριστὸς καὶ δεῖ ἐν αὐτῷ καυχᾶσθαι, καὶ περὶ ἀρετῆς, καὶ ὅπως ἐφίεται τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης». Ἀρχ. «Τοῦτό ἐστιν, ἀδελφοί, τὸ σημεῖον» κτλ., φ. νϛ΄.

10. Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀκέφαλος εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν, φ. ξ΄.

11. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα καὶ εἰς τὴν παράδοσιν τῶν μυστηρίων, καὶ περὶ τοῦ μὴ μνησικακεῖν». Ἀρχ. «Ὀλίγα ἀνάγκη» κτλ., φ. ξζ΄.

12. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας λόγος εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ μεταμόρφωσιν, οὗ ἡ ἀρχή· «Οἱ μὲν εὖ εἰδότες ἀθλεῖν» κτλ., φ. οζ΄.

13. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Μνήμη δικαίου» κτλ., φ. οθ΄.

14. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν Ἡρωδιάδα καὶ περὶ πονηρῶν γυναικῶν». Ἀρχ. «Πάλιν Ἡρωδιὰς» κτλ., φ. πζ΄.

15. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως «λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ εἰς τὴν κατάθεσιν τῶν ἁγίων σπαργάνων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ», φ. ϟβ΄.

16. Γρηγορίου Νύσσης «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον· τῷ Σαββάτῳ τῆς πρώτης ἑβδομάδος». Ἀρχ. «Ὑμεῖς ὁ τοῦ Χριστοῦ λαός», φ. ϟζ΄.

17. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ τιμίου Προδρόμου». Ἀρχ. «Πηδᾷ καὶ γῆρας», φ. ργ΄.

*

18. Ὑπόμνημα εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολον Θωμᾶν. Ἀρχ. «Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν» κτλ., φ. ριδ'.

19. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἔθος ἐστὶ τοῖς ἐρωτικῶς» κτλ., φ. ριθ'.

20. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ὄρχησιν τῆς Ἡρωδιάδος καὶ εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου». Ἀρχ. «Ὥσπερ τις ἀνὴρ» κτλ., φ. ρκδ'.

21. «Ἀναστασίου, μοναχοῦ τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ, ἑρμηνεία εἰς τὸν ἕκτον ψαλμόν· ἐρρέθη δὲ εἰς τὴν παρείσβασιν τῶν ἁγίων νηστειῶν». Ἀρχ. «Πρέπουσαν τῇ τῶν νηστειῶν» κτλ. φ. ρκη'.

22. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα». Ἀρχ. «Δεῦρο τοίνυν ἀγαπητέ», φ. ρμ'.

23. Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπέστη σήμερον», φ. ρμβ'.

24. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν στείρωσιν τῆς Ἐλισάβετ καὶ εἰς τὸν Ζαχαρίαν». Ἀρχ. «Οὐδὲν τοῖς δεσποτικοῖς ἀνυπότακτον», φ. ρνα'.

25. Τοῦ αὐτοῦ «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ κορυφαίους τῶν ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παῦλον». Ἀρχ. «Οὐρανοῦ καὶ γῆς ἅμιλλαν», φ. ρνγ'.

26. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τοὺς ἁγίους δώδεκα ἀποστόλους ἐν τῷ ῥοδισμῷ». Ἀρχ. «Εἰκότως καὶ σήμερον», φ. ρνς'.

27. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ «ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Ἠλίαν.» Ἀρχ. «Ἄρτι μὲν αἱ δώδεκα» κτλ., φ. ρνη'.

28. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Ἀρχ. «Εἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων» κτλ., φ. ρξη'.

29. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως «λόγος εἰς τὴν παναγίαν θεοτόκον Μαρίαν, ὅτε ἀπεδόθη ἐν τῷ ναῷ τριετίζουσα ὑπὸ τῶν αὐτῆς γονέων». Ἀρχ. «Ἰδοὺ καὶ πάλιν ἑτέρα» κτλ., φ. ροδ'.

30. Σωφρονίου Ἱεροσολύμων βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας. Ἀρχ. «Μυστήριον βασιλέως», φ. ροζ'.

31. Κυρίλλου Ἱεροσολύμων λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Σωτῆρος, οὗ ἡ ἀρχή· «Χαῖρε σφόδρα θύγατερ», φ. ρϟ'.

32. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον. Ἀρχ. «Ἀγαπητοί, ὥσπερ μήτηρ φιλόστοργος» κτλ, φ. ρϞε'.

33. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Λάζαρον». Ἀρχ. «Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα», φ. ρϞζ'.

34. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὰ Βαΐα». Ἀρχ. «Ἤδη τῆς δεσποτικῆς πανηγύρεως» κτλ., φ. ρϞθ'.

35. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων» κτλ., φ. σγ'. Ἐλλείπει τῷ κώδικι τὸ τέλος τούτου τοῦ μαρτυρίου· τοῦτο δὲ τὸ τέλος εὑρίσκετο ἐν τῷ σιδ' φύλλῳ, ὅπερ ἐκ παλαιοῦ ἐξέπεσεν ἀπολεσθέν.

36. Νεκταρίου Κωνσταντινουπόλεως «λόγος τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ (κῶδ. πρῶτον σάββατον) τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, περὶ τοῦ θαύματος τῶν κολύβων, τοῦ γενομένου παρὰ τοῦ μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης». Ἀρχ. «Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος», φ. σιε'.

37. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀρχ. «Δεῦτε, φιλέορτοι, καὶ σήμερον», φ. σκγ'.

38. Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Ὅσοι τὸ σεπτὸν» κτλ., φ. σκϛ'.

39. Θεοδώρου Στουδίτου ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέσιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀρχ. «Ἀηδόνι τινὶ πολυφώνῳ» κτλ., φ. σλϛ'

40. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἰνδίκτου». Ἀρχ. «Θαυμασταὶ τῶν ὀρθοδόξων», φ. σμγ'.

41. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν», φ. σμε'. Κείμενον κεκολοβωμένον, διὰ τὴν ἐκ παλαιοῦ φύλλων τινῶν ἀπώλειαν (σμη', σμθ', σν', σνβ', σνη', σνθ'), ἣν δείκνυσι χάρτης ἄγραφος, τὸν τόπον αὐτῶν κατέχων.

42. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «ἐγκώμιον εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρόν». Ἀρχ. «Τί εἴπω, ἢ τί λαλήσω» κτλ., φ. σξε'.

43. «Μηνὶ τῷ αὐτῷ εἰς τὰς κϛ'. Νικηφόρου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμμίδους, λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ἅγιον

ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ καὶ εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον». Ἀρχ. «Εὐαγγελιστῇ Θεολόγῳ προσήκει», φ. σξη'.

44. Λέοντος τοῦ Σοφοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν μεγαλομάρτυρα Δημήτριον, οὗ ἡ ἀρχή· «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς» κτλ., φ. σοθ'.

45. Μιχαὴλ συγκέλλου «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους τοῦ Θεοῦ Ἀρχαγγέλους καὶ Ἀγγέλους καὶ εἰς πάσας τὰς ἐπουρανίους Δυνάμεις». Ἀρχ. «Τὸν μὲν λόγον» κτλ., φ. σπε'. Τὸ τέλος τούτου τοῦ ἐγκωμίου ἐλλείπει τῷ κώδικι, διὰ τὴν ἐκ παλαιοῦ τοῦ τα' φύλλου ἀπώλειαν, ἣν δείκνυσι χάρτης ἄγραφος, τὸν ἐκείνου κατέχων τόπον.

46. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἑλένης. Ἀρχ. «Τὸν τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἁγιωτάτου» κτλ., φ. τβ'.

47. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν τελώνην καὶ εἰς τὸν Φαρισαῖον». Ἀρχ. «Τῆς φιλαργυρίας τὸ πάθος», φ. τκγ'.

48. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸν ἄσωτον υἱόν». Ἀρχ. «Πάλιν οἱ κόλποι τοῦ Χριστοῦ», φ. τκζ'.

49. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ «λόγος περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων, καὶ ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν λειτουργίαι καὶ αἱ εὐποιίαι τούτοις ὀνίνησιν». Ἀρχ. «Τὰ τῶν βρωμάτων ἡδέα», φ. τκθ'.

50. «Διήγησις διαλαμβάνουσα περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, καὶ ὅπως καὶ δι' ἣν αἰτίαν παρέλαβε τὴν ὀρθοδοξίαν ἐτησίως (κῶδ. αἰτησίως) τελεῖν τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Νηστειῶν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ Καθολικὴ καὶ Μεγάλη Ἐκκλησία». Ἀρχ. «Τοῦ βασιλέως Θεοφίλου», φ. τλζ'.

51. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος «ἐξ ἀγροῦ αὐτοῦ διὰ χρόνου ἐλθόντος, καὶ περὶ μετανοίας». Ἀρχ. «Ἆρα ἐμέμνησθε ἡμῶν», φ. τμε'.

52. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου σταυροῦ». Ἀρχ. «Τί εἴπω, ἢ τί λαλήσω», φ. τνα'.

53. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος τῆς Μεσονηστίμου». Ἀρχ. «Πολλοὺς εἶδον χαίροντας», φ. τνδ'. Ἐλλείπει καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ φύλλον ἕν, τὸ τνη'.

54. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος περὶ μετανοίας καὶ κατανύξεως, καὶ ὅτι ταχὺς ὁ Θεὸς εἰς σωτηρίαν καὶ βραδὺς εἰς τιμωρίαν· ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς Ῥαὰβ παράδοξος ἱστορία». Ἀρχ. «Πάντοτε μὲν ὁ θεῖος ἀπόστολος», φ. τξδ'.

55. Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου «λόγος περὶ τῆς ἁγίας συνάξεως». Ἀρχ. «Ἀεὶ μὲν ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος» κτλ., φ. τοε'.

56. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν πλούσιον καὶ εἰς τὸν Λάζαρον». Ἀρχ. «Μέγιστόν ἐστι διδασκαλεῖον», φ. τπβ'.

57. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὸν τετραήμερον Λάζαρον». Ἀρχ. «Λάζαρος τὸν παρόντα» κτλ., φ. τπε'.

58. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὰ Βαΐα». Ἀρχ. «Χθὲς ἡμᾶς μετὰ τοῦ δεσπότου», φ. τϞε'.

59. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ὁμιλία περὶ νηστείας, ἧς ἡ ἀρχή· «Διηνύσαμεν λοιπὸν» κτλ., φ. υε'.

60. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὰς δέκα παρθένους, καὶ περὶ μετανοίας καὶ ἐλεημοσύνης». Ἀρχ. «Ἆρα οἴδατε πόθεν» κτλ., φ. υιγ'.

61. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὰς δέκα παρθένους», οὗ ἡ ἀρχή· «Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον», φ. υιθ'.

62. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν πόρνην καὶ εἰς τὸν Φαρισαῖον». Ἀρχ. «Πάντοτε μὲν ὁ Θεὸς» κτλ., φ. υκβ'.

63. «Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος λόγος», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡ γυνὴ αὕτη δοκεῖ μὲν εἶναι» κτλ., φ. υκϛ'.

64. Λόγος εἰς τὸ «Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς» κτλ. Ἀρχ. «Βαβαί, πόση πώρωσις», φ. υλ'.

65. Γεωργίου Νικομηδείας λόγος εἰς τὸ Εἱστήκεσαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ κτλ. Ἀρχ. «Πρὸς ὑψηλοτάτην ἡμῖν ἀναδραμὼν» κτλ., φ. υλδ'.

66. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Εἴδετε χθὲς ληστοῦ» κτλ., φ. υμϛ'.

67. Γρηγορίου Ἀντιοχείας «λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταφὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθείας, καὶ εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν». Ἀρχ. «Ἐπαινετὸς καὶ οὗτος τῆς ἐκκλησίας ὁ νόμος», φ. υνα'.

68. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἀπιστίαν τοῦ Θωμᾶ». Ἀρχ. «Ἥκω τὸ χρέος ἀποδώσων», φ. υοα'.

69. «Ἰωσὴφ Θεσσαλονίκης τοῦ ποιητοῦ λόγος, ὅτι οὐδὲ μία διαφωνία, οὐδὲ ἐναντίωσις, ἐν τοῖς εὐαγγελισταῖς περὶ τῆς ἀναστάσεως». Ἀρχ. «Καθὼς ἐνεχώρει διεσαφήσαμεν», φ. υοε'.

70. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν παράλυτον, οὗ ἡ ἀρχή· «Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὅτι καθ' ἑκάστην» κτλ., φ. υπδ'.

71. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸ λέγειν τοὺς Ἰουδαίους δαιμόνιον ἔχεις». Ἀρχ. «Ὥσπερ ἡ φαεσφόρος», φ. υϙα'.

72. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν Σαμαρεῖτιν, καὶ περὶ τοῦ τί ἑρμηνεύεται ὁ Μεσσίας». Ἀρχ. «Σήμερον ἡμῖν ὁ Χριστὸς», φ. υϙδ'.

73. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος, ὅτε ἐθεράπευσεν ὁ σωτὴρ τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν, καὶ εἰς τὸν Ζακχαῖον, καὶ περὶ κρίσεως καὶ ἐλεημοσύνης». Ἀρχ. «Πολλαὶ καὶ διάφοροι τῶν ἁγίων» κτλ., φύλλ. φ'.

74. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ χάριτι Θεοῦ», φ. φια'.

75. «Λόγος ἱστορικὸς περὶ τῶν πραχθέντων ἐν Νικαίᾳ παρὰ τῆς συνόδου, ἐπὶ καθαιρέσει Ἀρείου· ἐν ᾧ καὶ μερικὴ διήγησις περὶ τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως». Ἀρχ. «Ἔννα [sic] καὶ δεκάτῳ ἔτ(ε)ι τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας», φ. φιδ'.

76. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν». Ἀρχ «Μεγάλα, ἀγαπητοί, καὶ πάντα» κτλ., φ. φκ'.

77. Τοῦ αὐτοῦ «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους πάντας», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐξ οὗ τὴν ἱερὰν πανήγυριν», φ. φκε'. Τὸ τέλος τούτου τοῦ ἐγκωμίου ὑπάρχει ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ φκθ' φύλλου, ἔνθα καὶ τὸ σημείωμα τόδε· «† Μέμνησο ψυχῆς, ἱερὲ θύτα, κἀμοῦ Μϊχαὴλ τάλανος, τρισαθλίου, τοῦ ἐκ πόθου γράψαντος, τὸν τίδε [sic] τόμον».

78. Ἰωάννου Εὐχαΐτων «λόγος εἰς τοὺς ἁγίους μεγάλους τρεῖς ἱεράρχας, Βασίλειον τὸν μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον καὶ

Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον». Ἀρχ. «Πάλιν Ἰωάννης», φ. φλ-φμγ'. Τὸ τέλος τούτου τοῦ λόγου ἐλλείπει τῷ κώδικι.

49. Αἱ θεῖαι λειτουργίαι Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου, ἔτι δὲ ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων. Τεῦχος τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, συνιστάμενον ἐκ φύλλων χάρτου 50, μήκους 0,273, πλ. 0,195. Τὸ κείμενον τῶν ἱερῶν τούτων λειτουργιῶν ἐκαλλώπισεν ὁ καλλιγράφοις πολλοῖς μεγάλοις κεχρωματισμένοις κεφαλαιώδεσι γράμμασι, πολυτρόπως περικεκοσμημένοις, ὧν τινα παρίστησιν εἰκόνας ἁγίων ἀνδρῶν. Τὸ πρώτιστον φύλλον ἐξ ἀρχῆς ἄγραφον ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου μεῖναν ἐμπεριέλαβε κατόπιν ἐν ἑαυτῷ δύο σημειώματα, ἅτινα ἔχει κατὰ λέξιν ὧδε· «ἡ παρὸν λιτουργία ἠπάρχι τοῦ προτοσύγγελου τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου ἐπωνόματι Ἀνανία».—«Τὴν παρὸν λειτουργίαν μᾶς τὴν ἀφιέροσεν ὁ χαντζῆ Μαθιῶς, ὁποῦ τὴν εὕρεν ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του τὸν μακαρὶτην τὸν πανοσιώτατον παπὰ κὺρ Ἰσαΐαν» κτλ. Καὶ πάλιν ἕτερον σημείωμα ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ· «ἡ παρὸν λειτουργίαι εἶναι τοῦ αἰδεσιμωτάτου παπὰ Κωνσταντίνου Κακαριᾶ» κτλ.

50. Αἱ θεῖαι λειτουργίαι Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ μεγάλου, ἔτι δὲ τάξεις χειροτονιῶν, εὐχὴ ἀναγινωσκομένη παρὰ ἀρχιερέως ἐπὶ τοὺς μέλλοντας μεταλαβεῖν, καὶ πίναξ τετράστηλος, περιέχων ἐν ἑαυτῷ ὀνόματά τινα μνημονευτέα ἐν τῇ ἱερᾷ προσκομιδῇ.—Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 59, μήκους 0,275, πλ. 0,20, γραφὲν φιλοκάλως ἔτει 1691-ῳ· ἔστι δὲ κεκοσμημένον μεγάλοις τισὶ κεφαλαιώδεσι γράμμασι κεχρωματισμένοις, κεχρυσωμένοις τε καὶ πολυτρόπως περικεκοσμημένοις, ὧν οὐκ ὀλίγα παρίστησιν εἰκόνας ἁγίων. Ἓν δὲ τῶν τοιούτων γραμμάτων, τὸ ἐν τῷ 14-ῳ φύλλῳ Τ, ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὰ ὀνόματα ταῦτα· «Δανιὴλ ἀρχιερέως. Ἀβερκίου ἱερομονάχου. Χουρμουζίου πρεσβυτέρου».—Ἕτερον Τ (φ. 37β) ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην· «Πολυκάρπου ἀρχιερέως καὶ τῶν γονέων». Ἐν δὲ τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου ὑπάρχει πίναξ ὁλοσέλιδος, ἀπεικάζων ἐπὶ χρυσοῦ δαπέδου Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον· ἕτερος δὲ πίναξ

(φ. 20β), ὁλοσέλιδος ὡσαύτως, ἀπεικάζει τὸν μέγαν Βασίλειον, ὑπὸ κουβούκλιον ἱεροῦ θυσιαστηρίου τὴν ἱερὰν ἐπιτελοῦντα λειτουργίαν· γράμμασι δὲ πρασίνοις ὁ πίναξ οὗτος ἔχει κάτω τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην· «† Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀνανίου, ἀρχιεπισκόπου τῆς Α-ης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν, τοῦ Βυζαντίου». Ὁ δὲ τοῦ ὅλου τεύχους καλλιγράφος χρυσοῖς ἔγραψε γράμμασιν ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ 45-ου φύλλου τὸ σημείωμα τόδε· «† Ἐγράφη αὕτη ἡ θεία λειτουργία, διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἀμαθοῦς καὶ κακογράφου, Ἀβερκίου ἱερομονάχου, καὶ προτοσυγγέλου, μροπόλεως, Μελενίκου, ἀρχιερατεύοντος, δὲ ἡμῶν αὐθεντὸς καὶ δεσπότου, κυρίου, κυρίου, Μακαρίου. Ἐπὶ ἔτους, ,αχνα′ ἐν μηνὴ μαρτίῳ κζ′. ἐν τῇ πόλ(ει) Μελενίκου: - - - τανῦν δὲ ὑπάρχει καμοῦ τοῦ ἐλλαχίστου Χουρμουζίου πρεσβυτέρου».

51. Τεῦχος τῆς δυοκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, συνιστάμενον ἐκ φύλλων βαμβακεροῦ χάρτου 71 (μήκους 0,252, πλ. 0,17), οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλόν ἐστιν ἐκ γραμμῶν 48 (0,215×0,13). Ἐπὶ τῆς κάτω ᾤας τῆς προσθίας σελίδος τοῦ πρώτου φύλλου γέγραπται τὸ σημείωμα τόδε· «Εἰς χρῆσιν Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου» τοῦ Νοταρᾶ.

1. «Τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου, φιλοσόφου καὶ μάρτυρος, ἔκθεσις· ὀρθῆς πίστεως ὁμολογία, ἐν ᾗ ἐμπερειείληπται τὰ κεφάλαια ταῦτα», φ. 1-7α. Καταγραφὴ κεφαλαίων κγ′ καὶ τούτων τὸ κείμενον, οὗ ἡ ἀρχή. «Ἱκανῶς τὸν κατὰ Ἰουδαίων» κτλ. Migne τ. 6, σ. 1208.

2. «Τοῦ ἁγίου Βασιλείου Γρηγορίῳ τῷ ἀδελφῷ, ὅτι οὐ ταὐτὸν οὐσία καὶ ὑπόστασις, καὶ τῆς ἁγίας τριάδος θεολογία». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ πολλοὶ τὸ κοινὸν» κτλ., φ. 7α-10α. Migne τ. 32, σ. 325.

3. «Ὑπόθεσις εἰς τὰς Παροιμίας». Ἀρχ. «Σοφῶς μὲν ὁ Δαυὶδ καὶ πεπαρρησιασμένως» κτλ., φ. 10α-11α.

4. «Παροιμίαι Σολομῶντος» μετὰ τεμαχίων ἑρμηνευτικῶν ἀποσπασθέντων ἐκ συγγραφῶν Διοδώρου, Βασιλείου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Πολυχρονίου, Εὐαγρίου, Διδύμου, Γεωργίου, Εὐσε-

βίου, Ἀπολλω(νίου?), Ὀλυμπιοδώρου, Εὐσταθίου, Γρηγορίου Θεολόγου καὶ ἑτέρων.

52. Τεῦχος χάρτινον τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, συνιστάμενον ἐκ φύλλων 54, μήκους 0,278, πλ. 0,114. Τὸ ἐν αὐτῷ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 31 (0,20×0,12)· τούτου δὲ ἡ ἐπιγραφὴ διεφθαρμένη· ἀλλ' ἐπὶ τῆς ῥάχεως τοῦ τεύχους ἀναγινώσκεται ἑτέρα ἐπιγραφή, ἔχουσα ὧδε· «Χρυσάνθου σύνταγμα καὶ ἁπλῆ διασάφησις εἰς τὰς Σολομῶντος παροιμίας». Ἀρχ. «Ἀνίσως καὶ θαυμάζωντας ἐκεῖνοι» κτλ.

53. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 64, μήκους 0,27, πλ. 0,19, γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος καὶ κείμενον ἐμπεριέχον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,175×0,125). —[Νικήτα Σερρῶν ?] ἑρμηνεία τοῦ εἰς τὰ γενέθλια τοῦ Σωτῆρος λόγου καὶ τοῦ εἰς τὴν Πεντηκοστὴν λόγου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου· πρὸ δὲ τῆς ἑρμηνείας ταύτης ὁ τοῦ τεύχους δέτης ἔθετο παντάπασιν ἄγραφα φύλλα πέντε, ὧν τὸ ἔσχατον μόνον ἐμπεριέλαβεν ἔτει 1770-ῷ σημείωμά τι, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐκ τῶν τοῦ διδασκάλου Ἀνανίου. ἀφιερώθη τῷ Παναγίῳ Τάφῳ κατὰ τὸ ,αψο-ον ἔτος» κτλ. Ἕτερα δὲ πέντα φύλλα παντάπασιν ἄγραφα ὑπάρχει μετὰ τὸ κείμενον τοῦ δευτέρου λόγου.

54. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 182, μήκους 0,268, πλ. 0,195, γραφὲν ἔτει 1750-ῷ· οὗ τὰ πρῶτα ἐννέα φύλλα περιέχει πίνακα λεπτομερῆ τῶν ἐν αὐτῷ τῷ τεύχει εὑρισκομένων κειμένων· καὶ ἐπὶ μὲν τῆς κεφαλίδος τούτου τοῦ πίνακος γέγραπται τὸ «Ἐκ τῶν τῆς μητροπόλεως Νέων Πατρῶν· ,αψνζ-ῳ», μετὰ δὲ τὸ τέλος αὐτοῦ εὑρίσκεται σημείωμά τι, δῆλον ποιοῦν, ὅτι τοῦτο τὸ τεῦχος τῇ 23-ῃ τοῦ μηνὸς ἰουνίου, ἔτους 1792-ου, δῶρον ἔδωκεν «εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον» Ἰγνάτιος προηγούμενος Ἰβηρίτης.

1. Ματθαίου νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων τμζ', ἡρμηνευμένος εἰς δημώδη φωνήν. Ἀρχ. «Περὶ τοῦ κριτοῦ - - - Πρέπει τὸν κριτὴν» κτλ., φ. 10-95α, ἔνθα τὸ «Τέλος τοῦ θείου καὶ ἀρχιερατικοῦ νομίμου τοῦ σοφωτάτου Ματθαίου».

2. Ἰωάνου Ζωναρᾶ νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων σνε', ἡρμηνευμέ-

νος εἰς δημώδη φωνήν. Ἀρχ. «Περὶ τῶν διακόνων καὶ ἱερέων - - - Ὁ εἰκοστὸς κανὼν τῶν ἁγίων ἀποστόλων» κτλ., φ. 95β-182. Ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ 100-οῦ φύλλου γέγραπται τοῦτο· «Τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Νέων Πατρῶν Νεοφύτου». Μετὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ νομοκάνονος ὑπάρχει τὸ σημείωμα τόδε· «Ἕως τὸ παρὸν ὧδ' εἴληφε τέρμα· διὰ χειρὸς ἐμοῦ Νικολάου ἱερέως ἐκ τῆς θεοφρουρήτου πολιτείας, λεγομένης Μοσχοπόλεως· πλὴν τῶν δων φύλλων ὧνπερ εἰσὶν ἐν τῷ τέλει. ͵αψνφ ἰουνί. 9». Καὶ ἔνδον τῆς δευτέρας πινακίδος ἕτερον σημείωμα, τόδε· «† Ἐκ τῶν τοῦ Παναρέτου Ῥοδίου καὶ Ἁγιωταφίτου πρωτοσυγκέλλου».

55. Μαθηματάριον ἐκ Πάτμου χάρτινον ἐκ φύλλων 396, μήκους 0,268, πλ. 0,185, οὗ φύλλα παντάπασιν ἄγραφα τάδ' ἐστιν: 83 - 85, 196-202, 257, 258, 268-275. Ἐγράφη δὲ τοῦτο ἔτει 1801-ῳ.

1. «[Ἐ]ξηγήσεις τῶν τοῦ Συνεσίου ἐπισκόπου Κυρήνης ἐπιστολῶν, ἑρμηνευθεῖσαι παρὰ τοῦ ἐν διδασκάλοις σοφολογιωτάτου καὶ ἀρίστου ἐν πάσῃ ἑλληνικῇ μαθήσει Δανιὴλ μοναχοῦ Κεραμέως τοῦ Πατμίου ἐν τῇ κατὰ Πάτμον πατριαρχικῇ σχολῇ»[1], φ. 1 - 195.

2. «Εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκάδιον περὶ βασιλείας· λόγος τοῦ Συνεσίου. Ἐξήγησις τοῦ Δανιήλ», φ. 203.

3. [Δανιὴλ Κεραμέως] «ἐγκώμιον τῶν ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ». Ἀρχ. «Χαρὰ εἰς τὸν οὐρανὸν» κτλ., φ. 253.

4. [Τοῦ αὐτοῦ] «ἐξηγήσεις τοῦ σοφωτάτου Πλουτάρχου περὶ τῆς τῶν παίδων ἀγωγῆς», φ. 259.

5. [Δανιὴλ Κεραμέως] «εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ἐγκώμιον», οὗ ἡ ἀρχή· «Ὦ φαιδροτάτη ἑορτὴ» κτλ., φ. 267β.

6. «Ἐξήγησις τοῦ περὶ ἱερωσύνης λόγου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἑρμηνευθεῖσα παρὰ [τοῦ] ἀρίστου ἐν διδασκάλοις κυρίου Δανιὴλ Πατμίου Κεραμέως κατὰ τὸ ͵αωαον», φ. 279-ον ἄχρι τοῦ 339-ου φύλλου, ἐν ᾧ καὶ τὸ ση-

[1] Περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν τέως ἐγνωσμένων πονημάτων αὐτοῦ ὅρα **А. Дмитріевскій, Патмосскіе очерки.** Ἐν Κιέβῳ 1894, σ. 128-140.

μείωμα τόδε· «Ἐγράφη δὲ ὑπὸ χειρὸς τοῦ ἐν ἱεροδιακόνοις - - - Κυπραίου τοῦ ἐκ κώμης Γουμέντζας ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ πρώτῳ, πέρας δὲ ληφθεὶς κατὰ τὸν τοῦ μαρτίου μῆνα, ἡμέρᾳ ε'».

56. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 196, οἷς οὐκ ὀλίγα συνέρραπται καὶ συγκεκόλληται χαρτία.

1. Πολυκάρπου, πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ἐπιστολαὶ (1822-1827) πρὸς διαφόρους περὶ τῶν πραγμάτων τοῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου, φ. 1-189.

2. Τεμάχιον ἑτέρου τινὸς κώδικος τῆς ιη' ἑκατ., οὗ ἡ ἀκολουθία κεῖται ἐν τῷ 58-ῳ κώδικι. «Διδασκαλία περὶ τοῦ ἀκραιφνοῦς τρόπου τοῦ διδάσκειν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἐκδοθεῖσα παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός», φ. 190-196.

57. Τετράδια Σωφρονίου Λεσβίου, χρηματίσαντος καμαράση καὶ βιβλιοφύλακος τῆς ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Παναγίου Τάφου βιβλιοθήκης.

1. Παράφρασις τοῦ περὶ ἱερωσύνης λόγου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, γραφεῖσα ὑπὸ τοῦ Σωφρονίου, ἱεροδιακόνου ὄντος, ἐν Χάλκῃ, τῇ 6-ῃ τοῦ μηνὸς αὐγούστου τοῦ 1864-ου ἔτους.

2. «Σημειώσεις εἰς τὸν Φαίδωνα Πλάτωνος, ἢ διάλογον περὶ ψυχῆς», φ. 25.

3. Διονυσίου Κλεόπα «θεολογικὴ ἐγκυκλοπαιδεία». Ἀρχ. «Σύμπας ὁ κόσμος καὶ ὅλον τὸ ἄθροισμα πασῶν τῶν ἐπιστημῶν» κτλ., φ. 67-89. Τὸ ὅλον κείμενον ἀριθμεῖ σελίδας 42, τούτων δ' ἡ ἐσχάτη περιέχει τὸ σημείωμα τόδε· «Μηνὶ ἰανουαρίου ἱσταμένου 5η τῷ ͵αωξε' σωτηρίῳ ἔτει [=1865] ὑπὸ Σωφρονίου ἱεροδ. Λεσβίου ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ ἐγράφη».

4. «Λύσις τῶν ἐν τῇ Ἀλγέβρᾳ τοῦ Σ. Π. Μανάρη προβλημάτων, σελ. 50-53», φ. 91-102.

5. Μέρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Φωτίου Ἀλεξανδρίδου (φ. 106-132), γραφὲν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῶν Ἱεροσολύμων ὑπὸ Σωφρονίου ἱεροδιακόνου ἔτει 1869-ῳ, μηνὶ δεκεμβρίῳ.

6. «Ἐγκυκλοπαιδεία τῆς Θεολογίας», φ. 134-161. Μετὰ τὸ

πέρας αὐτῆς ὑπάρχει τὸ σημείωμα τοῦτο· «Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ μετεφράσθη ὑπὸ τοῦ διδασκάλου κ. Λυκούργου. Ἔγραφον ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῶν Ἱεροσολύμων τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Σωφρόνιος ἱεροδ. Λέσβιος αὐγούστου 7. 1869». Ἀρχ. «Καθόλου ἐγκυκλοπαιδείαν ὀνομάζουσιν οἱ νεώτεροι» κτλ.

7. «Ἱστορία τῆς φιλοσοφίας ὑπὸ Φωτίου ἀρχιδιακόνου καὶ σχολάρχου τῆς Θ. Σχολῆς τῶν Ἱεροσολύμων». Ἀρχ. «Φιλοσοφία ἐστὶ σκέψις ἢ μετὰ σκέψεως παρατήρησις τῶν πραγμάτων» κτλ., φ. 166-226.

8. Ἀδήλου «λογική», ἧς ἡ ἀρχή· «Τελειώσαντες τὰς ψυχολογικὰς ἐρεύνας» κτλ., φ. 234-258.

9. «Γραμματικὴ Ὁμήρου». Ἀρχ. «Ὀλίγας μόνον εἰδήσεις παρέδωκεν» κτλ., φ. 266-276.

10. «Βίος τοῦ Πλάτωνος». Ἀρχ. «Ὁ εὐφυέστατος τῶν μαθητῶν», φ. 277.

11. «Μεθερμηνεία τοῦ ἑκατονταετηρικοῦ ᾄσματος (carminis secularis) τοῦ Ὁρατίου εἰς τὴν ἑλλάδα φωνήν, κατὰ τὸ μέτρον τοῦ πρωτοτύπου, ἤτοι τὸ σαπφικόν, ὑπὸ Περικλέους Γρηγοριάδου»[1], φ. 283.

12. Στίχοι «εἰς τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ πλοίου Ἀρκαδίου», ὧν ἡ ἀρχή· «Ἐξ ἑδρῶν τῶν κατωτάτω ἡ Μεσόγειος μυκᾶται» κτλ., φ. 285α.

13. «Ὠδὴ εἰς πολιτικοὺς στίχους εἰς τὸν μακαριώτατον πατριάρχην Ἱεροσολύμων Κύριλλον τὸν β'». Ἀρχ. «Ὦ τί γλυκεῖα καὶ θεία μέθη» κτλ., φ. 285β.

14. Ἐπιγράμματα τρία, α') εἰς Κωνσταντῖνον Οἰκονόμον [2], β') εἰς Ἀθανάσιον μητροπολίτην Λιβύης, γ') εἰς Πίνδαρον, φ. 286β.

15. «Ἰαμβικὰ εἰς τὸν σεβαστὸν ἅγιον Φιλαδελφείας κύριον

[1] Οὗτος συνέγραψε καὶ βιβλίον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ἡ ἱερὰ μονὴ τοῦ Σινᾶ κατα την τοπογραφικήν, ἱστορικὴν καὶ διοικητικὴν αὐτῆς ἔποψιν ὑπὸ Περικλέους Γρηγοριάδου, καθηγητοῦ ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου. Ἐν Ἱεροσολύμοις 1875».

[2] Κ. Σάθα, Νεοελληνικὴ φιλολογία, σ. 731-736.

Ἰωάσαφ», φ. 287^{α}. Εἰς ἕτερον Ἰωάσαφ καὶ «ἐπιτύμβιον εἰς τὸν ἀοίδιμον Ἀθανάσιον τὸν Λιβύης».

16. Ἡρῳελεγεῖα· α') εἰς τὴν εἰκόνα τῆς μονῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ· β') εἰς τὴν ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ μονὴν Ἀρκαδίου· γ') ἐπιτύμβιον εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς Κρήτης ἀνδρείως πεσόντας· δ') εἰς τὸν Οἰδίποδα τύραννον τοῦ Σοφοκλέους· ε') εἰς τὸν Γάλλον καλολόγον Βιλλεμαῖνον, φ. 287^{β}.

17. Ἀναπαιστικὸν εἰς Θεόκλητον Φαρμακίδην [1], φ. 288.

18. «Εὐαγγέλιον τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως διὰ στίχων ἡρωϊκῶν ἑξαμέτρων, ποιηθὲν ἐν Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ χ: Κ. Κοκκινάκη τῇ 23 δεκεμβρίου 1841», φ. 292.

19. «Τὸ Οὔσης ὀψίας διὰ στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων, ποιηθὲν ὑπὸ χ: Κ. Κοκκινάκη τῇ 15 ἀπριλίου 1840 ἐν Ταταούλοις», φ. 293^{β}.

20. «Ἐν τῇ εὐτυχεστάτῃ περιστάσει, ἐν ᾗ ἡ Α. Β. Μ. Φραγκῖσκος Ἰωσὴφ Α', αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας Βοεμίας καὶ Ἱερουσαλὴμ κτλ. κτλ. ἠξίωσε νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ τυπογραφεῖον τῶν φραγκισκανῶν πατέρων τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ 10 νοεμβρίου 1869 (καθ' ἡμᾶς 30 ὀκτωβρίου)—ᾠδή:—Σαλήμ, χαῖρε καὶ αἱ ὡραῖαι ὁδοί σου» κτλ., φ. 296.

58. Συλλογὴ χαρτίνων τετραδίων. α') Σελίδες 98. «1813 μαΐου 27 ἐχειρογραφήθη τὸ παρὸν ἰδόχειρόν μου βιβλίον παρ' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ Γιάγκου Δημητρίου Λαμπίκη, περιέχον μέσα εὐχὰς εἰς τὴν ὑπεραγίαν δέσποιναν Θεοτόκον καὶ μετάληψιν, καὶ κάποια ἄλλα χρειαζόμενα εἰς κάθε χριστιανόν».—β') Φύλλα 130, γραφέντα περὶ τὸ τέλος τῆς ιη' καὶ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατ. Τετράδια μαθηματαρίων, ὧν ἓν ἦν Παναγιώτου Ἀριτζιανοῦ [2].—γ') Φύλλα 6, ὧν τὸ ἔσχατον ἐμπεριέχει τοῦ μεγάλου πρωτοσυγκέλλου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας προσφώνησιν, ἐν τῷ ναῷ γενο-

[1] Κ. Σάθα, Νεοελληνικὴ φιλολογία, σ. 744-746.

[2] Οὗτος ἦν ἴσως ὁ καλούμενος Μάντζαρις. Μ. Παρανίκα σχεδίασμα περὶ τῆς ἐν τῷ ἑλληνικῷ ἔθνει καταστάσεως τῶν γραμμάτων κτλ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1867, σ. 113.

μένην τοῦ ἀρμενικοῦ πατριαρχείου τῇ 9-η μηνὸς ἀπριλίου τοῦ 1873-ου ἔτους. —δ') Συνεσίου ἐπιστολαὶ μετὰ ψυχαγωγικῆς αὐτῶν ἑρμηνείας. Φύλλα 75, γραφέντα περὶ τὸ τέλος τῆς ιη' ἑκατ.—ε') «Ἐξηγήσεις Δημοσθένους», τουτέστι παραφράσεις ἐνίων αὐτοῦ λόγων, ὧν εἰς ἀκολουθεῖται τῷ σημειώματι τῷδε· «Τέλος ͵αωις' [=1816] ἰουνίου ιδ' ἐν Χίῳ, ὑπὸ διδασκάλου κυρίου Βαρδαλάχου»[2]. ἕτερον δέ τινα τῶν λόγων τούτων «ἰδιώτισε κὺρ Παΐσιος Καραπάνος».—ς') «Ἐξηγήσεις τοῦ Θουκυδίδου», γενόμεναι περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατονταετηρίδος. Φύλλα 56.—ζ') Ἐξηγήσεις τῶν ἀπομνημονευμάτων Ξενοφῶντος», γενόμεναι ὡσαύτως τῇ ιθ' ἑκατ. Φύλλα 16.—η') «Ἰσοκράτους περὶ τῶν δοκησισόφων»· παράφρασις τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος. Φύλλα 2.—θ') Ἀγαπητοῦ διακόνου ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἰουστινιανόν· παράφρασις, γενομένη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατ. Φύλλα 8.—ι') Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον καὶ Νικοκλέα. Φύλλα 20.—ια') Πλουτάρχου περὶ πολυπραγμοσύνης καὶ περὶ ἀδολεσχίας· παράφρασις. Φύλλα 21.—ιβ') «Ἐξήγησις τοῦ περὶ ἀδολεσχίας λόγου τοῦ Πλουτάρχου». Ὑπὸ τὸ τέλος αὐτοῦ· «͵αωιε' [=1815] μαρτίου α' ἐν τῇ Πάτμῳ· ἐξηγήθη δὲ ὁ παρὼν (λόγος) ὑπό τινος μαθητοῦ Σταυρῆ, μαθητευομένου ἐν τῇ σχολῇ τῇ κατὰ τὸν Κουρούτζεσμεν». Ἕπεται Εὐστρατίου διδασκάλου παράφρασις τοῦ προοιμίου τῆς Ἡρωδιανοῦ ἱστορίας. Φύλλα 12, ὧν τὰ τρία ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα.—ιγ') Παράφρασις τοῦ περὶ τοῦ στεφάνου λόγου τοῦ Δημοσθένους. Φύλλα 40.—ιδ') Δημοσθένους κατὰ Κτησιφῶντος ὑπὲρ τοῦ στεφάνου. Κείμενον ἁπλοῦν, ἀντιγραφὲν ἔτει 1816-ῳ ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ ὑπό τινος Παναγιώτου. Φύλλα 43.—ιε') Ἐκ τῶν ἀπομνημονευμάτων Ξενοφῶντος· παράφρασις. Φύλλα 38.—ις') Ἀδήλου «περὶ ποιήσεως». Ἀρχ. «Κεφάλαιον πρῶτον περὶ ἀρχῆς καὶ προόδου τῆς ποιήσεως καὶ περὶ στιχουργίας. Ἀφ' οὗ ἐτελείωσα τὰς παρατηρήσεις μου περὶ τῶν διαφόρων

[1] Περὶ Κωνσταντίου τοῦ Βαρδαλάχου ὅρα Κ. Σάθα νεοελλ. φιλολογ. σ. 691, καὶ τὸ βιβλίον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Πρώτη πεντηκονταετηρὶς τῆς ἐν Ὀδησσῷ Ἑλληνεμπορικῆς Σχολῆς 1817-1867. Ἐν Ὀδησσῷ 1872, σ. 27, 29, 130-137, 142-151, 163-169.

εἰδῶν τῆς πεζῆς συνθέσεως» κτλ. Φύλλα 54—ιζ') Ἀκολουθία τῆς ἐν τῷ 56-ῳ κώδικι ῥητορικῆς Γερασίμου Βλάχου. Φύλλα 11, ὧν τὰ πέντε ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα.—ιη') Νεοελληνικῆς τινος συγγραφῆς τεμάχιον ἐκ 13 φύλλων.—ιθ') Ἀδήλου «ζητήματα εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἱερὰν ἑρμηνευτικήν». Ὑπὸ τὸ πέρας αὐτῶν· «͵αωξθ' [=1869] ἰουνίου 16· ἔγραφον ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῶν Ἱεροσολύμων. Σωφρόνιος ἱεροδ. Λέσβιος».—κ') «Ἐξήγησις τῆς Χρηστοηθείας Ἀντωνίου τοῦ Βυζαντίου· τοῦ διδασκάλου κυρίου Κυρίλλου». Φύλλα 4.—κα') Σωφρονίου Λεσβίου «περιγραφὴ τῆς πόλεως Βάρνης», συνταχθεῖσα ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῶν Ἱεροσολύμων (20 ἰαν. 1867). Φύλλα 4.—λβ') «Σαλλουστίου ἐξηγήσεις». Φύλλα 8.

59. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 58 (μήκους 0,245, πλ. 0,158), ὧν ἕξ ἐστι παντάπασιν ἄγραφα (φ. 8, 40, 41 καὶ 56-58).—«Χρυσάνθου, πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ἀντίρρησις εἰς τὰ ὅσα κακῶς, ψευδῶς καὶ ἀναρμόστως λέγονται εἰς τὸ Προσκυνητάριον τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ». Κατὰ τὸν πρόλογον αὐτῆς ἡ τοιαύτη ἀντίρρησις ἐγράφη «ἐν Κωνσταντινουπόλει. 1731. κατὰ μῆνα ἰαννουάριον». Ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ 4-ου φύλλου γέγραπται «ἐπίγραμμα διὰ στίχων ἡρωελεγείων πρὸς τὸν μακαριώτατον πατριάρχην τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, τὸν σοφώτατον τῆς παρούσης βίβλου συγγραφέα»· ἔστι δὲ τούτου ποιητὴς «Παρθένιος ἱερομόναχος Γερένης ὁ ἐξ Ἀθηνῶν». Ὅρα Δ. Γ. Καμπουρόγλου, Μνημεῖα τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων, τ. II, σ. 232-233.

60. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 36 (μήκους 0,248, πλ. 0,165), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς πεντεκαιδεκάτης ἢ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἑκκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος· μία δ' ἑκάστη τῶν σελίδων αὐτοῦ κείμενον ἔχει μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 29 (0,183 × 0,115).—«Κλεομήδους κυκλικῆς θεωρίας πρῶτον» (φ. 1-17) καὶ «δεύτερον» βιβλίον (φ. 19 κέ) μετὰ σχολίων ἐν ταῖς ᾤαις τῶν σελίδων. Ἀρχ. «Τοῦ κόσμου πολλαχῶς λεγομένου» κτλ. Ἐκδ. Ziegler, σ. 3.

61. Τεῦχος τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων

χάρτου 40 (0,227×0,16), οὗ μία τῶν σελίδων ἑκάστη γραμμὰς ἀριθμεῖ 19.—Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὸν ὅσιον Σάβαν, ἧς ποιητὴς Ἰωσὴφ Σαβαΐτης. Ἀρχ. «Ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ὁ ὑπερόπτης τῶν κάτω» κτλ. Μετὰ τοὺς κανόνας· «1814 Σαμουὴλ ἱερομονάχου Κυπραίου». Πρὸς τῷ τέλει τοῦ τεύχους ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατ. μεγαλυνάριά τινα πρὸς τὸν ὅσιον Σάβαν, ὧν ποιητὴς Νεόφυτος ἱερομόναχος.

62. Τεῦχος χάρτινον (μήκους 0,237, πλ 0,167) ἐκ σελίδων 132, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος.—Ἀδήλου «Γραμματικὴ περὶ σχηματισμοῦ τῶν στοιχείων καὶ συλλαβῶν καὶ τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου». Ἀρχ. «Ὅρος. Γραμματική ἐστι τέχνη περὶ τὸν προφορικὸν λόγον καταγινομένη» κτλ. Πρὸ τῆς ἀρχῆς τῆς τοιαύτης γραμματικῆς ἐπὶ σελίδος τινὸς ἐξ ἀρχῆς ἀγράφου προσετέθη τὸ σημείωμα τόδε· «Ὁ Ἱεροσολύμων Ἀθανάσιος. Τῆς τοῦ Παναγίου Τάφου βιβλιοθήκης, ὁ δ' ἀφελόμενος ἐπάρατος».

63. Τεῦχος χάρτινον τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 63 (μήκους 0,225, πλ. 0,165), ὧν μία ἑκάστη τῶν σελίδων ἀριθμεῖ γραμμὰς 28 (0,18×0,115).—α') [Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου ἑρμηνεία εἰς τοὺς ἀναβαθμοὺς τῆς ὀκτωήχου] ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «Δεῖ μὲν οὖν πρὸ τῆς ἐξηγήσεως» κτλ.—β') «Νικηφόρου τοῦ Ξανθοπούλου ἐξήγησις εἰς Τὴν τιμιωτέραν, πρὸς τὸν ἀπὸ τῆς Ὁδηγητρίας ἱερομόναχον καὶ ἐκκλησιάρχην κύριον Νεόφυτον». Ἀρχ. «Οὔτε σε τοῦ θάρρους ἐπαινεῖν ἔχω» κτλ.

64. Τεῦχος χάρτινον τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 111 (μήκ. 0,233, πλ. 0,175).—α') Φύλλ. 2 κέ. Ἀδήλου «Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν Ἀριστοτέλους μέθοδον προδιοίκησις, ἤτοι εἰσαγωγική· τί ἐστιν λογική, καὶ περὶ τῶν τριῶν τοῦ νοὸς ἐνεργειῶν». Ἀρχ. «[Ἡ] περὶ τὴν φιλοσοφίαν σπουδὴ» κτλ.—β') Φύλλ. 33α «Τεχνολογία τῆς μικρᾶς λογικῆς», ἧς ἡ ἀρχή· «Δ(ιδάσκαλος). Τί ἐστι λογική; Μ(αθητής). Λογική ἐστιν

ἕξις ἐπίκτητος» κτλ.—γ') Φύλλ. 45α. Ἀνεπίγραφος εἰσαγωγὴ εἰς τὴν λογικήν. Ἀρχ. «Ἥντινα νῦν φιλοσοφίαν λέγομεν, σοφίαν οἱ ἀρχαῖοι προσηγόρευον, γνῶσιν δηλαδὴ θείων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων» κτλ.—δ') Φύλλ. 50α. «Σύνοψις τῆς λογικῆς», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἡ λογικὴ ὁρίζεται ἐπιστήμη ἢ τέχνη» κτλ.—ε') Φύλλ. 61-104. «Συνεσίου εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκάδιον περὶ βασιλείας». Κείμενον καὶ τούτου ψυχαγωγικὴ ἑρμηνεία.—ς') Ἑπτὰ φύλλα ἄγραφα, ὧν τινα περιέχει ἐν ἑαυτοῖς σποραδικά τινα γνωμικὰ καὶ ἀποφθέγματα.

65. «Κανὼν ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ποιηθεὶς παρὰ Προκοπίου ἱεροδιδασκάλου Πελοπον(ν)ησίου καὶ καθηγητοῦ χρηματίζοντος τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ σχολῆς, προτροπῇ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου κυρίου Ἀβραμίου· ὅστις ψάλλεται ἐν τῷ τῆς ἁγίας Γεθσιμανῆς σεβασμίῳ ναῷ τῆς Θεοτόκου κατὰ τὴν τάξιν τοῦ κανόνος τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, παρισταμένων τῶν ἱερέων κύκλῳ τοῦ ἐπιταφίου τῆς Θεοτόκου, ἐν ᾧ ὑπάρχει τεθειμένη ἡ εἰκὼν τῆς κοιμήσεως αὐτῆς, ἐνδεδυμένων τὴν ἱερατικὴν στολήν. Ὁ οὖν πρῶτος τῶν ἱερέων λαβὼν θυμιατήριον, μετὰ τὴν ἐνάτην ᾠδήν, θυμιᾷ σταυροειδῶς τὸν ἐπιτάφιον καὶ ἄρχεται ψάλλειν τὸ πρῶτον τροπάριον εἰς ἦχον πλάγιον α': —Ἡ ἁγνὴ ἐν τάφῳ κατετέθη» κτλ. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 22, μήκους 0,23, πλ. 0,165· οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν εἴκοσι (0,165 × 0,11)· ἐγράφη δὲ ἔτει 1783-ῳ. Καὶ ἐν μὲν τῷ 1-ῳ φύλλῳ κεῖται τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς Προκοπίου τοῦ Πελοποννησίου πρὸς Νεόφυτον μητροπολίτην Ναζαρὲτ (κβ' ἰουλ. ,αψπγ') περὶ τῆς συντάξεως τοῦ ἐν τῷ τεύχει τούτῳ κανόνος· ἐν δὲ τῷ 20-ῷ φύλλῳ γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «Τὸ παρὸν βιβλίον ἐγράφθη παρ' ἐμοῦ Παησίου ἱερομονάχου τοῦ Ἁγίῳ ὁρίτῃ, ὁ ἐκ τῆς Βουλγαρίας· καὶ παρακαλῶ ἐὰν εὕρηται ἀνορθογραφίας, ἢ καὶ ἄλλα σφάλματα, μή με μέμφεσθε, ὅτι εἰμὶ ἀμέτοχος τῆς ἑλληνικῆς φράσεως, ἀλλὰ διορθώσατεταις συγχωρήσατέ μοι, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ. ἐν ἔτοι, ,αψπγ'. ἐν

μηνί, ἰουλίου. κβ'». Μετὰ τὸ τοιοῦτον σημείωμα τὸ τεῦχος ἔχει φύλλα δύο, ἅπερ ἦν ἐξ ἀρχῆς ἄγραφα· τούτων δὲ τὸ πρῶτον ἐμπεριέλαβεν ὕστερον τὸ σημείωμα τόδε· «Τὸ παρὸν βιβλίον συνετέθη καὶ ἀφιερώθη τῷ τῆς ἁγίας Γεθσιμανῆς σεβασμίῳ ναῷ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου παρὰ Προκοπίου ἱεροδιδασκάλου Πελοποννησίου, ἐν τῷ ,αψπγ-ῳ ἐν μηνὶ ἰουλίου, ἡγουμενεύοντος Ἀγαπίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν». Ὅρα Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. III, σ 179-181.

66. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 60 (μήκους 0,222, πλ. 0,175), πίναξι τριάκοντα καὶ τέσσαρσι κεκοσμημένον, γραφὲν δὲ ἔτει 1844-ῳ. — Ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Σιωνίτης ὑμνῳδός. Μελῳδικοὶ καὶ θεῖοι ὕμνοι, οὓς ψάλλομεν περιερχόμενοι καὶ λιτανεύοντες εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως πανσέβαστα προσκυνήματα καὶ θεῖα παρεκκλήσια». Μετὰ τὸ κείμενον· «Ἐτελειώθη εἰς τούς: ,αωμβ'. ςϟθ υεϟ₰λώ 'ϟθπσ'ηλχ ξλνθυλχ. Ηθψλκθϟςϟνλ̃χ» = «διὰ χειρὸς Ἰακώβου μοναχοῦ Βατοπαιδινοῦ». Ἡ ἐσχάτη τοῦ βιβλίου τούτου τύπωσις ἐπεγράφη οὕτω· «Σιωνίτης ὑμνωδός, ἢ μελῳδικοὶ καὶ θεῖοι ὕμνοι, οὓς ψάλλομεν περιερχόμενοι καὶ λιτανεύοντες εἰς τὰ ἐντὸς τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως πανσέβαστα Προσκυνήματα καὶ θεῖα Παρεκκλήσια. Ἐκδίδοται ἤδη τὸ τέταρτον ἐγκρίσει τοῦ μακαριωτάτου καὶ θειοτάτου πατριάρχου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης κυρίου κυρίου Νικοδήμου τοῦ Α'. Ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ Π. Τάφου. 1883». 8-ον, σελίδες 120.

67. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 70 (μήκους 0,225, πλ. 0,165), ὧν τριάκοντα καὶ τρία μόνα γεγραμμένα, καὶ ταῦτα περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατονταετηρίδος. Ἐπιγραφή· «Λειτουργίαι τῶν ἁγίων πατέρων. Ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου καὶ ἀδελφοθέου. Βασιλείου τοῦ μεγάλου. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Περὶ τῶν ἐν τῇ λειτουργίᾳ. Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου καὶ μάρτυρος. Γρηγορίου τοῦ Νύσσης ἀρχιεπισκόπου. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Νικολάου τοῦ Μεθώνης ἐπισκόπου. Σαμωνᾶ τοῦ Γάζης ἀρχιεπισκόπου. Μάρκου τοῦ Ἐφέσου ἀρχιεπισκόπου. Γερμανοῦ τοῦ

Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπισκόπου. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπισκόπου». Ἐν τῷ οὕτως ἐπιγεγραμμένῳ βιβλίῳ περιέχεται μόνον ἡ τοῦ Ἰακώβου λειτουργία.

68. Τεῦχος χάρτινον τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 122 μήκους 0,225, πλ. 0,16. Τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 32 (0,164×0,11). Σελίδες ἄγραφοι: 41-44. Ἐν τῇ κάτω ὤᾳ τῆς 1-ης σελίδος· «Ἐκ τῶν τοῦ Παναγίου Τάφου».

1. «Μάρκου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ κεφάλαια συλλογιστικὰ τῆς αἱρέσεως τῶν Ἀκινδυνιαστῶν, περὶ διακρίσεως θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας». Ἀρχ. «α'. Εἰ καὶ ταὐτὸν ἐπὶ Θεοῦ οὐσία» κτλ., σελ. 1. Fabricii-Harles, Bibl. graeca, τ. XI, σ. 676.

2. «Τοῦ αὐτοῦ Μάρκου τοῦ ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν, ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου, τοῦ νέου θεολόγου, συλλογιστικὰ κεφάλαια πρὸς Λατίνους». Ἀρχ. «Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ πατρὸς καὶ υἱοῦ» κτλ., σελ. 40. Περὶ τῶν ἐκδόσεων τῶν κεφαλαίων τούτων ὅρα Ἀ. Δημητρακοπούλου Ὀρθόδοξον Ἑλλάδα, σ. 100.

3. «Ἰδιόμελον ἦχος β'» πρὸς τὸν ἅγιον Μᾶρκον τὸν Εὐγενικόν. Ἀρχ. «Τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα | εὐσεβῶς μακαρίζει σε, | Μᾶρκε τῆς Ἐφέσου πρόεδρε, | ὡς εὐσεβείας στῦλον στερεὸν» κτλ., σ. 40.

4. Μελετίου τοῦ Πηγᾶ διάλογος μετὰ προλόγου, ἀφιερώσεως καὶ ὀκταστίχου ἐπιγράμματος, σ. 45-244. Ὁ πρόλογος ἐγράφη ἔτει 1583-ῳ, τὸ δ' ἐπίγραμμα ἄρχεται ὧδε· «Οἷς πόθος ἀργαλέης ὑπαλύξαι ἄρκεα ὕλας» κτλ. Περὶ τῆς πρώτης ἐκδόσεως τούτου τοῦ διαλόγου ὅρα É. Legrand, Bibliographie hellénique, ou description raisonnée des ouvrages publiés en grec par des Grecs au XVe et XVIe siècles. Paris 1885, τ. II, σ. 115-119.

69. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 17 (0,227×0,167), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἢ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος. — «Χρυσάνθου, πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου τοῦ ἀποστολικοῦ τῶν Ἱεροσολύμων ἁγιωτάτου πατριαρχικοῦ θρόνου, περὶ ἀφορισμοῦ, κατ' αἴτησιν τοῦ γαληνο-

τάτου καὶ θεοσεβεστάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Βασσαράβα Πραγκοβάνου βοεβόδα». Ἀρχ. «Τὸ ἀφορίζω, ἐξ οὗ καὶ ὁ ἀφορισμός, εἶναι φωνὴ ὁμώνυμος» κτλ. Ἱεροσολ. Βιβλιοθ., τ. I, σ. 301.

70. Αὐτόγραφον Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ, γενόμενον περὶ τὸ τέλος τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἢ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων χάρτου 80, μήκους 0,225, πλ. 0,17.—α΄) «Διδασκαλία ὠφέλιμος περὶ μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως, συλλεχθεῖσα παρὰ Χρυσάνθου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου τοῦ ἁγιωτάτου ἀποστολικοῦ καὶ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων».—β΄) «Ἰχνογραφία τῶν παλαιῶν καὶ ἀρχαίων θείων ναῶν».—γ΄) «Τρόπος εὔκολος καὶ κατανυκτικὸς διὰ νὰ ἀποκτηθῇ ἡ συχνὴ τοῦ Θεοῦ παρουσία, ὄχι μόνον ὅταν ἡ ψυχὴ προσεύχεται, ἀλλὰ καὶ πάντοτε, εἰς κάθε καιρὸν καὶ εἰς κάθε τόπον· περιέχων συντομωτάτους κανόνας διὰ νὰ κάμῃ τινὰς προσευχὴν νοεράν, διὰ νὰ μὴ χάνῃ ἀνωφελῶς τὸν καιρόν, διὰ νὰ ἀναβαίνῃ πρὸς τὸν Θεόν, διὰ νὰ ἀνάπτεται ἀείποτε πλέον εἰς τὸν θεῖον αὐτοῦ πόθον, καὶ κατ' ὀλίγον νὰ ἑνώνεται μὲ εὐκολίαν διὰ μέσου τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν, κατὰ τὴν ἐνδοτέραν συλλογὴν θεωρίαν καὶ ἕνωσιν, μὲ τὸν Θεόν. Συνταγμάτιον πρὸς πάντας χρήσιμον καὶ ἐπωφελές».

71. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 41 (μήκους 0,227, πλ. 0,17), γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος· οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 29 (0,18×0,145).—[Νικολάου Μαυροκορδάτου] «Φιλοθέου πάρεργα». Ἀρχ. «Τμῆμα α΄. Ἡ μὲν παροιμία σιωπῆς» κτλ. Τέλος· «ἀηδίας γενόμενα πρόξενα, τὸ σιωπᾶν ἡμῖν ἐπιτάξει». Ὅρα É. Legrand, Généalogie des Maurocordato de Constantinople. Paris 1886, σ. 15. Ἀ. Π.-Βρετοῦ, Νεοελληνικὴ φιλολογία. Ἐν Ἀθήναις 1857, τ. II, σ. 112-113.

72. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 80 (μήκους 0,225, πλ. 0,165), γραφέν, ὡς φαίνεται, ἔτει 1812-ῳ. Φύλλα ἄγραφα: 1-10, 44-49 καὶ 56-80.

1. «Διήγησις συνοπτικὴ διὰ στίχων πολιτικῶν ὁμοιοκαταλήκτων περὶ τῆς ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐπισυμβάσης πυρκαϊᾶς τοῦ πανιέρου ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων γενομένων μουραφάδων μετὰ τῶν Ἀρμενίων, καὶ περὶ τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ διαφόρων ἀποστασιῶν καὶ καταδρομῶν· συντεθεῖσα παρά τινος ζηλωτοῦ Ἁγιοταφίτου [= Προκοπίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Ἀράβογλου], χάριν τοῦ ὀρθοδόξου γένους τῶν Ῥωμαίων· προσετέθη δὲ ἐν τῷ τέλει καὶ ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ, καὶ εἰς τοὺς ταύτης πατριάρχας, καὶ εἰς πάντας τοὺς λοιποὺς εὐσεβεῖς συνδρομητὰς τῶν ἐκεῖσε παναγίων προσκυνημάτων». Ἀρχ. «Θέλω καὶ εἰς τοὺς μετ' ἐμὲ» κτλ., φ. 11-43. Ἀ. Π.-Κεραμέως, Ἀνάλεκτα ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας, τ. III, σ. 334-381.

2. «Προσφώνημα συνοπτικὸν τοῦ ἐκθέτου πρὸς τοὺς φιλαναγνώστας τῆς ὅλης δραματικῆς ἱστορίας· οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Προκόπιος Καισαρειεὺς τῷ εὐσεβούντων γένει | πυρκαϊὰν ναοῦ Χριστοῦ στιχουργικῶς ὑφαίνει», φ. 50-53. Ἀνάλεκτα, τ. III, σ. 381-386.

3. «Προφητεία τοῦ μακαρίτου ἱερομονάχου Ἀγαθαγγέλου» ἀτελής, φ. 54.

73. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 120 (μήκους 0,23, πλ. 0,17), οὗτινος ἐγράφη μόνα τὰ πρῶτα 84 φύλλα ἔτει 1781-ῳ.— «Στοιχεῖα τῆς ἀριθμητικῆς». Ἀρχ. «Κεφ. α'. Περὶ ἀρχῶν τῆς ἀριθμητικῆς. Ὁρισμὸς α'. Α-ον § Ἀριθμητική ἐστιν ἡ τῶν ἀριθμῶν ἐπιστήμη» κτλ. Φύλλ. 85 «Τέλος τῆς τοῦ Ὀλφίου ἀριθμητικῆς κατὰ τὸ ͵αψπᾶ-ον: Τί ὁρᾷς με φίλε; Ἰακώβου καὶ τῶν συνήθων κτῆμα πέλω».

74. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 3 + 95 (μήκ. 0,227, πλ. 0,17), γραφὲν ἔτει 1720-ῷ. Τὰ τρία πρώτιστα φύλλα, μὴ ἠριθμημένα σὺν τοῖς λοιποῖς τοῦ τεύχους φύλλοις, περιέχει ἐν ἑαυτοῖς συλλογὴν ἀποφθεγμάτων τινῶν.

1. «Λιβανίου ἐπιστολιμαῖοι χαρακτῆρες». Ἀρχ. «Ὁ μὲν ἐπισταλτικὸς χαρακτὴρ ποικίλος» κτλ., φ. 1. Ἐν τῇ ἄνω ὤᾳ τούτου τοῦ φύλλου γέγραπται τὸ «Καὶ τόδε Παρθενίου ἀδελφιδοῦς [sic] Μακαρίου».

2. «Γνωμικών, μύθων καὶ παροιμιῶν συλλογὴ ἐκ τῶν τοῦ Πλουτάρχου καὶ ἀποφθεγμάτων», φ. 10.

3. Θεοφίλου Κορυδαλλέως περὶ ἐπιστολικῶν τύπων μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας, μετὰ τῆς πρὸς Παχώμιον τὸν Δοξαρᾶν προσφωνήσεως τοῦ πρώτου τῶν τύπων τούτων ἐκδότου Νικοδήμου τοῦ Μεταξᾶ, καὶ μετὰ πασῶν τῶν ἐν τῇ ἐκδόσει αὐτοῦ ἐπιστολῶν (φ. 17-95). Περὶ δὲ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ, γενομένης ἔτει 1625-ῳ, ὅρα É. Legrand, Bibliographie hellénique (XVII s.). Paris 1894, τ. I, σ. 194-200. Ἐν τῷ 95-ῳ φύλλῳ σημείωμα· «Τετέλεσται παρ' ἐμοῦ Παρθενίου Μακαρίου καὶ νοταρίου τῆς βασιλικῆς μονῆς Πάτμου ἡμέρᾳ Πέμπτῃ, ὥρᾳ η', κατὰ τὸ ‚αψκ-ὸν ἔτος».

75. Συνερραμμένα χάρτινα τετράδια καὶ φύλλα διάφορα, προερχόμενα, καθὰ φαίνεται, ἐκ τῶν ἀρχείων τοῦ πάλαι ποτὲ ἐν Βουκουρεστίῳ ὑπάρχοντος Ἑλληνικοῦ Μουσείου.

α') «Λεξικὸν ἑλληνορωμαϊκὸν πρόχειρον». Ἀρχ. «Περὶ θείων πραγμάτων. Ὁ θεός. Ὁ θεός, ὁ ὤν» κτλ. Φύλλα 4, γραφέντα περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατονταετηρίδος.

β') Διάλογος ἑλληνορρωμαϊκὸς ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «Δ(ιδάσκαλος). Ἔλα ἕνας ἐδῶ ἀπὸ τοὺς μαθητάς. Δ(ιδάσκαλος). Ἄγε εἷς ἐνταῦθα τῶν μαθητῶν». Φύλλα 4, γραφέντα περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατονταετηρίδος.

γ') Θέματα, προγυμνάσματα ῥητορικὰ καὶ τύποι ἐπιστολῶν. Φύλλα 47, γραφέντα περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατ.

δ') «Ἐγκώμιον Γεωργίου Κορεσσίου» (ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Τυρναβίτου). Ἀρχ. «Τοὺς μὲν ἄλλους, τούς τ' ἐπὶ θεολογίᾳ καὶ φιλοσοφίᾳ» κτλ. Φύλλα δύο τῆς ιη' ἑκατ. Αὐτόγραφον· περὶ δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου Τυρναβίτου ὅρα Κ. Σάθα, Νεοελ. φιλολογ. σ. 480. Μεσ. βιβλιοθ. III, σ. 182 καὶ 504. Μ. Χαμουδοπούλου, Μνημείων γραπτῶν συναγωγὴ ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ, τ. I, σ. 3.

ε') «Ἕτερον Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου». Φύλλα 2.

ς') «Ἐγκώμιον Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου». Φύλλα 4.

ζ') Γυμνάσματα λογικῆς τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ μαθητοῦ (7 φεβρ. 1748) Νικολάου τοῦ Ἀλβανοχωρίτου.

η') «Διήγημα τὸ κατὰ τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου» καὶ «Ἀνασκευή, ὅτι οὐ καλῶς εἴρηται τὸ Γάμος γὰρ ἀνθρώποισιν εὐκταῖον κακόν». Γυμνάσματα τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ μαθητοῦ Γεωργίου Δρυστρίου. Φύλλα 3 τῆς ιη' ἑκατ.

θ') Ἕτερα γυμνάσματα τοῦ μαθητοῦ Δημητρίου Ἀλβανιτοχωρίτου. Φύλλα 5 τῆς ιη' ἑκατ.

ι') «Διήγησις πάνυ συνοπτικὴ τοῦ σοφωτάτου καὶ ἀοιδίμου διδασκάλου κυρίου Μακαρίου τοῦ ἐκ Πάτμου νήσου, συντεθεῖσα παρὰ τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ φιλοσοφικῆς σχολῆς κυρίου κυρίου Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐκ Τυρνάβου τῆς Θετταλίας». Ἀρχ. «Ἐπεί με ἡ φιλόμουσος αὐτῆς καὶ φιλάρετος διάθεσις» κτλ. Ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Οὐγκροβλαχίας ἡγεμόνα Κωνσταντῖνον Νικολάου Μαυροκορδᾶτον. Φύλλα 8 τῆς ιη' ἑκατ. Κ. Σάθα, Μεσαιων. βιβλιοθήκη, τ. III, σ. 504-514.

ια') Τριάκοντα φύλλα διαφόρων γραφιμάτων τῆς ιη' ἑκατοντ. Διδασκάλων τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ σχολῆς ἀνώνυμοι ἐγκωμιαστικοὶ λόγοι μετὰ πολυχρονισμῶν. α') Εἰς ἀνώνυμον. β') Εἰς ἀνώνυμον. γ') Εἰς τὸν Οὐγκροβλαχίας ἡγεμόνα Μιχαὴλ Ῥακοβίτζαν καὶ τὴν αὐτοῦ σύζυγον Ἄνναν. δ') Εἰς τὸν Οὐγκροβλαχίας ἡγεμόνα Κωνσταντῖνον Νικόλαον Μαυροκορδᾶτον καὶ τὴν αὐτοῦ σύζυγον. ε') Εἰς τὸν Οὐγκροβλαχίας μητροπολίτην Νεόφυτον. ς') Εἰς τὸν ἄρχοντα μέγαν πιττάρην καὶ μέγαν ποκόβνικον Κωνσταντῖνον. ζ') Εἰς ἀνώνυμον ἡγεμόνα Οὐγκροβλαχίας ἐγκωμιαστικὸς λόγος καὶ ἐπίγραμμα ἐξ εἴκοσι στίχων εἰς τὸν ἡγεμόνα Κωνσταντῖνον Νικολάου Μαυροκορδᾶτον. η') Εἰς τὸν Οὐγκροβλαχίας ἡγεμόνα Γρηγόριον Γκίκαν. θ') Εἰς τὸν Οὐγκροβλαχίας μητροπολίτην Νεόφυτον. ι') Εἰς τὸν ἡγεμόνα Μιχαὴλ Ῥακοβίτζαν. ια') Εἰς ἡγεμόνας ἀνωνύμους λόγοι δύο.

ιβ') Ἀντίγραφον ἀνωνύμου τινὸς χρυσοβούλλου λόγου, δι' οὗ ὁρίζεται τῷ Οὐγκροβλαχίας μητροπολίτῃ Νεοφύτῳ, «ἵνα ἐπισκέπτηται» τὰ ἐν Βουκουρεστίῳ σχολεῖα καὶ περὶ τῶν χρῃζομένων αὐ-

τοῖς φροντίζῃ καὶ ἑνὶ τῶν διδασκάλων αὐτῶν ἑκάστῳ παρέχῃ τὸν προσήκοντα μισθόν. «Τοῦ πρώτου διδασκάλου τῶν ἐπιστημονικῶν μαθημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Μουσείου» ὁ κατὰ μῆνα μισθὸς γρόσια 45, τοῦ δευτέρου διδασκάλου «τῶν γραμματικῶν μαθημάτων τοῦ αὐτοῦ» Μουσείου γρόσια 20, «τοῦ δὲ σλαβονικοῦ σχολείου τῶν δύο διδασκάλων ὁ μισθός ἐστι γρόσια - -». Φύλλον ἓν τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος. Περὶ τοῦ μητροπολίτου Νεφύτου ὅρα É. Legrand, Ephémérides Daces. Paris 1881, σ. II, 43, 103, 168, 169, 176. Κ. Σάθα, Μεσαιων. βιβλιοθ. τ. III, σ. 103.

ιγ') «Σχόλιά τινα ἢ σημειώματα τῆς τοῦ Εὐγενίου (τοῦ Βουλγάρεως) λογικῆς». Φύλλα 22 τῆς ιη' ἑκατ.

ιδ') Θέματα σχολειακά. Φύλλα 14 τῆς ιη' ἑκατ.

ιε') Διαθήκη τῆς μητρὸς Ἰωάννου Σερβάνου Καντακουζηνοῦ βοεβόδα, γραφεῖσα τῇ 18-η νοεμβρίου μηνὸς τοῦ 1681-ου ἔτους.

ις') Ψυχαγωγικὴ ἑρμηνεία ᾀσματικοῦ τινος ἰαμβικοῦ κανόνος. Φύλλα 8 τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος.

76. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 138 (μήκους 0,227, πλ. 0,17), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος.

1. Τριγωνομετρία Φιλίππου Λανσβεργίου, φ. 1.
2. «Περὶ τῆς ἀστρονομικῆς χρονολογίας». Ἀρχ. «Ἡ χρονολογία ὁλικῶς ἐκλαμβανομένη» κτλ., φ. 87.
3. «Περὶ τῆς πρακτικῆς ἀριθμητικῆς τῆς διὰ χαρακτήρων λατινικῶν ἐν χρήσει οὔσης κατὰ τοὺς συγχρόνους». Ἀρχ. «Ἡ ἀριθμητικὴ ἐπιστήμη ἐστὶ» κτλ., φ. 98.
4. «Εἰσαγωγὴ εἰς τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας». Ἀρχ. «Ἡ μαθηματικὴ μέρος ἐστὶ τῆς φιλοσοφικῆς ἐγκυκλοπαιδείας», φ. 127.

77. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 80 (μήκους 0,222, πλ. 0,165), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 ἢ 22 (0,17×0,105). — «Χριστὸς ἡγείσθω. Νεκταρίου Ἱεροσολύμων πατριάρχου, ἐνοχλουμένου παρὰ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις Φρατόρων, πρὸς ἅσπερ προτείνουσι διδάσκοντες καινὰς διδασκαλίας». Ἀρχ. «Τὰς τῶν μεγίστων πολέμων ἀφορμὰς» κτλ.

78. Συνερραμμένα χάρτινα τετράδια μήκους 0,226, πλάτους 0,175.

α') Φύλλα 16 τῆς ιζ' ἑκατ., ὧν τὰ δύο ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα. Ἰατροσόφιον. Ἀρχ. «Ῥωμαϊκά. λεξικόν. καὶ τοῦρκικα. Τὴν ἀλαγκά. χαυλιτζάν. κανέλα. ταρτζήν. πόδιον» κτλ.

β'). Ἀδήλου «λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου». Ἀρχ. «Ἀνκαλὰ καὶ ὑψηλῆς καὶ βαθυτάτης» κτλ. Φύλλα 8 τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος.

γ') Ἀδήλου τινὸς λόγος εἰς τὸ β' κεφάλαιον τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου. Ἀρχ. «Ἐφιλονείκα μὲ τὸν βασιλέα τῶν Αἰθιόπων» κτλ. Φύλλα 10 τῆς ιη' ἑκατ. Τὸ 1-ον φύλλον ἄγραφον.

δ') «Συντάγματα πολλῶν ἁγίων ἀποστόλων, προφητῶν καὶ φιλοσόφων, πάνυ ὡραῖα περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος· δεῖ γὰρ ἔχειν ὁ ὀρθόδοξος χριστιανὸς τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Λατίνου καὶ ὀρθοδόξου διάλεξις. Νῦν ἄρχεται Λατῖνος:— Λατῖνος. Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς» κτλ. Φύλλα 8, ὧν τὸ ἔσχατον ἄγραφον. Ἐν τῷ 7-ῳ φύλλῳ· «Τὸ παρὸν πόνημα ὑπάρχει τοῦ κὺρ Σάββα ὁποῦ πραγματεύεται εἰς τὸ Ἰαροσλάβη· καὶ ἐγράφη ἐξ ἡμῶν ἐν κάστρῳ Λιοβίῳ τῆς Πολλωνίας· εἰς τοὺς αψλᾱω [=1731] ἰουλίου γ̄η. Γερμανοῦ ἀρχιμανδρίτου».

ε') «Σημειώματα εἰς τὴν ε' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν». Ἀρχ. «Ἕνα πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μήτε τὸ θέλομεν» κτλ. Φύλλα 24 τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος.

79. Τεῦχος χάρτινον τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 84 (μήκους 0,24, πλ. 0,16), ὧν τὰ πρώτιστα πέντε καὶ τὰ ἔσχατα δέκα καὶ τέσσαρα παντάπασιν ἄγραφα. Τὸ κείμενον τῶν γεγραμμένων φύλλων μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,17 × 0,11). Ἡ ἐπιγραφὴ δι' ἑτέρας ἢ τῆς τοῦ καλλιγράφου χειρός.— «Τοῦ σοφωτάτου Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου πόνημα κατὰ Λατίνων εἰς ἁπλῆν διάλεκτον διὰ τοὺς ἁπλουστέρους, ἵνα ἔχῃ ἕκαστος πρόχειρον τὴν πρὸς ἐκείνους διάλεξιν καὶ μὴ ἀπατᾶται (κῶδ. ἀπατάσθαι) εἰς τὰ ἀνωφελῆ πράγματα ἐκείνων». Ἀρχ. «Πρέπον καὶ δίκαιον κατὰ ἀλήθειαν» κτλ. Ἀντὶ τοῦ ὀνόματος «Μαξίμου

τοῦ Πελοποννησίου» πρότερον ἦν γεγραμμένον τὸ ὄνομα «Κορυδαλέως κὺρ Θεοφίλου». Τὴν ἐπιγραφὴν τῆς πρώτης ἐκδόσεως ὅρα παρὰ τῷ É. Legrand, Bibliographie hellénique ou description raisonnée des ouvrages publiés par des Grecs au XVII-e siècle, τ. II, σ. 475-478.

80. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 78 (μήκους 0,221, πλ. 0,175), γραφὲν ἐν τῇ πόλει Μόσχᾳ ὑπερμεσούσης τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος.—Ἀρχιερατικόν, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ἑρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας, ὅταν ἱερουργῇ ὁ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν καὶ συνήθειαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας:—Ἀθανάσιος ὁ πρώην οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐν Μοσκοβίᾳ οὗτος ἀξιωθεὶς (ἐξωσθεὶς?) κατὰ τὸ ,αχνζ' ἔτος τὸ σωτήριον, μηνὶ ἰουλλίῳ». Ἀρχ. «Ὅταν μέλλει ὁ ἀρχιερεὺς» κτλ. Ἦν δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος «Χρυσάνθου ἱερομονάχου» τοῦ Νοταρᾶ. Ἐν ταῖς ἐν αὐτῷ λειτουργικαῖς ἐκφωνήσεσιν ὁ λειτουργῶν δέεται καὶ ὑπὲρ «τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ θεοστέπτου ἁγίου βασιλέως ἡμῶν ἐλέῳ Θεοῦ Ἀλεξίου Μιχαηλοβίτζη» καὶ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ συζύγου Μαρίας· αὐτὸς δὲ ὁ λειτουργῶν κοινωνῶν τῶν μυστηρίων λέγει· «μεταλαμβάνω ἐγὼ Νίκων ἀρχιερεὺς καὶ ἀνάξιος δοῦλος» κτλ.

81. Τεῦχος χάρτινον τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 115 (μήκους 0,221, πλ. 0,165), οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25 (0,158×0,102).—Ἀδήλου τινὸς λογύδρια ν' εἰς περικοπάς τινας τοῦ Ἰώβ. Ἀρχ. «Λογίδιον α' - - ὢ πόσον ὑπερήδιστον καὶ γλυκὺ» κτλ.

82. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 31 (μήκους 0,22, πλάτους 0,163), φιλοκάλως γραφὲν ἔτει 1705-φ. Τὸ πρῶτον φύλλον ἐμπεριέχει «Ἐπιγράμματα ἡρωελεγεῖα πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον καὶ σοφώτατον υἱέα τοῦ εὐσεβεστάτου, γαληνοτάτου καὶ φιλοχρίστου ἡγεμόνος πάσης Οὐγκροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου Μασσαράμπα βοεβόδα τοῦ Πραγκοβάνου, κύριον κύριον Στέφανον». Ἐπιγράμματα 5, τέσσαρα μὲν αὐτῷ τούτῳ τῷ Στεφάνῳ, τὸ δὲ πέμπτον ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου τοῖς ἐντευξομένοις αὐτῇ. ἐποιήθη δὲ ταῦτα πάντα ὑπὸ τοῦ «τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀκαδη-

μίας φοιτητοῦ Χουρμουζίου Μάρκου Βυζαντίου». Ἐν τῷ 2-ῳ καὶ ἐν τῷ 3-ῳ φύλλῳ περιέχεται γράμμα τοῦ αὐτοῦ Χουρμουζίου ἀφιερωτικόν, ὅπερ ἐγράφη μεσοῦντος σκιρροφοριῶνος τοῦ 1705-ου ἔτους· ἀπὸ δὲ τοῦ 4-ου μέχρι τοῦ 31-ου φύλλου κεῖται συγγραφή, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυρίου Λέοντος τοῦ σοφοῦ περὶ ἀρετῶν, γεωργίας καὶ μοναχικῆς κυβερνήσεως, πολιτείας τε καὶ διαγωγῆς καὶ ὑποτυπώσεως κεφάλαια ἑκατὸν ἐνενήκοντα· ἠξιώθη δὲ ταῦτα ἐκθέσθαι παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου καὶ ἀρεταῖς κεκοσμημένου κυρίου κυρίου Εὐθυμίου, ἡγουμένου τῆς βασιλικῆς αὐτοῦ μονῆς, διὰ τὸ πολλάκις ὠφεληθῆναι τὸν τοιοῦτον ἐκ τῆς ὁμιλίας τοῦ βασιλέως, καθὼς περιέχει καὶ παραδηλοῖ καὶ τῶν κεφαλαίων αὐτὸ τὸ προοίμιον· καλοῦνται δὲ τὰ τοιαῦτα κεφάλαια Οἰακιστικὴ Ψυχῶν Ὑποτύπωσις». Ἀρχ. «Ἰσχυρὸν ἡ φιλία βιάζεσθαι» κτλ. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ κειμένου γέγραπται διὰ χειρὸς Χρυσάνθου, μητροπολίτου Καισαρείας Παλαιστίνης, τὸ σημείωμα τόδε· «Εὕρηνται καὶ ἄλλαι παραινέσεις τοῦ σοφοῦ τούτου ἄνακτος πρὸς μοναχοὺς ἔτι ἀνέκδοτοι, ἃς ἴδον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἀριστοκρατίας τῶν Ἐνετῶν, τό γ' ἐμοὶ μέντοι δοκοῦν αὗται πάντων ὑπερέχουσιν, ἃς μετιτέον εἶναι συνεχῶς παραινῶ ὅτῳ σωτηρίας φροντίς».

83. Τρία χάρτινα βιβλιάρια (μήκους 0,116, πλ. 0,155), γραφέντα ὑπὸ τριῶν διαφόρων ἀντιγραφέων τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος.

α') «Ἀνωνύμου εἰσαγωγὴ ἀνατομικὴ» ἐκ κεφαλαίων ξ'. Ἀρχ. «Τῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις μορίων τὰ μέν ἐστιν ἀσύνθετα» κτλ. Φύλλα 36, ὧν τὰ δύο ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα. Ὅρα Ἀνωνύμου εἰσαγ. ἀνατομικὴν cum interpret. Petri Laurembergi - - ed. J. Morsi. Lugduni-Batavorum 1618, σ. 1 κέ.

β') «Ῥούφου Ἐφεσίου περὶ τῶν ἐν κύστει καὶ νεφροῖς παθῶν, περὶ τῶν φαρμάκων καθαρτικῶν, περὶ θέσεως καὶ ὀνομασίας τῶν τοῦ ἀνθρώπου μορίων». Ἀντίγραφον ἐξ ἐντύπου τινὸς βιβλίου. Σελίδες 92 καὶ φύλλα ἕξ, ἐν οἷς ὑπάρχουσιν «αἱ διάφοροι γραφαί», «corrigenda» καὶ πίναξ ἀλφαβητικὸς τῶν παρὰ τῷ Ῥούφῳ πραγμάτων.

γ') Φαρμακοποιητικαὶ συνταγαί. Ἀρχ. «Χείλη κατεσχισμένα. Τὴν τζίπαν τῶν ὀστέων τῶν φοινίκων ἐπικόλλησον» κτλ. Φύλλα 8.

84. Τεῦχος χάρτινον ἀκέφαλόν τε καὶ ἀτελὲς ἐκ φύλλων 54 (μήκους 0,218, πλ. 0,17), γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Ἀρχ. «Ἐρώτησις οθ'. Τί τὸ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε» κτλ.

85. Τεῦχος χάρτινον τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 107 (μήκους 0,215, πλ. 0,16), ὧν μία τῶν σελίδων ἑκάστη κείμενον ἔχει μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,15×0,112).— [Μάρκου Πορφυροπούλου τοῦ Κυπρίου] «Παράφρασις τοῦ θ' βιβλίου τῶν ἱστοριῶν τοῦ Προκοπίου τοῦ Καισαρέως ἰλλουστρίου, ἐπιγραφομένου Ἀνέκδοτα· τὸ ὁποῖον περιέχει ψόγους καὶ κατηγορίας τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Θεοδώρας, ὁμοῦ καὶ τοῦ Βελισσαρίου τοῦ στρατηγοῦ τοῦ καὶ πατρικίου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀντωνίνης». Τῆς παραφράσεως ταύτης ἡγεῖται πρόλογος (οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁ ἱστοριογράφος Προκόπιος ἔχωντας σκοπὸν εἰς τὸ παρὸν ἔννατον βιβλίον» κέ) καὶ ἀφιερωτικὴ ἐπιστολὴ τῷ «μεγάλῳ ποστελνίκῳ κυρίῳ Στεφάνῳ τῷ Καντακουζηνῷ», οὗ τῇ προστάξει ἐγένετο ἡ παράφρασις· ταύτης δὲ ποιητὴς Μᾶρκος Πορφυρόπουλος ὁ Κύπριος, περὶ οὗ ὅρα Κ. Σάθα, Μεσ. βιβλιοθ. II, σ. 192, 491, 528. Σοφοκλέους Οἰκονόμου, Περὶ Μάρκου τοῦ Κυπρίου. Ἐν Ἀθήναις 1843. Ἀ. Δημητρακοπούλου, Προσθῆκαι καὶ διορθώσεις εἰς τὴν νεοελληνικὴν φιλολογίαν Κ. Σάθα. Ἐν Λειψίᾳ 1871, σ. 100. Ἀ. Π.-Κεραμέως, Κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Σμύρνῃ βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. Σμύρνη 1877, σ. 47. Ἀλήθεια· σύγγραμμα ἐκκλησιαστικόν. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1880, σ. 206, 207.

86. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 160, γραφὲν ἔτει 1683-ῳ.— «Λογικῆς ἀπανθίσματα καὶ προοίμιον· τοῦ Κορυδαλέως». Ἀρχ. «Ὅσα ἕνεκά του κινεῖται» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «,αχπγ': κατὰ μῆνα σεπτέμβριον. Ἐξεδόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὁ πρώην Λακεδαιμονίας Γεώργιος» (?).

87. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 110 (μήκους 0,215, πλ.

0,16), οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,142×0,088). Αὐτόγραφος κῶδιξ Γεωργίου τοῦ Σουγδουρῆ· ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ κόσμημά τι ὑπάρχει φιλόκαλον, τὸ δὲ τοῦτο περιέχον ἐν ἑαυτῷ φύλλον ἔχει καὶ τὸ σημείωμα τόδε· «Ἐκ τῶν τοῦ διδασκάλου Ἀ(να)νίου ἀφιερώθη τῷ Παναγίῳ Τάφῳ κατὰ τὸ ,αψο-ον [= 1770] ἔτος, καὶ πᾶς τις τὰς προγεγραμμένας θύραθεν ἀρὰς ἀναγνώτω». Ἐπιγραφή· «Εἰς τὰ τοῦ φιλοσόφου περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς διάλεξις». Ἀρχ. «Ἐπεὶ μὲν ὁ τῆς φύσεως μύστης» κτλ. Ἐν τῇ ᾤᾳ τοῦ 1-ου φύλλου· «Γέγραπται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου Γεωργίου ἱερέως Σουγδουρῆ». Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Γεώργιος ἱερεὺς Σουγδουρῆς ἐκ πόλεως Ἰωαννίνων. 1674 φευρουαρίου 16 ἐν τῇ τῶν Ἐνετιῶν». Κ. Σάθα, Νεοελληνικὴ φιλολογία, σ. 393.

88. Ἀνεπίγραφος ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἱστορία, ἧς τὸ τέλος ἐλλείπει τῷ κώδικι· ἀριθμεῖ δὲ φύλλα 84 (μήκους 0,224 πλ. 0,17), γραφέντα περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἑκκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Ἀρχ. «Χρὴ τὸν ἀληθῆ χριστιανὸν ἐπίστασθαι τί Θεὸς» κτλ. Πρβλ. A. Vassiliev, Anecdota graeco-byzantina. Mosquae 1893, σ. 188.

89. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 14 (μήκους 0,218 πλ. 0,145), γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς πεντεκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος· τούτου δὲ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλόν ἐστιν ἐκ γραμμῶν 27 (0,18×0,08).—«Τοῦ ἐν ἀληθείᾳ πανσόφου καὶ παμμάκαρος κυροῦ Νικολάου τοῦ Καβάσιλα λόγος εἰς τὰ ἅγια καὶ σωτήρια πάθη τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἄκουε οὐρανὲ καὶ ὁ τῶν Ἀγγέλων ἅπας κύκλος». Fabricii-Harles, Bibl. graeca, τ. X, σ. 25 καὶ 244.

90. Τεῦχος χάρτινον τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 32, μήκους 0,217, πλ. 0.155.

1. «Ὅρος, ἤτοι τόμος τῆς ἱερᾶς συνόδου τῆς συγκροτηθείσης ἐν τῇ θεοφυλάκτῳ βασιλευούσῃ μεγαλοπόλει Μοσχοβίᾳ ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου ,ζροδ' ἐν μηνὶ ἰαννουαρίῳ ἰνδ. δης». Ἀρχ.

«Συνέχει δὲ ἐν πρώτοις δι' ἣν αἰτίαν συνηθροίσθη ἡ ἱερὰ σύνοδος» κτλ.

2. «Κανόνες, τοὺς ὁποίους ἐπρόβαλαν εἰς τὴν ἱερὰν σύνοδον οἱ μακαριώτατοι, ὅ τε κὺρ Παΐσιος πάππας καὶ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου, ὅ τε κὺρ Μακάριος πατριάρχης Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς, περί τινων ἀναγκαίων ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων». Ἀρχ. «Κανὼν α'. Γνωστὸν γέγονεν ἡμῖν, ὡς τινὲς τῶν ἀρχιερέων» κτλ. Κανόνες νδ'.

3. «Ζητήματα διάφορα νὰ τὰ λύσουν οἱ δύο μακαριώτατοι πατριάρχαι, ὅ τε κὺρ Παΐσιος πάππας καὶ πατριάρχης τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας καὶ κριτὴς τῆς οἰκουμένης, καὶ ὅ τε κύριος Μακάριος (πατριάρχης) τῆς μεγάλης Θεουπόλεως Ἀντιοχείας καὶ πάσης Ἀνατολῆς». Ἀρχ. «α'. Ὁ Νίκων, ὁ νῦν μοναχός, ὁπόταν ἦτον εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἐπῆγε» κτλ. Τὸ κείμενον τοῦτο συνεπεγράφη ὑπὸ τριῶν πατριαρχῶν, τοῦ Ἀλεξανδρείας Παϊσίου, τοῦ Ἀντιοχείας Μακαρίου καὶ τοῦ Μοσκοβίας Ἰωάσαφ, καὶ ὑπὸ 73 ἑτέρων ἀτόμων, οἷον μητροπολιτῶν, ἀρχιεπισκόπων, ἐπισκόπων, ἀρχιμανδριτῶν μοναστηρίων καὶ πρωτοπαπάδων.

91. Τεῦχος χάρτινον τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 38, μήκους 0,215, πλ. 0,168.—«Χριστὸς ἡγείσθω. Τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου, ἐπισκόπου Ἱππῶνος, εὐχαὶ θεωρητικαὶ καὶ ἐρωτικαί, αἱ καλούμεναι μονόλογοι· ἑρμηνεύθησαν δὲ πρὸς τὴν ἑλλάδα γλῶτταν παρὰ Δημητρίου τοῦ Κυδώνη ἀπὸ τῆς τῶν λατίνων διαλέκτου».

92. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 46 (μήκ. 0,212, πλ. 0,16), γραφὲν ἔτει 1715-ῳ.—«Περὶ τῆς τῶν συμβουλιῶν ματαιότητος βιβλίον ἕν, ἐν ᾧ ἡ ματαιότης καὶ ἡ ἀλήθεια τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων πολιτικοῖς καὶ ἠθικοῖς λόγοις καθαρῶς ἀποδείχνεται καὶ διαλογικῶς παραδίδοται». Ἀρχ. «Συμβουλία πρώτη. Περὶ συμβουλίας καὶ συμβουλευτῶν. Α-ον. Ματαιότης, τὸ ὡραιότατον τῶν πραγμάτων» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας· «Δημήτρ: Νωταρὰς ἰατροσοφιστὴς ἐμεταγλώττισε τὸ τῆς ἑβδόμης Μούσης τοῦ Ἡροδότου· (τὸ) ἐπὶ τῆς ἀρχῆς πρὸς τὸν βασιλέα κείμενον δὲν τὸ ἑλλήνισα,

ὅτι μοῦ λείπει καὶ ἡ αὐτοῦ ἐννάτη Μοῦσα, καὶ τί ἀνάγκη καὶ εἰς τόσον ὀλίγον νὰ βαρβαρίσωμεν. Ἐπετέθη κορωνὶς τῷδε 12 αὐγούστου 1715 ἐν Βουκουρεστίῳ». Περὶ Δημητρίου τοῦ Νοταρᾶ ὅρα Κ. Σάθα, Μεσαιων. βιβλιοθ. τ. II, σ. 199, 500 καὶ 531.

93. Τεῦχος χάρτινον (0,208×0,155), οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Κατάλογος μερικῶν βιβλίων τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου, ἅπερ οὐκ ἔγραψα ἐν τῷ παρόντι καταλόγῳ τότε· νῦν δὲ εὑρεθέντων σημειοῦμεν ἐνταῦθα· καὶ αὐτά, ὡς καὶ τὰ λοιπά, διαιροῦνται εἰς τρία μήκη, α^ον, β^ον καὶ γ^ον, κατὰ στοιχίων πρασίνων μὲ ἀριθμούς· ὁ ἀριθμὸς τοῦ καθ' ἑνὸς βιβλίου ὁποῦ εἶναι σημειωμένος εἰς τὸν κατάλογον, εἶναι σημειωμένος ἔξωθεν καὶ εἰς τὸ ἴδιον βιβλίον». Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην καὶ τὴν προσθήκην τῶν δι' αὐτῆς δηλουμένων βιβλίων εὑρίσκεται ἐν τούτῳ τῷ τεύχει καὶ ὁ ἰδίᾳ τῆς βιβλιοθήκης κατάλογος, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Κατάλογος πάντων τῶν βιβλίων τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει θείου καὶ ἱεροῦ Μετοχίου τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, ἐπὶ Μελετίου τοῦ μακαριωτάτου καὶ θειοτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων. ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας ͵αψλα' [= 1731], κατὰ μῆνα μάρτιον».

94. Τεῦχος χάρτινον, πιθανῶς αὐτόγραφον Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, συνιστάμενον ἐκ φύλλων 83 (μήκ. 0,205, πλ. 0,16)· ἐγράφη δὲ περὶ τὸ τέλος τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος.

1. «Κεφάλαια κατὰ Λατίνων, μὲ τὰ ὁποῖα λογιάζουσι νὰ ἀποδείξωσι πῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ· καὶ πρὸς ταῦτα λύσ(ε)ις τῶν Γραικῶν, μὲ τὰς ὁποίας ἀναιροῦσι τὰ ὅσα οἱ Λατῖνοι λέγουσιν». Ἀρχ. «Τῶν Ἰταλῶν πρότασις πρώτη. Ὁ Χριστὸς λέγει» κτλ., φ. 1-47. Τὸ κατόπι 48-ον φύλλον ἐστὶν ἄγραφον.

2. «Ναθαναὴλ τοῦ Χῖκα κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα ἐγχειρίδιον». Ἀρχ. «Κεφάλαιον πρῶτον. Περὶ τῶν πρωτείων τοῦ πάπα» κτλ., φ. 49-74. Τὰ κατόπι δύο φύλλα (75 καὶ 76) παντάπασιν ἄγραφα. Τοῦ κειμένου τούτου προτέτακται Δοσιθέου πατριάρχου Ἱερσολύμων ἐπιστολὴ «τοῖς ἐντευξομένοις», ἐν ᾗ καὶ ὁ τοῦ Χῖκα

ἡ Χύκα περιγράφεται βίος, τοῦ Δοσθέου λέγοντος ἐν αὐτῇ σὺν ἄλλοις, ὅτι οὗτος ὁ Χύκας «ἔγραψε κατὰ Λατίνων τόμους δύο, ὧν τὸν ἕτερον ἡμεῖς εὑρόντες κατετάξαμεν ἐνταῦθα εἰς ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων». Τὸ κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα ἐγχειρίδιον αὐτοῦ, ληφθὲν ἐκ τοῦ 76-ου κώδικος τῆς τοῦ Δουγδούνου τῶν Βαταυῶν βιβλιοθήκης, ἐξεδόθη τύποις σὺν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ· «Ναθαναὴλ Χύχα τοῦ Ἀθηναίου ἐγχειρίδιον περὶ τοῦ πρωτείου τοῦ πάπα. Ἐκδίδοται νῦν πρῶτον ἐκ χειρογράφου τῆς τοῦ Δουγδούνου τῶν Βαταβῶν βιβλιοθήκης ὑπὸ Ἀνδρονίκου Κ. Δημητρακοπούλου ἀρχιμανδρίτου. Ἐν Λειψίᾳ τύποις Γέϊσεκε καὶ Δεβριέντ. 1869».

3. «Ἀντίρρησις εἰς τὸ τρίτον. Ἀποκρίσεις εἰς τρεῖς ἀπορίας, τὰς ὁποίας ἐπρόβαλον ζητοῦντες τὰς λύσεις τινὲς τῶν εἰς τὰ Δωδεκάνησα εὑρισκομένων ὀρθοδόξων, καὶ πρώτη μέν ἐστιν, ἂν εἶναι εὔλογον νὰ δίδουν τὰ παιδία τους οἱ ὀρθόδοξοι εἰς τοὺς Γιεζουβίτας καὶ λοιποὺς Φραγκοκαλογήρους διὰ νὰ μανθάνωσι γράμματα, ἐπειδὴ τὰ διαβάζουσι χωρὶς να πέρνωσι πληρωμήν· ἡ δευτέρα ἐστίν, ἂν εἶναι συγχωρημένον νὰ γίνονται ὑπανδρεῖαι [sic] τῶν ὀρθοδόξων μὲ τοὺς λαϊκοὺς [γρ. Λατίνους]· ἡ τρίτη ἐστίν, ἂν εἶναι ὠφέλιμον νὰ ἐξομολογοῦνται οἱ ὀρθόδοξοι εἰς τοὺς Φραγκοπαπάδες». Ἀρχ. «Εἰς τὴν πρώτην εἴτε ἀπορίαν εἴτε ἐρώτησιν» κτλ.

95. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 46 (μήκ. 0,215, πλ. 0,158), ὧν τὰ τέσσαρα ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα· ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, καὶ ἐν μὲν τοῖς τέσσαρσι πρωτίστοις φύλλοις ὑπάρχει Σεβαστοῦ τοῦ Κυμινήτου γράμμα πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν Μπασσαράμπαν, ἐν δὲ τοῖς κατόπι πέντε φύλλοις πρόλογος τοῦ αὐτοῦ Σεβαστοῦ, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς φύλλοις τοῖς ἄχρι τοῦ 42-ου συγγραφή τις αὐτοῦ τούτου τοῦ Σεβαστοῦ σὺν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ· «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου, ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας, παιδεία βασιλικὴ πρὸς (τὸν) πορφυρογέννητον Κωνσταντῖνον, μεταφρασθεῖσα μὲν εἰς πεζὴν φράσιν ὑπὸ Σεβαστοῦ Τραπεζουντίου τοῦ Κυμινήτου, ἀφιερωθεῖσα δὲ εἰς τὸν εὐσεβέστατον, ἐνδοξότατον, ἐκλαμπρότατον καὶ θεόστεπτον ἡμῶν

αὐθέντην καὶ ἡγεμόνα πάσης Οὐγκροβλαχίας κύριον κύριον Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Μπασσαράμπα βοεβόνδα τὸν Μπραγκοβάνον.

96. Τεῦχος χάρτινον μήκους 0,205, πλ. 0,155.

α') Σελίδες 52 μονόστηλοι ἐκ γραμμῶν 30 (0,163×0,105). Αὐτόγραφος ἐπιστολιμαία διατριβὴ Σεβαστοῦ τοῦ Κυμινήτου πρὸς Χρύσανθον Νοταρᾶν, ἀρχιδιάκονον τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Δοσιθέου, «Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας»· ἧς ἡ ἀρχή· «Ὑπὲρ μὲν οὖν ὧν πρὸ σκοποῦ» κτλ. Ἡ τοιαύτη ἐπιστολὴ ἐστάλη εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔτει 1687-ῳ, ἔνθα τότε διέτριβεν ὁ Χρύσανθος, καθὰ δηλοῖ ἡ τοῦ στείλαντος ὑπογραφή, ἔχουσα οὕτω (σ. 52)· «Ὁ ἐλάχιστος ἐν σπουδαίοις καὶ σὸς ποτὲ χρηματίσας, εἰ καὶ εὐτελής, ὅμως εἴπω καθηγητής, Σεβαστὸς Τραπεζούντιος ὁ Κυμινήτης. ͵αχπζ-ῳ νοεμβρίου κε'. Ἀπὸ Τραπεζοῦντος εἰς Κωνσταντινούπολιν». Ἐξεδόθη τύποις ὑπὸ Βασιλείου μητροπολίτου Ἀγχιάλου, εἶτα δὲ Σμύρνης. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, 1881, σ. 243-246 καὶ 253-255.

β') Φύλλα πέντε, περιέχοντα ἐν ἑαυτοῖς πρῶτον ἀπόκρισιν (1689 σκιρροφοριῶνος ι' ἱσταμένου) Σεβαστοῦ τοῦ Κυμινήτου πρὸς ἐπιστολὴν τοῦ Χρυσάνθου περὶ τῆς μετουσιώσεως τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου, εἶτα δὲ ἔνστασιν τοῦ Χρυσάνθου πρὸς τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Σεβαστοῦ, καὶ τούτου πάλιν ἀπόκρισιν πρὸς τὸν Χρύσανθον. Τοῖς κειμένοις τούτοις ἕπεται φύλλα ὀκτὼ παντάπασιν ἄγραφα.

97. Τεῦχος χάρτινον ἐξ 28 φύλλων (0,204×0,17), γραφὲν ὑπερμεσούσης τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος.—«Χρονολογία καὶ ἀρχὴ τῶν κνέζιδων καὶ βασιλέων τῆς Ῥωσσίας ἐν συνόψει» μέχρι τοῦ 1648-ου ἔτους. Ἀρχ. «Ἔτει ἀπὸ κτίσεως ͵ϛτοε' βασιλευόντων» κτλ. Κατὰ τὸν τύποις ἀνέκδοτον κατάλογον Ἀντωνίνου ὑπῆρχεν ἐν τούτῳ τῷ τεύχει καὶ «προσφωνητικὸν ἀφιερωθὲν εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ῥωσσίας Ἀλέξιον, οὗ ἡ ἀρχή: Εἰς τὴν πρώτην ἀρχὴν τῆς ἰνδίκτου»· τοῦτο μέντοι τὸ προσφώνημά τις, ὡς φαίνεται, μετὰ τὸν Ἀντωνῖνον ἐξέσπασεν ἐκ τοῦ τεύχους.

98. Ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Γνωμο-

λογικὸν περιέχον τὰ κατὰ ἀλφάβητον γνωμικὰ μονόστιχα τοῦ Χρυσολωρᾶ. Ἰάκωβος ἱεροδιάκονος. Ἐνετίῃσι, 1771. Παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίου τῷ ἐξ Ἰωαννίνων». Φύλλα χάρτινα 33 (μήκ. 0,207, πλ. 0,148), ὧν τὸ προτελευταῖον ἐμπεριέχει στίχους τινὰς τοῦ ἀντιγραφέως Ἰακώβου ἱεροδιακόνου τοῦ ἐκ Μυριοφύτου.

99. Τεῦχος χάρτινον τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 56 (μήκους 0,209, πλ. 0,158), ὧν μία τῶν σελίδων ἑκάστη κείμενον ἐμπεριέχει μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 33 (0,162 × 0,11).—Γερασίμου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ὁμιλίαι ζ′. 1) Τῇ Κυριακῇ τῆς ὀρθοδοξίας. 2) Τῇ β′ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν. 3) Τῇ γ′ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν. 4) Τῇ δ′ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν. 5) Τῇ ϛ′ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν. 6) Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων. 7) Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

100. «Φιλοθέου πάρεργα». Καλλιγραφικὸν ἀντίγραφον, γενόμενον περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων χάρτου 62 (μήκους 0,21, πλ: 0,155)), ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22 (0,133 × 0,09).

101. «Νεκταρίου Ἱεροσολύμων πατριάρχου, ἐνοχλουμένου παρὰ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις φρατόρων, πρὸς ἅσπερ προτείνουσι διδάσκοντες καινὰς διδασκαλίας». Λόγοι γ′, ὧν ἡ ἀρχή· «Τὰς τῶν μεγίστων πολέμων» κτλ. Συνεγράφη τὸ πόνημα τοῦτο ἔτει 1674-ῳ (ὅρα φύλ. 84-ον) καὶ συνίσταται ἐκ φύλλων χάρτου 89, μήκους 0,211, πλ. 0,16. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23 (0,158 × 0,11).

102. «Πίναξ χρονολογικὸς τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως». Ἀρχ. «306. Ἀφ' οὗ ἀπέθανεν ὁ αὐτοκράτωρ Κώνστας» κτλ. Τέλος· «1455 - - - ὁ Δούκας φέρει ἕνα τέλος, ἤτοι δόσιμον ἐκ μέρους τοῦ πρίγγιπος τῆς Λέσβου, ἤτοι τῆς Μιτυλήνης τῆς νήσου. Κεφ. Μδ ᵠ: Τέλος τοῦ πίνακος τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.—χ. Ι. Γ. Μ. Μ. Μ». Τεῦχος χάρτινον, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ′ ἑκατονταετηρίδος καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων 100, ὧν τὰ ἑπτὰ πρώτιστα καὶ τὰ δυο-

καίδεκα ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα· ἔστι δὲ μήκους 0,216, πλ. 0,16. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν εἴκοσι (0,155 × 0,10).

103. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 52 (μήκους 0,216, πλ. 0,155), ὧν τὰ τέσσαρα πρώτιστα καὶ τὰ δύο ἔσχατα παντάπασιν ἄγραφα. Ἐγράφη τῇ ις' ἑκατονταετηρίδι καὶ περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὰ κείμενα ταῦτα· α') «Ἐκ τῆς ἀποσταλείσης ἐκθέσεως τῆς λατινικῆς πίστεως παρὰ τοῦ πάπα Γρηγορίου πρὸς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Γερμανόν». Ἀρχ. «Πατήρ ἐστι πλήρης Θεὸς» κτλ.—β') «Περὶ Λατίνων». Ἀρχ. «Οὗτοι δὲ συγκοινωνοῦσι πᾶσιν αἱρετικοῖς».—γ') Κανόνες τινὲς συνοδικοί.—δ') «Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ζ' συνόδων». Ἀρχ. «Πρώτη σύνοδος γέγονεν ἐν Νικαίᾳ».—ε') «Ἐκ τοῦ Εὐχολογίου τοῦ Πατριαρχικοῦ, πῶς χρὴ δέχεσθαι τοὺς ἀπὸ αἱρέσεων ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ». Ἀρχ. «Ἀρειανοὺς μὲν καὶ Μακεδονιανοὺς» κτλ.—ς') «Ἔκθεσις ἀκριβεστάτη περὶ τοῦ πῶς δεῖ δέχεσθαι τοὺς ἐξ Ἑβραίων τῇ τῶν χριστιανῶν πίστει προσερχομένους». Ἀρχ. «Ἐξαγορεύειν αὐτὸν χρὴ» κτλ.—ζ') «Τάξις γινομένη ἐπὶ τοῖς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐπιστρέφουσιν πρὸς τὴν καθαρὰν καὶ ἀληθινὴν πίστιν τῶν χριστιανῶν». Ἀρχ. «Προηγουμένων μὲν» κτλ.

104. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 65 (0,216 × 0,158), ὧν τὸ πρώτιστον καὶ τὸ ἔσχατον ἄγραφον. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18 (0,155 × 0,093).—α') «Ἀκολουθία τοῦ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἀκαθίστου ὕμνου. Τῷ Σαββάτῳ τῆς πέμπτης ἑβδομάδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς παννυχίδος τελουμένης» κτλ.—β') «Ἀκολουθία τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Κυριακῆς». Ἀρχ. «Μάρτυς ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ» κτλ.—γ') «Ἀκολουθία τοῦ τε ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου καὶ τῶν ὁσίων πατέρων Συμεὼν καὶ Σάββα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τῶν ἐκ τῆς Σερβείας ὁρμωμένων καὶ ἐν τῷ τοῦ Ἄθωνος ἁγιωνύμῳ ὄρει ἐν ἀσκήσει λαμψάντων».

105. Αὐτόγραφον τεῦχος Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου, συνιστάμενον ἐκ φύλλων χάρτου 4+71 (μήκους 0,215, πλ. 0,155). Τὰ πρώτιστα τρία φύλλα περιέχει ἐν ἑαυτοῖς σχῆμά τι γεωμετρικὸν περὶ τῆς ἐκ πατρὸς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ πίνακα τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει μνημονευομένων συγγραφέων· τὸ δὲ κατόπι 4-ον φύλλον ἐμπερικλείει Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχην Ἱερεμίαν (1583), ἧς ἡ ἀρχή· «Οὐδὲν ἀγάπης» κτλ. Ἐν τῇ 2-ᾳ σελίδι τοῦ 3-ου φύλλου γέγραπται τὸ σημείωμα τόδε· «Σύγγραμμα τῶν τριῶν λόγων εἰς δόξαν τῆς ὑπερουσίου τριάδος εἰς τὴν πρώτην μαΐου μηνὸς κατὰ τὸ ͵αφπγ′ [=1583], καὶ ἔφερά το σιμᾶ εἰς τὸ τέλος εἰς τὰς ιε′ τοῦ αὐτοῦ».—α′) «Μαξίμου ἐλαχίστου ἱερομονάχου Μαργουνίου τοῦ Κρητὸς δογματικὸς λόγος, ἤτοι περὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως». Ἀρχ. «Τίς μὲν ἂν εἴη» κτλ., φ. 1-30.—β′) «Τοῦ αὐτοῦ Μαξίμου ἐλαχίστου ἱερομονάχου Μαργουνίου τοῦ Κρητὸς λόγος β-ος ἑνωτικός, ἤτοι περὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως». Ἀρχ. «Οὐδὲν ὑπερηφανείας ὀλεθριώτερον» κτλ., φ. 31-50.—γ′) «Τοῦ αὐτοῦ Μαξίμου ἐλαχίστου ἱερομονάχου Μαργουνίου τοῦ Κρητὸς λόγος τρίτος ἑνωτικός, ἢ περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως». Ἀρχ. «Τριὰς ἡ παντουργὸς» κτλ., φ. 51-65, ἔνθα τὸ σημείωμα τοῦτο· «Δόξα τῷ φωτοδότῃ καὶ παναγάθῳ Θεῷ. Εὔχαισθέ μοι οἱ ἀναγινώσκοντες τῷ τε συντάξαντι ἅμα καὶ συγγράψαντι τὸ παρὸν σύγγραμμα: συγχώρησιν ἁμαρτιῶν παρὰ Κυρίου δέομαι».—δ′) Ἀπόσπασμα «ἐκ τῶν Γεωργίου τοῦ Παχυμέρου». Ἀρχ. «Πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι διὰ τοῦτο» κτλ., φ. 65-β 66. Τὰ κατόπι φύλλα (67-71) παντάπασιν ἄγραφα.

106. Χρυσάνθου Νοταρᾶ «ἀντίρρησις εἰς ὅσα κακῶς, ψευδῶς καὶ ἀναρμόστως λέγονται εἰς τὸ Προσκυνητάριον τοῦ Σινᾶ». Ἀντίγραφον ἐπιμελές, γενόμενον περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ′ ἑκατ. καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων χάρτου 80 (0,215×0,16), ὧν τὰ πρώτιστα ἓξ καὶ τὰ ἔσχατα ἓξ παντάπασιν ἄγραφα. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22 (0,157×0,102).

107. Σεβαστοῦ Κυμινήτου περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας ἐπιστολὴ πρὸς Χρύσανθον ἀρχιδιάκονον τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Δοσιθέου. Ἀρχ. «Ὑπὲρ μὲν οὖν ὧν πρὸ σκοποῦ γράφεις» κτλ. Τεῦχος χάρτινον, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ' ἑκατ. καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων 64, μήκους 0,214, πλ. 0,16. Ὅρα ἀριθ. 96.

108. Τεῦχος χάρτινον, γραφὲν τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἑκατονταετηρίδι καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων 72, μήκους 0,21, πλ. 0,165. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22 (0,156×0,11).

1. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου ἡγουμένου τῶν Πετζερσκιωτῶν, τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν μοναχῶν τῆς Ῥωσσίας, τῶν ἐναρξάντων κατὰ τὸ τυπικὸν ἀγωνίζεσθαι ἐν τοῖς μοναστηρίοις· ὅστις τὴν μοναδικὴν τελείαν πολιτείαν, ὁποῦ ὁ ὅσιος Ἀντώνιος ἐφύτευσεν εἰς τὴν Ῥωσσίαν, ἐπλήθυνεν ἀπὸ τῆς σπηλαίας (καὶ) εἰς τὸ μοναστήριον ἐμετάφερε, καὶ μὲ τὴν τάξιν τῆς ἁγίας μονῆς τῶν Στουδίων ἐδιόρθωσε [sic], τὴν δὲ ἁγίαν Πετζέρσκαν λαύραν εἰκοδόμησεν [sic] ἀνεκδιηγήτοις ἀρεταῖς καὶ θαύμασιν». Ἀρχ. «Μηνὶ μαΐου γ'.—Δεύτερον ἐκ τῆς Ῥωσσίας μέγα φωστῆρα τοῦ οὐρανοῦ» κτλ., φ. 1-52.

2. «Διήγησις περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Πετζερσκιώτου καὶ τῶν μετὰ τὴν ἀνακομιδὴν ἐπιλοίπων αὐτοῦ θαυμάτων», φ. 53-63^α.

3. «Ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον καὶ θεοφόρον πατέρα ἡμῶν Θεοδόσιον τὸν ἡγούμενον τῆς Πετζέρσκας, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ τυπικοῦ τῶν μοναχῶν τῆς Ῥωσσίας». Ἀρχ. «Ἐγκωμιαζομένου δικαίου» κτλ., φ. 63^β-72^β.

109. Μαθηματάριον Βασιλείου υἱοῦ Αὐγερινοῦ, χάρτινον, ἐκ φύλλων 70 μήκους 0,217, πλ. 0,161.—α') Ἀντωνίου Βυζαντίου χρηστοήθεια, ἣν ἔγραψε «Βασίλειος τοῦ ποτὲ Αὐγερινοῦ υἱός».—β') Ἡ αὐτὴ χρηστοήθεια μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας.—γ') «Λουκιανοῦ Σαμοσατέως περὶ τοῦ ἐνυπνίου, ἤτοι βίος Λουκιανοῦ». — δ') Θέματα συντάξεως.—ε') Ἀγαπητοῦ διακόνου τὰ πρὸς Ἰουστι-

νιανὸν παραινετικὰ κεφάλαια· μεθ' ἃ τὸ σημείωμα τοῦτο· «Χρηστοήθεια τὸ παρὸν βιβλίον ὀνομάζεται καὶ ἔστω εἰς εἴδισιν ὅτι ὑπάρχει τοῦ Βασιλείου υἱοῦ Αὐγερινοῦ - - - ἰξεύρεται καὶ τοῦτο εἰς τοὺς ,αψνζ' [=1757] ἦλθα εἰς τὸν μακαριότατον ἐν μινὶ σεπτεμβρίου κ', ἡμέρα Σάββατον».

110. Ἀντίγραφον ἐντύπου βιβλίου ἐκ σελίδων 108, γενόμενον τῇ ιη' ἑκατονταετηρίδι. Μήκους 0,208, πλ. 0,153. — Ἐπιγραφή· «Ἄνθος τῆς εὐσεβείας, ἤτοι συνταγμάτιον περὶ ἀναβαπτισμοῦ, διῃρημένον εἰς λβ' κεφάλαια. Συντεθὲν παρὰ τοῦ ἐξοχωτάτου ἰατροφιλοσόφου Εὐστρατίου Ἀργέντου καὶ τυπωθὲν πρῶτον ἐν Κωνσταντινουπόλει, προτροπῇ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, κυρίου, κυρίου, Κυρίλλου. Δεύτερον δὲ τύποις ἐκδοθὲν, διὰ δαπάνης τοῦ εὐγενεστάτου ἄρχοντος κυρίου Σκαρλάτου τοῦ Μαυροκορδάτου Κωνσταντίνου, τοῦ ἐκ Χίου, κινηθέντος ἐκ θείου ζήλου εἰς ὠφέλειαν τῶν χριστιανῶν, καὶ ἀφιερωθὲν τῇ ἱερᾷ μονῇ τοῦ Κύκκου, τῇ κατὰ Κύπρον, ἐπιμελείᾳ τοῦ τιμιωτάτου κυρίου Νικολάου Ἰωάννου». Ἡ ἔκδοσις αὕτη ἐγένετο ἐν Λειψίᾳ ἔτει 1757-ῳ. Ὅρα Ἀ. Π.-Βρετοῦ, Νεοελλην. φιλολογία, τ. I, σ. 78, ἀριθ. 216.

111. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 60 (μήκους 0,203, πλ. 0,15), λατινιστὶ γραφέν, ὡς φαίνεται, περὶ τὸ τέλος τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος· ἦν δὲ «ἐκ τῶν τοῦ Δρύστρας Ἱεροθέου» τοῦ Κομνηνοῦ, ὃς πρὸ τῆς εἰς ἀρχιερέα χειροτονίας ἐπηγγέλλετο δημοσίᾳ τὴν ἰατρικὴν τέχνην. Ἐπιγραφή· «Aphor: p[s]: Vita brevii, ars longa etc.». Περὶ δὲ τοῦ Ἱεροθέου ὅρα ἡμέτερον πονημάτιον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ὁ τελευταῖος Κομνηνὸς κατ' ἔγγραφον ἐπίσημον τοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας Νεοφύτου» [Δελτίον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. II, σ. 667-678].

112. Τεῦχος χάρτινον τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 40, μήκους 0,205, πλ. 0,165. — α') «Μερικά τινα τῆς ματαιόφρονος κακοδιδαχῆς καὶ ἐσχάτης πλάνης τῶν ἀγραμμάτων καὶ ἀναλφαβήτων σχισματικῶν Καπητόνων, καὶ μέρος τῶν

καθ' ἡμῶν κατηγοριῶν αὐτῶν τῶν βεβήλων καὶ μεμιασμένων», φύλλ. 1-30. Τὰ κατόπι δύο φύλλα (31 καὶ 32) παντάπασιν ἄγραφα.—β') «Ἡ πρὸς τοὺς μεγάλους βασιλεῖς τῶν Καπητόνων ψευδὴς τζελομπιτιά». Ἀρχ. «Τύπτουσι τῷ μετώπῳ οἱ τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας» κτλ. Τέλος· «ὅτι οἱ ἀρχιερεῖς τὰς δύο χεῖρας σταυρώσαντες εὐλογοῦσι τὸν λαὸν λατινικῶς (по римски) καὶ ὅτι τοῦτο ὁ πατριάρχης ἐποίησε·Νίκων. Τέλος τῶν κεφαλαίων τῶν Καπητόνων». Φύλλα ὀκτώ.

113. Ὁμιλίαι τινὲς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Φύλλα χάρτου 83 (μήκους 0,217, πλ. 0,155), γραφέντα τῇ ις' ἑκατονταετηρίδι.

114. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 97 (μήκους 0,21, πλ. 0,16), ὧν ἄγραφα τὰ ἑπτὰ πρώτιστα καὶ τὰ ἔσχατα εἴκοσι καὶ τέσσαρα φύλλα. Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ 8-ου φύλλου γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «Μή τις τῶν ἐντυγχανόντων τὰ ἐν τῇ παρούσῃ δέλτῳ ἐπὶ ματαίῳ εἶναι ἐκλάβῃ· ὃ γὰρ ἀνέγνων μετ' ἐπιμονῆς, τούτου καὶ εἰς πεῖραν ἦλθον αὐτοψί, καὶ θαυμάσας τοῦ ἔργου τὸ ἀποτέλεσμα, ἀπένειμα τῷ Θεῷ - - ».

1. «Στεφάνου Ἀλεξανδρέως οἰκουμενικοῦ φιλοσόφου καὶ διδασκάλου περὶ πράξεως σὺν θεῷ Α-η». Ἀρχ. «Θεὸν τῶν πάντων ἀγαθῶν αἴτιον» κτλ., φ. 9. Εἶτα (φ. 11) πρᾶξις δευτέρα· μεθ' ἣν «ἐπιστολὴ πρὸς Θεοδόσιον» (φ. 15) καὶ οὐχὶ «πρὸς Θεόδωρον», ὡς παρὰ τῷ Ideler [Physici et medici graeci minores, τ. II, σ. 208]· καὶ μετὰ ταύτην ἕτεραι πράξεις ἄχρι συμπληρώσεως τοῦ ἐνάτου ἀριθμοῦ (φ. 15β-43) [1].

2. «Ζωσίμου τοῦ θείου περὶ ἀρετῆς». Ἀρχ. «Θέσις ὑδάτων καὶ κίνησις», φ. 44. Μέσον τοῦ νῦν 46-ου καὶ τοῦ 47-ου φύλλου ἔκειτο πρότερον ἕτερον ὑπόμνημα, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Τοῦ κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ πρὸς τὸν πατριάρχην Μιχαὴλ περὶ τῆς χημικῆς τέχνης». Τοῦτο μέντοι ἀφείλετό τις ἀποσπάσας ἐκ τούτου τοῦ κώδικος· ὁ δὲ τὴν ἀφαίρεσιν ἐξακριβώσας χαμαράσης Σω-

[1] Περὶ Στεφάνου τοῦ Ἀλεξανδρέως καὶ τῶν αὐτοῦ πονημάτων ὅρα De Stephano Alexandrino Hermanni Useneri commentatio. Bonnae 1880.

φρόνιος ὁ Λέσβιος ἔγραψεν ἐν τῷ χειρογράφῳ καταλόγῳ τοῦ Ἀντωνίνου τάδε· «Βέβηλος χεὶρ ὑπεξήρεσεν δι' ἐγχειριδίου, πρὸ ἐμοῦ ἑτέρου ἐπιστατοῦντος».

3. «Ἡλιοδώρου φιλοσόφου πρὸς Θεοδόσιον τὸν μέγαν βασιλέα περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων μυστικῆς τέχνης δι' ἰάμβων στίχων». Ἀρχ. «Σκῆπτρα γαίης μέδοντες» κτλ., φ. 47β. Fabricii - Harles, Bibliotheca graeca, τ. VIII, σ. 119-126.

115. Θεοφίλου Κορυδαλλέως «ὑπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζητήματα εἰς τὸ περὶ οὐρανοῦ» βιβλίον Ἀρστοτέλους. Ἀρχ. «Οἷόν τις νέηλυς εἰς πόλιν» κτλ. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 97 (μήκους 0,22, πλ. 0,163)· ἦν δὲ «Καὶ τόδε ἐκ τῶν τοῦ Μιχαὴλ ἱερέως Μήτρου».

116. «Ὀρθόδοξος ὁμολογία τῆς Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἀνατολικῶν». Κείμενον Βλαχικὸν διὰ σλαβικῶν γραμμάτων, γραφὲν ἔτει 1672-ῳ. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 118, μήκους 0,212, πλ. 0,156.

117. Ἀδήλου τινὸς ὑπόμνημα θεολογικὸν ἀνεπίγραφον εἰς κδ' διῃρημένον κεφάλαια, ὧν τὸ πρῶτον «περὶ τῆς εἰς Θεὸν πίστεως»· προτέτακται δὲ τοῦ ὑπομνήματος τούτου ἐπιστολὴ τοῦ συγγραφέως πρὸς ἀνώνυμον ἡγεμόνα, γραφεῖσα «ἀπὸ τὴν Χρυσοπηγὴν τοῦ Γαλατᾶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως: κατὰ τὸ ,αχλε-ον [= 1635] ἔτος τῆς σωτηρίας, μαρτίῳ πρώτῃ». Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 55· ἦν δὲ τοῦτο «Ἐκ τῶν τοῦ Δρύστρας Ἱεροθέου».

118. Κῶδιξ αὐτόγραφος Σεβαστοῦ Κυμινήτου, οὗ τὰ φύλλα μήκους 0,21, πλ. 0,155· τὸ δὲ κείμενον μονόστηλον ὂν ἐκ γραμμῶν ἠριθμημένων εἰς τριάκοντα ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ χῶρον ἔχει ὡς 0,165 × 0,105.

α') «Πόνημα Ἰσαακίου τοῦ σεβαστοκράτορος περὶ προνοίας ἀπορημάτων». Ἀρχ. «Εἰ πάντων ἐστὶ πρόνοια» κτλ. Σελίδες ἠριθμημέναι 59, μεθ' ἃς ἄγραφα φύλλα ἑπτά.

β') Σεβαστοῦ Κυμινήτου «περὶ προνοίας λόγος», διῃρημένος εἰς πρόλογον καὶ δύο διακεκριμένα τμήματα. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τοι-

γαροῦν περὶ προνοίας ἡμῖν ἐπὶ τοῦ παρόντος» κτλ. Σελίδες ἠριθμημέναι 81, μεθ' ἃς φύλλα τρία ἄγραφα.

γ') Κανόνες τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ε' οἰκουμενικῆς συνόδου. Φύλλα δύο καὶ εἶτα φύλλον ἓν ἄγραφον.

δ') Σεβαστοῦ Κυμινήτου «ἐξήγησις εἰς τὴν σύντομον τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν πραγματείαν». Φύλλα ἕνδεκα. Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐξηγήσεως ταύτης ἀναγινώσκεται τὸ «Παρφασίην ἀρετῶν κακιῶν τ' ἄγε πᾶσιν ἀρίστην, Σεβαστὸς πονέσας. τοῦ γε Ἀριστοτέλους». Εἶτα φύλλα δύο ἄγραφα.

ε') «Εἰς τὰς μοναζούσας εὐλαβεστάτας καὶ ὁσιωτάτας ἐν Χριστῷ ἀδελφὰς ἐν τῇ σεβασμίᾳ καὶ βασιλικῇ μονῇ τῆς κυριωνύμου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῇ ἐπικαλουμένῃ Θεοσκεπάστῳ, παραίνεσις καὶ νουθεσία πνευματικὴ περὶ μοναδικῆς πολιτείας, σχεδιασθεῖσα κατὰ τὴν αὐτῶν αἴτησιν ὑπὸ Σεβαστοῦ Τραπεζουντίου τοῦ Κυμινήτου κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον καὶ ἁπλῆν φράσιν, διὰ τὸ εὔληπτον· ἥτις τὰ μέγιστα συμβάλλεται κοινότερον ἐκλαμβανομένη καὶ εἰς τὴν κοσμικὴν τῶν ὀρθοδόξων κατὰ Θεὸν πολιτείαν». Ἀρχ. «Περὶ μοναδικῆς πολιτείας - - - Ὁ σκοπὸς τῆς μοναδικῆς πολιτείας» κτλ. Τέλος· «Ἐν ἔτει σριφ ͵αχϟθ-ῳ [=1699], σεπτεμβρίου λ-ῃ. ἐν Βουκουρεστίῳ, ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα, μετοχίῳ τοῦ ἁγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου». Σελίδες ἠριθμημέναι 45.

119. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ., διμερές, ἐκ φύλλων 70, μήκους 0, 207, πλ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐν μὲν τῷ πρώτῳ μέρει ἐκ γραμμῶν 25 (0,165×0,111), ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μέρει ἐκ γραμμῶν ἑκκαίδεκα (0,155×0,10).

α') [Μακαρίου τοῦ Πατμίου] «περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὁμιλίαν συγγράφειν». Ἀρχ. «Μέλλοντι ὁμιλίαν γράφειν» κτλ., φ. 1-32. Εἶτα φύλλα τρία ἄγραφα.

β') Ἀδήλου «παρατηρήματά τινα ἐπάνω εἰς ταῖς λοιμικαῖς θέρμαις, ἢ πυρετούς, καὶ ἐπάνω εἰς ταῖς θέρμαις ὁποῦ γίνονται ἀπὸ αἰτίαν τοῦ μεσεντερίου». Ἀρχ. «Ἀπατῶνται καὶ ὁ λαὸς καὶ πολλοὶ ἰατροί, ὀνομάζοντες λοιμικαῖς» κτλ., φ. 36-70.

120. Τεῦχος χάρτινον, μήκους 0,208, πλ. 0,166, γραφὲν περὶ τὸ μέσον τῆς ιη' ἑκατ. καὶ συνιστάμενον ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 133· τούτων δὲ μία ἑκάστη πλήρης οὖσα γραμμὰς ἀριθμεῖ 25 (0,175 × 0,12). — Ἐπιγραφή· «Βιβλίον κατὰ Μωάμεθ καὶ Λατείνων, συντεθέν, ὡς βεβαιοῦσιν οἱ εἰδότες παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἱεροδιδασκάλου Ἀναστασίου Γορδίου τοῦ ἐξ Ἀγράφων [1]· καὶ ἦν μέχρι τῆς ἐκείνου μακαρίας τελευτῆς πεφυλαγμένον ἐν ἀπορρήτοις, δι' αἰτίαν ἣν ἡ μακαρία ἐκείνη οἶδε ψυχή· ἐφανερώθη δὲ καὶ ἐδόθη τοῖς αἱρουμένοις μεταγράψαι παρὰ τῶν προσηκόντων ἐκείνῳ μετὰ τὴν εἰς Θεὸν ἐκδημίαν αὐτοῦ· περιέχει δὲ θαυμαστά τινα καὶ ἀξιομνημόνευτα, φρικώδη τε καὶ δέος οὐ τὸ τυχὸν ἐμποιοῦντα τοῖς ἐσκεμμένως ἐντυγχάνουσιν, ἅτε τὰ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐλεεινῆς γενεᾶς θρηνώδη τορῶς διηγούμενον καὶ παριστῶν σαφέστατα ταύτας εἶναι τὰς τῆς ἀποστασίας ἡμέρας. — Ἴσον ἀπαράλλακτον τῆς διαθήκης καὶ θεολογικῆς ὁμολογίας τοῦ σοφωτάτου καὶ ἀοιδίμου φωστῆρος καὶ μεγάλου διδασκάλου κυροῦ Ἀναστασίου Γορδίου τοῦ ἐξ Ἀγράφων, ἐκ κώμης Μεγάλων Βρανιανῶν, ὅστις ἐξέλιπε τῆς παρούσης ζωῆς ἑβδόμῃ τοῦ ἰουνίου μηνὸς ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτῳ, ὥρα πέμπτῃ, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ γῇ τὸ ἱερὸν καὶ καθαρώτατον αὐτοῦ σῶμα τῇ ἐννάτῃ ὥρᾳ τῆς Κυριακῆς ἐν τῇ μονῇ τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς, τῇ καὶ σχολῇ αὐτοῦ, τῇ κειμένῃ εἰς τὴν τοποθεσίαν τῆς ῥηθείσης κώμης, ἐν τῷ νάρθηκι, ἐν τῷ μνημείῳ τοῦ μακαριωτάτου καὶ γέροντος αὐτοῦ κυρίου Εὐγενίου, πολλῶν πατέρων καὶ ἱερέων καὶ πλῆθος χριστιανῶν ἀναδραμόντων καὶ πάντων ὀδυρομένων τὴν ἀποδημίαν καὶ στέρησιν τοῦ καλοῦ πατρὸς καὶ φωστῆρος, ὅτι πάντων προΐστατο εὐεργετῶν καὶ νουθετῶν ὁ ἀείμνηστος, ὡς ἄλλος οὐδεὶς τῶν κατὰ καιρὸν τοῦτον· ἦν δὲ ὡς ἐτῶν ἑβδομήκοντα πέντε». Ἡ οὕτω ἐπιγεγραμμένη διαθήκη ἐγράφη ἔτει 1729-ῳ. Ἕτερα δὲ ταύτης ἀντίγραφα ὅρα παρὰ

[1] Περὶ Ἀναστασίου τοῦ Γορδίου ὅρα Κ. Σάθα, Νεοελλ. φιλολογ. σ. 437-439. Μεσαιων. Βιβλιοθήκη, τ. III, σ. 423-479. Ἐν τῇ μητροπόλει τοῦ Ἰασίου κεῖται χειρόγραφος «Ἀναστασίου ἱερομονάχου τοῦ Γορδίου τέχνης ῥητορικῆς εἰσαγωγικὴ διδασκαλία μετὰ πράξεως ἐν δέκα τμήμασι διῃρημένη». Rev. Teol. τ. III, σ. 81-82.

τῷ Ἀ. Π.-Κεραμεῖ, Ἀναστάσιος Γόρδιος [Ὅμηρος, τ. V, 1877, σ. 76-78]. Κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Σμύρνῃ βιβλιοθήκης τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς. Σμύρνη 1877, σ. 28-29. Ἀ. Δημητρακοπούλου, Προσθῆκαι καὶ διορθώσεις εἰς τὴν Νεοελληνικὴν Φιλολογίαν Κωνσταντίνου Σάθα. Ἐν Λειψίᾳ 1871, σ. 73. Σακελλίωνος, Κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Ἀθήναις 1892, σ. 72, 83. Πατμιακὴ βιβλιοθήκη, σ. 152.

121. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος (μήκους 0,213, πλ. 0,157), οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22 (0,153×0,10)· ἦν δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος «ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου ἱερομονάχου» βιβλίων.

1. Θεοφίλου Κορυδαλλέως «ἐπιστολὴ πρωσφωνητικὴ πρὸς τὸν εὐγενέστατον καὶ τιμιώτατον ἄρχοντα κύριον Σκαρλάτον». Ἀρχ. «Δόγμα σοφὸν οὐχ ἧττον» κτλ., φ. 1α. Εἶτα τοῦ αὐτοῦ Κορυδαλλέως σφαιρικὴ κατὰ Πτολεμαῖον γεωγραφία (φύλλ. 3-21), γραφεῖσα εἰς ἰδίωμα δημῶδες ἑλληνικὸν ἔτει 1626-ῳ, καὶ πίνακές τινες μαθηματικοὶ προσήκοντες ἢ τῇ γεωγραφίᾳ ταύτῃ ἢ τῇ ἑξῆς Ἰσαὰκ τοῦ Ἀργυροῦ συγγραφῇ (φύλλ. 25-29).

2. «Ἰσαὰκ μοναχοῦ τοῦ Ἀργυροῦ μέθοδος κατασκευαστικὴ ἀστρολαβικοῦ ὀργάνου, ἔτι δὲ ἀπόδειξις λογικὴ τῶν ἐν αὐτῷ καταγραφομένων μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἐν τῇ σφαιρικῇ ἐπιφανείᾳ εἰς ἐπίπεδον». Ἀρχ. «Ἐπεὶ καθάπερ τινὲς ἀρχετύπους πίνακας», κτλ. Fabricii-Harles, Bibl. graeca, τ. XI, σ. 128. H. Coxe, Catal. codicum MSS. bibliothecae Boldeianae, τ. I, σ. 282.

122. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 120, μήκους 0,215, πλ. 0,16.—[Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου] «σύνοψις τέχνης ῥητορικῆς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν». Ἀρχ. «Τί ἐστι ῥητορική; Ῥητορική ἐστι τεχνικὴ δύναμις λόγων» κτλ. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ κειμένου (φ. 118α) διὰ τῆς χειρὸς τοῦ καλλιγράφου· «1696 νοεμβρίου 18 εἰς Ἰωάννινα». Ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς· «Ἡ τοῦ μακαρίτου ἐξ ἀπορρήτων ῥητορική· κτῆμα δὲ Ἀνανίου . . . ,αψιε' ἔτος σωτήριον».

123. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 90 (μήκους 0,215, πλ. 0,157), ὧν τριάκοντα καὶ ἑπτὰ παντάπασιν ἄγραφα.— «Κατάλογος τῶν βιβλίων τῆς σεβασμίας καὶ - - μονῆς τῆς Παναγίας Τριάδος τοῦ Βακαρεστίου. Ἔτει 1723, μηνὶ ἰουνίῳ». Τὰ τῆς μονῆς ταύτης ἔντυπά τε καὶ χειρόγραφα βιβλία μετηνέχθη εἰς τὴν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει βιβλιοθήκην τοῦ Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου.

124. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 77, μήκους 0,215, πλ. 158· ἦν δὲ καὶ τοῦτο «ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου ἀρχιμανδρίτου τοῦ Παναγίου Τάφου».—Ἐπιγραφή· «Τοῦ μακαριωτάτου, καὶ σοφωτάτου, πάπα καὶ πατριάρχου τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας, κυρίου κυρίου Γερασίμου. Ἔκθεσις τῆς ἁπάσης ῥητορικῆς τέχνης, ἀφιερωθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ». Ἀρχ. «Οἱ τῆς σοφῆς τεθραμμένοι παιδεύσεως» κτλ. Ἀπὸ τοῦ 1-ου μέχρι τοῦ 33-ου φύλλου ὁ πρόλογος· εἶτα τὸ τῆς ῥητορικῆς πρῶτον μόνον βιβλίον, ὃ πραγματεύεται «περὶ εὑρέσεως».

125. Τεῦχος χάρτινον, γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος· ἔστι δὲ μήκους 0,21, πλ. 0,16. — [Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου] «πρὸς Γερμανοὺς ὑπὲρ εἰρήνης λόγος». Ἀρχ. «Ἐπειδὰν ὁ λόγος ἐμοὶ» κτλ. Κατεχωρίσθη ἐν τῷ Ἐπιστολαρίῳ τῷ τύποις ἐκδοθέντι ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτει 1804-ῳ.

126. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 16, μήκους 0,215, πλ. 0,155. — «Λόγος ἕβδομος Ἀναστασίου, μοναχοῦ τοῦ Σινᾶ ὄρους, περὶ τῆς ἁγίας συνάξεως, τουτέστι τῆς ἀκολουθίας, καὶ περὶ τοῦ μὴ κατακρίνειν καὶ μνησικακεῖν». Ἀρχ. «Πάντοτε ἡ χάρις» κτλ. Παράφρασις.

127. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 281, μήκους 0,21, πλ. 0,155. — α') «Περὶ τοῦ ἱερέως ὁποῦ ἐπόρνευσεν μετὰ τῆς παρακόρης του. Λόγος α'», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐν τοῖς χρόνοις ὅπερ ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Μερκούριος» κτλ., φ. 2.— β') Λόγος β' τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νικήτα. Ἀρχ. «Ὁ τῆς ἀληθείας λόγος προσκαλεῖ» κτλ., φ. 8.—γ') «Περὶ τοῦ προ-

φήτου Δανιὴλ τὸ πρῶτον». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις βασιλέως Ἰωακεὶμ» κτλ., φ. 15β.—δ') «Περὶ τοῦ προφήτου Δανιὴλ τὸ δεύτερον· λόγος δ'». Ἀρχ. «Καὶ πάλαι Ναβουχοδονόσορ», φ. 27β.—ε') «Περὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος ε'». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις» κτλ., φ. 31β. — ς') Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους. Ἀρχ. «Εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ ἐβασίλευσεν» κτλ., φ. 46.—ζ') Μαρτύριον τῆς ἁγίας Μαρίνης. Ἀρχ. «Αὕτη ἡ ἁγία ἦτον» κτλ., φ. 56. — η') Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος. Ἀρχ. «Εἰς τὸν καιρὸν ὁποῦ ἐβασίλευσεν» κτλ., φ. 67β. — θ') «Περὶ τοῦ γεωργοῦ ὁποῦ εὗρεν τοῦ πραγματευτῆ ‚αφ' φλωρία καὶ τὰ ἔδοσεν». Ἀρχ. «Καὶ ἄλλην μίαν διήγησιν ἀκούσατε», φ. 80β.—ι') Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Κλήμεντος καὶ τοῦ ἁγίου Ἀγαθαγγέλου. Ἀρχ. «Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Κλήμης», φ. 84. — ια') Βίος τοῦ ὁσίου Λουκᾶ τοῦ νέου. Ἀρχ. «Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν», φ. 97β. — ιβ') «Διήγησις φανερὰ καὶ ὠφέλιμος, ὅτι μεγάλως ὠφελοῦνται οἱ χριστιανοὶ οἱ προκοιμηθέντες ἀπὸ τὰς λειτουργίας καὶ ἐλεημοσύνας ὁποῦ γίνονται· λόγος». Ἀρχ. «Μοναχός τις ἐδιηγήθη καὶ εἶπεν» φ. 111.—ιγ') Βίος τῆς ὁσίας Εὐγενίας. Ἀρχ. «Τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν» κτλ., φ. 125β. — ιδ') «Περὶ τοῦ ἀδελφοῦ ὁποῦ ἐζήτησεν ψυχὴν ἀνθρώπου ἵνα ἰδῇ πῶς εὐγαίνει ἀπὸ τὸ σῶμα». Ἀρχ. «Ἀδελφός τις ἐπεθύμει νὰ ἴδῃ ψυχὴν ἁμαρτωλοῦ», φ. 145β.—ιε') «Λόγος καὶ διήγησις τοῦ παγκάλου Ἰωσήφ». Ἀρχ. «Βίον καλὸν καὶ θεάρεστον βούλομαι νὰ διηγηθῶ σήμερον», φ. 147β.—ις') Θαῦμα γενόμενον ἐν Ἐδέσσῃ ὑπὸ Σαμωνᾶ, Γουρίου καὶ Ἀβίβου. Ἀρχ. «Μέγα θαῦμα καὶ παράδοξον βούλομαι» κτλ., φ. 168. — ιζ') «Ἐκλογαὶ διάφοροι τῶν θείων προφητῶν περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ περὶ τοῦ πάθους αὐτοῦ, καὶ ὅτι θέλει ἔλθῃ ὁ Ἀντίχριστος προτήτερα τῆς δευτέρας παρουσίας αὐτοῦ τοῦ Κυρίου· τὰ ὁποῖα ἐμετεγλωττίσθησαν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου εἰς κοινὴν γλῶτταν ἐν ἔτει ‚ζνγ' [=1545], μηνὶ ἀπριλλίῳ». Ἐλλείπει τὸ πέρας· τελευταῖαι λέξεις· «ἴδε ὅτι ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται εἰς ἐσένα - - ».

128. Πανηγυρικὸν χάρτινον ἐκ τετραδίων λζ' (μήκους 0,223,

πλ. 0,146), γραφὲν περὶ τὸ μέσον τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης ἑκατονταετηρίδος· οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25 (0,152×0,095). Τὸ 1-ον φύλλον τοῦ α' τετραδίου ἐλλείπει· ἀλλὰ καὶ τῷ ἐσχάτῳ τετραδίῳ ἐλλείπει τὰ δύο ἔσχατα φύλλα.

1. Βίος ἀκέφαλος τοῦ ἁγίου Νικολάου. Ἀρχ. « - - τοίνυν καὶ διηγητέον ἡμῖν καὶ τῷ λόγῳ περιληπτέον» κτλ., φ. 1.

2. Ὑπόμνημα εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ καὶ εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας. Ἀρχ. «Ἄρτι Ναβουχοδονόσορ», φ. 32.

3. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια. Ἀρχ. «Χριστὸς γεννᾶται», φ. 56.

4. Γρηγορίου Νύσσης λόγος εἰς τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Βασίλειον τὸν μέγαν. Ἀρχ. «Καλὴν ἐπέθηκεν ὁ Θεὸς» κτλ., φ. 65β.

5. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ λόγος εἰς τὰ ἅγια Φῶτα. Ἀρχ. «Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς» κτλ, φ. 80.

6. Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας, Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, Γρηγόριον τὸν Θεολόγον καὶ Βασίλειον τὸν μέγαν. Ἀρχ. «Ποίοις εὐφημιῶν» κτλ., φ. 89β.

7. Ἰωάννου Εὐχαΐτων λόγος εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας, οὗ ἡ ἀρχή· «Πάλιν Ἰωάννης», φ. 102β.

8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν. Ἀρχ. «Φαιδρὸν ἡμῖν τήμερον» κτλ., φ. 115.

9. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος περὶ τῆς φοβερᾶς μελλούσης τοῦ Θεοῦ ἡμῶν κρίσεως, καὶ περὶ ἐξόδου ψυχῆς». Ἀρχ. «Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια», φ. 121.

10. Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἀρχ. «Κινήσωμεν, ἀγαπητοί, σήμερον» κτλ., φ. 126.

11. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανόν». Ἀρχ. «Τίς ἡ τυραννίς», φ. 130.

12. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἐγκώμιον εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Ἰδοὺ πάλιν ἑτέρα» κτλ., φ. 137.

13. Ἀνδρέου Κρήτης ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Μυστήριον ἡ παροῦσα πανήγυρις» κτλ., φ. 141.

14. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ ὡς δι' αὐτοῦ ἔσωσεν ἡμᾶς ὁ Χριστὸς καὶ δεῖ ἐν αὐτῷ καυχᾶσθαι, καὶ περὶ ἀρετῆς, καὶ ὅπως ἐφίεται τῆς ἡμετέρας σωτηρίας». Ἀρχ. «Τοῦτό ἐστιν, ἀδελφοί, τὸ σημεῖον» κτλ., φ. 149.

15. «Διήγησις διαλαμβάνουσα περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων, καὶ ὅπως καὶ δι' ἣν αἰτίαν παρέλαβε τὴν ὀρθοδοξίαν ἐτησίως τελεῖν τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ Καθολικὴ Ἐκκλησία καὶ ἀποστολικὴ Μεγάλη Ἐκκλησία». Ἀρχ. «Τοῦ βασιλέως Θεοφίλου» κτλ., φ. 154.

16. «Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας συλλεγεῖσα καὶ ἀνάμνησιν δηλοῦσα τοῦ παραδόξως γενομένου θαύματος, ἡνίκα Πέρσαι καὶ Βάρβαροι τὴν βασιλίδα ταύτην πολέμῳ περιεκύκλωσαν» κτλ. Ἀρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις Ἡρακλείου», φ. 166.

17. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια», φ. 176.

18. «Ἀνάμνησις τοῦ τελεσθέντος θαύματος ἐν ταύτῃ τῇ Βασιλίδι τῶν πόλεων παρὰ τοῦ ἐνδόξου μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, συγγραφεῖσα παρὰ τοῦ πανσόφου Κωνσταντίνου τοῦ Ἀκροπολίτου». Ἀρχ. «Σὺ μὲν ἀγαθὲ» κτλ., φ. 180β. M. Treu, Νέος κῶδιξ τῶν ἔργων τοῦ μεγάλου λογοθέτου Κωνσταντίνου τοῦ Ἀκροπολίτου ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. IV, σ. 38.

19. «Διήγησις θαυμαστὴ περὶ τοῦ γενομένου θαύματος ἐν Βηρυτῷ τῇ πόλει παρὰ τῆς ἁγίας εἰκόνος Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης». Ἀρχ. «Βηρυτός τις ἐστι πόλις», φ. 186β

20. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας ὑπὸ Σωφρονίου Ἱεροσολύμων. Ἀρχ. «Μυστήριον βασιλέως», φ. 197.

21. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «ὁμιλία εἰς τὰ βαΐα». Ἀρχ. «Ἐκ θαυμάτων ἐπὶ θαύματα», φ. 219.

22. Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου λόγος εἰς τὴν ταφὴν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Τί τοῦτο σήμερον», φ. 224.

23. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ «λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα». Ἀρχ. «Ἀναστάσεως ἡμέρα», φ. 239β.

24. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα». Ἀρχ. «Ἐπὶ τῆς φυλακῆς», φ. 242.

25. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων», φ. 260β.

26. «Εὐχὴ ἱκετήριος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον», ἀτελής. Αρχ. «Φιλάγαθε μῆτερ τοῦ φιλανθρώπου», φ. 291.

129. Τεῦχος διμερὲς τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων χάρτου 141, μήκους 0,215, πλ. 0,163.

α΄) [Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου τοῦ ἐξ ἀπορρήτων ἐφημερίδες]. Συγγραφὴ ἀνεπίγραφος, ἐν ᾗ περιέχεται πολιτικὸν ἡμερολόγιον ἀπὸ τοῦ 1682-ου μέχρι τοῦ 1687-ου ἔτους. Φύλλ. 1-78. Τὸ 79-ον φύλλον ἄγραφον.

β΄) «Ἱστορία μερικὴ μέν, ἀξιόλογος δέ, περιέχουσα ἐν συνόψει τὰ συμβάντα τῷ ῥηγὶ Σβέκῳ, ὀνόματι Καρόλῳ, μετὰ τὴν ἐν τῷ Προύτῳ ἀποτελείωσιν τῆς ἀγάπης τῶν Ὀθωμανῶν μετὰ τῶν Μόσχων, διατρίβοντι ἔτι ἐν Μπεντερίῳ καὶ μὴ βουλομένῳ διὰ τῆς βοηθείας καὶ δυνάμεως τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους ἀποδημῆσαι εἰς τὴν αὐτοῦ ἐπικράτειαν διὰ Λεχίας· τάς τε παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Ὀθωμανῶν κατὰ καιροὺς πεμφθείσας ἐπιστολὰς τῷ ῥηγὶ Σβέκῳ καὶ τῷ ἐκεῖσε σερασκέρῃ Ἰσμαὴλ-πασᾷ καὶ Δοβλὲτ-Γκεράϊ-χάνῃ, καὶ τὰς παρ' ἐκείνων τῷ βασιλεῖ τῶν Ὀθωμανῶν ἐγκαίρους καὶ ἀμοιβαίας ἀνταποκρίσεις καὶ χρειώδεις εἰδήσεις καὶ ὅσ' ἄλλα ἐμεσολάβησαν σημειώσεως ἄξια, ὁ ἐρχομὸς δηλαδὴ τοῦ Μοσχικοῦ στρατεύματος εἰς τὸν Προῦτον, ὁ συγκροτηθεὶς ἑκατέρωθεν πόλεμος, ἡ ποσότης ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων, τοῦ τε Ὀθωμανικοῦ καὶ Μοσχικοῦ, ἡ γεγονυῖα φθορὰ τῶν Μοσχόβων, καὶ τελευταῖον ἡ μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν εἰρηνοποίησις καὶ αἱ συνθῆκαι αὐτῶν, καθὼς ἐν τῷ παρόντι φαίνονται. Συγγραφεῖσα μετ' αὐτόπτου καὶ αὐτουργοῦ ἐπιμελείας καὶ εἰς διεσκεμμένην τάξιν τεθεῖσα παρ' Ἀφεντούλη κλουτζάρη ἀπὸ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Καταστένου χωρίου Θεραπεία καλουμένου, ὄντος αὐτοῦ τηνικαῦτα ἐν

Μπεντηρίῳ κατῆ-κεχαγιᾶ τοῦ φιλοχρίστου αὐθέντου Οὐγγροβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Κωνσταντίνου βοεβόδα Μπραγκοβάνου παρὰ τῷ ῥηθέντι σερασκέρῃ Ἰσμαὴλ-πασᾷ: — Ἐν ἔτει ͵αψιβ-ῳ [=1712] μαΐου κα^η», φ. 80-141. Αὐτόγραφον Ἀφεντούλη τοῦ ἐκ Θεραπείων, ὅπερ ἐγὼ πρὸς τύποις ἔκδοσιν ἑτοῖμον ἔχω.

130. Τεῦχος χάρτινον, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ἑκκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος (μήκους 0,213, πλ. 0,15)· οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18 (0,162×0,10). Ὁ δέτης αὐτοῦ προέταξεν ἑπτὰ φύλλα παντάπασιν ἄγραφα, ὧν τὸ ἕβδομον μόνον ἐμπεριέλαβεν ὕστερον τὸ σημείωμα τοῦτο· «1694 σεπτε. 20 ἰνδικτιῶνος γης ἦλθεν βέβαιος λόγος πῶς ἐπῆρεν ἡ ἀρμάδα τῶν Βενετζιάνων, ὁ τζενεράλης, τὴν Χίον καὶ ἔγινεν μεγάλη αἱματοχυσία· τὸν μουφτὴ ὁποῦ ἦτον ἐκεῖ ἐξόριστος, ὀνόματι Φεϊζουλὰχ-ἐφέντης, καὶ τὸν Χασὰν-πασίαν ὁποῦ ἐφύλαγεν ἐκεῖ ὁμοῦ μὲ τὸν μουφτὴ τοὺς ἐπεῖραν [sic] ζῶντας».

1. «Ὅτι τὸ ἐν τῷ Θαβωρίῳ φῶς κτιστόν» ὑπὸ Προχόρου τοῦ Κυδώνη, μετὰ προοιμίου «εἰς τὸ περὶ τοῦ φωτὸς ζήτημα». Ἀρχ. «Περὶ μὲν οὖν τῶν τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ εἰδῶν» κτλ., σελ. 1-38.

2. «Τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ, τοῦ διὰ τοῦ θείου καὶ μοναχικοῦ σχήματος μετονομασθέντος Ἰωάσαφ μοναχοῦ, ἀντιρρητικὰ κατὰ τοῦ Προχόρου τοῦ Κυδώνη, γράψαντος κατὰ τοῦ ἐν τῷ Θαβωρίῳ λάμψαντος φωτὸς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ κτίσμα τοῦτο καλοῦντος». Ἀρχ. «Λόγοι ἀνόμων», σελ. 39-201^α.

3. «Τοῦ αὐτοῦ ἱερομονάχου Προχόρου, προσάγοντος ῥητὰ θεολόγων ἁγίων, ὡς δῆθεν φάσκοντα, ὅτι τὸ αὐτό ἐστιν οὐσία καὶ ἐνέργεια ἐπὶ Θεοῦ· ἅτινα καὶ ἀντιλέγων ὁ βασιλεὺς ὁ Καντακουζηνὸς δείκνυσιν, ὅτι οἱ μὲν ἅγιοι ὀρθῶς καὶ ἀληθῶς θεολογοῦσιν, ὁ δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ οἱ πρὸ τούτου αὐτοῦ διδάσκαλοι, βλασφήμως τὰ τῶν θεολόγων ῥητὰ ἐξελάβοντο». Ἀρχ. «Ὅτι ἡ γέννησις ἐνέργεια ῥῦσα» κτλ., σελ. 202-295.

*

4. Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ ἐπιστολιμαία πραγματεία περὶ τοῦ θείου φωτὸς πρὸς τὸν λατῖνον ἀρχιερέα Παῦλον. Ἀρχ. «Εἰρήνης οὐδὲν χρησιμώτερον», σελ. 297- 400. Τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἡ ὑπόθεσις ἔχει οὕτως· «Ἔτους ἐνεστηκότος ἑβδόμου καὶ ἑβδομηκοστοῦ ἐπὶ τοῖς ὀκτακοσίοις καὶ ἑξακισχιλίοις[=1368-69] ἧκεν ἐξ Ἰταλίας ἐπὶ Βυζάντιον ἀνὴρ λόγιος, Παῦλος ὄνομα· ὃς δὴ πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως ἐπεφήμιζεν ἑαυτόν [1], πρεσβείαν ποιούμενος πρὸς βασιλέα Ἰωάννην τὸν Παλαιολόγον ἐκ τοῦ πάπα Ῥώμης Οὐρβανοῦ, δημοσίων τινῶν χρειῶν ἕνεκα. Οὗτος δὴ ὁ Παῦλος πολλὰ καὶ βλάσφημα παρὰ τῶν τὰ τοῦ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου φρονούντων ἀκηκοώς, συκοφαντικῶς ἐπειγόντων τῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ, ἐπεζήτει μετὰ σπουδῆς παρά τινος τῶν τοῦ μέρους τῆς ἐκκλησίας μαθεῖν, εἰ ἄρα ἀληθῆ εἴη τὰ περὶ αὐτῶν λεγόμενα, ἢ μή. Τοῦτο δὴ μαθὼν βασιλεὺς ὁ Καντακουζηνός, μετάκλητον ἐποιήσατο τὸν Παῦλον ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ δὶς καὶ τρὶς καὶ πολλάκις αὐτῷ περὶ τῶν ζητουμένων διαλεχθείς, ἀπέδειξε τοὺς μὲν τὰ Ἀκινδύνου καὶ Βαρλαὰμ φρονοῦντας κακῶς φρονοῦντας, πρὸς τούτοις δὲ καὶ συκοφάντας καὶ ὑβριστὰς οὐ τῆς Κωνσταντινουπόλεως μόνης ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἁγίων διδασκάλων, τὴν δὲ ἁγίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίαν ὀρθὰ φρονοῦσαν καὶ σύμφωνα πᾶσι τοῖς ἁγίοις· αἳ δὴ διαλέξεις καὶ κατὰ μέρος ἐκτέθεινται ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ, περὶ πάντων ἀποδεικνῦσαι τῶν ζητουμένων κεφαλαίων ἐφεξῆς».

131. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 367 (μήκους 0,223, πλ. 0,165), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ἑπτακαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος.

1. «Ὀρθόδοξος ὁμολογία τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῆς ἀνατολικῆς, ἐκδοθεῖσα παρὰ Βησσα-

[1] Οὗτός ἐστιν ὁ διαβόητος τυχοδιώκτης Παῦλος ὁ Τάγαρις, ὅστις εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν, ἐφ' οἷς ἔπραξε παρανόμοις πράγμασι πρότερον μετανοήσας, ἐπέστρεψε, δοὺς ἔγγραφον ἐπὶ συνόδου τῶν ἐπταισμένων ἐξομολόγησιν, Ἀντωνίου πατριαρχοῦντος ἐν Κωνσταντινουπόλει (1389-1390). Ὅρα Acta Patrtarchatus Constantinopolitani, τ. I, σ. 537. II, σ. 224-230. L. de Mas Latrie, Patriarches Latins de Constantinople ἐν τῇ Revue de l'Orient Latin. Paris 1895, τ. III, σ. 440.

ρίωνος ἱερομονάχου Μακρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων». Διάλογος διδασκάλου καὶ μαθητοῦ. Ἀρχ. «Διδάσκαλος. Ὁ ἄνθρωπος ὁ χριστιανὸς» κτλ., φ. 1-278 (τὸ 279-ον φύλλον ἄγραφον). Ἐξεδόθη τύποις ἔτει 1799-ῳ, κατὰ Μελέτιον τῶν Ἀθηνῶν [Ἐκκλησ. ἱστορία, τ. III, ἐν Βιέννῃ 1784, σ. 486]· τὴν δὲ τῆς τυπώσεως ἐπιγραφὴν ὅρα παρὰ τῷ Émile Picot, Notice biogr. et bibliogr. sur l'imprimeur Anthime d'Ivir ἐν τοῖς Nouvaux mélanges orientaux. Paris 1886, σ. 535.

2. Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ «κεφάλαια πρὸς Λατίνους συντεθέντα». Ἀρχ. «α'. Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται» κτλ., φ. 280. Ἀ. Δημητρακοπούλου, Ὀρθόδοξος Ἑλλάς, σ. 100.

3. «Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Σχολάριον», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐνδοξότατε, σοφώτατε» κτλ., φ. 307β. Migne τ. 160 σ. 1092.

4. Τοῦ αὐτοῦ τοῖς ἁπανταχοῦ ἐπιστολὴ ἐγκύκλιος, ἧς ἡ ἀρχή· «Οἱ τὴν κακὴν ἡμᾶς αἰχμαλωσίαν» κτλ., φ. 309β. Ἀ. Νώροβ, Μάρκου τοῦ Ἐφεσίου καὶ Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου ἀνέκδοτα. Ἐν Παρισίοις 1859, σ. 23-42.

5. Τοῦ αὐτοῦ «ἀπολογία ῥηθεῖσα ἐπὶ τῇ τελευτῇ αὐτοῦ». Ἀρχ. «Βούλομαι πλατύτερον» κτλ., φύλ. 316. Ἀ. Νώροβ, σελ. 65.

6. Τοῦ αὐτοῦ «πρὸς τὸν ἄρχοντα τὸν Σχολάριον». Ἀρχ. «Εἰσί τινες ὗλαι» κτλ., φ. 317.

7. «Ἀπόκρισις τοῦ Σχολαρίου πρὸς αὐτόν». Ἀρχ. «Ἐγώ, δέσποτά μου ἅγιε» κτλ., φ 318β. Ἀ. Νώροβ, σ. 60.

8. «Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, μητροπολίτου Ἐφέσου, πρὸς Λατίνους ἀπόκρισις περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρός». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ μετὰ ἀγάπης», φ. 319β. Ἀλήθεια· σύγγραμμα ἐκκλησιαστικὸν περιοδικόν, 1880, σ. 5, 18, 34, 50.

9. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐτοὺς Λατίνους περὶ τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἁγίων». Ἀρχ. «Πολλῆς μὲν ὡς ἀληθῶς» κτλ., φ. 331. Ἀλήθεια, 1880, σ. 67, 106, 120, 135, 151, 201, 217, 269. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια 1881, σ. 158.

10. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτοὺς περὶ τῆς τῶν ἁγίων μακαριό-

τητος». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ σαφέστερον ἡμᾶς» κτλ., φ. 356β. Fabricii-Harles XI, σ. 676.

11. «Μάρκου, μητροπολίτου Ἐφέσου, τοῦ Εὐγενικοῦ, ὁμολογία τῆς πίστεως». Ἀρχ. «Ἐγὼ τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι», φ. 365. Fabricii-Harles, XI, σ. 676.

132. Τεῦχος ἐκ φύλλων χάρτου 238 (μήκους 0,213, πλ. 0,162), γραφὲν τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἑκατονταετηρίδι.—«Διαταγαὶ τῶν Ἀποστόλων διὰ Κλήμεντος τοῦ Ῥωμαίων ἐπισκόπου τε καὶ πολίτου· καθολικὴ διδασκαλία». Ἀρχ. «Βιβλίον α^{ον}. Περὶ λαϊκῶν. Οἱ ἀπόστολοι καὶ πρεσβύτεροι» κτλ. Μετὰ τὸ κείμενον ὁ καλλιγράφος ἔγραψε τοῦτο· «+ΚΡΦΕΟΡΜΕΟΦΓΘΟΕΝΩΩΝΗΡΜΖ».

133. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 243 (μήκους 0,215, πλ. 0,16), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ′ ἑκατονταετηρίδος· ἦν δὲ τοῦτο πρότερον, ἔτει 1728-ῳ, τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ ἑλληνικῆς σχολῆς ἐξ ἀφιερώσεως Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.—Γερασίμου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας διδαχαὶ ιθ′, ὧν ἡ πρώτη «Τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν».

134. Εὐχολόγιον καὶ Ὡρολόγιον χάρτινον τῆς ις′ ἑκατ. ἐκ φύλλων 375 (μήκους 0,215, πλ. 0,162), οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30 (0,15×0,10). Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ 138-ου φύλλου, ὅπερ ἦν ἐξ ἀρχῆς ἄγραφον, ὑπάρχει σημείωμα Μωϋσέως τινὸς ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ πατρός, τοῦ ἐκ τῆς μονῆς Παντοκράτορος τῆς ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει, καὶ τοῦτο ἐνσφάγιστον, δῆλον δὲ ποιοῦν, ὅτι ἐν τῷ χωρίῳ Τζάνχᾳ κτῆμά τι ἦν Χωτζία Θεοδοσίου τοῦ Ἀρνιαγούτ(ου), υἱὸν ἔχοντος Θεόδωρον ὀνόματι καὶ ἐγγόνου ὄντος «τοῦ ἐκλαμπροτάτου Χωτζία κυροῦ Ἐλευθερίου» τοῦ καὶ τῆς μονῆς Παντοκράτορος ἐπιτρόπου. Ἐν τῷ αὐτῷ τεύχει μονοκονδυλικῶς ἔγραψε τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα Παΐσιος ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων· ὑπάρχει δὲ καὶ σημείωμα περὶ τοῦ ὅτι τοῦτ' αὐτὸ τὸ τεῦχός ἐστι τοῦ Ζωοδόχου Τάφου, καὶ περὶ τοῦ ὅτι ἔτει 1654-ῳ, μηνὶ αὐγούστῳ, Παρασκευᾶς τις ἱερεὺς μετὰ τοῦ μοναχοῦ Συμεὼν μετέβη εἰς Μουντανιά.

135. Μανουὴλ Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων σνε΄. — Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ΄ ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 195 (0,22 × 0,15), ὧν τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον ἐκ γραμμῶν εἴκοσι (0,153 × 0,085).

136. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 298 (μήκους 0,212, πλ. 0,15), ὧν τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21· ἦν δὲ τοῦτο πρότερον Κλήμεντός τινος ἐκ Κρήτης ἱερομονάχου, ὃς ἐδωρήσατο κατόπιν αὐτὸ Τιμοθέῳ μοναχῷ (φ. 3β καὶ 297β)· ἔτει δὲ 1707-ῳ κτῆμα ἐγένετο Παύλου τινὸς (φ. 298β), καὶ πάλιν ἔτει 1777-ῳ ναοῦ τινος τοῦ ἁγίου Γεωργίου· ὁ δὲ ναὸς οὗτος ὠνομάζετο Μπόρνοβας.

1. «Ἡ ἀπόφασις τοῦ Πιλάτου κατὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τὸ ἴσον τῆς ἀποφάσεως τῆς δοθείσης ὑπὸ τοῦ Ποντίου Πιλάτου, ἡγεμόνος τῆς Ἰουδαίας». Ἀρχ. «Ἔτους ἑπτὰ καὶ δέκα» κτλ., φ. 1β.

2. Νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων τξα΄, φ. 4-298. Ἐπιγραφὴ ἐν τῷ 26-ῳ φύλλῳ· «Νομοκἄνονον ἐκλελεγμένον, ὑπὸ πωλλῶν θεόφὄρων πατέρων· καὶ ἀναγγέα καὶφάλαια τῶν θείων νόμων· τὰ πλέον ἐκλεκτότερα». Ἀρχ. «Πνευματικὲ βάλε εἰς τονοῦσου» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Ἐτελειῶθει τὸ παρὸν νόμιμον· ἐκ χειρὸς· ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου Ἀναστασίου· ἱερομονάχου· ἐκ νήσου Κριτ(ης)· Σιναΐτου· ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ· ἐν ἔτει· ͵ζρλα^{ω} [=1622]· ἐν μηνὶ δεκεμβρίῳ» κτλ.

137. Μανουὴλ Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων σϟγ΄. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ΄ ἑκατ. ἐκ φύλλων 263, μήκους 0,215. πλάτους 0,153.

138. Πράξεις καὶ ἐπιστολαὶ τῶν Ἀποστόλων εἰς γλῶσσαν τουρκικήν, γραφεῖσαι διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν ἔτει 1751-ῳ ἐν τῇ πόλει Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας. Τεῦχος χάρτινον, μήκους 0,213, πλ. 0,16, ἐκ σελίδων 492, ὧν ἑκάστη πλήρης οὖσα γραμμὰς ἀριθμεῖ εἴκοσι (0,15 × 0,11).

139. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη΄ ἑκατ. ἐκ φύλλων 104, μήκους 0,215, πλ. 0,163.—«Πίναξ περιέχων ἐν συντομίᾳ καὶ κατὰ ἀλφάβητον τὰ περιεχόμενα ἐν ταῖς Θείαις Γραφαῖς, μεταφρασθεὶς

ἐκ τῆς λατινίδος εἰς τὴν ἑλλάδα φωνὴν παρὰ τοῦ σοφολογιωτάτου κυρίου κυρίου Νικηφόρου τοῦ ἐκ Σμύρνης, πρὸς χρῆσιν καὶ ὠφέλειαν τῶν ἐντυγχανόντων ἱεροκηρύκων».

140. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 87 (μήκους 0,215, πλ. 0,142), ὧν τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,146× 0,10)· ἦν δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος Δαμασκηνοῦ τινος, ζήσαντος, ὡς φαίνεται τῇ ιη' ἑκατονταετηρίδι.—«Μετάφρασις εἰς κοινὴν γλῶσσαν ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς τοῦ περὶ παρθενίας λόγου τοῦ μεγάλου Βασιλείου· μετεφράσθη δὲ ὑπὸ Μαξίμου ἀρχιδιακόνου Ἀλεξανδρείας χάριν ὠφελείας τῶν τὴν μοναχικὴν μετιόντων πολιτείαν». Ἀρχ. «Πολλοὶ ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ὑπηρετοῦσι» κτλ. Μετὰ τὸ κείμενον· «Μάξιμος. Ἐν Αἰγύπτῳ. ‚αχγ [=1603]. ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας Χριστοῦ. ‚ζρια', κοσμογενείας: μαΐου ιθ'».

141. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιδ' ἑκατονταετηρίδος, ἀκέφαλον (μήκους 0,22, πλ. 0,15), βλαβὲν ὑφ' ὕδατος καὶ πολλῆς χρήσεως. Τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστη μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 27 (0,155×0,09).

1. «Τοῦ αὐτοῦ (?) ἐκλογὴ ἀπὸ διαφόρων βιβλίων κεφάλαια ρ'». Ἀρχ. «Ἀναγινώσκετε τὰς τοῦ σωτῆρος διδασκαλίας», φ. 1β.

2. «Ἐκλογὴ ἀπὸ διαφόρων βιβλίων καὶ ἀπὸ διαφόρων ποιητῶν πάνυ ψυχωφελής· κεφάλαια ρ'». Ἀρχ. «Ἀρχὴ σοφίας», φ. 17β.

3. «Λόγος ψυχωφελὴς ἐν ἐπιτόμῳ ἐκ τῶν ἁγίων προπατόρων καὶ ἄλλων τινῶν διαφόρων ποιητῶν· κεφάλαια ρ'». Ἀρχ. «Ὁ βαπτισθεὶς ἀλλότριος», φ. 29.

4. «Ἐκλογὴ ἑτέρα ψυχωφελής· κεφάλαια ρ'». Ἀρχ. «Ὁ παντοδύναμος καὶ ἐλεήμων», φ. 37.

5. «Κεφάλαια κ' περὶ προσευχῆς πάνυ ψυχωφελῆ καὶ ὡραῖα». Ἀρχ. «Ἡ προσευχὴ ὁμιλία ἐστὶ» κτλ., φ. 65β. Ἐλλείπει τῷ κώδικι τούτῳ τὰ ἔσχατα τέσσαρα κεφάλαια.

6. Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου «εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν νηστειῶν». Ἀρχ. «Πρέπουσαν τῆς τῶν νηστειῶν» κτλ., φ. 73.

7. Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ «λόγος εἰς τὴν γένναν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Χριστὸς γεννᾶται», φ. 88.

8. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια». Ἀρχ. «Ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν», φ. 96β.

9. Ἀμφιλοχίου τοῦ Ἰκονίου λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντήν. Ἀρχ. «Πολλοὶ τῶν μεγάλων», φ. 100.

10. Βίος τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ Στυλίτου. Ἀρχ. «Ἀγαπητοί, ξένον καὶ παράδοξον», φ. 106β.

11. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Θεοδώρας. Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις Ζήνωνος», φ. 118β. K. Wessely ἐν τῷ Fünfzehnter Jahresbericht des KK. Staatsgymnasiums in Hernals. Wien 1889, σ. 25-44.

12. Τιμοθέου Ἀλεξανδρείας διήγησις περὶ τῶν μεγίστων θαυμάτων τοῦ μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ. Ἀρχ. «Ἐγένετο μετὰ τὴν τελευτὴν» κτλ., φ. 128. Catal. codicum hagiographorum graec. Bibliothecae Nationalis Parisiensis, σ. 127, 146.

13. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Εὐφροσύνης. Ἀρχ. «Ἐγένετο ἐν τῇ Ἀλεξανδρέων» κτλ., φ. 147. Analecta Bollandiana, τ. II, σ. 196-205.

14. «Θαῦμα γενόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ ἐν ταῖς Χώναις». Ἀρχ. «Ἡ ἀρχὴ τῶν ἰαμάτων», φ. 154β. Analecta Bollandiana, τ. VIII, σ. 289-307.

15. «Λόγος ἱστορικὸς εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, συγγραφεῖσα παρὰ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα» κτλ., φ. 160β. Tischendorf, Evangelia apocrypha. Lipsiae 1876, σ. 1 κέ.

16. Ἀνδρέου Κρήτης «λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ». Ἀρχ. «Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν», φ. 167β.

17. «Βίος καὶ μετάνοια τῆς ὁσίας Πελαγίας τῆς ποτὲ πόρνης». Ἀρχ. «Τὸ γεγονὸς πρᾶγμα», φ. 171β. Fabricii-Harles, Bibl. graeca X, σ. 307.

18. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος τοῦ συγκλητικοῦ. Ἀρχ. «Διηγήσατό τις γέρων», φ. 177β. Fabricii-Harles, τ. X, σ. 344.

19. «Διήγησις Ἐφραὶμ ἐπισκόπου Χερσῶνος περὶ τοῦ θαύ-

ματος τοῦ εἰς τὸν παῖδα γενομένου παρὰ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος». Ἀρχ. «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς» κτλ., φ. 184. Migne, Patr. gr., τ. II, σ. 633.

20. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου. Ἀρχ. «Ἦν τις ἐν τῇ Ῥωμαίων» κτλ., φ. 188.

21. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον τοῦ κόσμου τούτου καὶ εἰς ὠφέλειαν ψυχῶν, ἀναγινωσκόμενος τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω». Ἀρχ. «Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια» κτλ., φ. 192. Ἐπ' ὀνόματι Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου παρὰ τῷ Assemani, τ. III, σ. 308.

22. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ἀσώτου». Ἀρχ. «Ἀεὶ μὲν τὴν τοῦ Θεοῦ» κτλ., φ. 196. Migne τ. 60, σ. 723.

23. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Τεσσαρακοστῆς καὶ εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδὰμ» κτλ. Ἀρχ. «Πρόκειται ἡμῖν», φ. 203. Migne, τ. 56, σ. 525.

24. «Νεκταρίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, διήγησις δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηστειῶν ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου, καὶ περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης». Ἀρχ. «Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος» κτλ., φ. 221β. Migne τ. 39, σ. 1821.

25. Μαρτύριον τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ. Ἀρχ. «Κατὰ τοὺς καιροὺς Λικινίου», φ. 230β. Fabricii, τ. X, σ. 289.

26. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου, φ. 235.

142. Αὐτόγραφον Σεβαστοῦ Κυμινήτου· τεῦχος χάρτινον (μήκους 0,22, πλ. 0,155), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ' ἑκατ. καὶ συνιστάμενον ἐκ σελίδων 307, ὧν ἑκάστη πλήρης οὖσα γραμμὰς ἀριθμεῖ τριάκοντα (0,163×0,105).—Σεβαστοῦ Κυμινήτου ἑρμηνεία τῆς «θεωρητικῆς γραμματικῆς τοῦ δεινοῦ Ἀπολλωνίου» μετὰ πίνακος ἀναλυτικοῦ τῆς ἑρμηνείας καὶ μετὰ προοιμίου. Ἕτερον ἀντίγραφον ὅρα παρ' ἐμοὶ ἐν τῇ Ἐκθέσει περὶ τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Παλαιᾶς Φωκαίας ἑλληνικῶν χειρογράφων. Σμύρνη 1876, σ. 6.

143. Συνερραμμένα χάρτινα τετράδια διαφόρων σχημάτων.

α') Φύλλα 8 τῆς ιη' ἑκατ., ἐμπεριέχοντα γραμματικά τινα σημειώματα, γνωμικά τινα καί τινα τῶν ἐπιγραμμάτων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

β') Φύλλα 147 τῆς ιη' ἑκατ. Εὐριπίδου Ἑκάβη (φ. 9-51) καὶ Ὀρέστης (φ. 52-108) καὶ Σοφοκλέους Αἴας ὁ μαστιγοφόρος (φ. 109-156) μεθ' ἑρμηνείας ψυχαγωγικῆς.

γ') Φύλλα 16 τῆς ιζ' ἑκατ. (φ. 157-172)· αἱ τρεῖς πρῶται σελίδες ἐμπεριλαμβάνουσι ταῦτα· 1) Ἀδήλου περὶ συμφωνιῶν τῆς συντάξεως. Ἀρχ. «Ἡ ὀνομαστικὴ μετὰ τοῦ ῥήματος» κτλ., β') Ἀδήλου «περὶ μέτρων ἐποποιΐας». Ἀρχ. «Ἐποποιΐα ἐστὶ τέχνη ἐλευθέριος» κτλ.—Αἱ λοιπαὶ σελίδες ἐμπεριέχουσιν ἐξ κ' κεφαλαίων «Ἐγχειρίδιον τῆς μετρικῆς τέχνης παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός, τοῦ τῶν ἐπιστημῶν κατ' (κῶδ. καθ') ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους καθηγητοῦ καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κήρυκος». Ἀρχ. «Ἡ μελιτόρρυτος τῶν Μουσῶν κιθάρα» κτλ. Ἱεροσ. Βιβλ., τ. I, σ. 403.

δ') Φύλλα 10 τῆς ιζ' ἑκατ. (φ. 175-184). «Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως, διαίρεσις τῆς ποιητικῆς κατὰ τὰ εἴδη αὐτῆς καὶ τίσιν ἕκαστον τούτων διαφέρει». Ἀρχ. «Ἔοικε τοιγαροῦν τῶν θειοτάτων εἶναι ἡ ποίησις». Ἱεροσολ. Βιβλιοθήκη, τ. III, σ. 123.

ε') Φύλλα 22 τῆς ιζ' ἑκατ. (φ. 186-207). «Γνῶμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον ἐκ διαφόρων ποιητῶν».

ς') Φύλλα 20 τῆς ιζ' ἑκατ. (φ. 209-228). Κάτωνος γνῶμαι ἐξ ἑρμηνείας Μαξίμου τοῦ Πλανούδη (φ. 209-222). Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Ἐγράφει [sic] καὶ ἀνέγνωται διὰ χειρὸς Ἀγαπίου ἱεροδιακόνου». Εἶτα Πυθαγόρου χρυσᾶ ἔπη μετὰ παραφράσεως καὶ τοῦ σημειώματος τούτου· «Ἐγράφοι [sic] διὰ χειρὸς Ἀγαπίου ἱεροδιακόνου καὶ ἀνέγνωται ὑπ' αὐτοῦ» (φ. 223-227). Εἶτα (φ. 227β-228α) «Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου γνῶμαι μονόστιχοι κατὰ ἀλφάβητον» μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας.

ζ') Φύλλα 8 τῆς ιζ' ἑκατ. (φ. 229-236). Τινὰ τῶν ἀρχαίων ἐπιγραμμάτων καὶ στίχοι Σιβύλλης τῆς Ἐρυθραίας· ἅπαντα ταῦτα μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας.

η') Φύλλα 50 (φ. 237-287). «1671 ὀκτ. 19. Θεοκρίτου βουκολικά»· παράφρασις. Ἀρχ. «Ὦ αἰπόλα, ὁ ἦχος τῶν φύλλλων, εἶναι ἕνα γλυκὸν πρᾶγμα» κτλ. Εἶτα παράφρασις τῆς Λυκόφρονος Ἀλεξάνδρας.

θ') Φύλ. 290-401. — 1) «Σοφοκλέους Αἴας μαστιγοφόρος» μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας. 2) «Ἡσιόδου τοῦ Ἀσκραίου ἔργα καὶ ἡμέραι» μετὰ ψυχαγωγ. ἑρμηνείας. 3) «Πινδάρου Ὀλύμπια» μετὰ σχολίων καὶ ψυχαγ. ἑρμηνείας· μετὰ δὲ τὸ πέρας αὐτῶν ὑπάρχει τὸ σημείωμα τοῦτο· «Εἴληφεν τέρμα ὀκτωβρίῳ 17-ῃ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ ,αχος^ον [=1676] ἔτος τὸ σωτήριον».

ι') Φύλλα 36 τῆς ιζ' ἑκατ. (φ. 403-438). «Ἀριστοφάνους κωμῳδοποιῶν ἀρίστου Πλοῦτος» μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας, γεγραμμένης διὰ γραμμάτων ἐρυθρῶν.

ια') Φύλ. 439-510. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «τραγῳδία, Χριστὸς πάσχων», μετὰ ψυχαγ. ἑρμηνείας, καὶ τετράστιχα τοῦ αὐτοῦ μετὰ ψυχαγ. καὶ πυκνῶν σχολίων.

ιβ') Φύλλ. 511-589. Ὑπόθεσις εἰς τὰ ἔπη Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ὑπὸ «τοῦ διδασκάλου ἡμῶν Σεβαστοῦ τοῦ λογιωτάτου», ἧς ἡ ἀρχή· «Βουλόμενος ὁ μέγας λεληθότως» κτλ. Εἶτα Γρηγορίου τὰ καθ' ἑαυτὸν ἔπη, τὸ παρθενίας ἔπος μετὰ ψυχαγωγ. ἑρμηνείας, ὁ «θρῆνος περὶ τῶν τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς παθῶν», μετὰ ψυχαγ. ἑρμηνείας, καὶ τὸ «σχετλιαστικὸν ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ παθῶν». Εἶτα πολυάριθμα ἐπιγράμματα μετὰ σχολίων καὶ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας.

ιγ') Φύλ. 691-758. Ποιητῶν τινων ἀρχαίων ἀποσπάσματα. Γράφ. τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος.

ιδ') Φύλ. 769-859 Ὁμήρου Ἰλιάδος α-ε μετὰ ψυχαγωγ. ἑρμηνείας. Γράφ. τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος.

ιε) Φύλλα 3 τῆς ιζ' ἑκατ. (φ. 860-862). «Τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κυρίου Ἱλαρίωνος Κυγάλα, τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας θεολόγου μεγάλου, περὶ τοῦ πάσχα καὶ τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης καὶ

τῆς τοῦ ἔτους διορθώσεως καὶ ἐπακτῶν μηνῶν καὶ βισέκτων καὶ ἑτέρων τούτοις ἐχομένων πλείστων». Ἀρχ. «Περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ πάσχα. Ἡλίου νομόπασχα κύκλους εὕροις τε σελήνης».

ις′) Φύλλα 12 τῆς ιζ′ ἑκατ. (φ. 866-877). Θεοδώρου Προδρόμου γαλεωμυομαχία μεθ' ὑποθέσεως καὶ μετὰ ψυχαγ. ἑρμηνείας. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Ἐδόθι [sic] μοι παρὰ Βησσαρίωνος Μακρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.—† Ἐγράφει [sic] διὰ χειρὸς Ἀγαπίου, καὶ ἀνέγνωται ὑπ' αὐτοῦ.

ιζ′) Φύλλα 41 τῆς ις′ ἑκατ. (φ. 879-919). Αἰσχύλου Προμηθεὺς δεσμώτης, μετὰ ψυχαγ. ἑρμηνείας καὶ μετὰ σχολίων, ὧν ἡ ἀρχή· «Σκύθην· ἐστὶ τόπος, καὶ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ σκύθω τὸ ὀρέγομαι· ἐξ οὗ καὶ σκυθρωπός· ὀργίλον καὶ τὸ ἔθνος».

ιη′) Φύλλα 20 τῆς ιζ′ ἑκατ. Ἀνώνυμος πρὸς τὸν Θεὸν ἐπίκλησις, ἧς ἡ ἀρχή· «Ὦ Χριστὲ βασιλεῦ, ὃς ἔτρεψάς ποτε τὸν Ἀμαλὴκ» κτλ. (φ. 290-936). Εἶτα (φ. 936-938) «Ἰσαακίου Τζέτζου προλεγόμενα εἰς τοὺς ποιητάς». Ἀρχ. «Τοῖς τῶν ποιητῶν βιβλίων κατάρχεσθαι μέλλουσι» κτλ.

144. Μαθηματάριον τῆς ιη′ ἑκατ. ἐκ σελίδων 898 καὶ φύλλων ἠριθμημένων 33· ἔστι δὲ μήκους 0,211, πλ. 0,155, καὶ περιέχει ἐν ἑαυτῷ μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας τὰ ἑπόμενα κείμενα. α′) Θεοδωρήτου Κύρρου λόγοι περὶ προνοίας δύο (σ. 1 κέ).—β′) Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς Εὐτρόπιον (σ. 74).—γ′) Βασιλείου Καισαρείας λόγοι τρεῖς, τουτέστι πρὸς τοὺς νέους (σ. 100), εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ἀσώτου (σ. 197) καὶ περὶ δυσκόλου ἀνδρός (σ. 237).—δ′) Θουκυδίδου ἱστορίας τὸ πρῶτον βιβλίον (σ. 278).—ε′) Δημοσθένους λόγοι ὀλυνθιακοὶ μετὰ τῆς Λιβανίου ὑποθέσεως (σ. 462).—ς′) Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι (σ. 512) μετὰ τοῦ σημειώματος τούτου· «Ἐξηγηθέν μοι παρὰ τῷ λογιωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ καὶ ἐν σπουδαίοις ἀρίστῳ διδασκάλῳ κυρίῳ κυρίῳ κὺρ Ἀντωνίῳ ἐν τῷ τοῦ Βακαρεστίου φροντιστηρίῳ 1723 φευρουαρίου β^α^».—ζ′) Ὁμήρου Ἰλιάδος α καὶ β μετὰ τοῦ σημειώματος (σ. 518)· «Ἠρξάμεθα ἐν τῷ ,αψκζῳ ἔτ(ε)ι [=1727] ἐν τῷ τοῦ Βακαρεστίου φροντιστηρίῳ [κατὰ] μῆνα φε(βρουάριον)». — η′)

Ἐπιγράμματα ἐκ τῆς Πλανουδείου ἀνθολογίας (σ. 596).—θ') Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ τραγῳδία, Χριστὸς πάσχων (σ. 628). — ι') Τοῦ αὐτοῦ τετράστιχα (σ. 720). — ια') Βασιλείου Καισαρείας ὁμιλία κατὰ τῶν ὀργιζομένων (σ. 736 καὶ 763).—ιβ') Θεμιστίου περὶ φιλίας (σ. 779).—ιγ') Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι· φύλλα 33.

145. Τεῦχος χάρτινον συνιστάμενον ἐκ ποικίλων τετραδίων, γραφέντων τῶν πλειόνων ὑπερμεσούσης τῆς ις' ἑκατ., καὶ ἐξ ἑνὸς ἑτέρου βομβυκίνου τετραδίου τῆς ιδ' ἑκατονταετηρίδος (φ. 544-551)· ἔστι δὲ μήκους 0,216, πλ. 0,15. Φύλλα παντάπασιν ἄγραφα: 225-230, 498, 512, 558, 559, 598-600.

1. Πρᾶξις ἀνώνυμος εἰς προβολὴν ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἀχρίδος. Ἀρχ. «Ὁ μὲν θαυμάσιος Σολομὼν ἐκεῖνος», φ. 1α.

2. Πιττάκιον πατριαρχικόν, δι' οὗ ὁ τέως νοτάριος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας Ἰάκωβος ὁ Μπονάτζης ὁρίζεται ἔξαρχος τῆς ἐνορίας «Μεσσαρίας ὅλης, σὺν τοῖς χωρίοις δηλονότι αὐτῆς, τοῦ τόπου ὅλου, λεγομένου Λογγοβικεὶς Πρεδροῦμι, ὅπως συνάγῃ τὰ δικαιώματα τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, κανονικά τε καὶ συνοικέσια, ὡς ἔξαρχος καὶ ὁμοῦ ὑπηρέτης, ἵνα καρποῦται καὶ ἔχῃ καὶ νέμεται αὐτά, ἕως ὅπου εὑρίσκεται ὧδε, τὴν καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίαν ὑπηρετῶν» κτλ., φ. 1β.

3. Πρόλογος ἀκέφαλος Ἰουστίνου τοῦ Δεκαδύου εἰς τὸ Ψαλτήριον, καὶ στίχοι εἰς τὸν Δαυίδ, ὧν ἡ ἀρχή· «Σίγησον, Ὀρφεῦ», φ. 3α. É. Legrand, Bibliogr. hellénique. Paris 1885, τ. I, σ. 23-25.

3. «Εὐχαὶ θεωρητικαὶ καὶ ἐρωτικαί, καλούμεναι μονόλογοι· ἑρμηνεύθησαν πρὸς τὴν ἑλλάδα γλῶτταν παρὰ Δημητρίου τοῦ Κυδώνη. Τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου Ἱππῶνος» κτλ., φ. 6α.

5. Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου «περὶ νοητῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἐνεγειῶν τοῦ θείου φωτὸς καὶ ἐργασίας νοερᾶς τε καὶ θείας τῆς ἐναρέτου». Ἀρχ. «Ἐάσατε τῇ κέλλῃ μου», φ. 32.

6. Πρακτικὰ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ συνόδου. Ἀρχ. «[Τ]ὴν μὲν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ἐς Ἰταλίαν περίοδον» κτλ., φ. 40. Ἐκδ. Φρ. Ζανέτου, ἐν Ῥώμῃ 1577, σ. 1-231.

7. Λόγοι δύο ὑπὲρ εἰρήνης καὶ βοηθείας τῇ πατρίδι· παρά-

κλησις πρὸς τὴν ἐν Φλωρεντίᾳ σύνοδον. Ἀρχ. «Τῇ θείᾳ καὶ ἱερᾷ συνόδῳ» κτλ., φ. 231. Ζανέτου σ. 233-270.

8. «Ἐπιστολὴ πρὸς Γραικοὺς Βησσαρίωνος καρδιναλίου, τοῦ καὶ Νικαίας». Ἀρχ. «Ἐβουλόμην μὲν ἂν ἐν Θεῷ» κτλ., φ. 279.

9. Γρηγορίου Νύσσης «ἐκ τῆς ἑρμηνείας τοῦ Πάτερ ἡμῶν εἰς τὸ Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου». Ἀρχ. «[Ὁ] τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐλθεῖν ἀξιῶν», φ. 285β.

10. Ἀδήλου «λόγος ἀνατρέπων τὰς τοῦ Βλεμύδου ἐρεσχελίας». Ἀρχ. «Ἀλλ' ἀπαντητέον εἰσέτι καὶ πρὸς τὰς τοῦ τετυφωμένου» κτλ., φ. 291.

11. Πρᾶξις τοπικῆς συνόδου, γενομένης ἔτει ͵ςψπς'. Ἀρχ. «Ἔδει μὲν τὴν ἁγίαν τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίαν» κτλ., φ. 356. Ἀ. Π.-Κεραμέως, Ἀνάλεκτα ἱεροσολυμ. σταχυολογίας, τ. Ι, σ. 471-474.

12. «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅτι Ἄρειος καὶ Νεστόριος τὸν τῆς θεολογίας λόγον καὶ τῆς οἰκονομίας, Σαβέλλιος καὶ Εὐτύχης ἀπεναντίας τούτων συγχέουσι· κεφάλαια ε'». Ἀρχ. «Ἄρειος τὰς τρεῖς ὑποστάσεις» κτλ., φ. 357β.

13. «Τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου Φωτίου κεφάλαια κατὰ Λατίνων». Ἀρχ. «[Ε]ἰ ἁπλοῦν. τὸ πνεῦμα ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα ἐκπορεύεται», φ. 359.

14. Ἀδήλου ἐπιστολιμαία περὶ ἀζύμων ἀνεπίγραφος διατριβή. Ἀρχ. «[Ὁ] περὶ τῶν ἀζύμων λόγος, ὦ θεία καὶ ἱερὰ κεφαλή, καὶ πολλοῖς ἔφθασε πρότερον» κτλ., φ. 367.

15. «Μητροφάνους τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου Σμύρνης καὶ μάρτυρος περὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος μυσταγωγίας, καὶ ὅτι ὥσπερ ὁ υἱὸς ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἱερολογεῖται γεννᾶσθαι, οὕτω καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ μόνου τοῦ πατρός, τοῦ αὐτοῦ αἰτίου. θεολογεῖται ἐκπορεύεσθαι· λέγεται δὲ τοῦ υἱοῦ εἶναι ὁμοούσιον καὶ ἀποστελλόμενον δι' αὐτοῦ». Ἀρχ. «Ἐν πολλοῖς μέν εἰσιν οἱ ἔλεγχοι», φ. 391. Πόνημα τοῦ πατριάρχου Φωτίου, οὐχὶ δὲ τοῦ Μητροφάνους, ὡς ἐνταῦθα καὶ ἐν ἄλλοις τισὶ κώδιξι, περὶ ὧν ὅρα

τὸν πρόλογον J. Hergeröther, Photii liber de spiritus sancti mystagogia. Ratisbonae 1857.

16. «Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυροῦ Θεοδοσίου λόγος πρὸς Ῥωμαίους μεθ' ἱκανὴν ἀπολογητικὴν διάλεξιν ἀποδεικνὺς καὶ θεοφόρων ἀνδρῶν χρήσεσιν, ὅτι σφαλερώτατον καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ δοξάζειν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τὴν Γραφὴν ἐκπορεύεσθαι». Ἀρχ. «[Ἔ]δει μὲν ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες» κτλ., φ. 417.

17. «Ἀποσημειώσεις τινῶν θείων ῥημάτων κατὰ Λατίνων». Ἀρχ. «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος» κτλ., φ. 465.

18. Κανὼν ᾀσματικὸς εἰς τοὺς τρεῖς ἱεράρχας. Ἀρχ. «[Μ]ακαρίζομέν σε, διδασκάλων-τριάς», φ. 470.

19, «Ἀπόδειξις ὅτι μείζων ὁ μέγας Παῦλος πάντων τῶν ἁγίων». Ἀρχ. «Ἴδετε πηλίκοις φησὶν ὑμῖν», φ. 474.

20. «Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκ τῶν διὰ Κλήμεντος βιβλίων». Ἀρχ. «Τί δὲ κεκίνηκεν αὐτοὺς» κτλ., φ. 476.

21. Τεμάχη Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, Βασιλείου Καισαρείας, Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως, Ἀναστασίου Ἀντιοχείας, Κλήμεντος Ῥώμης, Εἰρηναίου, Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, Καισαρίου, Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Ἱππολύτου Ῥώμης, Θεοδώρου Καρῶν, Μαξίμου, Ἰουστίνου, φ. 478 κέ.

22. «Ἀπορίαι σὺν Θεῷ κατ' ἐπιτομὴν κατὰ τῶν ἀθέων αἱρετικῶν Ἀναστασίου, ἐν κεφαλαίοις ιε'». Ἀρχ. «Αὕτη ἡ μία τοῦ Λόγου φύσις», φ. 487. Πρώτη καὶ δευτέρα «ἀπορία αἱρετικὴ παρὰ Θεοδώρου διακόνου». Ἀρχ. «[Ε]ἰ μὴ κατὰ τὸν αὐτὸν τῷ θελήματι λόγον» κτλ., φ. 488.

23. «Ἐκ τῶν πονημάτων Ἰωάννου κατὰ τῶν Ἰακωβιτῶν». Ἀρχ. «[Ε]ἰ τὸ λέγειν δύο φύσεις διαιρεῖ τὸν Χριστὸν», φ. 488.

24. Γρηγορίου Νύσσης «περὶ θελημάτων», φ. 493α.

25. «Ἐπερώτησις ἐλέγχουσα τοὺς Θεοπασχίτας». Ἀρχ. «Ὃν λέγεται σταυρωθέντα», φ. 493β.—«Προφοραὶ τῶν Θεοπασχιτῶν».

26. «Ἐπαπόρησις ὀρθοδόξων πρὸς τὸν μίαν πρεσβεύοντα ἐπὶ Χριστοῦ φύσιν». Ἀρχ. «Εἰ μιᾶς φύσεως» κτλ., φ. 494.

27. «Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον· ποίημα κυροῦ Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Ζωναρᾶ κατὰ πάντων σχεδὸν τῶν αἱρετικῶν». Ἀρχ. «Ὠδὴ α'· ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην:—Ἄρειος. Ὑπεραγία ἡ Θεὸν κυήσασα * τὸν συμφυῆ τῷ πατρὶ» κτλ., φ. 495β.

28. Μιχαὴλ αὐτοκράτορος τοῦ Παλαιολόγου τυπικὸν τῆς ἐπὶ τοῦ βουνοῦ τοῦ Αὐξεντίου μονῆς Μιχαὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Ἀρχ. «Στίχοι εὐχαριστήριοι ὡς ἀπὸ τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον Μιχαήλ:—Ἄμμον θαλασσῶν ὑετῶν τε σταγόνας» κτλ., φ. 499α. Εἶτα «Ὁ πρόλογος, διήγησιν ἔχων εὐχαριστήριον ὡς ἀπὸ τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν Θεόν», φ. 499β. Κατόπι τὸ τυπικόν, οὗ τὸ πρῶτον κεφάλαιον πραγματεύεται «περὶ τοῦ ἐλευθέραν εἶναι καὶ αὐτοδέσποτον τὴν μονήν», φ. 50α. Σημειωτέον, ὅτι τὸ τυπικὸν τοῦτο ἐν τῷδε τῷ κώδικί ἐστιν ατελές, τοῦ καλλιγράφου σελίδας ἐν αὐτῷ ἀφέντος ἀγράφους σχεδὸν τρεῖς (φ. 511β-512α)· ἀλλ' ὡς ἐν τῷ κώδικι εὑρίσκεται, ἔτει 1881-ῳ ἐξεγραψάμην ἐγὼ τοῦτο καὶ πρὸς τύποις ἔκδοσιν ἑτοῖμον εἶχον ἄχρι τοῦ 1895-ου ἔτους, ὅτε Μανουὴλ ὁ Γεδεὼν ἐνεφάνισε τὴν ἑαυτοῦ ἔκδοσιν, ἥτις ὅμως ἀτυχῶς ἐστὶν ἐσφαλμένη ἐν πολλοῖς τοῦ κειμένου τόποις· ἐπιγέγραπται δὲ ἡ τοιαύτη ἔκδοσις οὕτω· «Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου τυπικὸν τῆς ἐπὶ τοῦ Βουνοῦ τοῦ Αὐξεντίου σεβασμίας μονῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἐκδιδόντος τὸ πρῶτον Μανουὴλ Ἰω. Γεδεών. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1895». Τὴν ἔκδοσιν ταύτην ἐπέκρινεν Ἀ. Δημητριέβσκης. Ὅρα Βυζαντ. Χρονικῶν τ. III, σ. 150-154.

29. «Περὶ τῆς τάξεως τῶν τε ἀξιωμάτων καὶ τῶν ὀφφικίων». Ἀρχ. «Αὐτοκράτωρ. Οἱ τοῦ βασιλέως υἱοί, οἱ δεσπόται. προΐστανται τῶν ἀδελφῶν» κτλ., φ. 512β.

30. Πίναξ χρονολογικὸς βασιλέων Ἰουδαίων, Ἀσσυρίων, Ῥωμαίων, Χριστιανῶν, καὶ πίναξ χρονολογικὸς τῶν πατριαρχῶν Ῥώμης, Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, φ. 532.

31. «Ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου περὶ τῆς ἐξκουσσείας τοῦ κτή-

ματος τῶν Καλοθηκίων»[1]. Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτως εὐφραίνειν» κτλ., φ. 536α. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV, σ. 405.

32. «Χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ μακαρίτου βασιλέως κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου περὶ τοῦ παρὰ μόνης τῆς βασιλικῆς μεγαλειότητος κρίνεσθαι τὴν (ἐν Χίῳ Νέαν) Μονήν». Ἀρχ. «Ἀλλὰ τίνων ἄλλων» κτλ., φ. 537β. Γρηγορίου Φωτεινοῦ τὰ Νεαμονήσια. Ἐν Χίῳ 1864, σ. 179. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV, σ. 411.

33. «Χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ ἀοιδίμου καὶ εὐσεβοῦς βασιλέως καὶ κτήτορος περὶ τοῦ ἐνθρονισμοῦ τοῦ ναοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ χειροτονεῖσθαι διάκονον καὶ πρεσβύτερον ἐκ τῶν ἀδελφῶν παρὰ μητροπολιτῶν ἢ ἐπισκόπων, πρὸς οὓς ἂν ἀποστέλλωνται· τὸ αὐτὸ δὲ περιέχει καὶ περὶ τῆς τῶν ἐνταῦθα Ἑβραίων δόσεως». Ἀρχ. «Τὸν παλαιὸν Ἰσραὴλ» κτλ., φ. 539α. Γρ. Φωτεινοῦ τὰ Νεαμονήσια, σ. 90. Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια, IV, σ. 412.

34. «Ἕτερον ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ ἀοιδίμου βασιλέως περὶ τῶν Καλοθηκίων». Τεμάχιον. Ἀρχ. «Ἤρκει μὲν τῇ μονῇ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῇ Νέᾳ» κτλ., φ. 540α. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV, σ. 428.

35. «Τοῦ αὐτοῦ χρυσόβουλλον περὶ τῶν χιλίων μοδίων τοῦ σίτου, τοῦ ἀπὸ τῶν Βησσῶν». Ἀρχ. «Ἀρετῆς ἀντιποιουμένοις ἀνδράσι», φ. 540α. Γρηγορίου Φωτεινοῦ τὰ Νεαμονήσια, σ. 179. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV, σ. 429.

36. «Ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ βασιλέως [περὶ] τοῦ μή τινα ἐξόριστον πέμπεσθαι εἰς τὴν μονήν». Ἀρχ. «Ἐποικοδομεῖν ἐπὶ τῷ θεμελίῳ» κτλ., φ. 540β. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV, σ. 429.

37. «Ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ βασιλέως περὶ τοῦ μετοχίου τοῦ Ἀγγουρίου». Τεμάχιον. Ἀρχ. «Ἐπεὶ ἡ ἐν τῇ Χίῳ Νέα Μονὴ» κτλ., φ. 541α. Πρβλ. Γρηγορίου Φωτεινοῦ τὰ Νεαμονήσια, σ. 93.

[1] Τὸ χρυσόβουλλον τοῦτο καὶ τὰ πλείω τῶν κατόπι χρυσοβούλλων ἐξετύπωσεν ὁ Γεδεών.

38. «Ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀπλικεύειν ἐν τῷ βασιλικῷ οἴκῳ, ἔνθα καὶ οἱ Ὀλυμπῖται ἀπληκεύονται». Τεμάχιον. Ἀρχ. «Ἅμα μὲν καὶ ἀρετὴν ὁσίων» κτλ., φ. 541^{α}. Γρηγορίου Φωτεινοῦ τὰ Νεαμονήσια, σ. 180.

39. «Σιγίλλιον τοῦ αὐτοῦ ἐν τύπῳ κατ' ὄνομα περὶ τῶν εἰκοσιτεσσάρων παροίκων». Τεμάχιον. Ἀρχ. «Ἐπεὶ ἡ βασιλεία μου πρώτην» κτλ., φ. 541^{α}.

40. «Ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ πιττακίου πρὸς Εὐστάθιον βεστάρχην ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος καὶ εἰδικοῦ, κατὰ τὴν κβ' φευρ. ἰνδ. ιγ'». Ἀρχ. «Τὴν ἐν τῇ Χίῳ συστᾶσαν» κτλ., φ. 541^{α}. Ἐκκλησιαστ. Ἀλήθεια, IV, σ. 430.

41. «Τὸ ἴσον τοῦ τιμίου καὶ προσκυνητοῦ βασιλικοῦ πιττακίου, τοῦ καταστρωθέντος εἰς τὸ σέκρετον τοῦ εἰδικοῦ: κατὰ τὴν $\overline{\iota\gamma}^{\eta\nu}$». Ἀρχ. «Ἡ βασιλεία μου ἐτύπωσε ῥογεύεσθαι», φ. 541^{β}. Ἐκκλ. Ἀλήθεια, IV, σ. 431.

42. «Τὸ ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Δούκα, περὶ τῶν χρυσοβούλλων τῶν προβεβασιλευκότων». Ἀρχ. «Τὸ ταῖς θεοφιλέσι» κτλ., φ. 541^{β}. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV, σ. 431.

43. «Τὸ πρωτότυπον χρυσόβουλλον τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Δούκα, τὸ ἐπικυροῦν τὸ τοῦ Μονομάχου χρυσόβουλλον, τὸ περὶ τῶν χιλίων μοδίων τοῦ σίτου». Ἀρχ. «Πολλαὶ μοναὶ παρὰ τῷ Θεῷ», φ. 541^{β}. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV, σ. 444.

44. «Τοῦ αὐτοῦ ἐπικυρωτικὸν περὶ τῆς ἐπαυξήσεως τῶν ιε' φαμελιῶν Ἰουδαϊκῶν». Ἀρχ. «Ἀνδρῶν ἱερῶν καὶ θείων», φ. 542^{α}. Γρηγορίου Φωτεινοῦ τὰ Νεαμονήσια, σ. 182. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV, σ. 445.

45. «Τὸ ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον Διογένους περὶ τοῦ μὴ ὑπάγεσθαι τὴν μονὴν δημοσιακοῖς δικαίοις ἢ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ». Ἀρχ. «Τῷ μὲν ἀκρατεῖ καὶ ἀχαλίνῳ κεχρῆσθαι» κτλ., φ. 542^{β}. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV, σ. 445.

46. «Ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον τοῦ βασιλέως κυροῦ Μιχαὴλ

τοῦ Δούκα». Ἀρχ. «Καὶ πᾶσα μὲν πρᾶξις» κτλ., φ. 542β. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV, σ. 446.

47. «Τὸ ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Βοτανειάτου» (ἔτει ,ϛφπζ'). Ἀρχ. «[-]εὶ τῶν προηγησαμένων ἀοιδίμων» κτλ., φ. 543α.

48. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ σολεμνίου τῶν ἑκατὸν ἱσταμένων νομισμάτων». Ἀρχ. «Οἱ τῷ ἱερῷ φροντιστηρίῳ», φ. 543. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV, σ. 446.

49. «Ἕτερον ἐπικυρωτικὸν χρυσόβουλλον κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ». Τεμάχιον. Ἀρχ. «Καὶ τοῦτο φιλοθέου πάντως», φ. 543. Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV, σ. 447.

50. «Ἕτερον Ἀνδρονίκου Δούκα Ἀγγέλου Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου». Ἀρχ. «Πάλαι μὲν οὖν» κτλ., φ. 543β. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «† Ὑπῆρχε καὶ ἕτερος χρυσόβουλλος λόγος τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα νοέμβριον τῆς νῦν τρεχούσης, ὡς ἔλεγε, ι' ἰνδικτ. ,ϛων^{8} ἔτους». Ἐκκλησ. Ἀλήθεια, IV, σ. 447.

51. (Τετράδιον τῆς ιδ' ἑκατ. ἐκ χάρτου βαμβακεροῦ). «Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα. Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Χθὲς ἡμῖν, ὦ φιλόχριστοι, ἡ τοῦ ἁγίου» κτλ., φ. 544-551.

52. «Ῥήματα καὶ λόγοι τοῦ φρᾶ Φρασύσκου, καθὼς ἐκεῖνος ἔγραψε πρὸς τὸν μέγαν ῥήτορα» Μανουὴλ τὸν Κορίνθιον. Πρῶτον αἱ τοῦ Φραγκίσκου ἐρωτήσεις, εἶτα ἡ τούτων ἀναίρεσις ὑπὸ τοῦ Μανουὴλ ἐν εἴδει ἐπιστολῆς, ἐπιγεγραμμένης ὧδε· «Ἀπολογία καὶ ἀνατροπὴ τῶν κεφαλαίων τοῦ φρᾶ Φρασύσκου». Ἀρχ. «Τὸ ἐπιστολιμαῖόν σου πρὸς ἡμᾶς» κτλ., φ. 552-557α (σελίδες ἄγραφοι: 557β, 558α, 558β, 559α, 559β). Stephani Le Moyne, Varia sacra. Lugd. Batavorum 1685, σ. 268-293.

53. «Πρᾶξις εἰς ἀρχιερέα», δι' ἧς ὁ ἱερομόναχος Μάρκος χειροτονηθεὶς ἀρχιερεὺς ἐγκαθίσταται μητροπολίτης ἐν Ἀδριανουπόλει ἰνδικτιῶνι ιγ', ἔτει ,ϛϠογ' [=1464-1465], φ. 560α. Τὸ κείμενον

αὐτῆς ἀντιγραφὲν ἐκ τούτου τοῦ κώδικος κατεχωρίσθη ὑπὸ Μ. Γεδεὼν ἐν τοῖς Μνημείοις τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων, τ. II, σ. 358-360.

54. Γράμμα πατριάρχου τινὸς Κωνσταντινουπόλεως, πιθανῶς Μάρκου τοῦ Ξυλοκαράβη, πρὸς τοὺς κληρικοὺς τῆς μητροπόλεως Δέρκου καὶ τῆς ἐπισκοπῆς Μετρῶν, μηνὶ μαΐῳ, ἰνδικτιῶνι ιδ' [=1465], φ. 560^β. Δ. Γρ. Καμπουρόγλου Μνημεῖα τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων, τ. II, σ. 354.

55. Ἐπιστολὴ Ματθαίου Καμαριώτου ἐκ Θεσσαλονίκης ἀποσταλεῖσα πρὸς Μάρκον τὸν Ξυλοκαράβην, πρώην Κωνσταντινουπόλεως ἀρχιεπίσκοπον, νῦν δὲ πρόεδρον Ἀχριδῶν· ἐγράφη δὲ αὕτη, καθὼς εἰκάζω, ἔτει 1466-ῳ, ὅτε δηλαδή, τοῦ Ἀχριδῶν ἀρχιεπισκόπου Δωροθέου ἀποθανόντος, Ἀχριδῶν ἐγένετο πρόεδρος αὐτὸς ὁ ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως Μάρκος [ὅρα Α. Викторовъ, Собраніе рукописей В. И. Григоровича. Москва 1879, σ. 20]. Τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἀντιγραφὲν ἐντεῦθεν ὑπὸ Μ. Γεδεὼν κατεχωρίσθη μετὰ σφαλμάτων τινῶν ἀνακριβοῦς τοῦ χειρογράφου ἀναγνώσεως ἐν τοῖς Μνημείοις τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων, τ. II, σ. 355. Ἀρχ. «Παναγιώτατε δέσποτα καὶ οἰκουμενικὲ πατριάρχα καὶ τοῦ κατ' Ἀχρίδας ποιμνίου ἐκ βασκανίας πρόεδρε» κτλ., φ. 566^β.

56. «Προικοσύμφωνον» ἀτελές, συνταχθὲν ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Ἀχρίδος ἐπὶ τοῦ ταύτης προεδρεύοντος, ὡς εἰκάζω, Μάρκου τοῦ Ξυλοκαράβη, φ. 567^α. Τὸ προικοσύμφωνον τοῦτο κακῶς ἀντιγράψας ἐκ τούτου τοῦ κώδικος Μανουὴλ ὁ Γεδεὼν κατεχώρισεν ἐν τῇ Byzantinische Zeitschrift, τ. V, σ. 114-115.

57. Ἐπιστολὴ πρὸς πρώην πατριάρχην ἀχρονολόγητος, πιθανῶς πρὸς Μάρκον τὸν Ξυλοκαράβην, ἧς ἡ ἀρχή· «Τὴν δ' ἐπιστολὴν μεμνημένοι», φ. 568^β.

58. Ἔκθεσις περὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδος καὶ περὶ τῶν ὑπὸ Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου δοθέντων αὐτῇ θεσπισμάτων. Ἀρχ. «Ἡ περὶ τοὺς ἀγαθοὺς τῶν βασιλέων μετὰ τέλος εὐλάβεια», φ. 569^α. Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, τ. V, σ. 266.

59. Βασιλείου τοῦ Βουλγαροκτόνου θέσπισμα περὶ τῶν ὁρίων τῆς Ἀχριδῶν ἀρχιεπισκοπῆς. Ἀρχ. «Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων» κτλ. Τέλος· «εἰς αὐτὴν τὴν Τριάδιτζαν καὶ τὸν Πέρνικον - - ». Σύνταγμα, τ. V, σ. 268. Zachariae, Novellae constitutiones, σ. 319.

60. «Διαιρέσεις μετὰ συλλογισμῶν θεολογικῶν κατὰ τὴν θεοπαράδοτον ἡμῶν θεοσοφίαν τῆς πίστεως, καθώς περ οἱ τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας πνευματοφόροι διδάσκαλοι παρέδωκαν· συντεθέντα παρὰ Θωμᾶ Ἐλεαβούρκου τοῦ Νοταρᾶ». Ἀρχ. «Περὶ τῆς ὑπὲρ φύσιν καταλήψεως κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνθρώπῳ, ἥτις ἐστὶν αὐτὸ τὸ τέλος, δηλονότι ἡ θεία μακαριότης. Τῶν ὄντων τὰ μὲν κτιστά, τὰ δὲ ἄκτιστα» κτλ., φ. 568-609. Αἱ σελίδες 597β-600β ἀφέθησαν ἄγραφοι. Δεύτερον ἀντίγραφον παρὰ τῷ ἀρχιμανδρίτῃ Βλαδιμίρῳ, Систем. описаніе рукоп. Московской синодальной библіотеки, τ. I, σ. 325.

61. Ἀδήλου περὶ θεολογίας ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Τὰ πράγματα τοῦ κόσμου πέντε εἰσί, ὕλη, συμβεβηκότα» κτλ., φ. 610.

62. Ῥητορικὰ γυμνάσματα καὶ μαθήματα λογικῆς.

146. Τεῦχος χάρτινον ἐξ 121 φύλλων (μήκ. 0,21, πλ. 0,157), ὅπερ ἦν πρότερον μονῆς «Τῆς ἁγίας Ἀναστασίας». Τὰ πρῶτα δώδεκα καὶ τὰ ἔσχατα δέκα φύλλα μέρος ἐστὶ Παρακλητικῆς, γραφείσης τῇ ιε' ἑκατονταετηρίδι· πάντα δὲ τὰ λοιπὰ φύλλα διανενεμημένα εἰς ιβ' τετράδια κώδικα συναποτελεῖ τῆς ἑκκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ὑπὸ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς γραφέντα χειρός.

1. (Πρόσθετα φύλλα). Παρακλητικῆς τεμάχιον, φ. 1-12 καὶ 112-121.

2. «Ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως α'». Ἀρχ. «Ἐπεὶ τὸ εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι», φ. 14-20.

3. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Θεοφάνους τοῦ Ἀναστασιώτου ἐπιτομὴ εἰσαγωγικῆς κεφαλαιωδῶς». Ἀρχ. «Τὰς τοῦ λόγου αἰτίας ἀπὸ πρώτης ὡς εἰπεῖν γραμμῆς» κτλ., φ. 21-28.

4. «Διδασκαλία σύντομος καὶ σαφεστάτη περὶ τῶν δέκα κατηγοριῶν καὶ τῶν προτάσεων καὶ τῶν συλλογισμῶν, περὶ ὧν

τις προδιδαχθεὶς εἰς ἅπασαν μὲν καὶ ἄλλην ἐπιστήμην καὶ τέχνην, ἐξαιρέτως δὲ εἰς ῥητορείαν, εὐκόλως ἐκπορεύσεται· τοῦ ὑπερτίμου καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ». Ἀρχ. «Ἐπειδή τισιν οὐκ οἶδ' ὅθεν» κτλ., φ. 29 κέ. Σελίδες ἄγραφοι· 39β-44β.

5. «Ῥήσεις τῶν ἁγίων πατέρων, αἱ ἐκ τοῦ πατρὸς λέγουσαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον». Ἀρχ. «Ἀθανάσιος. Ὁ μέγας τῆς ἀληθείας κήρυξ Ἀθανάσιος», φ. 45.

6. Ἀδήλου «περὶ τοῦ ἀζύμου». Ἀρχ. «Ἑξῆς δ' ἂν εἴη θεωρητέον» κτλ., φ. 63-89. Τὸ 90-ὸν φύλλον ἄγραφον.

7. Προγυμνάσματα ῥητορικῆς ἐκκλησιαστικῆς, φ. 91-98. Φύλλα ἄγραφα· 99-103.

8. «Πυθαγορικὰ ἔπη τὰ λεγόμενα χρυσᾶ, στοιχείωσιν περιέχοντα τῶν Πυθαγορείων φιλοσοφίας καὶ τελειότητος», φ. 104. Κείμενον, σχόλια καὶ παράφρασις.

9. «Ἕτεροι στίχοι πρὸς τὸν Πυθαγόραν» τρισκαίδεκα. Ἀρχ. «Σοφῶς τέτευχας, ὦ Πυθαγόρα, τάδε», φ. 106α.

10. «Φωκυλίδου (κῶδ. φωκιλλίδου) σοφωτάτου ποίημα». Ἀρχ. «Ταῦτα δίκης ὁσίῃσι θεοῦ βουλεύματα φαίνει», φ. 106α.

11. «Στίχοι εἰς τὸν Φωκυλίδην» πέντε. Ἀρχ. «Ὁ Φωκυλίδης εὐπρεπῆ ζήσας βίον» κτλ., φ. 110α. Τὸ 111-ον φύλλον ἄγραφον.

147. Συνερραμμένα ποικίλων σχημάτων καὶ γραφῶν τετράδια τῆς ις' καὶ τῆς ιζ' ἑκατ., συναποτελοῦντα φύλλα 341, ἐν οἷς ὑπάρχουσιν ὁμιλίαι ἐκκλησιαστικαί, λόγοι τινὲς πανηγυρικοὶ καὶ ἕτερά τινα κείμενα, ἐξ ὧν ἐγὼ τάδ' ἐσημειωσάμην· α') «Τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου περὶ τῶν δώδεκα βαθμῶν τῆς παραχρήσεως· μετεγλωττίσθη δὲ ἐκ τῆς Λατίνων διαλέκτου εἰς τὴν ἑλληνίδα παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἐν μοναχοῖς κυροῦ Μαξίμου τοῦ Πλανούδη». Ἀρχ. «Πρῶτος βαθμὸς παραχρήσεως», φ. 133. — β') «Τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου παράλληλα τῶν δέκα νομικῶν παραγγελμάτων καὶ τῶν δέκα αἰγυπτιακῶν πληγῶν, τίνι πληγῇ πλήσσεται ὁ τινὰ ἐντολὴν παραβάς· μετεγλωττίσθη δὲ ἐκ τῆς

Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν ἑλληνίδα διάλεκτον παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρίου Προχώρου τοῦ Κυδώνη». Ἀρχ. «Οὐκ εἰκῇ, οὐδ᾽ ὡς ἔτυχεν» κτλ., φ. 145β. Μετὰ τὸ κείμενον ὁ τῶν αὐγουστινείων τούτων πονημάτων ἀντιγραφεὺς ἔγραψε ταῦτα· «Ἐν ἔτει ,ζρε´ ἰνδ. ῑ ηϛ σεπτεμβρίου ῑᾱ η [=1596]. Ἐν Μοσχοβίᾳ. Ἱερόθεος ὁ Μονεμβασίας κυρίῳ Δαμασκηνῷ τῷ ἱερομονάχῳ καὶ ἀρχιμανδρίτῃ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱεροσολύμων».—γ´) «Ἀγγέλου τοῦ Μπενιζέλου εἰς τὸν κύριν Νικόδημον τὸν Μεταξᾶν ἐγκώμιον». Ἀρχ. «Καὶ τοῦτο τί, ὦ πανιερώτατε» κτλ., φ. 250. Κείμενον ἀτελές. Περὶ τοῦ Μπενιζέλου ὅρα Κ. Σάθαν ἐν τῇ Νεοελλ. φιλολογίᾳ, σ. 351, καὶ É. Legrand ἐν τῇ Bibliothèque grecque vulgaire, τ. II, σ. LXXII. Περὶ τοῦ Μεταξᾶ ὅρα ὡσαύτως Κ. Σάθαν ἔνθ. ἀνωτ. σ. 274-287. É. Legrand, Bibliographie hellénique. Paris 1894, τ. I, σ. 197, 199, 200, 234, 237, 238, 243· ὁ δὲ Μπενιζέλος ἐν τῷ ἐγκωμίῳ Νικοδήμου τοῦ Μεταξᾶ λέγει περὶ τούτου σὺν ἄλλοις ταῦτα· «Ἂς ἰδοῦμεν τὸ λοιπὸν εἰς ποῖον ἐσυνδράμασιν οἱ ἀρεταῖς ἐτούταις περισσότερον παρὰ εἰς τὸν σοφώτατον καὶ θειότατόν μας δεσπότην· ὅσον διὰ τὴν σοφίαν (ἐπειδὴ διὰ τὴν πολιτικὴν δύναμιν ἀμφιβάλλεται) δὲν θέλω νὰ εἰπῶ ἄλλο, μόνον πῶς εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς ὅλον μας τὸ γένος δὲν ἔχομεν σοφώτερον ἀρχιερέα ἀπὸ λόγου του. Ποῖος τὸ λέγει τοῦτο; ὅσοι τὸν ἐπειράθησαν· τὸ μαρτυροῦσι τὰ συγγράμματά του, τὸ κράζουν μεγαλοφώνως τὰ φροντιστήρια ὅλα τῆς Εὐρώπης καὶ Ἐγγλιτέρας καὶ τῆς ἱερᾶς Ἀθήνας τῆς ἐμῆς πατρίδος, τῆς ἐλεεινῆς ἐμοὶ καὶ μέχρι προσκλήσεως τοῦ τιμαλφεστάτου ἐμοὶ καὶ πράγματος καὶ ὀνόματος· ἡ ὁποία εἰς ταῖς δυστυχίαις της ταῖς ἄκραις, εἰς τὰς ὁποίας ἂν εἶναι καταβεβυθισμένη τώρα διὰ τὴν σκυθικὴν τυραννίδα, ἀπόλαυσε τούτην τὴν παραμυθίαν, τὸ νὰ ἀξιωθῇ τῶν ἀπαρχῶν τῆς παιδεύσεως τοῦ σοφωτάτου τούτου ἀνδρὸς» κτλ., φ. 253. Καὶ πάλιν· «Τὸ μαρτυροῦσιν οἱ κίνδυνοι ὁποῦ ἐπέρασε κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν - - - καὶ τοῦτος ἠθέλησε νὰ ὑπερβῇ τὰς Ἡρακλείους στήλας, ὄχι δι᾽ ἄλλο τέλος, παρὰ διὰ ὠφέλειαν τοῦ γένους (τοῦ ἑλληνικοῦ)· καὶ τοῦτο, ἂν τὸ ἰξεύρῃ ἄλλος τινάς,

τὸ ἰξεύρω καὶ ἐγὼ εἰς τὸν ὁποῖον τέτοιον μυστήριον τὴν ἀρχὴν ἀπεκάλυψε. Βλέποντας πῶς ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι ἐρήμη ἀπὸ ἐκεῖνο ὁποῦ ἔμελλε νὰ διαφεντέψῃ τὰ δόγματά της, καὶ ἂν τινὰς ἔγραψε βιβλία, ἦτο βυθισμένα εἰς τὸν βυθὸν τῆς λήθης, ἠθέλησε νὰ τολμήσῃ τόσα πελάγη διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ εὕρῃ μέσον νὰ φέρῃ εἰς φῶς ἐκεῖνα ὁποῦ ἐγράφησαν εἰς βοήθειαν τῶν δογμάτων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας· τὸ ὁποῖον δὲν ἦτονε ἄλλο παρὰ τύπος. Τοῦτον φέροντάς τον ἀπὸ τὴν Ἐγγλιτέραν μὲ δαπάνην τόσην, ὁποῦ ἁπλῶς ἀκούοντάς την τινὰς ἤθελε θαυμάσῃ, ὄχι μόνον κάμνοντάς την ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα του, ἀλλὰ δὲν ἐστάθη οὐδὲ κἂν μικρὸν νὰ ἀναπαυθῇ εἰς τὴν φιλτάτην πατρίδα του· ἀμὴ ὡσὰν ἕνας ὁποῦ νὰ ἔχῃ μεγαλοτάτην καὶ σφοδροτάτην δίψαν δὲν πλάττει ἄλλο μὲ τὴν φαντασίαν του παρὰ ποταμὸν καὶ βρύσαις, κρουνηδὸν ἀναβλυζούσαις, καὶ δὲν ἡσυχάζει προτήτερα παρὰ νὰ τὴν ἀναπληρώσῃ, ἔτζη ἐτοῦτος ὁ θειότατος ἄνδρας ὄντας βεβυθισμένος εἰς τὴν φλόγα τῆς δίψης, εἰς τὸ νὰ ὠφελήσῃ τὸ γένος, δὲν εἶχεν ἄλλο τέλος παρὰ νὰ εἰδῇ τελειωμένον ἐκεῖνο ὁποῦ ἐπεθύμα. Διὰ τοῦτο πάλιν νέαι ἐπιδημίαι, πάλιν νέα πελάγη, πάλιν νέοι κίνδυνοι. Ἀφίνοντας τὴν πατρίδα του πάγει εἰς τὴν Κωνσταντίνου, ὅπου ἐφαίνετον διὰ μέσου τῆς ἐξουσίας τῆς πατριαρχικῆς χειρὸς νὰ συνάξῃ ὅλα τὰ βιβλία, ὅσα ἐγράφησαν εἰς σύστασιν τῶν δογμάτων τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἐντεῦθεν ἄρχεται νέος πόλεμος, ἡ σφοδρὰ μάχη· μὲ ποίους; μὲ τοὺς κηφῆνας, μὲ τοὺς ἀπαταιῶνας τοῦ αἰῶνος τούτου, ἐκείνους ὁποῦ φθονοῦσαν ὄχι μόνον τὸ γένος τὸ ἐδικόν μας, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς πᾶσαν ὑπεροχὴν καὶ ἀρετῆς ὕψωσιν· οἱ ὁποῖοι διὰ δέλεαρ ἐμεταχειρισθήκασι τὴν ἀρχὴν τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ - - - - Τοῦτο λέγω τὸ μιαρὸν καὶ ἀτάσθαλον γένος [=οἱ Ἰησουῗται] φθονῶντας εἰς τὴν ὠφέλειαν τοῦ γένους μας ἠθέλησε νὰ κινήσῃ πόλεμον ἐναντίον καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ζωήν. Εἰς τοῦτον τὸν πόλεμον ἦτον ἀναγκαία ὄχι βοήθεια Ἰολάου, ἀλλὰ προστασία αὐτοκρατορικῆς χειρός. Τοιαύτη εὐδόκησεν ἡ μακαρία πρόνοια τοῦ Θεοῦ νὰ φανῇ εἰς καιρὸν ἡ βοήθεια τοῦ γαληνοτάτου μας πρίντζιπε, ὁ ὁποῖος ὡσὰν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ αὐτοῦ πρίντζιπε εἰκόνιζε τότε ὁ συνετώτατος καὶ ὑπεροχικώτατος Σεβαστιανὸς ὁ Βενιέρης» κτλ.

148. Θεοφάνους Νικαίας λόγοι ς' κατὰ Ἰουδαίων.—Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 200 (μήκους 0,21, πλ. 0,155), ὧν τὸ κείμενόν ἐστιν ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,14 × 0,085)· γραφὲν δὲ τοῦτο περὶ τὸ τέλος τῆς ις' ἑκατ. ἐγένετό ποτε κτῆμα «Θεοφάνη ἱερομονάχου τοῦ Καλογηρᾶ καὶ τῶν ὄντων φίλων».

149. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 116 (μήκους 0,217, πλ. 0,15), ὧν τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23 (0,16 × 0,085)· ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ις' ἑκατ. Ἀκέφαλον καὶ κολοβόν.

1. Τὸ πέρας βίου τινὸς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου. Ἀρχ. « - - - ἡμεῖς σεβόμεθα, ἀλλὰ δύναμις τοῦ ἐπουρανίου Θεοῦ ὑπάρχει», φ. 1.

2. «Εὕρεσις καὶ ἀνάδ(ε)ιξις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ». Ἀρχ. «Ἔτους διακοσιοστῷ τριακοστῷ», φ. 1β.

3. «Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες καὶ μερικὴ θαυμάτων διήγησις τοῦ ἐν θαύμασι περιωνύμου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθωνι». Ἀρχ. «Οἱ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν», φ. 12. Τέλος· «ἑτέρους ἐξεριασώμεθα (?) καὶ μετὰ τοῦτο πα - - - ».

150. Τεῦχος χάρτινον, μήκους 0,21, πλ. 0,15, γραφὲν ἔτει 1787-ῳ καὶ συνιστάμενον ἐξ ἑπτὰ φύλλων ἀσελιδώτων καὶ σελίδων ἠριθμημένων 322, ὧν μία ἑκάστη τελεία οὖσα γραμμὰς ἀριθμεῖ 20 (0,15 × 0,105).

1. «Νομοκάνονας ἐκ τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἑπτὰ συνόδων, καὶ ἐκ τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας (ἀντεγράφη ἐκ τοῦ νομοκάνονος τοῦ εὑρισκομένου εἰς τὴν λαύραν τοῦ ἁγίου Σάββα ἐν Παλαιστίνῃ ἀπαραλ(λ)άκτως), περιέχων ἅπαντα τὰ ἀναγκαῖα περὶ πνευματικῆς διαγωγῆς». Ἀρχ. «Πρέπει τὸν κριτήν, τουτέστι τὸν ἀρχιερέα» κτλ., σελ. 1-95.

2. «Συναγωγὴ ἐκ τῶν θεοφθόγγων ῥημάτων καὶ διδασκαλιῶν τῶν θεοφόρων ἁγίων πατέρων, ἀπὸ πάσης γραφῆς θεοπνεύστου συναθροισθεῖσα ἐκ τῶν τυγχανόντων πατερικῶν βιβλίων ἐν τῇ ἱερᾷ καὶ

ἁγία λαύρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου ἐν τῇ Παλαιστίνῃ» κτλ. Ἀρχ. «Παλλαδίου. Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν ὁ ἐν Λυκῷ» κτλ., σελ. 97-293.

3. «Διήγησις τῶν Ῥωσσωτούρκῳλέγων (=Ῥωσοτουρκολέχων) περὶ τοῦ πολέμου αὐτῶν· ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς αἰτίας ἐστάθη διὰ τὴν Ὀρθοδοξίαν». Ἀρχ. «Κατὰ τὸ ἔτος 1759: ἔτυχον ἐγὼ νὰ ἀπεράσω» κτλ., σ. 293 Ἐξ ἑτέρου ἀντιγράφου παρὰ τῷ Ἐ. Σταματιάδῃ, Ἐκκλησιαστικὰ σύλλεκτα. Ἐν Σάμῳ 1891, σ. 52-57.

4. Κεφάλαια κατὰ Λατίνων, στιχουργήματα νεογραικικὰ περὶ τοῦ προφήτου Δαυίδ, περὶ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως, καὶ εὐχὴ κατανυκτική. Ἐν τῇ ἐσχάτῃ 322-ᾳ σελίδι· «Ἐγράφη δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1787 μηνὶ σεπτεμβρίου 30, εἰς τὸν πύργον τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ Στυλίτου, ἔξω κειμένου τῆς ἁγίας λαύρας τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου ἐν Παλαιστίνῃ· ἐσταχώθη δὲ διὰ χειρὸς τοῦ πανοσιωτάτου πατρὸς καὶ πνευματικοῦ ἡμῶν κὺρ Ἰωαννικίῳ [sic], ἐξ ἰδίας αὐτοῦ καλῆς προαιρέσεως καὶ ἀναλωμάτων». Εἶτα διὰ χειρὸς ἑτέρας· «καὶ τόδε ἀρχιμανδρίτου Ἁγιοταφίτου, τοῦ ἐκ Τύρναβον».

151. Τεῦχος βομβύκινον ἐκ φύλλων 157 (μήκους 0,21, πλ. 0,155), γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιδ΄ ἑκατονταετηρίδος· οὗ τὸ κείμενόν ἐστιν ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26 (0,187×0,12).—Τεμάχιον ἀσκητικῆς βίβλου, πιθανῶς Παύλου τοῦ Εὐεργετηνοῦ. Ἀρχ. « - - - ώνιον. μὴ οὖν τῇ γλυκύτητι» κτλ. Ἐν τῷ 22-ῳ φύλλῳ· «Ὑπόθεσις κβ΄· τί τὸ τῆς ἀπαθείας μέτρον, καὶ τίνα ταύτης τὰ ἰδιώματα, καὶ πόθεν τῷ ἀνθρώπῳ προσγίνονται». Ἀρχ. «Ἐν τῷ Γεροντικῷ. Γέρων τις ἐποίησε πεντήκοντα ἔτη» κτλ.

152. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ΄ ἑκατονταετηρίδος, μήκους 0,21, πλ, 0,155.—Συλλογὴ διδαχῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀνωνύμων, ὧν ἡ πρωτίστη ἐξεφωνήθη ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Νικολάου. Ἀρχ. «Καθ' ὃν τρόπον τὸ ἄστρον ἐκεῖνο ὁποῦ κράζεται αὐγερινὸς» κτλ.

153. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη΄ ἑκατ. ἐκ φύλλων 163, μήκους 0,208, πλ. 0,16.

1. «Εἰς ἅπασαν τὴν λογικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον προδιοίκησις, ἤτοι εἰσαγωγή, συντεθεῖσα παρὰ Γεωργίου ἱερέως τοῦ Σουγδουρῆ, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων». Ἀρχ. «Ἡ περὶ τὴν σοφίαν σπουδὴ» κτλ., φ. 1. Ἐξετυπώθη ἔτει 1792-ῳ ὑπὸ Ἰωάννου Καρατζᾶ. Ἀ. Π.-Βρετοῦ, Νεοελληνικὴ φιλολογία, τ. II, σ. 90, ἀριθ. 225.

2. «Πρόκλου σφαῖρα». Ἀρχ. «Περὶ ἄξωνος καὶ πόλου. Ἄξων καλεῖται» κτλ., φ. 81.

3. «Σύνοψις τῆς ῥητορικῆς» ἀδήλου. Ἀρχ. «Κεφάλαιον αον καθόλου περὶ ῥητορικῆς. Διαφόρως οἱ πάλαι τὴν ῥητορικὴν ὡρίσαντο» κτλ., φ. 90.

154. Μαθηματάριον χάρτινον ἐκ φύλλων 203 (μήκους 0,21, 0,15), γραφὲν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1716 καὶ 1718. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,18×0,115).

1. «1718 ἀπριλλίου 22. Εἰς τοὺς ἐπιστολικοὺς τύπους γυμνάσιον». Ἀρχ. «Καὶ ἡ δοκιμὴ τὸ βεβαιώνει» κτλ., φ. 1.

2. «1716 αὐγούστου 22. Θέματα τῆς γραμματικῆς τοῦ ἐξ ἀπορρήτων» Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου. Ἀρχ. «Κεφάλαιον α' Ἀπὸ τόσον μεγάλον σκότος» κτλ., φ. 70.

3. «Ἐγχειρίδιον ἁπάσης τῆς μετρικῆς τέχνης παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητὸς συντεθέν». Ἀρχ. «Προοίμιον. Ἡ μελιτόρρυτος τῶν Μουσῶν κιθάρα» κτλ., φ. 132. Ἱεροσολ. βιβλιοθήκη, τ. I, σ. 403. II, σ. 647.

4. «Εἰς τὸ αον κεφάλαιον τῆς γραμματικῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου (Μαυροκορδάτου) θέματα καί τινες κανόνες». Ἀρχ. «Κοινόν. Ἐπειδὴ καὶ ὁ λόγος μας» κτλ., φ. 148.

155. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 153 (μήκους 0,204, πλ. 0,16), γραφὲν περὶ τὸ μέσον τῆς ιη' ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,17×0,11). Φύλλα ἄγραφα· 12-14, 32, 33, 35, 104-139, 147, 148.

1 Ἀδήλου γραμματικά, οἷον περὶ συμφωνιῶν, τεχνολογία τῶν διαφόρων πτώσεων κατὰ τὰς διαφόρους αὐτῶν σημασίας, περὶ δοτικῆς καὶ αἰτιατικῆς, περὶ τῶν σημαινομένων τοῦ ῥήματος βάλλω

κτλ. Ἀρχ. «Αἱ συμφωνίαι εἰσὶ τρεῖς· ἡ ὀνομαστικὴ μετὰ τοῦ ῥήματος», φ. 1-11.

2. «Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως διαίρεσις τῆς ποιητικῆς κατὰ τὰ εἴδη αὐτῆς καὶ τίσιν ἕκαστον τούτων διαφέρει». Ἀρχ. «Ἔοικε τοιγαροῦν τῶν θειοτάτων εἶναι ἡ ποίησις», φ. 15-31. Ἱεροσολ. βιβλιοθήκη, τ. III, σ. 123.

3. Ἀδήλου τεχνολογία γραμματική. Ἀρχ. «Ποῖα τῶν ὀνομάτων περισπῶνται καὶ ποῖα ὀξύνονται; πᾶν μονοσύλλαβον» κτλ., φ. 34, 36-103.

4. Ἀντωνίου Βυζαντίου ἐπιστολιμαία γραμματικὴ διάτριβὴ πρός τινα τῶν αὐτοῦ φίλων. Ἀρχ. «Ὁ μὲν μῦθος Ἡφαίστῳ συνοικίζει τὰς Χάριτας» κτλ., φ. 140. Ἕτερον ἀντίγραφον ὅρα ἐν τῇ ἐμῇ Ἐκθέσει περὶ τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς Παλαιᾶς Φωκαίας ἑλληνικῶν χειρογράφων. Σμύρνη, 1876, σ. 6.

5. Ἀδήλου «περὶ τοῦ εἶμι τὸ πορεύομαι» καὶ «περὶ τοῦ ἵημι τοῦ δασυνομένου καὶ ψιλουμένου». Ἀρχ. «Ἐνεστώς. Εἶμι, εἶς, εἶσι» κτλ., φ. 149-153.

156. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 102, μήκους 0,207, πλ. 0,15. Φύλλα ἄγραφα· 45-52, 102.

1. «Εἰς τὴν τοῦ Πορφυρίου καὶ φιλοσόφου εἰσαγωγὴν παραφράσεις τε καὶ ζητήματα, ἐκδοθέντα παρὰ Γερασίμου Βλάχου καθηγουμένου τοῦ Κρητός». Ἀρχ. «Κεφάλαιον α^ον^. Σκοπός ἐστιν ἐνταῦθα» κτλ., φ. 1-44, ἔνθα τὸ «Τέλος τῶν τοῦ Πορφυρίου πέντε φωνῶν».

2. «Εἰς τὰς τοῦ Ἀριστοτέλους κατηγορίας παραφράσεις τε καὶ ζητήματα, ἐκδοθέντα παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός, καὶ διδάσκαλος [sic] τοῦ ἡμετέρου διδασκάλου». Ἀρχ. «Προοίμιον. Σκοπός ἐστιν ἐνταῦθα» κτλ., φ. 53-101, ἔνθα τὸ «Τέλος ἁπάσης τῆς λογικῆς πραγματείας».

157. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 163, μήκους 0,203, πλ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου· «Ἐκ τῶν τοῦ διδασκάλου Ἀνανίου· ἀφιερώθη τῷ Παναγίῳ Τάφῳ κατὰ τὸ ,αψο' [=1770] ἔτος» κτλ.—

«Εἰς τὰ ὀκτὼ βιβλία τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως παραφράσεις τε καὶ ζητήματα, ἐκδοθέντα παρὰ Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητός, τοῦ τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους κοινοῦ διδασκάλου καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κήρυκος. Τόμος Α^{ος}», περιέχων ἐν ἑαυτῷ τὰ τρία πρώτιστα βιβλία. Ἀρχ. «Ἡ φιλοσοφία, τὸ μέγα τοῖς ἀνθρώποις» κτλ.

158. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 99 (μήκους 0,201, πλ. 0,145), γραφὲν ἔτει 1672-ῳ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26 (0,158×0,115). — «Περὶ ῥητορικῆς τέχνης σύντομος παράδοσις παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ τῶν ἐπιστημῶν ὑφηγητοῦ ἐκδοθεῖσα. Βιβλίον πρῶτον. Εἰς 1672 μαΐῳ 13 ἠρξάμην τῶν τῆς ῥητορικῆς βιβλίων». Διαιρεῖται εἰς τρία βιβλία. Ἀρχ. «Τὸ τῆς ῥητορικῆς ὄνομα».

159. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 116 (μήκους 0,204, πλ. 0,155). Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,15×0,10).—«Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἐρωτημάτων τῆς γραμματικῆς τέχνης, διορθωθέντων παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μανουὴλ Μοσχοπούλου τοῦ Κρητός». Ἀρχ. «Τί ἐστι προσῳδία; Ποιὰ τάσις ἐγγραμμάτου φωνῆς». Μετὰ τὸ κείμενον ἡ τοῦ καλλιγράφου ὑπογραφή· «Φώτιος ἱερεὺς ἁμαρτωλὸς καὶ σφόδρα ἀμαθής». Ἕπονται βλαχικά τινα σημειώματα καί τινα ἑλληνικὰ περὶ μέτρου ἰαμβικοῦ.

160. Τεμάχιον τοῦ νομοκάνονος Μανουὴλ Μαλαξοῦ ἐκ φύλλων χάρτου 96, μήκους 0,208, πλ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18 (0,146×0,092). Ἐν τῷ τεμαχίῳ τούτῳ περιέχεται μέρος τοῦ πίνακος τῶν κεφαλαίων, οἷς ὁ νομοκάνων διῄρηται, καὶ αὐτὸς ὁ νομοκάνων ἀπὸ τοῦ α' μέχρι τοῦ σιζ' κεφαλαίου.

161. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ. ἐκ φύλλων 56, μήκους 0,202, πλάτους 0,145. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,153×0,10).—«Κωνσταντίνου Γορδάτου περὶ τῆς τῶν σφαιρῶν χρήσεως». Ἀρχ. «Καὶ πάντα μὲν ὅσα ἡμῖν» κτλ. Ἐξεδόθη τύποις ἀναλώμασι τῆς Ἀδελφότητος τῶν Ἁγιοταφιτῶν Ἑνετίῃσιν

ἔτει 1730-ῷ. Ἀ. Π.-Βρετοῦ, Νεοελληνικὴ φιλολογία, τ. II, σελ. 46, ἀριθ. 90.

162. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 71. Μήκους 0,202, πλ. 0,15. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 38 (0,155×0,097). — «Χριστὸς ἡγείσθω. Τοῦ αὐτοῦ Κορυδαλέως εἰς τὰ ὕστερα τοῦ Ἀριστοτέλους ἀναλυτικά». Ἀρχ. «Τὸ ἀναγκαιότατον εἰς θήραν» κτλ.

163. Πανηγυρικὸν τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων χάρτου ἠριθμημένων 74, μήκους 0,206, πλ. 0,152. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,143×0,105).

1. Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης «ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν καὶ θαυματουργὸν Νικόλαον, ἀρχιεπίσκοπον Μύρων τῆς Λυκίας». Ἀρχ. «Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ καὶ πιστὲ» κτλ., φ. α'.

2. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου «λόγος εἰς τὸν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ». Ἀρχ. «Ἰσαὰκ ἐξ ἐρήμου» κτλ., φ. η' (σελὶς ὀπισθία).

3. Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας «εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ. Τῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως». Ἀρχ. «Ὥσπερ οἱ τὴν χρυσῖτιν» κτλ., φ. ιζ'.

4. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης «εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν καὶ εἰς τὸν Ἡρώδην καὶ εἰς τὰ βρέφη». Ἀρχ. «Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ», φ. κδ'.

5. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως «ἐγκώμιον εἰς τὰ ἅγια νήπια τὰ ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντα». Ἀρχ. «Ἤθελον μὲν ἀεὶ καὶ πάντοτε», φ. λς'.

6. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου». Ἀρχ. «Οὐ μόνον φορεῖ σάρκα», φ. λθ'.

7. Βασιλείου Καισαρείας «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα μάρτυρας τοὺς ἐν Σεβαστείᾳ». Ἀρχ. «Μαρτύρων δὲ μνήμης», φ. μγ' (σελὶς ὀπισθία).

8. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως «εἰς τὴν στείρωσιν τῆς Ἐλισάβετ, καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίου, καὶ εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Προδρόμου». Ἀρχ. «Οὐδὲν τοῖς δεσποτικοῖς», φ. να'.

9. Ἰωάννου Χρυσοστόμου «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ κορυφαίους τῶν ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παῦλον». Ἀρχ. «Οὐρανοῦ καὶ γῆς ἅμιλλαν», φ. νγ' (σελὶς ὀπισθία).

10. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Ἄτε τοίνυν καὶ τήμερον», φ. νζ'.

11. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Οἱ μὲν εὖ εἰδότες», φ. ξα'.

12. Ἀνδρέου Κρήτης λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Ἐπέστη σήμερον», φ. ξδ'.

164. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 63, μήκους 0,203, πλ. 0,152. Ἐν τῷ 1-ῳ φύλλῳ Δοσίθεος ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἔγραψε τὸ σημείωμα τοῦτο· «1692 νοεμβρίου ἓξ ἔγινεν ὁ γάμος τοῦ μπεϊζατὲ Ῥάδουλ τοῦ Ἠλιάσκου μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ αὐθεντὸς Κωνσταντίνου βοεβόνδα πάσης Οὐγκροβλαχίας. Ἐτύχομεν καὶ ἡμεῖς ἐδῶ καὶ ἐγίναμεν σύντεκνοι, καὶ ἔτυχεν καὶ ὁ δραγουμάνος κὺρ Ἀλέξανδρος (Μαυροκορδᾶτος) ἐδῶ γυρηζάμενος ἀπὸ τὸ Μπελιγράδι. Ἔστω εἰς μνήμην». Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ 2-ου φύλλου· «Εἰς χρῆσιν Νεοφύτου Φιλαρέτου, μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως, τοῦ ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἠπείρου, καὶ τῶν φίλων».

1. Ἀδήλου πέντε τροπάρια «περὶ τῆς προσθήκης τῶν Λατίνων. Ἦχος πλάγιος δ' ὡς κάθισμα πρὸς τὸ Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ». Ἀρχ. «Οἱ Λατῖνοι τὰς μέμψεις διαφυγεῖν», φ. 1.

2. Ἀδήλου «περὶ τῶν αἰτίων ἀρχῆθεν τοῦ σχίσματος τῶν Λατίνων καὶ περὶ τῶν πέντε διαφορῶν αὐτῶν πρὸς τοὺς Γραικοὺς ἐν συντόμῳ καὶ ἐν σχήματι κανόνος. Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν». Ἀρχ. «Τὸ σχίσμα Λατίνων», φ. 2. Τὰ φύλλα 6-8 παντάπασιν ἄγραφα.

3. «Ἐρώτησις Ἰταλοῦ πρὸς Γραικόν». Ἀρχ. «Εἰ οὖν ἔκπαλαι» κτλ., φ. 9-3.

4. Ἀδήλου «περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα καὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Μὴ ταραττέτω τινὰ» κτλ., φ. 14-27.

5. «Ἐπιστολὴ σταλεῖσα παρὰ τῶν Γραικῶν πρὸς τὸν πάπαν Ῥώμης», ἡ ἑξῆς· «Τὴν ἰσχύν σου τὴν ἄκραν πρὸς τοὺς σοὺς ὑπηκόους ἰσχυρῶς πιστεύομεν· τὴν ὑπερηφάνειάν σου φέρειν οὐ δυνάμεθα· τὴν φιλαργυρίαν σου κορέσαι οὐκ ἰσχύομεν· ὁ Διάβολος μετὰ σοῦ, ὅτι ὁ Κύριος μεθ' ἡμῶν», φ. 30.

6. Ἐπιστολὴ Θεοφάνους Ἱεροσολύμων ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ ὀρθοδόξους κατὰ τῶν λατινικῶν δογμάτων καὶ ἐθίμων, διῃρημένη εἰς κεφάλαια ιϛ' (ἐκ Μολδαβίας τῇ 6-ῃ μαρτίου 1630). Ἀρχ. «Τὰς διατριβὰς ἔτι ἐν Μολδαβίᾳ ποιούμενοι καὶ γράμματα πολλῶν ὑμῶν δεξάμενοι», φ. 31-58. Τὰ κατόπι φύλλα (59-65) παντάπασιν ἄγραφα.

165. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 44, μήκους 0,222, πλ. 0,152.—«Εὐκλείδου στοιχεῖον πρῶτον ἐκ τῶν τοῦ Θέωνος συνουσιῶν». Ἀρχ. «Ὅροι. Σημεῖόν ἐστιν, οὗ μέρος» κτλ.—Φύλλ. 31 «Εὐκλείδου στοιχεῖον δεύτερον».

166. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιϛ' ἑκατ. ἐκ σελίδων 72· ἔστι δὲ μήκους 0,207, πλ. 142. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28 (0,14×0,095).—Ἀδήλου «περὶ ἀντιθέτων παθῶν» κεφάλαια νη'. Ἀρχ. «Περὶ βίου ἀρετῆς καὶ κακίας· κεφάλαιον πρῶτον. Ὁ Κύριος ἐν Εὐαγγελίοις φησὶ» κτλ.

167. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 17, μήκους 0,20, πλ. 0,146. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25 (0,156×0,106). Ἐγράφη δὲ «καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπιμελείᾳ Νικολάου τοῦ Κεραμέως ἰατροφιλοσόφου»[1].—«Ἑρμηνεία εἰς καταρτισμὸν τῶν λειψάνων τοῦ θείου ἐγκαινιασμοῦ». Ἀρχ. «Καταρτίζων πάντα ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μερίδας τρεῖς καὶ τεθέντων τούτων ἔνδον τοῦ δισκαρίου» κτλ.

168. Χαρτίνου τινὸς τεύχους τῆς ιὁ' ἑκατ. ἓν τετράδιον, οὗ τὰ φύλλα τοὺς ἀριθμοὺς φέρει 84-91· περιέχει δ' ἐν ἑαυτῷ σχέδη τινὰ γραμματικά, πιθανῶς Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου, εἰς κανόνας

[1] Ἕτερον αὐτόγραφον αὐτοῦ πόνημα ὅρα ἐν τῇ ἐμῇ Ἐκθέσει παλαιογραφικῶν καὶ φιλολογικῶν ἐρευνῶν ἐν Θρᾴκῃ καὶ Μακεδονίᾳ. Ἑλλην. Φιλολογ. Σύλλογος· παράρτ. ιζ' τόμου, σ. 9.

ἰαμβικούς. Ἀρχ. «Ἀκροστιχὶς εἰς τὰ Φῶτα. Σήμερον ἀχράντοιο βαλὼν» κτλ. Κανὼν ἰαμβικὸς Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

169. Τεῦχος χάρτινον, ἐμπεριέχον ὁμιλίας ἐκκλησιαστικὰς 77 μετὰ προοιμίου τοῦ τούτων συλλογέως, ὃς ὑπεγράψατο τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα οὕτω· «1644 ἰαννουαρίῳ 26 ἐτελ(ε)ιώθην παρεμοῦ Ἱεροθέου ἱερομονάχου ἐκκλησιάρχου». Ἡ. εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν ὁμιλία (φ. 10-29) συνετέθη ἔτει «,αχμ' [=1640]. φεβρουαρίω. β'. ἐλέχθη ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ἐλεούσας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ὑπαπαντῆς». Ἑτέρα ὁμιλία (φ. 206-208) συνετέθη ἔτει «,αχλ' [=1630] μαΐῳ λ'. ἐλέχθη ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀδελφότητος παρ' ἐμοῦ Κωνσταντίνου ἀναγνώστου Μαϊνέτα».

170. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 3+234, μήκους 0,21, πλ. 0,147, γραφὲν ἔτει 1682-ῳ· ἦν δὲ τοῦτο πρότερον Γενναδίου μητροπολίτου Δρύστρας καὶ εἶτα Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,16×0,105).— Μαξίμου Πελοποννησίου διδαχαὶ 38, ὧν προτέτακται προοίμιον καὶ πίναξ ἀναγραφικὸς αὐτῶν τούτων τῶν διδαχῶν· μετὰ δὲ τὸ πέρας τοῦ κειμένου ὑπάρχει τὸ σημείωμα τοῦτο· «Τέλος καὶ τῷ Θεῷ δόξα· ἔτους ,αχπβ' [=1682] μηνὶ νοεμβρίῳ θ' ἡμέρα ε̄η. Ἐτελ(ε)ιώθη τὸ παρὸν βιβλίον παρὰ κἀμοῦ Ζαχαρίου ἐκ νήσου Κῶ ἐν τῇ Δρύστρᾳ».

171. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 149 (μήκους 0,217, πλ. 0,16), γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατ.—«Ἐραστὴς σοφίας ὑπὸ τῶν θείων Γραφῶν ὁδηγούμενος, εἴτ' οὖν εἰσήγησις δογματικὴ ἐκτεθεῖσα παρὰ τοῦ διδασκάλου Σεργίου Μακραίου». Ἐξεδόθη τύποις ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτει 1816-ῳ. Κ. Σάθα, Μεσαιωνικὴ βιβλιοθήκη, τ. III, σ. πβ'.

172. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλων 121 (μήκους 0,207, πλ. 0,16), ὅπερ ἦν πρότερον Σεργίου διδασκάλου τοῦ Μακραίου. Τὸ κείμενον μονόστηλον (0,168×0,115).—α') «Ἐξήγησις εἰς τὸ Ἆσμα τῶν Ἀσμάτων· τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Ματθαίου τοῦ Καντακουζηνοῦ». Ἀρχ. «Προοίμιον. Οὐ πάνυ μοι δοκεῖ» κτλ. Migne τ. 152, σ. 997 κέ.

173. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ. ἐκ φύλλων 196 (μήκους 0,209, πλ. 0,16), ὅπερ ἦν πρότερον Γερβασίου Τραπεζουντίου καὶ πρωτοσυγκέλλου Ἁγιοταφίτου. Τὸ κείμενον μονόστηλον (0,146 × 0,095). — Θεοφίλου Κορυδαλλέως «ὑπόμνημα συνοπτικὸν καὶ ζητήματα εἰς τὴν περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν» Ἀριστοτέλους. Ἀρχ. «Οἷόν τις νέηλυς εἰς πόλιν» κτλ.

174. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 438· ἦν δὲ τοῦτο πρότερον «Χρυσάνθου ἀρχιμανδρίτου Ἱεροσολυμίτου» τοῦ Νοταρᾶ, καὶ μήκους μέν ἐστι 0,214, πλάτους δὲ 0,16· τὸ δ' ἐν αὐτῷ κείμενον μονόστηλον ὂν χῶρον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ κατέχει ὡς 0,155 × 0,105. — «Εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς ἱερᾶς σχολαστικῆς θεολογίας παραφράσεις τε καὶ ζητήματα, ἐκδοθέντα ἐν τῷ α^ῳ βιβλίῳ περὶ ὀρθοδόξου πίστεως τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ παρὰ Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητός, τοῦ τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους κοινοῦ διδασκάλου καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κήρυκος. Τόμος δεύτερος». Ἀρχ. «Προθεωρία τῶν ζητημάτων. Ἡ περὶ Θεοῦ θεωρία» κτλ.

175. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ. ἐκ φύλλων 188, μήκους 0,217, πλ. 0,16.

1. Νεοφύτου Ῥοδινοῦ διδαχαί, φ. 1-125. Ἐξετυπώθησαν ἐν Ῥώμῃ ἔτει 1636-ῳ. É. Legrand, Bibliographie hellénique (XVII siècle), τ. I, σ. 339, ἀριθ. 251.

2. «Ἑρμηνεία τοῦ σοφωτάτου ὑπερτίμου Ψελλοῦ εἰς τὸ Ἆσμα τῶν Ἀσμάτων διὰ στίχων πολιτικῶν, πρὸς τὸν βασιλέα κὺρ Νικηφόρον τὸν Βοταν(ε)ιάτην». Ἀρχ. «Ἐπείπερ τὸ φιλομαθὲς» κτλ., φ. 126-160. Migne τ. 122, σ. 540.

3. «,Αψκη^ῳ ἰουλίου ς^ῃ ἀντεγράφθη ἐν Βουκουρεστίῳ. Διήγησις σύντομος περί τε τοῦ Σερμπάνου βοεβόδα, τοῦ καὶ Ῥάδουλου, παρ' ἐλπίδα τῆς ἡγεμονίας ἐκπεσόντος, καὶ Ῥαδουλβοεβόδα υἱοῦ Μίχνα βοεβόδα ἐν τῇ Οὐγγροβλαχίᾳ εἰσελθόντος», συγγραφεῖσα ὑπὸ Ματθαίου μητροπολίτου Μυρέων καὶ ἀφιερωθεῖσα τῷ βοεβόδᾳ Ῥάδουλ, φ. 161 κέ. Πρβλ. É Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire, τ. II, σ. LXXXV.

*

4. «Στίχοι πολιτικοὶ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν». Ἀρχ. «Ταῦτα μέν, ὦ δούξ, παρ' ἐμοῦ πρὸς σὲ πόθῳ» κτλ., φ. 179-180.

5. Ἐπιστολὴ Ματθαίου μητροπολίτου Μυρέων πρὸς Κύριλλον (τὸν Λούκαριν). Ἀρχ. «Ἐναγώνιον ἀκήκοα εἶναί σου» κτλ., φ. 181-188.

176. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 265 (μήκους 0,21, πλ. 0,165), γραφὲν ἔτει 1693-ῳ. Φύλλα ἄγραφα· 139-142, 165-166, 195, 227, 247.

1. «Βίβλος, ἐν ᾗ γέγραπται ἡ ὁδοιπορία τῆς βασιλείας τοῦ Σημπηρίου, ἀπὸ τῆς πόλεως Τομπόλσκης, μέχρι καὶ τῶν ὁρίων τοῦ βασιλείου τῆς Χήνας, ἐν ἔτει 7183-ῳ: μηνὸς μαΐου 3-ῃ: Ἐγράφη δέ, αὕτη ἡ βίβλος, ὅταν κατὰ προσταγὴν τοῦ μεγάλου αὐθεντὸς, βασιλέως, καὶ μεγάλου κνέζου Ἀλεξίου Μιχαηλοβήτζου, πάσης Μεγάλης, Μικρᾶς τε καὶ Λευκῆς Ῥωσσίας αὐτοκράτορος, ἐπέμφθη ἀπὸ τῆς Μόσκβης μετὰ πρεσβείας εἰς τὸ βασίλειον τῆς Χήνας Νικόλαος ὁ Σπαθάριος, ἐν ἔτει ἀπὸ Ἀδὰμ 7183 μαρτίου 3-ῃ». Ἀρχ. «Ἐν ἔτει 7183-ῳ μαΐου 3ῃ ἐμισεύσαμεν ἐν τρισὶ πλοιαρίοις» κτλ. Μετὰ τὸ κείμενον (φ 138β)· «Μετεφράσθη ἐν ἔτει 1693-ῳ ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως, ἐν μηνὶ ὀκτωβρίῳ, ἐν τῇ μεγίστῃ βασιλευούσῃ πόλει Μοσκβᾷ, προστάξει τοῦ πανοσιωτάτου καὶ λογιωτάτου ἁγίου ἀρχιμανδρίτου τῆς ἁγίας καὶ Χριστοβαδίστου πόλεως Ἱερουσαλήμ, παρόντος καὶ αὐτοῦ ἐν τῇ μεγίστῃ καὶ λαμπρᾷ πόλει ταύτῃ». Κ. Σάθα, Νεοελληνικὴ φιλολογία, σ. 399-400. É. Legrand, Bibliothèque grecque vulgaire, τ. III, σ. xxxiv. Κ. Παλαιολόγου, Ἕλληνες διπλωμάται ἐν Ῥωσίᾳ. Παρνασσός, τ X, 1886, σ. 35-39, 388-391.

2. «Ἡ τοῦ Σημπηρίου ἀπὸ Μόσκβης χειμέριος ὁδὸς μέχρι τοῦ Τωμπόλσκη». Ἀρχ. «Ἀπὸ τῆς Μοσκβᾶς ἕως τῆς μονῆς τῆς ἁγίας Τριάδος» κτλ., φ. 143. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου (φ. 158β)· «Ἐν ἔτει 1693-ῳ ἰουνίου 15-ῃ».

3. «Περιγραφὴ τῆς Κασπίας θαλάσσης». Ἀρχ. «Περιγραφὴ διαβάσεων ἱππικῆς ἀπὸ τὸ πέτρινον», φ. 159-164.

4. Θεοδώρου Ἰσαάκου Μπάικοβου περιοδεία ἐν τῇ Κιταΐᾳ ἔτει 7183-ῳ, φ. 167-194.

5. Περιγραφὴ τῆς αὐθεντείας τῆς Σημπηρίας, φ. 196-210.

6. «Διήγησις περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς τῆς μεγίστης ὀρθοδόξου αὐθεντείας βασιλευούσης πόλεως Μόσκβης, πῶς καὶ εἰς ποῖον καιρὸν καὶ τίνι τύχῃ τὸ τοιοῦτον μεγάλον βασίλειον ἤρξατο καὶ τοσοῦτον ηὔξησε καὶ ἐδοξάσθη», φ. 212-226.

7. «Περὶ εἰδείσεως [sic] τῆς γῆς Κιταΐας καὶ περὶ βαθυτάτης Ἰνδίας ἐν ἔτει (,ζ)ροζ^ῳ εἰς τὸ Σιμπήρι Τομπόλσκι διὰ ἐξετάσεως τοῦ στόλνικου καὶ βοεβόδα Πέτρου τοῦ Ἰωαννοβίτζι τὸ πίκλην Γοδούνοβ ἀντάμα μὲ τοὺς συντρόφους αὐτοῦ περὶ τῆς βασιλείας τῆς Κιταΐας εἴδησις καθολικὴ ἐστάθηκε». Ἀρχ. «Εἰς τὸ βασίλειον τῆς Κιταΐας» κτλ., φ. 228-246.

8. «Κυρίλλου φιλοσόφου τοῦ Ῥωμαίου ὁμιλία εὐσεβοῦς διδαχῆς πρὸς τὸν εὐσεβέστατον κνέζην Βλαδημήρην». Ἀρχ. «Μετὰ ταῦτα ἔστειλαν οἱ Ῥωμαῖοι» κτλ., φ. 248-265.

177. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 269 (μήκους 0,21, πλ. 0,16), γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ′ ἑκατ., ὡς δὲ φαίνεται, ὑπὸ Χρυσάνθου Νοταρᾶ.

1. «Περὶ πρακτικῆς γεωμετρίας». Ἀρχ. «Ἓξ εἰσι τὰ τῆς πρακτικῆς» κτλ., φ. 1.

2. Γεωμετρία κατὰ τὸν Εὐκλείδην. Ἀρχ. «Ἐπὶ τῆς δοθείσης εὐθείας» κτλ., φ. 17-148. Φύλλα ἄγραφα· 112-140.

3. «Εὐκλείδου στοιχεῖον πρῶτον ἐκ τῶν Θέωνος συνουσιῶν». Ἀρχ. «Σημεῖόν ἐστιν, οὗ μέρος οὐθέν», φ. 149.

4. Τριγωνομετρία, ἀστρονομία καὶ ἀριθμητικὴ ἰταλιστὶ καὶ μετὰ πολλῶν πινάκων, φ. 166-269.

178. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη′ ἑκατ. ἐκ φύλλων 95 (μήκους 0,208, πλ. 0,152), ὅπερ ἔτει 1767-ῳ κτῆμα ἦν Μακαρίου τινός. Τὸ κείμενον μονόστηλον (0,267 × 0,115).—α′) «Εἰς τὰ τετράστιχα τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐξήγησις κατὰ λέξιν».—β′) Ἐξήγησις κατὰ λέξιν τῶν ᾀσματικῶν ἰαμβικῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ κανόνων καὶ τῶν τριῳδίων τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος.

179. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιε' ἑκατ., μήκους 0,213, πλ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,147 × 0,095).

1. Ἐπιφανίου Κύπρου λόγος «εἰς τὴν τετραήμερον ἔγερσιν τοῦ Λαζάρου». Ἀρχ. «Πρὸς ὑψηλοτάτην ἡμῖν» κτλ., φ. 1.

2. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου». Ἀρχ. «Τί τοῦτο σήμερον», φ. 25.

3. «Γρηγεντίου λόγος κατὰ τῶν τὰ ἄζυμα φρονούντων». Ἀρχ. «Ὁ περὶ τῶν ἀζύμων λόγος», φ. 44β.

4. «Λόγος κατὰ Ἰουδαίων, πῶς δεῖ αὐτοῖς διαλέγεσθαι, ὅτε θέλουσιν ἐκεῖνοι καταστρέφειν τὸ κατὰ Χριστὸν μυστήριον». Ἀρχ. «Τοιοῦτόν τοι πάσχειν ἔοικας, ὁσιώτατε ἄνερ», φ. 79.

5. Ἀσκητικαί τινες διηγήσεις ἐκ τοῦ Γεροντικοῦ, φ. 108.

6. «Σύντομος διδασκαλία τοῦ θαυμασιωτάτου Γαληνοῦ τοῦ σπεύσαντος γράψαι εἰς τὰ τῶν μορίων πάθη, ἀνίατα καὶ δυσίατα, ὥστε εὐίατα γενέσθαι». Ἀρχ. «Καὶ πρῶτον μὲν» κτλ., φ. 202. Μέχρι τοῦ ρμβ' κεφαλαίου

180. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιε' ἑκατ. ἐκ φύλλων 198 (μήκους 0,207, πλ. 0,15). Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,135 × 0,092).—Ὠριγένους φιλοκαλία.

181. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιε' ἑκατ. ἐκ φύλλων 119, μήκους 0,208, πλ. 0,143. Τὸ κείμενον μονόστηλον (0,145 × 0,08).— α') Κανόνες ᾀσματικοὶ εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον. Ἀρχ. «Κανὼν τοῦ ἁγίου, φέρων ἀκροστιχίδα· Δημητρίῳ νῦν πρῶτον ὕμνον εἰσφέρω».—β') «Τριῴδια προσόμοια τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ψαλλόμενα καθ' ἡμέραν εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον, ποιηθέντα παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης κυροῦ Συμεών». Ἀρχ. «Τριῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τῇ δευτέρᾳ - - - Τῷ τὴν ἄθεον ἐγειρομένην» κτλ. Ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι πίναξ ἀναγραφικὸς ὑπάρχει γραπτῶν τινων βιβλίων.

182. Εὐχολόγιον ἀκέφαλόν τε καὶ κολοβόν, συνιστάμενον ἐκ φύλλων 202 (μήκους 0,219, πλ. 0,145), ὧν τὰ μὲν πρώτιστα 77 ἐγράφη τῇ ιδ' ἑκατονταετηρίδι,. τὰ δὲ λοιπὰ τῇ πεντεκαιδεκάτῃ. Τὸ κείμενον μονόστηλον. — Ἀκέφαλος ἀκολουθία τῆς γονυ-

κλισίας, φ. 1-2α. Ἀρχ. « - - - προσώπου αὐτοῦ ὅτι μ - - - εἰμὶ τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε λέγει Κύριος:- Ἱερεμίου:- Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με λέγων· τί σὺ ὁρᾷς, Ἱερεμία; καὶ εἶπον» κτλ.—Φύλλ. 2 Εὐχή, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἄχραντε, ἀμίαντε, ἄναρχε, ἀόρατε» κτλ.—Φύλλ. 4 Εὐχὴ ἑτέρα. Ἀρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην» κτλ.—Φύλλ. 7 Εὐχὴ ἑτέρα. Ἀρχ. «Ἡ ἀεννάως βρύουσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ πηγὴ» κτλ.—Φύλλ. 10 «Εὐχὴ τῆς κεφαλοκλισίας». Ἀρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς» κτλ. Εἶτα στιχηρὸν ἰδιόμελον εἰς ἦχον γ', οὗ ἡ ἀρχή· «Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν ἐμφανῶς» κτλ.—Φύλλ. 12β-25 «Ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν ἁγίων Θεοφανείων· γίνεται δὲ οὕτως: - Μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν ἱερέαν τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ἐξερχόμεθα πάντες ἐν τῷ λουτῆρι, προπορευομένου τοῦ ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ· ἡμεῖς δὲ ψάλλομεν τροπάριον ἐκ γ'· ἦχος πλ. δ': Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων» κτλ. — Φύλ. 25 «Εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγῖσαι παιδίον, λαμβάνον ὄνομα τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ». Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι τῇ μετὰ τὴν γέννησιν ὀγδόῃ ἡμέρᾳ προσάγεται τῷ ναῷ παρὰ τῆς μαίας τὸ βρέφος κτλ. Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ ἱκετεύομεν» κτλ. — Φύλ. 25β «Εὐχὴ ἑτέρα πρὸς ταύτην». Ἀρχ. «Ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ διὰ τοῦ μεγαλοφωνοτάτου» κτλ.—Φύλ. 27β «Εὐχὴ εἰς γυναῖκα τεσσαράκοντα ἡμερῶν τῆς γεννήσεως αὐτῆς». Ἀρχ. «Εὐλογεῖ ὁ ἱερεύς· τρισάγιον - - Δεῖ γινώσκειν ὅτι τῇ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ προσάγεται - - Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σοῦ δεόμεθα καὶ σὲ παρακαλοῦμεν» κτλ. — Φύλ. 29 «Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὸ γεννηθὲν βρέφος, ἐὰν ἄρα ἀσθενῇ καὶ οὐ θηλάζει, ἀλλὰ πρὸς θάνατον ἀφορᾷ, οὐ χρὴ περιμένειν» κτλ.— «Νομικὸν ἐκ τῶν τιη' θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ. Χρὴ γινώσκειν, ὅτι εἰ αἱ πέντε μῆνας ἐγκυμονοῦσαι, εἰ τύχῃ ὑπό τινος πληγῆς» κτλ.—Φύλ. 29β «Εὐχὴ εἰς τὸ ποιῆσαι κατηχούμενον. Ἀποδύει αὐτὸν καὶ ὑπολύει καὶ ἵστησιν αὐτὸν κατὰ ἀνατολὰς καὶ ἐμφυσᾷ αὐτῷ τρίτον, σφραγίζων τὸ μέτωπον αὐτοῦ καὶ τὸ στόμα καὶ τὸ στῆθος, καὶ λέγει. Ἐξορκισμὸς αος. Ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, Κύριε ὁ Θεὸς ἀλη-

θείας» κτλ. Φύλ. 30β Ἐξορκισμὸς β'. Φύλ. 31β Ἐξορκισμὸς γ'. Φύλ. 32β Ἐξορκισμὸς δ'. — Φύλ. 33α «Εὐχὴ μετὰ τὸ ποιῆσαι κατηχούμενον τὸν πρὸς ὥραν βαπτιζόμενον. Ὁ ὤν, δέσποτα Κύριε, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σου» κτλ. — Φύλ. 41α «Εὐχὴ εἰς τὸ ἀπολοῦσαι τὸν νεοφώτιστον τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ τῇ μετὰ τὸ βάπτισμα». Ἀρχ. «Ὁ λύτρωσιν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ ἁγίου σου βαπτίσματος τῷ δούλῳ σου δωρησάμενος» κτλ. — Φύλ. 41β «Εὐχὴ εἰς τὸ ἀπολοῦσαι τὸν νεοφώτιστον». Ἀρχ. «Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ διὰ τῆς κολυμβήθρας» κτλ.—Φύλ. 42α «Εὐχὴ εἰς τὸ ἀποκουρεῦσαι παιδίον». Ἀρχ. «Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῇ εἰκόνι σου τιμήσας τὸν ἄνθρωπον» κτλ.—Φύλ. 43β «Ἀκολουθία εἰς μνῆστρα· ἀρχὴ τοῦ ἀρραβῶνος. Ἵσταται ὁ μὲν πρεσβύτερος ἐν τῷ ἱερατ(ε)ίῳ, οἱ δὲ ἁρμοζόμενοι πρὸ τῶν θυρῶν» κτλ.—Φύλ. 56α «Ἀκολουθία εἰς ἀδελφοποίησιν». — Φύλ. 58α «Ἀκολουθία ἐὰν συμβῇ προσφάτως ἐμπεσεῖν ἐκ τῶν ἀκαθάρτων εἰς ἀγγεῖον οἴνου καὶ ἐλαίου. Χρὴ τὸ ἐμπεσὸν ἀκάθαρτον παραχρῆμα ῥίπτεσθαι ἔξω» κτλ. — Φύλ. 59β «Εὐχὴ ἐπὶ παντὸς σκεύους μιανθέντος». Ἀρχ. «Δέσποτα καρδιογνῶστα Κύριε, ὁ ἐπιστάμενος τὰ πάντα πρὶν γενέσεως» κτλ.—Φύλ. 60α «Εὐχὴ ἐπὶ ἀνορύξει φρέατος». Ἀρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος» κτλ.—Φύλ. 61 «Εὐχὴ ἐπὶ καθαρισμοῦ φρέατος». Ἀρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πάντα καλὰ λίαν ποιήσας» κτλ.—Φύλ. 62α «Εὐχὴ ἐπὶ φρέα(τος) μιανθέντος» (κῶδ. μιανθέντα). Ἄντλησον ἐξ αὐτοῦ κάδους μ' καὶ βάλε ὕδωρ τῶν ἁγίων Θεοφανίων, καὶ θυμιάσας - - Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ δι' ὀπτασίας σου καὶ φωνῆς νομοθετήσας» κτλ.—Φύλ. 63α «Εὐχὴ ἐπὶ μιαροφαγησάντων». Ἀρχ. «Δέσποτα κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν» κτλ.—Φύλ. 63β «Εὐχὴ ἐπὶ παντὸς εἴδους μιανθέντος». Ἀρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς ὁ μόνος ἅγιος» κτλ. — Φύλ. 64α «Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἐν βρώμασι σκανδαλισθέντων». Ἀρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ κορυφαίῳ τῶν ἀποστόλων σου» κτλ.—Φύλ. 64β «Ἀκολουθία ἐπὶ τεκνοποιητῶν». Ἀρχ. «Εἰσέρχεται ὁ μέλλων υἱοθετεῖσθαι» κτλ. — Φύλ. 66β «Εὐχὴ εἰς εὐλογίαν οἴκου νέου».

Ἀρχ. «Ἅπτουσι κηροὺς δ' - - Ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν» κτλ.— Φύλ. 67α «Εὐχὴ εἰς εἴσοδον οἴκου». Ἀρχ. «Δέσποτα κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ εὐλογήσας» κτλ. — Φύλ. 67β «Εὐχὴ ἐπὶ θεμελίου ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἀρεσθεὶς» κτλ. — Φύλ. 67β «Εὐχὴ εἰς ἀπαρχὴν σπόρου». Ἀρχ. «Ὁ ὢν δέσποτα κύριε» κτλ. — Φύλ. 68β «Εὐχὴ ἐπὶ θέρους». — Φύλ. 69α «Εὐχὴ εἰς ἅλωνα, ὅταν θέλ(ῃς) μετρήσειν». — Φύλ. 70α «Εὐχὴ πρὸς τὸ φυτεῦσαι ἄμπελον». — Φύλ. 70β «Εὐχὴ εἰς τὰς σταφυλάς». — Φύλ. 71α «Εὐχὴ ἐπὶ τρύγους». — Φύλ. 71β «Εὐχὴ εἰς εὐλογίαν οἴνου». — Φύλ. 71β «Εὐχὴ ἐπὶ τρύγους». — Φύλ. 71β «Εὐχὴ εἰς εὐλογίαν οἴνου». — Φύλ. 71β «Εὐχὴ εἰς θυσιαστήριον μιανθὲν ὑπὸ ἐθνικῶν». — Φύλ. 73α «Εὐχὴ εἰς ὕψωσιν σταυροῦ». — Φύλ. 73α «Εὐχὴ εἰς σεισμόν». — Φύλ. 74β «Εὐχὴ εἰς φόβον». — Φύλ. 74α «Εὐχὴ ἐπὶ ἀνομβρίας». — Φύλ. 74β «Εὐχὴ ἑτέρα». — Φύλ. 75β «Εὐχὴ λεγομένη ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ὅταν μέλλει μεταλαβεῖν ὁ λαός». — Φύλ. 76α «Εὐχὴ συγχωρητικὴ ὑπὸ πνευματικοῦ». — Φύλ. 76β «Εὐχὴ ἐπὶ προπετῶς ὀμνυόντων». — Φύλ. 77α «Εὐχὴ ἐπὶ χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων». — Φύλ. 77β «Εὐχὴ ἐν τῷ μέλλειν ἀριστᾶν». — Φύλ. 77β «Εὐχὴ μετὰ τοῦ ἀρίστου» (=τὸ ἄριστον). — Φύλ. 78α «Εὐχὴ εἰς εὐλογίαν οἴνου νέου». — Φύλ. 78β «Εὐχὴ εἰς τὸ πλεῦσαι πλοῖον». — Φύλ. 79β «Εὐχὴ ἐπὶ προσφερόντων ἀπαρχάς». — Φύλ. 80α «Εὐχὴ εἰς πόλεμον πορνείας». — Φύλ. 81β «Εὐχὴ λεγομένη εἰς κάμινον ἀσβέστου». — Φύλ. 82α «Εὐχὴ εἰς ἄυπνον». — Φύλ. 82α «Ἀκολουθία εἰς πτῶσιν προβάτων». — Φύλ. 83β Ἀποστολοευαγγέλια εἰς λιτὰς καὶ ἑορτάς. — Φύλ. 101α «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου». Ἀρχ. «Ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον» κτλ. — Φύλ. 113β «Ἡ θεία λειτουργία τῶν Προηγιασμένων». — Φύλ. 117β «Εὐαγγέλια ἑωθινά». — Φύλ. 125β Ἀποστολοευαγγέλια. — Φύλ. 129α «Ἐξοδιαστικὸν περιέχον τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν τῶν τεθνεώτων». Ἀρχ. «Ἀποθανόντος τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται ὁ ἱερεὺς» κτλ. — Φύλ. 157α «Τάξις γινομένη ἐπὶ τελευτήσαντος μοναχοῦ». Ἀρχ. «Μετὰ

τὸ ἀποσπογγισθῆναι αὐτὸν» κτλ.—Φύλ. 167β «Ἀποστολοευαγγέλια νεκρώσιμα».—Φύλ. 174α «Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου».—Φύλ. 199β «Εὐχὴ συγχωρητικὴ ἀπὸ πατρὸς πνευματικοῦ. Κειμένη ἡ δεξιὰ χεὶρ αὐτοῦ ἐπάνω τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐξομολογουμένου» κτλ.—Φύλ. 201β Εἰς εὐχέλαιον κανὼν ᾀσματικὸς εἰς ἦχον πλάγιον β'. Κεκολοβωμένος.

183. Τεῦχος χάρτινον (μήκους 0,222, πλ. 0,158), γραφὲν ἔτει 1685-ῳ. Ἐν τῇ ἄνω ᾤᾳ τῆς 1-ης σελίδος· «1778 εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἱεροθέου ἦνι ἀφηέρομα τοῦ Δασκαλάκυ Τζόρτζη ~ φευρουαρίου εἰς τὸ Μετόχι τοῦ Ἁγίου Τάφου». Καὶ πάλιν ἐν τῇ κάτω ᾤᾳ· «νῦν δὲ Καλλινίκου τοῦ Ἡρακλείας· νῦν δ' αὖθις ὠνήθη παρὰ τοῦ Γεωργίου Ἀδριανουπολίτου».

1. «Σύνοψις τῆς λογικῆς τοῦ Ἀριστοτέλους, ποιηθεῖσα κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως». Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτω τοῖς ἀνθρώποις τίμιον» κτλ., σελ. 1-52, ἔνθα τὸ «Τέλος τῶν πέντε τοῦ Πορφυρίου φωνῶν». Εἶτα δύο φύλλα ἀσελίδωτα, παντάπασιν ἄγραφα.

2. «Σύνοψις τοῦ περὶ κατηγοριῶν βιβλίου» κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, σελ. 53-96.

3. «Σύνοψις τῶν μετὰ τὰς κατηγορίας», κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, σελ. 97-102, ἔνθα τὸ «Τέλος τῶν κατηγοριῶν καὶ τῷ Θεῷ δόξα: — 1685 ἐν πόλει τοῦ Γιασίου ἐν Οὐγκροβλαχίᾳ ὀκτωμβρίου».

4. «Σύνοψις τοῦ περὶ ἑρμηνείας βιβλίου» κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, σελ. 103.

5. «Σύνοψις τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν», σελ. 130-173.

6. «Σύνοψις τῶν περὶ ἀποδείξεως βιβλίων τῶν ὑστέρων ἀναλυτικῶν», σελ. 174-192, ἔνθα τὸ «1685 ἐν πόλει τῆς Βλαχίας Βουκουρεστίῳ ἐταχυγράφη»· εἶτα· «Καὶ τόδε Καλλινίκου, νῦν δὲ Γεωργίου καὶ τῆς τύχης».—Σελ. 193-196 ποικίλαι σημειώσεις.

184. Τεῦχος χάρτινον (μήκους 0,215, πλ. 0,16), συναπαρτισθὲν ἐκ ποικίλων χειρογράφων ὑπὸ λογίου τινὸς ἀνδρὸς τῆς ιη,

ἑκατ., ὅστις πρὸ ἑνὸς ἑκάστου τῶν χειρογράφων ἐκείνων προέταξε γράψας ἐν ἰδίοις φύλλοις ὅ τι περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγίνωσκε συγγραφέων.

α') Φύλλα 10 τῆς ιη' ἑκατ., ὧν τὸ μὲν ἔσχατόν ἐστιν ἄγραφον, τὸ δὲ πρώτιστον ἐμπεριέχει τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει περιεχομένων συγγραφῶν· τὰ δὲ λοιπὰ τῶν φύλλων τούτων περιέχει ἐν ἑαυτοῖς τάδε·—α') Φύλλ. 2 Μαρτυρίαι περὶ Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως ἐκ τῆς Δωδεκαβίβλου τοῦ Δοσιθέου (βιβλίον ιβ'), ἐκ τῆς Μελετίου ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας (βιβλ. ιζ' κεφ. η', § β), ἐκ τοῦ Περιηγηματικοῦ Πυκτακίου Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Ναούσης (σελ. 56), ἐκ τοῦ Καταλόγου Δημητρίου Προκοπίου καὶ ἐκ τῆς προσφωνηματικῆς ἐπιστολῆς Ἀντωνίου Βόρτωλι τοῦ τυπογράφου, τῆς ἐν τῇ γραμματικῇ τοῦ Σουγδουρῆ (Ἐνετίῃσι ,αψνβ').—β') Φύλλ. 3 «Ἰωάννου τοῦ Καρυοφύλλου ἐπιγράμματα εἰς τὸν σοφώτατον καὶ θεολογικώτατον κύριον Θεόφιλον Κορυδαλλέα»[1].—γ') Φύλλ. $3^{β}$ «Περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαυροκορδάτου» μαρτυρίαι ἐκ τῆς Μελετίου ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας, «ἐκ τῶν τοῦ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ἀποσημειώσεων κατὰ τοῦ Καρυοφύλλου», «ἐκ τοῦ βίου Εὐγενίου Αἰτωλοῦ κατὰ Γόρδιον», «ἐξ ἐπιστολῆς Ἀναστασίου Γορδίου πρὸς τὸν αὐθέντην Νικόλαον βοεβόδαν», «ἐκ τῆς ἱστορίας Μητροφάνους Γρηγορᾶ περὶ τῶν συμβάντων τῇ Βλαχίᾳ» καὶ «ἐκ τοῦ περὶ λογίων Γραικῶν σχεδιάσματος Δημητρίου Προκοπίου».—δ') Φύλλ. 7 «Ἔλεγχος τῶν ἐν τῇ ῥητορικῇ τοῦ Κορυδαλλέως περιεχομένων».

β') Φύλλ. 11-22. Χειρόγραφον τῆς ιζ' ἑκατ., οὗ μόνα τὰ ἓξ πρώτιστα φύλλα περιέχουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὰ (Θεοφίλου Κορυδαλλέως)

[1] Τὸ ἐν τῷ κώδικι τούτῳ κείμενον τῶν ἐπιγραμμάτων ἔχει κατὰ λέξιν οὕτως:

Εἴ τις ἐῆν τετράγωνον ἔχων στεφάνην ἀρετάων,
    εὐσεβίης, σοφίης, παρθενίης τ' ἀγαθῆς,
σεμνοπρεπείης, τοῖον Ἀχαιοῖς φέρτατον ἴσθι
    Θεύφιλον εὐκλεέα, πάνυ Κορυδαλέα.

Ἄλλο.

Ἴκελον ὑψιμέδων νόα ὤναξ ὤπασε θειὸς
    λαμπρόν, σοῖο φυῇ, αὐτὰρ ἐῇ γενεῇ
Θεύφιλε ἴχνος εὐκλεὲς ὀλβιότευκτε σοφίης,
    θευλογίης ἱερῆς, ἠδέ τε ῥητορίης·
σῇσι τέως πτερύγεισιν ἐπαυχέι πᾶς λαὸς εὔφρων
    ὄλβιος εὐσεβέων ἠδέ τε πρεσβυτέρων.

«Προλεγόμενα τῆς ῥητορικῆς», ὧν ἡ ἀρχή· «Τὴν ἔμφυτον ἐπι-ἐπιθυμίαν καὶ ἔφεσιν» κτλ.

γ') Φύλλ. 23-120. Χειρόγραφον λογίου τινὸς ἀνδρὸς τῆς ιη' ἑκατ., ἐμπεριέχον ἀνωνύμως τε καὶ ἀνεπιγράφως πλῆρες σύστημα ῥητορικῆς τέχνης μετὰ τῶν προλεγομένων Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλλέως.. Τὰ κατόπι τέσσαρα φύλλα (121-124) ἄγραφα.

δ') Φύλλ. 125-267. Χειρόγραφον τῆς ιζ' ἑκατ. (Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου) «σύνοψις τέχνης ῥητορικῆς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν». Ἀρχ. «Τί ἐστι ῥητορική; Ῥητορική ἐστι τεχνικὴ δύναμις λόγων» κτλ. Τὰ κατόπι τέσσαρα φύλλα (268-271) ἄγραφα.

ε') Φύλλ. 272-282. Αὐτόγραφον Κοσμᾶ ἱερομονάχου, γραφὲν ἔτει «͵αχο' [=1670] ἰουνίου κζ' ἐν Σκεπαστῷ χωρίῳ». Τοῦ αὐτοῦ Κοσμᾶ «περὶ ῥητορικῆς ὡς ἐν συντομίᾳ» μετὰ προλόγου, οὗ ἡ ἀρχή· «Πάντα ἐστάθηκεν ἡ ῥητορικὴ ἀληθινὰ ἐμπρὸς εἰς ὅλα τὰ ἔθνη» κτλ. Ἐν τῷ αὐτῷ προοιμίῳ λέγει ὁ Κοσμᾶς ταῦτα (φ. 273α)· «κἀγὼ ὁ ἀνάξιος, ἀδελφέ μου ἐν ἁγίῳ πνεύματι, τοῦ πανιερωτάτου ἡμῶν καὶ λογιωτάτου πατρός, αὐθεντὸς καὶ δεσπότου ἁγίου Ἀδριανουπόλεως ἀρχιδιάκονε φίλτατέ μοι καὶ περιπόθητε, ὄχι πῶς χάριτι Χριστοῦ εἶμαι ἄμοιρος πάντως» κτλ. Καὶ παρὰ ταῦτα ἐν τῇ ᾤᾳ ἀναγινώσκεται τὸ σημείωμα τοῦτο· «Ἐν ἔτει ͵αχμδῳ [=1644] μηνὶ σεπτεμβρίῳ, ἰνδικτ. ιγ^ης, ἐχειροτονήθη ὁ Ἀδριανουπόλεως Νεόφυτος, οὗ ἀρχιδιάκονος ἐχρημάτισε Κύριλλος ὁ Κυζίκου καὶ μετὰ ταῦτα πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως» [1]. Καὶ τοῦτο μὲν τὸ σημείωμα ἔγραψεν ὁ αὐτοῦ τούτου τοῦ κώδικος λόγιος κατασκευαστής, αὐτὸς δὲ ὁ Κοσμᾶς μετὰ τὴν ἑαυτοῦ ῥητορικὴν ἔγραψεν εἴκοσι καὶ ἓξ στίχους πρὸς τὴν Θεοτόκον, ὧν ὁ πρῶτος ἔχει οὕτω· «Χαῖρε καὶ ἠνορέης ἐρικυδέος ἀνδράσι πηγή» κτλ. Τὸ 283-ον φύλλον ἀφέθη ἄγραφον.

ς') Φύλλ. 284-291. Τετράδιον τῆς ιζ' ἑκατ., οὗ μόνα τὰ τρία πρώτιστα φύλλα ἐστὶ γεγραμμένα. Ἀδήλου «περὶ τῶν σχημάτων τῶν ῥητορικῶν καὶ ποιητικῶν». Ἀρχ. «Σχῆμα α'. Ἡ παλιλ-

[1] Οὗτός ἐστι Κύριλλος ὁ δ', ὁ ἔτει 1711-ῳ γενόμενος πατριάρχης οἰκουμενικός.

λογία λέγεται καὶ ἐπίζευξις, οἷον τὸ τοῦ Δημοσθένους μιαρὸν μιαρὸν θηρίον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι» κτλ.

ζ') Φύλλ. 292-297. Γράψιμον τῆς ιη' ἑκατ. Ἐν τῇ ἀρχῇ περὶ Νικηφόρου τοῦ Βασιλάκη ἐκ τοῦ Συνταγματίου τοῦ πατριάρχου Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ (σελ. 32).—«Ἠθοποιίαι κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Βασιλάκη». 1) «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Σαμψών, αὐξηθείσης τῆς τριχὸς αὐτοῦ, καὶ μέλλων ἐπικατασεῖσαι τὸν οἶκον τοῖς ἀλλοφύλοις, μετὰ τῆς Δαλιδᾶς συμποσιάζουσι». Ἀρχ. «Ὦ χεῖρες, εἰς οἷον ἡμῖν πέρας» κτλ. Walz, Rhet. Graeci, τ. I, σ. 480. 2) «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ ἐκ γενετῆς τυφλὸς ἀναβλέψας». Ἀρχ. «Ὕπαρ ἔστι μοι τὰ τῆς ὄψεως», φ. 293α. Walz, σ. 501. 3) «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Ἅδης τετραημέρου τοῦ Λαζάρου ἀναστάντος». Ἀρχ. «Ὦ πάντα πρότερον ἰδεῖν τε καὶ παθεῖν», φ. 293β. Walz, σ. 466. 4) «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ πατὴρ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου μετὰ τὸ γεννηθῆναι τὸν πρόδρομον καὶ αὐτὸν ἀπολυθῆναι τῆς ἀφωνίας». Ἀρχ. «Ἐπανῆκέ μοι μετὰ παιδὸς» κτλ., φ. 294β. Walz, σ. 483. 5) «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ἡ Θεοτόκος, ὅτε μετέβαλεν ὁ Χριστὸς τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον ἐν τῷ γάμῳ». Ἀρχ. «Ὡς παῖδά σε περιπτύξομαι», φ. 295α. Walz, σ. 499. 6) «Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ δοῦλος τοῦ ἀρχιερέως ἀποκοπεὶς τὸ ὠτίον παρὰ τοῦ ἁγίου Πέτρου καὶ ἰαθεὶς παρὰ τοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Τὸν μαθητὴν κατηγορήσω τοῦ θράσους», φ. 295β. Walz, σ. 504. Εἶτα 7) «Ἀνωνύμου. Τίνας ἂν εἴποι λόγους Πέτρος ἐν τῇ μετὰ τὴν ἄρνησιν τοῦ Κυρίου μετανοήσει καὶ ἐπιστροφῇ». Ἀρχ. «Ὦ δείλαιος ἐγώ, οὐαί μοι τοῦ δεινοτάτου πτώματος», φ. 279α.

η') Φύλλ. 298-311. Γράψιμον τῆς ιη' ἑκατ. Τὰ φύλλα 303-313 ἄγραφα.—«Ἰωάνου διακόνου νομοφύλακος τοῦ Εὐγενικοῦ ἔκφρασις τάπητος Βρεττανικοῦ. Ῥῆγες ἐν παραδείσῳ». Ἀρχ. «Ῥὴξ ἐν λειμῶνι καὶ ἡ βασιλὶς παρὰ τὸν ῥῆγα καὶ ῥοδωνιὰ περὶ αὐτοὺς» κτλ. Boissonade, Anecdota nova, τ. I, σ. 340. Εἶτα (φ. 301) «Ὁ νομοφύλαξ τῷ δεσπότῃ. Πλάτανος». Ἀρχ. «Καὶ ἄλλα μὲν σμικράττα» κτλ. Boissonade ἔνθ. ἀνωτ. σ. 331.

θ') Φύλλ. 312-341. Γράψιμον τῆς ιζ' ἑκατ. Ἀδήλου περὶ ῥητορικῶν σημάτων ἀκέφαλον ὑπόμνημα. Ἀρχ. « - - ὡς δυσπαράδεκτον τοῖς ἀκροαταῖς, οἷον τολμα ..... Ἐπιδιόρθωσίς ἐστιν τῇ μὲν χρείᾳ ταύτην τῇ προδιορθώσει· διαφέρει δὲ ὅτι τὴν τοῦ λόγου θεραπείαν ὕστερον τίθησιν» κτλ.

ι') Φύλλ. 342-345. Γράψιμον τῆς ιη' ἑκατ. Μαρτυρίαι «περὶ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητὸς» ἐκ διαφόρων βιβλίων.—Φ. 343 «Ἐπίγραμμα (στίχοι 18) πρὸς τὸν πανιερώτατον καὶ σοφώτατον δεσπότην Γεράσιμον τὸν Βλάχον ἐκ Κρήτης, μητροπολίτην Φιλαδελφείας» κτλ. Ἀρχ. «Ὄρθριος ἀντέλλων τεθρίππῳ». Ποίημα Νικολάου Βουβουλίου τοῦ ἰατροσοφιστοῦ.—Φ. 344 «Πίναξ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἐπιστολιμαίου χαρακτῆρος» καὶ «Πίναξ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἐγχειριδίου τῆς μετρικῆς τέχνης».

ια') Φύλλ. 346-404. Χειρόγραφον τῆς ιζ' ἑκατ., ὅπερ ἦν «Ἐκ τῶν τοῦ Βησσαρίωνος Μακρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων»[1].—1) «Περὶ ἐπιστολιμαίου χαρακτῆρος, συντεθέντος παρὰ Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητός, κήρυκος τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ διδασκάλου πασῶν τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους». Ἀρχ. «Κεφάλαιον α'. Περὶ ἐπιστολῆς καὶ τῆς αὐτῆς συνθέσεως. Ἐπιστολὴ μὲν οὖν ἐστιν ἀπόντος ἀνθρώπου πρὸς ἀπόντα διάλεξις» κτλ. Κεφάλαια λς'.—2) Φ. 384 «Ἐπιστολαὶ διάφοροι πρὸς διαφόρους»· μία καὶ μόνη ἐπιστολὴ Ἀρσενίου Καλούδη Βαρθολομαίῳ ἱερεῖ τῷ Συροπούλῳ, ἐκ Βενετίας 1656.—3) Φ. 385 «Περὶ μέτρων ἐποποιίας».—4) Φ. 386-404 «Ἐγχειρίδιον τῆς μετρικῆς τέχνης παρὰ Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητός» κτλ. Ἀρχ. «Ἡ μελιτόρρυτος τῶν Μουσῶν κιθάρα» κτλ. Κεφάλαια κ'.

ιβ') Φύλλ. 405-409. Γράψιμον τῆς ιη' ἑκατ. «Ἀπὸ ἰδιοχείρου Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων. Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου

[1] Περὶ τοῦ Βησσαρίωνος τούτου ὅρα τὴν ἐμὴν Ἔκθεσιν παλαιογραφικῶν ἐρευνῶν (ἐν τῷ Ἑλλην. Φιλολογ. Συλλόγῳ· παράρτημα τ. ιζ'), σ. 10, καὶ ἰδίᾳ τὴν Συμβολὴν Β. Μυστακίδου εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ἐν Ἰωαννίνοις σχολείων (Ἀθήν. 1886). σ. 8-12.

γνῶμαι τετράστιχοι» μετὰ σχολίων ἐν ταῖς ᾠαις. — Φύλλ. 409 «Διάγραμμα τῶν ποδῶν» τῶν μέτρων.

185. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 21, μήκους 0,218, πλ. 0,17. Δίπτυχα καὶ τακτικὸν τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ἱερουσαλήμ. — α') Δίπτυχα, ἀντιγραφέντα «ἔκ τινος παλαιοῦ χειρογράφου βιβλίου, κειμένου ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἁγιωτάτου πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων». Ἀρχ. «Εἶτα ἄρχονται τῆς θείας ἐκτενοῦς ἱκεσίας» κτλ., φ. 1-5. — β') «Ἔκ τινος παλαιοῦ νομίμου καὶ τακτικοῦ, κειμένου ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἁγιωτάτου πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων». Τακτικόν, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπαρχία Παλαιστίνης α'. Αἰλία (Ἱεροσόλυμα, Ἁγία Πόλις, θρόνος πατριαρχικός), Καισάρεια μητρόπολις» κτλ., φ. 6-7.— γ') «Τακτικὸν τῆς ἐνορίας τῶν μητροπόλεων καὶ ἐπισκοπῶν τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ»[1]. Ἀρχ. «Παρὰ τῆς πέμπτης οἰκουμενικῆς συνόδου» κτλ., φ. 8-13. — δ') «Ἐκ τοῦ τακτικοῦ τοῦ δευτέρου τόμου τῶν Πανδεκτῶν ἐν ταῖς σημειώσεσι, σελίδι 146». Ἀρχ. «Ἐπαρχία Παλαιστίνης α'», φ. 13β. — ε') «Ἔκ τινος νομίμου παλαιοῦ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων κειμένου. Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας ἐκ τῶν τριῶν ἐπιστολῶν περὶ ἀζύμου». Ἀρχ. «Ἀπὸ τῆς πρώτης. Οἱ τὰ Σάββατα» κτλ., φ. 14-17.—ϛ') Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῆς τελετῆς τοῦ Ἁγίου Φωτός. Ἀρχ. «Ἡ ἀκολουθία οὕτως· τὸ ἑσπέρας, ὅταν γίνεται ὥρα θ', κατεβαίνει ὁ πατριάρχης σὺν τῷ κλήρῳ ἀλλαγμένοι ἄσπρα» κτλ., φ. 18-21. Ἀνάλεκτα ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας, τ. II, σ. 179.

186. «Ἰατρικὰ οἰκιακὰ καὶ εἰς τὰς ὁδοιπορίας ἀναγκαῖα». Κεφάλαια λϛ'. Ἀρχ. «Εἰς κάθε οἰκίαν εὑρίσκονται πρόχειρα πολλὰ ἐξαίρετα ἰατρικὰ» κτλ. Χάρτης. Σελίδες 25, γραφεῖσαι περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατονταετηρίδος.

187. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιε' ἑκατονт. ἀκέφαλον, ἐκ φύλλων 82, μήκους 0,25, πλ.0, 148. Τὸ ἐν αὐτῷ κείμενον, ἀντιγραφὲν ὑπὸ λογίου τινὸς ἀνδρὸς ἐξ ἀντιγράφου ἐφθαρμένου ἐν πολλοῖς τόποις, ὡς

[1] Κατεχωρίσθη ἐξ ἑτέρου κώδικος ἐν τῇ Ἱεροσολυμιτάδι Γρ. Παλαμᾶ, σ. τοϛ'-τπβ'.

ἔστιν εἰκάσαι ἐκ τῶν ἐν τῷ κώδικι τούτῳ χασματίων, ὑπάρχει κατὰ μίαν ἑκάστην τῶν σελίδων μονόστηλον ἐκ γραμμῶν τριάκοντα (0,142 × 0,085). — [Πρόκλου νεοπλατωνικοῦ] ἀκέφαλος ἑρμηνεία εἰς τὸν Πλάτωνος Ἀλκιβιάδην α'. Ἀρχ. « - - - τοῦ νεανίσκου τὴν ἀμαθίαν· ὅλως δὲ αὐτὸ τοῦτο ζητητέον ἀπὸ ποίας αἰτίας ὁ Ἀλκιβιάδης τὸ ἀνενδεὲς τοῦτο στοιχεῖον ἐτίθετο τῆς εὐδαίμονος ζωῆς» κτλ. Τέλος· «εἰ γὰρ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν ἀντιστρέφει, καὶ τὰ ἀντικείμενα αὐτοῖς τὸ κακὸν καὶ τὸ αἰσχρόν. Τῷ θεῷ δόξα».

188. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 257, μήκους 0,205, πλ. 0,155.—α') Χριστοφόρου Ἀλεξανδρείας λόγος. οὗ ἡ ἀρχή· «Πάντες μέν, ἀγαπητοί, τοὺς κατὰ καιρὸν ἀρχιερεῖς» κτλ., φ. 1.—β') Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος πρὸς τοὺς εἰς τὰς ἱπποδρομίας ἀναβαίνοντας. Ἀρχ. «Βούλομαι τῆς συνήθους πάλιν ἅψασθαι» κτλ., φ. 11.—γ') Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου καὶ κατὰ Ἀρείου. Ἀρχ. «Τῇ προτέρᾳ Κυριακῇ» κτλ.. φ. 26. — δ') «Διήγησις ψυχωφελὴς πάνυ περὶ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τιμίας καὶ ἁγίας εἰκόνος τῶν Χαλκοπρατείων» κτλ. Ἀρχ. «Ἀδελφοί, διήγησίν τινα βούλομαι» κτλ., φ 36. — ε') Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου «ὁμιλία εἰς τὴν πόρνην τὴν ἀλείψασαν τὸν Κύριον μύρῳ ἐν τῷ δείπνῳ, τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετάρτῃ». Ἀρχ. «Πολλῶν τοίνυν ὄντων», φ. 54β. — ς') Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν δεῖπνον τοῦ Σωτῆρος. Ἀρχ. «Ἐβουλόμην, ἀγαπητοί, τῆς κατὰ τὸν πατριάρχην πάλιν» κτλ., φ. 68.— ζ') «Λεοντίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων λόγος εἰς τὴν ἁγίαν ἑορτὴν τῶν Βαΐων». Ἀρχ. «Ἤδη τῆς δεσποτικῆς πανηγύρεως» κτλ. φ. 90β. — η') Ἰωάννου Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν. Ἀρχ. «Ὀφθαλμὸς μὲν ὁρῶν» κτλ., φ. 97β. Παρέπονται πολλαὶ ἕτεραι ὁμιλίαι τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου μέχρι τοῦ 227-ου φύλλου.—θ') Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου λόγος εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου. Ἀρχ. «Ἐκ τῆς χώρας θέρος» κτλ., φ. 229.—ι') «Βίος ἐν συντόμῳ τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνου τοῦ Μαύρου». Ἀρχ. «Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Εὐφρόσυνος» κτλ., φ. 237. Ἐλλείπει τῷ κώδικι τὸ τέλος τούτου τοῦ

βίου.—ια') Μαρτύριον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης. Ἀρχ. «Ἔτους τριακοστοῦ πέμπτου βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβοῦς Μαξεντίου» κτλ., φ. 241-257. Κείμενον ἀτελές.

189. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 229, μήκους 0,205, πλ. 0,148. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος.

1. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου κυρίου Θεοδοσίου τοῦ Κορυδαλλέως, πρώην μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης, ἔκθεσις συνοπτικὴ τῆς ὅλης συλλογιστικῆς πραγματείας». Ἀρχ. «Ὅσα ἕνεκά του κινεῖται», φ. 1.

2. «Τοῦ σοφωτάτου Κορυδαλλέως συνοπτικαὶ ἀποσημειώσεις εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας τοῦ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ. «Ἐπὶ πάσης διδασκαλίας καὶ τέχνης», φ. 118.

3. «Τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου Κορυδαλλέως σύντομοι σχολαστικαὶ ἑρμηνεῖαι εἰς τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους πρότερα ἀναλυτικά». Ἀρχ. «Φωναὶ μὲν ἡ πᾶσα τῆς λογικῆς πραγματείας ὕλη», φ. 151.

4. «Τοῦ αὐτοῦ Κορυδαλλέως εἰς τὰ ὕστερα τοῦ Ἀριστοτέλους ἀναλυτικά». Ἀρχ. «Τὸ ἀναγκαιότατον εἰς θήραν τοῦ ἀληθοῦς», φύλ. 129.

5. «Ἑπτὰ ἡλικίαι τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸν Ἱπποκράτην», φύλ. 299.

190. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 198, μήκους 0,20, πλ. 0,15. Τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23 (0,155 × 0,10). Φύλλα ἄγραφα· 123-126, 142.

1. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, περὶ τῆς ἀρχαιότητος Μωσέως καὶ τῶν παρ' Ἑβραίοις προφητῶν, ἐκ τοῦ πρὸς τὰ τοῦ ἐν ἀθέοις Ἰουλιανοῦ λόγου α'». Ἀρχ. «Ὁ τοίνυν Μωσῆς ὁ θεσπέσιος», φ. 1.—«Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου». Ἀρχ. «Μωσέως πέρι καὶ τῆς τῶν μετ' αὐτὸν προφητῶν ἀρχαιότητος» κτλ., φ. 6β. — «Ἀπὸ τοῦ τρίτου τῶν Ἀφρικανοῦ χρονογραφιῶν». Ἀρχ. «Μέχρι μὲν ὀλυμπιάδων οὐδὲν ἀκριβὲς ἱστόρηται», φ. 10α.—«Ἀπὸ τοῦ πρὸς Ἕλληνας Τατιανοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ». Ἀρχ. «Νῦν δὲ προσήκειν μοι

νομίζω παραστῆσαι» κτλ., φ. 12α.—«Ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν Κλήμεντος στρωματέων περὶ τοῦ αὐτοῦ». Ἀρχ. «Εἴρηται μὲν οὖν ἀκριβῶς Τατιανῷ», φ. 16α.—«Ἀπὸ τοῦ πρώτου τῶν Φλαυίου Ἰωσήπου περὶ τῆς τῶν Ἰουδαίων ἀρχαιότητος». Ἀρχ. «Ἄρξομαι δὲ πρῶτον ἀπὸ τῶν παρ' Αἰγυπτίοις γραμμάτων», φ. 18β.—«Ὡς ἀπάσης τῆς παρ' Ἑβραίοις ἱστορίας νεώτεροι τυγχάνουσι τῶν παρ' Ἕλλησι φιλοσόφων οἱ χρόνοι». Ἀρχ. «Ἀλλὰ τί δεῖ πλῆθος ταῖς ἀποδείξεσιν» κτλ., φ. 20α.—«Ὡς τὰ πάντα παρὰ Βαρβάρων Ἕλληνες ὠφέληνται». Ἀρχ. «Πρῶτος τοιγαροῦν ὁ τὰ κοινὰ γράμματα» κτλ., φ. 22β.—«Περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν Κλήμεντος». Ἀρχ. «Ἰατρικὴν δὲ Ἆπιν Αἰγύπτιον» κτλ., φ. 23β.—«Ἰωσήπου περὶ τοῦ αὐτοῦ». Ἀρχ. «Πρῶτον οὖν ἐπέρχεταί μοι πάνυ θαυμάζειν» κτλ., φ. 24β.—«Ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν Διοδώρου». Ἀρχ. «Τούτων δ' ἡμῶν διευκρινημένων, ῥητέον ὅσοι τῶν παρ Ἕλλησι δεδοξασμένων» κτλ., φ. 26β. — «Δημητρίου περὶ τοῦ Ἰακώβ». Ἀρχ. «Ἀπίωμεν δὲ πάλιν ἐπὶ τὸν πολυΐστορα. Δημήτριός φησι τὸν Ἰακὼβ γενόμενον» κτλ., φ. 28β.

2. «Βίος τοῦ ἁγίου εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, κατὰ Σωφρόνιον». Ἀρχ. «Ματθαῖος ὁ καὶ Λευὶς ἀπόστολος», φ. 31α.—«Τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας κυρίου Θεοφυλάκτου προοίμιον εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον». Ἀρχ. «Οἱ μὲν οὖν πρὸ τοῦ νόμου ἐκεῖνοι θεῖοι ἄνδρες», φ. 31α. —«Τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια», φ. 32β.—«Βίος τοῦ Μάρκου, κατὰ Σωφρόνιον». Ἀρχ. «Μάρκος μαθητὴς καὶ ἑρμηνευτὴς» κτλ., φ. 33β.— «Βίος τοῦ Μάρκου ἐκ τῆς τοῦ Δωροθέου μάρτυρος καὶ Τυρίων ἐπισκόπου συνόψεως». Ἀρχ. «Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς καὶ πρῶτος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος», φ. 34α.—«Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας ὑπόθεσις εἰς τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον». Ἀρχ. «Τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Μάρκον εὐαγγελίου», φ. 35α. — «Βίος τοῦ Λουκᾶ, κατὰ Σωφρόνιον». Ἀρχ. «Λουκᾶς ἰατρὸς Ἀντιοχεύς», φ. 35β.—«Βίος Λουκᾶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ ἐκ τῆς Δωροθέου μάρτυρος Τυρίων ἐπισκόπου συνόψεως». Ἀρχ. «Λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστὴς Ἀντοχεὺς μὲν τὸ γένος ἦν», φ. 36α. — «Θεοφυλάκτου ἀρχιεπ.

Βουλγαρίας ὑπόμνημα εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον». Ἀρχ. «Λουκᾶς ὁ θεῖος Ἀντιοχεὺς μὲν ἦν» κτλ., φ. 36β. — «Τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου», φ. 36β.—«Βίος τοῦ Ἰωάννου ἐκ τοῦ Σωφρονίου». Ἀρχ. «Ἰωάννης, ὃν Ἰησοῦς πάνυ ἠγάπησεν», φ. 37β.—«Βίος Ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ ἐκ τῆς τοῦ Δωροθέου μάρτυρος καὶ Τυρίων ἐπισκόπου συνόψεως». Ἀρχ. «Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ», φ. 38α. — «Θεοφυλάκτου ἀρχιεπ. Βουλγαρίας ὑπόμνημα εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον». Ἀρχ. «Ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος δύναμις», φ. 38β.—«Τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου», φ. 39β.—«Ἀποδημία Παύλου τοῦ ἀποστόλου». Ἀρχ. «Ἀπὸ Δαμασκοῦ ἤρξατο», φ. 40α. — «Εὐθαλίου διακόνου περὶ τῶν χρόνων τοῦ κηρύγματος τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ περὶ τῆς διὰ μαρτυρίου αὐτοῦ τελειώσεως». Ἀρχ. «Ἀναγκαῖον ἡγησάμην», φ. 40β.—«Ἔκθεσις κεφαλαίων τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων», φ. 42α.—«Τῶν δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματα καὶ ποῦ ἐκήρυξαν τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ πῶς ἐτελειώθησαν». Ἀρχ. «Πρῶτος Σίμων Πέτρος ὁ τῶν ἀποστόλων κορυφαῖος», φ. 45α.—Ἰαμβεῖον ἀνεπίγραφον εἰς τὸν ἀπόστολον Παῦλον ἐκ στίχων 120. Ἀρχ. «Ὁ Παῦλος ὁ ἄυλος ἐκ τῶν πραγμάτων | ἢ γραμμάτων πέφηνε τῇ διαστάσει» κτλ., φ. 47α. Εἶτα αἱ ὑποθέσεις καὶ τὰ κεφάλαια τῶν ἐπιστολῶν Παύλου καὶ τῶν καθολικῶν ἐπιστολῶν.

3. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, πρὸς Ἄνθιμον τὸν θεοφιλέστατον διάκονον τῆς τοῦ Θεοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, λόγος δογματικὸς περί τε τῶν ἁγίων συνόδων καὶ τῶν κατὰ καιροὺς ἀνέκαθεν τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύγματος ἀναφανεισῶν αἱρέσεων». Ἀρχ. «Σοφῶν ἀνδρῶν αἱ ἐρωτήσεις», φ. 67α. Migne τ. 97, σ. 40.

4. «Ἔκθεσις τῶν ἁγίων πασῶν συνόδων κατὰ τὴν τάξιν τῶν χρόνων, καθ' οὓς συνέστησαν». Ἀρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις Αὐρηλιανοῦ», φ. 90α.

5. Ἀνώνυμα ἰαμβικὰ ποιήματα, φ. 98α-122β.—α') «Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου» στίχοι 35. Ἀρχ. «Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν δεσποτικῶν θαυμάτων», φ. 98α.—β') «Ἕτερον εἰς τὸν εὐαγ-

*

γελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου» ἐκ στίχων 49. Ἀρχ. «Ὢ θαῦμα καινόν, πῶς βροτοὺς ξενοτρόπως» κτλ., φ. 98α.—γ') «Εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» στίχοι 29. Ἀρχ. «Γενάρχας, οὓς πρὶν δυσκλεῶς», φ. 98β.—δ') «Ἕτερον εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» ἐκ στίχων 68. Ἀρχ. «Καὶ τίσι καλοῖς δεξιωθῶμεν πλέον», φ. 99α.—ε') «Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν» στίχοι 55. Ἀρχ. «Σῶφρον Συμεών, πρεσβυτικὴ καρδία», φ. 100α.—ς') «Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα» στίχοι 14. Ἀρχ. «Χιτῶνας, οὓς πρὶν ἐνδιδύσκει» κτλ., φ. 100β.—ζ') «Εἰς τὰ βαΐα» στίχοι 39. Ἀρχ. «Αἰνοῦσι τὸ πρὶν Ἀγγέλων στρατηγίαι», φ. 100β.—Εἶτα στίχοι εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν, εἰς τὸν Σταυρόν, εἰς τὴν Ἀνάστασιν, εἰς τὴν Πεντηκοστήν, εἰς Ἰωάννην τὸν Θεολόγον, εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον, εἰς τὴν ἀποτομὴν Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον, εἰς τὸν αὐτὸν ἅγιον Δημήτριον, εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον, εἰς τὴν βίβλον τῶν μὴ ἀναγινωσκομένων λόγων Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, εἰς τὴν βίβλον τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, εἰς τὴν χρονικὴν βίβλον Ἰωάννου τοῦ Ζωναρᾶ, εἰς τὴν δευτέραν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν, εἰς τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους ὑπόμνημα, εἰς τὴν φυσικὴν ἀκρόασιν τοῦ αὐτοῦ, εἰς Κλεομήδην, εἰς τὸν ἀπόστολον Παῦλον, εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, εἰς τὰ ἀσκητικὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου (δίς), εἰς τὴν Ἑξαήμερον τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ ἐπίλοιπον τῆς Ἑξαημέρου, εἰς τὴν βίβλον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, εἰς τὴν ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐξηγηθεῖσαν βίβλον, εἰς τὴν τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων βίβλον, εἰς τὰς ιδ' ἐπιστολὰς τοῦ Παύλου, εἰς τὴν κατηχητικὴν βίβλον Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου (δίς), εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κακομύθειαν τὴν ἐλεγχομένην ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, εἰς τὴν Δογματικὴν Πανοπλίαν, εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, εἰς τὴν τοῦ ἁγίου Ἰσαὰκ βίβλον, εἰς τὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ βίβλον, «πρὸς τὸν αὐτοκράτορα», εἰς βασκανίαν, «εἰς τὸν ἐμπρησμὸν τὸν ἐν τῇ Πόρτῃ», εἰς τὸν ἅγιον Ὀνούφριον, «τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ (Νήφωνι) εἰς τὸν παραλυτικόν», εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον, εἰς τὸν αὐτοκράτορα, εἰς τὸν ἀρχάγγελον Μιχαήλ. Εἶτα πάλιν ὅλως ἀνε-

πίγραφα ἰαμβικὰ ποιημάτια μέχρι τοῦ 122-ου φύλλου. Τὰ κατόπι τούτου τέσσαρα φύλλα (123-126) ὅλως ἄγραφα.

6. «Βλαστάρεως περὶ τοῦ ἁγίου Πάσχα» κεφάλαια ιδ'. Ἀρχ. «Εἶτα τὰς μὲν ἄλλας τῶν ὑποθέσεων, ἃς τὸ προκείμενον ἀπαιτεῖ σύνταγμα» κτλ., φ. 127ᵅ. Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, τ. VI, σ. 404.

7. «Κανόνιον δεικνύον ἐν ποίοις ἔτεσιν ἡ κατὰ τὸ Πάσχα πανσέληνος». Σύνταγμα, τ. VI, σ. 420.

8. Ματθαίου Βλαστάρεως «περὶ τοῦ Νομικοῦ Πάσχα καὶ τῆς περὶ τὴν πανσέληνον διαφωνίας». Ἀρχ. «Ἄριστα μὲν πάντων», φ. 137ᵅ. Σύνταγμα, τ. VI, σ. 419.

9. «Τοῦ σοφωτάτου Βλεμμίδους περὶ οὐρανοῦ καὶ ὅτι ὁ κόσμος οὐκ ἔστιν ἀΐδιος». Ἀρχ. «Τὸν οὐρανὸν ὅρον ἄνω εἶναι ἡ ἀνάπτυξις δηλοῖ τοῦ ὀνόματος», φ. 147-191.

10. Στίχοι δύο ἔχοντες οὕτως· «Ἁβροχίτων δ' ὁ φύλαξ θηροζυγοκαμψιμέτωπος. Ἁβρὸς δ' ἐν προχοαῖς Κύκλωψ φθογγάζετο μύρμηξ» (κῶδ. μόρμυξ), φ. 191ᵝ. Anthol. Palat. IX, 538, 539.—«Παύλου Σιλεντιαρίου εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θερμὰ ἡμιάμβια δίμετρα καταληκτικά». Ἀρχ. «Βούλει μαθεῖν, ἄνθρωπε» κτλ., φ. 192ᵅ. E. Cougny, Epigrammatum Anthologia Palatina, τ. III, σ. 408, ἀριθ. 75.—«Εὐκλείδου γεωμετρικόν». Ἀρχ. «Ἡμίονος καὶ ὄνος», φ. 194ᵅ. Cougny ἔνθ. ἀνωτ. σ. 563, ἀριθ. 2. — «Ἀνὰ τρία μέτρων δοκοῦσι φέρειν. Εἰς τοὺς ἑπτὰ πλανήτας καὶ εἰς τὰς ἐν ἡμῖν δυνάμεις καὶ πάθη». Ἀρχ. «Ἑπτὰ πολυπλανέες», φ. 194. Cougny σ. 315, ἀριθ. 147. — «Εἰς τὸν Πτολεμαῖον». Ἀρχ. «Γαίης ἐν νώτοισιν», φ. 194. Cougny σ. 314, ἀριθ. 146. — «Ἑρμοῦ τοῦ Τρισμεγίστου περὶ σεισμῶν· ἐν ἄλλῳ Ὀρφέως». Ἀρχ. «Φράζεο δὴ καὶ τόνδε λόγον», φ. 194. Cougny σ. 400, ἀριθ. 47. — Ἕτερα ἐπιγράμματα ἐκ τοῦ α' τμήματος τῆς Πλανουδείου Ἀνθολογίας εἰς τοὺς πλανήτας, εἰς τοὺς μῆνας καὶ εἰς τὸ ἔαρ, φ. 194ᵝ. — «Θέωνος μονόστιχον εἰς τὴν ἑβδομάδα», φ. 197ᵅ. Anthol. Palat. IX, 491.—Ἀνεπίγραφον. Ἀρχ. «Μέλπωμεν βασιλῆα», φ. 197ᵅ. Anthol. Palat. IX, 524.—Ἕτερον ἀνε-

πίγραφον. Ἀρχ. «Ὑμνείω παιᾶνα μέγαν θεόν», φ. 197^β. Anthol. Palat. IX, 525.

191. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 101 (μήκ. 0,197, πλ. 0,145), ὅπερ ἐγράφη ἔτει 1615-ῳ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25 (0,162×0,105).—Συγγραφαὶ λατινικαὶ τοῦ Averrois καὶ τοῦ Cremonini.

192. Μανουὴλ τοῦ Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων σϟε'. Ἐγράφη ἔτει 1634-ῳ. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 244 (μήκους 0,195, πλάτους 0,142). Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18 (0,14×0,09). Ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τοῦ 242-ου φύλλου· «Γέγραπται ἡ δέλτος αὕτη ἐν ἔτει ,αχλδῳ».

193. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 100 (μήκους 0,19, πλ. 0,145). Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν τῇ ἀρχῇ κεῖται χαλκότυπος ὁλοσέλιδος εἰκὼν τοῦ Καίσαρος Cremonini μετὰ χειρογράφου τινὸς σημειώματος, ἔχοντος ὧδε· «Ἐκ τῶν Δοσιθέου Ἱεροσολύμων καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου Τάφου 1673». Ἐγράφη δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιζ' ἑκατ.—Caesaris Cremonini ζητήματα εἰς τὰ τρία πρῶτα βιβλία τῶν φυσικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους.

194. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων ἀσελιδώτων 14 καὶ σελίδων ἠριθμημένων 220· ἔστι δὲ μήκους 0,205 καὶ πλ. 0,165. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν τῇ ἀρχῇ κεῖται πίναξ ἀναγραφικὸς τῶν κεφαλαίων, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ ἐν τῷ κώδικι τούτῳ περιεχόμενον βιβλίον· μετὰ δὲ τρία παντάπασιν ἄγραφα φύλλα ὑπάρχει τίτλος ἁπλῶς, ἔχων οὕτως· «Ἐγχειρίδιον πνευματικὸν τῶν λογιωτάτων καὶ σοφωτάτων ἱερομονάχων τε καὶ διδασκάλων Ἰωαννικίου καὶ Σωφρονίου αὐταδέλφων [1], τῶν ἐκ τῆς περιφήμου νήσου Κεφαλληνίας, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἐκδοθὲν ἐν τῇ Μοσχοβίᾳ ἐπὶ τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἁγιωτάτου πατριάρχου τῆς Μοσχοβίας καὶ πάσης

[1] Ἀλεξάνδρου Λασκάρεως ἱστορικὴ ἔποψις περὶ τῆς ἐν Μόσχᾳ Ἑλληνικῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸν ιζ' καὶ ιη' αἰῶνα, ἤτοι περὶ τῶν ἀδελφῶν Λειχουδῶν Ἰωαννικίου καὶ Σωφρονίου. Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος, 1864, τ. II, σ. 24-44. Κ. Σάθα Νεοελληνικὴ Φιλολογία, σ. 358-371.

Ῥωσσίας καὶ πάντων τῶν βορείων μερῶν κὺρ Ἰωακεὶμ ἔτει ἀπὸ θεογονείας Χριστοῦ ͵αχϟ῀ [=1690], ἐπὶ δὲ τοῦ μετ' αὐτὸν μακαριωτάτου καὶ ἁγιωτάτου πατριάρχου κὺρ Ἀδριανοῦ διορθωθὲν ἐν τῇ σλαβανικῇ διαλέκτῳ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐν μηνὶ φευρουαρίῳ». Καὶ οὗτος μὲν ὁ τίτλος εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς προσθίας σελίδος ἑνὸς ὅλου φύλλου, μεθ' ὃ κεῖται «Ὑπόθεσις τῶν ἐν τῷδε τῷ βιβλίῳ εὑρισκομένων διαλόγων», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἔστοντας καὶ ὁ ἄνθρωπος ὀλίγον ὕστερον» κτλ. Αὕτη δὲ ἡ ὑπόθεσις περιέχεται ἐν τέσσαρσι φύλλοις· μεθ' ἃ πάλιν ἕτερα τρία φύλλα παντάπασιν ἄγραφα καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν ἕτερα δύο, περιέχοντα ἐν ἑαυτοῖς «Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ συνοδικοῦ συστατικοῦ γράμματος». Μετὰ δὲ τοῦτο τὸ γράμμα σελίδες ἁπαντῶσιν ἠριθμημέναι 220, ὧν ἡ μὲν πρώτη κατέχεται ὑπὸ προλόγου (οὗ ἡ ἀρχή· «Οὗτοι οἱ διάλογοι, ὦ φιλομαθέστατοι ἀναγινώσκοντες, λατινιστὶ ἔγινον μὲ ἐκείνους» κἑ), αἱ δὲ λοιπαὶ πᾶσαι περιέχουσιν ἐν ἑαυταῖς ἐκτενέστατόν τι βιβλίον, ταύτην ἐπὶ κεφαλῆς ἔχον τὴν δήλωσιν· «Εἴσοδος τῶν διαλόγων τῶν ἐν προοιμίοις ῥηθέντων διδασκάλων Ἰωαννικίου καὶ Σωφρονίου αὐταδέλφων Λειχουδῶν τῶν Κεφαλληνέων μετὰ τοῦ Ῥούτκα Ἰησουΐτου καί τινων ἄλλων τοῦ λατινικοῦ δόγματος ἐν τῇ Πολωνίᾳ· ἐν σχήματι ἀνωνύμως Γραικοῦ διδασκάλου καὶ Ἰησουΐτου». Ἀρχ. «Ἰησουΐτης. Ὦ φίλε, ἐπειδὴ καὶ ἐλάχομεν εἰς ταύτην τὴν κατοικίαν ξενοδοχούμενοι» κτλ. [1] Τὸ δὲ προρρηθὲν πατριαρχικὸν γράμμα, πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἀναφερόμενον Λειχούδας, ἔχει κατὰ λέξιν οὕτω· «Διονύσιος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.—Ἱερώτατοι μητροπολῖται καὶ ὑπέρτιμοι, καὶ θεοφιλέστατοι ἀρχιεπίσκοποι, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοί, θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, ἐκλαμπρότατοι καὶ εὐσεβέστατοι αὐθένται καὶ τοπάρχαι, υἱοὶ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητοὶ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, ἐντιμότατοι κληρικοὶ πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν, αἰδεσιμώτατοι καθηγούμενοι τῶν σεβασμίων μονα-

[1] Οὗτοι οἱ διάλογοι πραγματεύονται περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα, περὶ τοῦ βαπτίσματος, περὶ τοῦ ἐνζύμου καὶ τοῦ ἀζύμου ἄρτου, περὶ τῆς τῶν ἁγίων ἀπολαύσεως, περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρός, περὶ τοῦ γάμου τῶν ἱερέων, περὶ τῆς τοῦ Σαββάτου νηστείας κτλ.

στηρίων καὶ ἀρχιμανδρῖται, εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, ὁσιώτατοι ἱερομόναχοι, εὐγενέστατοι ἄρχοντες καὶ λοιποὶ χριστιανοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ ἡμῶν, χάρις εἴη ὑμῖν ἅπασι καὶ εἰρήνη καὶ ἔλεος παρὰ Θεοῦ κυρίου παντοκράτορος καὶ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος εὐχή, εὐλογία καὶ συγχώρησις.—Τὸ μὲν δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ πέφυκε γινώσκεσθαι, ὁποίας ἂν εἴη φύσεως, ὁ δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν ἰδίων ἐπιχειρημάτων τε καὶ ἐνεργειῶν. Ἀλλὰ τὸ δένδρον προσεχῶς ἐκ τοῦ καρποῦ γνωριζόμενον ἀμεριμνίαν ὑποτίθησι τῆς αὐτοῦ εὐκαρπίας· ὁ δὲ ἄνθρωπος φρέαρ βαθύτατον ὢν οὐκ ἀθρόως ἀποδίδωσι τὰς ἐνεργείας τῶν αὐτοῦ πράξεων, τεκμήρια σαφῆ καὶ ἀναμφισβήτητα τῆς αὐτοῦ διαθέσεως, ἀλλὰ καὶ χρόνου καὶ πείρας δεῖται πρὸς κατάληψιν τῆς αὐτοῦ γνώμης τε, καὶ καταστάσεως καὶ οὐκ εὐχερῶς καταδηλοῦται ἡ ἐνδομυχοῦσα τούτῳ προαίρεσις. Ἡνίκα δὲ καὶ πείρᾳ καὶ χρόνῳ καὶ ἐρεύνῃ οὐκ ἀγενῆ τὰ τῆς διαθέσεως κρίνεται, οὐ μὴν ἀλλ' εἰ καὶ αἱ φῆμαι διατρέχουσιν ἀγαθαὶ ἀγαθοεργιῶν πέρι καὶ μαρτυρίαι διασώζουσι τὴν λαμπρότητα τῆς εὐκαρπίας τῶν ἐναρέτων πράξεων, λαμπρῶς διατρανοῦσι τὴν ἀγαθὴν προαίρεσιν καὶ τὴν ἐνδομυχοῦσαν κατάστασιν ὡς ἀγαθὴν ἀνακηρύττουσιν. Ὅθεν καὶ οἱ ἐπιφέροντες τὸ παρὸν λογιώτατοι διδάσκαλοι καὶ κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ὁσιώτατοι ἱερομόναχοι καὶ πνευματικοί, κὺρ Ἰωαννίκιος καὶ κὺρ Σωφρόνιος, ἀπὸ τῆς περιφήμου πολιτείας τῆς Κεφαλληνίας ὁρμώμενοι, ἀδελφοὶ καὶ τοῖς σώμασι καὶ ταῖς ψυχαῖς καὶ τοῖς μαθήμασι, σχολάσαντες ἐν τῇ ἱερᾷ σπουδῇ ἱκανῶς καὶ ἐγκρατεῖς γενόμενοι φιλοσοφικῶν τε καὶ θεολογικῶν μαθημάτων, ὥστε δύναμιν ἐσχηκέναι ἀρκοῦσαν, μαθητάς τε διδάσκειν καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον κηρύττειν τοῖς εὐσεβέσιν ὀρθοδόξως καὶ εὐσεβῶς, ἐμπειρίαν τε οὐκ ὀλίγην ἐκ τῶν Γραφικῶν βιβλίων ἀναλεξάμενοι καὶ πανταχόθεν ἱεροῖς κοσμήμασιν ἱερῶς κατακοσμηθέντες, δεῖν ἔγνωσαν ἐξελθεῖν τῆς σφῶν πατρίδος καὶ περιελθεῖν καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς οὐ μόνον περιηγήσεως χάριν, ἀλλὰ καὶ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ ἐν αὐτοῖς διδασκαλικοῦ ταλάντου καὶ ὠφελείας τῶν χριστιανῶν. Καὶ δὴ χρόνον ἱκανὸν ἐν τῇ Βασιλευούσῃ διατρίψαντες καὶ γνωσθέντες, ὅτι τῆς ἀγαθῆς μερίδος

εἰσὶ καὶ ὑπέρμαχοι τῶν δογμάτων τε καὶ διδαγμάτων τῆς Ἀνατολικῆς Ἀποστολικῆς καὶ Καθολικῆς Ἐκκλησίας, οὐκ ἐπὶ θάτερα ἀποκλίνοντες, ἀλλὰ τὴν μέσην καὶ βασιλικὴν ὁδὸν ὀρθοδόξως βαδίζοντες, ἀποκυήματα γνήσια τῆς πρωτοτύπου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ῥύπου δογμάτων παντελῶς καθαρεύοντες, ἁγνοὶ καὶ ταῖς ψυχαῖς καὶ τοῖς δόγμασι, καθαρὰς τὰς ἐμφάσεις ὡς δι' ἐσόπτρου τῶν αὐτῶν ἔργων τε καὶ διδασκαλιῶν τῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ἐγκεκολαμμένων ἀρετῶν τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως παρεχόμενοι, προφθανούσης πρὸς τούτοις καὶ τῆς εὐφήμου φήμης αὐτῶν καὶ πιστουμένης ὅσα καὶ διὰ τῶν αὐτῶν πράξεων ἡμῖν ἐπεπίστευτο, οἷα καὶ πρόκεινται τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ὁρώντων ἐν σεμνῷ ψυχῆς καταστήματι καὶ ἐν ἱματισμῷ καὶ σχήματι θεοκηρύκων ἀνδρῶν. Διὰ ταῦτα καὶ ἐνώπιον ἡμῶν καὶ τοῦ χοροῦ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ τῶν σοφωτάτων κληρικῶν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἄμβωνος τὰ ἱερὰ ἀνέθεντο λόγια τοῖς χριστιανοῖς καὶ πείρᾳ τε καὶ χρόνῳ καὶ ἐρεύνῃ οὐκ ἀγενεῖ δοκιμασθέντες ἀκτῖνας ἀκραιφνεῖς τῆς ὀρθοδοξίας διαπρυσίως ἐξελάμψαντο· καὶ κατὰ μίμησιν τῶν ἱερῶν θεοκηρύκων ἀποστολικοῖς ἴχνεσιν ἐξακολουθεῖν πειρώμενοι, καὶ ἀπὸ τῆς Βασιλευούσης ἐξερχόμενοι καὶ εἰς ἀλλοδαπὰς ἀπερχόμενοι, καὶ νόμοις ἀρχαίοις πειθόμενοι, συστατικὰ παρ' ἡμῶν ἐξητήσαντο γράμματα, χρῆμα ἀναγκαιότατον ὑπέρ τι ἄλλο τῶν καθ' ἡμᾶς, διασαφοῦν δηλονότι τὴν ἐν προοιμίοις μὴ κατάδηλον ἀρετὴν τῶν ἀνδρῶν, ἐφ' ᾧ ἀπὸ πρώτης ἀφετηρίας τὸ καλὸν ὡς καλὸν καὶ ὑπολαμβάνοιτο καὶ καταλαμβάνοιτο, κἀντεῦθεν τὴν προσήκουσαν τιμὴν ἀποδρέποιντο παρ' ὧν καὶ εἰσέρχονται καὶ ἐξέρχονται. Καὶ δὴ γράφοντες συνοδικῶς συνιστῶμεν διὰ τοῦ παρόντος ἅπασι τοῖς εὐσεβέσι τούτους τοὺς διαληφθέντας διδασκάλους, ἀρχικοῖς τε καὶ μὴ τοιούτοις, καὶ καταδήλους αὐτοὺς τοῖς τε πόρρω καὶ ἐγγὺς ἀποκαθιστῶμεν καὶ διαμαρτυρούμεθα ὀρθοδοξίας ἐχομένους καὶ ἀρετῆς καὶ διδασκαλικοῦ χαρίσματος, ἱκανοὺς πρός τε μαθημάτων ἔκδοσιν καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὀρθόδοξον διακήρυξιν, καὶ πρὸς ἀποδοχὴν λογισμῶν τῶν προσερχομένων αὐτοῖς χάριν ἐξομολογήσεως χριστιανῶν, ἱκανοὺς διόρθωσίν τε καὶ

διαίτησιν τῶν πλημμελῶς διαπραχθέντων ἐκείνοις· καὶ δεδώκαμεν ἄδειαν, ὅπου ἂν ὦσι, μετ' εἰδήσεως τοῦ κατὰ τόπον ἐκκλησιαστικῶς προϊσταμένου πράττειν τὰ τῆς ἱερωσύνης καὶ ἐνεργεῖν καὶ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ κηρύττειν ἐπ' ἐκκλησίας καὶ τοὺς λογισμοὺς δέχεσθαι τῶν χριστιανῶν, καὶ οἰκονομεῖν ἐν κρίσει καὶ ἀπολαμβάνειν τῆς προσηκούσης τιμῆς παρὰ πάντων, ἱερωμένων καὶ διδασκάλων (φησὶ γὰρ ὁ θεῖος ἀπόστολος· "μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν"), καὶ καρποῦσθαι τῆς παρ' ὑμῶν τῶν φιλελεημόνων εὐσεβῶν ἐλεημοσύνης χάριν τῶν πρὸς σωματικὴν αὐτῶν περίθαλψιν ἀναγκαίων (φησὶ γὰρ ὁ αὐτὸς θεῖος ἀπόστολος· "οὐ μέγα, εἰ ἡμεῖς ὑμῖν ἐσπείραμεν τὰ πνευματικά· θερίσωμεν ἐξ ὑμῶν τὰ σωματικά"), συμβοηθούμενοί τε καὶ συντρεχόμενοι παρ' ὑμῶν πάντων, εἰσερχόμενοί τε καὶ ἐξερχόμενοι εἰς τὰ συντείνοντα πρὸς περίθαλψιν αὐτῶν καὶ ἀνάπαυσιν καὶ τιμήν, ἵνα ὁ μὲν Θεὸς δοξάζοιτο διὰ τῆς ἀγαθοεργίας ὑμῶν πρὸς τοὺς αὐτοῦ κήρυκας, ὑμεῖς δὲ πλουσίους παρ' αὐτοῦ τοῦ ἀξίου μισθαποδότου τοὺς μισθοὺς ἀντιλάβοιτε, ὡς φιλάρετοι καὶ φιλόχριστοι· οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος καὶ ἡ εὐχὴ καὶ εὐλογία τῆς ἡμῶν μετριότητος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. ͵Αχπγ' [=1683], ἐν μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδικτιῶνος ϛ^ης^. (Ὑπογραφαί). Ὁ Ἀλεξανδρείας πατριάρχης Παρθένιος.—Ὁ πατριάρχης πρώην Κωνσταντινουπόλεως Διονύσιος.— Ὁ ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δοσίθεος συναποφαίνεται καὶ συμμαρτυρεῖ. — Ὁ Ἡρακλείας Βαρθολομαῖος. — Ὁ Κυζίκου Κύριλλος.—Ὁ Χαλκηδόνος Ἱερεμίας. —Ὁ Προύσης Καλλίνικος.— Ὁ Λαρίσσης Μακάριος.—Ὁ Σοφίας Αὐξέντιος.—Ὁ Ῥόδου Παρθένιος.—Ὁ Διδυμοτείχου Γρηγόριος.—Ὁ Ῥοδοστοῦ Θεόφιλος.— Ὁ Δρύστης Γεννάδιος.—Σημείωσαι ὅτι ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἀντὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἰδίᾳ χειρὶ ὑπογράφει τὸν μῆνα καὶ τὴν ἰνδικτιῶνα μόνον, ὡς ἄνωθεν».

195. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 185 (μήκους 0,196, πλ. 0,138), ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 15 (0,112 × 0,075). — Ὡρολόγιον τοῦ Θηκαρᾶ μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς· «Ἀκολουθία τοῦ Θικαρᾶ». Ἀρχ. «Μετὰ τὸ (κῶδ. τῷ) Εὐλογητὸς Βασιλεῦ οὐράνιε» κτλ.

196. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 212 (μήκους 0,20, πλ. 0,145)· ἐγράφη ἔτει 1673-φ· ἐδόθη δὲ καὶ τοῦτο «διὰ Χρυσάνθου πρεσβυτέρου (τοῦ Νοταρᾶ) τῷ Παναγίῳ Τάφῳ». Ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου περιέχεται κόσμημά τι πιοειδὲς καὶ ἡ τοῦ τεύχους ἐπιγραφή, ἥτις ἔχει οὕτω· «Τὸ παρὸν βιβλίον εσήνθεσεν εἰς εληνικὴν γλῶτταν ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς ἡμῶν κύριος Ἰωάννης ὁ Κανταχουζηνός, ὁποῦ ὕστερον ονομάσθηκεν διατουθείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος Ιωᾶσαφ μοναχός. εἰς τοὺς ‚ατξ' χρόνους ἀπὸ τὴν ἔνσαρκον οἰκονομίαν. μετεφράσθη δὲ εἰς κοινὴν γλῶτταν ὑπὸ Μελετίου Συρήγου. ‚αχλε'. δεκεμβρίου α̅ῃ εἰς Μολδοβλαχίαν με παρακίνησι τοῦ ἐκλαμπροτάτου αὐθεντὸς πάσης Μολδοβλαχίας κυρίου Ἰωάννου Βασιλείου βεωβόνδα». Ἐν δὲ τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ 212-ου φύλλου ὑπάρχει τὸ σημείωμα τοῦτο· «Ἐγράφι ἡ παροῦσα βίβλος ὑποχειρὸς χαμοῦ Κωνσταντήνου τοῦ ταπεινού ἀναγνόστου, ἀπὸ ἐπαρχίας Χαλκηδόνος καὶ ἐκ χώρας Χρισοπόλεως. μεπαρακήνησιν καὶ ἔξοδον του οσιοτάτου Μανασή μοναχοῦ υἱὸς Κυριάκη τοῦ Πέγιου. ἀπὸ ἐπαρχίας Χῆμαρας καὶ Δελβίνου καὶ ἐκ χώρας Ἅγιος Ἀνδρέας. εγράφι δὲ εἰς Μο(λ)δοβλαχίαν. αυθὲντέβοντος τοῦ ἐκλαμπροτάτου αὐθεντὸς κυρίου κυρίου Ἰωάννου Στεφάνου βεωβόνδα. εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγίου Γεωργίου του Χλῆντζα ἀρχιερατεύωντος εν Μολδοβλαχίαν κυρίου Δοσιθέου:- καὶ ἀνεστὶν καὶ τινὰς λόγος ἐσφαλμένος εἰσυγχώρησιν ἔστω· δι(α)τή δὲν ἤμουν τόσον μαθηματικὸς εις την μάθησιν τῶν γραμμᾶτων. επιἔτους ‚αχω ο̅γ ἐν μηνὶ ἀπριλλίῳ κβ'».

197. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 184 (μήκους 0,20, πλ. 0,145), ὧν τὰ μὲν πρῶτα 178 ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς πεντεκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, τὰ δὲ ἔσχατα ἓξ φύλλα περὶ τὸ μέσον τῆς ὀκτωκαιδεκάτης· πρότερον ὅμως ἠρίθμει τοῦτο τὸ τεῦχος πολλῷ πλείω τῶν 184 φύλλων, ὡς ἔστιν εἰκάσαι ἐκ τῶν φανερῶν ἐλλειμμάτων τῶν ὑπαρχόντων μετὰ τὸ 69-ον, τὸ 87-ον καὶ τὸ 132-ον φύλλον· γραφεὺς δὲ τοῦ τεύχους ἐστὶν (φ. 1-89) ἀνὴρ ἐλλόγιμος, Μάξιμος ὀνομαζόμενος (ὅρα φύλλ. 82α), ἴσως δὲ ὁ πατριάρχης γενόμενος οἰκουμενικὸς ἔτει 1476-ῳ.

1. «Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ» ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Περὶ δὲ ἑκουσίου καὶ ἀκουσίου ἀπορήσειεν ἄν τις εἰς τὰ καθ' ἕκαστα» κτλ., φ. 1α. Τέλος· «ἄμφω γὰρ τὼ ἄνδρε σοφὼ καὶ αἰδοῦς ἀξίω».

2. Ἀνεπίγραφον· ἀλλ' ἐν τῇ ᾤᾳ τοῦ κώδικος ὁ καλλιγράφος ἔγραψε τὸ σημείωμα τοῦτο· «Οἶμαι Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου εἶναι τὸ σύγγραμμα κατὰ Πλήθωνος». Ἀρχ. «Σκοποῦντί μοι, κράτιστε καὶ γαληνότατε ἡγεμόνων Κωνσταντῖνε, τί ἂν δέοι με προσφέρειν» κτλ., φ. 4-69. Τέλος· «ταῦτ' ἐν ἑνὶ συμφορέσαι βιβλίῳ συνέθηκέ τε καὶ ἀπεριμερίμνως ἐκδέδωκε».

3. «Πλήθωνος εἰς τὴν βασιλίδα Ἑλένην ἐπικήδειος». Ἀρχ. «Τῇ τῶν ἡμετέρων βασιλέων τε καὶ ἡγεμόνων μητρί», φ. 70α.

4. (Πλήθωνος) «περὶ τοῖν δυοῖν ἐναντίοιν λόγοιν τοῦ τε Πρωταγορείου καὶ τοῦ Πυρωνείου». Ἀρχ. «Λόγῳ δὲ δὴ ἐκείνῳ ἀλλήλοιν μὲν ἐναντιωτάτῳ» κτλ, φ. 71β. Πλήθωνος νόμων συγγραφῆς τὰ σῳζόμενα par C. Alexandre. Paris 1858, σ. 36 κέ.

5. (Πλήθωνος) «εὐχὴ εἰς θεοὺς τοὺς λογίους». Ἀρχ. «Ἄγετε δή, ὦ θεοὶ λόγιοι», φ. 72β. C. Alexandre σ. 44.

6. Πρόλογος καὶ πίναξ τῶν κεφαλαίων τῆς Πλήθωνος νόμων συγγραφῆς, διῃρημένης, κατὰ τοῦτον τὸν κώδικα, εἰς ϟγ' συνεχῆ κεφάλαια. Ἀρχ. «Ἡ βίβλος ἥδε θεολογίαν μὲν τὴν κατὰ Ζωροάστρην» κτλ., φ. 72β. Εἶτα τὸ «Περὶ διαφορᾶς τῶν περὶ τῶν μεγίστων ἀνθρώποις δοξῶν» κεφάλαιον (φ. 74β), ὅπερ ἐστὶ τὸ α' τοῦ πρώτου βιβλίου τῶν νόμων· καὶ μετὰ τοῦτο τὸ «Περὶ μέτρου τε καὶ συμμετρίας» ια' κεφάλαιον τοῦ τρίτου βιβλίου (φ. 74β). C. Alexandre σ. 2-14, 36-42, 84-86.

7. «Βησσαρίων καρδινάλις τῷ σοφῷ καὶ διδασκάλῳ Γεωργίῳ τῷ Γεμιστῷ εὖ πράττειν»· ἐπιστολή, ἧς ἀρχή· «Κοινῆς πᾶσιν ἐνεσπαρμένης ἐννοίας», φ. 76α.

8. «Ὁ Πλήθων τῷ Βησσαρίωνι». Ἀρχ. «Οὐ πάντας οἴεσθαι χρὴ τοὺς ἄνδρας τούτους» κτλ., φ. 77β. Fabricii-Harles, Bibl. Graeca, τ. XII, σ. 95.

9. «Γεώργιος ὁ Γεμιστὸς τῷ αἰδεσιμωτάτῳ καρδινάλει Βησ-

σαρίωνι». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ καὶ μαρτυριῶν δέῃ πρὸς τὰ προγεγραμμένα σοι», φ. 80β. Fabricii-Harles, τ. XII, σ. 95.

10. «Ἀδήλου» περὶ εἱμαρμένης ἀνεπίγραφον· ἀλλ' ἐν τῇ ῴᾳ γέγραπται τὸ «Οἶμαι καὶ τοῦτο τοῦ Πλήθωνος εἶναι. Μάξι(μ)ος». Ἀρχ. «Πρότερα δὲ ὥρισταί τε καὶ εἵμαρται» κτλ., φ. 82α. C. Alexandre σ. 64.

12. «Διόρθωσις ἐνίων τῶν οὐκ ὀρθῶς ὑπὸ Στράβωνος λεγομένων». Ἐν τῇ ῴᾳ· «Τοῦ αὐτοῦ Πλήθωνος οἶμαι». Ἀρχ. «Οὔτε τὴν θάλατταν τὴν Κασπίαν ὀρθῶς οἴεται Στράβων τῷ Ὠκεανῷ συμβάλλειν» κτλ., φ. 83β. Fabricii-Harles, τ. XII, σ. 91.

12. «Ἀδήλου»· οὕτως ἐν τῇ ῴᾳ. — «Πῶς οἱ πλείους κακοί, τῆς ἀρετῆς κατὰ φύσιν ἡμῖν οὔσης, καὶ πῶς ἐπὶ τὸ ἁμαρτάνειν οὕτω ῥᾳδίως πάντες ὑποφερόμεθα; Λύσις». Ἀρχ. «Πρὸς δὴ τοῦτο πάλιν ἐροῦμεν, ὅσον γε ἡμῖν ἐφικτὸν» κτλ., φ. 85β.

13. Ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀριστοτέλης τριττῶς τὸν νοῦν διακρίνει τὸν περὶ τὰ ἁπλᾶ καταγινόμενον» κτλ., φ. 86α.

14. «Πλήθωνος προσφωνημάτιον», οὗ ἡ ἀρχή· «Οὐκ ἦν παραπλήσια, ὦ θειότατε, τὰ τῶν πολέμων» κτλ. φ. 86β. Fabricii-Harles, τ. XII, σ. 92.

15. «Γεωργίου Γεμιστοῦ πρὸς τὰς τοῦ Σχολαρίου ὑπὲρ Ἀριστοτέλους ἀντιλήψεις». Ἀρχ. «Ἐγὼ μὲν οὐκ ὀψέ, ὥς γε σὺ φῄς, ἀλλ' ὅτε τὸ πρῶτον ᾐτήθην, εὐθὺς ἔπεμψα» κτλ., φ. 88-89. C. Alexandre σ. 293.

16. Φύλλον 90-ὸν μέχρι τοῦ 132-ου φ. Ἕτερον χειρόγραφον τῆς ιε' ἑκατ., ἀκέφαλον, ᾧ ἐλλείπει τὰ τρία πρώτιστα φύλλα ἐκ παλαιοῦ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25. Ἀκέφαλον ὑπόμνημα κατὰ Ἀριστοτέλους καὶ ὑπὲρ Πλάτωνος. Ἀρχ. « - - - αὐτοῦ διακηκόεσαν ἀναλαμβάνειν· ἀλλ' Ἀριστοτέλης φοιτητὴς γεγονὼς Πλάτωνι καὶ ἔπειτα ὑπὸ προσχήματι φιλοσοφίας σοφιστικὴν μετελθὼν» κτλ. Τέλος· «ἡμῖν δὲ σοῦ τὰ τοιαῦτα ἴσα καὶ κυνιδίου Μελιταίου τινὸς ὑλακαῖς λελόγισταί τε ἤδη καὶ αὖθις λογισθήσεται».

17. «Παράφρασις εἰς τὰ Ἠθικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους». Ἀρχ.

«Τὰ μὲν θεωρητικὰ, ὧν τὸ τέλος ἀλήθεια, πέρας ἔχει» κτλ., φ. 133-178.

18. Φύλλον 179-ον μέχρι τοῦ 184-ου φ. Γράφιμον τῆς ιη' ἑκατ. Τεμάχη «Εὐτυχίου Ἀλεξανδρείας παρὰ τῆς Ἀράβων φωνῆς εἰς τὴν λατινίδα καὶ ἐκ ταύτης εἰς τὴν ἑλληνίδα μετενεχθέντα».

198. Τετράδια συνερραμμένα λίαν ἀτάκτως, φύλλα συναποτελοῦντα 149· ἐγράφη δὲ ταῦτα ἔτει 1557-ῳ (ὅρα φ. 118β) καὶ συνεδέθη βιβλίῳ τινὶ ἐντύπῳ, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Κλαυδίου Πτολεμαίου Πηλουσιέως τετράβιβλος σύνταξις, πρὸς Σύρον ἀδελφόν. Τοῦ αὐτοῦ Καρπός, πρὸς τὸν αὐτὸν Σύρον. Norimbergae MDXXXV». Ὁ κῶδιξ οὗτος, ὡς ἔχει, πρότερον ἦν «Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου» τοῦ Νοταρᾶ. Ἐν τοῖς γραπτοῖς τετραδίοις περιέχεται ἑλληνιστὶ βιβλίον ἀστρονομικὸν τοῦ Ἀπομάσαρ.

199. Πέντε διάφορα τεύχη συνερραμμένα, μήκ. 0,195, πλ. 0,143.

α') «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην Ἀβδιοῦ» Ἀρχ. «Ἀβδιοῦ δὴ πάλιν προφητεύειν» κτλ., φ. 1-2 καὶ 56-58. Κείμενον ἀτελές, γραφὲν τῇ ιζ' ἑκατ.

β') «Ἑρμηνεία εἰς τὴν Σοφίαν τοῦ Σολομῶντος, ὥς φασιν παρὰ τοῦ Ὠριγένους ἑρμηνευθέντος». Ἀρχ. «Θεῖος ἡμῖν ὁ λόγος καὶ συμπάσης ὡς εἰπεῖν ἀνώτερος κτίσεως» κτλ., φ. 3-54. Ἐγράφη τῇ ις' ἑκατ. Γράφιμον λεπτότατον κανονικώτατον καὶ μετὰ πολλῶν συγκεκομμένων λέξεων· μία δ' ἑκάστη τῶν σελίδων ἐστὶ μονόστηλος ἐκ γραμμῶν 35. Ἐν τῇ ᾤᾳ, παρὰ τὸν τίτλον, ἀναγινώσκεται τὸ «Καὶ τοῦτο σὺν ἄλλοις Δημητρίου πρωτοκανονάρχου».

γ') Φύλλ. 59-66. Τετράδιον τῆς ις' ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28.—1) Ἐρωταποκρίσεις κανονικαὶ νγ', ὧν ἡ ἀρχὴ ἐλλείπει. Ἀρχ. «Δέκατον, εἰ χρὴ λούεσθαι τὸν ἱερέα πρὸ τῆς λειτουργίας» κτλ., φ. 59-63.—2) «Τοῦ σοφωτάτου Γαληνοῦ δίαιτα ἀκριβὴς περὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων τοῦ χρόνου καὶ περὶ καταστάσεως ὑγιεινῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ». Ἀρχ. «Πᾶσι τοῖς ἐθέλουσιν ὑγιεινῶς διάγειν» κτλ., φ. 64α.

δ') Φύλλ. 67-82. Δύο τετράδια τῆς ις' ἑκατ.—1) «Παράκλη-

σις καὶ παρηγορία εἰς θλημένους (γρ. θλιμμένους)· πόνημα κυροῦ Μανουήλου-Σαβίου καὶ πρωτοψάλτου Χάνδακος». Ἀρχ. «Οὐδέν ἐστι τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον κτισμάτων» κτλ.—2) Ἀλφάβητος ἀνεπίγραφος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄνθρωπε κάμνης καὶ θαρῆς· τὸ κάμνης νὰ κερδήσῃς· κακοπαθῆς καὶ μάχαισε τὸν κόσμον νὰ τὸν ἔχεις» κτλ., φ. 72α.—3) «Μαξίμου μοναχοῦ τοῦ Μάζαρι κανὼν περὶ πνευμάτων καὶ ἀντιστοίχων κατὰ ἀλφάβητον. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσες». Ἀρχ. «Ἀναφὴς καὶ ἄκτιστος» κτλ., φ. 75β. Annuaire de l'association pour l'encour. des études grecques, τ. X, σ. 131.—4) «Ἡ τῶν Λατίνων λειτουργία μεταγλωττισθεῖσα εἰς ἑλληνικὴν ἐκ τοῦ λατινικοῦ παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Μάρκου Κρητὸς τοῦ Μουσούρου». Ἀρχ. «Ὁ μέλλων ἱερουργήσειν ἱερεὺς ἐνδύεται» κτλ.

ε') Φύλλ. 83-151. Γράψιμον τῆς ιε' ἑκατ. «Βίος τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου». Ἀρχ. «Κλήμης Ἰακώβῳ τῷ κυρίῳ» κτλ. Τέλος· «καὶ ἱστορήσας ἀκολούθως τὰς πράξεις ἀπετέλεσε - - - ».

200. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 80 (μήκ. 0,205, πλ. 0,145), ὅπερ ἐγράφη ἔτει 1680-ῷ. Αὐτόγραφον Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ.—α') «Ἑρμηνεία καὶ καταγραφὴ τοῦ τεταρτημορίου τῆς σφαίρας, ὅπερ καὶ ῥοὺπ-νταγιρὲ λέγεται ἀραβικῶς, γεγονυῖα παρὰ Χρυσάνθου, ἀρχιδιακόνου τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατριάρχου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ κυρίου κυρίου Δοσιθέου». Ἀρχ. «Τὸ τεταρτημόριον πρῶτον μὲν ἔχει δύο γραμμὰς ἀπὸ τοῦ κέντρου ἠγμένας» κτλ., φ. 1α.—β') «Καταγραφὴ καὶ ἑρμηνεία τοῦ ὀργάνου, ὀνομαζομένου τζέιπ». Ἀρχ. «Τὸ τζέιπ ὄργανόν ἐστι» κτλ., φ. 25α.—γ') «Προβλήματά τινα ἀστρολαβικά». Ἀρχ. «Εὑρίσκομεν καὶ διὰ τοῦ ἀστρολάβου τὸ δειλινὸν» κτλ., φ. 57.—δ') «Προλεγόμενά τινα εἰς τὴν γεωμετρίαν συντείνοντα». Ἀρχ. «Τί ἐστι γεωμετρία; Γεωμετρία ἐστὶν ἐπιστήμη συμμετρίας» κτλ., φ. 71.—ε') «Θέματος καταγραφή». Ἀρχ. «Ἔστω ἡ σύστασις τοῦ θέματος κατὰ τὸ ͵αχπ' ἔτος» κτλ., φ. 75.—ς') «Ὀνόματα ἀραβικὰ εἰς χρῆσιν ἀστρολάβου». Ἀρχ. «Δοχεῖον, χοντζιερέ. Διόπτρα, οὐζαντὲ» κτλ.

201. Αἱ τρεῖς ἱεραὶ λειτουργίαι, ἡ τοῦ Χρυσοστόμου, ἡ τοῦ Βασιλείου καὶ ἡ τῶν Προηγιασμένων. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιϛ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 33 (μήκους 0,193, πλ. 0,138), ὅπερ ἐστὶ κεκοσμημένον τισὶ κοσμήμασιν ἐρυθροῖς καὶ πολλοῖς μεγάλοις ἐρυθροῖς κεφαλαιώδεσι γράμμασι. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 20 (0,14×0,09). Μετὰ τὸ 2-ον φύλλον ὑπάρχει τεμάχιον χάρτου, ἐν ᾧ περιέχεται εὐχή, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἔλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν» κτλ.

202. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 80, μήκους 0,19, πλ. 0,143. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30 (0,151×0,105). — α') C. Cremonini explicatio in primum librum de anima, φ. 2. — β') C. Cremonini tractatus de opinionibus. Τὴν ἀρχὴν τούτου τοῦ τεύχους κοσμεῖ πίναξ χαλκογραφικός, ὅστις ἀπεικάζει τὸν Καίσαρα Κρεμονίνην· ἐν δὲ τῇ ᾤᾳ τοῦ αὐτοῦ πίνακος ἀναγινώσκεται τόδε· «Ἐκ τῶν Δοσιθέου Ἱεροσολύμων καὶ τοῦ Ἁγίου Τάφου 1675».

203. Δύο τεύχη τῆς ιη' ἑκατ. συνδεδεμένα, μήκους 0,197, πλάτους 0,153.

α') «Τοῦ σοφωτάτου Κωνσταντίνου Κορδάτου [sic] διδασκαλία περὶ ῥητορικῆς τέχνης». Ἀρχ. «Ἡ ῥητορικὴ ἐκ τῆς φυσικῆς εὐγλωττίας», φ. 1-96. Ἐν τῇ ᾤᾳ τοῦ 1-ου φύλλου· «1729: φευρουαρίου.. ἠρξάμεθα τῆς διδασκαλίας».

β') «Τιβερίου ῥήτορος περὶ τῶν παρὰ Δημοσθένει σχημάτων». Ἀρχ. «Μέλλοντι τὴν τῶν σχημάτων θεωρίαν» κτλ., φ. 97-106. Ἐγράφη ἔτει ͵αψνη'=1758-ῳ.

204. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 452 (μήκους 0,203, πλ. 0,148). Ἐγράφη ἔτει 1598-ῳ. Ἐν τῇ ᾤᾳ τοῦ 1-ου φύλλου· «Ἱερεμίου ἱερομονάχου τοῦ Τζανκαρέλου· νῦν δὲ Δημητρίου Ἰουλιανοῦ».

1. «Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς τῆς Ἀνατολῆς ἀρχιερατικοὺς θρόνους, Ἀλεξανδρείας φημὶ καὶ τῶν λοιπῶν· ἐν ᾗ περὶ κεφαλαίων τινῶν διάλυσιν πραγματεύεται καὶ ὡς οὐ χρὴ λέγειν ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ

τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα ἐκπορεύεσθαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ πατρὸς μόνον». Ἀρχ. «Οὐκ ἦν ἄρα, ὡς ἔοικε, κόρος τῷ πονηρῷ» κτλ., φ. 1α. Ἐκδ. Βαλέτα σ. 165.

2. (Προσθήκη διὰ τῆς χειρὸς Τζανκαρέλου). Σημείωσις περὶ συνόδων ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «Εἰς ἑξακοσίους ἐνενήκοντα τέσσαρας χρόνους» κτλ., φ. 14. Μετὰ τοῦτο τὸ φύλλον ὑπάρχουσιν ἄκραι δύο φύλλων ἀποκεκομμένων.

3. «Μάρκου, ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου, ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν Φεραρίᾳ πόλει τῆς Ἰταλίας πρὸς τοὺς καρδιναλίους καὶ ἑτέρους τῶν Λατίνων διδασκάλους περὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς δοξαζομένου καθαρσίου πυρός». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ μετὰ ἀγάπης» κτλ. φ. 15α. Ἀλήθεια, 1880, σ. 5-6, 33-35, 51.

4. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐτοὺς ὁμιλία β' περὶ τοῦ αὐτοῦ καθαρσίου πυρός». Ἀρχ. «Πολλῆς μὲν ὡς ἀληθῶς ἐρεύνης» κτλ., φ. 31β. Ἀλήθεια, 1880, σ. 67-68, 106, 120-121, 135-137, 151 κἑ.

5. «Τοῦ αὐτοῦ ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἀπορίας καὶ ἐρωτήσεις ἐπὶ ταῖς ῥηθείσαις ὁμιλίαις παρὰ τῶν καρδιναλίων καὶ τῶν ἄλλων λατινικῶν διδασκάλων». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ σαφέστερον» κτλ., φ. 69. Ἀλήθεια, 1880, σ. 270. Ἐκκλ. Ἀλήθ. τ. I, σ. 158-162.

6. «Ζωναρᾶ καὶ δρουγγαρίου τῆς βίγλης καὶ πρωτασυγκρίτου [sic] τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ Ἡσαΐᾳ κυρῷ Δομεστίκῳ περὶ τοῦ ὁποῖον ἀπαντᾷ τέλος ταῖς ψυχαῖς χωριζομέναις τοῦ σώματος καὶ ὅπουπερ αὗται ἀπέρχονται». Ἀρχ. «Καὶ περὶ μὲν τῶν δικαίων τί χρὴ καὶ λέγειν» κτλ., φ. 82.

7. «Τοῦ αὐτοῦ, εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι αἱ ἐπελθοῦσαι ψυχαὶ κατά τινα τόπον ἀναπαυόμεναι οὔτε δέονται ὑπὲρ ἡμῶν, αὐτοπροσώπως τῷ Χριστῷ παριστάμεναι, οὔτε τοῖς ἐνταῦθα ὅλως ἐφίστανται· καὶ περὶ ψυχῆς». Ἀρχ. «Οἱ ἀπελθόντες ἅγιοι» κτλ., φ. 86. Migne τ. 158, σ. 913.

8. «Τοῦ αὐτοῦ τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Νεκταρίῳ, εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι ἀποφάσει μόνον καὶ οὐκ ἀληθείᾳ εἰσῆλθεν εἰς τὸν Παράδεισον ὁ λῃστής». Ἀρχ. «Τοῦ Παύλου τινὲς ἀκούσαντες» κτλ., φ. 92β.

9. «Ἐπιστολὴ ἀντίγραφος Πέτρου, πατριάρχου Θεουπόλεως μεγάλης Ἀντιοχείας, πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀκυλίας, ἤτοι Βενετίας, περί τε τοῦ μὴ ἑαυτὸν οἴεσθαι πατριάρχην καὶ περὶ ἀζύμων». Ἀρχ. «Πολλῆς ἡμῖν εὐφροσύνης» κτλ., φ. 96. C. Will, Acta et scripta, σ. 208 κέ.

10. «Τοῦ τῇ Θεοῦ χάριτι εὐσεβοῦς νομοφύλακος Ἰωάννου διακόνου τοῦ Εὐγενικοῦ ἀντιρρητικὸς τοῦ βλασφήμου καὶ ψευδοῦς ὅρου τοῦ ἐν Φλωρεντίᾳ συντεθέντος κατὰ τὴν πρὸς Λατίνους σύνοδον». Ἀρχ. «Τὸ μὲν πάντας ἀνθρώπους» κτλ., φ. 108. Κατεχωρίσθη ἐν τῷ Τόμῳ Καταλλαγῆς, ἐν Γιασίῳ 1692-1694.

11. «Συναχθέντες οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει εὑρισκόμενοι ἀρχιερεῖς, καθηγούμενοι καὶ πνευματικοί, ταύτην ἐξέθηκαν πρὸς τὸν βασιλέα τὴν ἀπόκρισιν». Ἀρχ. «Ἐπεὶ ὡρίσθημεν παρὰ τῆς κραταιᾶς» κτλ., φ. 208. Τὸ κείμενον τοῦτο ἐν τῷ πίνακι τοῦ κώδικος ἐπιγέγραπται οὕτως· «Ἀπολογία τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει εὑρεθέντων ἀρχιερέων, καθηγουμένων καὶ πνευματικῶν, πρὸς τὸν βασιλέα τίνος χάριν οὐ παραδέχονται τὰ ἐν τῇ Φλωρεντίᾳ γεγονότα συνοδικά».

12. «Τοῦ ἁγίου Μαξίμου περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅτι Ἄρειος μὲν καὶ Νεστόριος τόν τε τῆς θεολογίας καὶ τῆς οἰκονομίας λόγον διαιροῦσι, Σαβέλλιος δὲ καὶ Εὐτυχὴς ἀπεναντίας τούτων συγχέουσιν». Ἀρχ. «Ἄρειος τὰς τρεῖς ὑποστάσεις» κτλ., φ. 224.

13. «Ἁμαρτωλοῦ διακόνου καὶ ἱερομνήμονος τῆς ὀρθοδόξου τῶν Γραικῶν ἐκκλησίας Θεοδώρου τοῦ Ἀγαλλιανοῦ συλλογὴ ἐκ τῶν ἁγίων, ὅτι πρὸς ταῦτα τὰ δογματικὰ κεφάλαια, σύμφωνα ὄντα καὶ τοῖς λοιποῖς ἁγίοις, ἀντιπαρεξεταζομένη ἡ τῶν Λατίνων δόξα οὐχ εὑρίσκεται σύμφωνος αὐτοῖς, ἀλλὰ μᾶλλον παντοίᾳ αἱρέσει σύμφωνος καὶ ἔξω τῶν ὀρθῶν δογμάτων τῆς εὐσεβείας». Ἀρχ. «Καὶ ὁ Λατῖνος τὰς τρεῖς ὑποστάσεις ὁμολογῶν» κτλ., φ. 224β. Κατεχωρίσθη ἐν τῷ Τόμῳ Καταλλαγῆς.

14. «Μέρος ἔκ τινος λόγου κατὰ Λατίνων περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος· οὗ ἡ ἀρχὴ λείπει». Ἀρχ. «Τί δὲ

κεκίνηκεν Ἰταλοὺς πρὸς τὴν κατὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος βλασφημίαν» κτλ., φ. 234.

15. «Ἐκ τοῦ β^ου βιβλίου τοῦ Βλαστάρεως μέρος κατὰ Λατίνων». Ἀρχ. «Ἀλλά γε τοῖς εἰρημένοις αὐτῶν νεανιεύμασι» κτλ., φ. 237β.

16. «Περὶ τῶν ἑπτὰ ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ τῶν ἐν αὐταῖς διαλαμψάντων ἁγίων πατέρων· ἔτι καὶ περὶ τῆς συναθροισθείσης συνόδου ἐπὶ Κωνσταντίνου βασιλέως τοῦ Μονομάχου καὶ Μιχαὴλ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Κηρουλαρίου, ἥτις καὶ ἐξέτεμε τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας ψήφῳ κοινῇ τοὺς Λατίνους». Ἀρχ. «Ἀλλ' ἴδωμεν, εἰ δοκεῖ καὶ τοὺς τῶν ἑπτὰ» κτλ., φ. 242β.

17. Ἀποκρίσεις κανονικαὶ πρὸς ἐρωτήσεις τινὰς Μάρκου Ἀλεξανδρείας, φ. 254.

18. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Μακαρίου τοῦ κατὰ κόσμον Μακρῆ πρὸς Λατίνους, ὅτι τὸ λέγειν καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεσθαι οὔτε ἀναγκαῖόν ἐστι, ἀλλὰ καινοτομία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως· διῄρηται δὲ ὁ λόγος ἐν ι' κεφαλαίοις». Ἀρχ. «Τὰ θεῖα τῶν χριστιανῶν δόγματα» κτλ., φ. 260β [Τόμος Καταλλαγῆς, σελ. 412-420]. Περὶ Μακαρίου τοῦ Μακρῆ καὶ τῶν πονημάτων αὐτοῦ ὅρα ἡμετέραν πραγματείαν ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. III, σ. 458-467. Τοῖς ἐν τῷ Δελτίῳ καταγεγραμμένοις τοῦ Μακρῆ πονήμασι προσθετέον ταῦτα· α') «Μηνὶ ὀκτωβρίῳ μετὰ τὴν ια' λόγος ε'. Λόγος εἰς τοὺς ἐν ἁγίοις θεοφόρους πατέρας ἡμῶν καὶ οἰκουμενικοὺς διδασκάλους, τοὺς ἐν ταῖς ἑπτὰ θείαις καὶ οἰκουμενικαῖς συνεληλυθότας συνόδοις, συγγραφεὶς παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυροῦ Μακαρίου τοῦ Μακρῆ». Κῶδιξ Βατοπεδίου 546-ος, ἔτους 1422-ου, φύλλ. 109-130. β') Βίος τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης, γνωστὸς ἐκ παραφράσεως τοῦ Νικοδήμου. Νέον Ἐκλόγιον. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1863, σ. 151-155.

19. «Βαρλαὰμ μοναχοῦ, ὅτι οὐχ ἁπλῶς ὑπόθεσις τὸ νομίζειν ἐκ μόνου πατρὸς ἐκπορεύεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλ'

ἀνάγκη πᾶσα τοῖς εὐσεβεῖν αἱρουμένοις ἐκ μόνου τοῦ πρώτου αἰτίου τὰ ἐκεῖθεν ἀχρόνως ἐκλάμψαντα· καὶ κεφαλαιώδης ἔκθεσις τοῦ ἡμετέρου δόγματος». Ἀρχ. «Ὅτι μὲν οὖν ὑποκειμένου» κτλ., φ. 273β.

20. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ὑποκειμένου ἐκ μόνου πατρὸς ἐκπορεύεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ ἀναιροῦνται τὰ περὶ θεολογίας ῥητά». Ἀρχ. «Ἴσως, ὦ ἄνδρες Λατῖνοι, ὑπολαμβάνοντες» κτλ., φ. 276. Ἐν τῇ ᾤᾳ· «Ἐν ἑτέρῳ βιβλίῳ εὗρον τοῦτον τὸν λόγον βον».

21. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ὑποκειμένου καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον πολλὰ τῶν ὁμολογουμένων ἀναιρεῖται καὶ πολλοῖς ῥητοῖς τῶν ἁγίων ἀναιτίως ἔχει ἡ τοιαύτη ὑπόθεσις». Ἀρχ. «Ὅταν εἰς λόγους ἀλλήλοις» κτλ., φ. 290β.

22. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Νικόλαον περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς». Ἀρχ. «Φής, ὅτι τῶν ἀδυνάτων ἐστὶ» κτλ., φ. 303.

23. «Ἔγγραμμα (γρ. σύγγραμμα) Ἀνδρονίκου καὶ μεγάλου δρουγγαρίου τῆς βίγλης, τοῦ πατρόθεν μὲν [Καματηροῦ], μητρόθεν δὲ Δοῦκα, συλλεγὲν καὶ συντεθὲν ὑποθήκῃ καὶ κελεύσει τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως πορφυρογεννήτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, κατὰ τῶν δογματιζόντων ἔχειν τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον πνεῦμα πανάγιον τὴν ὑπαρκτικὴν ἐκπόρευσιν καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, ὥστε δύο εἰσάγειν ἀρχὰς καὶ αἴτια δύο ἐπὶ τῆς θεαρχικῆς καὶ θείας τριάδος», φ. 310. Ἀ. Δημητρακοπούλου Ὀρθόδοξος Ἑλλάς, σ. 25 κέ.

24. «Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ Γερμανοῦ, τοῦ κατὰ τὴν Νίκαιαν, ἐκ τοῦ ἀντιρρητικοῦ αὐτοῦ λόγου πρὸς τοὺς Λατίνους, τοὺς τὸ προγραφὲν τοῦ Νύσσης ῥητὸν προβάλλοντας». Ἀρχ. «Ἀποκρίθητι οὖν μοι ὁ ἐξ ἐναντίας» κτλ., φ. 338.

25. «Φωτίου πατριάρχου συλλογισμοί», φ. 358β.

26. Φωτίου πατριάρχου τεμάχιον μετὰ ἐκτενοῦς ἑρμηνείας, φ. 359.

27. «Τῷ ἁγίῳ μου δεσπότῃ, τῷ σεβαστοκράτορι κυρῷ Μανουὴλ τῷ Κομνηνῷ, εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι, καὶ ὅτι οὐ ταὐτὸν ἀπο-

στολὴ καὶ ἐκπόρευσις. Ἰωάννης Ζωναρᾶς δρουγγάριος τῆς βίγλης χαίρειν». Ἀρχ. «Εἰ δέ σοι καὶ περὶ τῆς ἀρρήτου» κτλ., φ. 374.

28. «Τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου Ἐφέσου κυροῦ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ ὁμολογία τῆς ὀρθῆς πίστεως, ἐκτεθεῖσα ἐν Φλωρεντίᾳ κατὰ τὴν πρὸς Λατίνους γενομένην σύνοδον». Ἀρχ. «Ἐγὼ τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι» κτλ., φ. 386β. Κατεχωρίσθη ὑπὸ Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐν τῷ Τόμῳ τῆς Ἀγάπης, μετὰ δὲ τῆς δῆθεν ἀναιρέσεως Γρηγορίου τοῦ Μαμμῆ ἐν τῷ 160-ῷ τόμῳ τῆς συλλογῆς τοῦ Migne, σ. 16, 24, 29, 31, 41, 57, 64, 69, 73, 76, 77, 80, 84, 85, 98, 100, 101, 105.

29. «Τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου Μάρκου Ἐφέσου ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα ἐν τοῖς ἁπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης οἰκοῦσιν ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς περὶ τῶν λατινικῶν ἀθέσμων ἐθῶν καὶ δογμάτων». Ἀρχ. «Οἱ τὴν κακὴν ἡμᾶς αἰχμαλωσίαν» κτλ., φ. 391β-399β, ἔνθα γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «Νύσ(ου) Κρή-τ(ης) ἐν πόλ(ει) Κυδωνίας μέρη | τέλος εἴληφε τὸ παρὸν βιβλίον | ἐν τῇ μονῇ τῆς Κυρίας τῶν Ἀγγέλων | τοῦ Γδερνέτου· ἐν μηνὶ μαΐῳ ια', ἔτει ἐκ τῆς πρὸς ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ Λόγου ἀρρήτου συγκαταβάσεως ͵αω φω ϟω ηω, ἐκ δὲ τῆς κοσμοποιίας ͵ζω λςω» [=1598].

30. «Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Πῶς ἂν λυθείη τὸ τοῦ τῆς Ἐφέσου πρὸς Λατίνους» κτλ., φ. 339β.

31. «Ἐπιστολὴ Νικολάου πέμπτου Ῥώμης ἀρχιερέως μεγίστου πρὸς Κωνσταντῖνον βασιλέα Ῥωμαίων, ἐκ τῆς Λατίνων μεθερμηνευθεῖσα φωνῆς ὑπὸ Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ». Ἀρχ. «Ἀνδρόνικον Βριένιον Λεοντάριον», φ. 400. Migne τ. 160, σ. 1201.

32. «Ἑτέρα ἐπιστολὴ καθολικὴ πρὸς Γραικοὺς τοῦ σοφωτάτου κὺρ Βησσαρίωνος, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καρδηναλίου Ῥωμαίων, τοῦ κοινῶς λεγομένου Νικαίας» 1463, φ. 406.

33. «Ὅρος ὀρθοδοξίας συνοδικὸς εἰς τὴν ἐκπόρευσιν τοῦ ἁγίου πνεύματος. Γερμανοῦ πατριάρχου». Ἀρχ. «Ὁ μονογενὴς υἱὸς» κτλ., φ. 418. Ἀ. Π.-Κεραμέως Ἀνέκδοτος ὅρος θεσπισθεὶς ὑπὸ τῆς ἐν Νυμφαίῳ συνόδου. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1881.

Ἡ ἡμετέρα ἔκδοσις ἐγένετο κατὰ τὸ ἐν τῷ 3-ῳ κώδικι τοῦ Ἑλλην. Φιλολογ. Συλλόγου ἀντίγραφον· τούτου δὲ τοῦ κώδικος τὴν περιγραφὴν ὅρα ἐν τῷ ἡμετέρῳ Καταλόγῳ τῶν ἐν τῷ Ἑ. Φ. Σ. χειρογράφων βιβλίων. Ἑλλ. Φιλ. Συλλ. παράρτημα τ. Κ'-ΚΒ', σ. 77-78.

34. «Μιχαὴλ συγκέλλου Ἱεροσολύμων σύμβολον καὶ ὁμολογία τῆς ἁγίας καὶ ὀρθῆς καὶ ἀμωμήτου πίστεως εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα», φ. 420β.

35. «Μαρτυρίαι καὶ ἐξηγήσεις διαφόρων διδασκάλων περὶ τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν δώρων καὶ τῆς πρὸ τούτων εὐχαριστίας. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Νικολάου τοῦ Καβάσιλα ἐξήγησις εἰς τὸν ἁγιασμὸν τῶν δώρων καὶ τῆς πρὸ τούτων εὐχαριστίας» (κεφ. κζ', κη' καὶ κθ'). Ἀρχ. «Οὕτω δὲ κάλλιστα καὶ ἱερώτατα» κτλ., φ. 425.

36. Τεμάχη «τοῦ μακαρίου Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἱππῶνος», φ. 431.

37. Μαρτυρίαι «περὶ ἀμφοτέρου τοῦ εἴδους τῆς κοινωνίας», φ. 434β.

38. «Τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου κὺρ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, ὅτι οὐ μόνον ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν δεσποτικῶν ῥημάτων ἁγιάζονται τὰ θεῖα δῶρα, ἀλλ' ἐκ τῆς μετὰ ταῦτα εὐχῆς καὶ εὐλογίας τοῦ ἱερέως». Ἀρχ. «Ἡμεῖς ἐκ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων» κτλ., φ. 435. Migne τ. 160, σ. 1080-1089.

39. Τεμάχη συνοδικῶν πρακτικῶν, κανόνες τινὲς ἀποστολικοὶ καὶ συνοδικοὶ καὶ τεμάχη τινὰ τῆς Πεντατεύχου, φ. 443 κέ.

40. «Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τίνος χάριν τίθεται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον τῇ κεφαλῇ τοῦ χειροτονουμένου ἀρχιερέως»; Ἀρχ. «Διατί ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔφερεν ὁ ἱερεὺς τιάριον» κτλ., φ. 445.

41. «Αἱ τάξεις τῆς Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Α' οἱ πατριάρχαι μετὰ τῶν προνομίων αὐτῶν, β' οἱ μητροπολῖται» κτλ., φ. 445β.

42. «Ἐκ τοῦ βίου τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου». Ἀρχ. «Ὁ οὖν τὴν Κωνσταντινούπολιν Ῥώμην Νέαν χρηματίζειν ἐθέσπισε» κτλ., φ. 446.

43. «Πίναξ ἀκριβὴς τοῦ παρόντος βιβλίου», φ. 447.

44. Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων σημείωμα περὶ τοῦ ἱερομνήμονος Ἀγαλλιανοῦ, φ. 448.

45. «Τὰ τῆς πίστεως ἄρθρα, ἃ πᾶς τις ὀρθῶς φρονῶν καὶ σωθῆναι θέλων ὀφείλει ὁμολογεῖν». Ἀρχ. «Πρῶτον μὲν τῶν κεφαλαίων, ὅτι ἓν τὸ θεῖον τῇ φύσει» κτλ., φ. 451.

205. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 69 (μήκ. 0,193, πλ. 0,143). Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30. Τὴν ἀρχὴν τούτου τοῦ τεύχους κοσμεῖ πίναξ χαλκογραφικός, ὅστις ἀπεικάζει τὸν Καίσαρα Κρεμονίνην· αὐτόθι δ' ἐστὶ καὶ τὸ σημείωμα τοῦτο· «Καὶ τόδε διὰ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων τοῦ Ἁγίου Τάφου 1675».— 1) Caesaris Cremonini Centensis explicatio tertii capitis secundi libri de generatione animalium, φ. 1-32. Ἐγράφη «die 10 junii 1631». —2) Caesaris Cremonini Centensis explicatio super primum caput primi libri de partibus animalium, φ. 34 κἑ.

206. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 139, μήκ. 0,195, πλ. 0,142. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 27 (0,162 × 0,095).—«Epilogo di quelche della natura delle cose ha filosofato et disputato Fra Thomaso Campanella servo di Dio».

207. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 58. Ἐν τῇ ἀρχῇ τούτου τοῦ τεύχους ὑπάρχει ἓν Sonetto· εἶτα μετάφρασις ἰταλικὴ τοῦ πέμπτου βιβλίου τῶν ἐλεγειῶν τοῦ Ὀβιδίου.

208. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ., μήκους 0,193, πλ. 0,14. Τὸ πρῶτον αὐτοῦ φύλλον πρόσθετον ὂν περιέχει ἐν ἑαυτῷ δοκίμιά τινα λατινικῆς τε καὶ ἰταλικῆς θεματογραφίας μετὰ τοῦ σημειώματος τούτου· «Ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος ποιοῦ Θεόν· τῷ ,αψμζ-ῳ [=1747] ἀνθεστηριῶνος α' ἱσταμένου ἠρξάμην τῆς λατινίδος θεματογραφίας». Εἶτα φύλλα ἠριθμημένα α'—ρλς', ἐν οἷς περιέχεται ἀνώνυμος «Τέχνη τῆς ῥητορικῆς»· ταύτης δὲ τὸ προοίμιον ἄρχεται οὕτως· «Εἶναι συνήθεια εἰς ὅλους, ὁποῦ γράφουν βιβλία, νὰ φανερώσουν πρῶτα» κτλ. Καὶ πάλιν ἕτερα 45 φύλλα, ἐν οἷς περιέχεται ἀνώνυμός τις «Θεολογικὴ ἐπιτομή», διῃρημένη εἰς κεφάλαια

ιϛ'. Ἀρχ. «Τῆς θεολογίας τὸ ὄνομα κατὰ τοὺς θείους ἡμῶν πατέρας» κτλ.

209. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 75, μήκ. 0,195, πλ. 0,143. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30 (0,15×0,108).—Caesaris Cremonini expositio in lib. de sensu et sensilibus.

210. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 84, μήκ. 0,193, πλ. 0,138. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30.—Caesaris Cremonini explicatio I lib. meteororum.

211. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 83, μήκ. 0,195, πλ. 0,144. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30.—Cesaris Cremonini explicatio II et III lib. meteororum.

212. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 126, μήκ. 0,193, πλ. 0,144. — C. Cremonini explicatio in I II et III lib. physicorum. Τὸ 2-ον βιβλίον ἐγράφη «die 23 junii MDCXXXI» [= 1631].

213. Ποικίλα διαφόρων ἐποχῶν τετράδια συνερραμμένα ὑπὸ Σωφρονίου τοῦ Λεσβίου

1) Φύλλ. 1-13. Τεμάχιον συναξαρίου λειτουργικοῦ τινος Εὐαγγελίου τῆς ιϛ' ἑκατονταετηρίδος.

2) Τετράδιον νεώτατον, ἐν ᾧ καὶ περὶ Εὐμένους τοῦ Καρδιανοῦ.

3) Ἑπτὰ φύλλα, ἐν οἷς περιέχονται ταῦτα· α') «Ἐπιτύμβια εἰς τὸν ἀείμνηστον Ἀγαθάγγελον Τυπάλδον εἰς ἡρωελεγεῖον μέτρον».—β') «Ἕτερον εἰς τὸν αὐτὸν εἰς μέτρον ἰαμβικόν». — γ') «Ἐπιγράμματα εἰς ἡρωελεγεῖον μέτρον· εἰς τὸν ἀξιότιμον σχολάρχην τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Φώτιον Ἀλεξανδρίδην, ἀρχιδιάκονον τοῦ Ἱεροσολυμικοῦ Θρόνου». — δ') «Ἕτερον εἰς μέτρον ἰαμβικόν, εἰς τὸν ἰατρὸν Χαραλάμπην Ματζαράκην».—ε') «Ἐπιτύμβιον εἰς τὸν ἐπίσκοπον Γάζης Φιλήμονα, τὸν ποτὲ γέροντα τοῦ κ. Ματθαίου, εἰς μέτρον ἡρωελεγεῖον».—ϛ') «Ἕτερον ἐπιτύμβιον εἰς Κρῆτά τινα, ὅστις ἔπεσεν ἐν Κρήτῃ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας μαχόμενος· εἰς μέτρον ἰαμβικόν».—ζ') «Ἕτερον εἰς Κρῆτα

κατὰ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνα πεσόντα· εἰς μέτρον ἡρωελεγεῖον».—η') «Ἐπίγραμμα εἰς τὸν σεβάσμιον γέροντα Σεραφεὶμ τὸν σκευοφύλακα· εἰς μέτρον ἡρωελεγεῖον».—θ') «Ἐπίγραμμα ἐπιτύμβιον εἰς Λέσβιόν τινα ἐν τῷ σεισμῷ ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἀποθανόντα· εἰς μέτρον ἰαμβικόν».—ι') «Εἰς τὸν ἀοίδιμον διδάσκαλον Κ. Οἰκονόμον» ἐννέα ἐπιγράμματα καὶ εἰς τὸν αὐτὸν «ἕτερον Λεάνδρου Ἀρβανιτάκη». — ια') «Ἕτερα ἐπιτύμβια εἰς Δημήτριον τὸν Χοϊδᾶν».—ιβ') «Ἐπιτύμβιον εἰς τὸν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἄρχοντα μέγαν λογοθέτην Νικόλαον Ἀριστάρχην».—ιγ') «Εὐχὴ ὑπὲρ τοῦ μακαρ. πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Κυρίλλου τοῦ Β^{ου} ὑπὸ Λεάνδρου Ἀρβανιτάκη». — ιδ') «Ἕτερον ὑπὸ Γρηγορίου Παλαμᾶ».—ιε') «Ἕτερον ὑπὸ Κωνσταντίνου πρωτοπαπᾶ Κυπρίου».—ιϛ') «Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων εἰς τὸν Κρανίου Λίθον ἐν Ἱερουσαλήμ». — ιζ') «Εἰς τὸν ἱερολογιώτατον κ. Βενιαμὶν Ἰωαννίδην, καθηγητὴν τῆς θεολογίας· μέτρον ἡρωελεγεῖον ὑπὸ κ. Λεάνδρου». — ιθ') Ἕτερον πρός τινα Θεοφάνην. Ἅπαντα ταῦτα ἀντέγραψε Σωφρόνιος ὁ Λέσβιος ἔτει «͵αωξθ', [= 1869] κατὰ μῆνα δεκέμβριον».

4) Σελίδες ξζ'. Γράψιμον τῆς ιθ' ἑκατ. «Ἐξήγησις τοῦ μαθήματος Περὶ τοῦ ἀκούειν» τοῦ Πλουτάρχου.

5) Φύλλα 20. Γράψιμον τῆς ιθ' ἑκατ. Προβλήματα μαθηματικά.

6) Φύλλα 24. Γράψιμον τῆς ιθ' ἑκατ. Ἐξήγησις τοῦ περὶ ἱερωσύνης α' λόγου Ἰωάνου τοῦ Χρυσοστόμου.

7) Φύλλα 16. Δύο νεώτατα τετράδια μαθημάτων.

8) Φύλλα 11. «Λόγος Κικέρωνος ὑπὲρ Ἀρχίου· (μετάφρασις) Σωφρονίου ἱεροδιακόνου Λεσβίου».

9) Φύλλα 3. Τεμάχιον τετραδίου τῆς ιθ' ἑκατ. «Αἱ συνομιλίαι ὁποῦ ἔγιναν εἰς τὸν Παράδεισον μετὰ Ἡλιοὺ καὶ λῃστοῦ». Ἀρχ. «Ἄνθρωπε, ποῖος εἶσαι ἐσὺ καὶ ποῖος ἔστειλέ σε» κτλ.

10) Φύλλα 20. Τετράδια τῆς ιη' καὶ τῆς ιθ' ἑκατ. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς μαθήματα

214. Μανουὴλ Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων τζ', γρα-

φείς, ὡς φαίνεται, ἔτει ͵ζρκ' [=1611-1612]. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 199 (μήκ. 0,20, πλ. 0,155), ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18 (0,152×0,085). Ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου ὑπάρχει τύπος σφραγῖδος τῆς ιζ' ἑκατ., ἐν ᾧ ἀναγινώσκεται τὸ «ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΑΝΑϹ(ασ)ΙΤ(ης)»· καὶ πάλιν ἕτερος τύπος, ἐν ᾧ τὸ «ΜΕΛΕΤΙΟΣ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΣ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΗΣ».

215. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων γεγραμμένων 232 καὶ πολλῶν ἑτέρων ἀγράφων· ἔστι δὲ μήκους 0,193, πλ. 0,143. Ἔνδον τῆς πρώτης πινακίδος ὑπάρχει τὸ σημείωμα τοῦτο· «1691. † ἐσταχώθη τῶ παρῶν βιβλίον διαχειρὸς Σπυρίδων ἱερέως εκτὴς ἐπαρχίας Δρύνου πόλεως καὶ Αργυροκάστρου». Τὸ τεῦχος τοῦτο, γραφὲν ὑπὸ διαφόρων χειρῶν, περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὰ ἑπόμενα κείμενα·

1. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου γενομένου Τεφρῶν, ἤτοι Αἰθιοπίας, διάλεξις μετὰ Ἰουδαίου Ἐρβὰν τοῦ νομοδιδασκάλου». Ἀρχ. «Τελεσθείσης ἤδη τῆς προθεσμίας» κτλ., φ. 1-86.

2. «Περὶ ἀζύμων διάφορα χρησιμώτατα κατὰ διάλεξιν. Λατῖνος μετὰ Γραικοῦ». Ἀρχ. «Ὁ Λατῖνος. Ἄζυμος ἦν ὁ παρὰ τοῦ Κυρίου τοῖς ἀποστόλοις δοθεὶς» κτλ., φ. 89-98.

3. «Ἐπιστολὴ Ἰωάννου μητροπολίτου Κλαυδίας (γρ. Κλαυδιουπόλεως) περὶ ἀζύμων καὶ πνικτῶν καὶ ἑτέρων». Ἀρχ. «Ἐπειδή σοι μαθεῖν ἔρως» κτλ., φ. 99. Τεμάχη τινὰ συγγραφῆς Ἰωάννου τοῦ Κλαυδιουπόλεως περὶ τῶν ἀζύμων ἁπλῶς ὅρα παρὰ τῷ Ἀλλατίῳ [De ecclesiae Occidentalis atque Orientalis perpetua consensione, σ. 1400 καὶ 1544] καὶ παρὰ τῷ καθηγητῇ Ἀλεξίῳ Παύλωβ [Критическіе опыты по исторіи древнѣйшей Греко-Русской полемики противъ Латинянъ. СПб. 1878, σ. 189-191].

4. «Ἐρώτησις Λατίνου Βενετίας περὶ τοῦ ζέου πρὸς πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως· διατί μὴ ἀρκεῖσθαι (=ε) ἐν τῇ ἑνώσει τῷ ὕδατι καὶ τῷ οἴνῳ, ἀλλὰ θερμὸν προσλαμβάνεται (=ε); οὐ πείθομαι· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο σύμβολον εἶναί τινος τῶν εἰς τὴν

ἕνωσιν συμπληρωτικόν». Ἀρχ. «Ἀπόκρισις. Οὐ μόνον τύποι τύπων ἦσαν τὰ παλαιὰ» κτλ., φ. 122β.

5. «Ἑτέρα ὑπόθεσις περὶ τοῦ ζέου». Ἀρχ. «Τοῦ ζέου ἡ εἰσέλευσις (κῶδ. σέλευσις) ἐν τοῖς θείοις μυστηρίοις» κτλ., φ. 123α.

6. «Ἑτέρα ὑπόθεσις ὁμοίως», ἧς ἡ ἀρχή· «Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ ἅγιον ζέον· ἤτοι ὁ διάκονος καὶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας αὐτὸ (κῶδ. αὐτῷ) ἐμβάλλει (κῶδ. ἐπιβάλλει) ἐν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ, ὡς ἔστι παράδοσις» κτλ., φ. 123β.

7. «Περὶ τοῦ ζέου Νικήτα πρεσβυτέρου μοναχοῦ τοῦ Στουδίου». Ἀρχ. «Ὁπηνίκα τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἔρρευσε» κτλ., φ. 124.

8. «Ἐρώτησις. Ἀκίνδυνόν ἐστι γενέσθαι τὴν τῶν θείων ἁγιασμάτων διάδοσιν καὶ μετάληψιν μετὰ ψυχροῦ οἴνου καὶ ὕδατος, ἢ ἀπαραίτητόν ἐστι καὶ ζέον ὕδωρ, κατὰ τὸν τῆς μεταλήψεως καιρόν, εἰς τὰ ἅγια βάλλεσθαι»; Ἀρχ. «Ἀπόκρισις. Τοῦ τριακοστοῦ δευτέρου κανόνος» κτλ., φ. 124β.

9. Ἀνωνύμου «περὶ ἀζύμων». Ἀρχ. «Ἐν τοῖς ἀζύμοις οὐδεμία ἐστὶ ζωτικὴ δύναμις» κτλ., φ. 125.

10. «Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου ἕτερος λόγος», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπὶ δὲ Μωϋσέως καλέσατε» κτλ., φ. 125β.

11. «Ἑρμηνεία τοῦ στίχου τοῦ Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς». Ἀρχ. «Ἑκάστη λέξις πεπληρωμένη δογμάτων» κτλ., φ. 126α.

12. Ἀνωνύμου «περὶ ἀζύμων». Ἀρχ. «Ἐν τρισὶν ὕλαις ἐτέλουν οἱ Ἰουδαῖοι τὸ πάσχα» κτλ., φ. 126β.

13. «Ἐπιστολὴ Δομηνίκου, πατριάρχου Βενετίας, πρὸς τὸν πατριάρχην Ἀντιοχείας κυρὸν Πέτρον περὶ τῶν ἀζύμων». Ἀρχ. «Τῷ τῆς ὑψηλοτάτης ἁγίας καθέδρας» κτλ., φ. 127. C. Will, Acta et scripta de controversiis ecclesiae graecae et latinae, σ. 205.

14. Πέτρου Ἀντιοχείας ἀπόκρισις. Ἀρχ. «Πολλῆς ἡμῖν εὐφροσύνης» κτλ., φ. 128β. C. Will, Acta et scripta, σ. 208.

15. Ἀκέφαλον κατὰ Λατίνων. Ἀρχ. « - - ἐκκλησίας καὶ τῶν

διαρρήδην εἰρημένων παρὰ τῶν πνευματοφόρων ἱεροδιδασκάλων» κτλ., φ. 137-219.

16. Ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Πρόσεχε σεαυτόν, ὦ ἱερεῦ ἄριστε, ὡς λόγον ὑφέξῃς ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως» κτλ., φ. 223-230.

17. Βασιλείου Καισαρείας «παραγγελία ὑπὲρ τῆς θείας λειτουργίας πρὸς τὸν ἱερέα». Ἀρχ. «Πρόσεχε σεαυτόν, ὦ ἱερεῦ, καὶ βλέπε πῶς ὀφείλεις» κτλ., φ. 231.

18. Γενναδίου Κωνσταντινουπόλεως «ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ πρὸς τὸν πάπαν Ῥώμης». Ἀρχ. «Ὁ δεσπότης ἡμῶν καὶ πατὴρ» κτλ., φύλλ. 233.

19. Ἀδήλου «περὶ τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ προθέσει τελουμένων». Ἀρχ. «Ὅτι κατὰ τὴν τῶν ἁγίων πατέρων παράδοσιν προσφέρει μὲν πρῶτον τὸν ἄρτον ὁ ἱερεὺς» κτλ., φ. 235β.

20. «Ὅτι τελεώτερον τοῖς κεκοιμημένοις ὁ ἁγιασμὸς γίνεται». Ἀρχ. «Ἔχουσι δέ τι πλέον εἰς ἁγιασμὸν» κτλ. φ. 236-237.

216. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 79, μήκους 0,191, πλ. 0,143· ἔστι δὲ «Καὶ τόδε διὰ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων τοῦ Ἁγίου Τάφου 1675», καὶ τὸ μὲν πρῶτον αὐτοῦ φύλλον ἐνέχει τὴν εἰκόνα τοῦ Cremonini, τὰ δὲ λοιπὰ φύλλα περιέχουσιν ἐν ἑαυτοῖς δύο τούτου πονήματα, τὸ Tractatus de facultate appetitiva καὶ τὸ Tractatus de sensibus externis.

217. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 210, μήκ. 0,195, πλ. 0,14.—Ἀδήλου «Tractatio de poeta omnine Christo redemptore nostro».

218. Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον ἐκ φύλλων 214, ὧν πέντε μόνα χάρτινα (φ. 10, 11 καὶ 60-62). Ἐγράφη μεταξὺ τῆς ιβ' καὶ τῆς ιγ' ἑκατ. καὶ μήκους μέν ἐστι 0,205, πλάτους δὲ 0,155· τὸ δὲ κείμενον αὐτοῦ μονόστηλον ὂν κεκόσμηται πολλαχοῦ κεκαλλωπισμένοις τισὶ μεγάλοις κεφαλαιώδεσι γράμμασι, τέσσαρσί τε εἰδικοῖς κοσμήμασι, ταινιοειδὲς ἔχουσι σχῆμα (φ. 4, 69, 109, 172), καὶ τοῖς συνήθεσι κανονίοις (φ. 1-3)· τὸ μέντοι κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιόν ἐστι κεκολοβωμένον· λήγει γὰρ εἰς τὰς λέξεις «ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ» (κα', 20). Ἦν δὲ τοῦτο τὸ τετραευαγγέλιον τῆς

λαύρας τοῦ ὁσίου Σάβα, καθάπερ ἐστὶ δῆλον ἐκ τοῦ ἐν προσθέτῳ τινὶ χαρτίνῳ φύλλῳ σημειώματος τῆς ιζ' ἑκατ., οὗ ἡ ἀρχὴ οὕτως ἔχει· «✝ Τὸ παρῶν βηβλήων ἦνε τῆς μεγάλης βασηληκεῖς λαύρας τῶν ηεροσολείμων τοῦ οσιου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου».

219. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 199 (μήκους 0,19, πλ. 0,157), ὅπερ ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατ. — Ψαλτήριον παραπεφρασμένον. Ἀρχ. «Καλότυχος εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἐπῆγεν» κτλ. Ἐλλείπει τῷ κώδικι τούτῳ τὸ τέλος τοῦ ρν' ψαλμοῦ.

220. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,19, πλ. 0,139), ὅπερ «ἐγράφη ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος ͵αχο' [=1670-ὸν] αὐγούστῳ ιε'» (ὅρα φύλλ. 171β)· ἦν δὲ τοῦτο τῇ ιζ' ἑκατ. Παύλου Βλαστάρη Μυτιληναίου (ὅρα φ. 171β), ἔτει δὲ 1770-ῷ Ῥήγα Ζαγοριανοῦ, καθάπερ ἐστὶ δῆλον ἐκ τοῦ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κώδικος προσθέτου φύλλου, ἐν ᾧ τόδε ὑπάρχει τὸ σημείωμα· «Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει καμοῦ Ῥῆγα Ζαγουριανῷ ἐκ χορίου Μακρηνίτζα - - - καὶ τὸ ἀγόρασα παρὰ το Γιάνη Τροχάνη Μωραΐτη ἀλευρᾶ δια μαϊδιά 320. 1770 αὐγούστου 5 ἀγουράσθη διὰ μαϊδιά 320». Σύγκειται δ' ἐκ φύλλων 172, οἷς εἶτα προσετέθη τετράδιον ἓν ἑτέρου τινὸς τεύχους· διὸ καὶ τὸ τεῦχος ὅλον, ὡς ἔχει, σύγκειται νῦν ἐκ φύλλων 188, ὧν ὅμως τὸ 119-ον δὶς ἠρίθμηται.

1. «Τὸ κανόνιον τοῦ Πυθαγόρα», φ. 1β.

2. «Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος νῦν καὶ ἀεί. Βιβλίον ὀνειροκριτικόν, τὸ ὁποῖον τὸ ἐμάζωξεν καὶ τὸ ἔκαμεν Ἀχαὲτ [sic] ὁ υἱὸς Σειρὴμ ὁ ὀνειροκρίτης τοῦ πρωτοσυμβούλου Μαμοῦν· καὶ πρόλογος τοῦ ὀνειροκρίτου ἀληθέστατος». Ἀρχ. «Πολλὰ κοπιάσας νὰ εὕρω τοῦ αὐθεντός μου τὴν ἀκριβῆ ἑρμηνείαν τῶν ὀνειράτων» κτλ., φ. 3-125. Δημώδης παράφρασις, ἧς τὸ πρωτότυπον ἑλληνικὸν κείμενον ἐξέδωκεν ὁ N. Rigault, Artemidori Daldiani et Achmetis Sereimi F. Oneirocritica. Parisiis 1603. Ὅρα Fabricii-Harles, Bibl. graeca, τ. V, σ. 266-268. K. Krumbacher. Gesch. der byz. Litteratur. München 1897, σ. 690.

3. «Έτερος ὀνειροκρίτης σύντομος καὶ ἀληθινὸς καταπολλά· τὸ ἀνθιβόλιον ὁποῦ τὸ ἀντίγραψα ἔλεγεν πῶς ἐτοῦτο τὸ ὀνειροκριτικὸν εἶναι τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ποίημα· ἀμὴ δὲν ἰξεύρω τὸ βέβαιον». Ἀρχ. «Ἐὰν ἰδῇς πῶς σεβαίνεις εἰς κάρβουνα ἀναμένα» κτλ., φ. 126-133. Ἔν τινι μεμβρανίνῳ κώδικι τῆς Βιενναίας βιβλιοθήκης ὑπάρχει τῳόντι «Ὀνειροκριτικὸν τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυροῦ Γερμανοῦ», κατὰ τάξιν ἀλφαβητικήν. Lambecii comment. de aug. bibl. caes. Vindobonensi tomus V, 1672, σ. 237. Τὸ ἐν τῷ ἡμετέρῳ τούτῳ τεύχει κείμενον ἠρίθμηται ὡς κεφάλαιον σβ'.

4. «Ἐκ τῆς ἀποτελεσματικῆς βίβλου τῆς γενεθλιακῆς Πτολεμαίου μερικὴ περὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν» (κεφ. σγ'-σς'). Ἀρχ. «Μαρτίῳ κ' εἰσέρχεται ὁ ἥλιος εἰς τὸν Κριὸν καὶ λέγεται πρώτη» κτλ., φ. 134-141.

5. «Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως βροντολόγιον» (κεφ. σζ'). Ἀρχ. «Μάρτιος· ἐὰν βροντήσῃ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς σελήνης» κτλ., φ. $141^{β}$.

6. «Βροντοσεισμολόγιον Πτολεμαίου καὶ τοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ» (κεφ. σῃ'-σιβ'). Ἀρχ. «Ἐὰν ἐν Κριῷ βροντήσῃ» κτλ. φ. $143^{β}$.

7. «Προγνωστικὸν τῆς σελήνης καὶ τῶν δώδεκα ζῳδίων» κτλ., φ. $150^{α}$.

8. (Τετράδιον ἑτέρου τινὸς τεύχους τῆς ιη' ἑκατ. ἀπὸ τῆς 37-ης ἄχρι τῆς 52-ας σελίδος). Λείψανον προγνωστικοῦ. Ἀρχ. « - - - μῆνας τρεῖς, ἀπρίλλιον, μάιον καὶ ἰούνιον». Τέλος· «Περὶ λαύρας τῆς ἀπ' οὐρανοῦ. Ἐὰν ἐν τῷ παρόντι μηνὶ λαύρα καὶ θεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ διέλθῃ - - -».

221. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 401, μήκ. 0,19, πλ. 0,115. Τὸ 401-ον φύλλον ἐστὶ πρόσθετον. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,14 × 0,08).

1. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ ῥητορικωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ταυρομενίας τῆς Σικελίας κυρίου Ἰωάννου [sic] τοῦ ἐπίκλην Κεραμέως» ὁμιλίαι, ὧν ὁ πίναξ εὑρίσκεται ἐν τοῖς δυσὶ πρώτοις φύλλοις. Ἀρχ. «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ καταξιώσας» κτλ., φ. 1 κέ.

2. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν δραχμὴν καὶ εἰς τὸ Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς» κτλ. Ἀρχ. «Πάλιν οἱ κόλποι τοῦ Χριστοῦ» κτλ., φ. 396-401.

222. Τὰ πρωτότυπα τετράδια τῆς συλλογῆς Παύλου Νεοκλέους, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Τὸ κανονικὸν δίκαιον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Σινᾶ, ἐπιμαρτυρούμενον ὑπὸ ἐπισήμων ἐκκλησιαστικῶν ἐγγράφων». Ἐξεδόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτει 1868-ῳ.

223. Συλλογὴ νεωτάτων τετραδίων διαφόρων σχημάτων. Ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς περιεχομένων πραγμάτων ἄξια μνήμης ἐστὶ ταῦτα·

1. Φύλλα 24. Τετράδια Φωτίου Ἀλεξανδρίδου, ἐν οἷς ἀσχολίαστον εὑρίσκεται τὸ κείμενον τεσσάρων πρὸς τοὺς φωτιζομένους (ι΄, ια΄, ιβ΄ καὶ ιγ΄) κατηχήσεων τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων· ἡ ι΄ κατήχησις ἄρχεται ἀπὸ τοῦ ϛ΄ κεφαλαίου.

2. Φύλλα 6. «Διατριβὴ περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ ἱεροῦ βαθμοῦ τῶν διακόνων τῆς ἐκκλησίας, ἤτοι ὅτι ὁ ἱερὸς βαθμὸς τῶν διακόνων ἔχει τὴν ἀρχήν του ἀπὸ τῶν ἑπτὰ ἐκείνων διακόνων τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων. Σωφρονίου ἱεροδ. Λεσβίου». Ἀρχ. «Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας θέσις» κτλ. Ἐν τῷ 6-ῳ φύλλῳ· «Ἔγραφον ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῶν Ἱεροσολύμων τῷ ,αωο΄ [=1870ῳ] ἔτει ἰουνίου θ΄. Σωφρόνιος ἱεροδ. Λέσβιος».

3. Φύλλον 1. «Ἔμμετροι συνθέσεις τοῦ Εου ἔτους», γραφεῖσαι τῇ 5-ῃ τοῦ μηνὸς ἰουλίου, ἔτους 1869-ου. Ἐπιγράμματα· α΄) Ἡρωελεγεῖον εἰς Ἄνθιμον, ταμίαν τῆς Ἁγιοταφιτικῆς Ἀδελφότητος. β΄) Ἰαμβικὸν εἰς Ἀντωνῖνον, ἀρχιμανδρίτην τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις Ῥωσικῆς Κοινότητος. γ΄) Ἐπιτύμβιον εἰς Πορφύριον, μητροπολίτην πρώην Βάρνης. δ΄) Ἐπιτύμβιον εἰς Κωνσταντῖνον Τυπάλδον, μητροπολίτην Σταυρουπόλεως. ε΄) Ἕτερον εἰς τὸν αὐτόν.

4. Φύλλα 6. Ἐπανάληψις τοῦ 2-ου κειμένου.

5. Φύλλα 8. «Θέσις: τὰ κατὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

6. Φύλλα 5. «Τῇ β΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν λόγος ἠθικὸς

περὶ φθόνου», ὅστις «διωρθώθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Βενιαμίν, καθηγητοῦ τῆς θεολογίας ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῶν Ἱεροσολύμων. 1870 φεβρ. 9». Σύνθεσις Σωφρονίου τοῦ Λεσβίου.

7. Φύλλα 2. Σωφρονίου Λεσβίου «ὅτι ὀλίγοι οἱ ἐκλεκτοί».

8. Φύλλα 11. «Λόγος περὶ προσευχῆς καὶ ἐλεημοσύνης, ἤτοι περὶ ἀληθοῦς εὐσεβείας», καὶ «ἱστορικὸν τῆς Τιμίας Ζώνης».

9. Φύλλα 11. Λόγοι τρεῖς, ὧν ὁ πρῶτος περὶ φιλαυτίας, ἐκφωνηθεὶς ἔτει 1864-ῳ

10. Φύλλα 2. Κοκκινάκη «ἐπιγράμματα ἡρωελεγεῖα εἰς τὴν νεόδμητον τοῦ Γένους Μεγάλην Σχολήν», συντεθέντα τῇ 15-ῃ ἰουλ. 1881. Ἐννέα ἐπιγράμματα.

11. Φύλλα 19. Μέρος ἀνεπιγράφου τινὸς ἐγχειριδίου περὶ τῆς ἠθικῆς φιλοσοφίας, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡ ἠθικὴ εἶναι φιλοσοφικὴ ἐπιστήμη» κτλ.

12. Φύλλα 6. «Περὶ ἐπιγραμματοποιίας».

13. Φύλλα 4. Λόγος ἐκφωνηθεὶς ἐν τῇ σχολῇ τῶν Ἱερολύμων.

14. Φύλλα 7. «Περὶ τοῦ κατὰ Θεὸν πολιτεύεσθαι καὶ εἰς τὸ Στενὴ ἡ πύλη κέ, καὶ ἑρμηνεία τῆς προσευχῆς τοῦ Πάτερ ἡμῶν».

15. Φύλλα 5. Παράφρασις μέρους τοῦ ἐνυπνίου τοῦ Λουκιανοῦ καί τινων χαρακτήρων τοῦ Θεοφράστου.

16. Φύλλα 4. Λόγος εἰς τὸ «Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ», γραφεὶς τῇ 10-ῃ νοεμβρ. 1873 ἐν τῷ Ἁγιοταφ. Μετοχίῳ ὑπὸ Σωφρονίου ἱεροδ. Λεσβίου.

17. Φύλλα 7. «Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὸν ἅγιον Σπυρίδωνα».

18. Φύλλα 4. «Πατρολογικὸν γύμνασμα» περὶ τοῦ Ἀθηναγόρου.

19. Φύλλα 8. Λόγοι δύο, ὃ μὲν εἰς τὸ Ἄνθρωπος ἐποίησε δεῖπνον μέγα (Λουκᾶ ιδ΄, 16), ὃ δὲ ἀνεπίγραφος μέν, ἀλλ' «ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ τῇ β΄ Κυριακῇ τῆς ἁγίας νηστείας τῶν Χριστουγεννῶν».

20. Φύλλα 2. Ἐπιγράμματα· α΄) Εἰς τὸν σχολάρχην Φώτιον

Ἀλεξανδρίδην· β') Εἰς Χαράλαμπον Ματζαράκην. Εἶτα «προσφώνησις, προσφωνηθεῖσα κατὰ τὴν κγ' ὀκτωβρίου ὑπὸ Κυρίλλου ἀρχιμανδρίτου, καθ' ἣν ἐχειροτονήθη ἱερεύς».

224. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς ἑνδεκάτης ἑκατ. ἐκ φύλλων 73 (μήκ. 0,35, πλ. 0,27). Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 34 (0,265 × 0,20).—Σειρὰ ἑρμηνειῶν ἀκέφαλος καὶ κολοβὴ εἰς τὴν Γένεσιν, ἧς τὸ κείμενον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ «καὶ ἐφύτευσεν ὁ Θεὸς παράδεισον», λήγει δὲ εἰς τὸ «Δὰν κρινεῖ τὸν ἑαυτοῦ λαὸν ὡς εἰ καὶ μία - - -». Ἑρμηνευταί· Θεοδώρητος, Διονύσιος Ἀλεξανδρείας, Θεόφιλος ἐπίσκοπος, Ἰωάννης Χρυσόστομος, Θεόδωρος Ἡρακλείας, Διόδωρος Ταρσοῦ, Ἐπιφάνιος Κύπρου, Σευηριανὸς Γαβάλων, Εὐσέβιος Ἐμέσης, Μεθόδιος ἐπίσκοπος καὶ μάρτυς, Ἀκάκιος Καισαρείας, Ὠριγένης, Βασίλειος Καισαρείας, Ἀπολλινάριος, Γεννάδιος Κωνσταντινουπόλεως, Σευῆρος Ἀντιοχείας, Σεραπίων Θμούσεως, Κύριλλος Ἀλεξανδρείας, Ἱππόλυτος, Δίδυμος, Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας, Γρηγόριος Νύσσης, Εὐσέβιος Ῥώμης, Φίλων ἐπίσκοπος, Σούκενσος ἐπίσκοπος, Ἐφραὶμ Σύρος, Εὐστάθιος ἐπίσκοπος, Ἰσίδωρος Πηλουσιώτης, Εἰρηναῖος Λουγδούνων, Μελίτων Σάρδεων, Βασίλειος Σελευκείας, Φίλων ὁ Ἑβραῖος.

225. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,345, πλ. 0,23), γραφὲν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατ. καὶ συνιστάμενον ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 1185. Ἐν τῇ 2-ᾳ σελίδι γέγραπται τοῦτο· «Ἐδώκαμεν εἰς μεταγραφὴν τῆς παρούσης βίβλου γρόσια πενῆντα, καὶ ἀφιερώσαμεν τῷ Παναγίῳ Τάφῳ, καὶ ὅστις ποτὲ τολμήσει ἀποξενῶσαι ταύτην ἐκ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, ἔστω κτλ. †Ὁ Ἱεροσολύμων Χρύσανθος ἀποφαινόμεθα».—Σελ. 3-1153 Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία Μελετίου μητροπολίτου Ἀθηνῶν ἄχρι τοῦ 1687-ου ἔτους, κατὰ τὸ πρωτότυπον κείμενον. — Σελ. 1154 Οἱ ὑποκείμενοι μητροπολῖται τῷ Μοσχοβίας πατριάρχῃ. — Σελ. 1155 Πίναξ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.—Σελ. 1156-1185 Συμπλήρωμα.

226. Δύο χάρτινα τεύχη συνδεδεμένα, γραφέντα περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατ. Τοῦ πρώτου τεύχους ἐξέπεσε τὸ 1-ον φύλλον, τοῦ δὲ ἑτέρου τὸ τέλος.

1. Πίνακες ἀκέφαλοι περιληπτικοὶ τῆς ἱστορίας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, φ. 2-20.

2. Ἀνεπίγραφος ἑρμηνεία εἰς τὴν Σοφίαν Σειράχ, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἡ σοφία, τὴν ὁποίαν τόσον ἐπαινᾷ» κτλ., φ. 1-528. Τέλος· «τόσον βαθυτέρας μάχας καὶ πολέμους ἐκ τῶν ἐχθρῶν φέρει. ὅθεν - - - ».

227. Συλλογὴ δογματικῶν ἐπιστολῶν.

1. Φύλλα 16 (μήκ. 0,34, πλ. 0,225), γραφέντα, καθὰ φαίνεται, ἔτει 1723-ῳ.—«Ὀρθόδοξος ὁμολογία τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀποστολικῆς Καθολικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας». Ἡ τῆς ὁμολογίας ταύτης ἐπιγραφὴ κεῖται ἐν τῷ 2-ῳ φύλλῳ· ἐν δὲ τῷ 1-ῳ φύλλῳ ὑπάρχει συνοδικὴ τῶν πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Ἁγιωτάτην Ῥωσικὴν Σύνοδον· ἥτις ἐγράφη μηνὶ σεπτεμβρίῳ τοῦ 1723-ου ἔτους· ἄρχεται δὲ οὕτω· «Περὶ τῶν προβαλλομένων καὶ ζητουμένων παρὰ τῶν ἐν τῇ Μεγίστῃ Βρετανίᾳ» κτλ. Τὸ δὲ κείμενον τῆς ὁμολογίας, συνταχθὲν ὡσαύτως μηνὶ σεπτ. τοῦ 1723-ου ἔτους καὶ περιεχόμενον ἐν ἅπασι τοῖς λοιποῖς φύλοις (3-16), ἄρχεται οὕτω· «Τὸ ἀνταποκριτικὸν καὶ ἀνταμειπτικὸν πρὸς τὰς πεμφθείσας παρ' ἡμῶν ἀποκρίσεις γράμμα ὑμῶν ἐν εἴδει βιβλίου» κτλ. Συνυπεγράψαντο δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ὁμολογίᾳ πατριάρχαι τρεῖς (Ἱερεμίας Κωνσταντινουπόλεως, Ἀθανάσιος Ἀντιοχείας, Χρύσανθος Ἱεροσολύμων) καὶ μητροπολῖται ἐννέα (Καλλίνικος Ἡρακλείας, Αὐξέντιος Κυζίκου, Παΐσιος Νικομηδείας, Γεράσιμος Νικαίας, Παρθένιος Χαλκηδόνος, Ἰγνάτιος Θεσσαλονίκης, Κύριλλος Προύσης, Θεόκλητος Φιλιππουπόλεως, Καλλίνικος Βάρνης).

2. Φύλλα 8, ὧν ἄγραφα δύο, τὰ ἔσχατα· μήκ. 0,23, πλ. 0,168.—«Προθέσεις τινὲς εἰς τὴν τῶν καθολικῶν καὶ ὀρθοδόξων τῆς Ἐκκλησίας Βρεττανικῆς λειψάνων μετὰ τῆς Ἀνατολικῆς Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας συμφώνησιν». Ἀρχ. «α'. Ἡ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν Ἐκκλησία γνωριζέσθω εἶναι» κτλ.—Εἶτα φύλλα 32, περιέχοντα ἐν ἑαυτοῖς «Ἀποκρίσεις τῶν Ἀνατολικῶν Ὀρθοδόξων πρὸς τὰς ἀπὸ Βρεττανίας ἀποσταλείσας ὑπὲρ ἑνώσεως καὶ ὁμονοίας

μετὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας προθέσεις». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ πάντες οἱ Ὀρθόδοξοι» κτλ.

3. Τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς ἐκ δύο φύλλων, γραφείσης τῇ 6-ῃ τοῦ σεπτ., ἔτει 1725-ῳ, καὶ κηρίνῃ σφραγῖδι κεκυρωμένης. Ἀρχ. «Sanctissimo et Reverendissimo in Christo Patri et Domino Domino Chrysantho misericordiâ divinâ Patriarchae Hierosolymitano, Gulielmus eâdem providentia Cantuariensis Archiepiscopus, totius Angliae Primas et Metropolitanus - - - Libros duos ad me mittere» κτλ.

4. Δύο αὐτόγραφα φύλλα Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων. Μετάφρασις ἑλληνικὴ τοῦ γράμματος Γουλιέλμου, ἀρχιεπισκόπου Καντουαρίας, καὶ ἀπόκρισις τοῦ Χρυσάνθου πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὸ γράμμα (19 ἰαν. 1727).

228. Αὐτόγραφος χάρτινος κῶδιξ Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐκ σελίδων 87 μεγάλου σχήματος, ἐν ᾧ περιέχεται τὸ πρωτότυπον κείμενον τοῦ περὶ τῶν ὀφφικίων καὶ κληρικάτων καὶ ἀρχοντικίων τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἁγίας Ἐκκλησίας συνταγματίου, τοῦ τύποις ἐκδοθέντος Ἐνετίῃσιν ἔτει 1715-ῳ. Ἀρχ. «Τὰ ὀφφίκια καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἀρχοντίκια» κτλ. Τέλος· «ὁ πατριάρχης δὲ γράφων πρὸς ἁπλῶς ἐπίσκοπον, δὲν τὸν λέγει ἀδελφόν, ἀλλὰ μόνον ἁπλῶς θεοφιλέστατον, ἤτοι Τῷ θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Ἀμυκλῶν κὺρ Μακαρίῳ τῷ ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ».

229. Συλλογὴ χαρτίνων τετραδίων.

1. Φύλλα 12 χάρτου κυανόχρου, ὧν ἔνια μόνον ἐστὶ γεγραμμένα. Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ «μεγαλυνάρια ψαλλόμενα ἐν ταῖς ἑορταῖς, μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολυελέου, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν».

2. Φύλλα δύο τῆς ιη' ἑκατ. Μέρος ἀνεπιγράφου τινὸς πραγματείας περὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης. Ἀρχ. «Ἰατρική ἐστιν ἕξις περὶ τὰ σώματα καταγινομένη» κτλ.

3. Φύλλα 25. Αὐτόγραφον Ἱεροθέου ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου, περιέχον ἐν ἑαυτῷ «ἀντίγραφα διαφόρων ἐπιστολῶν» (1836-1839) αὐτοῦ τούτου τοῦ Ἱεροθέου, εἶτα Ἀθανασίου πατριάρχου Ἱεροσο-

λύμων, Μισαὴλ μητροπολίτου Πέτρας Ἀραβίας, Φιλαρέτου μητροπολίτου Μόσχας, Ἀνδρέου Μουραβιέφ, καὶ σημειώσεις τινὰς τοῦ Ἱεροθέου περὶ αὐτῶν τούτων τῶν ἐπιστολῶν.

230. Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἱστορία τῶν πατριαρχῶν τῆς Ἱερουσαλήμ. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,332, πλ. 0,225) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 1163· ἐλλείπουσι μέντοι νῦν αἱ σελίδες 1-20, 185-194, 241-242, 458-464, 625-636, καὶ πολλαὶ ἕτεραι, αἵτινες ὑπῆρχον μετὰ τὴν 1163-ην σελίδα. Ἐγράφη δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος λίαν ἐπιμελῶς περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ′ ἑκατ., ὅτε καὶ αὐτὸς ὁ Δοσίθεος ἐπιθεωρήσας αὐτὸ ἰδίᾳ χειρὶ ἔγραψεν ἐν αὐτῷ ἱκανὰς προσθήκας, διορθώσας ἅμα πολλαχοῦ καὶ αὐτὸ τὸ κείμενον. Ἀρχ. « - - - ἀπὸ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ, εἰπέ μας, ὦ δίκαιε, τοῦ ὁποίου ὅλοι μας χρεωστοῦμεν νὰ πιστεύωμεν, ποία εἶναι ἡ θύρα τοῦ Ἰησοῦ τοῦ ἐσταυρωμένου» κτλ. Ἔνδον τῆς πρώτης πινακίδος ὁ Δοσίθεος ἔγραψε τὸ σημείωμα τοῦτο· «Νὰ μεταγραφῇ τὸ ἱστορικὸν τῆς Κίνας· νὰ δοθῇ τῷ κυρίτζῃ Μιχαλάκῃ».

231. Χρυσόδετον περσικὸν χειρόγραφον ἐκ φύλλων 156 στιλπνοῦ χάρτου καὶ χονδροῦ (μήκους 0,34, πλ. 0,24), ὅπερ ἐγράφη ἔτει 1789-ῳ. Ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ 156-ου φύλλου· «Περσικὸν εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ Παναγίου Τάφου ͵αψπθ».—Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον, οὗ ἡ ἐπιγραφή·

كتاب الانجيل الطاهر الشريف والمصباح الزاهر المنيف

232. Χρυσόδετον χάρτινον τεῦχος, οὗ τὸ περικάλυμμα, φέρον κεχρυσωμένως ἐν ἐκτύπῳ τὰ τῆς Οὐγκροβλαχικῆς ἡγεμονίας περισήματα, ἔστιν ἐκ δέρματος ἐρυθροῦ· τὰ δὲ σήματα ἐκεῖνα περιστέφονται τοῖς ἑξῆς γράμμασιν·

ΙΩ ΝΙ

ἈΛ ΒΒό

ἅπερ ἀναγνωστέον ὧδε· «Ἰω(άννου) Νι(κολάου) Ἀλ(εξάνδρου Μαυροκορδάτου) Β(οε)βό(δα πάσης Οὐγκροβλαχίας)». Τὸ οὕτω πολύτιμον τοῦτο τεῦχος συνίσταται ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 233 (μήκ. 0,23, πλ. 0,22), εὐρείας ἐχόντων ᾤας ἁπανταχόθεν· μία δ' ἑκά-

στη τῶν σελίδων αὐτοῦ δίστηλός ἐστι (0,20 × 0,122), καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ στήλῃ περιέχεται κείμενον ἑβραϊκοῖς γεγραμμένον γράμμασι καὶ τούτου διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν ἡ προφορά, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ στήλῃ δημώδης ὑπάρχει ἑλληνικὴ τοῦ ἑβραϊκοῦ κειμένου μετάφρασις. Ἡ μέντοι τοῦ κειμένου καὶ τῆς ἑρμηνείας μεταγραφὴ ἐγένετο ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά, ὡς εἶναι τὴν ἀρχὴν ἐκείνων καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ἐν τῷ ἐσχάτῳ καθ' ἡμᾶς φύλλῳ τοῦ κώδικος· τοῦτο δὲ πάλιν τὸ φύλλον ἐστὶν ἑβραϊκῷ τῷ τρόπῳ κοσμήμασί τισι περικεκοσμημένον, περιέχον ἅμα ἐν ἑαυτῷ καὶ τῆς μεταφράσεως τὴν ἐπιγραφήν, οὕτως ἔχουσαν· «Βιβλίον πέντε: Πεντάτευχον τῆς ἑρμηνείας». Ἀλλ' ἐν τῷδε τῷ τεύχει κεῖται μόνον τὸ ἑβραϊκὸν τῆς Γενέσεως κείμενον, ἥ τε τούτου προφορὰ καὶ ἡ δημώδης ἑλληνικὴ μετάφρασις, οἵαν αὐτὴν διὰ γραμμάτων ἑβραϊκῶν ἑβραῖος ἐξετύπωσεν ἐκδότης, Ἐλιέζερ ὁ Σονσῖνος, ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔτει 1547-ῳ [ὅρα É. Legrand, Bibliographie hellenique; XV-e et XVI-e siécles, τ. II, σ. 159-161]· ταύτης δὲ τῆς μεταφράσεως τὴν μετατροπὴν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει διὰ τῶν συνήθων ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐποίησε φιλοκάλως Νικόλαος ὁ Μαυροκορδᾶτος, πιστῶς μὲν ἐκ λεκτικῆς ἐπόψεως, ἐκ δὲ φωνητικῆς οὐδαμῶς· τῆς γὰρ μεταφράσεως ἐκείνης [ἧς τὴν ἀκριβεστάτην ἀνάγνωσιν ἐξέδωκε τύποις ἐσχάτως ὁ D. C. Hesseling. Les cinq livres, de la Loi; traduction en néo-grec publiée en caractères hébraïques à Constantinople en 1547, transcrite et accompagnée d'uue introduction, d'au glossaire et d'un fac-simile. Leide 1897] τὰ φωνητικὰ περιφρονήσας ἐν πολλοῖς ὁ Μαυροκορδᾶτος φαινόμενα προσήρμοσε ταῦτα τῇ προφορᾷ τῆς ἧς χρῆσιν ἐποιοῦντο καθαρευούσης ἑλληνικῆς γλώσσης οἱ τῆς ὀκτωκαιδεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐλλογιμώτατοι Ἕλληνες· καὶ οὐ τῆς Γενέσεως μόνης οὕτω τὴν ἀνάγνωσιν ἐξεπόνησεν ὁ Μαυροκορδᾶτος τῆς δημώδους ἐκείνης παλαιᾶς ἑλληνικῆς μεταφράσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐξόδου, καὶ τοῦ Λευιτικοῦ, καὶ τῶν Ἀριθμῶν, τέλος δὲ καὶ τοῦ Δευτερονομίου, σχηματίσας οὕτω κεχωρισμένα τε καὶ χρυσόδετα δίγλωσσα τεύχη, ὧν τέσσαρα μὲν αὐτὴ νῦν αὕτη ἔχει ἐν ἑαυτῇ ἡ τοῦ Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου βιβλιοθήκη, ἓν δὲ πάλιν, τὸ τρί-

τον ἐν ἑαυτῷ περιέχον τῆς Πεντατεύχου βιβλίον, τὸ Λευιτικόν, εὗρον ἐγὼ αὐτὸς ἔτει 1884-ῳ ἐν τῇ μονῇ τῆς Γουμερᾶς (ἀριθ. 3 τῆς ἐν αὐτῇ βιβλιοθήκης). Ὅτι δὲ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης καὶ οὔ τινος ἄλλης δημώδους μεταφράσεως ὁ Μαυροκορδᾶτος ἐν πᾶσι τούτοις κατεχώρισε τοῖς τεύχεσι τὸ κείμενον, δῆλον ἐκ τῶνδε τῶν παραδειγμάτων·

Hesseling σ. 1.

Εἰς ἀρχὴ ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸ καὶ τὴν ἡγῆ.—Καὶ ἡγῆς ἦτον ἄβυσσος καὶ ἀφανιςασμός, καὶ σκότος ἰπὶ πρόσωπα ἄβυσσο· καὶ ἄνεμος τοῦ θεοῦ ἀναπετάει ἰπὶ πρόσωπα τῶν νερῶν. Καὶ εἶπεν ὁ θεός· ἂς εἶνε φῶς καὶ ἦτον φῶς.

Ν. Μαυροκορδᾶτος.

Εἰς τὴν ἀρχὴν ἔπλασεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.—Καὶ ἡ γῆς ἦτον ἄβυσσος καὶ ἀφανισμὸς καὶ σκότος ἐπὶ πρόσωπα ἀβύσσου· καὶ ἄνεμος τοῦ θεοῦ ἀναπετάει ἐπὶ πρόσωπον τῶν νερῶν. Καὶ εἶπεν ὁ θεός· ἂς εἶναι φῶς καὶ ἦτον φῶς.

Hesseling σ. 197.

Καὶ ἔκραξεν πρὸς τὸν Μοσε καὶ ἐσύντυχε ὁ κύριος πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τὴν τέντα τοῦ τάρωμα τοῦ εἰπεῖ· σύντυχε πρὸς τὰ παιδιὰ τοῦ Ισραελ καὶ νὰ πῇς πρὸς αὐτουνούς· ἄθρωπος ὅτι νὰ προσφέρῃ κτλ.

Ν. Μαυροκορδᾶτος.

Ἔκραξεν πρὸς τὸν Μωσῆ καὶ ἐσύντυχεν ὁ κύριος πρὸς αὐτὸν ἀπὸ τὴν τένταν τοῦ τάρωμα (= διορίσματος) τοῦ εἰπεῖν· σύντυχε πρὸς τὰ παιδία τοῦ Ἰσραὲλ καὶ νὰ εἰπῇς πρὸς αὐτουνούς· ἄνθρωπος ὅταν νὰ προσφέρῃ κτλ.

233. Συλλογὴ διαφόρων χειρογράφων τῆς ιη' καὶ τῆς ιθ' ἑκατ.

1. Φύλλα 229. Ἀδήλου στοιχεῖα γεωμετρίας μετὰ ποικίλων γεωμετρικῶν σχημάτων. Ἀρχ. «Τῶν στοιχείων τῆς γεωμετρίας βιβλίον πρῶτον. Ἐπιστήμης ἔργον τὸ ἐξ ἐννοιῶν τινων ἁπλουστέρων» κτλ.

2. Φύλλα 44. Ἰνδοῦ καὶ φιλοσόφου διάλεξις ἀκέφαλός τε καὶ κολοβὴ περὶ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας εἰς γλῶσσαν ἑλληνικὴν δημώδη. Ἐγράφη περὶ τὸ μέσον τῆς ιη' ἑκατ.

3. Φύλλα 40. Μέρος ἀντιγράφου τινὸς τῶν ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου τοῦ Ζωναρᾶ φερομένων ἔν τισι κώδιξι θεολογικῶν ἐπιστολι-

μαίων διατριβῶν Μιχαὴλ τοῦ Γλυκᾶ· ὅπερ ἐγράφη περὶ τὸ μέσον τῆς ιη' ἑκατ. Ἀρχ. « - - - τὰ μ(ε)ίζω τῶν ἁμαρτημάτων καὶ τὰ ἐλάττονα ἀπαλείφειν» κτλ. Μετὰ τοῦτο τὸ ἀκέφαλον κείμενον ὑπάρχει «Ζωναρᾶ καὶ δρουγγαρίου τῆς βίγλης καὶ πρωτασυγκρίτου τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ Ἡσαΐᾳ κυρῷ Δομεστίκῳ περὶ τοῦ ὁποῖον ἀπαντᾷ τέλος ταῖς ψυχαῖς, χωριζομέναις τοῦ σώματος, καὶ ὅπουπερ αὗται ἀπέρχονται». Ἀρχ. «Καὶ περὶ μὲν τῶν δικαίων» κτλ.—Εἶτα· «Τοῦ αὐτοῦ, εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι αἱ ἀπελθοῦσαι ψυχαὶ κατά τινα τόπον ἀναπαυόμεναι» κτλ.—Εἶτα· «Τοῦ αὐτοῦ τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Νεκταρίῳ, εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι ἀποφάσει μόνον καὶ οὐκ ἀληθείᾳ εἰσῆλθεν εἰς τὸν Παράδεισον ὁ λῃστής».—Εἶτα κείμενόν τι ἀκέφαλον Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο «Τοῦ αὐτοῦ ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἀπορίας καὶ ἐρωτήσεις ἐπὶ ταῖς ῥηθείσαις ὁμιλίαις παρὰ τῶν καρδιναλίων καὶ τῶν ἄλλων λατινικῶν διδασκάλων». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ σαφέστερον ἡμᾶς» κτλ.

4. Φύλλον 1. «Ἀπόδειξις τοῦ πυθαγορείου θεωρήματος», ἀντιγραφεῖσα ὑπὸ Σωφρονίου τοῦ Λεσβίου.

5. Φύλλα 2. [Ἀνθίμου μοναχοῦ τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου] λογύδριον, οὗ ἡ ἀρχή· «Φαιδρὰ καὶ πανεύσημος ἡ δι' ἔτους» κτλ.

6. Φύλλα 14, γραφέντα τῇ ιη' ἑκατ. Ἀδήλου «λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς ἱεροδιακόνου χειροτονίαν» καὶ «λόγος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ».

234. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,327, πλ. 0,22) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 91· ὅπερ ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ιη' ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30 (0,265×0,135).

1. «Τῷ εὐλαβεστάτῳ, ἱερολογιωτάτῳ, ἀγχινουστάτῳ καὶ κατὰ πάντα μοι ἐν Χριστῷ ἐρασμιωτάτῳ κυρίῳ Χρυσάνθῳ, ἀρχιδιακόνῳ τοῦ μακαριωτάτου ἡμῶν αὐθεντὸς καὶ δεσπότου κυρίου κυρίου Δοσιθέου, πᾶν ἐν Χριστῷ καταθύμιον. Περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας». Ἀρχ. «Ὑπὲρ μὲν οὖν ὧν πρὸς σκοποῦ γράφεις ἡμῖν» κτλ. Τέλος· «Ὁ ἐλάχιστος ἐν σπουδαίοις καὶ σός ποτε χρηματίσας εἰ καὶ εὐτελὴς ὅμως εἴπω καθηγητής, Σεβαστὸς

Τραπεζούντιος ὁ Κομνήτης· ͵αχπζ῾ῳ νοεμβρίου κε΄, ἀπὸ Τραπεζοῦντος εἰς Κωνσταντινούπολιν», σελ. 1-68.

2. «Ἔνστασις τοῦ μακαριωτάτου μου αὐθεντὸς καὶ δεσπότου κυρίου κυρίου Δοσιθέου πρὸς δύο τινὰ τῶν ἐμφερομένων ἐν τῷ ἡμετέρῳ σχεδίῳ, καὶ ἀπάντησις πρὸς αὐτήν». Ἡ τῆς ἐνστάσεως ἀρχή· «Εἰς τὸ σχέδιόν σας δὲν εἶναι καλὰ δύο πράγματα» κτλ. Ἡ τῆς ἀποκρίσεως ἀρχή· «Ἁπλῶς μὲν οὖν εἰπεῖν τὸ αὐτὸ» κτλ., σελ. 69-82.

3. Σεβαστοῦ Κυμινήτου λύσις ἀπορίας τινὸς τοῦ Δοσιθέου περὶ τῶν ἐν τῷ ι΄ κεφαλαίῳ τῆς πρώτης πρὸς τοὺς Λουθηρανοὺς ἐπιστολῆς τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίου β΄ λεγομένων περὶ μυσταγωγίας. Ἀρχ. «Ἐν τοῖς προσεσημειωμένοις ἡμῖν πρὸς τὸν ἱερολογιώτατον ἀρχιμανδρίτην κύριον Χρύσανθον» κτλ., σελ. 83-91.

235. Συλλογὴ διαφόρων χαρτίνων χειρογράφων τῆς ιζ΄ καὶ τῆς ιη΄ ἑκατονταετηρίδος.

1. Φύλλα 7 τῆς ιη΄ ἑκατ., ὧν πέντε μόνα γεγραμμένα. «Ἀπολογία τῆς ἐν Φλανδρίᾳ θεολογικῆς συνόδου δι' Ἀντωνίου Σεγήρου συναριθμίου». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ἡ τῆς μετουσιώσεως πρὸς ἡμᾶς ἀντιλογία» κτλ. Ἐν τῷ 7-ῳ φύλλῳ· «Ἐκ τῶν τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Χρυσάνθου, δηλαδὴ ἐκ τῶν τοῦ Παναγίου Τάφου».

2. Φύλλα 8 τῆς ιζ΄ ἑκατ. Ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Δίκαιος Κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν - - - φησί που τῶν θεοπνεύστων λογίων ὁ θεοπάτωρ Δαβίδ, μᾶλλον δὲ τὸ ἐν αὐτῷ φθεγξάμενον ἅγιον πνεῦμα» κτλ.

3. Φύλλα 44 τῆς ιη΄ ἑκατ. [Ἡλία Μηνιάτη] «ἀρχὴ καὶ αἰτία τοῦ σχίσματος τῶν δύο ἐκκλησιῶν, Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς». Ἀρχ. «Ἐζήτησας παρ' ἐμοῦ, ἄρχον ἐνδοξότατε καὶ εὐσεβέστατε, νὰ μάθῃς καταλεπτῶς» κτλ.

4. Φύλλα 6 τῆς ιη΄ ἑκατ. «Ζητημάτων θεολογικῶν λύσεις, ἐκδοθεῖσαι παρὰ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου τοῦ μεγάλου ῥήτορος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τοῦ Κωνσταντινουπολίτου, κατὰ τὸ ͵αχο΄ ἔτος τὸ κοσμοσωτήριον ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως, πρὸς τοὺς λεγο-

μένους Ἐγγλέζους, ἃς ἐκεῖνοι ἀπορήσαντες ἐζήτησαν παρὰ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας» κτλ. Ἀρχ. «Οὐ πάλαι μόνον, ἀλλὰ καὶ νῦν οὐχ ἥκιστα περιίσταται» κτλ. Τῶν ζητημάτων τούτων μνείαν ἁπλῆν ἐποιήσατο Ἀνδρόνικος ὁ Δημητρακόπουλος ἐν τῷ 875-ῳ ἀριθμῷ τῆς «Ἡμέρας».

236. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,333, πλ. 0,213) ἐκ σελίδων 18 καὶ φιλοκάλως ἐρυθρῷ περικεκαλυμμένον δέρματι· ἐγράφη δὲ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,222×0,135).—«Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου τοῦ μεγάλου λογοθέτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ γενικοῦ ἑρμηνέως τῆς κραταιᾶς τῶν Ὀθωμανῶν αὐταρχίας ὁ πρὸς Γερμανοὺς ὑπὲρ εἰρήνης λόγος». Ἀρχ. «Ἐπειδὰν ὁ λόγος ἐμοὶ περὶ τῆς εἰρήνης» κτλ.

237. Τεῦχος χάρτινον, οὗ φύλλα γεγραμμένα 61· ἐγένετο δὲ τοῦτο μεταξὺ τοῦ 1720-οῦ καὶ τοῦ 1725-ου ἔτους. — [Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων] ἀνεπίγραφον ὁδοιπορικὸν (1720-1725), ἐν ᾧ περιέχονται σημειώσεις ὁδοιποριῶν, καταγραφαὶ ἀδελφάτων, ἀφιερωτῶν πραγμάτων τε καὶ νομισμάτων, καὶ σημειώσεις ὑπομνηστικαὶ χρηματικῶν τινων λήψεων καὶ δόσεων. Ἀρχ. «1720 μαρτίου 14 ἤλθομεν εἰς τὸ Παζαρτζῆκι, κινήσαντες ἀπὸ Φιλιππουπόλεως» κτλ. Ἡτοιμάσθη πρὸς τύποις ἔκδοσιν· ἀλλ' ἐξαιρέτως ἐνταῦθα μεταγράφω τὰ σημειώματα ταῦτα· α') Φύλλ. 3α «Ἐσυστήσαμεν (1722) εἰς τὸ Γιάφφα σχολεῖον ἑλληνοαραβικόν. Ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τὴν πρώτην τοῦ ἰαννουαρίου (1723). Διδάσκαλος ὁ παπᾶ Μοῦσας· νὰ πέρνῃ τὸν χρόνον ζολόταις 30, τὸ δὲ χαράτζι του νὰ πληρώνῃ ἡ χώρα. Ἐκάμαμεν καὶ σπῆτι διὰ σχολεῖον. Ἐβάλαμεν καὶ κουτὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τοῦ ὁποίου ἐπίτροπος εἶναι ὁ ἴδιος ἐπίτροπος τῆς ἐκκλησίας, ἤτοι ὁ Μάλεμ Σάλεχ καὶ ὁ Ἠλίας ἄμπου-Μιχαήλ· τοῦ δὲ σχολείου ἐπίτροποι ὁ χούρη Γεώργιος καὶ ὁ Ἠλίας ἄμπου-Μιχαήλ». — β') Ἐν ταῖς σημειώσεσι τοῦ 1722 ου ἔτους ὁ Χρύσανθος (εὑρίσκετο δὲ τότε ἐν Ἱεροσολύμοις) λέγει· «Ἐπληρώσαμεν εἰς δέσιμον καὶ διόρθωσιν τῶν βιβλίων τῆς βιβλιοθήκης γρόσια 37». — γ') Ἐπανερχόμενος ἐξ Ἱεροσολύμων ὁ Χρύσανθος εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔτει 1724-ῳ

ἔφθασεν εἰς Παντίχι τῇ 4-ῃ τοῦ μηνὸς ἰουνίου· ἐκεῖθεν, λέγει, «Τῇ ἐπαύριον, ἤτοι τῇ ε̄ῃ τοῦ αὐτοῦ, ἤλθομεν εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Παναγίας Ἀκρῆτα [sic] λεγομένης (ἡγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς ὁ Σέργιος ἱερομόναχος), ἔνθα ἀριστεύσαντες, ἀπήλθομεν εἰς τὴν χώραν Τοῦσλα, ὅπου οὐδεμίαν περιποίησιν ἐποιήσαντο ἡμῖν οἱ ἐκεῖσε· διανυκτερεύσαντες δὲ ἐκεῖ, τῇ ἐπαύριον, ἤτοι τῇ ς̄ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀπήλθομεν εἰς τὸ Ἀριτζοῦ».—δ') Ἐν τῇ πολίχνῃ Κατιρλὶ (8 ἰουν. 1724) εὗρεν ὁ Χρύσανθος δύο ναούς, τὸν μὲν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, τὸν δ' ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Ἰωάννου (τοῦ Προδρόμου). Εἰς Μουντανιὰ (9-η ἰουνίου) προϋπήντησε τὸν Χρύσανθον Κύριλλος ὁ Προύσης μητροπολίτης. Τῇ 20-ῇ τοῦ ἰουλίου μηνὸς ἔφθασεν εἰς Ἐλεγμοὺς καὶ ἡγούμενον τοῦ ἐκεῖ μοναστηρίου τοῦ ἁγίου Ἀβερκίου εὗρε Μελέτιον ἱερομόναχον. «Κίος. 1724 τῇ 30 τοῦ ἰουλίου ἐξήλθομεν ἀπὸ Ἐλεγμοὺς καὶ ἤλθομεν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς Κίον. Ἐγένετο τὸ κατάλυμα ἡμῶν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ χατζῆ κὺρ Πλουμῆ. Ἐβάλαμεν κουτία εἰς τὴν ἁγιωτάτην μητρόπολιν, ἥτις τιμᾶται ἐπὶ τῇ Κοιμήσει τῆς Δεσποίνης ἡμῶν, καὶ εἰς τὰς λοιπὰς σεβασμίας ἐκκλησίας τῶν ἐνοριῶν, ἤτοι εἰς τὴν Παναγίαν Θεοσκέπαστην, εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον, εἰς τὸν Ταξιάρχην, εἰς τὴν Παναγίαν τῆς Γοργοϋπηκόου, εἰς τὸν Ἅγιον Ἰγνάτιον, εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον τῆς Κιρίζου [sic] καὶ εἰς τὸν Δεσπότην Χριστόν».—ε') Ἐν τῇ πολίχνῃ Μενεμὲν (ἐγγὺς τῆς πόλεως Σμύρνης) εὗρε μηνὶ ἀπριλίῳ τοῦ 1725-ου ἔτους διδάσκαλον Ἀγκυρανόν, ὀνομαζόμενον Διαμαντῆν· μηνὶ δὲ μαΐῳ (12) τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἶδεν ἐν τῇ πρωτευούσῃ πόλει τῆς νήσου Χίου διδασκάλους τέσσαρας, Ἰωακεὶμ ἱερομόναχον Καβάκον, Γρηγόριον ἱερομόναχον Κονταρᾶτον τὸν καὶ Αὐγουστῆν, Συμεὼν ἱερομόναχον Μιταράκην καὶ Κωνσταντῖνον Λίλαν λαϊκόν· γράφει δέ, ὅτι «Ἐγένετο τὸ κατάλυμά μας εἰς τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς Κεχαριτωμένης, ἧς κτήτωρ ὁ τιμιώτατος μισὲρ Κουζῆς Βοῦρος, ὁ καὶ ἐπίτροπος τοῦ Παναγίου Τάφου· μερίζεται δὲ ἡ πόλις εἰς τέσσαρα ἀδελφάτα, ἤτοι ἀδελφοσύνας. Ἡ πρώτη καὶ παλαιοτέρα Οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι, ἤτοι ὁ Κρημνός· ἡ δευτέρα Οἱ Ἅγιοι

Ἀπόστολοι, ἤτοι τὸ Παλαιόκαστρον· ἡ τρίτη κατὰ τὴν τάξιν, προτέρα ὅμως κατὰ τὴν στάσιν τῶν εὐγενῶν, Ὁ Ἅγιος Βίκτωρ, ἤτοι ἡ Ἀπλωταρία, ἔνθα καὶ ἡ Κεχαριτωμένη, ὅπου, ὡς εἴπομεν, ἐγένετο καὶ τὸ ἡμέτερον κατάλυμα».—ς') Ἐπεσκέψατο ὁ Χρύσανθος καὶ τὴν ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ Νέαν Μονήν, ἣν καὶ περιέγραψεν οὕτω (φ. 60)· «1725 σεπτεμβρίου 4. Ἀπήλθομεν εἰς τὴν Ἁγίαν Μονήν, τιμωμένην ἐπ' ὀνόματι τῆς Δεσποίνης ἡμῶν. Τῇ ἐπαύριον ἱερουργήσαμεν· ὡμιλήσαμεν· ἔπεσε δὲ ἡ ιζη Κυριακὴ τοῦ Ματθαίου. Κτίτωρ τοῦ μοναστηρίου Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος. Αἴτιοι οἱ ἐν ἐκείνῳ τῷ μέρει ἀσκούμενοι τρεῖς μοναχοί, Νικήτας, Ἰωάννης καὶ Ἰωσὴφ μοναχός, οἵτινες ἦσαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μιχαὴλ τοῦ Παμφλαγῶνος [sic] καὶ τοῦ Καλαφάτου καὶ τοῦ ῥηθέντος Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου, καὶ τῶν βασιλίδων Θεοδώρας καὶ Ζωῆς. Ἡγούμενος τοῦ μοναστηρίου Νικηφόρος ἱερομόναχος. Ἔκαμαν βοήθειαν κοινῶς τοῦ Ἁγίου Τάφου γρόσια 400. Ἀφιερώσαμεν καὶ ἡμεῖς τῇ ἱερᾷ ἐκκλησίᾳ σταυρὸν Βηθλεεμίτικον εὐμεγέθη. — Περιγραφὴ τῆς ἐκκλησίας. Τὸ μῆκος τοῦ ἁγίου βήματος αὐτῆς ἀπὸ τὸ σύνθρονον ἕως τὰ ἅγια θυρίδια πήχαις 5$\frac{2}{}$, τὸ δὲ πλάτος πήχαις 11. Τὸ μέσον τοῦ βήματος ἡμικύκλιον, παρ' ἑκάτερα δὲ τὰ μέρη αὐτοῦ ἔχει δύο τούρλαια [sic] μικρά· ἔχει παράθυρα 5. Ὀρθομαρμάρωσις πορφυρᾶ ἕως τὸ ἥμισυ, τὸ δὲ ἀνώτερον διὰ μοσσείου [sic]. Τὸ ἔδαφος ἐκ μαρμάρων. — Ὁ ναός, ἤτοι τὸ καθολικόν, ἐξ ἑνὸς τουρλαίου μεγάλου διὰ μωσσείου [sic]· τὸ μῆκος πήχ. 11· ὁμοίως καὶ τὸ πλάτος. Ἡ ὡραία πύλη αὐτοῦ, ἤτοι τὸ μῆκος τοῦ ἐδάφους αὐτῆς, πῆχυς 1· τὰ πλάγια αὐτῆς πορφυρᾶ· κάτωθεν ἕως τὸ ἥμισυ τοῦ ὕψους ὀρθομαρμάρωσις πορφυρᾶ· εἶτα τὸ ἄνωθεν ὅλον κυκλικῶς διὰ μοσσείου· ἔχει κολόναις 32, 16 κάτω μείζονες, καὶ 16 ἐπάνω αὐτῶν ἐλάττονες· αἱ βάσεις τῶν κάτωθεν πορφυραῖ. Τὸ ἔδαφος ἐκ μαρμάρου πορφυροῦ. Ἔχει παράθυρα ἄνω καὶ κάτω καὶ κύκλῳ 36. Ἡ δευτέρα στάσις, ἤτοι ὁ πρόναος, τὸ μῆκος πήχ. 5$\frac{2}{}$, τὸ πλάτος 12$\frac{2}{}$· τὸ κάτω ἄχρι τοῦ ἡμίσεος ὀρθομαρμάρωσις πορφυρᾶ· τὸ ἄνω διὰ μωσσείου· ἡ στρῶσις διὰ μαρμάρων· ἐν τῷ μέσῳ τούρλα μείζων· παρ'

ἑκάτερα δὲ αὐτῆς δύο ἐλάττονες. Εἰς τὰ ἔξω τῆς αὐλῆς, κατὰ τὸ βόῤῥειον [sic] μέρος, τούρλαιον ἡμικύκλιον ζωγραφισμένον. Ἡ τρίτη στάσις τοῦ αὐτοῦ, ἥτις καὶ μεταγενεστέρα, ἤτοι ὁ νάρθηξ, τὸ πλάτος πήχ. 8, τὸ μῆκος 17½. Τούρλαια τρία· τὸ μέσον μεῖζον τῶν δύο· κολόναι πορφυραῖ δύο καὶ δύο ἐκ μαρμάρου λευκοῦ. Μέρος ὀρθομαρμάρωσις πορφυρᾶ, ἤτοι ἡ ἀνατολικὴ πόρτα καὶ τὰ πλάγια αὐτῆς· τὸ λοιπὸν ὅλον ζωγραφία. Ἡ στρῶσις ἐκ μαρμάρου· τὰ πλάγια τῆς πόρτας ἐκ μαρμάρων. Ἐν τούτῳ καὶ τὸ μνῆμα τῶν τριῶν πατέρων κτιτόρων, πορφυροῦν. Τετάρτη στάσις τὸ καμπαναρεῖον· τὰ πλάγια τῆς πόρτας πορφυρᾶ· μεταγενεστέρα αὕτη τῆς τρίτης στάσεως· ὅθεν καὶ ἀκαλλής· ἔχει δύο θύρας εἰς τὰ προαύλια, νότιον καὶ βόῤῥειον. — Ἅγια λείψανα δείκνυνται ἐν ταύτῃ πολλά· ὅμως τὰ ἐξαίρετα εἰσὶ ταῦτα· τὸ ἐπάνω κρανίον Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου· τὸ μεγάλον δάκτυλον τῆς δεξιᾶς τοῦ Προδρόμου· μέρος τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ τύρωνος [sic]· ἡ κάρα τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου· ἡ κάρα τοῦ ἁγίου Φιλίππου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων· ἡ κάρα Τιμοθέου τοῦ ἀποστόλου· προσέτι καὶ δύο τμήματα τιμίου ξύλου ἐντὸς ἱερῶν σταυρῶν» [1].

238. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ′ ἑκατονταετηρίδος.

1. Φύλλα 56, γεγραμμένα ὑπὸ τῶν πατριαρχῶν Χρυσάνθου καὶ Δοσιθέου. Περιλήψεις ἐκ τοῦ κατὰ Γραικῶν συγγράμματος τοῦ παπιστοῦ Νικολάου Κομνηνοῦ Παπαδοπούλου. Ἀρχ. «1. Σύνοψις. Ἀρχόμενος τοῦ συγγράμματος διαλέγεται πρὸς τὸν Φιλαδελφείας Μελέτιον, καὶ πρῶτον θαυμάζεται πῶς τὸ Ἑλληνικὸν γένος» κτλ.

2. Φύλλα 41. «Ἐκ τῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων ἱστορίας Γουλιέλμου Καυί, θεολόγου Βινδενσοριένσης», καὶ σημειώματα διά τινας συνοδικοὺς κανόνας.

239. Τεῦχος χάρτινον, μήκους 0,34, πλ. 0,225. Ἀντίγραφον ἐπιμελέστατον, γενόμενον ἐν Παρισίοις ἔτει 1716-ῳ. Σελίδες 178 καὶ πολλοὶ χαλκότυποι πίνακες. «Χρυσάνθου Νοταρᾶ, πρεσβυτέρου, καὶ ἀρχιμανδρίτου τοῦ ἁγιωτάτου πατριαρχικοῦ καὶ

[1] Περὶ τῆς νῦν καταστάσεως τοῦ ναοῦ τῆς Νέας Μονῆς ὅρα Τὰ Νεαμονήσια Γρηγορίου τοῦ Φωτεινοῦ. Ἐν Χίῳ 1865, σ. 76-84.

ἀποστολικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, εἰσαγωγὴ εἰς τὰ γεωγραφικὰ καὶ σφαιρικά, ἀξιώσει τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ περιβλέπτου κυρίου Σκαρλάτου Μαυροκορδάτου, υἱοῦ ἀξιοπρεπεστάτου τοῦ ὑψηλοτάτου, εὐσεβεστάτου καὶ σοφωτάτου κυρίου κυρίου Ἰωάννου Νικολάου Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας. Ἐν Παρισίοις 1716».

240. [Ἔτει 1890-ῳ καὶ 1892-ῳ, ὅτε συνεπληρώθη τὸ ἥμισυ τούτου τοῦ καταλόγου, ὁ 240-ὸς οὗτος κῶδιξ οὐχ εὑρέθη ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ, προκλαπεὶς ἴσως, ἢ παρατοπισθείς, ἢ καὶ δανεισθείς τινί ποτε πρὸ τοῦ 1890-οῦ ἔτους].

241 Τεῦχος χάρτινον τοῦ 1716-ου ἔτους ἐκ φύλλων 566, μήκους 0,335, πλ. 0,225. Ἐν τῇ 2-ᾳ σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου γέγραπται τόδε· «Ἐκ τῶν ἀφιερωθέντων τῷ Παναγίῳ Τάφῳ παρὰ Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων· ὁ δὲ τοῦτο ποτὲ ἀφαιρησόμενος ἐκ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, ἔστω ἀφωρισμένος καὶ ἀναθεματισμένος παρὰ Θεοῦ κυρίου παντοκράτορος καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐν Βουκουρεστίῳ ,αψκη^{ῳ} [=1728], μηνὶ ἀπριλλίῳ. † Ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Χρύσανθος.—Μετεγράψαμεν πρὸ τοῦ τυπωθῆναι διὰ ἀσλανία πενῆντα».—Ἡ τοῦ κώδικος τούτου ἐπιγραφὴ ἔχει οὕτω· «Μελετίου:- Γεωγραφία παλαιὰ καὶ νέα, συλλεχθεῖσα ἐκ διαφόρων συγγραφέων παλαιῶν τε καὶ νέων, καὶ ἐκ διαφόρων ἐπιγραφῶν τῶν ἐν λίθοις καὶ εἰς κοινὴν διάλεκτον ἐκτεθεῖσα, χάριν τῶν πολλῶν τοῦ ἡμετέρου γένους, ἀφιερωθεῖσα δὲ τῷ μακαριωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ πατριάρχῃ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κυρίῳ κυρίῳ Χρυσάνθῳ, σοφίᾳ διαπρέποντι ἐς τὰ μάλιστα τῇ τε ἡμετέρᾳ καὶ τῇ θύραθεν. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αψις^{ῳ} νοεμβρίου ιαῃ». Πρὸ τοῦ κειμένου τῆσδε τῆς γεωγραφίας ὑπάρχει ἐν τῷ κώδικι α') Ἀναστασίου ἱερέως Βασιλείου ἱερέως τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων καὶ Ἀλεξίου Σπανοῦ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Χρύσανθον ἀφιερωτικὴ (φ. 2-3^{α}), γραφεῖσα ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 11-ῃ μηνὸς νοεμβρίου τοῦ 1716-ου ἔτους. Ἀρχ. «Παῦλος ὁ μέγας» κτλ. Ὅρα Δ. Καμπουρόγλου Μνημεῖα τῆς ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων, τ. ΙΙ, σ. 364-

367.—Εἶτα β') «Ἀναστασίου ἱερέως Βασιλείου ἱερέως τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων ἐπιγράμματα (τρία) εἰς τὸν μακαρίτην κὺρ Μελέτιον» (φ. 3β).—γ') «Εἰς τὸν μακαριώτατον καὶ σοφώτατον πατριάρχην τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, κύριον κύριον Χρύσανθον, ἐπιγράμματα (τρία) σαπφικὰ μετὰ τοῦ ἀδωνικοῦ. Ἀλεξίου Σπανοῦ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων» (φ. 4).—δ') Τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς Ἀναστασίου ἱερέως καὶ Ἀλεξίου Σπανοῦ πρὸς τὸν Χρύσανθον (φ. 5), γραφείσης ἔτει 1715-ῳ, τῇ 28-ῃ τοῦ μηνὸς ὀκτωβρίου. Ἀρχ. «Ἐσκοτισμένοις ἡμῖν ἔτι οὖσιν» κτλ. Δ. Καμπουρόγλου Μνημεῖα, τ. ΙΙ, σ 367.—ε') Τὸ πρωτότυπον ἑτέρας ἐπιστολῆς Ἀναστασίου ἱερέως πρὸς τὸν Χρύσανθον (φ. 6), γραφείσης ἔτει 1716-ῳ, τῇ 8-ῃ τοῦ μηνὸς ὀκτωβρίου. Ἀρχ. «Διὰ τοῦ παρὰ τῆς ὑμετέρας» κτλ. Μνημεῖα, τ. ΙΙ, σ. 368.—ϛ') Τὸ πρωτότυπον ἑτέρας ἐπιστολῆς τοῦ αὐτοῦ Ἀναστασίου πρὸς τὸν Χρύσανθον (φ. 7-8), γραφείσης τῷ αὐτῷ ἔτει. Ἀρχ. «Τοῦ ἡλίου εἰς τὸν ὑπὲρ γῆς ὁρίζοντα πλησιάζοντος» κτλ. Μνημεῖα, τ. ΙΙ, σ. 369-371.—ζ') Τὸ πρωτότυπον ἑτέρας ἐπιστολῆς τοῦ αὐτοῦ Ἀναστασίου πρὸς τὸν Χρύσανθον (φ. 9), γραφείσης τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ 1717-ου ἔτους. Ἀρχ. «Τὸ ὕψος τῆς ὑμετέρας μεγαλοπρεπους» κτλ. Μνημεῖα, τ. ΙΙ, σ. 372-374.—Εἶτα τὸ κείμενον τῆς γεωγραφίας, εἰς τέσσαρα μέρη διῃρημένον (φ. 10-511), καὶ πίναξ αὐτῆς ἀλφαβητικός (φ. 512-566)· ἐξεδόθη δὲ τύποις αὕτη ἡ γεωγραφία Ἐνετίησιν ἔτει 1728-ῳ, καὶ πάλιν αὐτόθι, ἐπιμελείᾳ Ἀνθίμου τοῦ Γαζῆ, ἔτει 1807-ῳ. Ὅρα Ἀ. Π-Βρετοῦ Νεοελλ. Φιλολογ. τ. ΙΙ, σ. 46 καὶ 144.

242. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,323, πλ. 0,22), οὗ ἡ γραφὴ ἔληξεν ἔτει 1703-ῳ. Τὰ πρώτιστα αὐτοῦ φύλλα ἐστὶν ἀφῃρημένα· σῴζει δὲ σήμερον ὁ κῶδιξ ἀσελίδωτα φύλλα 12 καὶ σελίδας ἠριθμημένας 2104, ὧν τὸ κείμενον, ἐπιμελῶς γεγραμμένον, ἐστι μονόστηλον. — «Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων» βιβλία δέκα καὶ τρία, ἐπιθεωρηθέντα μετὰ τὴν αὐτῶν ἐν τῷ κώδικι τούτῳ μεταγραφὴν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Δοσιθέου, προσθέντος ἅμα ἰδίᾳ χειρὶ καὶ τὸ τοῦ κειμέ-

νου τέλος· ἔχει δὲ τοῦτο ὧδε· «Καὶ ͵αψδ' μαΐου κα' ἀπεδημήσαμεν Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἀπήλθομεν εἰς Βλαχίαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου βοεβόδα, ὅτε ἀνοικοδομήθη καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Γεωργίου παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἐκλαμπροτάτου, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἁγίου Τάφου. Τῷ αὐτῷ ἔτει μηνὶ αὐγούστῳ ἀπεδημήσαμεν εἰς Μολδοβλαχίαν, καὶ μηνὶ ἰαννουαρίῳ ͵αψε' ἀπεδημήσαμεν ἐκεῖθεν πάλιν εἰς Οὐγκροβλαχίαν, καὶ μαρτίῳ μηνὶ ἤλθομεν εἰς Κωνσταντινούπολιν». Ἐν τοῖς ἀσελιδώτοις φύλλοις ὑπάρχει πρῶτον λείψανον ἐπιγράμματος εἰς τὸν Δοσίθεον, εἶτα τέλειον ἑξάστιχον ἐπίγραμμα καὶ «πίναξ καθολικώτερος τῆς βίβλου ταύτης».

243. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,325, πλ. 0,222) ἐκ φύλλων ἑπτὰ καὶ σελίδων ἠριθμημένων 369, ὧν μία ἑκάστη πλήρης οὖσα γραμμὰς περιέχει ἐν ἑαυτῇ μονοστήλου κειμένου 34 (0,226 × 0,14)· ἐγράφη δὲ τοῦτο περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατ.— Ἀδήλου θεολογικὸν ἀνεπίγραφον λεξικόν, οὗ ὁ κατ' ἀλφάβητον πίναξ εὑρίσκεται ἐν τοῖς πρώτοις ἀσελιδώτοις φύλλοις· διῄρηται δὲ εἰς κεφάλαια ρκα'. Ἀρχ. «Στοιχεῖον ἄλφα. Περὶ δημιουργίας Ἀγγέλων. Πάντες σχεδὸν οἱ κατὰ τὴν οἰκουμένην τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλοι» κτλ. Ἐν τούτῳ τῷ λεξικῷ εὑρίσκονται καὶ πολλὰ τεμάχη συγγραφῶν τῶν ἁγίων πατέρων καὶ μικρά τινα πλήρη κείμενα διαφόρων συγγραφέων· οἷον «τοῦ Ψελλοῦ περὶ ἠλέκτρου» (σελ. 368) καὶ «τοῦ Μανασσῆ περὶ φθόνου διὰ στίχων πολιτικῶν», ὧν ἡ ἀρχή· «Φθόνε, θηρίον χαλεπόν, λῃστά, φονεῦ, διῶκτα» κτλ. Καὶ πάλιν (σελ. 369) «τοῦ αὐτοῦ [Μανασσῆ] περὶ χρυσοῦ στίχοι», ὧν ἡ ἀρχή· «Χρυσέ, διῶκτα, τύραννε» κτλ.

244. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς ιδ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 312 (μήκ. 0,323, πλ. 0,265), οἷς ὁ δέτης συνῆψε τέσσαρα περιπλέον μεμβράνινα φύλλα (φ. 313-316) ἑτέρου τινὸς κώδικος τῆς θ' ἑκατ. Τὸ κείμενόν ἐστι δίστηλον ἐκ γραμμῶν 28 (0,23 × 0,165). Ἐν τῷ 312-ῳ φύλλῳ, ἔνθα τὸ πέρας ἐστὶ τοῦ κυρίου τεύχους, ἐγράφη τῇ ις' ἑκατ. τετράστιχόν τι, ἐξ οὗ δῆλον γίνεται, ὅτι τοῦτο τὸ τεῦχος ἦν τῆς ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος· ἔχει δ' ἐκεῖνο οὕτως· «+Ἡ βίβλος αὕτη πέφυκε τῆς παντουργοῦ Τριά-

δος, | τῆς ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ τε μονῆς τε τοῦ Ἐσόπτρου, | καὶ εἴ τις βουληθῇ ποτὲ ταύτην ἀποστερῆσαι | κεχωρισμένος ἔσεται Τριάδος τῆς ἁγίας | νῦν τῷ αἰῶνι τούτῳ γε καὶ τῷ ἐλευσομένῳ»[1]. Εἶτα μονοκονδυλία· «+Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Ἐφέσου Ἀθανάσιος, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος πάσης Ἀσίας[2]. ἔτους ,ζ ω, ο ω, ς ω μηνὶ ἰαννουαρίῳ, α η ἰν(δικτιῶν)ος ιβ ας» [=1568].

1. «Πίναξ ἀληθὴς τῶν λόγων τοῦ βιβλίου», φ. 1α.

2. «Λόγος ἱστορικὸς εἰς τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου, συγγραφεὶς παρὰ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν» κτλ., φ. 3α. C. Tischendorf, Evangelia apocrypha, σ. 1.

3. «Ἀνδρέου, ἀρχιεπισκόπου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου, λόγος εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τῆς παναμώμου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ ἀπόδειξις ἐκ παλαιᾶς ἱστορίας καὶ διαφόρων μαρτυριῶν, ὅτι ἐκ σπέρματος κατάγεται τοῦ Δαυίδ». Ἀρχ. «Πάλιν ἑορτὴ» κτλ., φ. 12α. Migne τ. 97, σ. 844.

4. «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, ἡγουμένου τοῦ Στουδίου, ἐγκώμιον εἰς τὸ γενέθλιον τῆς παναγίας ἐνδόξου θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐν ᾧ τὸ ἑξηκοντάχαιρε». Ἀρχ. «Λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κτίσις ἅπασα», φ. 19α. Ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ παρὰ τῷ Migne τ. 96, σ. 680.

5. «Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνοῦ, λόγος εἰς τὴν γέννησιν τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας». Ἀρχ. «Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη», φ. 27α. Migne τ. 96, σ. 661.

6. Ἀνδρέου, ἀρχιεπισκόπου Κρήτης, «λόγος εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν τῆς δεσποίνης ἡμῶν, τῆς ἁγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑορτῶν» κτλ., φ. 34α. Migne τ. 97, σ. 805.

[1] Συνέταξε τούτους τοὺς στίχους ὁ πατριάρχης Μητροφάνης ὁ γ'. É. Legrand, Notice biographique sur Jean et Théodose Zygomalas. Paris 1889, σ. 142.

[2] Le Quien, Oriens christianus, τ. I, σ. 693. Ὅρα καὶ τὴν ἡμετέραν Μαυρογορδ. Βιβλιοθήκην, τ. I, σ. 106 καὶ 158.

7. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς ἁγίας Θεοτόκου, μετὰ ἀποδείξεως, ὅτι ἐκ σπέρματος κατάγεται τοῦ Δαυίδ». Ἀρχ. «Ἄλλοι μὲν ἄλλας ἑορτῶν» κτλ., φ. 40β. Migne τ. 97, σ. 820.

8. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας». Ἀρχ. «Εἰ μετρεῖται γῆ σπιθαμῇ», φ. 50α [Migne τ. 97, σ. 861]. Τὸ 53-ον φύλλον ἐστὶ χάρτινον.

9. «Κοσμᾶ βεστήτορος ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους καὶ ἐνδόξους Ἰωακεὶμ καὶ Ἄνναν». Ἀρχ. «Ἡ χθὲς τῆς Θεοτόκου γενεθλιακὴ πανήγυρις», φ. 57. Migne τ. 106, σ. 1005.

10. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου «λόγος περὶ τῆς ἀναστάσεως ἐν τοῖς ἐγκαινίοις, καὶ περὶ τοῦ ἁγίου μνήματος». Ἀρχ. «Πολλὰ κατ' οἰκονομίαν ἐν ἀρχῇ δοκοῦντα» κτλ., φ. 60α.

11. «Τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ Σταυρῷ ἐπὶ τῶν ἐγκαινίων, καὶ περὶ τοῦ ἁγίου ξύλου τοῦ Σταυροῦ». Ἀρχ. «Ἐν τοῖς Ἁγίοις Τόποις οὕτως ἐστὶν ὁ Σταυρός, ἀδελφοί», φ. 63α.

12. «Σευηριανοῦ ἐπισκόπου Γαβάλων εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ». Ἀρχ. «Πάλιν ἑορτὴ τῇ ἐκκλησίᾳ» κτλ., φ. 65α.

13. Ἀνδρέου, ἀρχιεπισκόπου Κρήτης, «λόγος σχεδιασθεὶς εἰς τὴν παγκόμιον ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ». Ἀρχ. «Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν», φ. 72β. Migne τ. 97, σ. 1017.

14. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος δεύτερος εἰς τὴν παγκόσμιον ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ». Ἀρχ. «Κινήσωμεν, ἀγαπητοί, σήμερον» κτλ. Migne τ. 97, σ. 1036.

15. «Παντολέοντος, πρεσβυτέρου μονῆς τῶν Βυζαντίων, λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὴν παγκόσμιον ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ». Ἀρχ. «Πάλιν ὑψοῦται σταυρὸς» κτλ., φ. 82β. Migne τ. 98, σ. 1265.

16. «Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ λόγος ἱστορικὸς περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ πρός τινας πατέρας, προτραπεὶς ὑπ' αὐτῶν· ἐν ᾧ ἐστι θεολογία ἀληθής· καὶ περὶ τῆς θείας οἰκονομίας ἀπλανὴς ὁμολογία, καὶ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ προσκυ-

νητὸν καὶ πανσέβαστον Σταυρόν». Ἀρχ. «Τὴν κέλευσιν τῆς ὑμετέρας» κτλ., φ. 85α. Migne τ. 87, σ. 4016.

17. «Γερμανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου λόγος εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῆς τριετίζουσα». Ἀρχ. «Ἰδοὺ (καὶ) πάλιν (ἑτέρα) πανήγυρις», φ. 111α. Migne τ. 98, σ. 309.

18. «Γεωργίου ἐπισκόπου Νικομηδείας λόγος, ὅτε προσηνέχθη ἐν τῷ ναῷ ἡ ἁγία Θεοτόκος τριετίζουσα ὑπὸ τῶν αὐτῆς γονέων». Ἀρχ. «Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχὰς» κτλ., φ. 115β. Migne τ. 100, σ. 1420.

19. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ». Ἀρχ. «Εὔκαιρος ἡμέρα» κτλ., φ. 124. Migne τ. 61, σ. 757.

20. «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ τοῦ αὐταδέλφου αὐτοῦ Θεοδώρου, συγγραφεὶς παρὰ Θεοδώρας Ῥαουλαίνης Κα(ν)τακουζηνῆς τῆς Παλαιολογίνης». Ἀρχ. «Ἀλλὰ πῶς ἄν τις τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ καλῶς ἀγωνισαμένους» κτλ., φ. 130α. Ἀ. Π.-Κεραμέως, Ἀνάλεκτα ἱεροσολ. σταχυολογίας, τ. 4, σ. 185 κἑ. Τόμ. 5, σ. 397-399.

21. «Τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Κωνσταντίνου λογοθέτου τοῦ Ἀκροπολίτου λόγος εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν». Ἀρχ. «Τῷ Ἰωάννῃ τὸν λόγον», φ. 154. Ἱεροσολυμ. Βιβλιοθήκη τ. Ι, σ. 122.

22. Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης «ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Νικόλαον, ἀρχιεπίσκοπον Μύρων τῆς Λυκίας». Ἀρχ. «Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ», φ. 204. Migne τ. 97, σ. 1192.

23. «Γεωργίου μητροπολίτου Νικομηδείας λόγος εἰς τὴν σύλληψιν τῆς παναγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «Οὐρανὸν ἡ γῆ ταῖς τῆς χάριτος μαρμαρυγαῖς» κτλ., φύλ. 209. Migne τ. 100, σελ. 1376.

24. Ὁράσεις τοῦ προφήτου Δανιήλ. Ἀρχ. «Ὅρασις πρώτη τοῦ προφήτου Δανιήλ. Καὶ ἦν ἀνὴρ οἰκῶν ἐν Βαβυλῶνι», φ. 218.

25. «Ἀνδραγαθήματα καὶ ἄθλησις τῶν ἁγίων τριῶν παίδων».

Ἀρχ. «Βούλομαι τοίνυν ὑφήγησιν» κτλ., φ. 225. Ἱεροσολ. Βιβλιοθ. τ. I, σ. 25.

26. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου λόγος «εἰς τὸν προφήτην Δανιὴλ καὶ εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας, καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας Ὁ καιρὸς πονηρός ἐστι· σωθῆναι οὐ δυνάμεθα». Ἀρχ. «Φέρε δὴ διασκεψώμεθα» κτλ., φ. 229. Assem. II, σ. 319.

27. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ». Ἀρχ. «Ἀποικίζει ὁ Θεὸς» κτλ., φ. 230β. Assem. II, σ. 312.

28. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «λόγος εἰς τὴν ἀπογραφὴν καὶ εἰς τὴν ἁγίαν παρθένον καὶ θεοτόκον Μαρίαν, καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ». Ἀρχ. «Ὥσπερ οἱ τὴν χρυσῖτιν γῆν», φ. 235. Migne τ. 28, σ. 944.

29. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος εἰς τὸν μακάριον Φιλογόνιον. Ἀρχ. «Ἐγὼ μὲν καὶ σήμερον», φ. 241. Migne τ. 48, σ. 747.

30. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Μυστήριον ξένον», φ. 248. Migne τ. 56, σ. 385.

31. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἃ πάλαι πατριάρχαι μὲν ὤδινον» κτλ., φ. 254. Migne τ. 49, σ. 351.

32. «Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐγκώμιον εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον καὶ εἰς τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γέννησιν». Ἀρχ. «Λαμπρὰ καὶ παράδοξος», φ. 263. Migne τ. 77, σ. 1349, ἔνθα ἐπ' ὀνόματι Θεοδότου Ἀγκύρας.

33. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος περὶ τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Κυρίου καὶ ὅτι θεοτόκος ἐστὶν ἡ ἁγία παρθένος Μαρίας». Ἀρχ. «Τί τοῦτο; σημεῖον ἀντιλεγόμενον», φ. 265. Πρβλ. Migne τ. 64, σ. 1333.

34. Γρηγορίου Νύσσης «λόγος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὰ νήπια τὰ ἐν Βηθλεὲμ ἀναιρεθέντα ὑπὸ Ἡρώδου». Ἀρχ. «Σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ», φ. 273β. Migne τ. 46, σ. 1128.

35. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου «ἐγκώμιον εἰς τὸν σώφρονα Ἰωσήφ». Ἀρχ. «Ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραὰμ» κτλ., φ. 283.

36. Γρηγορίου Νύσσης «ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρ-

τυρα καὶ ἀρχιδιάκονον Στέφανον». Ἀρχ. «Ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν» κτλ., φ. 297β. Migne τ. 46, σ. 701.

37. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν Ἡρώδην καὶ εἰς τὰ βρέφη». Ἀρχ. «Ἤθελον μὲν ἀεὶ καὶ πάντοτε», φ. 305β.

38. Βασιλείου ἐπισκόπου Ἰσαυρίας «λόγος εἰς τὰ νήπια τὰ ἐν Βηθλεὲμ ἀναιρεθέντα». Ἀρχ. «Πάλιν ὁ γέρων ἐγὼ» κτλ., φ. 308.

39. Τέσσαρα φύλλα μεμβρανίνου τινὸς κώδικος τῆς θ' ἑκατ. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 33.—α') Λόγος ἀκέφαλος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. Ἀρχ. « - - - ακὶμ γὰρ ἐν τῷ ὄρει προσηύχετο, καὶ Ἄννα ἐν τῷ παραδείσῳ αὐτῆς· κυοφορήσασα δὲ Ἄννα» κτλ.—β') Λόγος κζ'. «Ἀνδρέου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς δεσποίνης ἡμῶν, τῆς ἁγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «Ἐπέστη σήμερον» κτλ. Τέλος· «τοῦ ἀγγέλου Γαβριὴλ ἐξ ὕψους ἀποσταλέντος εἰς διακονίαν τοῦ - - - ».

245. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς δεκάτης ἑκατ. ἀκέφαλον, κεκοσμημένον ταινιοειδέσι κεχρωματισμένοις κοσμήμασι καὶ συνιστάμενον ἐκ φύλλων 210 (μήκ. 0,32, πλ. 0,24), ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἐκ παλαιοῦ τὸν 131-ον φέρει ἀριθμόν, τὸ δ' ἔσχατον τὸν 413-ον· τὸ δ' ἐν αὐτοῖς κείμενόν ἐστι δίστηλον ἐκ γραμμῶν 31 (0,26 × 0,17).

1. Ἀνεπίγραφον περὶ τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου, οὗ ἡ ἀρχή· «Τῶν μακαρίων ἀποστόλων τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τὴν ἀνάληψιν αὐτοῦ καθημένων ἐν Ἱερουσαλὴμ» κτλ., φ. 1α.

2. Ἀνδρέου Κρήτης ἐγκώμιον εἰς τὸν ὅσιον Νικόλαον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ» κτλ., φ. 8α.

3. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀρχ. «Βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ», φ. 14α.

4. Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ λόγος «εἰς τὰ Χριστούγεν(ν)α». Ἀρχ. «Χριστὸς γεννᾶται», φ. 33α. Migne τ. 36, σ. 312.

5. Βασιλείου Καισαρείας λόγος εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Χριστοῦ. Ἀρχ. «Χριστοῦ γέννησις», φ. 42β. Migne τ. 31, σ. 1457.

6. Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ λόγος εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον. Ἀρχ. «Ἔμελλεν ἄρα» κτλ., φ. 50β. Migne τ. 36, σ. 493.

7. Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια». Ἀρχ. «Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμός» κτλ., φ. 97α. Migne τ. 36, σ. 336.

8. Βασιλείου Καισαρείας «εἰς τὰ ἅγια Φῶτα». Ἀρχ. «Ὁ μὲν σοφὸς Σολομών» κτλ., φ. 107β. Migne τ. 31, σ. 424.

9. Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ «λόγος εἰς τὴν τῶν ἐπισκόπων παρουσίαν». Ἀρχ. «Πῶς ὑμῖν» κτλ., φ. 118β. Migne τ. 36, σ. 457.

10. «Μεθοδίου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας λόγος εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ Συμεῶνα καὶ Ἄνναν». Ἀρχ. «Πάλαι ἱκανῶς» κτλ., φ. 128α. Migne τ. 18, σ. 348.

11. Βασιλείου Καισαρείας λόγος περὶ νηστείας, οὗ ἡ ἀρχή· «Παρακαλεῖτε φησὶν ἱερεῖς» κτλ., φ. 146α. Migne τ. 31, σ. 185.

12. Τοῦ αὐτοῦ ἕτερος λόγος περὶ νηστείας, οὗ ἡ ἀρχή· «Σαλπίσατέ φησιν ἐν νεομηνίᾳ», φ. 153. Migne τ. 31, σ. 164.

13. «Ὁμιλία Ἀναστασίου μοναχοῦ τοῦ Σινᾶ ὄρους εἰς τὸν ς' ψαλμόν, ῥηθεῖσα εἰς τὰς παρεκβάσεις τῶν ἁγίων νηστειῶν, καὶ περὶ μετανοίας· ἀναγινώσκεται δὲ τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου». Ἀρχ. «Πρέπουσαν τῆς τῶν νηστειῶν» κτλ., φ. 162β. Migne τ. 89, σ. 1077.

14. Βασιλείου Καισαρείας «ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μ' μάρτυρας», φ. 178α. Migne τ. 31, σ. 508.

15. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «Πάλιν χαρᾶς εὐαγγέλια» κτλ., φ. 186α. Migne τ. 49, σ. 791.

16. Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα κτλ. Ἀρχ. «Ὀλίγα ἀνάγκη σήμερον» κτλ., φ. 190α. Migne τ. 49, σ. 373.

17. «Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς τὴν τριήμερον ἀνάστασιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Θεοῦ καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἐπαινετὸς καὶ οὗτος» κτλ., φ. 200β. Migne τ. 88, σ. 1848.

246. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιε' ἑκατ., ἀκέφαλόν τε καὶ κολοβόν, συνιστάμενον ἐκ φύλλων 390 (μήκους 0,313, πλ. 0,22), ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστη δίστηλόν ἐστιν ἐκ γραμμῶν 32 (0,213×0,147).—Μηναῖα Μαΐου, Ἰουνίου, Ἰουλίου

καὶ Αὐγούστου. Ἀρχ. « - - ημάτων ἁπάντων, ὦ δέσποινα: — Ἕτερος κανὼν τοῦ ὁσίου· ἦχος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα:—Ἀναστάσεως ἡμέρα· Μιχαὴλ τοῦ σοφοῦ * μνήμη συντελεῖται» κτλ.—Φύλ. 2β-4α Βίος «τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Μιχαήλ». Ἀρχ. «Οὗτος ὁ διαφανὴς ἀστήρ, ὁ ἀείμνηστος καὶ μέγας πατὴρ ἡμῶν Μιχαὴλ ὁ θαυματουργός, ἔφυ μὲν ἐξ Ἀνατολῶν, ἐκ χώρας λεγομένης Κάπους, τελούσης ὑπὸ τὸν μητρόπολιν Χαλκηδόνα» κτλ.

247. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 65, μήκ. 0,30, πλ. 0,21. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ' ἑκατ. [1] Φύλλα ἄγραφα· 5, 6, 14, 24, 44β, 45, 46.

1. Νικολάου Κομνηνοῦ Παπαδοπούλου ἐπιστολὴ πρὸς Χρύσανθον τὸν Νοταρᾶν περὶ τῆς λεγομένης καὶ οὐδέποτε γεγονυίας ὑστάτης ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ συνόδου. Ἀρχ. «Αἰδεσιμώτατε καὶ ἅγιε ἀρχιμανδρῖτα τοῦ Ἁγίου Τάφου, σοφώτατε καὶ ἐντιμότατε ἡμῶν μὲν ἐν τοῖς λατινικοῖς μαθητά, εἶθ' ἑξῆς δὲ καὶ δέσποτα καὶ διδάσκαλε κὺρ Χρύσανθε Νοταρᾶ. Περὶ τῆς λεγομένης ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ συνόδου ταῦτα ἔχω εἰπεῖν» κτλ., φ. 1-4.

2. Τοῦ αὐτοῦ ἀπόκρισις εἰς ἐρώτησιν τοῦ Χρυσάνθου περὶ τοῦ «πῶς νοοῦνται ἀπὸ τὸν Θεὸν τὰ κτίσματα καὶ πῶς ὁ Θεὸς ἐπίσταται τὰ ἔξω αὐτοῦ». Ἀρχ. «Σοφολογιώτατε διδάσκαλέ μου ἅγιε ἀρχιμανδρῖτα Χρύσανθε, πηδᾷ ἡ ἀκόρεστός σας ἐπιθυμία ἀπὸ τὸ θελητικὸν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ νοητικὸν» κτλ., φ. 7-13.

3. Τοῦ αὐτοῦ ἀπόκρισις πρὸς ἐρωτήσεις περὶ τῶν διδομένων ὑπὸ τοῦ πάπα συγχωροχαρτίων. Ἀρχ. «Τῷ σοφολογιωτάτῳ - - - Χρυσάνθῳ - - Πᾶν ὅ τι κομψὸν καὶ εὔγλωττον» κτλ. Ἐγράφη «ἐν Παταβίῳ μηνὸς μαΐῳ κγ' ,αχϟη' [= 1698] κατὰ τὸ ὀρθὸν μηνοδρόμιον». Τὸ πέρας τοῦ προοιμίου ἔχει οὕτω· «Τοῦτο δὴ βέβαιον ἡμῖν, ἔσται δὲ καὶ τοῖς ἑξῆς βεβαιότατον, εἴποτε χριστιανὸν βασιλέα ὄψεται ἡ Πόλις, ὃν ἡμῖν δώῃ ὁ μέχρι τούτου ἱκανῶς τιμωρήσας ἡμᾶς Θεός· δώῃ δὲ ζῶντος τοῦ μεγάλου Δοσιθέου

[1] Τοῦτο τὸ τεῦχος ἐγράφη διὰ τῆς χειρὸς Νικολάου Κομνηνοῦ Παπαδοπούλου μέχρι τοῦ 38-ου φύλλου. Τὰ λοιπὰ φύλλα ἔγραψεν ἕτερός τις, ἀλλ' ὁ αὐτὸς Νικόλαος ἐπεθεώρησε καὶ ταῦτα.

[= τοῦ Ἱεροσολύμων], ὅστις καὶ νῦν ἡμῖν ἐστιν ἔρεισμα ὀρθοδοξίας· ἔσται δὲ τότε λίθος ἀκρογωνιαῖος ἑνώσεως, περὶ ἧς, ὡς μόνης δυναμένης ἐγεῖραι τὰ ἡμέτερα ἐλαττώματα, καὶ ἡμεῖς οἱ ἐλάχιστοι σπουδάζοντες, ὡς θέμις, ὁπλίζομέν σου τὸν ἑλλαδικώτατον νοῦν (εἰ καὶ νῦν φωτιανίζει καὶ φωτιανίσειν ἀεὶ εὔχεται) θεολογικαῖς ἀρχαῖς, δι' ὧν καὶ τῶν προτεθειμένων ἡμῖν ἀποριῶν τὴν λύσιν ἀνάγομεν».

4. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ περὶ τοῦ θείου καὶ ἐλευθέρου θελήματος. Ἀρχ. «Σοφολογιώτατε διδάσκαλέ μου ἅγιε ἀρχιμανδρῖτα Χρύσανθε, τὸ ἀπόρρητον, τὸ μυστικὸν καὶ ἁπλῶς μυστήριον ἐν τῇ θεολογίᾳ» κτλ., φ. 19-23.

5. Τοῦ αὐτοῦ «κοινοβιτικὰ τάγματα τῆς ἁγίας Δυτικῆς Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Διὰ νὰ ὁρίσωμεν μὲ σαφήνειαν τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν», φ. 25-34.

6. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Χρύσανθον περὶ τῆς θείας χάριτος καὶ περὶ τοῦ αὐτεξουσίου τοῦ ἀνθρώπου. Ἀρχ. «Σοφολογιώτατε ἅγιε ἀρχιμανδρῖτα, τρεῖς εἶναι ἡ γνώμαις περὶ τῆς χάριτος» κτλ., φ. 35-38. Τέλος· «Ταῦτα ἀρκετῶς πρὸς τὸν ἀσθενοῦντα ἀρχιμανδρίτην Χρύσανθον ὁ Ἕλλην ἀλλ' οὐ φωτιανὸς Νικόλαος».

7. Τοῦ αὐτοῦ. «Αἱ τοῦ Μολίνου προτάσεις, ἃς ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀνεθεμάτισαν». 68 προτάσεις. Ἀρχ. «Χρὴ τὸν ἄνθρωπον ἐξουδενεῖν τὰς δυνάμεις» κτλ., φ. 39-44^{α}.

8. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῆς πλάνης τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ἡσυχαστῶν». Ἀρχ. «Ἡ πλάνη τῶν ἐν Ἰταλίᾳ ἡσυχαστῶν πολλῆς ἔτυχε τῆς ἐπονομασίας» κτλ., φ. 47-52.

9. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῶν αὐτῶν ἡσυχαστῶν, ὅπως ἀπεπλανήθησαν καὶ τῆς εὐθείας ἐξέπεσον ὁδοῦ». Ἀρχ. «Συμβάλλει οὐ μικρὸν νὰ ἐξετάσωμεν» κτλ., φ. 53-58.

10. Τοῦ αὐτοῦ «τρόπος τῆς ἀληθοῦς προσευχῆς». Ἀρχ. «Ἡ Νέα Διαθήκη δὲν ἑρμηνεύει» κτλ., φ. 59-62.

11. Τοῦ αὐτοῦ «σύντομος διήγησις περὶ τῶν ἡσυχαστῶν». Ἀρχ. «Δὲν λείπουσι κάποιοι» κτλ., φ. 63-65.

248. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ., μήκους 0,305, πλ.

0,215. Σελίδες 196. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 34 (0,24×0,16). Ἐν τῇ ὤᾳ τῆς 1-ης σελίδος· «Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου Πελοποννησίου, καὶ τῶν φίλων». Ἐπιγραφή· «Μιχαὴλ τοῦ Ἐφεσίου σχόλια εἰς τὰ μεταφυσικὰ Ἀριστοτέλους, ἀρχομένων τῶν σχολίων ἀπὸ τοῦ Ε»· λήγουσι δὲ ταῦτα εἰς τὸ Ν. Ἀρχ. «Πολλάκις τὴν προκειμένην ἐπιστήμην» κτλ. Χρύσανθος ὁ Νοταρᾶς ἔγραψεν ἐν ταῖς ὤαις ἱκανὰ σχόλια καί τινα σημειώματα, οἷον τὸ ἐν τῇ 51-η σελίδι· «1683 νοεμβρίου 30 ἐν Χαυσᾷ»· καὶ πάλιν τὸ ἐν τῇ 97-η σελίδι· «Ἀνεγνώσθη καὶ τὸ παρὸν ἐν Ἀδριανοῦ μηνὶ φεβρουαρίῳ, κατὰ τὸ ͵αχπθ′ ἔτος τὸ σωτήριον». Καὶ πάλιν ἐν τῇ 111-η σελίδι, ἔνθα λήγει τὸ Κ· «Τὸ παρὸν βιβλίον περαιοῦται ἐν ὅλαις δώδεκα κεφαλαίοις. Ἑρμηνεύσας οὖν ὁ συγγραφεὺς μέχρι τοῦ Η^ου^, τἄλλα ἐάσας, ἀξιοῖ ἡμᾶς πορίσασθαι τὴν τούτων σαφήνειαν ἐκ τῶν Φυσικῶν· ἃ γὰρ ἀπὸ τοῦ 9 κεφαλαίου μέχρι τοῦ 12 ἐνταῦθα ποιεῖται ἀπαραλλάκτως, εἴρηται ἐν τῇ Φυσικῇ Ἀκροάσει· καὶ γὰρ ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ ἐννάτου περὶ κινήσεως διαλαμβάνει κατὰ ταὐτὰ τοῖς ἐν τῷ γ′ τῶν Φυσικῶν· ἐπὶ δὲ τοῦ δεκάτου περὶ ἀπόρων διαλαμβάνει κατὰ ταὐτὰ τοῖς ἐν τῷ αὐτῷ γ′· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνδεκάτου, ναὶ μὴν καὶ ιβ′, περὶ τῶν εἰδῶν τῆς κινήσεως καὶ μεταβολῆς διαλαμβάνει, πρὸς δὲ καὶ περὶ τοῦ ἅμα καὶ χωρὶς καὶ ἅπτεσθαι καὶ μεταξὺ καὶ ἐναντίον κατὰ τόπον καὶ ἐφεξῆς καὶ ἐχόμενον καὶ συνεχῶς, καὶ ὅτι ἡ σύμφυσίς ἐστιν ἐν οἷς ἡ ἀφή, κατὰ ταὐτὰ καὶ ἀπαραλλάκτως τοῖς ἐν τῷ Ε τῶν Φυσικῶν. Ἐν Ἀδριανοῦ ἀνεγνώσθη φεβρουαρίου 27-η, 168ι».

249. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 3+108, μήκ. 0,235, πλ. 0,20. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ις′ ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,195×0,125). Ἐν τῷ 1-ῳ φύλλῳ· «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου ἱερομονάχου» τοῦ Νοταρᾶ. Ἐν τῷ ἑτέρῳ 1-ῳ φύλλῳ· «Ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου ἱερέως τοῦ Μαρᾶ». — Ἡ ἐπιγραφή· «Μαξίμου ἐλαχίστου ἱερομονάχου Μαργουνίου τοῦ Κρητὸς δογματικὸς λόγος Α-^ος^. Περὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως βιβλίον Α-^ον^», οὗ ἡ ἀρχή· «Τίς μὲν ἂν εἴη ἡ μέχρι

τοῦ νῦν διακρατήσασα» κτλ. Τὸ ὅλον πόνημα σύγκειται ἐκ τριῶν βιβλίων, ὧν τὸν σκοπὸν δείκνυσιν ἡ τοῦ συγγραφέως πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην Ἱερεμίαν ἐπιστολή (φ. 1-3α)· αὕτη δὲ συνετάχθη ἔτει 1583-ῳ. Ἐν τοῖς τρισὶ πρωτίστοις φύλλοις περιέχεται ὁ πίναξ τοῦ πρώτου βιβλίου καὶ ὁ πίναξ τῶν ὑπὸ τοῦ Μαργουνίου μνημονευθέντων συγγραφέων.

250. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 33, μήκους 0,303, πλ. 0,219. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατ. ὑπὸ Προκοπίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 25 (0,24 × 0,157). Φύλλα ἄγραφα· 1, 2 καὶ 30-33. Ἐν τῷ 1-ῳ φύλλῳ· «Ἐκ τῶν τοῦ Παναγίου Τάφου».

1. Ἰωάννου (Μαυροκορδάτου?) κανόνες ᾀσματικοὶ ὀκτὼ πρὸς τὸν μεγαλομάρτυρα Γεώργιον, φ. 3 κἑ. Ἡ τοῦ 1-ου κανόνος ἀκροστιχίς· «Τὸ δὴ [sic] ἄγει σοι νῦν Ἰωάννης πόθῳ».

2. Τοῦ αὐτοῦ «στίχοι ἰαμβικοὶ (6) πρὸς τὸν ἅγιον», ἕτεροι ἡρωϊκοὶ δύο καὶ πάλιν ἕτεροι τέσσαρες, φ. 23.

3. «Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὸν μέγαν Γεώργιον κατὰ πανώλους καὶ εἰς πᾶσαν νόσον· ποίημα τοῦ αὐτοῦ» φ. 24. Ἡ ἀκριστιχίς· «Ἄγει τόδε νῦν σοι Ἰωάννης πόθῳ». Ἐν τῷ 27-ῳ φύλλῳ· «Διὰ χειρὸς Προκοπίου μοναχοῦ Ἁγιοταφίτου Ναζιανζηνοῦ, τῆς πρὸς τὸν ἅγιον ἕνεκα εὐλαβείας».

4. (Προσθήκη). Ἰωάννου Μαυροκορδάτου ἀνεπίγραφοι 42 στίχοι πρὸς Ἄνθιμον, μητροπολίτην Καισαρείας, φ. 27β. Ἀρχ. «Τὴν σεῖο καὶ νῦν ὑμνέω εὐσπλαγχνίαν, | φωτὸς χορηγέ, καὶ σέθεν φεραυγίαν». Τέλος· «Ἰωάννης τάχιστα ἅπερ νῦν θέλω».

5. (Ἑτέρα προσθήκη). «Ἐκ τῶν κατ' ἀλφάβητον στίχων τοῦ ἐκλαμπροτάτου πεϊζαδὲ κυρίου Ἰωάννου Μαυροκορδάτου», φ. 28β. Στίχοι 48. Ἀρχ. «Ἄνθρωποι, τί ματαιότης εἰς ἐσᾶς εἶναι αὐτή, | νὰ προκρίνετε τὸ ψεῦδος τόσον ἀπ' τὴν ἀρετή»;

251. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 252 (μήκ. 0,30, πλ. 0,21), ὅπερ ἔγραψεν ἔτει 1660-ῳ καὶ 1661-ῳ Γρηγόριος Μελισσηνὸς ὁ Κρής, ἱερομόναχος Σιναΐτης. Φύλλα ἄγραφα· 3, 38-41, 124, 125, 201, 203, 221, 227-229.

1. «Σύνοψις ἐκ τῆς θεολογίας τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου Ζαβράνου. Περὶ θεολογίας, κατὰ τὸ ,αον, χον ξαον ἔτος. Ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου ἱερομομάχου τοῦ Κρητός», φ. 1α. Μερικώτερος τίτλος (φ. 1β)· «Βιβλίον πρῶτον τῆς θεολογίας καὶ περὶ οὐρανοῦ, κατὰ τὸ ,αον, χον, ξαον. Ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου ἱερομονάχου Μελισσηνοῦ τοῦ Κρητὸς καὶ Σιναΐτου, καὶ τῶν φίλων». Φύλλ. 2 «Πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου».

2. «Εἰς τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ οὐρανοῦ θεωρίαν ὑπόμνημα». Ἀρχ. «Ἔδει μὲν μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρώτων ἀρχῶν» κτλ., φ. 126-194, ἔνθα τὸ «Ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου ἱερομονάχου Μελισσηνοῦ τοῦ Κρητὸς καὶ Σιναΐτου, κατὰ τὸ ,αον χον ξον, ἰαννουαρίου κεη». Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ 140-οῦ φύλλου· «Ἕως ὧδε τὰ χωρία εἰσὶν σῶα καὶ ἀκέραια· τὰ μετέπειτα δὲ λείπουσιν ἕως τοῦ ναου χωρίου· ἐκεῖθεν δὲ ἄρχομαι ἐκ κεφαλαίου ἐννάτου, χωρίου νβου διὰ τὸ ἐμὸν ἀσθενές».

3. «Ἐκ τῆς τῶν Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν τῶν Ἑλλήνων εἰσαγωγὴ καὶ περιγραφὴ περὶ σφαίρας καὶ τοῦ αὐτῆς κέντρου». Ἀρχ. «Ἡ γνῶσις τῆς οὐρανίου σφαίρας» κτλ., φ. 195.

4. «Ἐκ τῆς Φιλοκαλίας τοῦ Ὠριγένους περὶ τοῦ θεοπνεύστου τῆς Θείας Γραφῆς καὶ πῶς ταύτην ἀναγνωστέον, τίς τε ὁ τῆς ἐν αὐτῇ ἀσαφείας λόγος καὶ τοῦ κατὰ τὸ ῥητὸν ἔν τισιν ἀδυνάτου ἢ ἀλόγου», φ. 205.

5. «Ἀναστασίου Σιναΐτου πρεσβυτέρου, τοῦ ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει, περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τῆς τοῦ ἀνθρώπου ὑπὸ Θεοῦ κατασκευῆς». Ἀρχ. «Ἐκτελέσας ὁ κτίστης τὸν ἁπλοῦν» κτλ., φ. 222-226.

6. «Ἐκ τῶν Ζαχαρίου σχολαστικοῦ χριστιανοῦ τοῦ γενομένου μετὰ ταῦτα ἐπισκόπου Μιτυλήνης, διάλεξις». Ἀρχ. «Ἄφθαρτος ἄρα ὁ κόσμος; εἰ ἄφθαρτος καὶ ἀγέννητος κατὰ χρόνον» κτλ., φ. 230.

7. «Δόξα περὶ ψυχῆς. Γρηγορίου ἱερομονάχου τοῦ Μελισσηνοῦ». Ἀρχ. «Ὅτι τῶν ψυχικῶν δυνάμεων αἱ μὲν εἰσὶν ἄλογοι» κτλ., φ. 235-252.

252. Τεῦχος ἐκ φύλλων 516 στιλπνοῦ χάρτου (μήκ. 0,302,

πλ. 0,212), οὗ τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλον· ἐγράφη δὲ ἔτει 1566-ῳ (ὑπὸ Ἱεροθέου τοῦ γενομένου Μητροπολίτου Μονεμβασίας).

1. Ἀνεπίγραφον περὶ τῶν ἀξιωμάτων καὶ τῶν ὀφφικιαλίων τοῦ παλατίου Κωνσταντινουπόλεως. Ἀρχ. «Οἱ τοῦ βασιλέως υἱοί, οἱ δεσπόται, προΐστανται τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν γαμβρῶν τοῦ βασιλέως» κτλ. Τελευταῖον κεφάλαιον τὸ «περὶ τῶν παρδοβαγίλλων», οὗ τὸ πέρας ἔχει οὕτω· «καὶ ὡς φυλακὴ ἐν νυκτί, τουτέστιν ὧραι τρεῖς ἢ τέσσαρες· τί ἂν εἴη χρόνος ἑνὸς ἀνθρώπου», φ. 1-18. Εἶτα δύο φύλλα (19, 20) παντάπασιν ἄγραφα.

2. «Τὰ ἀμφιλόχια ταῦτα, ἢ λόγων ἱερῶν καὶ ζητημάτων ἱερολογίαι. Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως διαφόρων τῶν ἀπὸ τῆς Γραφῆς ζητημάτων καὶ ἀποριῶν λύσεις καὶ ἑρμηνεῖαι, ἐπαίνου γέμουσαι:—πρὸς Ἀμφιλόχιον τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Κυζίκου, ἐν τῷ καιρῷ τῶν πειρασμῶν ζητημάτων διαφόρων εἰς ἀριθμὸν τριακοσίων συντεινόντων ἐπίλυσιν αἰτησάμενον πρὸς τὸν ἱερὸν διδάσκαλον, σχετικῶς καὶ ἑτοίμως λαβόντα (τὸ) πρόθυμον». Ἀρχ. «Τῆς σπουδῆς σου τὸ γνήσιον» κτλ., φ. 21-124α. Τὰ ἐν τούτῳ τῷ κώδικι ζητήματα πέντε τὸν ἀριθμόν ἐστι καὶ ἑκατόν, ὧν ἔσχατον τὸ «Τί δηλοῖ τὸ παρὰ τοῦ Κυρίου τοῖς μαθηταῖς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ εἰρημένον· Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας» κτλ. Ἀρχ. «Τὸ ῥητόν, οὗ μαθεῖν τὴν διάνοιαν ᾔτησας» κτλ. [Ἐκδ. Οἰκονόμου σ. 176]. Εἶτα τρεῖς σελίδες (124β-126β) ἄγραφοι.

3. Ἀδήλου «τίνος τύπον καὶ εἰκόνα ἔχει ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία»; Ἀρχ. «Ἡ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία τύπος ἐστὶ τοῦ νοητοῦ κόσμου», φ. 127α.

4. «Ἰσιδώρου ἐκ τῶν ἐπιστολῶν». Ἀρχ. «Εἰρήνην ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς καθέδρας τῆς ἐκκλησίας ἐπιφθέγγεται», φ. 127α.

5. Θεοδωρίτου ἐπισκόπου Κύρου εἰς τὰ ἄπορα τῆς Γραφῆς. Ἀρχ. «Καὶ ἄλλοι μὲν φιλομαθεῖς ἄνδρες» κτλ., φ. 130-201α, ἔνθα τὸ πέρας τῆς εἰς τὸ Δευτερονόμιον ἑρμηνείας καὶ τὸ ἑξῆς τοῦ καλλιγράφου σημείωμα· «Ἐν ἔτει ͵ζοδῳ ἰν(δικτιῶν)ος θ-ης ἐν

μηνὶ ἀπριλίῳ κθ-ῃ ὅτε καὶ ταῦτα ἔγραφον ἐστρατοπέδευσεν κατὰ τῶν Οὔγκρων ὁ σουλτὰν Σουλεϊμάν, γέρων ὢν καὶ κακῶς ἔχων τῷ σώματι· ἦν δὲ τούτῳ ἀντιστρατοπεδεύων ὁ ῥὴξ Μαξιμῖνος».

6. «Θεοδωρίτου ἐπισκόπου Κύρου πρὸς Ὑπάτιον εἰς τὰ ζητούμενα ἄπορα τῶν Βασιλειῶν». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τῆς θείας χάριτος ἀπολαύσαντες» κτλ., φ. 215β. Ἐκδ. Schultze τ. I, σ. 353.

7. Τοῦ αὐτοῦ Θεοδωρίτου εἰς τὴν α' τῶν Παραλειπομένων. Ἀρχ. «Τῆς βίβλου τῶν Παραλειπομένων τὴν ὑπόθεσιν» κτλ., φ. 264β. Ἐκδ. Schultze τ. I, σ. 554. Ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ 277-ου φύλλου· «Ἐτελειώθη ἐν ἔτει ,ζοδῳ μηνὶ ἰουλλ' κδ-ῃ ἰν(δικτιῶν)ος θ-ης· ἐν ᾗ δὲ ἀντέγραφον βίβλῳ, ἣν τελειωθεῖσα ,ςχκε' ἐν μηνὶ ἰουνίῳ ς' ἰν(δικτῶν)ος ιη».

8. «Συλλογισμοὶ δέκα δεικνύοντες ὅτι οὐκ ἔστι πῦρ καθαρτήριον». Ἀρχ. «Τῶν τὴν τοῦ Θεοῦ δόξαν ὁρώντων ἕτερος ἑτέρου τελεώτερον ὁρᾷ» κτλ., φ. 277β.

9. «Τοῦ σοφωτάτου Βλεμμίδου κυροῦ Νικηφόρου ἐκ τοῦ τρίτου αὐτοῦ βιβλίου περὶ πίστεως λόγος πρῶτος». Ἀρχ. «Τοῖς ὁσίοις τοῦ δεσπότου Χριστοῦ ὄντος» κτλ., φ. 279β. Ὅρα J. Hardt, Catal. cod. MSS. graecorum bibl. reg. Bavaricae, τ. II, σ. 471.

10. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῆς καὶ ἀσκήσεως». Ἀρχ. «Ἤδη τῇ πρώτῃ καὶ δευτέραν ὑμῖν ὑπόμνησιν» κτλ., φ. 233α. Συνεξεδόθη μετὰ τῆς λογικῆς τοῦ αὐτοῦ Βλεμμίδου ἐν Λειψίᾳ ἔτει 1784-ῳ. Πρβλ. Nic. Blemmydae curriculum vitae ed. A. Heisenberg. Lipsiae 1896, σ. LIV-LVI.

11. «Γρηγορίῳ ἀδελφῷ Βασίλειος, περὶ διαφορᾶς οὐσίας καὶ ὑποστάσεως». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ πολλοὶ τὸ κοινὸν τῆς οὐσίας» κτλ. φ. 290α. Migne τ. 32, σ. 325.

12. β ΝΚ Μαρ γ Α Φ (ἐν τῇ ᾤᾳ). «Λόγος περὶ πίστεως», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ περὶ σώματος ἡμῖν ὁ λόγος» κτλ., φ. 293β.

13. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ πίστεως». Ἀρχ. «Ἡ μὲν οὖν ὁρμὴ τοῦ λόγου διαλαβεῖν περὶ πάσης» κτλ., φ. 303α.

14. «Κανονικαῖς. Βασιλείου περὶ τοῦ ὁμοούσιον εἶναι τὸν υἱὸν τῷ πατρί». Ἀρχ. «Ὅσον ἠνίασεν ἡμᾶς πρότερον» κτλ., φ. 310α. Migne τ. 32, σ. 392.

15. Ἐκλογαί τινες θεολογικαί, φ. 311α.

16. «Φωτίου πατριάρχου κατὰ τῶν τῆς Παλαιᾶς Ῥώμης, ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς μόνου ἐκπορεύεται τὸ ἅγιον πνεῦμα, ἀλλ' οὐκ ἐκ τοῦ υἱοῦ». Ἀρχ. «Εἰ ἁπλοῦν μὲν τὸ πνεῦμα» κτλ., φ. 311β-313α [Migne τ. 102, σ. 392). Εἶτα πολλαὶ σελίδες (313β-319β) ἄγραφοι.

17. «Πίναξ τῶν κεφαλαίων τοῦ γραμματικοῦ κυροῦ Μιχαὴλ Γλυκᾶ». Ἐν τῇ ᾤᾳ· «Ἐν ἄλλῳ Ἰωάννου τοῦ Ζωναρᾶ καὶ πρωτασηκρίτου καὶ δρουγγαρίου τῆς βίγλης». Φύλ. 320α-321α. Κεφάλαια μϛ', φύλ. 321β-340. Τοῦ πρώτου κεφαλαίου ἡ ἐπιγραφή· «Τῷ τιμιωτάτῳ (μον)αχ(ῷ) καὶ στυλίτῃ κυρῷ Ἰωάννῃ τῷ Σιναΐτῃ, εἰ χρὴ συγκαταβαίνειν τοῖς πταίουσι καὶ μὴ κατὰ λόγον ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς τὰ προσήκοντα». Ἀρχ. «Καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων» κτλ., φ. 321β κἑ. Τελευταῖον κεφάλαιον· «Ἀνταπολογητικὸν ἐκ μέρους πρὸς τὴν ἐγχειρισθεῖσαν αὐτῷ γραφὴν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ, τὴν ἀπολυθεῖσαν πρός τινα μοναχόν, ἐπιμεμψάμενον οὐ μικρῶς αὐτῷ διά γε τὸ τῆς ἀστρολογίας μάθημα καὶ φιλονεικοῦσαν τὸ τοιοῦτον συστῆσαι μάθημα φυσικαῖς καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι».

18. «Τὰ λαληθέντα ἰδίως τε καὶ συνοδικῶς καὶ ἀμφισβητηθέντα παρά τε Λατίνων καὶ τῶν ἡμετέρων καὶ τὴν λύσιν κατασχόντα. Εὐγενίῳ τῷ μακαριωτάτῳ πάπᾳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Μάρκος ἐπίσκοπος τῆς Ἐφεσίων μητροπόλεως». Ἀρχ. «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια» κτλ., φ. 431α. Σχόλιά τινα ἐν ταῖς ᾤαις.

19. «Τοῦ αὐτοῦ συλλογιστικὰ κεφάλαια πρὸς Λατίνους». Ἀρχ. «Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ πατρὸς καὶ υἱοῦ ἐκπορευόμενον» κτλ., φ. 431β. Περὶ τῶν ἐκδόσεων ὅρα Ἀ. Δημητρακόπουλον ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἑλλάδι, σ. 100.

20. «Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια συλλογιστικὰ κατὰ τῆς αἱρέσεως

τῶν Ἀκινδυνιστῶν καὶ πρὸς Λατίνους περὶ οὐσίας καὶ ἐνεργείας». Ἀρχ. «Εἰ ταὐτὸν ἐπὶ Θεοῦ οὐσία καὶ ἐνέργεια» κτλ., φ. 440α.

21. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐν τῇ συνόδῳ τότε». Ἀρχ. «Τοῦτο τὸ ἅγιον σύμβολον ἀπαιτοῦμεν» κτλ., φ. 443β.

22. «Γρηγορίου πατριάρχου» ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Οὐκ ἔγωγε θαυμάζω, φιλότης», φ. 446α.

23. Ἀδήλου. «Εἴ τις προὔτεινεν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ πατρὸς δι' υἱοῦ ἐκπορεύεται, καθά τισι τῶν ἁγίων εὐσεβῶς:—Εἶχεν ἂν εἰπεῖν ὁ τῷ εὐσεβεῖ λογισμῷ» κτλ., φ. 452β.

24. «Ἔκθεσις Σχολαρίου ἐν Φλωρεντίᾳ, ἥτις παρρησίᾳ ἀνεγνώσθη». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ὑπελαμβάνομεν πρότερον ἡμεῖς οἱ Γραικοὶ» κτλ., φ. 456β.

25. «Νείλου Θεσσαλονίκης τοῦ Καβάσιλα κατὰ Λατίνων πρόχειρον». Ἀρχ. «Τῶν ἐν τῇ θεολογίᾳ δογμάτων» κτλ., φ. 465β.

26. «Σχολαρίου» περὶ οὐσίας καὶ ὑποστάσεως, «ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ διαφορὰ αὕτη καὶ ἀπὸ τῆς γ' ἁγίας (συνόδου) καὶ τί πεφρονήκασι περὶ ταύτης οἱ τῆς συνόδου πατέρες ἐκεῖνοι· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς α' συνόδου». Ἀρχ. «Περὶ οὐσίας τε καὶ ὑποστάσεως» κτλ., φύλ. 467β - 471. Εἶτα δύο φύλλα (472-473) ἄγραφα.

27. «Ἐκ τῆς οἰακιστικῆς ὑποτυπώσεως τοῦ βασιλέως κυροῦ Λέοντος τοῦ φιλοσόφου». Ἀρχ. «Εὔτακτος ἡμῶν ἡ ζωὴ» κτλ., φύλ. 474α.

28. «Τοῦ ἁγίου Μαξίμου πρὸς Θαλάσσιον πρεσβύτερον». Ἀρχ. «Τρία, καθώς φασιν, ὑπάρχουσι τὰ τὸν ἄνθρωπον ἄγοντα» κτλ., φ. 475α.

29. Ἀδήλου «περὶ ἀζύμων» μετὰ σχολίων τινῶν. Ἀρχ. «Ἑξῆς δ' ἂν εἴη θεωρητέον τὰ τῆς τελουμένης» κτλ., φ. 475β.

30. Ἴαμβοι ἀνεπίγραφοι. Ἀρχ. «Ὡς ἠξίωσας, ὡς νοῶ ῥῆσιν νάω, | στοργὴν προσδεικνὺς συγγενοῦς συμψυχίας» κτλ., φύλ. 480β. Παρὰ τοῖς στίχοις τούτοις μονοκονδυλία· «† Ὁ Μονεμβασίας Ἰωάσαφ καὶ αὐτόχθων ἐστίν».

31. «Μάρκου Ἐφέσου» δύο ἀνεπίγραφα τεμάχη περὶ τοῦ

ἁγίου πνεύματος. Ἀρχ. «Ἡ τοῦ υἱοῦ προσηγορία δύο ταῦτα σημαίνει» κτλ., φ. 481α.

32. «Λατίνων ἔνστασις μετὰ ῥωμαϊκῶν λύσεων». Ἀρχ. «Ὁ πάπας Πέτρου τοῦ ἀποστόλου διάδοχος καὶ ἔστι καὶ ὀνομάζεται: Οὐ μόνος αὐτός, ἀλλ' ὅσοι ὑπ' ἐκείνου κεχειροτόνηνται», φ. 481β.

33. «Σχολαρίου πρὸς Θεοφάνην, μητροπολίτην Μηδείας, ἐρωτήσαντα περὶ ψυχῆς. Ταπεινὸς Γεννάδιος τῷ πανιερωτάτῳ καὶ πανταρίστῳ μητροπολίτῃ. Ἐδεξάμεθά σου τὸ σύγγραμμα καὶ καλῶς ἐπιστήσαντες» κτλ., φ. 482α. Κείμενον ἀτελές. Εἶτα τέσσαρα φύλλα (483-486) ἄγραφα. Τὸ ὅλον κείμενον συνεξεδόθη τῇ ἐπιτομῇ λογικῆς Νικηφόρου τοῦ Βλεμμίδου ἐν Λειψίᾳ, ἔτει 1780-ῷ, βιβλ. γ' σ. 49.

34. Ἀκέφαλος τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως ἑρμηνεία. Ἀρχ. «Ἡ δὲ τριὰς ἀριθμὸς ἤδη καὶ τέλειος πρῶτος, μονάδος μὲν κινηθείσης, ἡ Θεολόγος φησὶ φωνή, διὰ τὸ πλούσιον» κτλ., φ. 487α.

35. «Περὶ τοῦ Πάτερ ἡμῶν». Ἀρχ. «Ἐν τῷ ὀνόματι καὶ δυνάμει καὶ χάριτι τοῦ ἐν προσκυνητῇ τριάδι δοξαζομένου κτλ. Ἡ θεοπαράδοτος εὐχὴ εὑρίσκεται πρῶτον εἰς τὸ Εὐαγγέλιον» κτλ., φ. 495α-499β. Τὸ 500-ὸν φύλλον ἄγραφον.

36. «Ἔκθεσις χρονικὴ συντομωτέρα, συντεθεῖσα ἐν ἁπλότητι λέξεων, κοινῶς διηγουμένη τὰ προγεγονότα». Ἀρχ. «Βασιλεύων κὺρ Μανουὴλ ὁ Παλαιολόγος ἔσχε καὶ ἀδελφὸν Ἀνδρόνικον, ὅνπερ ἐτύφλωσεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ» κτλ., φ. 501α-514α. Τέλος· «Οὐκ εἴδαμεν τοιαύτην βροχὴν ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν». Κ. Σάθα, Μεσαιωνικὴ βιβλιοθήκη, τ. VII, σ. 557-610.

37. «Ταῦτα τὰ γράμματα εὑρέθησαν ἐν τῇ σορῷ τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, ἐν τῇ μονῇ τῆς Παναγίας μου τῆς Περιβλέπτου· τανῦν δὲ καλεῖται παρὰ τῶν αὐτὴν οἰκούντων Ἀρμενίων Σουλοῦν-μοναστήρι». Ἀρχ. «Ἰωάννου μητροπολίτου:- Ὃς ἀνδράσι πρὶν καὶ τομώτερος ξίφους» κτλ. Leonis diaconi historiae e rec. C. B. Hasii. Bonae 1828, σ. 453.

253. Τεῦχος χάρτινον, μήκ. 0,305, ὅπερ σύγκειται πρῶτον ἐκ φύλλων ἀσελιδώτων 73, εἶτα ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 854,

καὶ πάλιν ἐκ φύλλων ἀσελιδώτων 14· ἐγράφη δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος ὑπερμεσούσης τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος.

α') Ἀσελίδωτα φύλλα.

1. Φύλλ. 1-ον. Ἐπιγράμματα· α') «Ἐπίγραμμα (τετράστιχον) Ἀθανασίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς τὸν Ἱεροσολύμων κὺρ Νεκτάριον, ὅτε ἦν ἱερομόναχος». β') Ὀκτάστιχον «κυροῦ Νεκταρίου πατριάρχου, ὅτε ἦν ἱερομόναχος, πρὸς τὸν πατριάρχην Ἀθανάσιον». γ') Τετράστιχον. «Ἀθανάσιος τῷ κυρῷ Νεκταρίῳ καρκινικόν». δ') «Ἄλλο εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ» τετράστιχον. ε') Δεκάστιχον «Νεκταρίου ἱερομονάχου, τοῦ ὕστερον πατριάρχου, πρὸς τὸν Νικαίας Ναθαναήλ». ϛ') Δεκαπεντάστιχον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ὅσα ἑπτὰ εὕρηνται ἐν τῇ Γραφῇ».

2. «Ζητήσεις προλαμβανόμεναι εἰς θεολογίαν». Ἀρχ. «Τὸ τῆς θεολογίας πρόσρημα», φ. 2α. Τὸ κατόπι 3-ον φύλλον ἀφέθη ἄγραφον.

3. «Ἔκθεσις πίστεως τοῦ ὑπογεγραμμένου (Λέοντος διακόνου καὶ νομοφύλακος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας), ἥτις εὑρέθη ἐν Κωνσταντινουπόλει σεσαθρωμένη, καὶ μόλις ἀναγνωσθεῖσα ἐγράφη ἐνταῦθα εἰς μνήμην, προσταγῇ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κὺρ Νεκταρίου». Ἀρχ. «Ἐν τῇ κατὰ Φλωρεντίαν γενομένῃ συνόδῳ» κτλ., φ. 4. Ὅρα Νεκταρίου περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα. Ἐν Γιασίῳ 1682, σ. 231. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκθέσεως ὁ ἀντιγραφεὺς ἐσημειώσατο ταῦτα· «Ὄπισθεν δὲ τῆς ὁμολογίας ταύτης ἐν τῷ ἀνωτέρῳ μέρει ἦν ταῦτα τὰ κάτωθεν γεγραμμένα τῇ ἰδίᾳ χειρὶ τοῦ ὑπογεγραμμένου μητροπολίτου· ἅτινα ἐστὶ τάδε:— Ἐγὼ ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Νικομηδείας Μακάριος συγχώρησιν αἰτήσας ἐκ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ἐφ' οἷς ἔδοξα κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους ἁμαρτεῖν εἰς αὐτήν, καὶ ἀπαιτηθεὶς ὁμολογίαν, εὑρέθη δὲ ἐνταῦθα ἐκτεθειμένη ὄπισθεν, ταύτην στέργω καὶ ἀσπάζομαι καὶ αὐτὸς ὅλῃ ψυχῇ καὶ παραδίδωμι (τῷ) παναγιωτάτῳ μου δεσπότῃ τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ καὶ δι' αὐτοῦ τῇ Ὀρθοδόξῳ καὶ Καθολικῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τῶν Γραικῶν, ἣν

καὶ ὑπογράφω οἰκειοχείρως διὰ τὸ βέβαιον μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰν(δικτιῶν)ος ιβ' τοῦ ς^ω ϡ^ω ο^ω β^ω ἔτους (=1464):- † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Νικομηδείας Μακάριος τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα στέργων ὑπέγραψα». Ἡ τοῦ Λέοντος ὁμολογία συνετάχθη, καθὰ καὶ ἡ τοῦ Μακαρίου Νικομηδείας, πιθανῶς ἐπὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Σωφρονίου τοῦ α'.

4. «Περὶ διαφορᾶς θείας οὐσίας καὶ θείας ἐνεργείας κατὰ Λατίνων». Ἀρχ. «Οἱ Λατῖνοι φεύγοντες τὴν ἐπὶ Θεοῦ σύνθεσιν» κτλ., φ. 5-13. Εἶτα φύλλα ἕνδεκα (14-24) παντάπασιν ἄγραφα.

5. «Πίναξ σὺν Θεῷ τῆς παρούσης βίβλου», φ. 25 κέ. Πίναξ ἀλφαβητικός, ἀλλ' ἀτελής. Εἶτα πολλὰ φύλλα (φ. 26, 27, 29, 31, 32, 34-39, 41, 43, 45, 47, 49-54, 58, 60, 62, 64, 66, 70-72) ἄγραφα.

7. Κυρίλλου β' τοῦ ἐκ Βερροίας ἐπιστολὴ πρὸς Γεώργιον τὸν Κορέσσιον (26 φεβρ. 1637). Ἀρχ. «Ἐχρονίσαμεν γράψαι σοι» κτλ., φ. 73^α. Ἐξ ἑτέρου ἀντιγράφου ἐξεδόθη ὑπ' ἐμοῦ. Ἰωνία, 1874, ἀριθ. 12. Ἰ. Σακκελίωνος, Πατμ. βιβλιοθήκη, σ. 154.

7. Ἀνώνυμον ἐπίγραμμα εἰς Γεώργιον Κορέσσιον, οὗ ἡ ἀρχή· «Οὐρανὸς ἐπτάζωνος» κτλ., φ. 73^β. Ὅρα Ἱεροσολυμ. Βιβλιοθ. τ. Ι, σ. 219.

8. Τετράστιχον «εἰς τὸν αὐτὸν (Κορέσσιον) Νεκταρίου ἱερομονάχου τοῦ Σιναΐτου». Ἀρχ. «Πνευματορρύτων ἐκ φρεάτων», φ. 73^β.

β') Φύλλα σεσελιδωμένα·

1. Γεωργίου Κορεσσίου περὶ τῆς ἐξοχῆς τῆς θεολογίας. Ἀρχ. «Ἡ θεολογία, κατὰ τὸν θεῖον Διονύσιον» κτλ., σελ. 1. Εἴκοσι καὶ τρεῖς σελίδες (104-126) ἄγραφοι.

2. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἀρχ. «Ἐντυχόντι τοῖς σοῖς γράμμασιν» κτλ., σ. 127. Σελίδες ἄγραφοι· 172-190.

3. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐνσάρκου τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας. Ἀρχ. «Περὶ ἀντιδόσεως. Ἐπειδὴ ἡ ἀντίδοσις» κτλ., σ. 191. Σελίδες ἄγραφοι· 343-344.

4. Τοῦ αὐτοῦ περὶ προορισμοῦ καὶ χάριτος. Ἀρχ. «Ὁ ἀγαθὸς καὶ ὑπεράγαθος» κτλ., σ. 345. Σελίδες ἄγραφοι· 454-456.

5. Τοῦ αὐτοῦ περὶ Ἀγγέλων. Ἀρχ. «Ὁ μὲν οὖν θεόπτης» κτλ., σ. 457. Σελίδες ἄγραφοι· 515-524.

6. Τοῦ αὐτοῦ περὶ μυστηρίων. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ καὶ ὁ Θεὸς τὴν ἐκκλησίαν» κτλ., σ. 525.

7. Τοῦ αὐτοῦ περὶ μυστηρίων. Ἀρχ. «Τινὲς τὸ μυστήριον βούλονται εἶναι» κτλ., σ. 638. Σελίδες ἄγραφοι· 796-804. Ἐν τῇ 638-ῃ σελίδι σημείωμα Δοσιθέου τοῦ Νοταρᾶ· «Τριῶν ἐκδόσεων περὶ μυστηρίων κειμένων ἐν τῇ παρούσῃ πραγματείᾳ, αὕτη, ἥτις τρίτη ἐστὶ τῇ τάξει, ἐντελεστέρα ἐστί».

8. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ εἰκόνων καὶ περὶ τῆς τῶν ἁγίων ἀπολαύσεως». Ἀρχ. «Οὐ βούλονται οἱ αἱρετικοὶ ἡμᾶς μεσίταις ἁγίοις κεχρῆσθαι» κτλ., σ. 805-854.

γ') Φύλλα 13 ἀσελίδωτα, ὧν ἄγραφα τὰ τρία πρῶτα. Ἀδήλου «Ζήτημα β-ον περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῇ ἐκφαντορικῇ θεολογίᾳ». Ἀρχ. «Σεσαφηκότες τὸ ὑπερβάλλον τῆς γνώσεως» κτλ., φ. 4-13.

254. Τεῦχος χάρτινον, γραφὲν περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ' ἑκατ. καὶ συνιστάμενον ἐκ πολλῶν ἀσελιδώτων μὲν ἀγράφων δὲ πάντῃ φύλλων, καὶ σελίδων ἠριθμημένων 1175· ἔστι δὲ μήκους 0,305, πλ. 0,21· τὸ δὲ κείμενον, ἐπιμελῶς γεγραμμένον, ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ μονόστηλόν ἐστιν ἐκ γραμμῶν 32 (0,232 × 0,15). Ἐν τῇ ᾤᾳ τῆς 1-ης σελίδος ὑπάρχει τὸ σημείωμα τοῦτο· «† Ὁ Ἱεροσολύμων Χρύσανθος ἀφιεροῖ τῷ Παναγίῳ Τάφῳ, ἐχέτω δὲ τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα ὁ τοῦτο ποτὲ ἐκ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ ἀφαιρήσων».

Συλλογὴ διδαχῶν, ὧν ὁ πίναξ εὑρίσκεται ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κώδικος ἐπὶ φύλλων τινῶν ἀσελιδώτων. Δοσίθεος ὁ Νοταρᾶς οἰκείᾳ χειρὶ παρεπέγραψε πολλαχοῦ τοῦ κώδικος τὸ ὄνομα τῶν συγγραφέων, ὑφ' ὧν αἱ διδαχαὶ συνετάχθησαν.

1. «Τῷ πανοσιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ πατρὶ κυρίῳ κυρίῳ Νεκταρίῳ, προσκαλουμένῳ ἐπὶ τὴν Ἱεροσολύμων πατριαρχείαν, Νι-

κόλαος Κεραμεύς, ἰατροφιλόσοφος, ἥντιναοῦν εὐπραγίαν θεοκίνητον καὶ προθεσμίαν ἐπαγγελίας γονυπετῶς ὑπὸ τῆς τελεταρχίας τῶν ὅλων Θεοῦ δέεται». Προσφώνησις, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀνῆκες ἡμῖν πρότερον ἐκπρόθεσμος» κτλ., σελ. 1.

2. Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων εἴκοσι καὶ ὀκτὼ διδαχαί, σ. 14-308. — α') Εἰς τὸν ἱερὸν νιπτῆρα. Ἀρχ. «Ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν θείαν» κτλ., σ. 14.—β') «Ἐρρέθη εἰς τὰς Ἀθήνας, μαθητεύοντι παρὰ τῷ Κορυδαλλεῖ, τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ, ͵αχμε'». Ἀρχ. «Φυλάττοντας τὸ ἀξίωμα» κτλ., σ. 23.— γ') Εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. Ἀρχ. «Ἄριστος καὶ σοφωτάτη διδασκαλία», σ. 40. — δ') Εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ. Ἀρχ. «Ὄχι μόνον ἀκριβέστατος», σ. 46. — ε') Ἕτερος λόγος εἰς τὴν αὐτὴν Κυριακήν. Ἀρχ. «Ἐταράττετο μὲ μεγάλην φουρτούνα», σ. 59.—ς') Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Ἀρχ. «Δὲν ἤξευραν τὸ ἀποβησόμενον», σ. 70. — ζ') Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν. Ἀρχ. «Ἀνίσως καὶ ὁπόταν» κτλ., σ. 84. — η') Εἰς τὴν κοίμησιν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Δὲν ἔλειψε ποτὲ» κτλ., σ. 101.—θ') Εἰς τὸ Τίνα μὲ λέγουν οἱ ἄνθρωποι» κτλ. Ἀρχ. «Ἤτονε τόσον δυσπαράδεκτον», σ. 120.—ι') Εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Διαβιβάζοντας καὶ περνῶντας», σ. 129. — ια') Εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ Προδρόμου. Ἀρχ. «Ἀνίσως καὶ ἐκείνη ἡ δεσποτικὴ» κτλ., σ. 142. — ιβ') Εἰς τὴν δ' Κυριακὴν τοῦ Ματθαίου. Ἀρχ. «Ὁπόταν ἐκεῖνος ὁ μέγας» κτλ., σ. 151. — ιγ') «Περὶ τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας, περὶ Ἅδου καὶ κατὰ τοῦ καθαρτηρίου πυρός. Ἐρρέθη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ Μετόχιον 1668». Ἀρχ. «Ἀπέθανε ἕνα καιρὸν» κτλ., σ. 162. — ιδ') Τῇ β' Κυριακῇ τοῦ Μάρκου. Ἀρχ. «Ὅτι πάντοτε οἱ Ἑβραῖοι» κτλ., σ. 174. — Εἶτα ἕτεραι ιδ' διδαχαί, ὧν ἡ ἐσχάτη περὶ τῶν εἰκόνων. Ἀρχ. «Ὡς καθὼς ἕνας ἀντάρτης» κτλ., σ. 300.

3. «Ἀνωνύμου διδασκαλία καὶ διδαχὴ εἰς τὴν ε' Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, εἰς τὴν αἴτησιν τῶν δύο υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου». Ἀρχ. «Καθὼς ἕνας στρατιώτης» κτλ., σ. 309.

4. Νεκταρίου Ἱεροσολύμων ὁμιλίαι τέσσαρες, σ. 324-361.—

*

α') Περὶ ἐλεημοσύνης. Ἀρχ. «Δὲν εἶναι καμμία ἀμφιβολία», σ. 324.—β') «Εἰς Διονύσιον τὸν πρώην Κωνσταντινουπόλεως, ὁποῦ ἐπῆγεν εἰς Ἱερουσαλὴμ διὰ προσκύνησιν». Ἀρχ. «Ἠμποροῦμεν λέγω καὶ ἡμεῖς σήμερον» κτλ., σ. 339. Ἀνάλεκτα ἱεροσολ. σταχυολογίας, τ. IV, σ. 1 κέ.—γ') Εἰς κεκοιμημένους. Ἀρχ. «Ἐκεῖνος ὁ πολύαθλος καὶ πολυπαθὴς» κτλ., σ. 347.—δ') Εἰς κεκοιμημένους. Ἀρχ. «Αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ ἴδιος» κτλ., σ. 356.

5. «Δοσιθέου Ἱεροσολύμων τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου». Ἀρχ. «Ἔφθασεν ἡ εὐαγγελικὴ φιλοσοφία», σ. 362.—Τοῦ αὐτοῦ «εἰς τὰ Θεοφάνεια». Ἀρχ. «Φαιδρὰν καὶ λαμπρὰν» κτλ., σ. 369.

6. Νεκταρίου πάλιν ὁμιλίαι τρεῖς, σ. 381-412. — α') «Νεκταρίου Ἱεροσολύμων, ὅτε πρῶτον ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν χειροτονηθεὶς ὡς Ἱεροσολύμων πατριάρχης· ἦν δὲ ὅτε ἐλέγετο ὁ παρὼν λόγος πατριάρχης [=Κωνσταντινουπόλεως] Διονύσιος ὁ ἐξ Ἄνδρου». Ἀρχ. «Τί τοῦτο, παναγιώτατε», σ. 381.—β') Εἰς τὸ Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες κτλ. Ἀρχ. «Ἂν καλὰ καὶ ὄχι τόσον» κτλ., σ. 387.—γ') Τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. Ἀρχ. «Ἤτονε κατὰ ἀλήθειαν» κτλ., σ. 402.

7. «Τοῦ Κορυδαλλέως εἰς κοιμηθέντας». Ἀρχ. «Ὅσα ὁ μεγάλος ἐτοῦτος» κτλ., σ. 413.

8. Νεκταρίου Ἱεροσολύμων ὁμιλίαι δέκα, σ. 424-505. — α') «1660 δεκ. 6. Ἐρρέθη ἐν Αἰγύπτῳ [= Καΐρῳ], ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου, εἰς τὸ ῥητόν· Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός». Ἀρχ. «Ἐκείνη ἡ μέλισσα» κτλ., σ. 424. — β') Ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «Ἂν καλὰ καὶ ἡ πίστις», σ. 438. — γ') Λόγος «εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον ἐκδοθείς, εἰ καὶ μὴ κατὰ πάντα». Ἀρχ. «Ἐκεῖνοι ὁποῦ ἱστοροῦσι» κτλ., σ. 452. — δ') Εἰς Γεώργιον τὸν Κορέσσιον. Ἀρχ. «Δὲν ἔλειψεν ποτὲ» κτλ., σ. 463. Ἐξ ἑτέρου ἀντιγράφου ἐδημοσιεύθη ὑπ' ἐμοῦ. Δελτίον τῆς ἱστορ. καὶ ἐθνολογ. ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. III, σ. 521-528.—ε') Λόγος ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «Τίς ὁ σταυρός, ὃν αἴρειν καὶ ἀκολουθεῖν» κτλ., σ. 468.—ς') Ἕτερος, οὗ ἡ ἀρχή· «Διὰ νὰ δείξῃ ὁ Θεὸς τὸ μεγαλεῖον» κτλ., σ. 471.—ζ') Ἕτερος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ἀλλὰ μὲ τίνα ἄλλον

τρόπον», σ. 482.—η') «Εἰς τὴν τοῦ σπόρου παραβολήν». Ἀρχ. «Ἀνίσως καὶ οἱ ἄνθρωποι», σ. 484. — θ') «Εἰς ἀρραβῶνας ἐν Κωνσταντινουπόλει». Ἀρχ. «Καὶ αὐτὴ ἡ φύσις» κτλ., σ. 495.— ι') Ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «Γλυκὺ πρᾶγμα εἶναι ἡ νηστεία» κτλ., σελ. 499.

9. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων ὁμιλίαι δύο, σ. 506-510.—α') Εἰς τὸν Πρόδρομον. Ἀρχ. «Καλώτατα ἐφήρμοσεν» κτλ., σ. 506.— β') Ἀνεπίγραφος. Ἀρχ. «Ὅλα τὰ πράγματα ἐδῶ εἰς τὸν κόσμον», σ. 509.

10. Νεκταρίου Ἱεροσολύμων ὁμιλία ἀνεπίγραφος, ἧς ἡ ἀρχή· «Εὑρισκόμενος ἐκεῖνος ὁ πατριάρχης Ἰακὼβ» κτλ., σ. 511. Εἶτα ἀνώνυμοι ὁμιλίαι ὀκτὼ καὶ δέκα (σ. 527-801) καί τινες σελίδες (802-806) ἄγραφοι.

12. «Διδαχαὶ Μελετίου ἱερομονάχου Κρητὸς τοῦ * *[1], ἃς ἔλεξεν εἰς τὸν Χάνδακα». Ὁμιλίαι 18, σ. 807-1076. Ἡ πρώτη ἐρρήθη «τῇ α' Τετάρτῃ τῆς πρώτης ἑβδομάδος». Ἀρχ. «Ὅλοι ἠθέλαμεν καταφρονέσει» κτλ.

13. «Διδαχαὶ Μελετίου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας» ὀκτώ, ὧν ἡ πρώτη ἐρρήθη τῇ «Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως». Ἀρχ. «Τῶν ἀπείρων καὶ ὑπερφυῶν» κτλ., σ. 1077-1175. Ἡ τελευταία διδαχὴ εἰς τὸ «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν» κτλ. Ἀρχ. «Ταῦτα ἡμῖν σήμερον ὁ σωτὴρ» κτλ.

255. Τεῦχος ἐκ χάρτου στιλπνοῦ, μήκ. 0,305, πλ. 0,208. Σύγκειται πρῶτον ἐξ ὀκτὼ φύλλων ἀγράφων, εἶτα ἐξ ἑνὸς φύλλου πίνακος καὶ κατόπιν ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 454· ἐγράφη δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος ἐπιμελέστατα ὑπὸ Κυριακοῦ μοναχοῦ Ῥώσου ἔτει 1614-ῳ. Ὅρα τὴν 430-ὴν σελίδα, ἐν ᾗ γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «Εἴληφε τέρμα ἡ παροῦσα νῦν βίβλος:-τοῦ ἀντιγράφου ἤγουν ἀμφιβολαίου ἔτος "ἔτους ϛ^ουω^ουοζ' ὑπάρχοντος, μηνὶ ἰουλίω ἰν(δικτιῶν)ος ζ'" [= 1369][2]:- τὸ δὲ νῦν ἔτος ,ζρκβ' ἰν(δικτιῶν)ος ιβ' [= 1614], μηνὶ μαρτίω κ'. καθ' ὃ μετεγράφη τὸ παρὸν βι-

[1] Πιθανῶς Μελετίου τοῦ Βλαστοῦ.

[2] Κῶδιξ 147-ος τῆς μονῆς τοῦ Διονυσίου· ὅρα Σ. Λάμπρου κατάλ. σ. 344, ἀριθ. 3681.

βλίον δι' ἐμοῦ τοῦ ἐν μοναχοῖς ἐλαχίστου Κυριακοῦ τοῦ ἐκ τῆς Μικρᾶς Ρουσίας, ἐν τῇ εὐαγεστάτῃ μονῇ τοῦ ἁγίου Διονυσίου, τῇ ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Ἄθωνος». Τὸ κείμενόν ἐστι μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28 (0,195×0,125). Ἐν τῇ 1-ῃ σελίδι· «Νεκτάριος ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης Ἱεροσολύμων».

1. «Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, λόγος ἀποδεικνὺς μὴ ἄλλο τι τὸ τῆς διαστάσεως τῆς Λατίνων ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν μέχρι τοῦ παρόντος αἴτιον εἶναι, ἢ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν πάπαν οἰκουμενικῇ συνόδῳ τὴν τοῦ ἀμφισβητουμένου διάγνωσιν ἐπιτρέψαι, ἀλλ' αὐτὸν μόνον διδάσκαλον ἐθέλειν τοῦ ζητουμένου καθέζεσθαι, τοὺς δὲ ἄλλους ἐν μαθητοῦ μοίρᾳ ὑπακούοντας ἔχειν· καὶ ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀλλότριον τῶν ἀποστολικῶν τε καὶ πατρικῶν καὶ νόμων καὶ πράξεων». Ἀρχ. «Ἡγούμεθα δεῖν πρὸς Λατίνους» κτλ., σελ. 1. Migne τ. 149, σ. 684 κέ.

2. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τοῦ πάπα ἀρχῆς». Ἀρχ. «Φασὶν οἱ Λατῖνοι τὸν μακάριον Πέτρον» κτλ., σ. 8. Migne τ. 149, σ. 700.

3. «Τοῦ αὐτοῦ ἀπάντησις σαφής τε καὶ σύντομος πρὸς Λατίνους, ὥσπερ ἐγχειρίδιόν τι προκείμενον τοῖς βουλομένοις ἀγωνίζεσθαι πρὸς ἐκείνους». Ἀρχ. «Τῶν ἐν τῇ θεολογίᾳ δογμάτων» κτλ., σ. 24.

4. Τοῦ αὐτοῦ «λόγοι Λατίνων, ἐξ ὧν οἴονται δεικνύναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορευόμενον». Ἀρχ. «Πρῶτον μὲν ἀρχαία τίς ἐστι» κτλ., σ. 29.

5. «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἐναντίου πρὸς τὸ συμπέρασμα»· λόγοι πέντε, ὧν ἡ ἀρχή· «Καὶ ταῦτα μὲν ἡ τῶν Λατίνων ἐκκλησία», σ. 48.

6. Τοῦ αὐτοῦ «λύσεις τῶν προτάσεων τῶν Λατίνων, ἐξ ὧν συνάγειν οἴονται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι», σ. 165.

7. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι Λατίνοις, συλλογισμοῖς χρωμένοις, ἀποδεῖξαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορευόμενον». Ἀρχ. «Λοιπὰ δὲ οἱ συλλογισμοί», σ. 301.

8. «Ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ πάπα Ἰωάννου πρὸς τὸν ἁγιώ-

τατον Φώτιον, πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως». Ἀρχ. «Καὶ γὰρ ἡ σὴ ἀδελφότης ἐπίσταται», σ. 388.

9. «Βαρλαὰμ τοῦ ἐκ Καλαυρίας, τοῦ αἱρετικοῦ». Ἀρχ. «Οἱ περὶ τὰς ἐπιστήμας δεινοί», σ. 389.

10. «Περὶ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, ἥτις ἀποκατέστησε Φώτιον τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην εἰς τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως καὶ διέλυσε καὶ τὰ σκάνδαλα τῶν δύο ἐκκλησιῶν, τῆς τε Παλαιᾶς καὶ Νέας Ῥώμης», σ. 403. Τοῦ ἀντιγράφου τούτου χρῆσις ἐγένετο ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐκδόσει· ὅρα Православный Палестинскiй Сборникъ, τ. XI, τεῦχος α', σ. ix-xi καὶ 141-177.

11. «Ἁγιορειτικὸς τόμος ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων διὰ τοὺς ἐξ ἰδίας ἀπειρίας καὶ τῆς πρὸς τοὺς ἁγίους ἀπειθείας ἀθετοῦντας τὰς τοῦ πνεύματος μυστικὰς ἐνεργείας, κρεῖττον ἢ λόγος ἐν τοῖς κατὰ πνεῦμα ζῶσιν ἐνεργουμένας καὶ δι' ἔργων φανερουμένας, ἀλλ' οὐ διὰ λόγων ἀποδεικνυμένας». Ἀρχ. «Τὰ μὲν ἀρτίως καθωμιλημένα» κτλ., σ. 431. Порф. Успенскiй, Ист. Аѳона. Часть III, σ. 683.

12. «Συνοδικὸς τόμος γεγραμμένος ἐπὶ ταῖς ἐλεγξάσαις καὶ ἀποβαλλομέναις τὴν τοῦ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκινδύνου δυσσέβειαν μεγάλαις συνόδοις, ἐν αἷς οὐχ ἡ ἐκκλησία μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ σύγκλητος καὶ οἱ καθολικοὶ παρῆσαν τῶν Ῥωμαίων κριταί, προκαθημένου καὶ τοῦ θειοτάτου βασιλέως, ἕως οὗ περιῆν». Ἀρχ. «Ἐπαινετὸς ἀληθῶς» κτλ., σ. 437. Tischendorf, Anecdota sacra et profana. Lipsiae 1855, σ. 44. Порф. Успенскiй, Ист. Аѳона, Часть III, σ. 691-704.

256. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 175, μήκ. 0,30, πλ. 0,212. Ἐγράφη ἔτει 1684-ῳ· τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26 (0,205 × 0,14). Σημείωμα τοῦ ἀντιγραφέως· «Ἐτελειώθει διαχειρὸς Κλήμεντος ἱερομονάχου τὸ ἐπίκλην Κουζίνου, κατὰ τὸ ͵αχπδ^{ον}. ἰουνίου κα^{η}, ἡμέρᾳ Σαββάτῳ ὥρᾳ θ^{η}». — Ἐπιγραφή· «Εὐθυμίου μοναχοῦ τοῦ Ζυγαβηνοῦ ἐξήγησις εἰς τὸ Ψαλτήριον». Ἀρχ. «Τίς ὁ πονήσας τὸ παρὸν Ψαλτήριον; Πατὴρ τοῦ παρόντος βιβλίου» κτλ. Migne τ. 128, σ. 41 κέ.

257. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 54. Ἄγραφα φύλλα· 6-8, 23-24 καὶ 34-41.

1. «Περὶ τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐτῶν μέχρι τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ περὶ τῶν βασιλευσάντων ἐν αὐτῇ τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν ταύτης ἁλώσεως». Ἀρχ. «Ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τοῦ κατακλυμοῦ ἔτη ͵βσμβ'», φ. 1.

2. Συγκρίσεις τῶν ἀπὸ τῆς γενεᾶς Φαλὲκ καὶ ἑξῆς ἐτῶν, κατὰ τὸν Ἀφρικανὸν καὶ τὸν Εὐσέβιον. Ἀρχ. «Ἔβερ γενεὰ ιε'. Ἔβερ γενόμενος ἐτῶν ρλδ' ἐγέννησε τὸν Φαλέκ» κτλ., φ. 9.

3. «Ἐκ τῶν σημειώσεων τοῦ δευτέρου τόμου τοῦ Ζωναρᾶ σελίδι 149», φ. 21.

4. Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως «χρονογραφία σύντομος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι χρόνων Μιχαὴλ καὶ Θεοφίλου αὐτοῦ», φ. 25.

5. Κατάλογος βασιλέων, Ἰουδαίων, Ἀσσυρίων, Ἑλλήνων, Ῥωμαίων, Βυζαντίου, καὶ κατάλογος πατριαρχῶν μέχρι τοῦ 1636 ἔτους.

258. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 58, μήκ. 0,305, πλ. 0,207. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ' ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 32 (0,232×0,142).—«Ἐγχειρίδιον ἐλέγχον τὴν καλβινικὴν φρενοβλάβειαν, συκοφαντοῦσαν τὴν ἀνατολικὴν ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν φρονεῖν ἐν τοῖς περὶ Θεοῦ καὶ τῶν θείων ὡς αὐτοὶ οὗτοι οἱ Καλουῖνοι δηλονότι κακοφρονοῦσι, προβάλλοντες εἰς πίστιν δῆθεν τῶν λεγομένων αὐτοῖς τὰ λεγόμενα Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως κεφάλαια· συντεθὲν παρὰ Δοσιθέου πατριάρχου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑξακοσιοστὸν ἑβδομηκοστὸν δεύτερον ἔτος τῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν ἐνσάρκου ἐπιφανείας». Ἀρχ. «Καιρὸς τοῦ λαλεῖν» κτλ. Συνετυπώθη τῇ «κατὰ τῶν καλβινικῶν κεφαλαίων καὶ ἐρωτήσεων Κυρίλλου τοῦ Λουκαρέως ἀντιρρήσει» Μελετίου τοῦ Συρίγου ἐν τῇ πόλει Βουκουρεστίῳ, ἔτει 1690-ῳ. Ἀ. Π.-Βρετοῦ Νεοελλ. Φιλολογία, τ. I, σ. 41, ἀριθ. 119.

259. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 162, μήκ. 0,305, πλ. 0,215. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιζ' ἑκατ. Τὸ κείμενον μο-

νόστηλον ἐκ γραμῶν 27-28 (0,21×0,108).—Μανουὴλ τοῦ Μαλαξοῦ νομοκάνων ἐκ κεφαλαίων σϞγ', λήγων εἰς «εὐχήν, ἣν λέγει ὁ ἀρχιερεὺς εἰς πνευματικόν, ἢ ἱερεὺς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μέλλοντος μεταλαβεῖν».

260. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ἀσελιδώτων 14 καὶ 1225 σελίδων ἠριθμημένων. Ἐγράφη ἔτει 1531-ῳ καὶ μήκους ἐστὶ 0,29, πλάτους δὲ 0,20. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28 (0,22×0,14). Ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἀσελιδώτων φύλλων ὑπάρχει τὸ σημείωμα τοῦτο· «Τὸ παρὸν ἠγόρασα διὰ δέκα ἀσλανία παρὰ τοῦ ἀρχιδιακόνου τοῦ ποτὲ παναγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κὺρ Διονυσίου Βυζαντίου ἐν Βουκουρεστίῳ, ἔσεται δὲ μετὰ τὴν ἐμὴν τελευτὴν κτῆμα αἰώνιον τῷ Παναγίῳ Τάφῳ. Χρύσανθος ὁ καὶ ἀρχιμανδρίτης τοῦ Παναγίου Τάφου ἀποφαίνεται:- νῦν δὲ προσέτι λέγομεν, ὁ ἀφαιρησόμενος τοῦτο ποτὲ ἐκ τῆς δεσποτείας τοῦ Παναγίου Τάφου ἔστω τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος. † Ὁ Ἱεροσολύμων Χρύσανθος». — Φύλλ. 2-6 Γεωργίου Νικομηδείας λόγος εἰς τὸ Εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ κτλ. Ἀρχ. «Πρὸς ὑψηλοτάτην ἡμῖν» κτλ..—Φύλλ. 9-13 Πίναξ διπλοῦς τῶν ἐν τῷ κώδικι τούτῳ περιεχομένων ὁμιλιῶν, λήγων εἰς τὸ «Εὔχεσθαι [sic] ὑπὲρ τοῦ ποιήσαντος τὸν πίνακα τῆς βίβλου ταύτης Διονυσίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως». Ἐν τῇ 1224-ῃ σελίδι· «τό γε νῦν πέλει Λαρίσσης Διονυσίου· αὔριον πάλιν ἑτέρου καὶ οὐδέποτέ τινος». Ἐν τῇ 1225-ῃ σελίδι «στίχοι» τέσσαρες, ἔχοντες οὕτως· «† Οὐ μωσαϊκῶς πρὸς σκιὰν μόνον βλέπει | τάδε τὰ ῥητὰ τοῦ σοφοῦ Ξιφιλίνου· | ὑψοῖ δὲ τὸν νοῦν μυστικαῖς θεωρίαις, | εὐαγγελικὴν ἀποδισκεύων χάριν». Καὶ μετὰ τοὺς στίχους τούτους ἀμέσως ὁ τοῦ τεύχους καλλιγράφος ἔγραψε τὸ «Ἐγράφη παρὰ τοῦ Ἱερισσοῦ Μητροφάνους † ,αφλα ῳ» [=1531].

1. Θεοφάνους Κεραμέως ὁμιλίαι τεσσαράκοντα, σελ 1-252.

2. «Ἀρχὴ τοῦ Χαλκηδόνος». Διὰ χειρὸς τοῦ Δοσιθέου προσετέθη τὸ ὄνομα Νικήτα. Ὁμιλίαι ἐννέα, ὧν ἡ α', ῥηθεῖσα τῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν Κυριακῇ, ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων «Ἔναγχος μὲν ὦ φιλότης» κτλ., σ. 253-326.

6. Θεοφάνους Κεραμέως ὁμιλίαι εἴκοσι καὶ τρεῖς, ὧν ἡ α' εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Σήμερον ἡ ἐκκλησία δᾳδουχεῖται», σ. 326-433.

4. Ἰωάννου Ξιφιλίνου ὁμιλίαι νβ', ὧν ἡ α' ἐρρήθη Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Ἀρχ. «Ἀπροοιμιάστως ἀγαπητοί», σ. 434-1224.

261. Τεῦχος χάρτινον, τριμερές, ἐκ φύλλων 469, μήκους 0,295. Τὸ τρίτον μέρος (φύλλ. 317-468) ἐγράφη ὑπὸ Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ· τὸ δεύτερον (φ. 49-316) ὑπ' ἄλλου τινὸς ἔτει 1682-ῳ (ὅρα φύλλ. 114). Φύλλα ἄγραφα· 268, 304, 305. Ἐν τῇ ᾤᾳ τοῦ 1-ου φύλλου· «Χρυσάνθου καὶ τόδε ἀρχιδιακόνου, καὶ δι' αὐτοῦ τῷ Παναγίῳ Τάφῳ κτῆμα αἰώνιον. 1680, μηνὶ αὐγούστῳ».

Α'. Ἀδήλου «περὶ τέχνης ῥητορικῆς βιβλίον τέταρτον». Ἀρχ. «Τὸ τέταρτον τοῦτο βιβλίον τὴν καλλίστην ἐμπεριέχει πραγματείαν, τὴν τῶν ἐπιδεικτικῶν διαίρεσιν, καὶ μέθοδόν τινα βραχεῖαν, πῶς ἕκαστον ἐπαινεῖται» κτλ., φ. 1-16.—«Βραχεῖα μέθοδος πῶς δεῖ συντάττειν ἐπιστολήν». Ἀρχ. «Φιλεῖ τὸ σοφὸν ζῷον, ὁ ἄνθρωπος, λόγῳ καὶ τέχνῃ» κτλ., φ. 16-48.

Β'. «Σύντομος παράδοσις τῆς ῥητορικῆς τέχνης, ἐκδοθεῖσα παρὰ Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητός». Ἀρχ. «Τὸ τῆς ῥητορικῆς ὄνομα προσήκουσαν τὴν ἐτυμολογίαν κέκτηται», φ. 49-114, ἔνθα καὶ τὸ «1682 ἐν μηνὶ μαρτίῳ κ4». – [Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου «σύνοψις τέχνης ῥητορικῆς, κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν», εἶτα «περὶ ῥητορικῶν σχημάτων», «περὶ τῶν σχημάτων τῆς τοῦ λόγου συντάξεως», «περὶ τῶν τῆς διανοίας καὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων», φ. 115-267.—«Διδασκαλία περὶ τοῦ ἀκραιφνοῦς τρόπου τοῦ διδάσκειν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἐκδοθεῖσα παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός». Ἀρχ. «Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον», φ. 269. — «Περὶ διαλεκτικοῦ συλλογισμοῦ». Ἀρχ. «Τριττὸν τὸ τῶν συλλογισμῶν εἶδος», φ. 287.— «Τόποι καὶ ἀφορμαὶ καθ' ὅσους ἕξομεν τὸ προκείμενον διελεῖν τε καὶ γνωρίζειν, εἰ πλεοναχῶς, εἰ μοναχῶς λέγεται». Ἀρχ. «Τόπος ἀπὸ τῶν εναν-

τίων ἐπικριτέον», φ. 291.—Ἀριστοτέλους «βιβλίον τοπικῶν τὸ η΄» ἐν παραφράσει». Ἀρχ. «Μετὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν γενῶν τῶν προβλημάτων», φ. 306.

Γ΄. «Παράφρασις εἰς τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους τοπικά· ἠκρόαμαι δὲ τούτων παρὰ τοῦ λογιωτάτου διδασκάλου κὺρ Σεβαστοῦ (οὗτινος καὶ πόνημα) ἐν Κωνσταντινουπόλει 1681, μηνὶ σεπτεμβρίῳ» Ἀρχ. «Τέτταρά εἰσι τὰ γένη τῶν ἐπιχειρημάτων», φ. 317-468.

262. Αὐτόγραφος κῶδιξ Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως (1603-1607), χάρτινος, μήκους 0,295, πλ. 0,205. Διδαχαὶ τοῦ αὐτοῦ Κυρίλλου, σημειώματα καὶ σχέδια διδαχῶν. Ἐν τῇ ἀρχῇ κεῖται πρόσθετον φύλλον, ἐν ᾧ Χρύσανθος ὁ Νοταρᾶς κατεχώρισε περίληψιν τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ κώδικι πραγματευομένων ὑπὸ τοῦ Λουκάρεως ὑποθέσεων· εἶτα φύλλα ἠριθμημένα 595, ὧν ἀτυχῶς ἀφείλετό τις οὐκ ὀλίγα (φ. 1, 2, 89-102, 113-115, 122-124. 127-129, 132-135, 159-161)· τὸ 203-ον φύλλον ἐξ ἀρχῆς οὐκ ἐσημειώθη, τὸ 212-ον ἠριθμήθη δίς· οὕτω δὲ καὶ τὸ 395-ον καὶ τὸ 396-ον φύλλον. Ἐν τῷ 3-ῳ φύλλῳ γέγραπται τὸ «Index eorum quae continent hisce duobus tomis. Primus tomus incipit à pagina 44ª, secundus à pagina 400». Φύλ. 44-65 «Κ(ύρι)ε Ἰ(ησο)ῦ Χ(ριστ)έ. Tomus primus. τόμος α^ος. Scriptura sacra» κτλ. Ἐν τοῖς φύλλοις τούτοις περιέχονται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λατινικὰ τοῦ Λουκάρεως σημειώματα, τουτέστιν ὗλαι ποικίλαι χρήσιμοι πρὸς σύνταξιν ὁμιλιῶν ἐκκλησιαστικῶν. Ἐν τῷ 66-ῳ φύλλῳ περιέχεται ὕλη διδαχῆς ἑλληνικῆς «in nativitate», ἧς ἡ ἀρχή· «Οἱ σχολάζοντες ἐν γάμοις καὶ χαραῖς καὶ οὐδενὸς ἑτέρου φροντίζοντες, ὅταν ἀκούσωσι γίνεσθαί ποθεν χαράν, τρέχουσιν» κτλ. Φύλλον 85-ον καὶ ἑξῆς· ὗλαι καὶ προοίμια διδαχῶν. Φύλλ. 111-ον· διδαχὴ ἐπὶ τῇ θ΄ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου. Ἀρχ. «Τῆς μὲν ἐκκλησίας ἡ μέλλουσα, τοῦ δὲ κόσμου ἡ παροῦσα ζωὴ» κτλ. Φύλ. 116-ον· διδαχὴ τῇ ι΄ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου. Ἀρχ. «Ἐκ τῆς γῆς τῷ λογισμῷ εἰς τὴν τῆς σελήνης σφαῖραν ἀναβαίνει» κτλ. Φύλ. 126-ον· «1607. Κυρ. ιγ΄ Ματθαίου». Ἀρχ. «Χρέος ἔχετε νὰ ἀκούσετε καὶ νὰ καταλάβετε» κτλ. Φύλλ. 126-ον·

«1607. Κυρ. ιδ' Ματθαίου». 'Αρχ. «Τὸ καλόν, ὅπερ ἔχει ἀποκτημένον» κτλ. Φύλλ. 137-ον· «1607 Κυρ. πρὸ τῆς Ὑψώσεως». 'Αρχ. «Τὰ τῆς ἐπαγγελίας ῥήματα» κτλ. Φύλλ. 141β· «1607 σεπτ. 20. Κυρ. μετὰ τὴν Ὕψωσιν· ἐν Αἰγύπτῳ». 'Αρχ. «Ὅτι οὐκ ἐδύνετο ὁ ἡμέτερος νοῦς» κτλ. Φύλλ. 150-όν· «De pace Iª Domenica post Pascha; morale». Φύλ. 188-ον «Domenica XII incidid 15 dies augusti: assumptio B. V». 'Αρχ. «Συνήθεια εἶναι καὶ ὅταν ἕνας βασιλεὺς» κτλ. Φύλλ. 272 «Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας». 'Αρχ. «Καθὼς ὁ ἥλιος ἐτοῦτος ὁ αἰσθητὸς ἔχει τόσην δύναμιν εἰς τὰ πράγματα τοῦ κόσμου τούτου» κτλ. Φύλλ. 290α «Ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου· ,αχγ' [= 1603]. Ἐνπέπτωκεν τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, ἡμεῖς δὲ μεταθέσαμεν αὐτὴν τῇ ὀγδόῃ». 'Αρχ. «Βασιλικὴ τάξις εἶναι καὶ ὁπόταν ἕνας βασιλεὺς» κτλ. Φύλλ. 346 «In Vatili Cypri insulae vica 1605 ἐν τῇ τῶν Εἰσοδίων». 'Αρχ. «Ὅταν θέλεις νὰ γνωρίσῃς τὴν μεγαλειότητα τοῦ ἀνθρώπου» κτλ. Φύλλ. 347β «1607 14 junii, in Cairo». Κυρ. γ' τοῦ Ματθαίου. 'Αρχ. «Καθὼς εἰς ἕνα τόπον σκοτεινὸν» κτλ. Φύλλ. 355-375 ὅλαι καὶ σχέδια ὁμιλιῶν λατινιστί. Φύλλ. 376α «Περὶ τῆς ἁγίας τριάδος διάφορα θεωρήματα». 'Αρχ. «Πολλοὶ εὑρίσκουνται σφαλτοὶ εἰς τὰ περὶ Θεοῦ, διατὶ ἄλλοι θέλουσι νὰ γνωρίσουν τὸν Θεὸν σωματικῶς» κτλ. Φύλλ. 396α «1607 7 di junii, βα Κυρ. Ματθαίου». 'Αρχ. «Θαυμάζεται ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ὁρᾷ γίνεσθαι ἃ οὐ καταλαμβάνει ἡ διάνοιά του» κτλ. Φύλλ. 398-408α ὅλαι καὶ σχέδια διδαχῶν λατινιστί. Φύλλ. 400α «Tomus 2us, pro evangeliis totius anni. Περὶ τοῦ Ζακχαίου. Λου: ιθ'». 'Αρχ. «Ζακχαῖε σπεῦσε κατάβηθι. ex quibus verbis ταῦτα συλλέγεται: α-ον ὅτι τὸ θεῖον τοῖς καλόν τι ποιῆσαι προελομένοις βοηθεῖ» κτλ. Φύλλ. 422α «Ἐν τῇ Μεταμορφώσει 1604». 'Αρχ. «Ἕνα σπίτη καὶ παλάτι ὅσον θέλει νὰ εἶναι ὡραῖον καὶ εὔμορφον» κτλ. Φύλλ. 454β «Εἰς τὴν Πεντηκοστὴν 1607, 24 μαΐου, ἐν Αἰγύπτῳ». 'Αρχ. «Διατὶ σᾶς θεωρῶ πάντοτε» κτλ. Φύλλ. 467α «Ἐν τῇ Κυρήνῃ ,αχϛ ἰαννου. ιε'»· διδαχὴ λατινική.—Φύλλα τινὰ τούτου τοῦ κώδικος ἦσαν ἐξ ἀρχῆς

ἄγραφα· ἀλλ' ὁ πατριάρχης Δοσίθεος ἔγραψεν ἐν αὐτοῖς τὰ σχέδια πολλῶν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὁμιλιῶν· οἷον φύλλον 67· «1672 εἰς τὴν Χριστοῦ γέννησιν». Ἀρχ. «Καθὼς ἐκεῖνο τὸ παλαιὸν πταίσιμον» κτλ. Φύλλ. 69β Κυρ. πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Ἀρχ. «Ὁ καλὸς καὶ τέλειος τεχνίτης» κτλ. Φύλλ. 71β «1680 ἐπὶ Σερμπὰν βοηβόνδα εἰς Μπουκουρέστη τοῦ Εὐαγγελισμοῦ». Ἀρχ. «Φυσικὸν πρᾶγμα εἶναι ὁ ἄνθρωπος νὰ χαίρεται» κτλ. Φύλλ. 72β «Εἰς τὸν Νιπτῆρα 1675 ἀπριλλίου α' ἐν Ἀδριανουπόλει». Ἀρχ. «Ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου ὁ Κύριος» κτλ. Φύλλ. 73β «1673 ἰουνίου 29 ἐρρέθη εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Δούκα βόντα εἰς Γιάσιον, παρούσης τῆς δόμνας τοῦ Στεφάνου βόντα Πετρουτζέσκου, ὅτε ἦν ὁ Χουσεὴν πασᾶς εἰς τὸ Χωτίνη καὶ ὁ ἀφέντης». Ἀρχ. «Τῶν ἀποστόλων ἡ μνήμη χαρὰν προξενεῖ» κτλ. Φύλλ. 73β «1675 ὀκτ. 26 τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἐν Ἀδριανουπόλει· ἡ περίληψις τοῦ λόγου, ὃν ἅπαντα εἰς πλάτος ἐσυντύχαμεν τούρκικα». Ἀρχ. «Δημιουργῶν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον» κτλ. Φύλλ. 74β «1686 ὀκτ. 7 ἐν Βλαχίᾳ καὶ ἐν Κοτρεζάνῃ». Φύλλ. 80α «1691 εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια». Ἀρχ. «Εἷς σοφὸς τῶν περιφήμων» κτλ.

263. Αὐτόγραφος κῶδιξ Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως (1607-1615), χάρτινος, ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 623 (μήκους 0,295, πλ. 0,205), ὧν ὅμως ἀφείλετό τις οὐκ ὀλίγα (φ. 1-15, 42, 44, 61-72, 345-354, 500). Τὸ κείμενον μονόστηλον. Ἐν τῇ ἀρχῇ τούτου τοῦ κώδικος ὑπάρχουσι δύο πρόσθετα φύλλα, ἐν οἷς γέγραπται «πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῇ παρούσῃ βίβλῳ διδαχῶν Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ μετὰ ταῦτα Κωνσταντινουπόλεως»[1].

1. «1615 φευρου. 6 ἐν Τριγοβίστῳ τῆς Βλαχίας, τῇ Κυ-

[1] Αἱ ἐν τῷ 10 κώδικι τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλην. Φιλολογ. Συλλόγου περιεχόμεναι 39 πρῶται τοῦ Λουκάρεως ἐπιστολαὶ πηγάζουσιν ἀμέσως ἐκ τοῦ νῦν 263-ου τούτου κώδικος τοῦ Μετοχίου, φ. 24-54. Τὰς ἐν τῷ κώδικι τοῦ Συλλόγου ἐπιστολὰς ἀπηρίθμησα λεπτομερῶς ἐν τῷ ἀρχαιολογικῷ τοῦ Συλλόγου παραρτήματι (τ. Κ'-ΚΒ', 1892, σ. 87-88), τὰ δὲ τούτων ἀντίγραφά μου κατεχώρισεν ὁ É. Legrand ἐν τῇ Bibliographie hellénique.

ριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας». Ἀρχ. «Ἡ σημερινὴ ἡμέρα ἔχει μέγα καύχημα εἰς ταῖς ἡμέραις ὁποῦ μετροῦνται ἀναμεταξὺ τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς» κτλ., φ. 16α.

2. «1615, 5 martii in Trigovisto». Κυριακὴ β' τῆς τεσσαρακοστῆς, φ. 18α.

3. Σημείωμα, ἔχον οὕτω· «Cornelius Haga, orator Flander. Paulus Pinder, orator Anglus. Georgius Abbas archiep. Cantuariensis in Anglia. Joannes Vitenbergal minister verbi Domini in aula principis Mauritii. Eduardus Abbas Anglus. Achiles Harley Bavo orator Galus. Symon Contarenus bailus, eques. Christoforus Valier bailus. Lorenzo Moresini consul in Aegypto. Matheus Casconi medicus. Marcus Paruta consul in Aegypto».

4. Ἀλφάβητα κρυπτογραφικὰ τοῦ Λουκάρεως, δι' ὧν οὗτος ἔγραφε πρός τινας ἐπιστολάς, φ. 22α-22β. Ἐπιγραφή· «Diverse ziffre mie. Questa ho lasciato al mio papa Gerassimo, quando passi di Cairo 1611». Εἶτα ἕτερον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Questa ho lasciato al mio Chrystoforo pasteredo di Const^li 1613». Καὶ πάλιν ἕτερον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Questa ho lasciato al Illmo Cornelio Haga ambasciatore di Fianda». Καὶ πάλιν ἕτερον «al papa Theofilo».

5. «Κύριλλος Ἀλεξανδρείας Ῥαφαὴλ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχῃ». Ἀρχ. «Λαθεῖν ἡμᾶς ἐδυνήθη», φ. 24α. É. Legrand, Bibliographie helléniqne; XVIIe siècle, τ. IV, σ. 234.

6. «Κύριλλος τοῖς κληρικοῖς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου». Ἀρχ. «Ἀπολογίᾳ οὐ χρήσομαι», φ. 24β. Legrand σ. 235.

7. «Κύριλλος Μελετίῳ τῷ Βλαστῷ, τῷ ἐν τῇ Κρήτῃ». Ἀρχ. «Ἡ τῶν σῶν ῥημάτων δύναμις», φ. 26β. Legrand σ. 233.

8. «Κύριλλος Μελετίῳ τῷ μικρῷ λογοθέτῃ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Τυραννὶς μὲν ἦν οὐ μικρὰ» κτλ. φ. 27α. Legrand σ. 237.

9. «Ὁ αὐτὸς Ἱέρακι τῷ μεγάλῳ λογοθέτῃ». Ἀρχ. «Καὶ σοῦ μὲν ἡ λογιότης», φ. 27α. Legrand σ. 238.

10. «Κύριλλος τῷ Ἡρακλείας Διονυσίῳ». Ἀρχ. «Εἰ μὲν αὐτὸς ἀφειδῶς» κτλ., φ. 27β. Legrand σ. 238.

11. «Κύριλλος Γαβρᾷ τῷ μεγάλῳ σκευοφύλακι». Ἀρχ. «Οὐχ ὅτι σχολάζομεν», φ. 29ᵅ. Legrand σ. 241.

12. «Κύριλλος Γεωργίῳ τῷ μεγάλῳ ῥήτορι». Ἀρχ. «Οὐκ ἄλλως» κτλ., φ. 241. Legrand σ. 241.

13. «Κύριλλος τῷ Σοφιανῷ». Ἀρχ. «Ἤτησας ἐντεῦθεν ἀποδημῶν», φ. 30ᵅ. Legrand σ. 242.

14. «Κύριλλος Γαβριὴλ Παντογάλῳ τῷ ἱεροδιακόνῳ ἐκ Σιτείας τῆς Κρήτης». Ἀρχ. «Διττὰ τὰ παρὰ σοῦ» κτλ. Legrand σ. 243.

15. «Illmo sig^re in Gasciato Anglo, Thomaso Glover». Ἀρχ. «Le molto à noi grate» κτλ., φ. 31ᵅ. Ἐγράφη «in Cairo 1608, alli 24 maggio».

16. «Κύριλλος τῷ Ἡρακλείας Διονυσίῳ». Ἀρχ. «Ὀλίγας μὲν ἡ παροῦσα», φ. 31ᵝ. Legrand σ. 244.

17. «Κύριλλος Ἀνθίμῳ μητροπολίτῃ Ἀδριανουπόλεως». Ἀρχ. «Τὸ τοῦ τόπου διάστημα», φ. 32ᵅ. Legrand σ. 250.

18. «Κύριλλος Μαξίμῳ». Ἀρχ. «Ἀπῆλθες ἡμᾶς ἐν ἀσφαλείᾳ καταλιπών», φ. 32ᵝ. Legrand σ. 251.

19. «Κύριλλος τῷ κὺρ Νεοφύτῳ τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ». Ἀρχ. «Ἠξίωσεν ἡμᾶς ὁ Κύριος», φ. 33ᵅ. Legrand σ. 244.

20. «Κύριλλος Μιχαήλῳ τῷ ἐκκλησιάρχῃ». Ἀρχ. «Χάριτος ἦν ἀνάπλεω», φ. 34ᵅ. Legrand σ. 246.

21. «Τοῖς ἁπανταχοῦ». Ἀρχ. «Ἡ τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς κηδεμονία», φ. 34ᵝ. Legrand σ. 247.

22. Μαξίμῳ. Ἀρχ. «Ὁσιώτατε παπᾶ κῦρ Μάξιμε», φ. 35ᵝ Legrand σ. 251.

23. «Κύριλλος Ἀββακούμ». Ἀρχ. «Ἀγαθῶν οὐχ ὁποιωνοῦν» κτλ., φ. 37ᵅ. Legrand σ. 248.

24. «Νεοφύτῳ τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ Κύριλλος». Ἀρχ. «Ἠνίασεν ἡμᾶς», φ. 38ᵅ. Legrand σ. 253.

25. «Ἀββακοὺμ τῷ ἱερομονάχῳ Κύριλλος». Ἀρχ. «Οὐδέ σε ἀγνοεῖν», φ. 38ᵝ. Legrand σ. 254.

26. «Μιχαήλῳ τῷ μεγάλῳ ἐκκλησιάρχῃ». Ἀρχ. «Δικαίαν νομιεῖς ἀποίσειν» κτλ., φ. 39. Legrand σ. 255.

27. «Κύριλλος Μαξίμῳ τῷ ἱερομονάχῳ». Ἀρχ. «Οὐκ οἶμαι δεῖν σε πάντως διδαχθῆναι», φ. 39β. Legrand σ. 256.

28. «Διονυσίῳ Ἡρακλείας Κύριλλος». Ἀρχ. «Θεραπεύεις, δι' ὧν γράφεις τεχνηέντως», φ. 41α. Legrand σ. 257.

29. Ἀκέφαλος ἐπιστολή, ἧς ἡ ἀρχή· « - - - κακουχούμενοι καὶ πλεῖσθ' ἕτερα», φ. 43α. Legrand σ. 258.

30. «Νεοφύτῳ τῷ Ἀρχολέῳ, τῷ ἱερομονάχῳ, τῷ ἐκ Ῥεθύμνης». Ἀρχ. «Ἤδη σου, τἀληθὲς γὰρ λέγειν ἐξέστω», φ. 43β. Legrand σ. 259.

31. Μέρος ἐπιστολῆς, ὅπερ ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων· « - - - δι' ὅτι τὸ δοθέν σοι παρὰ Θεοῦ τάλαντον», φ. 45α. Ἐγράφη ἐν Αἰγύπτῳ (͵ζριζ', μεταγειτνιῶνος ι').

32. «Νεοφύτῳ τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ». Ἀρχ. «Ὁσάκις ἡμέτερος ἀφικνεῖται», φ. 45α. Legrand σ. 260.

33. «Γράμμα σταλὲν εἰς τὴν Λίνδον». Ἀρχ. «Ἐκ τῆς ἀνενεχθείσης ἡμῖν ἀναφορᾶς», φ. 45β. Legrand σ. 260.

34. «Ἰωάννῃ τῷ χαρτοφύλακι, τῷ ἰατρῷ, ἐν Κυδωνίᾳ τῆς Κρήτης». Ἀρχ. «Τίμα, φησὶν ἡ Γραφή», φ. 46β. Legrand σ. 261.

35. «Ἱλαρίωνι τῷ σοφωτάτῳ ἱερομονάχῳ». Ἀρχ. «Βραχέως πάνυ καὶ οἷά τις Λάκων», φ. 47α. Legrand σ. 262.

36. «Ἡσαΐᾳ τῷ Μπαλαμπάνῳ, τῷ ἐν Πολωνίᾳ». Ἀρχ. «Ἰδού σοι ἐγένετο», φ. 47α A. P.-Kérameus, Communications faites au VIe congrés archéol. tenu à Odessa. Odessa 1888, II, σ. 3. Труды VI археолог. съѣзда въ Одессѣ. Одесса 1888, τ. II, σ. 179. Legrand σ. 263.

37. «Ἐνταλτήριον ͵αχι'», οὗ ἡ ἀρχή· «Παρὰ πολλῶν τῶν ἐπὶ ἱερωσύνῃ» κτλ., φ. 48α.

38. «Περὶ Ἡσαΐου, κατὰ Τισαροβίου τὴν ἐπισκοπὴν κρατοῦντος τῆς Λεοντοπόλεως ἐν Πολονίᾳ». Ἀρχ. «Ἡ τῶν νόμων ἰσχύς», φ. 48β. A. P.-Kérameus, Documents patriarchaux ἐν τοῖς Труды VI археол. съѣзда, τ. II, σ. 180. Legrand σ. 263.

39. «Λαυρεντίῳ τῷ Μαρίνῳ τῷ ἐν τῇ Κρήτῃ ἱερομονάχῳ καὶ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ Βροτισίου». Ἀρχ. «Λύπης ἦν ἔμπλεως», φ. 49β. Legrand σ. 265.

40. «Μελετίῳ τῷ Βλαστῷ, τῷ ἱερομονάχῳ καὶ διδασκάλῳ». Ἀρχ. «Τὸ πάνυ, ὅσον ἂν εἴποι τις», φ. 50. Legrand σ. 266.

41. Dottore Joanni Murmuri. Ἀρχ. «Di molta consolatione ci è stato havere per relatione d'alcuni» κτλ., φ. 51β. Ἐγράφη «in Aless(andria) 1611, sept. 28».

42. «Petro Carereo dottore in medicina». Ἀρχ. «Cosforme la relatione havuto» κτλ., φ. 52. Ἐγράφη «in Alessandria 1611, sept. 28».

43. «Simon Tramini (?) dr et cavalier». Ἀρχ. «Habbiamo con assai» κτλ., φ. 52β. Ἐγράφη in Alless. 1611, 28 sept.

44. «Clmo Zuanne Callergi». Ἀρχ. «Se doppo il ritorno» κτλ., φ. 53α. Ἐγράφη in Aless. 1611, 28 sept.

45. «Clmo Michiel Callergi», φ. 54α. In Alessandria 1611, 28 sept.

46. «Μελετίῳ τῷ Βλαστῷ». Ἀρχ. «Ὅσον ηὔφρανας καὶ αὖθις», φ. 54β. Legrand σ. 268.

47. «Ἐνταλτήριον ἐμόν» (1612), οὗ ἡ ἀρχή· «Ἡ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πρόνοια», φ. 55α.

48. «Ἕτερον ἐνταλτήριον οὐκ ἐμόν». Ἀρχ. «Ὁ τοῦ Θεοῦ Θεὸς Λόγος», φ. 55β.

49. «Γράμμα διὰ ὀφφίκιον ἐμόν». Ἀρχ. «Ἡ εὐπρεπὴς τῆς καθ' ἡμᾶς τῶν ὀρθοδόξων χριστιανικῆς ἐκκλησίας συνήθεια», φ. 56β.

50. «Τόμος γεγονὼς παρὰ Νεοφύτου Κωνσταντινουπόλεως περὶ τοῦ δύο ἀδελφοὺς δύο ἀδελφὰς ἔχειν εἰς γυναῖκας». Ἀρχ. «Τῆς ἡμῶν μετριότητος συνοδικῶς προκαθημένης», φ. 57α. Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, τ. V, σ. 156.

51. «Τῷ μεγάλῳ σκευοφύλακι τῷ Λασκάρει τῷ Ῥουσαίτῳ». Ἀρχ. «Οὐκ ἐδύνατο ἡ καὶ ἄλλοτε» κτλ., φ. 58β. Legrand σ. 289.

52. «Potentissimis ac christianissimis dominis statibus gnalibus confeder. provinciarum Flandriae», φ. 59β-60β. Ἐγράφη «in Valachia 1613, 9 sept. stylo nuovo».

53. Δύο ὁμιλίαι ῥηθεῖσαι ἐν Τριγοβίστῳ ἔτει 1614-ῳ, φ. 74β.

54. «1614 in Valachia, Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννή-

σεως». Ἀρχ. «Ὁ λογαριασμὸς εἶναι καὶ ἕνας ἄνθρωπος ὁποῦ νὰ ἔχει μίαν ἀσθένειαν κτλ., φ. 85^α.

55. «,Αχιδ′ ἐν Τριγοβίστῳ τῆς Βλαχίας. Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ Σωτῆρος». Ἀρχ. «Μία πόλις ὁποῦ νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν» κτλ., φ. 89^β. Εἶτα ἕτεραι διδαχαὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

56. «Τὰ τῇ ἡμετέρᾳ χρείᾳ ἁρμόζοντα ἐκ τῶν περὶ ψυχῆς», φύλ. 101^α.

57. «1614 in Buccoresti ἐν Μπουκορέστι, εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ μοναστηρίου τῆς Ἁγίας Τριάδος» Ἀρχ. «Ἀναπαυμένος ἦν ὁ Θεός» κτλ., φ. 115^α.

58. «1613, 28 novembris in Giassi. Κυριακῇ Λουκᾶ ιγ′». Ἀρχ. «Ἡ μεγάλη πλάνη ἀπὸ τὴν ὁποίαν νικᾶται ὁ ἄνθρωπος» κτλ., φ. 120^α. Ἕπονται ἕτεραι ὁμιλίαι τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

59. «1614 in Giassi martii 13, Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας». Ἀρχ. «Εἶχεν σχεδὸν τὸν κόσμον ὅλον νικημένον», φ. 171^α κέ. Εἶτα ἕτεραι ὁμιλίαι τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

60. «1609, Κυρ. β^α κατὰ Ματθαῖον». Ἀρχ. «Ὅταν ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου» κτλ., φ. 200. Εἶτα (μέχρι φ. 297) ἕτεραι ὁμιλίαι τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ῥηθεῖσαι ἐν Αἰγύπτῳ.

61. Ἐκλογαὶ ἀπὸ τοῦ παιδαγωγοῦ Κλήμεντος Ἀλεξανδρέως, φ. 300 κέ.

62. «1610 alli 4 martio in Aegypto, Κυρ. β′ τῆς μ′». Ἀρχ. «Καθὼς ὅταν ἔχει τινὰς ἄνθρωπος ἕνα ἀκριβὸ πρᾶγμα» κτλ., φ. 304^α. Εἶτα ἕτεραι διδαχαὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους (μέχρι φ. 437), ῥηθεῖσαι ἐν Καΐρῳ.

63. «1611, 3 martii in Aegypto, Κυρ. δ′ τῆς μ′». Ἀρχ. «Καθὼς ἀνάμεσον εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ὁ Θεὸς ἔκαμεν» κτλ., φ. 438.

64. «,Αχια′ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως». Ἀρχ. «Μετροῦντες καὶ κοιτάζοντες τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων», φ. 444. Εἶτα (μέχρι φ. 490) ὁμιλίαι διάφοροι τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ῥηθεῖσαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἡ ἐσχάτη ἐρρήθη τῇ 10-ῃ τοῦ μηνὸς νοεμβρίου.

65. «1611, 19 jannuarii, in Pera di Constantinopoli, Κυ-

ριακὴ περὶ τῶν δέκα λεπρῶν. Λουκ. 17». Ἀρχ. «Ἂν ἴσως καὶ ὁ ἄνθρωπος ὁποῦ στέκεται ἐμπρὸς τὸν ἥλιον» κτλ., φ. 491α.

66. «1611 jannuarii 26 in Constantinopoli. Κυριακὴ Ζακχαίου». Ἀρχ. «Διατί ὁ Θεὸς ἀπὸ τὰ καλὰ ὁποῦ ζητᾷ» κτλ., φ. 498α. Εἶτα ὁμιλίαι διάφοροι τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

67. «1612 μαρτίου α' in Constantinopoli. Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας». Ἀρχ. «Διατί ἡ σήμερον ἡμέρα εἶναι ἡμέρα χαρμόσυνος; ἐπειδὴ καλεῖται ἡμέρα Ὀρθοδοξίας, ὁποῦ ὀρθοδοξία δὲν λέγεται ἄλλο, παρὰ ἐκείνη ἡ ἀληθινὴ πίστις» κτλ., φ. 521β-531β.

68. «1612 μαρτίου η' ἐν Γαλατᾷ. Κυριακὴ β' τῆς ἁγίας μ'». Ἀρχ. «Ἂν ἴσως καὶ ἀπὸ ἄλλα πολλὰ καὶ θαυμαστὰ σημεῖα» κτλ., φ. 532-539. Εἶτα διάφοροι ὁμιλίαι τοῦ αὐτοῦ ἔτους (φ. 540-623), ῥηθεῖσαι ἐν Κωνσταντινουπόλει. Σημειούσθω δέ, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐν τούτῳ τῷ τεύχει διδαχαὶ τοῦ Λουκάρεως εἰσὶν ἐν συνόλῳ 103.

264. Τεῦχος χάρτινον, ὅπερ ἦν πρότερον τῆς μονῆς «Τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας»[1]. Τὰ φύλλα 1-219 ἔγραψε χεὶρ τῆς ιε' ἑκατονταετηρίδος· ὡσαύτως ἑτέρα τῆς αὐτῆς ἐποχῆς τὰ φύλλα 216-280 καὶ 294-295· καὶ πάλιν ἑτέρα τὰ φύλλα 281-293· τὰ δὲ φύλλα 286-287 προσήκουσιν ἑτέρῳ τινὶ τεύχει· καὶ τὰ κατόπι δύο φύλλα (298, 298) προσήκουσι πάλιν ἑτέρῳ τινὶ τεύχει τῆς ιδ' ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

1. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νείλου λόγοι ἀσκητικοί, πρὸς ὠφέλειαν ψυχῆς καὶ ἀσφάλειαν». Ἀρχ. «Φιλοσοφεῖν ἐπετήδευσαν», φ. 1-37. Migne τ. 79, σ. 720.

2. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Μαγνησίαν τὴν διάκονον Ἀγκύρας περὶ ἀκτημοσύνης». Ἀρχ. «Πρώην μὲν πρὸς τοὺς ἀμελέστερον», φ. 37. Migne τ. 79, σ. 968.

3. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος, ἐν ᾧ νουθεσίαι πνευματικαί, ἠθικὸς καὶ πολυμερής». Ἀρχ. «Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως», φ. 72β. Migne τ. 79, σ. 1280.

[1] Περὶ τῆς μονῆς ταύτης ὅρα Π. Παπαγεωργίου «Ἐκδρομὴν εἰς τὴν βασιλικὴν καὶ πατριαρχικὴν μονὴν τῆς ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας τὴν ἐν τῇ Χαλκιδικῇ». **Byzantinische Zeitschrift**, τ. VII, σ. 57-82.

4. «Τοῦ αὐτοῦ, ἡνίκα ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ μακαρίου Ναζιανζηνοῦ, ἐπιστολὴ δογματική, περὶ τῆς ἁγίας τριάδος, πρὸς τοὺς ἐν τῇ πατρίδι μονάζοντας». Ἀρχ. «Πολλάκις ἐθαύμασα», φ. 75α.

5. «Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι διαφέρουσι τῶν ἐν πόλεσιν ἀσκουμένων οἱ ἐν ἐρήμοις ἡσυχάζοντες, κἂν πολλοῖς τῶν ἀπείρων τὸ ἐναντίον δοκῇ». Ἀρχ. «Τέχνης μὲν ἁπάσης τὰ τεχνητὰ κρίνοντες». Migne τ. 79, σ. 1061.

6. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος πρὸς Εὐλόγιον μοναχόν». Ἀρχ. «Οἱ τὸν οὐράνιον χῶρον τοῖς πόνοις νεμόμενοι», φ. 96α. Migne τ. 79, σ. 1093.

7. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῶν ἀντιζύγων τῶν ἀρετῶν κακιῶν». Ἀρχ. «Ἀναγκαῖον δὲ ἡγοῦμαι», φ. 113β. Migne τ. 97, σ. 1140.

8. «Ὑποτύπωσις ἀκριβὴς καὶ πάνυ ὠφέλιμος τοῖς μοναχοῖς, πῶς δεῖ εἶναι καὶ τί ποιεῖν διεξιοῦσα». Ἀρχ. «Πᾶς ἄνθρωπος ὁ ἄρτι τῷ κόσμῳ» κτλ., φ. 116α.

9. «Στίχοι τοῦ μοναχοῦ κυροῦ Ἰωσὴφ τοῦ Στιλβῆ, ὧν ἡ ἀκροστιχίς· Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς». Ἀρχ. «Κόσμον μισήσας, μὴ τρυφὴν τούτου θέλε», φ. 121α.

10. «Ἔκθεσις ἁπασῶν τῶν ἁγίων συνόδων, τοπικῶν τε καὶ οἰκουμενικῶν, ὡς ἐγένοντο κατὰ καιρὸν καὶ χρόνον καὶ τόπον» κτλ. Ἀρχ. «Ἐν τοῖς χρόνοις Αὐρηλιανοῦ», φ. 122α.

11. «Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου, πεμφθεῖσα πρός τινα γέροντα ἡσυχαστήν, αἰτήσαντα γράψαι αὐτῷ περὶ τοῦ πῶς δεῖ καθίσαι ἐν τῷ κελλίῳ, καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν ὑποθέσεων». Ἀρχ. «Ποτὲ μὲν ἐπὶ σκάμνου τὸ πλεῖστον» κτλ., φ. 126β.

12. «Διδασκαλία τοῦ μεγάλου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου» Ἀρχ. «Ὅλος ὁ ἀγὼν τοῦ ἀντικειμένου» κτλ., φ. 135β.

13. «Λόγος ὠφελείας μεστός, περὶ φυλακῆς καρδίας καὶ περὶ προσοχῆς νοός. Νικηφόρου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμίδο(υ)ς». Ἀρχ. «Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν», φ. 136α.

14. «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου, πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου μονῆς τοῦ ἁγίου Μάμαντος τῆς Ξηροκέρκου, στίχοι τῆς ἱερᾶς προσευχῆς». Ἀρχ. «Ὅστις βούλεται τὸ φῶς», φ. 137β.

15. «Περὶ προσοχῆς». Ἀρχ. «Χρὴ τὸν ἐντυγχάνοντα τὴν παροῦσαν πυκτίδα», φ. 138α.

16. «Εἴδησις μικρὰ περὶ ἡσυχίας Γρηγορίου μοναχοῦ τοῦ Σιναΐτου πρὸς τὸν κατεπώνυμον ἀδελφὸν τοῦ αὐτοῦ ὄρους Σινᾶ, αἰτήσαντα μετὰ πίστεως». Ἀρχ. «Ἰδοὺ κατὰ τὴν κέλευσίν σου», φ. 143β.

17. «Προοίμιον περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς χάριτος, τῶν ἐκ τῆς εὐχῆς γινομένων καὶ τῶν ἐκ τῆς πλάνης ἰδιωμάτων· τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου». Ἀρχ. «Ἔδει μὲν ἡμᾶς εἰπεῖν», φ. 150β.

18. «Νουθεσίαι γέροντος πρὸς νεώτερον ἀδελφόν». Ἀρχ. «Γέρων τις ἐκάθητο εἰς τὸν κόλπον τοῦ μακαρίου Ἀντωνίου», φ. 155β.

19. Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου «κεφάλαια πρακτικὰ καὶ θεολογικὰ ρ'». Ἀρχ. «Θεὸς τοῖς μὲν σωματικῶς ὁρῶσιν», φ. 171.

20. «Τοῦ αὐτοῦ ἕτερα κεφάλαια πρακτικὰ ρ'». Ἀρχ. «Ἀπαρχὴ Χριστός, μεσότης» κτλ., φ. 185α.

21. «Διάλογος σχολαστικοῦ τινος πρὸς Συμεὼν τὸν Νέον Θεολόγον». Ἀρχ. «Τί ἦν ἐν τῷ κόσμῳ πρὸ τοῦ κόσμου», φ. 199α.

22. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ φεύγειν τοὺς λοιμοὺς καὶ φθοροποιοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἀρχ. «Πᾶς ὅστις τὸν Θεὸν εὑρεῖν βούλεται», φ. 200β.

23. Τοῦ αὐτοῦ «ἕτερος λόγος, πῶς ψυχὴ διὰ πίστεως καὶ τῆς τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ ἐργασίας καθαίρεται καὶ τὴν ἐξ ὕψους τοῦ παναγίου πνεύματος ἐνδύεται δύναμιν καὶ Θεὸν καταξιοῦται ἰδεῖν· καὶ ὅτι δεῖ τοὺς θέλοντας τῶν τοῦ Θεοῦ ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν μετὰ χαρᾶς ὑπομένειν πᾶσαν θλῖψιν καὶ κακοπάθειαν καὶ πειρασμὸν ἐπερχόμενον· πῶς δὲ δεῖ ἕκαστον ἑαυτὸν ἐπισκέπτεσθαι, εἰ ἄξιός ἐστιν εἰς βασιλείαν Θεοῦ εἰσελθεῖν». Ἀρχ. «Ξένα θεάματα ὁρᾷ νοῦς», φ. 208β.

24. «Ἐκ τῆς συγγραφῆς τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ

Νέου Θεολόγου περὶ γνώσεως πνευματικῆς» κτλ. Ἀρχ. «Ἔοικεν ἡ πνευματικὴ γνῶσις», φ. 212^α.

25. «Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου λόγοι ψυχωφελεῖς διάφοροι, ἐν οἷς καὶ περὶ τοῦ ἀββᾶ Δοσιθέου», φ. 216^α.—«Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ Δωροθέου διδασκαλίαι διάφοροι πρὸς τοὺς αὐτοῦ μαθητάς, ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ ἐκ τῆς τοῦ ἀββᾶ Σερίδου καὶ τὸ ἴδιον σὺν Θεῷ συστησαμένου μοναστήριον μετὰ τὴν τοῦ ἀββᾶ τοῦ προφήτου Ἰωάννου τελευτὴν καὶ τελείαν σιωπήν, τοῦ ἀββᾶ Βαρσανουφίου». Ἀρχ. «Περὶ ἀποταγῆς λόγος β'. Ἐν ἀρχῇ, ὅτε ἐποίησεν» κτλ., φ. 220 [Migne τ. 88, σ. 1617 κέ]. Φύλ. 280^β «Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς ἀδελφόν, ἐπερωτήσαντα αὐτὸν περὶ ἀναισθησίας ψυχῆς καὶ περὶ ψύξεως ἀγάπης. λόγος ιθ^{ος}:- ζήτει αὐτὸν εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου (φ. 294-295), τὸν περὶ ἀναισθησίας λόγον».

26. [Τοῦ ὁσίου Νίκωνος παγκόσμιον]. «Ἑρμηνεία τῶν ἐντολῶν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· λόγος διαλαμβάνων περὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ βιβλίου». Ἀρχ. «Αὕτη ἡ βίβλος τὰς τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐντολὰς καὶ τὰς τούτων ἑρμηνείας περιέχει», φ. 281-293. Κείμενον ἀτελές. Πρβλ. Ἱεροσ. Βιβλιοθ. τ. II, σ. 481.

27. Δύο μεμονωμένα φύλλα, φ. 296-297. Ἀρχ. « - - - ἡ μὲν γὰρ μὴ βουλομένων ἐστὶν εἰδέναι τί ἡ τῶν ἀγαθῶν» κτλ.

28. Δύο φύλλα τῆς ιδ' ἑκατ., φ. 298-299. «Γρηγορίου Νύσσης, ἀδελφοῦ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, περὶ τῶν ἀπιόντων εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα». Ἀρχ. «Ἐπειδή περ ἠρώτησας» κτλ. Σιωνίτης προσκυνητής, ἤτοι - - Γρηγορίου ἐπ. Νύσσης αἱ περὶ τῶν Ἱεροσολύμων διαλαμβάνουσαι δύο ἐπιστολαί, μετὰ σημειώσεων - - Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Οἰκονόμων. Ἀθήνησι 1850, σ. 1.

29. Κανὼν σεληνοδρομίου, φ. 300.

265. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ., μήκ. 0,285, πλ. 0,208. Σελίδες ἠριθμημέναι 1050· πρὸ δὲ τούτων ὑπάρχει «πίναξ γενικὸς καὶ οἷον περίληψις κεφαλαιώδης τῆς παρούσης βίβλου, κατὰ τὰς ἐπιγραφὰς τοῦ συγγραφέως»· εἶτα Κυρίλλου τοῦ ἐκ Βερροίας ἐπιστολὴ πρὸς Γεώργιον τὸν Κορέσσιον καὶ ἐπιγράμματα πρὸς τὸν αὐτόν, ἅπερ ἐξ ἀντιγράφου πατμιακοῦ τύποις ἐξέδωκεν Ἰωάννης ὁ Σακκελίων.

Πατμιακὴ βιβλιοθήκη, σ. 154-155.—«Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Γεωργίου Κορέση, θεολόγου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ ἰατροῦ, περὶ τῆς ἐξοχῆς τῆς θεολογίας». Ἀρχ. «Ἡ θεολογία κατὰ τὸν θεῖον Διονύσιον», σ. 1. — «Περὶ τῶν φυσικῶν ἰδιωμάτων τοῦ Θεοῦ». Ἀρχ. «Ὁ ἱερομύστης Διονύσιος», σ. 73.— «Περὶ προορισμοῦ καὶ χάριτος». Ἀρχ. «Ὁ ἀγαθὸς καὶ ὑπεράγαθος», σ. 271.—«Τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου Κορεσσίου - - περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Ἐντυχόντι τοῖς σοῖς γράμμασι», σ. 385.—«Περὶ Ἀγγέλων». Ἀρχ. «Ὁ μὲν οὖν θεόπτης», σ. 459.—«Περὶ τῆς προπατορικῆς ἁμαρτίας. ὅτι τῷ θανάτῳ τοῦ Χριστοῦ διελύθη· κατὰ τοῦ αἱρετικοῦ Εὐτυχοῦς». Ἀρχ. «Μέγα ὄντως καὶ ἀντίθετον», σ. 517.—«Περὶ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας». Ἀρχ. «Περὶ ἐνσαρκώσεως ἡμῖν ὁ λόγος», σ. 524. — «Περὶ ἀντιδόσεως». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ δ' ἡ ἀντίδοσις», σ. 615.— Περὶ τῶν μυστηρίων τρία διάφορα πονήματα, σ. 643 κἑ.—Περὶ εἰκόνων καὶ τῆς τῶν ἁγίων ἀπολαύσεως. Ἀρχ. «Ἐγκαίρως ἤδη καὶ περὶ τῆς τῶν ἁγίων προσκυνήσεως» κτλ., σ. 875.—«Περὶ τῆς θείας θεωρίας». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ὁ ὕστατος τῶν προορισμῶν», σ. 899.— «Ἐκλογαὶ περὶ τῆς Παρθένου». Ἀρχ. «Τὰ μὲν οὖν τῆς πανυπερτάτης» κτλ., σ. 927.—«Περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν καὶ περὶ ἁμαρτίας». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ αὐτεξούσιον» κτλ., σ. 959 κἑ. Εἶτα περὶ πίστεως.— «Περὶ ἀθανασίας ψυχῆς καὶ ἄλλων πολλῶν». Ἀρχ. «Εἰσιόντι εἰς τὴν περὶ ἀθανασίας ψυχῆς δόξαν», σ. 1003.—«Περὶ ἐμμέσου ἐξομολογήσεως». Ἀρχ. «Δεῖ δὲ τὸν πνευματικὸν» κτλ., σ. 1021.—«Περὶ ὁμοιοτήτων ἰατρικῶν πρὸς τὰς πνευματικὰς θεραπείας», σ. 1028.

266. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 96, μήκ. 0,305, πλ. 0,215. Ἐγράφη ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατ.— Ἀδήλου (πιθανῶς Βενιαμὶν τοῦ Λεσβίου) ἀριθμητικὴ καὶ ἄλγεβρα. Ἀρχ. «Τῆς καθόλου ἀριθμητικῆς τινὰ προλεγόμενα. 1 Πᾶν ὅ τι ἐπιδεικτικὸν αὐξήσεως ἢ μειώσεως, καλεῖται ποσὸν ἢ μέγεθος» κτλ.

267. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,285, πλ. 0,198), ὅπερ ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος· ἠρίθμει δ' ἐξ ἀρχῆς σελίδας 352, ὧν ἐλλείπουσι νῦν αἵδε· 1-4, 323, 324.—Ἀνωνύμου

διδαχαί. Ἀρχ. « - - χάριν τοῦ ἁγίου - - - ζῆλον διαμοιράζουν συναλλήλως» κτλ. Τινὲς τῶν διδαχῶν τούτων ἔχουσιν ἐπιγραφὰς τοιαύτας· «Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὴν μετάστασιν τῆς Θεοτόκου» (ἀρχ. «Εἶναι τόσον ὑπερβολικὰ κέ.», σ. 281), «Λόγος πανηγυρικὸς εἰς τὸν μέγαν Ἀλύπιον» (ἀρχ. «Εἶναι τόσον θαυμαστὰ» κέ., σ. 298), «Περὶ ἱερωσύνης· λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς ἱεροδιακόνου χειροτονίαν» (ἀρχ. «Τὸ λοιπὸν ἐσὺ πανάγιον» κέ., σ. 308), «Ἐγκώμιον εἰς τοὺς κορυφαίους τῶν ἀποστόλων Πέτρον καὶ Παῦλον». Ἀρχ. «Δὲν εὐχαριστήθη ἡ θεϊκὴ» κτλ., σ. 289.

268. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 170 (μήκ. 0,285, πλ. 0,205), ὅπερ ἐγράφη ὑπὸ δύο διαφόρων χειρῶν (α΄ φύλλ. 1-67, β΄ 69-160).—α΄) [Βενιαμὶν τοῦ Λεσβίου] «τριγωνομετρία εὐμέθοδος πάνυ, συνερανεσθεῖσα [sic] παρὰ πολλῶν συγγραφέων, μάλιστα δὲ παρὰ τοῦ ἀββᾶ Μαρία». Ἀρχ. «Ἡ τριγωνομετρία μερικὴ ἐστι γνῶσις» κτλ., φ. 1-67. Διαιρεῖται εἰς §§ 338. Πρβλ. Ἀ. Π.-Κεραμέως Μαυρογορδ. βιβλιοθ. τ. Ι, σ. 13ε, ἀριθ. 12.—β΄) «Ἀριθμητικὴ κυροῦ Βενιαμίν». Ἀρχ. «Κάθε πρᾶγμα ὁποῦ ἐνεργεῖ ἐπάνω εἰς τὰς αἰσθήσεις» κτλ., φ. 69-102. Κεφάλαια ρκ΄, ὧν ἡ ἀντιγραφὴ ἐπεραιώθη ἔτει «͵αωε΄ [= 1805-ῳ]: σεπτεβρίου ιβ΄: εἰς Κυδωνιαῖς. Τέρμ' λάβε τουτὶ μηνὶ μαιμακτηρίου | παρ' μεῖο ἱρῆο Διονυσίοιο | Νικολαϊάδοιο υἱέοιο | πάντ' ἐπ' ὀκτὼ ἔτεσι καὶ χιλίοιο». Ἡ τοῦ Βενιαμὶν ἀριθμητικὴ ἐξεδόθη τύποις ἐν Βιέννῃ ἔτει 1818-ῳ—γ΄) [Βενιαμὶν τοῦ Λεσβίου] «στοιχεῖα ἀλγέβρας». Ἀρχ. «Ποσότης ὀνομάζεται ἐκεῖνο τοῦ ὁποίου δύναταί τις νὰ λάβῃ τὸ ἥμισυ» κτλ., φ. 103-170. Ἕτερον ἀντίγραφον ὅρα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Μαυρογορδ. βιβλιοθήκῃ, τ. Ι, σ. 144, ἀριθ. 42· περὶ δὲ τοῦ συγγραφέως ὅρα Γ. Α. Ἀριστείδου βιβλίον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Βενιαμὶν ὁ Λέσβιος, ἤτοι βίος αὐτοῦ· ᾧ συνεκδίδονται καὶ τρεῖς ἐπιστολαὶ τοῦ αὐτοῦ μετὰ δύο λόγων. τοῦ ἑτέρου ἀνεκδότου. Ἀθήνησι [γρ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει] 1880», σ. 21-111.

269. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη΄ ἑκατ., μήκ. 0,275, πλ. 0,19. Συνίστατο ἐξ ἀρχῆς ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 274· ἀλλὰ τὰ πρώτιστα ἑπτὰ φύλλα, τὸ 32-ον καὶ ἕτερά τινα ἐλλείπουσι.—Ἀνθο-

λογία ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἐν ᾗ περιέχονται συνθέσεις Ἁγιορειτικαί, ἕτεραι Κωνσταντίνου τοῦ Μαγουλᾶ, Μπαλασίου, Πέτρου Μπερεκέτη, Ἀθανασίου Θετταλοῦ, Χρυσάφη τοῦ Νέου, Ἰγνατίου μοναχοῦ, Ἰωάννου Γλυκέως, Μελχισεδέκ, Γαβριήλ, Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν, Κοσμᾶ Ἰβηρίτου, Δαμιανοῦ μοναχοῦ, Ἰωάννου Κορώνη, Θεοδούλου μοναχοῦ, Θεοφάνους Καρύκη, Ἀθανασίου Κωνσταντινουπόλεως, Μανουὴλ Χρυσάφου πρωτομαΐστορος, Ἀρσενίου τοῦ Μικροῦ, Ξένου Κορώνη, Ἰωάννου Λαμπαδαρίου, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Ἀρσενίου ἱερομονάχου, Γαζῆ καὶ «Παύλου ἱερέως ἐμοῦ διδασκάλου», τουτέστι τοῦ καλλιγράφου· ἦν δὲ καὶ οὗτος μουσικός· ἔχει γὰρ ὁ κῶδιξ οὗτος ἐν ἑαυτῷ καί τινας συνθέσεις, ὧν ἡ μὲν ἐπιγραφὴν ἔχει τὸ «ἐσμικρύνθη παρ' ἐμοῦ», ἡ δὲ τὸ «ἐτονίσθη παρ' ἐμοῦ», ἡ δὲ τὸ «ἕτερον ἡμέτερον».

270. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς τρίτης καὶ δεκάτης ἑκατονταετηρίδος, μήκ. 0,275, πλ. 0,205. Σύγκειται ἐκ φύλλων 198, ὧν τὰ πρώτιστα 25 χάρτινα, προστεθέντα τῇ ιη' ἑκατ.—Στιχηράριον τετονισμένον, οὗ τῶν ποιητῶν καὶ τῶν μελουργῶν τὰ ὀνόματα γεγραμμένα ἐστὶν ἐν ταῖς ᾤαις· οἷον Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου, Θεοδώρου Στουδίτου, Ἀνατολίου, Θεοφάνους, Γερμανοῦ, Λέοντος μαΐστορος, Συμεὼν Θαυμαστοορείτου, Ἰωάννου μοναχοῦ, Ἐφραὶμ Καρίας, Βύζαντος, Βασιλείου μοναχοῦ, Σωφρονίου Ἱεροσολύμων, Κοσμᾶ καὶ ἑτέρων· ἐν δὲ τοῖς χαρτίνοις φύλλοις ὑπάρχουσι μελουργίαι μόνον Ξένου τοῦ Κορώνη.

271. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 219, μήκ. 0,265, πλ. 0,19. Τὰ πρῶτα 56 φύλλα ἐγράφησαν τῇ ις' ἑκατονταετηρίδι, τὰ κατόπι μέχρι τοῦ 209-ου φύλλου τῇ ιε' ἑκατ., τὰ δὲ τελευταῖα δέκα τῇ ιζ' ἑκατ. Ἐν τῇ ἀρχῇ τούτου τοῦ τεύχους ὑπάρχει καὶ τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων ὑπομνημάτων ἀναγραφὴ λεπτομερὴς ἐν δυσὶ φύλλοις ἰδίοις οὐκ ἠριθμημένοις. Ἐν τῇ ᾤᾳ τοῦ πρώτου ἠριθμημένου φύλλου γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου, καὶ δι' αὐτοῦ τῷ Παναγίῳ Τάφῳ κτῆμα αἰώνιον».

Α'. «Διδασκαλίαι ἀπὸ διαφόρων ἐλλογίμων ἀνδρῶν, ἀπὸ τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἑτέρων, εἰς τὰ κατὰ Κυριακὴν ἀναγινωσκόμενα

Εὐαγγέλια, συλλεγεῖσαι παρὰ κυροῦ Φιλοθέου Κωνσταντινουπόλεως». Ἀρχ. «Ἡ εἰς τὸν τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον παραβολὴ» κτλ., φ. 1-43. Ὁμιλίαι ἕνδεκα. Εἶτα (φ. 44-56) «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ Ἀλεξίου. Γρηγορίου τοῦ Νύσσης». Ἀρχ. «Ἐχρῆν ὡς ἀληθῶς» κτλ. Εἶτα φύλλα τινὰ ἄγραφα ($56^β$-$60^β$).

Β'. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου λόγος εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, οὗ ἡ ἀρχή· «Χαρᾶς ἡμέρα καὶ εὐφροσύνης», φ. 61.—Εἶτα ὀκτὼ ἀνώνυμοι ὁμιλίαι, ὧν ἡ πρώτη εἰς τὴν Καινὴν Κυριακήν. Ἀρχ. «Ἐπὶ τῇ λαμπροφόρῳ Κυριακῇ» κτλ., φ. $65^α$.— Εἶτα «τοῦ ἁγιωτάτου Φιλοθέου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως», ὁμιλίαι λζ' (φ. 92-209), ὧν ἡ μὲν πρώτη ἐρρήθη Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων (ἀρχ. «Εἰς μαρτύριον προτρέπει» κἑ), ἡ δὲ τελευταία πραγματεύεται περὶ τῆς Θεοτόκου· ταύτης δὲ τῆς ὁμιλίας ἡ ἀρχὴ ἔχει οὕτως· «Ὥσπερ παράδεισος ἄλλος» κτλ.

Γ'. Δύο ὁμιλίαι Φιλοθέου Κωνσταντινουπόλεως. Φύλλ. $210^α$ «Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως». Ἀρχ. «Καὶ πρότερον μὲν παρὰ τῇ Παλαιᾷ Γραφῇ» κτλ.—Φύλλ. $214^β$ «Τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων». Ἀρχ. «Οἱ μὲν παλαιοὶ ἐκεῖνοι» κτλ. Τέλος· «ὁ γὰρ ἀγαθὸς Θεὸς πᾶσιν ἁπλοῖ τὰς ἀκτῖνας τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος - - -».

272. Λειτουργικὸν εὐαγγέλιον τῆς ιβ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων μεμβρανίνων 257, μήκους 0,27, πλ. 0,218. Ἐλλείπει τὸ ἔσχατον φύλλον. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,19 × 0,15) καὶ τετονισμένον διὰ μουσικῶν σημαδοφώνων. Τὸ συναξάριον ἄρχεται ἀπὸ τοῦ 221-ου φύλλου. Τῇ κδ' δεκεμβρίου σημειοῦται μνήμη «τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῇ Πέτρᾳ», τῇ ιβ' φεβρουαρίου «τῶν ἁγίων πατριαρχῶν Μελετίου Ἀντιοχείας καὶ Ἀντωνίου Κωνσταντινουπόλεως», τῇ κβ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη «τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Προτερίου Ἀλεξανδρείας», τῇ ιζ' ἀπριλίου μνήμη «τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ Χαλκηδόνος». Συντομωτάτην περιγραφὴν τούτου τοῦ κώδικος ὅρα παρὰ τῷ Ἐμμ. Ἰωαννίδῃ ἐν τῷ βιβλίῳ· «Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλ. Φιλολογ. Σύλλογος», τ. II, 1864,

σ. 63, ἀριθ. 7. Caspar ὁ Gregory ἡμαρτημένως λέγει, ὅτι ὁ κῶδιξ οὗτός ἐστιν «saec. XIII vel XIV». Prolegomena, σ. 768, ἀριθ. 795.

273. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς δεκάτης ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 205, μήκους 0,255, πλ. 0,195. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30 (0,20×0,13). Φύλλα πρόσθετα τῆς ιδ' ἑκατ. 186-205. Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ γέγραπται σημείωμα ἀπεσβεσμένον, τοιοῦτον· « - - - Ἱεροσολύμων κυρίῳ κυρίῳ Χρυσάνθῳ πρὸς ἀνάγνωσιν - - - ὡς κτῆμα τῆς αὐτῆς μονῆς· ,αψις' [= 1716], ἰουλίου. † Ὁ προηγούμενος καὶ σκευοφύλαξ τῆς - - - μονῆς τοῦ ἁγίου Διονυσίου Ἰωάννης ἱερομόναχος».

1. Πίναξ πρόσθετος τῶν ἀποκρίσεων Ἀναστασίου Ἀντιοχείας. οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Τάδε ἔνεστιν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ», φ. 1

2. «Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου, πατριάρχου Ἀντιοχείας, ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρά τινων ὀρθοδόξων, περὶ διαφόρων ὑποθέσεων». Κεφάλαια κβ'. Ἀρχ. «Ἐρ. Τί ἐστι τὸ σημεῖον τοῦ τελείου χριστιανοῦ; Ἀπόκρισις. Πίστις ὀρθὴ καὶ ἔργα εὐσεβῆ», φ. 2-89. Migne τ. 89, σ. 329.

3. Πίναξ ἀποκρίσεων Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρρου πρός τινα τῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐπισκόπων, φ. 90-98^{α}.

4. «Θεοδωρήτου ἐπισκόπου πόλεως Κύρου, ἑνὸς τῶν ἐν Χαλκηδόνι χλ' ἁγίων πατέρων, πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρά τινος τῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐπισκόπων» ἀποκρίσεις. Ἀρχ. «Ἐρώτησις. Εἰ εἷς ἐστι Θεός» κτλ., φ. 98^{β}-180^{α}. Ἐξεδόθησαν ὑπ' ἐμοῦ ἐν Πετρουπόλει ἔτει 1895-ῳ.

5. Ἀδήλου «ἐπαπορητικὰ κεφάλαια κατὰ Ἰουδαίων» κδ'. Ἀρχ. «α'. Εἰ καθολικὸν ἀγαθὸν ὁ νόμος, διατί παντὶ ἔθνει οὐκ ἐδόθη, ἀλλ' ἑνὶ μόνῳ» κτλ., φ. 170^{β}-173^{α}.

6. «Ἀναστασίου, πατριάρχου Ἀντιοχείας, θεωρία περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα». Ἀρχ. «Οὐ μίαν τινὰ εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ὁ ἄνθρωπος κέκτηται», φ. 173^{α}. Migne τ. 89, σ. 1144.

7. «Ἄλλη θεωρία», ἧς ἡ ἀρχή· «Ὁρᾶται πάλιν ὡς ἐν εἰκόνι τινὶ καὶ τύπῳ» κτλ., φ. 175^{β}. Migne τ. 89, σ. 1148.

8. «Κατὰ πόσους τρόπους τὸ κατ' εἰκόνα; Κατὰ ζ'». 'Αρχ. «Κατὰ τὸ νοερὸν καὶ λογικὸν καὶ αὐτεξούσιον» κτλ., φ. 176β.

9. «Μαξίμου μοναχοῦ τί ἐστιν ὀργὴ Θεοῦ»; 'Αρχ. «'Οργὴ Θεοῦ ἐστι κατὰ μίαν ἐπιβολὴν» κτλ., φ. 176β.

10. «'Αναστασίου, πατριάρχου 'Αντιοχείας, περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα». 'Αρχ. «Τῶν μετὰ τὴν ἄκτιστον καὶ ἄτρεπτον φύσιν πραγμάτων ἐχόντων τὸ τρεπτὸν» κτλ., φ. 178β-181β.

11. «'Ανατόλιος ὁ τῆς Λαοδικέων Συρίας ἐπίσκοπος γενόμενος εἶπεν: Πάσης ἐννεακαιδεκαετηρίδος ἀρχὴν μάρτιον εἶναι» κτλ., φ. 181β-182β.

12. «Περὶ φύσεως ἀνθρώπου λόγος κεφαλαιώδης Νεμεσίου ἐπισκόπου 'Εμέσης». 'Αρχ. «Τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς νοερᾶς καὶ σώματος» κτλ., φ. 182β-185β. Τέλος· «ἀθάνατοι διέμειναν, ἄλλην τῶν ἡμαρτημένων ἀπεκδεχόμε - - - ». Πρβλ. Migne τ. 40, σ. 504 κέ.

13. «Περὶ ἐκκλησιαστικῆς μυσταγωγίας· περὶ τοῦ τίνων σύμβολα κατὰ τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς θείας συνάξεως καθέστηκε. Κυρίῳ Θεοχαρίστῳ Μάξιμος ταπεινὸς μοναχός». 'Αρχ. «Πῶς σοφώτερος γίνεται» κτλ., φ. 186α-199β. Migne τ. 99, σ. 657 κέ.

14. «'Αναστασίου, πρεσβυτέρου καὶ ὁμολογητοῦ, ἑρμηνεία τῶν ἑορτῶν ἐν συντόμῳ». 'Αρχ. «Καὶ ἵνα ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἑορτῶν ἄρξωμαι» κτλ., φ. 199β-205β.

274. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιδ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 513, ὅπερ ἦν πρότερον «Τῆς 'Αγίας 'Αναστασίας». — Ἱερὰ Παράλληλα ἀπὸ τοῦ Α μέχρι τοῦ Ε. Κείμενον ἀκέφαλον καὶ ἐλλιπέστατον· οὕτως ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ τεύχους προαπεκόπησαν 3 φύλλα· ἕτερον πάλιν ἔλλειμμα ἐκ 2 φύλλων ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ 26-ου καὶ τοῦ 27-ου φύλλου· ἕτερον αὖθις ἐξ 8 φύλλων μεταξὺ τοῦ 32-ου καὶ τοῦ 33 φύλλου· ἕτερον πάλιν ἐξ 8 φύλλων μετὰ τὸ 263-ον φύλλον, καὶ πάλιν ἕτερον ἐκ 4 φύλλων μετὰ τὸ 511-ον. 'Αρχ. « - - - λιστα δὲ ἐξεύρηνται διὰ τὰ ὁμοιότροπα, ἤγουν τὰ ἐπὶ ἑνὸς πράγματος πολλαχῶς λεγόμενα· διάφοροι γάρ εἰσι τίτλοι ἐν ἑκάστῳ βιβλίῳ» κτλ., φ. 1α. Εἶτα «πρόλογος τῶν Παραλλήλων», οὗ ἡ ἀρχή· «Κτῆμα

τίμιον ἡ ἀρετή» κτλ., φ. 1α. Εἶτα πίναξ ἀναγραφικὸς τῶν βιβλίων καὶ τῶν τίτλων ἀπὸ τοῦ Α μέχρι τοῦ Ω, φ. 2β-26. Καὶ ὁ πρόλογος καὶ ὁ πίναξ ἐγράφη τῇ ις' ἑκατονταετηρίδι. Τῶν Παραλλήλων ἡ ἀρχὴ ἀκέφαλος οὖσα ἔχει νῦν ὧδε (φ. 7α)· « - - - ἀξίωμα· ἡ φυσική, ἀγαθότης πατήρ, ἡ πάντων ἀρχή· ἡ αἰτία τοῦ εἶναι τοῖς οὖσιν· ἡ ῥίζα τῶν ζώντων ὅθεν προῆλθεν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς» κτλ. Φύλλ. 507β «Στοιχεῖον Ε τοῦ δ' βιβλίου. Κεφάλαιον πρῶτον. Πολλοὶ ἐνόμισαν ὅτι τὸ ἐμφύσημα αὐτὸ ἦν ἡ ψυχή, καὶ ὅτι ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ μετεδόθη τῷ σώματι ἡ ψυχή» κτλ. Τέλος (φ. 513β)· «οὐκ ἐπειδὴ χαλκός εἰσιν, ἀλλ' ἐπειδὴ εἰκὼν τοῦ βασιλέως εἰσίν· οὕτω δὴ καὶ τὸ αἷμα - - - ». Τῶν ἐν τοῖς Παραλλήλοις τούτοις ἀποσπασμάτων οἱ συγγραφεῖς ἐδηλώθησαν ὑπὸ τοῦ καλλιγράφου ἐν ταῖς ᾤαις τοῦ κώδικος.

275. Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον τῆς ἑνδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, μήκους 0,25, πλάτους 0,19· σύγκειται δ' ἐκ φύλλων 304, ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ δίστηλον ἐκ γραμμῶν 25 (0,16×0,115). Ἐν τῇ ᾤᾳ τῆς προσθίας σελίδος τοῦ 8-ου φύλλου γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «Τὸ παρὸν θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἔλαβεν ἀναγνῶναι ὁ ταπεινὸς καὶ ἀνάξιος δοῦλος τοῦδε θείου καὶ ἱεροῦ Εὐαγγελίου Μάξιμος ἱεροδιάκονος· ἦν δὲ γεγραμμένον (κατὰ) τὸ ,ατϟ' [= 1390 !] ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος ,αψοεω [=1775] κατὰ μῆνα ἰαννουάριον». Ἕτερόν τι σημείωμα Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων (23 μαρτίου ,αφκβ' = 1522) δῆλον ποιεῖται, ὅτι οὗτος ὁ κῶδιξ ἐστὶ «τοῦ Ἁγίου Τάφου» (ὅρα φ. 87β). — α') «Ὑπόθεσις κανόνων τῆς τῶν εὐαγγελιστῶν συμφωνίας». Ἀρχ. «Εὐσέβιος Καρπιανῷ» κτλ., φ. 1α-2α. Κείμενον χρυσόγραφον.—β') Δέκα πίνακες τῶν εὐαγγελικῶν κανονίων, κοσμήμασί τε καὶ χρώμασι ποικίλοις καὶ χρυσῷ περικεκοσμημένοι, φ. 2β-7α.—γ') Πίναξ τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου, φ. 7β-8β.—δ') Εἰκὼν ὁλοσέλιδος τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου (φ. 9β), ἀπεικάζουσα αὐτὸν καθήμενον ἐπὶ σκίμποδος πρὸ ἀναλογείου, φέροντος εἱλητὸν ἀνεπτυγμένον, καὶ γράφοντα τὸ κατ' αὐτὸν εὐαγγέλιον. Ἡ εἰκὼν αὕτη περιβέβληται

πλαισίῳ πορφυρῷ.—ε') Κόσμημα τετράγωνον, ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφή· «Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον»· εἶτα τὸ κείμενον αὐτοῦ, φ. 10α κἑ.—ϛ') Κόσμημα τετράγωνον καὶ μετὰ τοῦτο «Κοσμᾶ Ἰνδικοπλεύστου» ὑπομνημάτιον περὶ τοῦ Ματθαίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Οὗτος πρῶτος τῶν εὐαγγελιστῶν» κτλ., φ. 82α-84.—ζ') Ὑπόθεσις χρυσογραφῆς εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἰστέον ὅτι τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον ἑβραΐδι διαλέκτῳ» κτλ., φ. 85. — η') Πίναξ χρυσογραφῆς τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ Μᾶρκον εὐαγγελίου, φ. 86. — θ') Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Μᾶρκον (φ. 87α), ἔχον οὕτω· «Λόγων ὁ Μάρκος τὴν ἀείρρυτον χύσιν | εἰς πλῆθος ἐκκένωσεν ἀντλήσας ὅπως | κόσμος παρηγόρημα τοῦ δίψους λάβῃ».—ι') Ἕτερον ἐπίγραμμα εἰς τὸν Μᾶρκον (φ. 87)· «Ὅσσα περ Χριστοῖο θεηγόρος ἔθνεα Πέτρος | κηρύσσων ἐδίδασκεν ἀπὸ στομάτων | ἐρετίμων, ἐνθάδε Μάρκος ἄγειρε καὶ | ἐν σελίδεσσιν ἔθηκε· τοὔνεκα καὶ | μερόπεσσιν εὐάγγελος ἄλλος ἐδείχθη». — ια') Σελὶς ἄγραφος πορφυροβαφής, φ. 88α. — ιβ') Εἰκὼν τοῦ Μάρκου, φ. 88β.—ιγ') Κόσμημα τετράγωνον καὶ τὸ κατὰ Μᾶρκον εὐαγγέλιον, φ. 89α-135β. – ιδ') «Κοσμᾶ Ἰνδικοπλεύστου» περὶ τοῦ Μάρκου. Ἀρχ. «Οὗτος ὁ δεύτερος» κτλ., φ. 136α. — ιε') Πίναξ χρυσογραφῆς τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ Μᾶρκον εὐαγγελίου, φ. 137-138.—ιϛ') Ἐπίγραμμα εἰς τὸν Λουκᾶν (φ. 138β)· «Λουκᾶ πάρελθε καὶ ξένην φάνον τρίβον | τοῖς ἀσκόπως τρέχουσιν εἰς τρίβον πλάνης, | λαοῖς δὲ δεῖξον ἐν σκότῳ καθημένοις, | οἷον βλέπειν ἔδειξε φῶς Θεοφάνης». — ιζ') Ἕτερον ἐπίγραμμα εἰς τὸν Λουκᾶν (φ. 138β), οὗ ἡ ἀρχή· «Λουκᾶς ἠπιόθυμος ἀκεστορίης ἐπιΐστωρ | ἀθανάτου Χριστοῖο γένος» κτλ. — ιη') Σελὶς πορφυροβαφὴς ἄγραφος, φ. 139α.—ιθ') Εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ, φ. 139β.—κ') Τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον, φ. 140α.—κα') «Κοσμᾶ Ἰνδικοπλεύστου» περὶ τοῦ Λουκᾶ. Ἀρχ. «Οὗτος ὁ Λουκᾶς ὁ τρίτος» κτλ., φ. 216β.—κβ') Πίναξ χρυσογραφῆς τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου, φ. 218α.—κγ') Χρυσογραφὲς ἐπίγραμμα εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην, φ. 218β. «Βροντῆς γόνε, βρόντησον ὑψόθεν μέγα | καὶ σήμανον πῶς ἡ προάρχιος φύσις | Θεὸς βροτός τε καὶ

Θεὸς πάλιν μένει, | δίδου δὲ λύσιν τῶν ὀφλημάτων βίου | Μανουὴλ κοσμοῦντι τὸν χρόνου κύκλον | εὐαγγελιστῶν τῶν σοφοτάτων λόγοις».—κδ') Σελὶς πορφυροβαφὴς ἄγραφος, φ. 219α.—κε') Εἰκὼν τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, φ. 219β.—κς') Κόσμημα τετράγωνον καὶ τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον, φ. 220 κέ.—κζ') Κοσμᾶ Ἰνδικοπλεύστου περὶ τοῦ Ἰωάννου. Ἀρχ. «Οὗτος ὁ θεολόγος Ἰωάννης» κτλ., φ. 275β. — κη') Κόσμημα πιοειδὲς καὶ ἐπιγραφή, ἔχουσα οὕτως (φ. 277α)· «Ἐκλογάδιον τῶν τεσσάρων εὐαγγελιστῶν διά τε τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους τὴν περικοπὴν ἑκάστου εὐαγγελιστοῦ, ἅμα δὲ καὶ τὴν τῶν κεφαλαίων παρασημείωσιν ἀκριβῶς διαγορεῦον· περιέχει δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῷ ἁγίῳ [sic] Πάσχα, τελειοῦν ἐν τῷ μηνολογίῳ». — κθ') «Συναξάριον σὺν Θεῷ ἀρχόμενον ἀπὸ μηνὸς σεπτεμβρίου, μέχρι μηνὸς αὐγούστου», φ. 292-304. Κατὰ τὸ συναξάριον τοῦτο τῇ 15-ῃ σεπτ. ἐτελεῖτο καὶ μνήμη τῆς ς' οἰκουμενικῆς συνόδου· τῇ 17-ῃ σεπτ. μνήμη τοῦ μάρτυρος Εὐλαμπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· τῇ 30-ῃ ὀκτωβρ. μνήμη τοῦ ἁγίου Κυριακοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· τῇ 19-ῃ ὀκτ. Μνάσωνος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· τῇ 27-ῃ ὀκτ. ἄθλησις Ἀρτεμιδώρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· τῇ 29-ῃ μνήμη τοῦ ὁσίου Θεοδούλου· τῇ 8-ῃ ἰαν. ἄθλησις Ἱππολύτου Ῥώμης· τῇ 30-ῇ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ὁσίου Ξενοφῶντος· τῇ 8 φεβρ. τοῦ ὁσίου Μακαρίου· τῇ 2-ᾳ μαρτ. ἄθλησις Ἀμφία καὶ Ἐδεσίου· τῇ 2-ᾳ αὐγ. μνήμη τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἑπτὰ παίδων· τῇ 21 αὐγ. καὶ μνήμη τοῦ μάρτυρος Λουκίου.—Τοῦ κώδικος τούτου βραχεῖαν περιγραφὴν Ἐμμ. Ἰωαννίδου ὅρα ἐν τῷ Ἑλλην. Φιλολογ. Συλλόγῳ, τ. ΙΙ, 1864, σ. 62, ἀριθ. 3.

276. Τεῦχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 94 (μήκους 0,258, πλ. 0,175), ὅπερ ἦν «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου Ἱεροσολυμίτου». Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιδ' ἑκατονταετηρίδος. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23 ἄχρις 26.

Νικηφόρου τοῦ Χούμνου συγγραφαὶ ἐννέα, ὧν αἱ τρεῖς πρῶται ἐλλείπουσιν.

1. Τὸ πέρας τῆς γ' συγγραφῆς. Ἀρχ. « - - - όντων ἀγαγεῖν

καὶ συστήσασθαι δεδυνημένου καὶ σώματα καὶ τόπους, καὶ εἴτι κατ' αὐτὰ καὶ περὶ αὐτὰ ἕτερον ἐπινενόηται» κτλ., φ. 1α.

2. «Ὅτι μήτε ἡ ὕλη πρὸ τῶν σωμάτων, μήτε τὰ εἴδη χωρίς, ἀλλ' ὁμοῦ ταῦτα». Ἀρχ. «Ὕλης γε μὴν εἵνεκα» κτλ., φ. 1β. Boissonade, Anecdota nova. Parisiis 1845, σ. 191-201.

3. «Ἀντιθετικὸς πρὸς Πλωτῖνον» κτλ. Ἀρχ. «Ἐμοὶ τὸ παρὸν σπούδασμα», φ. 11β. Migne τ. 140, σ. 1404.

4. «Προθεωρία» εἰς τὴν 5-ην συγγραφήν. Ἀρχ. «Σκοπὸς ἐν τῷ παρόντι λόγῳ» κτλ., φ. 33α.

5. «Περὶ τῆς θρεπτικῆς καὶ αἰσθητικῆς ψυχῆς καὶ τῶν κατὰ ταύτην κινήσεων καὶ περὶ τῆς λογιστικῆς ἱκανῶς ἐσμεν πρότερον καὶ ἐπισκεψάμενοι καὶ εὑρηκότες». Ἀρχ. «Τοῦ συνήθους ἐμοὶ δεινοῦ», φ. 36β.

6. «Περὶ τοῦ ὅτι μηδὲν ἀδύνατον οὔτ' ἄπορον οὐδέν, οὐδὲ κατὰ λόγους τοὺς φυσικούς, ὕδωρ ἐπάνω τοῦ στερεώματος κατὰ τὴν τοῦ κόσμου γένεσιν ἀποτετάχθαι καὶ μέχρι παντὸς διαμένειν καὶ εἶναι». Ἀρχ. «Πολλῆς δή τινος περὶ τοῦ οὐρανίου σφαιρικοῦ σώματος» κτλ., φ. 71α.

7. «Περὶ τοῦ ἀέρος, τίνι λόγῳ καὶ αἰτίᾳ θερμὸς ὢν τὴν φύσιν, ψυχρὸς ῥιπιζόμενος γίνεται· καὶ περὶ γενέσεως χαλάζης, καὶ περὶ φύσεως ἀνέμων καὶ τῆς λοξῆς τούτων φορᾶς καὶ κινήσεως». Ἀρχ. «Ἀπορεῖς καὶ γνῶναι ζητεῖς», φ. 85β. Boissonade, Anecdota graeca, τ. III, σ. 392-397.

8. «Ἀντιθετικὸς πρὸς τοὺς πάλαι σοφοὺς περὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ τῆς αὐτῆς ἀπορίας, ἑτέρως καὶ μὴ ταὐτὰ εἰρηκότας». Ἀρχ. «Ἃ μὲν ἐγὼ περὶ ἀέρος πληττομένου» κτλ., φ. 89α. Boissonade, Anecdota graeca, τ. III, σ. 398-406. Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ (94β) ὁ τῶν συγγραφῶν τοῦ Χουμνου καλλιγράφος ἔγραψε τὸ «Ὄντος βαθέος τοῦ Νικηφόρου, βαθέα ὑπῆρξε καὶ τὰ νοήματα».

277. Τεῦχος χάρτινον (μήκους 0,248, πλ. 0,176) ἐκ φύλλων 122. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατονταετηρίδος.

1. «Τοῦ ἐν ἱεροδιακόνοις Βενιαμὶν Μιτυληναίου ἀριθμητική». Ἀρχ. «Κάθε πρᾶγμα ὁπου ενεργεῖ» κτλ., φ. 1.

2. [Τοῦ αὐτοῦ] «γεωμετρίας Εὐκλείδου στοιχεῖα». Ἀρχ. «Σημεῖον εἶναι πρᾶγμα χωρὶς καμμίαν ἔκτασιν», φ. 37.

278. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς ιγ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 225, μήκους 0,25, πλ. 0,193· ἦν δὲ τοῦτο ἐκ παλαιοῦ τοῦ Ἁγίου Τάφου. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 40 ἢ 41 (0,17 × 0,135). — «Εὐθυμίου τοῦ μακαριωτάτου (μον)αχ(οῦ) τοῦ Ζυγαβηνοῦ πόνημα. Ἐξήγησις ἀκριβεστάτη καὶ σύντομος τῶν ρν' ψαλμῶν τοῦ προφήτου Δαυὶδ καὶ τῶν ᾠδῶν, ἤγουν τὸ Ψαλτήριον ἡρμηνευμένον». Ἀρχ. «Προοίμιον τῆς ἐξηγήσεως τῶν ᾠδῶν, ἤτοι τοῦ Ψαλτηρίου. Ἐγκώμιον τοῦ Δαυίδ. Πατὴρ τοῦ παρόντος βιβλίου τὸ μὲν ὅλον εἰπεῖν» κτλ. Τέλος· «τὸ καθόλου ἀντὶ τοῦ ὅλως. Εὐλογιτὸς εἶ κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὑπερό - - - ».

279. Τεῦχος μεμβράνινον τῆς ιβ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 232. μήκους 0,25, πλ. 0,185. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,165 × 0,11). Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ δύο σημειώματα· α') «Τὸ αὐτὸ ἠγοράσθη διὰ ἄσπρα 280 ἰουνίω 5 1628 ἡμέρα γ'». β') «Ἐκ γῆς μετέστη πρὸς οὐρανὸν ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ Κύριλλος (μον)αχ(ὸς) ἔτει ͵αχκγ$^{\varphi}$ [= 1623], τῇ ε' νυκτί, τῆς Διακαινησίμου. Αἰωνία ἡ μνήμη γ'».

1. «Ἰωάννου μοναχοῦ Δαμασκηνοῦ λόγος περὶ πῶς δεῖ προσκυνεῖν τὰς ἁγίας καὶ σεπτὰς εἰκόνας, καὶ ὁποῖον σέβας καὶ τιμὴν ἀπονέμειν ταύταις χρή». Ἀρχ. «Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς ἀεὶ τῆς ἑαυτῶν συναισθανομένους ἀναξιότητος» κτλ., φ. 1^{α}.

2. «Κεφάλαια τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ:- Τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ θεοτιμήτῳ πατρὶ Κοσμᾷ, τῷ ἁγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ τοῦ Καϊουμᾶ, Ἰωάννης μοναχός». Ἀρχ. «Τὸ μὲν στενὸν τῆς διανοίας» κτλ., φ. 3^{α}. Εἶτα (φ. 5) «πίναξ ἄριστος τῆς γραφῆς τοῦ βιβλίου. ἀμήν». Κεφάλαια ρνα', ὧν τὸ α' «περὶ τοῦ ὄντος, οὐσίας τε καὶ συμβεβηκότος», τὸ δ' ἔσχατον (φ. 223^{β}) «περὶ ἀναστάσεως». Ἡ «ἔκδοσις ἀκριβὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως» ἄρχεται ἀπὸ τοῦ να' κεφαλαίου (φ. 53^{α}).

3. «Ἀνδρονίκου περιπατητικοῦ περὶ πάθους». Ἀρχ. «Τί ἐστι πάθος; Πάθος ἐστὶν ἄλογος ψυχῆς κίνησις» κτλ., φ. 228^{α}. Τέλος

(φ. 230β)· «ἡ ἐπιθυμία ἀφροδισίας ἀμέτρου». Εἶτα περὶ τῶν εἰδῶν τῆς ἡδονῆς, εὐπαθείας, βουλήσεως, χαρᾶς καὶ ἀρετῶν. Ἀρχ. «Ἡδονῆς εἴδη πέντε· ἀσμενισμός, τέρψις, κήλησις, ἐπιχαιρεκακία, γοητεία. Τί ἐστιν ἀσμενισμός; Ἀσμενισμός ἐστιν ἡδονὴ ἐπὶ ἀπροσδοκήτοις ἀγαθοῖς» κτλ., φ. 230β-231β. Πρβλ. Mullach, Fragmenta philosophorum Graecorum, τ. III, σ. 570 κἑ. Bruno Roesener, Bemerkungon über die dem Andronikos von Rhodos mit Unrecht zugewiesenen Schriften. IV Teil. Schweidnitz 1893, σ. 7 κἑ.

4. «Αἱ διαγνωσθεῖσαι ἐπαρχίαι τῆς γῆς, ἤτοι σατραπίαι εἰσὶν αὗται: - Εὐρώπης μὲν ἐπαρχίαι τριάκοντα τέσσαρες - - -», φ. 231β. Οὕτω λήγει ὁ κῶδιξ.

280. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ. ἐκ φύλλων 88, μήκ. 0,24, πλ. 0,172. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 28 (0,18×0,108). Ἐγράφη ὑπὸ Καλλινίκου τοῦ Φυτιάνου. Ἐν τῇ ᾤᾳ τοῦ 1-ου φύλλου· «Καὶ τόδε Καλλινίκου ἱερομονάχου τοῦ Φυτιάνου». Καὶ πάλιν ἐν τῷ 88-ῳ φύλλῳ· «Ἐκ τῶν τοῦ Καλλινίκου ἱερομονάχου τοῦ Φυτιάνου». Ἐν τῇ ᾤᾳ τοῦ 1-ου φύλλου ὑπάρχει καὶ τύπος σφραγῖδος, ἐν ᾗ κεχάρακται τὸ «† Εὐγενίου ἱερομονάχου Σουμελιώτου· ͵αψξ'» [= 1760].—«Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Θεοφίλου τοῦ Κορυδαλέως ἔκθεσις κατ' ἐπιτομὴν τῆς λογικῆς πραγματείας». Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτω τοῖς ἀνθρώποις τίμιον» κτλ.

281. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 406, μήκους 0,235, πλ. 0,18. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατ. ὑπὸ χειρὸς καλλιγράφου, κατασκευάσαντος ἐν αὐτῷ καὶ πολλὰ περικεκοσμημένα κεφαλαιώδη γράμματα.—«Στιχηράριον καλόφωνον, ποιηθὲν παρὰ κὺρ Γερμανοῦ, ἀρχιερέως Νέων Πατρῶν». Ἐν τῇ ᾤᾳ τῆς πρώτης σελίδος ὑπάρχει τὸ σημείωμα τοῦτο· «Τὸ παρὸν εἰς τὸν καιρὸν τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Δοβλετίου ἐχάθη, καὶ ἔπειτα ἠγοράσθη παρ' ἐμοῦ Ἀθανασίου ἀρχιμανδρίτου Ἁγιοταφίτου Ῥαιδεστηνοῦ 1804». Ἕτερον δὲ σημείωμα δῆλον ποιεῖται, ὅτι πρότερον ὁ κῶδιξ οὗτος ἦν Βενεδίκτου ἱεροδιακόνου Ἁγιοταφίτου.

282. Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον τῆς ιβ' ἑκατονταετηρίδος

ἐκ φύλλων 227, μήκους 0,25, πλ. 0,18. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23 (0,168×0,10 — 0,158×0,105). Ἐν τῷ 1-ῳ φύλλῳ ὑπάρχει πίναξ τῶν κεφαλαίων τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ 2-ῳ φύλλῳ· ἐνταῦθα δὲ ὑπάρχει καὶ κόσμημά τι πιοειδές, ὅλως ἀχρωμάτιστον. Ὁ κῶδιξ οὗτος ὑπέστη φθορὰς σπουδαιοτάτας ἐξ ἀφαιρέσεως πολλῶν αὐτοῦ τετραδίων, καὶ δὴ μεταξὺ τῶν φύλλων 79-80, 119-120, 143-144, 166-167, 182-183 καὶ 206-207. Φύλ. 220β-227β «Συναξάριον ἀρχόμενον ἀπὸ μηνὸς σεπτεβρίου μέχρι μηνὸς αὐγούστου».

283. Τεῦχος χάρτινον, συναπαρτισθὲν ἐκ τετραδίων τῆς ιη' καὶ τῆς ιθ' ἑκατ., ἀνίσου μεγέθους καὶ σχήματος· ἦν δὲ «κτῆμα τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις τοῦ Πτολεμαΐδος Σωφρονίου» (ὅρα φ. 374β).

1. [Διαμαντῆ τοῦ Ῥυσίου ?] διδαχαὶ (φ. 1-342), γραφεῖσαι διὰ χειρὸς Ἰωακεὶμ ἱερομονάχου Προικονησίου μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1714 καὶ 1751. Φύλ. 34 Κυριακὴ α' τῶν Νηστειῶν. Ἀρχ. «Μοῦ ἦλθεν πολλαῖς φοραῖς νὰ παραπονεθῶ» κτλ. Φύλλ. 325 «Εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον· ‚αψμη'». Ἀρχ. «Τοῦτο εἶναι τὸ μέγα, τὸ πολυπόθητον» κτλ.—Ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ 171-ου φύλλου γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «Σημειῶ ἐνταῦθα, ἂν καὶ δὲν πρέπῃ, ὅτι ἐξεφώνησα ἓξ καὶ πεντήκοντα λόγους ἀπὸ τοῦ 1832 ἔτους ἰουνίου λ': 30: ἕως τοῦ τρέχοντος ἤδη ωλϛ' [=1836] μαρτίου κε. εἰς Κωνσταντινούπολιν, Κατάστενον, Γαλατᾶν, Προῦσαν καὶ Τριγλίαν· γράφω δὲ ταῦτα χάριν περιεργείας τε καὶ παρακινήσεως τῶν μετ' ἐμὲ ἀναγνωσόντων τὸ παρόν, ἵνα μὴ ὀκνῶσιν εἰς τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν τοῦτο ἔργον. 1836 μαρτίου 25. Ὁ ἐκ Πηλίου πρωτοσύγκελλος Πλάτων».

2. «Τοῦ λογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Διαμαντῆ λόγος ἐπιθαλάμιος, προσφωνηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς ἐν Σμύρνῃ». Ἀρχ. «Ὡς καλὸν ὁποῦ μοῦ φαίνεται» κτλ., φ. 343.

3. «Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων εἰς κεκοιμημένον». Ἀρχ. «Πολλάκις ἤκουσα πολλοὺς» κτλ., φ. 347.

4. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τεθνεῶτα ἕτερος». Ἀρχ. «Συλλογίζονται οἱ περισσότεροι» κτλ., φ. 350β.

*

5. «Προοίμια τοῦ πρώτου τρόπου τῶν ἐξ ὑπολήψεως ἐπὶ χρηστοῦ πράγματος, ωλα' [=1831] νοεμβρίου ε' ἡμέρᾳ ε'». Πρόσθετον χειρόγραφον τοῦ ἀρχιμανδρίτου Πλάτωνος ἐκ φύλλων 47, ἐν ᾧ περιέχονται προοίμια τῶν αὐτοῦ διδαχῶν. Ἀρχ. «Ἔπρεπε βέβαια, ὦ φιλέορτον» κτλ., φ. 375-398.

284. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,222, πλ. 0,17) ἐκ σελίδων 770, ὧν τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,158 × 0,092).—«Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαυροκορδάτου εἰς τὸ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς ζητήματα» μετὰ πυκνῶν ἐν ταῖς ᾤαις σχολίων. Ἀρχ. «Περὶ τοιαύτην ἄρα καταγινόμεθα» κτλ. Σελ. 770 «Τέλος τοῦ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ Σταγειρίτου:- † Κατὰ τὸ ,αψμδον [=1744] καὶ κοσμοσωτήριον ἔτος φευρουαρίου κδῃ».

285. Τεῦχος χάρτινον ἀκέφαλον, ἐκ φύλλων 237, μήκ. 0,23, πλ. 0,168. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22 (0,16 × 0,095). Ἐγράφη ἔτει 1548-ῳ· ὅρα φύλλ. 237-ον· «Ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ὁ Δαμασκηνὸς ἐν τῇ Ἀδριανουπόλει, διὰ χειρὸς ἐλαχίστου ταπεινοῦ Δημητρίου νοταρίου Θεσσαλονίκης· καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες ταύτην τὴν βίβλον εὔχεσθαι [sic] καὶ μὴ καταρᾶσθε. ἐν ἔτει ,ζνςῳ, ἐν μηνὶ ἰουνίῳ αῃ». Ἀντίγραφον ἀγνώστου μοι ἐκδόσεως ἔργων τινῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. α') «Ὁ αὐτὸς τοῖς φιλέλλησι». Ἀρχ. «Ὅπερ ἤδη ἔμπροσθεν ἐπὶ τῆς ἄλλης τῶν Ἑλλήνων παιδείας ἐποιήσατε» κτλ., φ. 1α. β') «Ἐκ τῶν τοῦ Σουΐδα» περὶ τοῦ Δαμασκηνοῦ, φ. 3β. γ') «Τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ θεοτιμήτῳ Κοσμᾷ, ἁγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Μαϊουμᾶ, Ἰωάννης χαίρειν». Ἀρχ. «Τὸ μὲν στενὸν τῆς διανοίας» κτλ., φ. 4α. δ') «Τοῦ μακαριωτάτου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἔκδοσις ἀκριβὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως», φ. 53β. ε') «Ἰωάννου ταπεινοῦ μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου, τοῦ Δαμασκηνοῦ, περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων, ὅπως αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γινόμεναι λειτουργίαι καὶ εὐποιίαι τούτους ὀνίνησιν». Ἀρχ. «Τὰ τῶν βρωμάτων ἡδέα», φ. 221.

286. Τετράδια Σωφρονίου ἱεροδιακόνου τοῦ Λεσβίου. — α') Φύλλα 30 + 12. Φωτίου Ἀλεξανδρίδου «ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης».—β') Φύλλα 6. Ἐπιστολαὶ πρὸς ἀνωνύ-

μους ἀρχαϊστὶ γεγραμμέναι. — γ') Φύλλα 63+71. «Ἡ ἱερὰ ἑρμηνευτικὴ ὑπὸ τοῦ ἱεροδιδασκάλου κ. Ἐπιφανίου Ματτέου», ἣν ἀντέγραψεν ἔτει «1869 ἰανουαρίου 18 Σωφρόνιος ἱεροδ. Λέσβιος». Ἀρχ. «Ἱερὰ ἑρμηνευτική. Ἐὰν τὸ ἔτυμον τῆς λέξεως παρατηρήσωμεν» κτλ. — δ') Φύλλα 30. «Ἐκκλησιαστικὴ ῥητορικὴ ὑπὸ τοῦ ἱεροδιακόνου κ. Βενιαμὶν (Ἰωαννίδου). 1868. Σωφρόνιος ἱεροδιάκονος». Ἀρχ. «Ὑπὸ τὸ ὄνομα λόγος ἐν τῇ ῥητορικῇ» κτλ.— ε') Φύλλα 5. «Λόγος ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐλλ. ἀρχιδ. καὶ σχολάρχου τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῶν Ἱεροσολύμων κ. Φωτίου Λεσβίου κατὰ τὴν ἑορτὴν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, ἰαν. 18, ͵αωξθ'». Ἀρχ. «Λαμπρὰν καὶ πάλιν ἑορτὴν» κτλ. — ς') Φύλλα 91. «Ἐγχειρίδιον ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου». Ἀρχ. «Ἡ ἔννοια τῆς ἐκκλησίας» κτλ.—ζ') Τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Φωτίου Ἀλεξανδρίδου τετράδια τέσσαρα (16-19).—η') Φύλλα 18. Σημειώσεις εἰς τὸν Ἡρόδοτον, εἰς τὸν Πλάτωνος Φαίδωνα καὶ εἰς τὸν Θουκυδίδην.

287. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ. ἐκ φύλλων 287, μήκ. 0,218, πλ. 0,262. Ἐν τῷ 266-ῳ φύλλῳ Μελέτιος ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἔγραψεν ἰδίᾳ χειρὶ τὴν αὐτῷ συνήθη ἀράν, πρὸς διάσωσιν καὶ τούτου τοῦ τεύχους.

1. Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου πονημάτια ἐννέα. α') «Περὶ ἀλλοιώσεως τῆς ἐν τῇ ψυχῇ γινομένης ἐν παντὶ καιρῷ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ σκότους, καὶ ἐκβιασμὸς ἐν τοῖς δεξιοῖς καὶ ἀριστεροῖς γενόμενος· λόγος προσευχῆς δεόμενος: ἐκ τοῦ μζ^{ου} λόγου τοῦ ἁγίου Ἰσαὰκ Σύρου». Ἀρχ. «Ἴδωμεν, ὦ ἀγαπητοί, ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν», φ. 1α.

β') «Κεφάλαια μικρά, ἐν οἷς ὑπάρχουσι νόες παρηλλαγμένοι· ἐν οἷς διδάσκει τὴν βλάβην τοῦ ζήλου τοῦ μωροῦ, τοῦ ὡς ἐν προσώπῳ τοῦ Θεοῦ τὸν φόβον τε καὶ τὴν βοήθειαν τὴν ἐκ τῆς πραότητος σὺν ἄλλοις τρόποις. Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Ἰσαὰκ λόγος μη'». Ἀρχ. «Ἄνθρωπος ζηλωτής» κτλ., φ. 3β.

γ') «Περὶ λογισμῶν ἀκουσίων πονηρῶν, τῶν ἐκ τῆς λύσεως καὶ ἀμελείας τῆς πρὸς αὐτὸν τὸν λογισμὸν τικτομένης· λόγος μθ'». Ἀρχ. «Εἰσί τινες οἱ ἐρείδοντες» κτλ., φ. 14.

δ΄) «Ἑρμηνεία τῶν τρόπων τῆς ἀρετῆς, καὶ τίς ἐστιν ἡ ἰσχὺς ἑκάστου αὐτῶν, καὶ τίς ἐστιν τῆς διαφορᾶς ἑκάστου αὐτῶν· τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Ἰσαὰκ λόγος ν΄». Ἀρχ. «Ἡ ἀρετὴ ἡ σωματικὴ» κτλ., φ. 21β.

ε΄) «Περὶ καθάρσεως σώματος καὶ ψυχῆς καὶ νοός· λόγος να΄». Ἀρχ. «Ἡ καθάρσις τοῦ σώματος», φ. 26α.

ϛ΄) «Λόγοι ἀντιληπτικοὶ καὶ ὑποθέσεις ὠφέλιμοι, πεπληρωμένοι τῆς σοφίας τοῦ ἁγίου πνεύματος· ὧν ἡ ἀρχὴ περὶ πίστεως· τοῦ αὐτοῦ λόγος νβ΄». Ἀρχ. «Ἡ πίστις ἐστὶν ἡ θύρα τῶν μυστηρίων», φ. 26β.

ζ΄) «Περὶ μετανοίας· τοῦ αὐτοῦ λόγος νγ΄». Ἀρχ. «Χάρις μετὰ χάριν», φ. 27β.

η΄) «Πόσον γίνεται τὸ μέτρον τῆς γνώσεως, καὶ πῶς τὰ μέτρα τῆς ὀρθοδόξου καθαρᾶς καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως· λόγος νδ΄». Ἀρχ. «Ἔστι γνῶσις προηγουμένη τῆς πίστεως», φ. 31α.

θ΄) «Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Ἰσαὰκ περὶ τοῦ πῶς δεῖ ψάλλειν ἀσυγχύτως· λόγος νϛ΄». Ἀρχ. «Θέλεις τρυφῆσαι ἐν τῇ στιχολογίᾳ», φ. 35α.

2. «Βαρλαὰμ μοναχοῦ καὶ φιλοσόφου σύντομος καὶ ἀκριβὴς θεολογία περὶ τῆς ἁγίας τριάδος. Ἐρωταποκρίσεις ὡραῖαι περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως». Ἀρχ. «Ἐπὶ τῆς θεολογίας» κτλ., φ. 36β.

3. «Ἡ δίδυμος ἐκ πατρὸς ἀκτίς», ἤτοι περὶ τῆς ἐκ πατρὸς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος, φ. 39β.

4. Συλλογὴ συμβόλων τῆς πίστεως, φ. 44β.

5. «Περὶ τῶν θείων μυστηρίων, καὶ ὅτι οὐ δι᾿ ἀζύμου τὸ μυστήριον ἐποίησεν ὁ Χριστὸς καὶ οἱ αὐτοῦ μαθηταί, ἀλλὰ δι᾿ ἐνζύμου· πόνος καὶ συλλογὴ ἐκ τῶν θείων Γραφῶν Ἀγγέλου Γρηγορίου». Ἀρχ. «Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος», φ. 52α. Ἐν ταῖς μαρτυρίαις φέρεται καὶ «Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου περὶ ἀζύμου καὶ ἐνζύμου συλλογιστικὴ ἀπόδειξις». Ἀρχ. «Φησὶ γὰρ ὁ τῆς νίκης φερώνυμος», φ. 62β. Εἶτα· «Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι διὰ τὴν ἄσπορον τοῦ Χριστοῦ γέννησιν δεῖ προσφέρειν ἄζυμον». Ἀρχ. «Ἀλλὰ καὶ τοῦτο φασί τινες αὐτοὺς λέγειν», φ. 78β.

6. «Ἀπόδειξις ὅτι οὐκ ἀπέλαβον οἱ ἅγιοι τὴν βασιλείαν τῶν

οὐρανῶν, οὔτε οἱ ἁμαρτωλοὶ τὴν κόλασιν, ἀλλ' ἐστὶ τοῦτο καιροῦ μέλλοντος, κατὰ τὰς θείας Γραφάς· πόνος καὶ συλλογὴ ἐκ τῶν θείων Γραφῶν Ἀγγέλου Γρηγορίου». Ἀρχ. «Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι» κτλ., φ. 88α.

7. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μάρκου, μητροπολίτου Ἐφέσου, λόγος καὶ ἀκριβὴς διάλεξις». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ μετὰ ἀγάπης ἀποκρίνασθαι» κτλ., φ. 117β.

8. Τοῦ αὐτοῦ ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ζήτημα α'. Ἐπειδὴ σαφέστερον ἡμᾶς ἀπαιτεῖτε» κτλ., φ. 194α.

9. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «ἐρωταποκρίσεις». Ἀρχ. «Τὸ αὐτόχρημά ἐστιν ἡ ψυχὴ» κτλ., φ. 214.

10. «Συνοπτικὴ ἐξήγησις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας παρὰ τοῦ ἐν διδασκάλοις κυρίου Μελετίου Τζηρίγου θεολόγου καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου κήρυκος, αἰτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν Μοσχοβίᾳ πατριαρχεύοντος Νίκωνος». Ἀρχ. «Πολλὴν εὐχαριστίαν ἐδώκαμεν», φ. 225-266. Τὰ κατόπι τέσσαρα φύλλα (267-270) ἄγραφα.

11. «Διάλογος μαθητοῦ καὶ διδασκάλου, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν, περί τινων ἀναγκαίων καὶ χρησίμων ἐς τὰ μάλιστα πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις». Ἀρχ. «Δ(ιδάσκαλος). Τίνος χάριν, ὦ παῖ, ὧδε παραγέγονας», φ. 271-286.

12. «Ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ πάπας κεφαλὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Ζώντων τοῦ τε Πέτρου καὶ Κλήμεντος», φ. 287.

288. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ. ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 517, μήκ. 0,22, πλ. 0,162. Χρυσόδετον καὶ λίαν φιλοκάλως γεγραμμένον, κεκοσμημένον δὲ ταινιοειδέσι τισὶ κοσμήμασι καὶ πολλοῖς κεφαλαιώδεσι πεφαντασμένοις γράμμασι. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,165×0,102). Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κώδικος ὑπάρχει φύλλον πρόσθετον, ἐν ᾧ γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «† Ἐκ τῆς βιβλιοθήκης καὶ τόδε τοῦ Παναγίου Τάφου, καὶ ὁ ἀφαιρησόμενος ἢ ὁ ἐκβαλὼν ἔξω τῆς θύρας τοῦ Μετοχίου, καὶ ὁ δοὺς καὶ ὁ λαβὼν ἀφωρισμένος εἴη παρὰ Θεοῦ κυρίου παντοκράτορος. † Ὁ Ἱεροσολύμων Μελέτιος».—«Θέατρον πολιτικόν, ἐν ᾧ ἐπιμελῶς διατάττεται τί πρέπει νὰ κάμῃ καὶ ἀπὸ

τί νὰ ἀπέχῃ ὁ ἡγεμών»· ἑρμηνευθὲν ἐκ τῆς λατινίδος ὑπὸ Νικολάου τοῦ Μαυροκορδάτου καὶ τύποις ἐκδοθὲν τὸ πρῶτον ἐν Λειψίᾳ ἔτει 1756-ῳ, εἶτα πάλιν αὐτόθι ἔτει 1766-ῳ καὶ κατόπι δὶς ἐν Βενετίᾳ ἔτει 1776-ῳ καὶ 1802-ῳ. Ὅρα Π. Λάμπρου Κατάλογον β' σπανίων βιβλίων. Ἀθήνησι 1864, σ. 19, 25 καὶ 38.

289. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 403, μήκους 0,22, πλ. 0,26. Κακογεγραμμένον· ἔν τινι φύλλῳ, ὅπερ ἦν ἐξ ἀρχῆς ἄγραφον, ἀναγινώσκεται τὸ «✝ Ὁ Καισαρείας Παρθένιος».—α') «Ἀπανθίσματα ἐξ ἀπροόπτου τινὸς διαθέσεως εἰς τὰς ἐπιστολὰς τοῦ μακαρίου Παύλου, συλλεγέντα ὡς ἦν ἡμῖν ἐφικτόν».—β') Τεμάχη ἑρμηνευτικὰ εἰς τὸ Ἑξαήμερον.—γ') Βασιλείου Καισαρείας ὁμιλίαι.

290. Μαθηματάριον χάρτινον ἐκ φύλλων 630, μήκους 0,22, πλ. 0,16. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος.

1. Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, φ. 1-17. Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου ἐγράφη τῇ ιη' ἑκατ. τὸ «Sapientissimo, ad admodum reverendo sacri concionatorum ordinis presbytero F. Michaeli Lequien. Lutetiae Parisiorum. Ὁ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ πατριάρχης Χρύσανθος, τῷ αἰδεσιμωτάτῳ, τιμιωτάτῳ καὶ σοφωτάτῳ διδασκάλῳ κυρίῳ φρὰ Μιχαὴλ Λεκουϊέν, ἐκ τῆς τῶν κηρύκων τάξεως, ἀποστολικὴν εὐλογίαν καὶ ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν μετὰ καὶ τῆς θείας χάριτος».

2. Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς ἕνεκεν, καὶ σχόλια καὶ κατὰ λέξιν ἑρμηνεία εἰς τὸν αὐτὸν ἀπολογητικὸν λόγον ὑπὸ Σεβαστοῦ τοῦ Κυμινήτου, φ. 20-64. Μετὰ τὸ κείμενον γέγραπται τὸ «Ἐτελειώθει [sic] ἐν Κωνσταντινουπόλει παρ' ἐμοῦ Ἀμβροσίου τοῦ εὐτελοῦς· ἐξηγήθη δὲ παρὰ Σεβαστοῦ. εἴληφε τέρμα ἐν μηνὶ ἰωνίῳ [sic] ια'».

3. Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ «ἴαμβοι παραινετικοὶ μονόστιχοι, κατὰ στοιχεῖον», μετὰ τῆς ψυχαγωγικῆς αὐτῶν ἑρμηνείας τοῦ Σεβαστοῦ, φ. 65.

4. Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ λόγοι ἓξ σὺν τοῖς σχολίοις

καὶ τῇ κατὰ λέξιν ἑρμηνείᾳ τοῦ Σεβαστοῦ, φ. 66-187. α') Λόγος εἰς τὴν βραδυτῆτα, φ. 66. β') Εἰς τὴν Καινὴν Κυριακὴν καὶ εἰς τὸν μάρτυρα Μάμαντα, φ. 87. γ') Εἰς τὴν Πεντηκοστήν, φ. 93. δ') Εἰς τὰ Φῶτα, φ. 106. ε') Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα, φ. 120β. ς') Εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον, φ. 160β. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

5. «Συναγωγὴ καὶ ἐξήγησις ὧν ἐμνήσθη ἱστοριῶν ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος ὁ Θεολόγος» ἐν τῷ 1-ῳ καὶ ἐν τῷ 2-ῳ στηλιτευτικῷ λόγῳ, φ. 188-228. Ἱστορίαι ϥη'+κε'.

6. «Περὶ ἐπωνυμίας πόλεων καὶ τόπων». Ἀρχ. «Ἀμαὶ πόλις, ἡ νῦν Χρυσούπολις. Ἀπολλωνία, ἡ νῦν Ἱερισσός, ἥτις καὶ Ὄλυνθος ἐλέγετο» κτλ., φ. 229-231.

7. Συνεσίου ἐπιστολαὶ σὺν τοῖς σχολίοις καὶ τῇ κατὰ λέξιν ἑρμηνείᾳ τοῦ Σεβαστοῦ, φ. 232-356.

8. Λουκιανοῦ διάφορα πονημάτια μετὰ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας, φ. 357β κέ.

9. «Συνεσίου εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκάδιον περὶ βασιλείας· ἐξήγησις κατὰ σύνταξιν», φ. 404.

10. Ἰσοκράτους λόγοι τινὲς μετὰ ψυχαγωγίας, φ. 444.

11. «Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον παραίνεσις, λόγος α'. Ἐξήγησις παρὰ Βησσαρίωνος Μακρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων καὶ ἡμετέρου διδασκάλου ἐκδοθεῖσα», φ. 519.

12. «Τίμων ἢ μισάνθρωπος Τίμων· ἐξήγησις τοῦ ἡμετέρου διδασκάλου», φ. 530β.

13. «Προλεγόμενα διὰ τὸν χάτμανον τῆς Ῥωσίας». Ἀρχ. «Τόσον δηλοῖ χάτμανος καὶ βοϊβώνδας, ὅσον ἡγεμὼν καὶ στρατηλάτης», φ. 551. Τέλος· «διὰ νὰ λέγωμεν πῶς ἐξαναγύρισεν ἡ χρυσῆ γενεὰ εἰς τοὺς ὑστέρους τούτους καιρούς μας, εἰς τὸν ὄγδοον ἔσχατον τοῦτον αἰῶνα, ἡγεμονεύοντος καὶ ἐπιστατοῦντος τῆς Μολδοβλαχίας τοῦ ἐνδοξοτάτου καὶ εὐλαβεστάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου βοϊβώνδα κυρίου κυρίου Ἰωάννου Εὐστρατίου Νταμπίζα, ὄν, Κύριε, φύλαττε σὺν τῷ στρατοπέδῳ του εἰς ἔτη πολλὰ καὶ σωτήρια· ἢ μὴν ἀμήν, γένοιτο».

14. Περὶ συντάξεως ῥημάτων, φ. 557.

15. Θεματογραφία, φ. 565.

16. Λουκιανοῦ διάλογοι νεκρικοὶ καὶ τούτων ἑρμηνεία κατὰ λέξιν, φ. 605-630.

291. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 310, μήκους 0,215, πλ. 0,164. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23 (0,16×0,12). Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ 1-ου φύλλου· «Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις κτῆμα τοῦ εὐτελοῦς Σωφρονίου Πτολεμαΐδος».

1. Ἰωσὴφ τοῦ Βρυεννίου λόγοι, φ. 1-237. Λόγος πρῶτος, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ἰωσὴφ (μον)α(χοῦ), ᾧ ὄνομα Βρυέννιος τὸ ἐπώνυμον, διάλεξις πρώτη περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως μετὰ τοῦ λατινόφρονος Μαξίμου, τῆς τάξεως τῶν κηρύκων· γέγονε δὲ περὶ τὴν περίφημον Κρήτην ἐπ' ἀκροάσει πάσης τῆς ἐκεῖ μητροπόλεως». Ἀρχ. «Χαίροις, Ἰωσήφ. Εἴθε. Μάξιμος. Πῶς ἔχεις» κτλ.—Φύλ. 227 «Τοῦ αὐτοῦ λόγος κα'· περὶ τῆς θείας τριάδος» κτλ. Ἀρχ. «Πρὸ τριῶν ὡρῶν ἤκουσταί μοι» κτλ. Ἄγραφα φύλλα· 238, 239.

2. «Συναγωγὴ τῶν ἀναγωγικῶς ἑρμηνευομένων ῥητῶν τῆς παλαιᾶς ἁγίας Γραφῆς, ἐρανισθεῖσα κατὰ σύνοψιν καὶ σαφεστέραν ἀπαγγελίαν ἔκ τε τῶν τοῦ θεσπεσίου Κυρίλλου καὶ τῶν τοῦ μεγάλου Μαξίμου καὶ λοιπῶν ἐξηγητῶν ἁγίων πατέρων», φ. 240-300. Φύλλα ἄγραφα· 301-304.

3. «Ἐκ τῶν Βριγενίου βιβλίων περὶ τῶν κατὰ Λατίνους αἱρέσεων κεφάλαια λε'», φ. 305-310.

292. Χάρτινα τετράδια τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος, ἀποτελοῦντα φύλλα ἠριθμημένα 241· οἷς προσετέθησαν ἕτερα δύο, περιλαβόντα ἐν ἑαυτοῖς πίνακα λεπτομερῆ τῶν ἐν αὐτοῖς τούτοις τοῖς τετραδίοις ὑποθέσεων. — Ἀνωνύμου διδαχαί, ὧν ἡ πρώτη ἐρρήθη Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Ἀρχ. «Δεσποτικὴν καὶ βασιλικὴν πανήγυριν ἑορτάζομεν σήμερον» κτλ. — Φύλ. 27 Λόγος εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον, ῥηθεὶς ἔτει 1612-ῳ. Ἀρχ. «Ἀδελφοί, ἐκεῖνοι οἱ τεχνῖται καὶ οἱ πραγματευτάδες» κτλ. — Φύλ. 87 Ἐπιστολὴ νουθετικὴ πρός τινα Μᾶρκον μοναχόν. — Φύλ. 88 Διδαχὴ περὶ

τῶν δέκα λεπρῶν, ἧς ἀρχή· «Καλὰ πῶς ὁ ἀστέρας ὁ αὐγερινὸς» κτλ. Ἐρρήθη τῇ 19 ἰαν. 1617. — Φύλ. 161 Διδαχὴ λεχθεῖσα ἐν τῇ μονῇ τοῦ ὄρους Σινᾶ. Ἀρχ. «Ἀδελφοί, τὰ γὰρ καλὰ ἔργα» κτλ. — Φύλ. 213 Ἐγκώμιον εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Θαυμαστὸν καὶ ὡραιόμορφον παράδεισον» κτλ.—Φύλ. 217 Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὦ πόλις Ἱερουσαλὴμ θαυμαστὴ» κτλ. — Φύλ. 204 Διδαχὴ γενομένη ἐν τῇ λαύρᾳ τοῦ ὁσίου Σάβα.

293. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 596, μήκους 0,215, πλ. 0,162. Ἐγράφη ὑπὸ διαφόρων χειρῶν. Ἐν τῇ ἀρχῇ κεῖται πίναξ ἀναγραφικὸς τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει περιεχομένων ὑποθέσεων, καὶ τὸ σημείωμα τοῦτο· «Ἀφιερώθη τὸ παρὸν παρ' ἡμῶν τῷ Παναγίῳ Τάφῳ· ἐχέτω δὲ τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα κτλ. † Ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Χρύσανθος». Ἐν τῇ ᾤᾳ τοῦ 1-ου φύλλου· «Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τοῦ διδασκάλου Μάρκου». — Γερασίμου τοῦ Παλλαδᾶ, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, διδαχαὶ καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ 81. Ἀρχ. «Τοῦ αὐτοῦ Γερασίμου εἰς τὸν πλούσιον καὶ Λάζαρον. Καταισχύνουσι τὰ καυστικὰ ὑψώματα» κτλ.

294. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 198, μήκους 0,218, πλ. 0,162. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23-24. Ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ τεύχους· «Ἐκ τῶν τοῦ διδασκάλου Ἀνανίου ἀφιερώθη τῷ Παναγίῳ Τάφῳ κατὰ τὸ ͵αψο' [= 1770] ἔτος» κτλ.

1. Ἀρριανοῦ ἱστοριῶν ἀναβάσεων Ἀλεξάνδρου βιβλία ζ', φ. 1-140.

2. «Ἀρριανοῦ Ἰνδικά· ἢ καὶ οὕτως· Ἀρριανοῦ Ἀλεξάνδρου ἀναβάσεως ἱστοριῶν ὀγδόη», φ. 141-167^{α}.

3. «Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῶν Ἀρριανοῦ συγγραμμάτων ἐκλογαί», φ. 167^{β}.

4. «Ἀρριανοῦ ἐπιστολὴ πρὸς Ἀδριανόν, ἐν ᾗ καὶ περίπλους Εὐξείνου Πόντου», φ. 176^{α}.

5. «Εἰς τὸν τοῦ Ἀρριανοῦ περίπλουν τοῦ Εὐξείνου Πόντου,

λατινιστὶ μεθερμηνευθέντα καὶ ἐξηγηθέντα ὑπὸ Γουλιέλμου τοῦ Στουκίου», ἐπίγραμμα Φραγκίσκου Πόρτου τοῦ Κρητός. Ἀρχ. «Ἀρριανὸς βασιλεῦσιν ἔγραψέ ποτ'» κτλ., φ. 184β.

6. Φραγκίσκου Πόρτου ἕτερον ἐπίγραμμα εἰς τὸν αὐτὸν Στούκιον. Ἀρχ. «Δῖε Λαερτιάδη» κτλ., φ. 187β.

7. «Ἀρριανοῦ περίπλους τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης». Ἀρχ. «Τῶν ἀποδεδειγμένων ὅρμων», φ. 188-198.

295. Τετράδια χάρτινα διαφόρων γραφῶν τῆς ιζ' ἑκατοντ. Φύλλα 639. Διδαχαὶ 66, ὧν αἱ πλείους αὐτόγραφοι Παϊσίου τοῦ Λιγαρείδου. Ἀρχ. «Τριῶν λογιῶν δοῦλοι εὑρίσκονται εἰς τὴν φύσιν τῶν ὄντων» κτλ.—Φύλ. 225 Λόγος ἀνώνυμος εἰς τὸν τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον, ῥηθεὶς ἔτει 1681-φ.— Φύλ. 468 Ἀδήλου «ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν Παρασκευήν· ͵αχνδ' [= 1654] ἐν Τρίκκῃ». Ἀρχ. «Φαίνεται, τιμιώτατοι, πῶς ἡ μεγαλόπολις Ῥώμη» κτλ.—Φύλ. 526 κὲ Παράφρασις βίου τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ, συγγραφέντος ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ Νύσσης.

296. Χάρτινα τετράδια τῆς ιζ' καὶ τῆς ιη' ἑκατ. Φύλλα 240. Συλλογὴ διδαχῶν αὐτογράφων, ὧν τινες Λαυρεντίου τοῦ Καββάκου. Ἐν τῇ ἀρχῇ, μετὰ τὸν πίνακα τῶν διδαχῶν, ὑπάρχει ὁμιλία τις ἀνεπίγραφος, ἧς ἡ ἀρχή· «Ὅταν λογιάσω» κτλ.—Φύλ. 80-83 Ὁμιλία ῥηθεῖσα τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πατέρων (20 ἰαν. 1658). Ἀρχ. «Καθ' ὃν τρόπον ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου σύρνει τὸ ἡλιοτρόπιον» κτλ. — Φύλ. 84 «Ὁμιλία ἑτέρα εἰς τὴν ια' Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ». Ἀρχ. «Εἰς τὰ τῆς ἄλλης ὁμιλίας ἀπόρρητα ζητήματα ἐκαταλάβαμεν» κτλ. Μετὰ τὸ κείμενον· «1660 δεκεμβρίῳ 18 ἐν Κωνσταντινουπόλει. † Λαυρέντιος ἱερομόναχος Καββάκος».—Φύλ. 10 Διδαχὴ ἀνώνυμος, ῥηθεῖσα ἔτει «1708 δεκεμβρίῳ 13 εἰς τὸν Ἅγιον Φώτιον». Ἀρχ. «Δὲν εἶναι τόσον θαῦμα νὰ θαμπώσῃ» κτλ.—Φύλ. 120 Ἀνεπίγραφος ὁμιλία, γραφεῖσα ἔτει «1693 φευρουαρίῳ 5». Ἀρχ. «Δύο καράβια βλέπεις καὶ ἀρμενίζουν» κτλ.—Φύλ. 190 «1632 ὁμιλία εἰς τὸν τελώνην καὶ Φαρισαῖον». Ἀρχ. «Πολλὰ μεγάλον καὶ φαρμακερὸν» κτλ.—

Φύλ. 221 Διδαχὴ ἀνώνυμος τῇ Κυριακῇ τῆς Χαναναίας, ῥηθεῖσα ἔτει «1708 νοεμβρίῳ 7, εἰς τὸν Σωτῆρα».

297. Χάρτινα τετράδια τῆς ιζ′ καὶ ιη′ ἑκατ. Φύλλα 324. Συλλογὴ διδαχῶν αὐτογράφων, ὧν αἱ πλείους Λαυρεντίου τοῦ Καββάκου. — Φύλ. 1α «Λόγος εἰς τὴν α′ Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πάντων. Ἀνθίμου Κυπρίου». Ἀρχ. «Θεωρῶ τὴν πρόθυμον ὄρεξιν» κτλ. — Φύλ. 11-39 Γράψιμον τοῦ Καββάκου. Ἀπὸ φ. 11 ὁμιλία τῇ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας, ἧς ἡ ἀρχή· «Τὰ θνητὰ πρὸς τὰ ἄφθαρτα» κτλ. Μετὰ τὸ κείμενον· «1661 ἐν Κωνσταντινουπόλει. Λαυρέντιος ἱερομόναχος Καββάκος Χῖος». Ἀπὸ φ. 32 ὁμιλία εἰς τὴν α′ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, ἧς ἡ ἀρχή· «Μεγάλην παραμυθίαν ἔρχομαι σήμερον νὰ σοῦ φέρω» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «1661 μαρτίῳ 3 ἐν τῷ Πατριαρχείῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. † Λαυρέντιος ἱερομόναχος Καββάκος ὁ Χῖος».— Φύλ. 51-89 Γράψιμον ἀδήλου· ὁμιλίαι τῶν ἐτῶν 1700, 1707. 1709.—Φύλ. 90-97 Λαυρεντίου Καββάκου ὁμιλία εἰς τὴν β′ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, ῥηθεῖσα ἐν τῷ Γαλατᾷ μηνὶ φεβρουαρίῳ τοῦ 1661-ου ἔτους.—Φύλ. 203-219 Δύο ὁμιλίαι τοῦ αὐτοῦ Καββάκου· τούτων μία ἐρρήθη ἔτει «1661 μαρτίῳ 17, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τῶν Μπουστανίων ἐν Γαλατᾷ».

298. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη′ ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 154, μήκους 0,218, πλ. 0,168. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,162×0,118). Ἀντίγραφον ἐπίσημον ἐν συνόδῳ κυρωθέν. Ἔνδον τῆς πρώτης πινακίδος ἀναγινώσκεται τὸ «Τῷ μακαριωτάτῳ καὶ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κυρίῳ Παρθενίῳ ἐπιδοθείη».—Πρᾶξις τοπικῆς συνόδου, γενομένης ἐν Κωνσταντινουπόλει (1756), κατακρινάσης τὸ λατινικὸν βάπτισμα καὶ δογματισάσης ὅτι δεῖ ἀναβαπτίζεσθαι τοὺς ἐκ Λατίνων προσερχομένους εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Καθολικὴν Ἐκκλησίαν· διαιρεῖται δὲ ἡ πρᾶξις αὕτη εἰς κεφάλαια οβ′, κατὰ τὸν προτεταγμένον αὐτῶν πίνακα (φ. 1-19), ὧν τὸ α′ ἀποδείκνυσιν, ὅτι «τὸ βάπτισμα, ᾧ κέχρηται ἡ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία εἰς κάθαρσιν ἁμαρτιῶν ἡμῶν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐστι· πᾶς δὲ ὃς ἂν τὸ θεόθεν

δοθὲν μυστήριον τοῦ βαπτίσματος ἀθετήσας ἀνθρωπίνην κατασκευὴν μυστηρίων ἀντὶ θείου βαπτίσματος λάβῃ, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν». Τὴν πρᾶξιν ταύτην ἐκύρωσεν ἰδίᾳ χειρὶ (ὅρα φ. 1 καὶ 154) «Κύριλλος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης», καὶ «Ματθαῖος ἐλέῳ Θεοῦ πάπας καὶ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας».

299. Χάρτινα τετράδια τῆς ιζ' καὶ τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος. Φύλλα 293. — Τύποι διαφόρων ἐπιστολῶν. Ἀρχ. «Οἱ μὲν χυδαῖοι καὶ ἀγελαῖοι σᾶς πλέκουν ἐγκώμια», φ. 1-7. — «1708 μαρτίου ἐν Πάτμῳ, ἐκ τοῦ Γαβριὴλ Σεβήρου ἐκ Μονεμβασίας, μητροπολίτου Φιλαδελφείας», ἐκλογαί, φ. 11 κέ. — Θέσεις περὶ συντάξεως.—Ὁμιλίαι Σεβαστοῦ τοῦ Κυμινήτου. — Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ διάφορα πονημάτια ἡρμηνευμένα ὑπὸ Σεβαστοῦ τοῦ Κυμινήτου. — Φύλ. 126 Σεβαστοῦ Κυμινήτου λόγος, ὃς «εἴρηται ‚αχπη' [=1688] ἰανν. α' εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον, ἡμέρᾳ Κυριακῇ». Ἀρχ. «Ὅταν ἀποβλέπω καὶ συλλογίζωμαι» κτλ.—Φύλ. 192 Σεβαστοῦ Κυμινήτου ἡ περὶ μετουσιώσεως ἐπιστολιμαία πρὸς Χρύσανθον διάλεξις, ἧς ἡ ἀρχή· «Ὑπὲρ μὲν οὖν ὧν πρὸς σκοποῦ γράφεις» κτλ.—Φύλ. 220 Σεβαστοῦ «ἐκλογαὶ ἐκ τῶν Θεοφάνους μητροπολίτου Νικαίας περὶ τοῦ Θαβωρίου φωτὸς ἐν πέντε λόγοις εἰρημένων». — Φύλ. 229 «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας παιδεία βασιλικὴ πρὸς τὸν πορφυρογέννητον Κωνσταντῖνον, μεταφρασθεῖσα μὲν εἰς πεζὴν φράσιν διεξοδικώτερον, ἔστιν ὅτε ὁμοῦ καὶ πληρέστερον, ὑπὸ Σεβαστοῦ Τραπεζουντίου τοῦ Κυμινήτου, ἀφιερωθεῖσα δὲ εἰς τὸν ἐκλαμπρότατον κ.» [sic].—Φύλ. 252 Σεβαστοῦ λόγος εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα. Ἀρχ. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ ἑορτάζομεν σήμερον, ἐκλαμπρότατε, θεοτίμητε καὶ θεοδόξαστε ἡμῶν αὐθέντα» κτλ.

300. Χάρτινα τετράδια τῆς ιζ' καὶ ιη' ἑκατονταετηρίδος. Φύλλα 306. Διδαχαὶ ἀνώνυμοι, ὧν τινες ἐδιδάχθησαν μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1705-1708.

301. Χάρτινα τετράδια διαφόρων γραφιμάτων τῆς ιη' ἑκατ.

Φύλλα 389, μήκους 0,215, πλ. 0,16.—'Ανώνυμοι διδαχαὶ (1715-1735), ὧν ἡ πρώτη «εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ τελώνου καὶ Φαρισαίου». 'Αρχ. «Τώρα καταλαμβάνω τὴν ὀξύτητα τοῦ νοὸς» κτλ.

302. Τεῦχος χάρτινον, ἐκ φύλλων 7 καὶ σελίδων ἠριθμημένων 1052, ὅπερ ἐγράφη εἰς κάλλος ἐν Κιέβῳ προνοίᾳ Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ περὶ τὸ τέλος τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος, προτάξαντος ὕστερον, πατριάρχου γενομένου Ἱεροσολύμων, ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει καὶ τὸ ἀντίγραφον ἐπιστολῆς αὐτοῦ διγλώσσου «τοῖς ἐκλαμπροτάτοις, αἰδεσιμωτατοις καὶ σοφωτάτοις διδασκάλοις καὶ θεολόγοις τῆς ἐν 'Ωξονίᾳ ἀκαδημίας». Καὶ ταύτης μὲν τῆς ἐπιστολῆς τὸ ἑλληνικὸν κείμενον κατεχωρίσθη ἐν τοῖς ἐμοῖς 'Αναλέκτοις ἱεροσολ. σταχυολογίας (τ. IV, σ. 72-76), αὐτὸ δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος περιλαμβάνει ἐν ἑαυτῷ λατινιστὶ τὸ περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος ὑπόμνημα 'Αδὰμ τοῦ Ζοιρνικαβίου, ὅπερ, ὡς γνωστόν, Εὐγένιος ὁ Βούλγαρις ἐξ ἄλλου τινὸς ἀντιγράφου μεθηρμήνευσε καὶ τύποις ἐξέδωκεν ἐν Πετρουπόλει ἑλληνιστί. Ἔστι δὲ τοῦτο τὸ τεῦχος μήκους 0,21, πλ. 0,165, τὸ δὲ κείμενον αὐτοῦ μονόστηλον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ ἐκ γραμμῶν 24-29 (0,16 × 0,12). 'Αρχ. «Tractatus I, in quo demonstratur sanctos patres orientales primis decem seculis unanimi credidisse consensu spiritum sanctum ex solo procedere patre». Τέλος· «Sic ergo Florentinam synodum fraudulentam fraude etiam abhinc juvare voluerant Latini. Et tandum de synodo Florentina».

303. Κῶδιξ χάρτινος ἀνάμικτος, μήκους 0,205, συναπηρτισμένος ἐκ τετραδίων τῆς ιδ', τῆς ιε' καὶ τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος· οὗ φύλλα ἠριθμημένα ἀπὸ τοῦ α' μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τηα'· φύλλα δέ τινα, ἅπερ ἔφερον ἐκ παλαιοῦ τοὺς ἀριθμοὺς ρ'-ρλϛ', ἐλλείπουσιν. Πρὸ τῶν ἠριθμημένων φύλλων ὑπάρχουσιν ὀκτὼ ἕτερα φύλλα, ὧν τὸ πρῶτον περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὸ στιχηρὸν «Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος», εἶτα στίχους τινὰς ἀνεπιγράφους, ἓν ἑπτάστιχον αἴνιγμα (οὗ ἡ ἀρχή· «'Εν γράμμασιν ἓξ συλλαβὰς τρισὶ φέρω· | ψυχῶν μεσίτης εἰμὶ πρὸς τὸν δεσπότην» κέ), σημειώματά τινα, ἰσόψηφα καὶ πάλιν ἓν αἴνιγμα. Τὰ λοιπὰ ἑπτὰ φύλλα περιέχουσιν ἐν ἑαυ-

τοῖς τάδε. α') «Περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Ταύτην τὴν τοῦ Θεοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν, τὴν νῦν ὀνομαζομένην Ἁγίαν Σοφίαν, πρῶτον μὲν ἀνήγειρεν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος» κτλ. β') Βασιλείου Καισαρείας τεμάχιον. γ') Σημείωμα, ἔχον αὐτολεξεὶ οὕτως· «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε: ποίημα Παύλου μοναχοῦ μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος.—Δὸς ἡμῖν, δέσποτα, πρὸς ὕπνον: ποίημα Ἀντιόχου μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου.—Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς: ποίημα Θεοστηρίκτου μοναχοῦ». Καὶ ταῦτα μὲν περιέχονται ἐν τοῖς προσθέτοις ὀκτὼ φύλλοις, ἐν αὐτοῖς δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ἠριθμημένοις φύλλοις ὑπάρχουσι καθ' εἱρμὸν τὰ κάτωθι κείμενα.

1. «Διάλεξις τῶν ἁγίων Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου». Ἀρχ. «Βασίλειος. Τί ἐστιν ἀρχή; Γρηγόριος. Τὸ πρῶτον αἴτιον τοῦ δευτέρου αἰτίου» κτλ., φ. α'.

2. «Ἀποκάλυψις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἣν ἐν Πάτμῳ ἐθεάσατο». Ἀρχ. «Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει» κτλ., φ. ζ'. Σελὶς ὀπισθία.

3. «Τῶν ἁγίων πατέρων ἐκ τῶν ἱερῶν Γραφῶν διάλυσις πάνυ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Ἔξεστι πάντα ἄνθρωπον χριστιανὸν τὴν ἁγίαν Κυριακὴν σὺν ταῖς λοιπαῖς ἑορταῖς ἀκριβῶς φυλάττειν» κτλ., φ. κϛ'. Σελὶς ὀπισθία.

4. «Εἰς τὰς ἁγίας εἰκόνας τῶν ἁγίων πατέρων». Ἀρχ. «Εἰρήκασι πᾶσαι αἱ ἅγιαι σύνοδοι καὶ οἱ τίμιοι πατέρες» κτλ., φ. κϛ'. Σελὶς ὀπισθία.

5. «Τῶν ἁγίων πατέρων ἐκ τῶν ἱερῶν Γραφῶν διάλυσις». Ἀρχ. «Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, δύο εἰσὶ λογισμῶν εἴδη, προσβολὴ καὶ συγκατάθεσις» κτλ., φ. κζ'. Σελὶς ὀπισθία.

6. «Ἐρωτήσεις διαφόρων κεφαλαίων ὧδε· τοῦ ἀββᾶ Ἀναστασίου», φ. κη'.

7. «Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἅπερ ἤκουσεν παρὰ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου». Ἀρχ. «Εἷς Θεὸς πατὴρ Λόγου ζῶντος, σοφίας ὑφεστώσης καὶ δυνάμεως» κτλ., φ. λα'. Σελὶς ὀπισθία.

8. «Ἐκ τῶν Ἀντιόχου τοῦ Πανδέκτου» κεφάλαιον η' καὶ ἑξῆς ἄχρι κεφ. ρλ'. Ἀρχ. «Κεφ. η'. Περὶ γογγυσμοῦ: ὁ γογγύζειν εἴτε μετὰ εὐλόγου προφάσεως, εἴτε καὶ δίχα προφάσεως» κτλ., φ. λβ'-ϡϥ'. Ἐν τῇ ᾤᾳ τῆς ὀπισθίας σελίδος τοῦ ξγ' φύλλου γέγραπται ἓν αἴνιγμα.

9. «Τοῦ ὁσίου ἀββᾶ Ἰωάννου πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἔκδοσις ἀκριβὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως». Ἀρχ. «Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε» κτλ., φ. ρλζ'-ρνα'.

10. «Τοῦ ἁγίου Σισόη πεντάστιχον ἰαμβικόν», οὗ ἡ ἀρχή· «Ὁρῶ σε, τάφε, δειλιῶ σου τὴν θέαν», φ. ρνα'. Σελὶς ὀπισθία ἐν τῇ ᾤᾳ.

11. Ἀνώνυμον καὶ ἀνεπίγραφον ἑξάστιχον ἰαμβεῖον, οὗ ἡ ἀρχή· «Αἶ αἶ πολυστένακτε τοῦ βίου πλάνη», φ. ρνα'. Σελὶς ὀπισθία ἐν τῇ ᾤᾳ.

12. «Στίχοι τοῦ Ψελλοῦ εἰς τοὺς ιβ' ἀποστόλους· περιέχει δὲ εἷς ἕκαστος αὐτῶν τὸ τέλος, τὸ ὄνομα, τὸν φονεύσαντα ἢ τὸν τόπον». Ἀρχ. «Σταυροῖ Πέτρου κύμβαλον ἐν Ῥώμῃ Νέρων», φ. ρνβ'.

13. «Στίχοι τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου εἰς τὴν κέλλαν». Ἀρχ. «Θρήνει με, κέλλα, σχοῦσα νωθρὸν ἐργάτην» κτλ., φ. ρνβ'. Εἶτα β') «στίχοι τοῦ αὐτοῦ εἰς ἀποτασσομένους», γ') εἰς ἡγουμένους, δ') εἰς ὑποτακτικούς. Ἐν τῇ ᾤᾳ τοῦ αὐτοῦ φύλλου στίχοι τινὲς ἀνεπίγραφοι, ὧν ἡ ἀρχή· «Βλέπω σε, κλίνη, καὶ πρὸ τοῦ τάφου τάφον».

14. «Στίχοι τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ· ἔπαινος εἰς τὴν εὐχήν», οὗ ἡ ἀρχή· «Εὐχὴ διιστᾷ τοὺς βροτοὺς τῶν ἐν βίῳ», φ. ρνβ'. Σελὶς ὀπισθία. Αὐτόθι α') «Στίχοι εἰς βίον μοναχῶν». Ἀρχ. «Μοναστῶν κόσμος μέγας ἡ ἀκοσμία». β') «Στίχοι εἰς τὴν εἰκόνα τῶν Ἀσωμάτων». Ἀρχ. «Μορφὴν ἄυλον» κέ. γ') «Στίχοι εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον». Ἀρχ. «Εἷς ἦν· ἅπαντα πλὴν τοῦ σώματος». δ') Στίχοι εἰς τὰς τέσσαρας Δαλιδάς. Ἀρχ. «Τέθριππον ἅρμα τοῦ Σατάν, | Εὐδοξία, Ἡρωδιάς τε Δαλιδὰς Ἰεζάβελ» κτλ.— Φύλ. ρνγ'. ε') Στίχοι, ὧν ἡ ἐπιγραφή· «Συμβουλία».

Ἀρχ. «Ἄνθραξ ὁ Χριστός, ἡ λαβὶς ἡ παρθένος» κτλ. Ἕτεροι «εἰς ῥιπίδιον», ὧν ἡ ἀρχή· «Ζέφυρον τερπνὸν δορὰ προβάτου πνέει» κτλ. Ἕτεροι «στίχοι θεολογικοὶ δίστιχοι». Ἀρχ. «Ἀρχῆς καλὸν κάλλιστον εἶναι τὸ τέλος» κτλ.

15. «Παραινέσεις ἐγκωμιαστικαὶ κατὰ ἀλφάβητον, μονόστιχοι καὶ γλυκύταται». Ἀρχ. «Ἀγαθὰ προθύμως καὶ λάλει καὶ μάνθανε· | ἄκουε πάντων, ἐκλέγου δ' ἃ συμφέρει» κτλ., φ. ρνδ'.

16. «Στίχοι τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου Θηβῶν κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Κοσίφη εἰς τὴν ὑπεραγίαν ἡμῶν δέσποιναν Θεοτόκον τὴν Μακαριώτισσαν». Ἀρχ. «Θρόνος σύ, παντάνασσα τοῦ Θεοῦ Λόγου· | θύρα σύ, πανύμνητε, τῶν σεσωσμένων· | αἰτῶ, θύραν ἄνοιξον εἰς σωτηρίαν· | θύρα γενοῦ μοι πρὸς καλῶν ἐργασίαν· | ναί, ναί, θύρα φάνηθι πρὸς τὸ συμφέρον» κτλ., φ. ρνε'.

17. «Τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου πάσης Βουλγαρίας κυροῦ Θεοφυλάκτου στίχοι εἰς τὴν αὐτήν». Ἀρχ. «Ἄχραντε μῆτερ τοῦ φιλανθρώπου Λόγου» κτλ., φ. ρνε'.

18. Ἀνώνυμοι «στίχοι εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστοῦ γεννῶν». Ἀρχ. «Χριστὸς βροτωθεὶς σήμερον καινοτρόπως» κτλ., φ. ρνε'. Σελὶς ὀπισθία.

19. Ἀνώνυμοι «στίχοι εἰς τὴν Λαμπράν», ὧν ἡ ἀρχή· «Ἔλαμψεν ἡμῖν τὸ πρὸ ἡλίου σέλας», φ. ρνξ'.

20. «Στίχοι εἰς τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν τὸν ἀπόστολον». Ἀρχ. «Ἐχρῆν μὲν ἡμᾶς τῷ χρυσαυγεῖ φωσφόρῳ» κτλ., φ. ρνς'.

21. Στίχοι εἰς τὸν ἅγιον καὶ θαυματουργὸν Νικόλαον». Ἀρχ. «Τὸν Μυρέων πρόεδρον ὕμνοις στεπτέον», φ. ρνς'. Σελὶς ὀπισθία.

22 «Ὠδάριον κυροῦ Λέοντος τοῦ σοφωτάτου καὶ βασιλέως». Ἀρχ. «Ἆρα τίς γῆθεν ἀείρας» κτλ., φ. ρνζ'.

23. «Ἐπιστολὴ Ποντίου Πιλάτου πρὸς βασιλέα Τιβέριον, περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἧς ἡ ἐπιγραφὴ ἔχει οὕτως. Ἀναφορὰ Ποντίου Πιλάτου» κτλ., φ. ρνη'.

24. «Τὰ ἀντιγραφέντα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου καὶ πεμφθέντα πρὸς Πιλᾶτον Πόντιον, τὴν Ἀνατολικὴν ἐπέχοντα ἀρχήν· γράψας δὲ καὶ τὴν ἀπόφασιν καὶ στείλας τοιαύτην μετὰ κούρσου-

ρος Ῥαχαάβ, δοὺς αὐτῷ καὶ στρατιώτας τὸν ἀριθμὸν δισχιλίους». Ἀρχ. «Ἐπειδή περ βίαιον» κτλ., φ. ρνθ'. Σελὶς ὀπισθία.

25. Βασιλείου Καισαρείας «λόγος εἰς τὸ Πρόσεχε σεαυτόν». Ἀρχ. «Τοῦ λόγου τὴν χρῆσιν δέδωκεν ἡμῖν» κτλ., φ. ρξ'. Σελὶς ὀπισθία.

26. «Γνῶμαι Μενάνδρου καὶ Φιλιστίωνος» 38. Ἀρχ. «Φιλιστίωνος. Εἰ πᾶσιν ἡμῖν ἦν φρενῶν κοινωνία» κτλ., φ. ρξς'. Τέλος· «Λόγος κατάγει ταρτάρου κατώτερον· λόγος δὲ αὖθις εἰς ὕψος κατάγει». Ἐν ταῖς ᾤαις τῆς ὀπισθίας σελίδος τοῦ αὐτοῦ φύλλου ὑπάρχουσι γνῶμαι τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

27. «Ἐκ τοῦ ε' βιβλίου τῶν Διατάξεων. Κατάλογος τῶν τοῦ Κυρίου ἑορτῶν, ἃς δεῖ φυλάττειν, καὶ πότε τούτων ἕκαστον ὀφείλει γίνεσθαι». Ἀρχ. «Τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν φυλάσσετε» κτλ., φ. ρξζ'.—Φύλ. ρξθ' «Ἐκ τοῦ αὐτοῦ, ὅπως ὀφείλει τὸ πάσχα γίνεσθαι καὶ πότε, καὶ ὅτι οὐ δεῖ αὐτὸ μετὰ Ἰουδαίων ἑορτάζειν». Ἀρχ. «Δεῖ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, τοὺς τῷ Χριστῷ» κτλ. — Φύλ. ροα'· σελὶς ὀπισθία· «Ἐκ τῶν αὐτῶν, βιβλίου ἑβδόμου, ὅπως χρὴ τοὺς κατηχουμένους στοιχειοῦσθαι». Ἀρχ. «Ὁ μέλλων τοίνυν κατηχεῖν» κτλ.

28. «Ἔκθεσις τῶν ἁγίων καὶ ὁσίων θεοφόρων πατέρων ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὀρθοδόξου πίστεως». Ἀρχ. «Οἱ πιστεύειν καταξιωθέντες» κτλ., φ. ροδ'.

29. «Ἔκθεσις πίστεως, ἣν ὁ ἅγιος ἀπόστολος Ἰωάννης καὶ εὐαγγελιστής, κατ' ἐπιτροπὴν τῆς παναγίας Θεοτόκου, τῷ ἁγίῳ Γρηγορίῳ τῷ Θαυματουργῷ ὑπηγόρευσεν». Ἀρχ. «Εἷς Θεός, πατὴρ Λόγου ζῶντος» κτλ., φ. ροε'. Σελὶς ὀπισθία.—Αὐτόθι· «Ὁμολογία τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. Φωτίου». — Εἶτα «Ἐρωταποκρίσεις Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ τῆς ἀνθρωπίνης». Ἀρχ. «Ἐρώτησις. Ἡ φύσις τοῦ Λόγου ἐσαρκώθη, ἢ οὔ»;

30. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «ἑρμηνεῖαι εἰς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον», φ. ρος'.

31. «Διήγησις περὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ὄφεως», φ. ροζ'.

32. «Περὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων, τῶν λίαν σεσαθρωμένων, τί ὀφείλομεν ταύτας ποιεῖν». Ἀρχ. «Γέρων τις ἦν ἐν ἐρήμῳ» κτλ., φ. ροθ'. Σελὶς ὀπισθία.

33. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας «λόγος διὰ κεφαλαίων πρὸς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ πᾶσι τοῖς ἀποταξαμένοις καὶ θέλουσι σωθῆναι». Ἀρχ. «Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, φροντίσωμεν τῆς σωτηρίας ἡμῶν», φ. ρπ'.

34. Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ «λόγος ψυχωφελὴς καὶ θαυμάσιος (πρὸς) τοὺς τὴν ἀσκητικὴν μετερχομένους πολιτείαν». Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι διπλοῦς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος», φ. ρπδ'. Σελὶς ὀπισθία.

35. «Θαῦμα τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου». Ἀρχ. «Ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Ἀνατολῆς μοναστήριον ὑπῆρχεν, ἐπονομαζόμενον Ἡ Μεγάλη Ἀντίληψις», φ. ρπζ'. Σελὶς ὀπισθία.

36. «Διήγησις ὠφέλιμος», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀναχωρητής τις ἦν ἐν τοῖς κάτω μέρεσι τῆς Αἰγύπτου», φ. ρπη'.

37. Τεμάχη Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, φ. ρπη'. Σελὶς ὀπισθία.

38. «Κεφάλαια τῶν ἁγίων πατέρων κατ' ἐκλογήν». Ἀρχ. «Πᾶσα ποικιλία τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν» κτλ., φ. ρϞ'.

39. «Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νείλου πρεσβυτέρου». Ἀρχ. «Εὐνομίῳ. Λανθάνει καὶ ἵππου ὀξύτης», φ. ρϞα'.

40. Διήγησις, ἧς ἡ ἀρχή· «Διηγήσατο ἡμῖν ὁ ἀββᾶς Πίωρ, ὅτι Ὄντος μου νεωτέρου παρεβάλομεν ἐγώ τε καὶ ὁ ἀββᾶς μου πρὸς τὸν σημαιοφόρον Λογγῖνον» κτλ., φ. ρϞα'. Σελὶς ὀπισθία.

41. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς τὸν μάταιον βίον καὶ εἰς κοιμηθέντας». Ἀρχ. «Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια» κτλ., ρϞγ'. Σελὶς ὀπισθία.

42. «Ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ». Ἀρχ. «Ὁ Θεῷ συγκραθεὶς διὰ πίστεως», φ. ρϞε'. Σελὶς ὀπισθία.

43. Γρηγορίου Νύσσης ἀπόσπασμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Οἱ γὰρ ἐν ἀνέσει ζῶντες καὶ τρυφῇ, ὑποκρινόμενοι δὲ τὸν χριστιανισμὸν» κτλ., φ. ρϞζ'.

44. «Ἐκλογὴ τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν πάνυ σύντομος καὶ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Λέγει ἐν τοῖς Ἄσμασιν ὁ Σολομὼν» κτλ. φ. ρϟζ'.

45. «Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου μαρτυρίαι ἐκ τῆς Γραφῆς κατὰ τὴν τῆς φύσεως κοινωνίαν ἐκ τοῦ ὁμοίως εἶναι τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα πρὸς θεωρίαν δυσέφικτον». Ἀρχ. «Περὶ πατρὸς ἀναμφίβολον» κτλ., φ. σ'.

46. «Τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τοῦ ἐν ποίοις ὀνόμασι τιμᾶται ἓν ἕκαστον πρόσωπον τῆς ἁγίας Τριάδος» Ἀρχ. «Τιμᾶται ὁ πατὴρ ἐν τούτοις» κτλ., φ. σε'.

47. Ἐπιφανίου Κύπρου περὶ τῆς πίστεως τῶν χριστιανῶν. Ἀρχ. «Πατήρ, υἱός, πνεῦμα ἅγιον, τρεῖς ὑποστάσεις», φ. σε'. Σελὶς ὀπισθία.

48. «Θεολογία διὰ στίχων τοῦ φιλοσοφωτάτου κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρόμου κατὰ ἀλφάβητον». Ἀρχ. «Ἄναρχος ἀρχὴ παντὸς αἰτία» κτλ., φ. σε'. Σελὶς ὀπισθία.

49. «Ὅροι διάφοροι σὺν Θεῷ κατὰ παράδοσιν καὶ πίστιν τῆς ἁγίας καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας λεγόμενοι, ἐκβληθέντες ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου, οὗ ἡ ἐπωνυμία Ὁδηγός». Ἀρχ. «Τί Θεὸς καὶ κατὰ τί εἴρηται», φ. σϛ'.

50. «Τοῦ αὐτοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου σὺν Θεῷ προθεωρία τῆς ὑποθέσεως τῶν ὅρων τῆς βίβλου, ἧς ἡ ἐπωνυμία Ὁδηγός». Ἀρχ. «Τῆς καθ' ἡμᾶς πάντας βροτοὺς οὐσίας», φ. ση'. Σελὶς ὀπισθία.

51. «Ἔκθεσις τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ περὶ πίστεως κατὰ συντομίαν, καὶ πῶς δεῖ πιστεύειν τὸν ἀληθῆ χριστιανόν». Ἀρχ. «Εἴ τις βούλοιτο σωθῆναι», φ. σιδ'. Σελὶς ὀπισθία.

52. «Σύντομος καὶ σαφὴς διάγνωσις τῆς πίστεως ἡμῶν τῶν χριστιανῶν». Ἀρχ. «Ὀφείλομεν πιστεύειν, ὡς ἐβαπτίσθημεν» κτλ., φ. σιϛ'. Σελὶς ὀπισθία.

53. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «λόγος περὶ θεότητος πρὸς Εὐάγριον μονάζοντα». Ἀρχ. «Σφόδρα σε θαυμάζω», φ. σιζ'. Σελὶς ὀπισθία.

54. «Στίχοι εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα· τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου»· καί τις ἀνώνυμος ἐπιστολὴ τοὺς αὐτοὺς ἑρμηνεύουσα στίχους. Ἀρχ. «Θεὸς τὸν διττὸν οὐκ ἔχων» κτλ., φ. σιθ'.

55. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας «κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Νεστορίου κεφάλαια ιβ'». Ἀρχ. «Εἴ τις οὐχ ὁμολογεῖ Θεὸν εἶναι» κτλ., φ. σκ'.

56. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ «περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ - - - Ἰησοῦ Χριστοῦ κεφάλαια δέκα». Ἀρχ. «Ὁ Ἄρειος τὰς τρεῖς ὑποστάσεις» κτλ., φ. σκα'.

57. «Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια δέκα περὶ οὐσίας καὶ φύσεως, ὑποστάσεώς τε καὶ προσώπου». Ἀρχ. «Ὅτι οὐσία μὲν αὐτὸ τὸ εἶδος» κτλ., φ. σκα'. Σελὶς ὀπισθία.

58. «Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου καὶ τιμιωτάτου κυροῦ Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου καὶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὁμιλία ῥηθεῖσα περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως τῶν χριστιανῶν πρὸς τοὺς Ἀγαρηνούς· ἐρωτηθεὶς γὰρ παρὰ τοῦ ἀμηρᾶ σουλτὰν Μεχέμετι—"Τί πιστεύετε ὑμεῖς οἱ χριστιανοί"; — ἀπεκρίνατο οὕτως:—Πιστεύομεν ὅτι ἔστι Θεός» κτλ., φ. σκβ'.

59. «Περὶ τοῦ πῶς δεῖ πιστεύειν εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα», κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν. Ἀρχ. «Τί ἐστι Θεός; Ἀπόκρισις. Θεός ἐστιν οὐσία νοερὰ» κτλ., φ. σκδ'.

60. «Ἔκθεσις ἀναγκαιοτάτη τοῦ ἁγιωτάτου κυροῦ Συμεών, μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, περὶ τῶν ἱερωτάτων τοῦ συμβόλου λέξεων· ὅθεν συνελέγησαν καὶ κατὰ τίνων αὗται συγκείμεναί εἰσι» κτλ., φ. σκζ'. Σελὶς ὀπισθία. Μετὰ τὴν ἑρμηνείαν τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως ὑπάρχει ἡ τῆς Κυριακῆς προσευχῆς ἑρμηνεία.

61. Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου, «ὅτι ἀπερίγραπτος ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατὰ τὴν θεότητα» κτλ., φ. σλ'. Σελὶς ὀπισθία.

62. «Μαρτυρίαι προφητικαὶ περὶ τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, ταὐτὸν δὲ εἰπεῖν περὶ τῆς θεότητος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ περὶ τῶν θεοπρεπῶς ἅμα καὶ ἀνθρωποπρεπῶς ἐν αὐτῷ καὶ δι' αὐτοῦ οἰκονομηθέντων», φ. σλα-σλγ'. Εἶτα φύλλα δύο (σλδ', σλε') ἄγραφα.

63. «Διάλεξις μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, γενομένη πρός τινα Ἰταλόν, περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἐπιχείρημα ᾱον: Ἐκ τῆς διαλέξεως τῆς κατὰ πρόσταξιν τοῦ βασιλέως κυροῦ Μανουὴλ τοῦ πορφυρογεννήτου γενομένης παρὰ τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυροῦ Βασιλείου τοῦ Ἀχριδηνοῦ πρὸς τὸν ἀπὸ Ἰταλίας ἐλθόντα κατὰ πρόσταξιν καὶ θέλησιν τοῦ πάπα Ῥώμης εἰς τοῦτο αὐτό· διαλεχθέντες γὰρ πρότερον περί τινων ἑτέρων, οὕτω καὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος τὴν διάλεξιν ἐποιήσαντο». Ἀρχ. «Λατῖνος. Ἆρα ἡ ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γέννησίς ἐστιν οὐσιώδης», φ. σλς'. Ὅρα Ἀ. Δημητρακόπουλον ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἑλλάδι, σ. 22-23.

64. Τεμάχη Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, Ἰουστίνου, Βασιλείου Καισαρείας, Ἰωάννου Χρυσοστόμου καὶ Γρηγορίου Θεολόγου, φ. σλζ'.

65. «Σχόλια ἀπὸ φωνῆς Θεοδώρου τοῦ θεοφιλεστάτου Ἀβουκαρᾶ καὶ σοφωτάτου καὶ φιλοσόφου, τήν τε θείαν καὶ ἐξωτερικὴν ὡς χρὴ φιλοσοφήσαντος γραφήν». Ἀρχ. «Ἀναγκαῖόν ἐστι μέλλοντας ἡμᾶς» κτλ., φ. σλθ'. Σελὶς ὀπισθία.

66. «Ἐρωτήσεις τινὸς σχολαστικοῦ πρὸς Συμεώνην τὸν ἐν ἁγίοις θεολόγον». Ἀρχ. «Τί ἦν ἐν τῷ κόσμῳ» κτλ., φ. σμβ'.

67. «Προβλήματα κατὰ συλλογισμὸν τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Φωτίου περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος, καὶ ὅτι τὸ ζωοποιὸν πνεῦμα ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται». Ἀρχ. «Εἴπερ ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ κοινωνεῖ» κτλ., φ. σμδ'. Σελὶς ὀπισθία.

68. «Ἐκ τῆς πρώτης συνόδου περὶ τῆς ἁγίας τριάδος ἐκδήλωσις». Ἀρχ. «Γράφουσιν οἱ ἅγιοι πατέρες περὶ πηγῆς» κτλ. φ. σμς'.

69. Πέτρου Δαμασκηνοῦ «περὶ πνευματικῶν θεωριῶν». Ἀρχ. «Αἱ δὲ πνευματικαὶ θεωρίαι, ὡς οἶμαι, ὀκτώ εἰσιν» κτλ. φ. σνζ'-σξβ'. Εἶτα δύο φύλλα (σξγ', σξδ') ἄγραφα.

70. «Θεοφάνους μοναχοῦ τοῦ νέου καὶ φιλοσόφου περὶ τοῦ πῶς δεῖ πιστεύειν τὸν ἀληθινὸν χριστιανόν». Ἀρχ. «Πρῶτον πρέπει τῷ ἀληθινῷ χριστιανῷ» κτλ., φ. σξε'.

71. «Ἀποφθέγματα ἁγίων ἀνδρῶν». Ἀρχ. «Τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν ἀμέτρως» κτλ., φ. σπϛ΄.

72. «Ὕμνος εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον κατὰ ἀλφάβητον». Ἀρχ. «Ἀνυμνῶ σου τὴν χάριν», φ. σπζ΄. Σελὶς ὀπισθία.

73. Βασιλείου Καισαρείας περὶ τοῦ πῶς δεῖ εἶναι τοὺς μοναχούς. Ἀρχ. «Ἀκούσατε ἀδελφοί μου εὐλογημένοι», φ. σπθ΄.— Εἶτα διατάξεις περὶ νηστειῶν, γνωμικὰ καὶ τεμάχη ποικίλα.

74. Ἀκέφαλον περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἀρχ. « - - - τοῦ προκειμένου διανοίας, θαρρούντως ἤδη ἀποφαίνεται ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ υἱοῦ οὐ λέγομεν» κτλ., φ. τα΄.

75. «Τοῦ αὐτοῦ [?] σύντομος καὶ ἀκριβὴς θεολογία περὶ τῆς ἁγίας τριάδος». Ἀρχ. «Ἐπὶ τῆς θεολογίας πόσας φύσεις ὁμολογεῖς», φ. τα΄. Σελὶς ὀπισθία.

76. Μαρτυρίαι περὶ τῆς ἐκ πατρὸς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος, φ. τδ΄.

77. «Ἀπόδειξις ἐναργὴς πρὸς Λατίνους ὁμολογῆσαι τὸ πνεῦμα τὸ ἐκπορευτὸν τοῦ πατρὸς καὶ οὐκ ἐκ τοῦ υἱοῦ, κατὰ τὸν λόγον τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἀθανασίου ταπεινοῦ καὶ ἱερομονάχου διὰ τῆς χάριτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ οὐκ ἀπὸ μαθήσεως», φ. τζ΄.

78. Τεμάχη ποικίλα, οἷον Ἱππολύτου Θηβαίου, Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου κλπ., φ. τθ΄.

79. Διηγήσεις ἀσκητικαὶ καί τινα τεμάχη ἀνώνυμα, φ. τιβ΄.

80. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου «κατήχησις περὶ ἐργασίας ἀγαθῶν ἔργων καὶ περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἀνοχῆς». Ἀρχ. «Ἤδη καιρὸς ἐπείγει ἡμᾶς» κτλ., φ. τιη΄.

81. Τεμάχη Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου κτλ., φ. τιθ΄.

82. «Ὠδάριον κατανυκτικὸν Λέοντος τοῦ φιλοσόφου». Ἀρχ. «Ἆρα τίς γῆθεν ἀείρας», φ. τκβ΄.

83. Ἕτερον κατ' ἀλφάβητον. Ἀρχ. «Ἄνανδρε μῆτερ, πῶς ἀπάτορα φέρεις» κτλ., φ. τκγ΄. Σελὶς ὀπισθία.

84. Διάταξις ἀνώνυμος καὶ ἀκέφαλος τῆς θείας λειτουργίας, φ. τκε΄.

85. Ἀνώνυμος καὶ ἀκέφαλος ἑρμηνεία τῶν κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν. Ἀρχ. «Τὰ δισκοποτηροκαλύμματά εἰσι τὸ σουδάριον. ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτὸν ἐνταφιάζεσθαι» κτλ., φ. τκζ'. Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ τκη' φύλλου ὑπάρχει κεφάλαιον περὶ τοῦ ζέου, οὗ ἡ ἀρχὴ ἔχει οὕτως· «Εἰς δὲ τὸν θεῖον κρατῆρα τίθωμεν τὸν ἰσθμόν, βάλλοντες τὸν οἶνον, τοῦ γενέσθαι ὑπὸ πάσης τῆς λειτουργίας θεῖον αἷμα, βάλλοντες καὶ σταλαγμὸν ὕδατος· καὶ ὅταν θέλωμεν κοινωνεῖν, τίθωμεν καὶ θερμὸν τὸ ἀρκοῦν ἐν τῷ οἴνῳ, τυποῦντες τὸ θεῖον ὕδωρ τὸ ἐξελθὸν ἐκ τῆς πλευρᾶς τῆς ἀχράντου· δύο γὰρ κρουνοὶ ἐξῆλθον, αἵματος καὶ ὕδατος, τῷ αἵματι δεικνύων τὴν νέκρωσιν τοῦ σώματος» κτλ.

86. Ἀνεπίγραφον περὶ τῶν αἱρέσεων τῶν Φραγγῶν. Ἀρχ. «α'. Ἐναντία τοῖς ἁγίοις πατράσι καὶ διδασκάλοις», φ. τλε'. Σελὶς ὀπισθία.

87. «Ποίημα τοῦ Στρυμβάγγονος»· τροπάρια, ὧν ἡ ἀρχή· «Ἀπὸ καρδίας, ἀθλητά, τῶν ἀγαθῶν χηρευούσης τῶν ἐμῶν ἱκετηρίων ῥημάτων τὴν προσφορὰν ταύτην δέχου» κτλ., φ. τλθ'.

88. «Γρηγορίῳ ἑταίρῳ, ἤγουν τῷ Θεολόγῳ». Ἀρχ. «Ἐπέγνων σου τὴν ἐπιστολήν» κτλ., φ. τμ'.

89. Ἀνώνυμον ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον, οὗ ἡ ἀρχή· «Τρισαριστεῦ ἀντιλῆπτορ ἡμῶν», φ. τμδ'.

90. «Τυπικὸν τῆς προηγιασμένης λειτουργίας». Ἀρχ. «Λέγει ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα», φ. τμδ'. Σελὶς ὀπισθία.

91. «Φωτίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, λόγος περὶ τῶν αἱρέσεων τῶν Φραγγῶν». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ὁ βροτοκτόνος Βελίαρ καὶ σοφιστὴς τῆς κακίας» κτλ., φ. τμς'.

92. «Ἐγκώμια ψαλλόμενα εἰς τὸν μέγαν ἱεράρχην Νικόλαον τὸν μυροβλύτην». Ἀρχ. «Μακαρίζομέν σε, μυροβλύτα Χριστοῦ, καὶ τιμῶμέν σου τῶν μύρων τὴν πρόσχυσιν» κτλ., φ. τνα'. Σελὶς ὀπισθία.

93. Στιχηρὰ εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, εἰς ἦχον δ', πρὸς τὸ Ἔδωκας σημείωσιν. Ἀρχ. «Σήμερον ὁ ἔνθεος *

καὶ ἱερὸς καὶ σεβάσμιος* τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως* φαιδρῶς ἐγκαινίζεται» κτλ., φ. τνβ'. Σελὶς ὀπισθία.

94. Τεμάχιον ἀκέφαλον τάξεώς τινος εἰς κατασκευὴν τοῦ ἁγίου μύρου. Ἀρχ. « - - - ὁ δὲ ταχθεὶς ὑπηρέτης ἐν τούτοις, εἴτε ὁ ἱερομνήμων, εἴτε ὁ ἀρχιδιάκονος» κτλ., φ. τνγ'.

95. «Ἀκολουθία ἐπὶ φαντασίας καὶ ὀνειρώξεως», φ. τνδ'. Σελὶς ὀπισθία.

96. «Εὐχὴ ἐξομολογήσεως εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου». Ἀρχ. «Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ κύριε, ποιητὰ οὐρανοῦ» κτλ., φ. τνζ'.

97. «Κανών· χαιρετισμὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον· ποίημα τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Λάσκαρι». Ἀρχ. «Χαίροις, ἱλαστήριον ψυχῶν», φ. τξβ'. Σελὶς ὀπισθία.

98. «Εὐχὴ ἐπὶ χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων». Ἀρχ. «Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, ὁ ρυσάμενος ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Διαβόλου» κτλ., φ. τξϛ'.

99. Ἀνώνυμος διὰ στίχων εὐχὴ πρὸς τὴν Θεοτόκον· εἶτα στίχοι Νεοχωρίτου γραμματικοῦ, Διονυσίου μοναχοῦ, Γαλακτίωνος μοναχοῦ, Φιλῆ, Μητροφάνους μοναχοῦ, Χαρσιανίτου καὶ Σταφίδου. Φύλ. τξϛ'.

100. «Κανὼν ἐπὶ ἀνομβρίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Δίδου ὑετὸν τῇ γῇ διψώσῃ, σῶτερ· ἐν δὲ τοῖς θεοτοκίοις· Φῶς πιστῶν», φ. τξζ'. Ἦχος β'.

101. «Εὐχαὶ ἱκετήριοι, συντεθεῖσαι ἐπὶ τῇ φοβερᾷ καὶ παγκοσμίῳ πληγῇ τοῦ θανάτου, καὶ ἀναγινωσκόμεναι ἐν ταῖς λιταῖς». Ἀρχ. «Ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν, ἠδικήσαμεν ἐνώπιόν σου» κτλ., φ. τοα'. Σελὶς ὀπισθία.

102. «Κανὼν εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς παναγίας Θεοτόκου· ποίημα μὲν ὢν τοῦ ἁγίου μεγάλου ποιητοῦ Κοσμᾶ εἰς τὴν τῶν Βαΐων ἑορτήν, μεταποιηθεὶς δὲ ἀπὸ μέρους εἰς ταύτην τὴν ἱερὰν ἑορτὴν ὑπὸ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυροῦ Φιλοθέου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ὡσαννὰ Χριστὸς εὐλογημένος Θεός». Ἦχος δ'. Ἀρχ. «Ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου σου», φ. τπ'.

103. «Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πατρικίου, ἐπισκόπου Προύσης, διήγησις περὶ κρίσεως μελλούσης καὶ τῶν ἐπὶ γῆς κολάσεων». Ἀρχ. «Οὗτος ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Πατρίκιος λέγει, ὅτι δύο τόπους ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς» κτλ., φ. τπς΄.

304. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 208, μήκους 0,21, πλ. 0,15. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,155×0,105). Ἐγράφη ἔτει 1615·φ· ὅρα τὸ ἔσχατον φύλλον, ἐν ᾧ γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «† Κτῆμα καὶ πόνος Μελχισεδὲκ ἐπισκόπου Ῥαιδεστοῦ πέλει τὸ παρόν· ἐγράφη ἐν ἔτει ‚αχιε^φ, οἱ δ' ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαί μοι [sic] διὰ τὸν Κύριον». Αὐτόθι· «Ἐκ τῶν τοῦ Δοῦκα Ἀποστόλ(ου) Μυτιληναίου καὶ λογοθέτου Σμύρνης». Καὶ ἔνδον τῆς πρώτης πινακίδος ἕτερον σημείωμα· «1690 † τωπαρῶν, γεομετρικῶ, βιβλὴον, πέλει καὶ εἰπὰρχη, Γαβριὴλ θήτου, καὶ Ἰβερίτου· πατρὶς δὲ αὐτοῦ, Χίος λίαν περίφημος». Καὶ ἐν τῇ ᾤᾳ τοῦ 1-ου φύλλου· «Περιῆλθε τῷ παναγίῳ καὶ ζωοδόχῳ Τάφῳ διὰ Χρυσάνθου πατριάρχου». Καὶ πάλιν· «Καὶ τόδε Καισαρίου τοῦ Πελοποννησίου κτῆμα».

1. «Τοῦ σοφωτάτου Νικηφόρου τοῦ Βλεμίδους περί τε μετεώρων καὶ οὐρανοῦ καὶ ἑτέρων ἀναγκαίων θεωρημάτων». Ἀρχ. «Περὶ τῶν φαινομένων φλογῶν, καιομένων περὶ τὸν οὐρανόν, καὶ τῶν καλουμένων αἰγῶν καὶ δαλῶν καὶ διαθεόντων ἀστέρων. Κεφάλαιον ιβ^ον. Ἄνωθεν μὲν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ στερεώματος» κτλ., φ. 1-102. Τελευταῖον κεφάλαιον τὸ λα΄, ὃ περὶ κενοῦ. Εἶτα ἀπόσπασμα «ἐκ τῆς εἰς τὸν η΄ ψαλμὸν ἐξηγήσεως».

2. «Ἡ παροῦσα σύνοψις περὶ φύσεως ἀνθρώπου ἐπενοήθη καὶ συνελέγη καὶ συνετέθη παρὰ Μελετίου μοναχοῦ, θέματος τοῦ Ὀψικίου, βάνδου Ἀκροκοῦ, χωρίου Τιβεριουπόλεως, μονῆς λεγομένης τῆς Ἁγίας Τριάδος» κτλ. Ἀρχ. «Τὰ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς» κτλ. φ. 103^α-196^α. J. A. Cramer, Anecd. Oxon. III, σ. 1 κἑ.

3. «Ὅροι καὶ ὑπογραφαὶ κατὰ στοιχεῖον· χρὴ δὲ γινώσκειν, ὅτι ὅσοις πρόκειται Β̄ τοῦ ἁγίου Βασιλείου ὅροι εἰσίν· ἐν οἷς δὲ Γ̄ καὶ Ν̄ Γρηγορίου Νύσσης· ἔνθα δὲ Ā καὶ Ν̄ Ἀναστασίου Ἀν-

τιοχείας, καὶ ἐν οἷς ἐστι Κ καὶ Λ Κλήμεντος τοῦ Στρωματέως, τὸ Μ Μαξίμου, τὸ Λ Λεοντίου μοναχοῦ τοῦ Βυζαντίου, τὸ Ι καὶ Σ Ἰσιδώρου πρεσβυτέρου Ἀλεξανδρείας, τὸ Α καὶ Μ Ἀμμωνίου φιλοσόφου, τὸ Θ Θεοδώρου τῆς Ῥαϊθοῦ, τὸ Η καὶ Λ Ἠλία φιλοσόφου», φ. 196β-208β.

305. Αὐτόγραφα τετράδια διαφόρων ἱεροκηρύκων τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος (1628-1684). Φύλλα 317. Ἐν τῇ ἀρχῇ προσετέθη πίναξ τῶν ἐν αὐτοῖς ὁμιλιῶν. Σημειωτέα· α') Διδαχὴ ἀνεπίγραφος (φ. 1-22), ἧς ἡ ἀρχή· «Εὑρίσκεται ἡ ὕλη ἀνείδεος καὶ ἀσχημάτιστος, καθὼς λέγουσιν οἱ φιλόσοφοι» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς διδαχῆς· «,αχκη' [= 1628] ἐλέχθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ, ὀκτοβρίῳ ς', παρεμοῦ Κωνσταντίνου ἀναγνώστου Μαϊνέτα».—β') Διδαχὴ εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς (φ. 52-66). Ἀρχ. «Μεγάλη καὶ θαυμαστὴ χαρὰ σήμερον» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς διδαχῆς· «,αχλα' [=1631] φευρουαρίῳ β' ἐλέχθη ἐν τῷ ναῷ τῆς Νέας Μονῆς - - - παρεμοῦ Κωνσταντίνου ἀναγνώστου Μαϊνέτα».—γ') Διδαχαὶ τῶν ἐτῶν 1664 (φ. 146), 1668 (φ. 162) καὶ 1683 (φ. 67).—δ') Τύπος ὁμολόγου τοῦ 1682-ου ἔτους, φ. 168. —ε') «Τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυρίου Γερασίμου τοῦ Παλαδᾶ λόγος εἰς τὴν περιτομήν». Ἀρχ. «Ἀνάμεσα εἰς ταῖς πολλαῖς διαφοραῖς» κτλ., φ. 197. — ζ') Ἀκέφαλος λόγος εἰς τὴν ἁγίαν Φωτεινήν», φ. 296-299. Μετὰ τὸ πέρας αὐτοῦ· «1639 μαΐῳ 13 ἐν Σμύρνη, ἱερεὺς Ἀντώνιος (?) Καλλιάρχης»[1].—ς') «Περὶ τοῦ ὕδατος τοῦ αἰσθητοῦ καὶ νοητοῦ». Ἀρχ. «Νὰ εὕρῃς αὐτὸν ὁποῦ εἶναι ὅλον φῶς» κτλ., φ. 300. Μετὰ τὸ κείμενον· «1684 ἐν τῷ ναῷ τοῦ πατρός μου. Ἱερεὺς - - - Καλλιάρχης».

306. Διάφορα χάρτινα τετράδια τῆς ιη' καὶ τῆς ιθ' ἑκατ. Σημειωτέα· α') «Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου λόγος περὶ προσευχῆς. Ἐξήγησις τοῦ διδασκάλου κυρίου Κυρίλλου», φ. 23. Μετὰ τὴν ἐξήγησιν· «,αωιε' [= 1815] ἰουλίου ιη. Πάτμος». — β') «Νικη-

[1] Εἷς Ἀντώνιος ἱερεὺς Καλλίαρχος, πνευματικὸς καὶ πρωτέκδικος Χίου ἔτει 1590-ῳ, ἀναφέρεται παρὰ τῷ Κατραμῇ. Φιλολογικὰ ἀνάλεκτα Ζακύνθου, σ. 190-193.

φόρου τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὀνειροκριτικὸν κατὰ ἀλφάβητον διὰ στίχων ἰαμβικῶν». Ἀρχ. «Ἄρχε πρὸ πάντων καὶ παθῶν καὶ κοιλίας». Ἐκδ. Rigaltii σ. 10.—γ') «Στίχοι ἡρωϊκοὶ ἐν εἴδει ἐγκωμίου προσφωνηματικοῦ εἰς τὸν παναγιώτατον, θειότατον, σοφώτατον καὶ οἰκουμενικὸν πατριάρχην κ. κ. Κωνστάντιον». Ἀρχ. «Τίς δήπου σ' ὄχ ἄριστε ἱεραρχῶν» κτλ. Ποιητὴς τῶν στίχων τούτων ἐστὶ Φιλήμων τις.—δ') «Ἐπίγραμμα ἡρωελεγεῖον πρὸς τὸν παναγιώτατον καὶ θειότατον οἰκουμενικὸν πατριάρχην κ. κ. Ἀγαθάγγελον»[1]. Καὶ τούτου ποιητὴς ὁ αὐτὸς Φιλήμων.—ε') «Ἐπίγραμμα δι' ἰαμβικῶν στίχων τριμέτρων ἀκαταλήκτων πρὸς τὸν ἱεροδιδάσκαλον ἡμῶν κ. κ. Σαμουήλ»[2]. Ἀρχ. «Ἀστὴρ σὺ φαιδρὸς» κτλ. — ς') «Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἡμέτερον ἱεροδιδάσκαλον κ. κ. Σαμουήλ». Ἀρχ. «Πρᾶγμα πολλὰ δίκαιον καὶ ὠφέλιμον» κτλ.—ζ') «Θεματογραφία τοῦ σοφωτάτου διδασκάλου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει σχολῆς, τοῦ ἐκ Μιτυλήνης Δωροθέου». Μετὰ τὸ πέρας· «Πάτμος 1815 σεπτ. 29»[3].—η') «Σημειώματα περιεργείας χάριν τοῦ σοφολογιωτάτου κ̅υ̅ κ̅υ̅ Φωτίου».

307. Θεματογραφία καὶ λείψανον ἐκτενοῦς τινος μεταφυσικῆς. Συνερραμμένα χάρτινα τετράδια δύο κωδίκων τῆς ιη' ἑκατοντ.

308. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος (μήκους 0,225, πλ. 0,172) ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 154· οὗ αἱ πινακίδες εἰσὶ περικεκαλυμμέναι ὑπὸ δύο μεμβρανίνων φύλλων τῆς ια' ἑκατ. Ἐν τῇ ἀρχῇ ὑπάρχει πίναξ τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει περιεχομένων ὑποθέσεων. Ἐπιγραφή· «Ἐκ τῶν τοῦ Ἰουγλάρι. Μεταγλώττισις Μανουὴλ Λαμενίτου τοῦ Κρητός». Λόγοι δέκα, ὧν ὁ πρῶτος ἐπιγραφὴν ἔχει τὸ «Ὁ συνήγορος τῶν πτωχῶν». Ἀρχ. «Ἀναμεταξὺ τῶν πολλῶν δυστυχιῶν» κτλ.

[1] Ὅρα περὶ τούτου σημείωσιν Θεοδ. Ἀριστοκλέους: Κωνσταντιου α' τοῦ ἀπὸ Σιναίου - - βιογραφία καὶ αἱ ἐλάσσονες συγγραφαί. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1866, σ. 63.

[2] Περὶ Σαμουὴλ τοῦ Κυπρίου ἐν τοῖς τοῦ Μ. Γεδεὼν χρονικοῖς τῆς πατριαρχικῆς ἀκαδημίας (ἐν Κωνσταντινουπόλει 1883), σ. 194 κέ.

[3] Περὶ Δωροθέου τοῦ Πρωΐου ὅρα Κωνσταντίου τοῦ ἀπὸ Σιναίου βιογραφίαν, σ. 162-163. Ἑλλην. Φιλολογ. Σύλλ. Κωνσταντινουπόλεως, τ. XIII, σ. 203-253. Μ. Γεδεὼν χρονικὰ τῆς πατρ. ἀκαδ. σ. 179-181. Ἀ. Π.-Κεραμέως ἐκθ. παλαιογρ. ἐρευνῶν, σ. 44.

309. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,215, πλ. 0,155) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 165, ὧν ἐλλείπουσιν αἱ σελίδες 65-86, 125-132 καὶ 139-150· ἄλλαι δέ τινες (87-123) ἀφέθησαν ἐξ ἀρχῆς ἄγραφοι.

1. Κωνσταντίνου Τριανταφύλλου διδασκάλου τοῦ ἐκ Ζαγορᾶς ἐπιστολὴ πρὸς ἀρχιερέα, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ οὐ τὸ μανθάνειν ἀμάρτημα» κτλ., σ. 1. Περὶ τοῦ Κωνσταντίνου τούτου ὅρα Ν. Ι. Μάγνητος περιγραφὴν ἢ τοπογραφίαν τῆς Θεσσαλίας καὶ Θετταλικῆς Μαγνησίας (ἐν Ἀθ. 1860), σ. 86.

2. «Τοῦ Καλλινίκου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἰδιωτεύοντος ἐν Ζαγορᾷ τῇ πατρίδι αὐτοῦ τῆς Δημητριάδος»[1], ἐπιστολὴ πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην Σωφρόνιον α' ἀχρονολόγητος (σελ. 4-9), δι' ἧς ἐκφράζει αὐτῷ χαρὰν ἰδίαν ἐπὶ τῇ εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἀναβάσει· λέγει δὲ σὺν ἄλλοις αὐτῷ καὶ ταῦτα· «ἐγὼ δὲ τὴν σὴν καλοκἀγαθίαν εἰδώς, θαρρῶν ποιοῦμαι καὶ παράκλησιν ἐν τοῖς γράμμασιν, αἰτῶν τὰ τῶν φίλων, καί μοι μηδὲν ἀχθεσθῇς ἀπὸ πρώτης φορτικῷ σοι δοκοῦντι - - - Οὐκ οἶμαι τοῦτο λανθάνειν τὴν σὴν μεγαλόνοιαν, ὡς ὡριστό μοι παρα τοῦ Κοινοῦ ἐτήσιόν τι ἐν λόγῳ σιτηρεσίου δίδοσθαι· ὃ δὴ ἵνα λαμβάνειν ἔχοιμι ἐφ' οἷς τοῦτο προστέτακτο, ἐπέμποντό μοι αὐτόθεν κατ' ἔτος τὰ τῆς ἀποδείξεως καλούμενα γράμματα· ὧν δὴ εἰς χεῖρας ἡκόντων τὰς ἐμὰς καὶ πεμπομένων πρὸς οὓς ταῦτ' ἐγέγραπτο ἐκομιζόμην τὸ ἐτήσιον, καθ' ἡσυχίαν ἐμαυτῷ συγγινόμενος καὶ τοῖς νεκροῖς, ὡς ἂν εἴποιμι, συγχρωτιζόμενος. Πέρυσι δὲ καὶ τῆτες οὐκ οἶδα τί παθὼν ὁ γεννάδας ἐκεῖνος καὶ ἀλαζὼν Σαμουήλ, ὁ πάντα ἑαυτοῦ διὰ φιλοτιμίαν ποιούμενος, πέμψαι μοι τὰ ἀποδεικτικὰ οὐκ ἠξίωσε. Καίτοι πολλὰ ἐπιστείλας ἄλλοις τε καὶ αὐτῷ γε ἐκείνῳ, ἀλλ' οὖν οὐδὲν ἤνυσα, καὶ πῶς ἂν δυναίμην σιωπᾶν ἢ ἠρεμεῖν οὕτω παρεωραμένος»; Ὅλον τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης ἐκ τοῦ αὐτοῦ κώδικος κατεχώρισε Βασίλειος ὁ Γεωργιάδης ἐν τῇ Ἐκκλησ. Ἀληθείᾳ, τ. III, σ. 633-634.

[1] Περὶ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Καλλινίκου δ' ὅρα Ζωσιμᾶ τοῦ Ἐσφιγμενίτου *Προμηθέα* (ἐν Βόλῳ 1895), τ. VII, σ. 707-711, 713-717, καὶ τ. VIII, σ. 79-80 καὶ 88. Β. Γεωργιάδου πραγματεία ἐν τῇ Ἐκκλησ. Ἀληθείᾳ (1883), τ. III, σ. 617-621.

3. «Λόγος α' εἰς τὸν α' ψαλμὸν τοῦ Δαβίδ, ἐκπονηθείς, καθὼς καὶ οἱ ἔμπροσθεν, παρὰ παχαρνίκου Ζήσου Θεοδοσιάδου ἐξ ἐπαρχίας Δημητριάδος, ἐκ χώρας 'Αγίου Λαυρεντίου, κειμένης ὑπὸ τὸ Πήλιον ὄρος». 'Αρχ. «"Ω πόσην χαράν, εὐλογημένοι ἀδελφοί» κτλ., σ. 11 κἑ. "Επονται τρεῖς ἔτι λόγοι τοῦ αὐτοῦ Ζήσου εἰς τοὺς ψαλμοὺς β', γ', δ'. Εἰδήσεις περὶ τοῦ Θεοδοσιάδου καὶ πολλὰ αὐτοῦ στιχουργήματα κατεχώρισεν ὁ Ν. Σταυρίδης ἐν τῷ 'Ημερολογίῳ 'Η Φήμη, τῷ ἐκδοθέντι ὑπὸ Ζωσιμᾶ 'Εσφιγμενίτου ἐν Βώλῳ ἔτει 1886, σ. 33-54.

4. «Εὐχὴ δευτέρα 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου». 'Αρχ. «Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ μέγας καὶ φοβερός», σ. 5.

5. «'Αποκριτικὸν παρὰ τοῦ ἐκλαμπροτάτου πεγζαδὲ Νικολάου Μουρούζη πρὸς τὸν πρώην παναγιώτατον οἰκουμενικὸν πατριάρχην Κύριλλον, εὐχαριστήριον περὶ τῆς διερμηνείας αὐτοῦ εἰς τὴν βασιλικὴν ναυαρχίαν· ,αωιθῳ ἰαννουαρίῳ». Σελὶς 124 κἑ.

6. «Πρὸς τὴν ἐκλαμπροτάτην δόμναν κ. κ. Ζωὴν Μουρούζη παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου αὐθέντου Οὐγγροβλαχίας κ. κ. 'Αλεξάνδρου Νικολάου Σούτζου, ,αωιθ' ἰαννουαρίου κγ'». Σελὶς 133 κἑ.

7. «'Αποκριτικὸν τῆς ἐκλαμπρότητός της», σ. 135.

8. «'Αποκριτικὸν τῆς ἐκλαμπροτάτης δόμνης Οὐγγροβλαχίας κ. κ. Εὐφροσύνης Καλλιμάχου, συζύγου τῆς ὑψηλότητός του τοῦ αὐθέντου Σούτζου περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως». Σελὶς 136 κἑ.

9. 'Αποκριτικὸν ἕτερον γράμμα, σ. 138.

10. «'Εκ τῶν τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου κυρίου Νικολάου Βάρκοση ἀρίστων ἐπιγραμμάτων, δεδοκιμασμένων καὶ παραδομένων, πληθύς» (?), σ. 153.

310. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων γεγραμμένων 134, μήκ. 0,212, πλ. 0,181. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 22-23 (0,157 × 0,125). — α') «Χρυσάνθου τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῶν 'Ιεροσολύμων ἱστορία καὶ περιγραφὴ τῆς 'Αγίας Γῆς καὶ τῆς ἁγίας πόλεως 'Ιερουσαλήμ, ἐν ᾗ καὶ περὶ τῆς ἀρχαίας οἰκοδομῆς τῆς ἐν αὐτῇ μεγάλης ἐκκλησίας, ἤτοι τοῦ σεβασμίου καὶ θείου ναοῦ τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν 'Ανα-

στάσεως, κοινῶς ἤδη λεγομένης τοῦ Ἁγίου Τάφου, καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἀνακαινισμῶν τοῦ αὐτοῦ κατὰ διαφόρους καιρούς».—β') Νεκταρίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸν μακαριώτατον πατριάρχην Ἱεροσολύμων κὺρ Παΐσιον». Ἀρχ. «Ἂν εἶναι δίκαιον νὰ θαυμάζωνται» κτλ.

311. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 122, μήκους 0,208, πλ. 0,155. Ἐγράφη ἔτει 1709-ῳ· ὅρα τὸ 122-ον φύλλον, ἐν ᾧ γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «Οἱ ἀναγινώσκοντες μέμνησθε τοῦ γράψαντος Μακαρίου ἱερομονάχου τοῦ Μιτυληναίου:- ,αψθῳ: ἐν μηνὶ δεκεβρίῳ».

1. «Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα». Ἀρχ. «Ὁ μῦθος ποιητῶν μὲν προῆλθεν» κτλ., φ. 1-18.

2. «Σύνοψις τέχνης ῥητορικῆς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, συντεθεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου μεγάλου ῥήτορος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κυρίου Ἀλεξάνδρου, ἰατροῦ τε ἀρίστου, τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως». Ἀρχ. «Τί ἐστι ῥητορική; Ῥητορική ἐστι τέχνη» κτλ.

312. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 273, μήκους 0,208, πλ. 0,15. Αὐτόγραφον Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός. Ἐν τῇ ἀρχῇ κεῖνται φύλλα ἓξ πρόσθετα, ἐν οἷς ἀναγέγραπται πρῶτον πίναξ λεπτομερὴς τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει περιεχομένων ὑποθέσεων, εἶτα ἡ ἐπιγραφὴ καὶ τέλος ἡ προθεωρία, ἥτις ἐγράφη «Ἐν τῇ τῆς Παλαιοπόλεως μονῇ. 1671 ὀκτωβρίου 26». Ἐπιγραφή· «Εἰς τὸ πρῶτον βιβλίον τῆς ἱερᾶς σχολαστικῆς θεολογίας παραφράσεις τε καὶ ζητήματα ἐκδοθέντα ἐν τῷ Αῳ βιβλίῳ περὶ ὀρθοδόξου πίστεως τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, παρὰ Γερασίμου ἱερομονάχου Βλάχου τοῦ Κρητός, τοῦ τῶν ἐπιστημῶν κατ' ἀμφοτέρας τὰς διαλέκτους κοινοῦ διδασκάλου καὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ταπεινοῦ κήρυκος. Τόμος δεύτερος». Ἀρχ. «Προθεωρία τῶν ζητημάτων. Ἡ περὶ Θεοῦ θεωρία, εἰ καὶ καθ' αὐτὸ πέφυκε γνώριμος» κτλ. Ἐν τῷ 273-ῳ φύλλῳ· «Τέλος σὺν θεῷ τοῦ αου βιβλίου 1672. φευρ. 28. ἐν τῇ τῆς Παλαιοπόλεως μονῇ, ἤτοι ἐν Κερκύρᾳ».

313. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 184, μήκους 0,207, πλ. 0,153. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23 (0,148×0,095). Ἐγράφη ἔτει 1580-ῳ· ὅρα τὸ 184-ον φύλλον, ἐν ᾧ γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «† Ἐγράφη ἐν Μεσσήνῃ τῆς Σικελίας διὰ χειρῶν τοῦ εὐτελοῦς ἱερέως Ἰωάννου Εὐριπιώτου ἐπικεκλημένου. τοῦ ἀπὸ Χίου. ἐν ἔτει ͵αῳ φῳ πῳ. μηνὶ φευρουαρίῳ».

1. «Περὶ ἀρχῶν τῆς μαθηματικῆς, καὶ περὶ γενῶν καὶ εἰδῶν αὐτῆς, καὶ ἐν ποίᾳ κατηγορίᾳ ἀναφέρεται», φ. 1-5.

2. Εὐκλείδου ἐκ τῶν Θέωνος συνουσιῶν βιβλία ζ' μετὰ ποικίλων γεωμετρικῶν σχημάτων, φ. 6-156.

3. «Κλαυδίου Πτολεμαίου ἁρμονικῶν πρῶτον, περὶ τῶν ἁρμονικῆς κριτηρίων». Ἀρχ. «Ἁρμονικὴ μέν ἐστι δύναμις καταληπτική» κτλ., φ. 157-184.

314. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 47, μήκους 0,207, πλ. 0,155. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,172×0,11).—«Γραμματικὴ συντεθεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου Θεοδώρου τοὐπίκλην Πτωχοπροδρόμου». Ἀρχ. «Καθάπερ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, φιλολογωτάτη μοι βασιλίδων» κτλ. Τέλος· «τέως δὲ νῦν ἔχεις παρ' ἡμῶν περατωθεῖσάν σοι τὴν ἐπιταγήν».

315. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος (μήκ. 0,21, πλ. 0,154) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 286, ὧν τινες ἄγραφοι (116-120 καὶ 250-252)· ἔστι δὲ τοῦτο αὐτόγραφον Μάρκου Πορφυροπούλου τοῦ Κυπρίου.

1. «Νικηφόρου περὶ οὐρανοῦ καὶ ὅτι ὁ κόσμος οὐκ ἔστιν ἀΐδιος». Ἀρχ. «Τὸν οὐρανὸν ὅρον ἄνω εἶναι καὶ ἡ ἀνάπτυξις δηλοῖ» κτλ., σελ. 1-88.

2. «Νικηφόρου μοναστοῦ καὶ πρεσβυτέρου, τοῦ κτήτορος, εἰσαγωγικῆς ἐπιτομῆς περὶ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν καὶ αἰτιῶν καὶ μετεώρων» κεφάλαια λ'. Ἀρχ. «Πᾶν τὸ αἴτιον καὶ ἀρχή», σ. 89-115.

3. «Συμεὼν μαγίστρου τοῦ Σήθ σύνοψις τῶν φυσικῶν, μεταφρασθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ, εἰς κοινὴν γλῶτταν, τοῦ ἐν ἐλαχίστοις σπουδαίου Μάρκου τοῦ Πορφυροπούλου, τοῦ ἐκ Κύπρου, καὶ νοταρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, διὰ παρακλήσεως τινὸς

τῶν ἐμοὶ συνήθων». Ἀρχ. «Ὁ Πλούταρχος, ὦ μέγιστε καὶ θειότατε βασιλεῦ», σελ. 121-196.

4. «Πρόκλου σφαῖρα». Ἀρχ. «Ἄξων καλεῖται τοῦ κόσμου ἡ διάμετρος», σελ. 197-210.

5. «Τοῦ σοφωτάτου Κορυδαλλέως περὶ ἀστρολογίας». Ἀρχ. «Πλάττει ταῖς Μούσαις ὁ φυσικὸς μῦθος», σελ. 213-245.

6. «Ἀστραμψύχου ὀνειροκριτικόν». Ἀρχ. Λαλεῖν καθ' ὕπνους νητρεκὲς τοὔναρ τόδε» κτλ., σελ. 246-249. Ἐκδ. Rigaltii σ. 5.

7. «Περὶ εἰς ποῖον ζῴδιον ἀνεβαίνει καὶ κατεβαίνει ὁ ἥλιος τὸν κάθε μῆνα».Ἀρχ. «Ἀπὸ τὰς ιδ' τοῦ μαρτίου μηνὸς» κτλ., σ. 253-271.

8. «Περὶ θέσεως κόσμου, οὐρανοῦ τε καὶ γῆς καὶ ἀστέρων, καὶ τοῦ Ἀράτου τὰ φαινόμενα». Ἀρχ. «Ὁ οὐρανὸς σφαιροειδής ἐστι κύκλῳ» κτλ., σελ. 273-286.

316. Ἀκανόνιστα χάρτινα τετράδια, ὧν τὰ πλείω ἔγραψεν ὁ ἱεροκῆρυξ Γρηγόριος ἱερομόναχος μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1629 καὶ 1641, ἕτερα δέ τινα πάλιν ἔγραψεν ἕτερος ἀνώνυμος ἱεροκῆρυξ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1664 καὶ 1666. Φύλλα 297, περιέχοντα ἐν ἑαυτοῖς διαφόρων ἱεροκηρύκων διδαχάς· τούτων δὲ ὁ πίναξ ἔστι κατεστρωμμένος ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ τεύχους, ὅπερ ἄρχεται ἀπό τινων «συλλογισμῶν περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος»· μετὰ δὲ τούτους ὑπάρχει τις ἀνώνυμος πραγματεία «περὶ τῶν ἐντολῶν πασῶν, καὶ περὶ ἐξομολογήσεως πῶς πρέπει ὁ πνευματικὸς νὰ ἐξομολογῇ τοὺς ἀνθρώπους».

317. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 149, μήκ. 0,21, πλ. 0,155· ἦν δὲ τοῦτο πρότερον «Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων». Πιθανῶς αὐτόγραφον Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου. Φύλλα ἄγραφα· 17-34. Μετὰ τὸ 15-ον φύλλον ὑπάρχει ἔλλειμμα· κατὰ δὲ τὸν κατάλογον Ἀντωνίνου καὶ Ἰωαννίδου ὑπῆρχεν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ «Ἰσαὰκ μοναχοῦ τοῦ Ἀργυροῦ μέθοδος κατασκευῆς ἀστρολαβικοῦ ὀργάνου, ἔτι δὲ ἀπόδειξις λογικῆς τῶν ἐν αὐτῷ καταγραφομένων μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ἐν τῇ σφαιρικῇ ἐπιφανείᾳ ὡς ἐπίπεδον: ἀρχή: Ἐπεὶ καθάπερ τινὰς ἀρχετύπους πίνακας». Ἔλλειμμα ὑπάρχει καὶ μετὰ τὸ 68-ον φύλλον.

1. «Ἀρχύτου τοῦ Μαξίμου κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων τῶν εἰς τέσσαρα τὸ πρῶτον», εἶτα τὸ β', τὸ γ' καὶ τὸ δ'. Ἀρχ. «Μετιέναι δὴ τὰ περὶ τῆς σφαίρας βουλόμενοι» κτλ., φ. 1-15.

2. Προσθήκη τῆς ιζ' ἑκατ. «Περὶ πολλαπλασιασμοῦ μοιρῶν καὶ λεπτῶν καὶ δευτέρων πρὸς μοίρας καὶ λεπτά», φ. 16.

3. Ἀκέφαλον ἀστρονομικὸν πόνημα, οὗ αἱ πρῶται λέξεις ἔχουσιν ὧδε· « - - - ἐνίοτε δὲ δεύτερον, ὅταν δηλαδὴ ἁπλᾶ ἔτη οὐχ εὑρεθῶσιν, ὡς εἴρηται· καὶ μετὰ ταῦτα εἰσαγαγόντες τὴν ὑποκειμένην πόλιν εἰς τὸ κανόνιον τοῦ μήκους τε καὶ πλάτους τῶν ἐπισήμων πόλεων, κατὰ τὸ σελίδιον αὐτοῦ τὸ ἐπιγραφόμενον Πόλεις» κτλ., φ. 35 κἑ.

4. «Θέωνος ἐκ τοῦ εἰς τὸ πρῶτον τῆς μαθηματικῆς συντάξεως Πτολεμαίου περὶ μερισμοῦ». Ἀρχ. «Τὰ πρῶτα ἑξηκοστὰ περὶ μὲν μοίρας μεριζόμενα» κτλ., φ. 40-41α.

5. Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου ἀνεπίγραφον συμπλήρωμα εἰς τὰ κανόνια Μιχαὴλ τοῦ Χρυσοκόκκη (φ. 41β-68), μετὰ προλόγου ἔχοντος οὕτως· «Ὁ ἐν ἐπισκόποις ἐλάχιστος Δαμασκηνὸς τοῖς ἐντευξομένοις χαίρειν. Ἐπειδὴ πρὸ ἡμῶν ὁ σοφώτατος Μιχαὴλ ὁ Χρυσοκόκκης πολλὴν εἰς τὴν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ ἑξαπτερύγου ἑρμηνείαν φροντίδα κατεβάλετο καὶ ὡς ἐνῆν ἄριστα τὴν περὶ τούτου διδασκαλίαν ἡμῖν ἐσαφήνισεν, οὐ μὴν δὲ τὸν τῶν ἐννεακαιδεκαετηρίδων χρόνον παρηύξησεν ἐν τοῖς παρ' αὐτοῦ συντεθεῖσι κανονίοις, ὥστε διαρκεῖν εἰς μήκιστον — καὶ γὰρ μέχρι τῆς ͵ϛπδ-ης συνεγράψατο, ὡς ἐντεῦθεν μικροῦ δεῖν ἄχρηστον εἶναι τὴν τούτου μάθησιν εἰς τὸν ἐπιόντα χρόνον —, ἔδοξε κἀμοὶ παρεκτεῖναι τὰς ιθετηρίδας εἰς τὸ αὔταρκες, ὡς ἂν μὴ τελειωθέντων τῶν παρ' ἐκείνου συγγεγραμμένων ιθετηρίδων ἄχρηστος ἡ τοσαύτη καὶ τηλικαύτη τῆς μαθήσεως ὠφέλεια γένηται· ὅτι δὲ οὐ μικρὰν περὶ τούτων σπουδὴν ἀνεδεξάμην, ὥστε μὴ παρατραπῆναι τῆς εὐθείας, ἀλλ' ἐς τὸ ἀκριβὲς συνθεῖναι τάς τε ἡμέρας καὶ ὥρας καὶ τὰ τούτων λεπτά, ὡσαύτως καὶ τὰ ζῴδια καὶ τὰς μοίρας καὶ τὰ τούτων λεπτά, μαρτυρήσουσιν οἱ τῆς τοιαύτης ἐπιστήμης εἰδήμονες· οὐ γὰρ ἐκ τοῦ παραχρῆμα τοῖς σπουδαίοις ἡ περὶ τούτων θεωρία, ὡς ἴσα-

*

σιν οἱ μεμυημένοι, ἐγγίνεται. Ὅθεν ὑμεῖς αὐτοὶ τὸν τῆς οὐ μωμητῆς ἴσως σπουδῆς τε καὶ μελέτης πόνον ἀπόνως καρπούμενοι τῆς ἡμετέρας σωτηρίας ὑπερεύχεσθαι. ͵ζπβ^ω [= 1574] φευρ. ιε', «τῆς». Εἶτα τὰ κανόνια Δαμασκηνοῦ τοῦ Στουδίτου.

6. Λείψανον, ὡς φαίνεται, φυσιολόγου τινός, ἰδίᾳ δὲ περὶ τῆς ἀράχνης, φ. 69-75.

7. «Ἰωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως, τοῦ Φιλοπόνου, περὶ τῆς τοῦ ἀστρολάβου χρήσεως». Ἀρχ. «Τὴν ἐν τῷ ἀστρολάβῳ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας ἐξάπλωσιν» κτλ., φ. 75^β.

8. «Ἑτέρα μέθοδος ἀνωνύμου περὶ τοῦ ἀστρολάβου». Ἀρχ. «Εἰ βούλει γινώσκειν τὴν τοῦ ἀστρολάβου μέθοδον» κτλ., φ. 86^β.

9. «Μάρκου τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου μέθοδος εἰς τοὺς κανόνας τοὺς προχείρους, οἷς ἡ ἐπιγραφὴ Κύκλοι». Ἀρχ. «Ἡ τῶν κανόνων τούτων σύστασις γέγονε μὲν παρά τινος τῶν ἐν Ἰταλίᾳ μαθηματικῶν, κατὰ τὸ χιλιοστὸν τριακοσιοστὸν ἑξηκοστὸν πρῶτον ἔτος» κτλ., φ. 90-115.

10. «Μέθοδος, δι' ἧς εὑρίσκονται αἱ καθ' ἑκάστην νύκτα ὑπὸ τῆς σελήνης φωτιζόμεναι τῆς νυκτὸς ὧραι». Ἀρχ. «Ἡ σελήνη γεννηθεῖσα αὔξει καθ' ἑκάστην» κτλ., φ. 116^α.

11. «Τοῦ φιλοσοφωτάτου κυροῦ Μαξίμου μοναχοῦ τοῦ Πλανούδη ἐκ τῆς ψηφοφορίας κατ' Ἰνδοὺς τῆς λεγομένης μεγάλης, περί τε συνάψεως καὶ πολλαπλασιασμοῦ καὶ ἀφαιρέσεως καὶ μερισμοῦ μοιρῶν καὶ λεπτῶν πρώτων καὶ δευτέρων, ἢ καὶ τρίτων, τῶν ἐν τῇ ἀστρονομίᾳ εὑρισκομένων». Ἀρχ. «Ῥητέον ἡμῖν ἤδη καὶ περὶ ζῳδίων καὶ μοιρῶν», φ. 116^β-119^β. C. I. Gerhardt, Das Rechenbuch des Maximus Planudes. Halle 1865, σ. 23.

12. Κανόνια τῶν ὡρῶν ἑκάστης ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, φ. 120-124.

13. «Περὶ ἐπισημασιῶν τῶν ε' πλανωμένων ἀστέρων». Ἀρχ. «Ὁ μὲν Η^{ος} ἀπὸ πρώτης μοίρας ἕως ΙΖ^{ης}» κτλ., φ. 125 κέ.

14. «Πρόκλου διαδόχου περὶ τῆς τῶν πλανωμένων ἀστέρων δυνάμεως». Ἀρχ. «Ὁ τοῦ Κρόνου ἀστὴρ ψύχει», φ. 126 κέ.

15. «Τὰ τοῦ ζῳδιακοῦ δωδεκατημόρια, κατὰ Πτολεμαῖον». Ἀρχ. «Ὁ Κριὸς ζῴδιόν ἐστιν ἰσημερινὸν» κτλ., φ. 132 κέ.

16. «Πρόκλου διαδόχου περὶ τριγώνων». Ἀρχ. «Ἡ πρὸς τὰ τρίγωνα συνοικείωσις» κτλ., φ. 134.

17. «Τῶν φώτων καὶ ἀστέρων συνοικειώσεις πρὸς τὰ δωδεκατημόρια, κατὰ Πτολεμαῖον», φ. 135.

18. «Αἱ τῶν ἀπλανῶν φύσεις κατὰ τὸ ἰδίως αὐτῶν ποιητικόν, ὅπως τῆς φύσεως τῶν πλανωμένων συγκέκρανται. Πτολεμαίου ἐκ τῆς τετραβίβλου», φ. 136.

19. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν γινομένων σημείων περί τε τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς λοιποὺς ἀστέρας», φ. 137β.

20. «Πρόκλου περὶ τροπικῶν καὶ ἰσημερινῶν καὶ στερεῶν καὶ δισώμων ζῳδίων». Ἀρχ. «Τῶν ιβ′ ζῳδίων τὰ μὲν λέγεται τροπικὰ» κτλ., φ. 138β.

21. «Περὶ ὡροσκοπίας· γέγραπται δὲ τέχνης ἕνεκα, οὐχὶ δὲ καὶ πιστεύειν ταῦτα χρή, ὡς οὐκ ἀληθεύουσιν ἐπὶ πᾶσι καὶ πάντοτε». Ἀρχ. «Τῇ Κυριακῇ, ἐν αἷς ὥραις ὁ ἥλιος διέπει» κτλ., φ. 140.

22. «Ἔτει ͵ζπβῳ [=1574] † Τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης Δαμασκηνοῦ ἐξάπλωσις καὶ τεχνολογία εἰς τὸ τοῦ ἑξαπτερύγου ὑπόδειγμα τοῦ Χρυσοκόκκη», φ. 142-149.

318. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ′ ἑκατ. ἐκ φύλλων 208, μήκ. 0,205, πλ. 0,147. Τὸ κείμενον μονόστηλον.—α′) Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου κατηχήσεις ἐν παραφράσει, φ. 1-91. — β′) «Διήγησις τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου πάνυ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Πορευόμενος ποτέ τις τῶν ἁγίων πατέρων», φ. 91β. — γ′) Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος περὶ τῆς αἰωνίου καὶ ἀτελευτήτου κολάσεως, καὶ φοβερᾶς καὶ δικαίας κρίσεως». Ἀρχ. «Ὅσοι τὰ τοῦ βίου μάταια», φ. 101β. — δ′) «Θαῦμα γενόμενον παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεράρχου καὶ θαυματουργοῦ Νικολάου». Ἀρχ. «Ἐγένετο ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις», φ. 109.—ε′) «Ἕτερον θαῦμα τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου». Ἀρχ. «Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἦτόν τις ἄνθρωπος», φ. 113.—ς′) «Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας, μεταφρασθεὶς εἰς τὴν κοινὴν γλῶτταν παρὰ Ἰγνατίου τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου». Ἀρχ. «Ἄλλο δὲν εἶναι ποθεινότερον» κτλ., φ. 123.—ζ′) Ἰωάν-

νου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος περὶ νηστείας». Ἀρχ. «Σήμερον, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, τὸν ἰατρὸν προσκυνήσωμεν», φ. 190.—η') «Περὶ καταχρίσεως τοῦ μὴ κατακρῖναί τινα». Ἀρχ. «Ἀκούσωμεν τοῦ Κυρίου», φ. 194.

319. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ. ἐκ φύλλων 168, μήκους 0,21, πλ. 0,158. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 20 (0,162 × 0,11).

1. Συνόψεις τῶν Ἀριστοτέλους πολιτικῶν. Ἀρχ. «Κοινωνικὸν ζῷον ὁ ἄνθρωπος», φ. 1-144.

2. «Ἐκ τῶν τοῦ Κυριακοῦ τοῦ Στρῶζα κατ' Ἀριστοτέλην πολιτικῶν τὸ κ, ἤτοι βιβλίον θον». Ἀρχ. «Πρὸς δὲ τοῖς εἰρημένοις πολιτικοῦ διελθεῖν ἐστι» κτλ., φ. 145.

3. «Τοῦ αὐτοῦ Στρῶζα ἐπὶ τοῖς θ' τῶν Ἀριστοτέλους πολιτικῶν τὸ κ, ἤτοι βιβλίον ι'». Ἀρχ. «Νῦν δὲ περὶ βασιλείας λέγειν» κτλ., φ. 159.

320. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος, μήκους 0,21, πλ. 16. Σελίδες ἠριθμημέναι 226, ὧν ἐλλείπουσιν ἡ 1-η καὶ ἡ 2-α.

1. Ἀνώνυμος βίος τοῦ μεγάλου Πέτρου. Ἀρχ. «Πέτρος Ἀλεξιάδης ὁ δεδοξασμένος αὐτοκράτωρ τῆς Μοσχοβίας. Ἀρχόμενοι νὰ γράψωμεν διήγησιν» κτλ., σ. 3.

2. «Σύντομος διήγησις διὰ ὅσα ἐσυνέβησαν εἰς τὴν Μοσχοβίαν ἀπὸ τοῦ 1540-οῦ ἔτους ἕως τοῦ νῦν αὐτοκράτορος, ἔτους δὲ 1698», σ. 57.

3. Σύντομον ῥωσικὸν χρονικὸν ἀπὸ τοῦ 1360-οῦ μέχρι τοῦ 1700-οῦ ἔτους, σ. 219.

321. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,21, πλ. 0,15) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 183, ὅπερ ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ις' ἑκατοντ. Ἐν τῇ ᾤᾳ τῆς 1-ης σελίδος· «Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Ἰωακεὶμ πρωτοσυγκέλλου τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου κυρίου Χρυσάνθου τῶν Ἱεροσολύμων, ἐν τῇ Σμύρνῃ ,αψκς-ῳ [=1726] μηνὶ μαρτίῳ».

1. Κανὼν λβ' τῆς ἐν τῷ Τρούλλῳ συνόδου, σ. 1.

2. Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως «περὶ παραδόσεως τῆς θείας λειτουργίας». Ἀρχ. «Πολλοὶ μέν τινες καὶ ἄλλοι τῶν τοὺς ἱεροὺς ἀποστόλους διαδεξαμένων» κτλ., σ. 3.

3. «Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ ἀδελφοθέου Ἰακώβου». Ἀρχ. «Ἐν πλήθει ἁμαρτιῶν μεμολυσμένον με», σ. 5-41.

4. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, «ὅτι ὁ ἱερουργούμενος ἄρτος καὶ οἶνος οὐκ ἔστι τύπος τοῦ κυριακοῦ σώματος, ἀλλ' αὐτὸ ἐκεῖνο ἀληθῶς τὸ ἴδιον σῶμα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ὁ ἀγαθὸς καὶ πανάγαθος», σ. 42.

5. «Νικολάου τοῦ μακαριωτάτου ἐπισκόπου Μεθώνης πρὸς τοὺς διστάζοντας καὶ λέγοντας, ὅτι ὁ ἱερουργούμενος ἄρτος καὶ οἶνος οὐκ ἔστι σῶμα καὶ αἷμα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Τὴν μυστικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον ἱερουργίαν», σ. 49.

6. «Τοῦ μακαρίου Σαμουὴλ ἀρχιεπισκόπου Γάζης διάλεξις πρὸς Ἀχμὲδ τὸν Σαρακηνόν, ἀποδεικνύουσα τὸν ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἱερουργούμενον ἄρτον καὶ οἶνον σῶμα καὶ αἷμα ἀληθινὸν καὶ ὁλόκληρον εἶναι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἐτυγχάνομέν ποτε πορευόμενοι τὴν εἰς Ἔμισσαν», σ. 56.

7. «Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου, ὅτι οὐ μόνον ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν δεσποτικῶν ῥημάτων ἁγιάζονται τὰ θεῖα δῶρα, ἀλλ' ἐκ τῆς μετὰ ταῦτα εὐχῆς καὶ εὐλογίας τοῦ ἱερέως, δυνάμει τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Ἡμεῖς ἐκ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων» κτλ., σ. 66.

8. «Ἐκ τῆς Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου καὶ μάρτυρος ἀπολογίας ὑπὲρ χριστιανῶν, περὶ λειτουργίας». Ἀρχ. «Ἡμεῖς δὲ μετὰ τὸ οὕτως λοῦσαι» κτλ., σ. 77.

9. Γρηγορίου Νύσσης, «ὅτι ὁ ἁγιαζόμενος ἄρτος εἰς σῶμα τοῦ Θεοῦ Λόγου μεταποιεῖται» κτλ. Ἀρχ. «Ὥσπερ οἱ δηλητήριον δι' ἐπιβουλῆς λαβόντες», σ. 80.

10. Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως «ἱστορία ἐκκλησιαστικὴ καὶ μυστικὴ θεωρία». Ἀρχ. «Ἐκκλησία ἐστὶ ναὸς Θεοῦ», σ. 84 - 150.

11. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων. Ἀρχ. «Τὰ τῶν βρωμάτων ἡδέα», σ. 150.

12. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ κτίσεως ὁρατῆς» καὶ πάλιν «τοῦ αὐτοῦ περὶ οὐρανοῦ», σ. 182 κέ.

322. Τεῦχος χαρτινον ἐκ φύλλων 205, μήκ. 0,21, πλ. 0,155. Ἐγράφη μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1690 καὶ 1691. Φύλλα ἄγραφα· 38-40 καὶ 62-64.

1. «Καὶ τόδε πρὸς χρῆσιν Γεωργίου Τραπεζουντίου τοῦ Ὑπομενᾶ:—Σχόλια παλαιὰ τῶν πάνυ δοκίμων εἰς τὰς σωζομένας τῶν Σοφοκλέους τραγῳδιῶν. Εἰς Αἴαντα τὸν μαστιγοφόρον», φ. 1-36. Κείμενον καὶ σχόλια μεταξὺ τῶν στίχων. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «,Αχϟ$^{\varphi}$ [=1690], μαρτίου κδ', γέγραφα ἡμέρα β:—Γερβ(άσιος) Ἐλισσ. Ἰω(άννου) διάκ(ονος): κἀγώ». Εἶτα· «Ἐδιαβάσαμεν ἀπριλλίου κθ' ἡμέρα γ'».—Φ. 37^{α} Ἐπιγράμματα Σιμωνίδου, Ἐρυκίου καὶ Διοσκορίδου εἰς Σοφοκλέα.—Φ. 37^{β} Ὑπόθεσις Αἴαντος τοῦ μαστιγοφόρου.

2. «,Αχϟ' ἀπριλλίου λ', ἡμέρα δ':—Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι» μετὰ σχολίων καὶ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας, φ. 41. Μετὰ τὸ κείμενον· «,Αχϟ' μαΐου β' γέγραφα». Εἶτα· «Ἐτελειώσαμεν τὸν παρόντα ποιητὴν ἐν ἔτει ,αχϟ$^{\varphi}$ ἰουλίου ια' ἡμέρα ς'». Καὶ πάλιν· «Πόνημα Γεωργίου Τραπεζουντίου τοῦ Ὑπομενᾶ».

3. «Ἀρχὴ ,αχϟ', μηνὸς ἰουλίου ιε' ἡμέρᾳ γ': — Πινδάρου Ὀλυμπιονῖκαι» μετὰ σχολίων καὶ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας, φ. 65. Μετὰ τὸ κείμενον· «Ἐν ἔτει ,αχϟ$^{\varphi}$ σεπτεμβρίου ιβ' ἡμέρα ς'».

4. Τῆς Πλανουδείου τῶν ἐπιγραμμάτων ἀνθολογίας πρῶτον τμῆμα, μετὰ σχολίων καὶ ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας, φ. 105^{β} κέ. Ἐν τῇ ἀρχῇ· «,Αχϟ' σεπτεμβρίου ις' ἡμέρα γ'. καὶ εἰς τὰς ιζ' ἦρθε ὁ κὺρ Θεοδωρῆς ἀπὸ τὸ Σινώπιν. Γ. Τ. Υ». Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «,Αχϟα'. ἐτελειώσαμεν τὸ ἐπιγραμματάριον εἰς δόξαν Θεοῦ ἐν ἔτει ,αχϟα' μαρτίου ιη' ἡμέρα δ'. Θεὲ κύριε ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπελθέτω ἀφ' ἡμῶν ἡ νωθρότης καὶ φώτισον τὸν νοῦν ἡμῶν τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς.—Καὶ τὸ αὐτὸ διήλθομεν ἐν Βουκουρεστίῳ ,αψα' φευρ. γ'».

5. Συλλογὴ ἑτέρων τινῶν ἐπιγραμμάτων, φ. 202^{β}.

323. Τεῦχος χάρτινον, μήκ. 0,22, πλ. 0,165. Τὸ κείμενον μονόστηλον· ἐγράφη δὲ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατ. καὶ σελίδας ἀριθμεῖ 273. — Συνεσίου ἐπιστολαί. Ἐν τῇ 273-ῃ σελίδι· «Ἐκ τῶν τοῦ Βασιλείου πρωτοοστιαρίου τοῦ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου».

324. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,21, πλ. 0,16) ἐκ φύλλων γεγραμμένων 187. Ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου ὑπάρχει κόσμημά τι κεχρωματισμένον μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς· «Ὁ Ζωοδόχος Τάφος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Εἶτα ἑτέρα ἐπιγραφή· «͵Αψλϛω [=1736]:-Ἐν μηνὶ ἰουλίῳ ιβῃ:-Ἐγράφη τὸ παρὸν κατάστιχον τῶν ὀνομάτων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ταξιδίου τῆς Μαύρης Θαλάσσης, ἤγουν τῆς πόλεως Σινώπης, Ἰνέου, Κερασοῦντος, Τραπεζοῦντος, Χαλδίας, Θεοδοσιουπόλεως, ἤγουν Ἐρζρούμην, Τοκατίου, καὶ πάντων τῶν ἐναυταῖς ὑποκειμένων χωρίων, καθὼς περιείχασι τὰ παλαιὰ κατάστιχα, τῶν προελθόντων. κατακαιροὺς πανοσιωτάτων ἁγίων πρωτοσυγκέλλων, τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου, ἑκάστης πόλεως καὶ χωρίου, ἤτοι ὀνόματα παρρησιῶν σαρανταλειτουργιῶν, προθέσεων, σαρανταριῶν τε καὶ λειτουργιῶν, ἐκ πολλοῦ προαπερασμένου χρόνου· ἃ ἐκ πολλῶν ἄλλων καταστίχων παλαιῶν ἐσυλλέχθησαν ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει Ἱερουσαλὴμ, διὰ συνδρομῆς καὶ ἐξόδου, τοῦ πανοσιωτάτου καὶ αἰδεσιμωτάτου ἁγίου ἀρχιμανδρίτου τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου κὺρ Βαρνάβα, τέκνον γνήσιον νηπιόθεν τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὰς αὐτὰς κωμοπόλεις, διὰ βοήθειαν τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου, παρὰ τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς». Τὸ οὕτως ἐπιγεγραμμένον τοῦτο κατάστιχον ἄρχεται πρῶτον ἀπὸ τῆς ἀπογραφῆς τῆς Σινώπης, γενομένης τῇ 25-ῃ ἰουνίου 1710. «Τὰ ὀνόματα τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς πόλεως Σινώπης». Ἐν τῷ 4-ῳ φύλλῳ (20 σεπτ. 1720) ἀναγράφεται Διονύσιος, μητροπολίτης Ἀμασείας, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ῥήγενα.—Φύλλ. 9-22. Ἀπογραφαὶ τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν τῆς Οἰνόης, γενόμεναι ἔτει 1698-ῳ, 1699-ῳ, 1705-ῳ, 1707-ῳ, 1710-ῳ, 1714-ῳ, 1719-ῳ, 1723-ῳ,

1731-ῳ καὶ 1734-ῳ.—Φύλλ. 23α «Τοκάτην 1691 δεκεμβρίου 10. Ἅπαντα τὰ ὀνόματα τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς πόλεως Τοκατίου ἅμα καὶ τῶν περιχώρων αὐτοῦ» (ἔτει 1699, 1706, 1714, 1722, 1724, 1735).—Φύλλ. 32β «1731 ὀκτωμβρίου 10 εἰς τὸ Τοκάτην: Τὰ παρόντα ὀνόματα τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν εἶναι τοῦ μακαρίτου παπᾶ κὺρ Νεοφύτου ὁποῦ ἐπεριπάτησεν εἰς τὸ Τοκάτην καὶ εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Τοκατίου χάριν ἐλεημοσύνης τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου· ὁ ὁποῖος ἐτελεύτησεν εἰς τὰ αὐτόθι· ἅτινα δὲν ἐδιαλάμβαναν ποῖα εἶναι σαραντάρια, ἢ προθέσεις, ἢ σαρανταλείτουργα, οὐδὲ τὸν τόπον, καὶ παρακαλῶ μετέπειτα, ὅποιος ἤθελεν ὑπάγει εἰς τὰ αὐτόθι, νὰ ἐξετάσῃ ἐπιμελῶς νὰ τὰ διορθώσῃ, καὶ ἂς εἶναι διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ γλυκυτάτου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ ψυχικήν του σωτηρίαν».—Φύλλ. 39α «Τραπεζοῦς 1718. Ἅπαντα τὰ ὀνόματα τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν τῆς πόλεως Τραπεζοῦντος, κατὰ τάξιν αὐτῶν. — Μαχαλλᾶς Δαυνοῦδα: Ἅγιος Ἰωάννης: 1718» (καὶ 1716).—Φύλλ. 40β «Τραπεζοῦντα μαχαλλᾶς τοῦ Ἁγίου Βασιλείου 1707» (1713, 1716, 1731). Εἶτα (φ. 44-51) μαχαλλᾶδες: Ἐξώτοιχα (1708, 1731), Φράγγικα (1700, 1730), Χριστοῦ (1708), Βασμούλικα (1707, 1730), Ἁγίας Μαρίνης (1708), Εὐαγγελιστρίας (1730), μητροπόλεως Ἁγίου Γρηγορίου (1707, 1718, 1731), Ἁγίου Γεωργίου (1708, 1731).—Φύλλ. 52-55. Χωρία περὶ τὴν Τραπεζοῦντα: Πλάτανα (1717), Μανδρανοῦ (1731), Κουταλὰ (1731), Κυθάρενα (1730), Χολομόνα (1730), Σοοὺκ-Σουγιοῦ (1730), Καλνικά (1730), Καπὴ-κιογὴ (1730), Χώτζη (1731), Τζαγκαρίνα (1731), Ζέφωνος (1731), Σαμάρουξα (1731), Δοῦρχα (1731), Φαντὰκ (1731), Ὄλασα (1731), Πραστεῖος (1731) καὶ (φ. 53α) «Τραπεζοῦντα Περιστεριότης 1730». — Φύλλ. 56α «Γγιουμισχανάς. 1709. ἰαννουαρίου 5. Ἅπαντα τὰ ὀνόματα τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν τοῦ Γγιουμισχανά. Μαχαλλᾶς τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν Χαλδίᾳ». Ἀρχ. «Ὁ ἅγιος ἀρχιεπίσκοπος Χαλδίας κὺρ Φιλόθεος ἔγραψεν τὴν μητέρα του Σοφίαν» κτλ.—Φύλλ. 57α «1715 αὐγούστου 29 ματένι

Σχυσκιάνι. Μαχαλλᾶς τοῦ ἁγίου Γεωργίου». Ἐνταῦθα (φ. 57β) «ὁ ἅγιος Χαλδίας κὺρ Γρηγόριος (ἔγραψε) τὸν ἀδελφόν του Βενιαμίν - - - Ὁ ἅγιος καθηγούμενος τοῦ Χουτουρᾶ κὺρ Εὐθύμιος τὸν διδάσκαλόν του Ἰωακείμ».—Φύλλ. 58α Μαχαλλᾶς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (1700, 1718, 1719, 1725) καὶ (φ. 61β) «1727 ἀπριλλίου 24: ἐνορία τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Χαλδίᾳ· ἦν δὲ πρωτοσύγκελλος Βαρνάβας ἱερομόναχος: Ὁ ἅγιος Χαλδίας κύριος κὺρ Ἰγνάτιος τὸν πατέρα του Κωνσταντῖνον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ Χατοῦνα»· καὶ ὁ Σελευκείας Γρηγόριος ὑπὲρ Ἀνδρονίκου ἀνεψιοῦ αὐτοῦ. — Φύλλ. 62-79 ἀπογραφαὶ (1732, 1734) τῶν λοιπῶν ἐν Χαλδίᾳ ἐνοριῶν.—Φύλλ. 80α χωρίον Κρώμη (1705, 1716, 1726, 1733).—Φύλλ. 81α χωρίον Μόχωρα (1716, 1733), καὶ «χωρίον Ἀληθινόν, ἤγουν τῆς Παναγίας 1716».—Φύλλ. 81β χωρίον Χάσερα (1726, 1733). — Φύλλ. 82β χωρίον Χουτουρᾶ (1708, 1732) καὶ χωρίον Γκιὰρ-τὰγ 1718.—Φύλλ. 83α χωρίον Πέντε-Ἐκκλησίαις 1707.—Φύλλ. 83β χωρίον Ἄτρα 1708 καὶ 1733.—Φύλλ. 84β χωρίον Τζήτη 1708, 1726, 1733.—Φύλλ. 85α χώρα Τζήτη, ματένιον Καππάνην 1733». — Φύλλ. 85β χώρα Ἄδησαν (1708, 1733) καὶ χωρίον Αὐλίανη (1708, 1726, 1733).—Φύλλ. 86β χώρα Γήμερα 1718.—Φύλλ. 87α «Τὰ ἀφιερώματα ὁποῦ ἀφιέρωσαν εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Χαλδίας, ἐνορία τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τῆς ἀρχιεπισκοπῆς». Ὅρα Ἀνάλ. ἱεροσολυμιτ. σταχυολογίας, τ. II, σ. 403.—Φύλλ. 90α «Τὰ ἄσπρα ὁποῦ συνήχθησαν ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν Χαλδίας, τοῦ Ἁγίου Τάφου, ἀπὸ τὰ κουτία καὶ ἀπὸ τῶν ἐργαστηρίων τὰ ἐνοίκια, ἀπὸ ταῖς ἐνορίαις καὶ ταῖς χώραις καὶ ματένια φαίνονται· οἱ ἐπίτροποι τοῦ Ἁγίου Τάφου Σουμελίτης προσκυνητὴς καὶ Ἰγνάτιος Σαρασίτης». Ἀρχ. «Ἐν ἔτει ͵αψκβ' νοεμβρίου α'» κτλ. — Φύλλ. 91α χώρα Παπᾶ-Ἀβραάμ 1709, 1717. — Φύλλ. 92 χώρα Ματζαρᾶς 1718, 1726, 1733. — Φύλλ. 93α χώρα Ματζαρᾶς, ματένιον Ἄργυνη (1733) καὶ χωρίον Γηρὲκ τῆς Χαλδίας 1706.—Φύλλ. 93β χωρίον Φιτανάντο (1726, 1733) καὶ χώρα Κιουρτοῦνα, χωρίον Σιμηκλή 1717.—

Φύλλ. 94 χωρίον Σαραντάρην 1716, 1726, 1733.—Φύλλ. 95 χώρα Γαργάγενα (1733), χωρίον Κορονιξία (1710, 1733) καὶ «εἰς τὴν Ἄργυνην Κορώνιξα 1733».—Φύλλ. 95β χωρίον Μορτζανή, ἕτερον Ληκοράση καὶ Τζιμπρικά (1733).—Φύλλ. 96α χωρίον Τρικλονά 1716.—Φύλλ. 96β χωρίον Γηράκιον 1733.—Φύλλ. 97α χωρίον Παλαιοχώρι 1733.—Φύλλ. 97β χωρίον Καρτζέα 1716.—Φύλλ. 98α χωρίον Λοτζιόνος (1707), μαχαλλᾶς Ἐφραίμη (1707) καὶ «τόπος ὁποῦ ὀνομάζεται Κυλία 1707».—Φύλλ. 98β χωρίον Τζαμανερά 1706.—Φύλλ. 99α χωρίον Ἀπρικάντον 1716. Εἶτα ἀπογραφαὶ ἑτέρων χωρίων.—Φύλλ. 119α «Κάστρον Κερασοῦντος· τὰ ὀνόματα τῶν χριστιανῶν 1715». Καὶ ἀπογραφαὶ τῶν ἐν τοῖς περὶ τὴν Κερασοῦντα χωρίοις ὀρθοδόξων χριστιανῶν.—Φύλλ. 135α «Κατάστιχον τῆς Ἀμάσιας 1705» (καὶ 1723, 1735), Τριπόλεως, Νεοκαισαρείας κτλ.—Φύλλ. 147α «Κάστρον Ἀμηνσὸς 1699» (καὶ 1719, 1722).—Φύλλ. 151α «Θεοδοσιούπολις ἤγουν Ἐρζρούμην. Κατάστιχον σὺν Θεῷ βοηθῷ ὁποῦ περιέχει τὰ ὀνόματα τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, ἐλεούντων τὸν πανάγιον καὶ ζωοδόχον Τάφον, τῆς ἐπαρχίας τοῦ ἁγίου πανιερωτάτου Θεοδοσιουπόλεως κυρίου κυρίου Ἀζαρία καὶ τὸ ,αψιθῳ. 1719ῳ». Εἶτα ἀπογραφαὶ τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας Θεοδοσιουπόλεως.—Φύλλ. 167α «Τὰ ὀνόματα τῶν τιμιωτάτων πραγματευτῶν ἀμπατζήδων Φιλιππουπολιτῶν, ὁποῦ πραγματεύονται εἰς τὸ ταξείδιον τῆς Μαύρης Θαλάσσης καὶ μᾶς ἐλεοῦσαν διὰ νὰ ἔχουσι ἀκατάπαυστον τὸ μνημόσυνον εἰς τὸ ἅγιον καὶ ζωοδόχον Τάφον τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ» (1691, 1699, 1707, 1719, 1745, 1752).— Φύλλ. 175α ἀφιερωτικὸν ἔγγραφον τοῦ Χαλδίας Ἰγνατίου, υἱοῦ τοῦ Χατζῆ-Δημητρίου Κουθούρ 1747 [Ἀναλέκτων τ. IV, σ. 56-57]. Καὶ πάλιν ἕτερον τοῦ προσκυνητοῦ Φωτίου Ἀθανασίου τοῦ «ἐκ γένους Ζαβεριώτου» (1748). Πρβλ. Ἀναλέκτων τ. IV, σ. 54-55.—Φύλλ. 175β ἀφιέρωμα τῆς ἐξ Οἰνόης προσκυνητρίας Χρυσάννης, γυναικὸς Χατζῆ-Ἐλευθέρη. Εἶτα προσθῆκαι μεταγενέστεραι μέχρι τοῦ 1767-ου ἔτους.

325. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ., μήκ. 0,212, πλ.

0,163. Ἐν τῇ ἀρχῇ προσετέθη φύλλον ἓν γεγραμμένον διὰ χειρὸς Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων· ἐν ᾧ περιέχεται ἀπογραφὴ τῶν «ἀπὸ Ῥόδον πρὸς τὴν Ἀττάλιαν» τόπων καὶ τῶν «ἀπὸ Ἀτταλίας πρὸς τὴν Κύπρον». Ἀρχ. «Ἀντικρὺ τῆς Ῥόδου ὁ κόλπος τοῦ Μαρμαρᾶ· ἔχει φρούριον ἐπώνυμον τῷ κόλπῳ» κτλ. Εἶτα 13 φύλλα ἄγραφα· μεθ' ἃ πλῆρες χειρόγραφον βιβλίον τῆς ιη' ἑκατ. οὗ τὰ τετράδια ἠριθμημένα εἰσὶν οὕτως· A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, X, Y, Z, Aa Bb. Τοῦτο δὲ τὸ χειρόγραφον σύγκειται ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 100, ὧν τὸ πρῶτον κοσμεῖται ἀχρωματίστῳ τινὶ κοσμήματι. Ἐπιγραφὴ ἐρυθρά· «Κρόνικα ἤγουν χρονογραφία τοῦ νισσίου τῆς Κύπρου. ἀρχινίζοντας ἀπὸ τῶν καιρῶν τοῦ Νόε ἕως εἰς τοὺς 1572. Μετὰ γλωττησμένη ἀπολατίνων εἰς ρωμαῖων». Ἀρχ. «Ἐν πρῶτης ἐτοῦτον τὸ νυσσὶν τῆς Κύπρου ἐκράχθην ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς» κτλ. Μετὰ τὸ κείμενον ὑπογραφή, ἔχουσα οὕτω· «Σίλβεστρος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου καὶ Νέας Ἰουστινιανῆς». Εἶτα 4 φύλλα, ἐν οἷς Χρύσανθος ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἀντέγραψε κείμενον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Σύντομος περιγραφὴ τῆς νήσου Κύπρου, πεμφθεῖσα πρὸς ἡμᾶς παρὰ τοῦ ἐν αὐτῇ προστατεύοντος ἀρχιεπισκόπου» [=Σιλβέστρου]. Ἀρχ. «Μακαριώτατε δέσποτα, αἱ εὑρισκόμεναι ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ κωμοπόλεις, ἤτοι χασαμπάδες» κτλ. Εἶτα φύλλα τινὰ ἄγραφα.

326. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 142, μήκ. 0,208, πλ. 0,15. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμῶν 13 (0,13 × 0,09)· ἐγράφη δὲ ἔτει 1580-ῷ. Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ 1-ου φύλλου· «Διὰ Χρυσάνθου ἱεροδιακόνου τοῦ Παναγίου Τάφου 1688». — Πρόκλου Διαδόχου πλατωνικοῦ στοιχείωσις θεολογική:- Κεφάλαια σια'. Ἀρχ. «Πᾶν πλῆθος μετέχει πῃ τοῦ ἑνός· εἰ γὰρ μηδαμῇ μετέχουσι» κτλ. Τέλος· «μὴ κρατεῖν τῶν ἄλλων δυνάμεων, κἀκεῖνα τέλεια ποιεῖν· πᾶσα ἄρα ψυχὴ κάτεισι:- ✝ ὑπὸ Ἀνδρέου Δαρμαρίου τοῦ Ἐπιδαυρίου σὺν Θεῷ τέλος εἴληφε: ‚αφπ' ἰβλλ ιδη».

327. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 166, μήκ. 0,205, πλ. 0,152. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 17

(0,145 × 0,093). Ἐν τῷ 166-ῳ φύλλῳ· «1670 ἀπὸ Χριστοῦ, ὁ Βηθλεὲμ μητροπολίτης Νεόφυτος». — Ἐπιγραφή· «Ὀρθόδοξος ὁμολογία τῆς πίστεως τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολικῆς». Διμερής, ἐκ κεφαλαίων 126 + 72.

328. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 101 (μήκ. 0,207, πλ. 0,148), ὧν τὰ πλείω ἔγραψε Μάξιμος ὁ Μαργούνιος· ἐγράφη δὲ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1591 καὶ 1595.

1. Πίναξ τῶν ἐν τῷ τεύχει τούτῳ περιεχομένων (φ. 1), ὃν ἔγραψε Χρύσανθος ὁ Νοταρᾶς.

2. «Μάξιμος ταπεινὸς ἐπίσκοπος Κυθήρων τοῖς εὐσεβέσι χριστιανοῖς εὐσεβῶς διάγειν εἰς σωτηρίαν». Αὐτόγραφον. Ἀρχ. «Οὐ μικρόν τι τοῖς πάλαι ποτὲ γενομένοις», φ. 2β. Ἐγράφη Ἑνετίῃσιν ἔτει 1591-ῳ.

3. «Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ φώτιζέ με εἰς τὸ θέλημά σου καὶ εἰς τὴν ἀλήθειάν σου. Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου, ταπεινοῦ ἐπισκόπου Κυθήρων, ἐγχειρίδιον περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως». Αὐτόγραφον. Ἀρχ. «Τὴν τῶν θείων δογμάτων ἀκρίβειαν» κτλ., φ. 3α - 11α. Ἐγράφη «Ἑνετίῃσι Ἑκατομβαιῶνος δευτέρα φθίνοντος, κατὰ τὸ ,αφϟα' [=1591] ἔτος τὸ σωτήριον:- δόξα τῷ φωτοδότῃ Θεῷ».

4. «Μαξίμου Μαργουνίου, ταπεινοῦ ἐπισκόπου Κυθήρων, περὶ τοῦ τίνα τρόπον ἐν τοῖς οὖσι παρεκεχώρηται τὰ κακά, ὡς ἐν εἴδει ἐπιστολῆς πρὸς τὸν παναγιώτατον Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχην κὺρ Ἱερεμίαν». Ἀρχ. «Ἐγὼ τὸ τοῦ νοῦ πτερὸν» κτλ., φ. 12-16. Συνετάχθη «Ἑνετίῃσι Μεταγειτν. γ' ἐπὶ 10 κατὰ τὸ ,αφϟ'» κτλ. É. Legrand, Bibliographie hellénique; XV et XVI s., τ. II, σ. LXV καὶ 420.

5. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Δαυὶδ Ἐσχέλιον ἐπιστολή. Ἀρχ. «Καὶ βασιλεῖ ποτε ὕδωρ» κτλ., φ. 17α. Legrand αὐτόθι, σ. 421.

6. «Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου, ταπεινοῦ ἐπισκόπου Κυθήρων, ἐγχειρίδιον περὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως, ὡς ἐν εἴδει ἐπιστολῆς». Ἀρχ. «Ἦχε καὶ αὖθις ὡς ἡμᾶς τὸ τῶν ἐπισυμ-

βάντων αὐτόθι μήνυμα», φ. 17α - 19β. Συνετάχθη Ἐνετίησιν ἔτει 1587-ῳ [Legrand αὐτόθι, σ. 421]. Μετὰ τὸ κείμενον· «Ἐγράφετο τὸ παρὸν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τοῦ Ἀρκαδίου, μηνὶ μαρτ. ιθ', ‚αφϟε' [=1595], Ἱλαρίων ὁ Γραδενίγος». Οὗτος ἔγραψε καὶ τὰ φύλλα 12-32 καὶ 60-63.

7. «Ἐπιτάφιος λόγος ἐν συντομῇ εἰς τὸν ὁσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κύριον Ἡσαΐαν, τὸν κατὰ κόσμον Πισάνον· τοῦ σοφωτάτου ἐπισκόπου Κυθήρων Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου». Ἀρχ. «Ἔδει μέν, ὦ πανιερώτατε δέσποτα» κτλ., φ. 20-22.

7. Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου ἐπιστολὴ πρὸς Γαβριὴλ τὸν Φιλαδελφείας. Ἀρχ. «Ἐπικίνδυνον τῶν δεσποτικῶν ἐντολῶν» κτλ., φ. 23.

9. «Ὁμιλία σύντομός τις καὶ αὐτοσχέδιος ἐπὶ τῇ γενομένῃ διαλλαγῇ Γαβριήλου τοῦ πανιερωτάτου ἀρχιεπισκόπου Φιλαδελφείας καὶ Μαξίμου ἐπισκόπου Κυθήρων». Ἀρχ. «Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ» κτλ., φ. 23-26.

10. «Τοῦ σοφωτάτου ἐπισκόπου Κυθήρων Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐν τῇ τῶν φροντιστῶν τοῦ Ἁγίου Μάρκου τῶν Ἑνετῶν τάξει καὶ ἀξίᾳ τοῦ ἐκλαμπροτάτου κυρίου Ἀλουζίου τοῦ Γεωργίου ἐγκώμιον». Ἀρχ. «Οὐκ ἄμοιρον καὶ τῆς ἐμῆς ὁποιασοῦν συνεισφορᾶς» κτλ., φ. 25α - 28α.

11. Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου ἐπιστολὴ πρὸς Ἱερεμίαν Κωνσταντινουπόλεως ἔτει 1590-ῷ. Ἀρχ. «Λαῦρός μου τῇ ψυχῇ» κτλ., φ. 28β.

12. «Μαξίμου ταπεινοῦ ἐπισκόπου Κυθήρων μυθική τις καὶ αἰνιγματικὴ τῶν καθ' ἑαυτὸν διήγησις κατὰ τοῦ καὶ αὖθις ἐπηρεάσαντος, προσφωνηθεῖσα τῷ παναγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρίῳ Ἱερεμίᾳ». Ἀρχ. «Τὴν Ἡλίου καὶ Περσηΐδος Πασιφάην» κτλ., φ. 29-31.

13. Διαθήκη τοῦ Μαργουνίου, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «Ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας ‚αφπδ' [=1584], κατὰ τὴν ε' καὶ εἰκοστὴν τοῦ νοεμβρίου, ἐν νήσῳ Κυθήρων. Τοῦ αὐτοῦ διαθήκη: Μαρ:- Ἐπειδὴ πᾶσιν ἀνθρώποις» κτλ., φ. 32. Βυζαντινὰ Χρονικά, 1894, τ. Ι, σ. 219.

14. Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου σημειώματα αὐτόγραφα, φ. 33-34.

15. «Συνεσίου Αἰγύπτιοι, ἢ περὶ προνοίας λόγος Α^ος. Προθεωρία. Γέγραπται μὲν ἐπὶ τοῖς Ταύρου παισὶ» κτλ. Κείμενον καὶ σχόλια τοῦ Μαργουνίου αὐτόγραφα, ὧν τὸ πρῶτον ἄρχεται ὧδε· «Μάξιμος. Διὰ συλλογισμοῦ γίνεται τῷ Συνεσίῳ ἡ τοῦ λόγου προκάταρξις», φ. 35.

16. «Αἰγύπτιοι, ἢ περὶ προνοίας λόγος β'». Κείμενον καὶ σχόλια τοῦ Μαργουνίου αὐτόγραφα· πόνημα ἀτελές, φ. 55. Ἄγραφα φύλλα· 57-59.

17. «Κικέρωνος δόξα περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, ἥτις ἐν ταύτῃ τῇ δόξῃ τῆς ψυχῆς τῶν πλατωνικῶν δογμάτων καὶ μαθημάτων ἀντέχεται· ἑρμηνεύθη ἐκ τῆς τῶν Λατίνων φωνῆς παρὰ Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ». Ἀρχ. «Τοὺς τεθνεῶτας ἐπ' ἔργοις ἀγαθοῖς», φ. 60-63. Ἀντίγραφον Ἱλαρίωνος Γραδενίγου.

18. Αὐτόγραφον βιβλιάριον Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 38. «Πίναξ κατ' ἀλφάβητον τῶν ἀναγινωσκομένων βιβλίων», φ. 64-101· τούτων δὲ τὰ ἔσχατα δέκα σχεδὸν ἄγραφα. Ἀρχ. «Θεολόγων συγγράμματα. Αὐγουστῖνος. Ἀνεγνώσθη τὰ πεντεκαίδεκα περὶ τριάδος βιβλία» κτλ. Ἡτοιμάσθη πρὸς τύποις ἔκδοσιν.

329. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 103, μήκ. 0,213, πλ. 0,152. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 15 (0,135 × 0,078)· Δύο τετράπλευρα κοσμήματα καὶ πολλὰ μεγάλα κεφαλαιώδη στοιχεῖα, κεχρωματισμένα καὶ περικεκοσμημένα. Ἐγράφη ἔτει 1614-ῳ· ὅρα τὸ 103-ον φύλλον, ἐν ᾧ γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «Ἡ ἀκολουθία αὕτη τῶν τριῶν θείων λειτουργιῶν, τούτε Χρυσορήμονος Ἰωάννου, τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ τῶν προηγιασμένων, ἅμα σὺν τῷ τακτικὸ. ἐγράφησαν διαχειρὸς οἰκτροῦ Θεοδοσίου, καὶ τῶν ἐλαχίστων ἱερο(μον)ά(χων), ἐλαχιστοτέρου ἐν τῇ θεία καὶ ἱερὰ καὶ βασιλικὴ πατριαρχικῆ μονὴ τοῦ τιμίου Προδρόμου τοῦ ἐν τῇ Μαύρη Θαλάσση, πλησίον Σωζοπόλεως, ἐν ἔτι, ,ζρκβ', ἰνδικτ. ιβ^ας, μαΐω ιγ', ἡμέρα ϛ'».—α') Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ

Χρυσοστόμου, φ. 1 κέ. — β') Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου, φ. 25 κέ. Ἐν τοῖς διπτύχοις τῶν κεκοιμημένων ἔγραψεν ὁ καλλιγράφος τὸ «Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ψυχῆς τοῦ δούλου σου Θεοδοσίου ἱερομονάχου, καὶ Δεσποινέτας καὶ τῶν γεννητόρων αὐτοῦ, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς» κτλ.—γ') Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, φ. 61 κέ.—δ') «Τακτικόν», ἤτοι τάξεις χειροτονιῶν ἀναγνώστου, ὑποδιακόνου, διακόνου, πρεσβυτέρου καὶ ἐπισκόπου, φ. 76 κέ. — ε') «Τάξις γινομένη ἐπὶ καθιερώσει ἀντιμισσίων» [sic]. Ἀρχ. «Τῶν ἱερέων τιθέντων τῇ τραπέζῃ τὰ ἀντιμίνσια» κτλ., φ. 97 κέ.

330. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλ. 73. Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ· «,Αχοθ' [=1679] τωπάρῶν Χρυσοστομικον ἠπάρχει του μιτροπολήτου κ̅υ̅ κ̅υ̅ κῦρ Θεοδορίτου τοῦ εξεΛακεδαιμονείας». Τὸ τεῦχος τοῦτο διῄρηται εἰς κεφάλαια ιδ', ὧν ὁ πίναξ περιέχεται ἐν τοῖς δυσὶ πρώτοις φύλλοις. — α') Κεφ. α' Βασιλείου Καισαρείας «ἐκ τοῦ λόγου τοῦ περὶ πίστεως» ἀπόσπασμα, φ. 3.—β') Κεφ. β' «Περὶ τοῦ μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χρήμασιν κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ ἑτέρων ἁγίων», φ. 4β.—γ') Κεφ. γ'-ια'· ἀποσπάσματα ἐκ συγγραφῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. — δ') Κεφ. ιβ' Βασιλείου «ἐκ τοῦ λόγου τοῦ λεχθέντος τῇ ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου κατὰ μεθυόντων», φ. 51.—ε') Κεφ. ιγ' Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος περὶ τοῦ μὴ ὀμνύειν», φ. 59.—ς') Κεφ. ιδ'. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος ἕτερος περὶ τοῦ μὴ ὀμνύειν», φ. 66.

331. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ 3 φύλλων ἀσελιδώτων καὶ 501 σελίδων· ἔστι δὲ μήκ. 0,21, πλ. 0,153. Ἐν τοῖς δυσὶ πρώτοις ἀσελιδώτοις φύλλοις ὑπάρχει ὁ πίναξ καὶ ἐν τῷ τρίτῳ τὸ σημείωμα τοῦτο· «Τὸ παρὸν ἦν Νικολάου Κεραμέως ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἠπείρου· οὗ κοιμηθέντος ἐν τῇ μονῇ τοῦ Γαλατᾶ ἐν Μολδοβλαχίᾳ ,αχξγ' [=1663] ὁ Ἱεροσολύμων Νεκτάριος μετεκόμισεν ἐκεῖθεν, καὶ ἔστι τοῦ Ἁγίου Τάφου κτῆμα αἰώνιον· οὗ ὁ ἀποξενώσας εἴη ἐπικατάρατος. 1669. † Ὁ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος».—Ἐπιγραφή· «Ζητήματά τινα Θωμᾶ τοῦ Ἀκουΐνου, διδασκάλου τῶν Λατίνων»· ὀκτὼ βιβλία.

332. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 164 (μήκ. 0,206, πλ. 0,15), ὅπερ ἦν «Ἐκ τῶν οἰκονόμου Τρίκκης Κωνσταντίνου ἱερέως» βιβλίων, εἶτα δ' «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου» Νοταρᾶ. — Ἐπιγραφή· «,Αχξα' [=1661] νοεμβρίῳ ιγ'. Εἰς ἅπασαν τὴν τῆς λογικῆς τοῦ Ἀριστοτέλους μέθοδον εἰσαγωγή. Προοίμιον. Ἰδοὺ τανῦν πρὸς τὰ σὰ ἐκβαίνων ἄδυτα Ἰωαννίτας ὡς ἀπαρχὰς ἀποστέλλω σοι, Παλλὰς γλυκυτάτη μοι· καὶ σὺ μὲν ἐμοὶ τὴν ὁδὸν ἀνθηρὰν» κτλ.

333. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος (μήκους 0,208, πλ. 0,155) ἐκ σελίδων 339.—Ἐπιγραφή· «Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει ἱστορία, ἤτοι διήγησης [sic] περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Ῥώσσων, πόθεν κατάγονται οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν, καὶ περὶ τοῦ πότε καὶ πῶς ἔλαβον τὸ ἅγιον βάπτισμα καὶ ἔγιναν χριστιανοί· καὶ περὶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρέου ὅπως ἦλθε σωματικῶς εἰς τὴν Ῥωσσίαν καὶ ἐκήρυξε τὸ θεῖον κήρυγμα· μεταφρασθὲν δὲ καὶ συλλεχθὲν ἐν συντομίᾳ ἐκ τῶν σλαβαϊκῶν βιβλίων εἰς τὴν ἡμετέραν διάλεκτον παρὰ ἐλαχίστου Διονυσίου ἀρχιμανδρίτου, τοῦ ἐκ τῆς ἱερᾶς καὶ βασιλικῆς μονῆς τῶν Ἰβηρῶν, τῆς ἐν τῷ ἁγιωνύμῳ ὄρει τοῦ Ἄθωνος, ὄντος αὐτοῦ εἰς τὴν περίφημον καὶ βασιλεύουσαν μεγαλόπολιν Μοσχοβίαν, ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αχξη'» [= 1668]. Ἀρχ. «Τίτλος α'. Ὁ ἅγιος καὶ ἔνδοξος ἀπόστολος Ἀνδρέας» κτλ. Διῄρηται εἰς τίτλους ιζ'. Τέλος· «νῦν δὲ βούλομαι μὲ τοῦ Θεοῦ τὴν βοήθειαν νὰ ὑπάγω πρὸς τὸν πατρικόν μου καὶ παπουδικὸν βασιλικὸν θρόνον τῆς Μοσχοβίας· καὶ λέγοντας ταῦτα πολλὰ δάκρυα ἔχυνεν· καὶ ἐάν τις ὑψηλώτατε [sic] κράλη ἀπὸ τοὺς δούλους σου ἤθελεν ἀποκτείνῃ τὸν ἀδελφόν σου, ἢ τὸν υἱόν σου, διὰ νὰ ὁρίσῃ - - -». Τὸ κείμενον ἀτελές. Πρβλ. Ал. Дмитріевскаго Путешествіе по Востоку и его научные результаты. Ἐν Κιέβῳ 1890, σ. 67.

334. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 304 καὶ δύο ἑτέρων ἀσημειώτων φύλλων· ἔστι δὲ μήκ. 0,21, πλ. 0,155. Ἐγράφη ἔτει 1640-ῳ. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,152×0,105). Ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου· «Ὁ ἑρμηνεὺς τῆς βασιλείας Παναγιώτης, Δοσιθέῳ Ἱεροσολύμων πατριάρχῃ». Καὶ πάλιν ἕτερον σημείωμα περὶ Κυρίλλου τοῦ Λου-.

χάρεως, ὅτι «ἐγεννήθη κατὰ τὸ ,αφοβ' [1572] ἔτος τῆς σωτηρίας, καὶ τέθνηκεν κατὰ τὸ ,αχλη' [= 1638], τοῦ βασιλέως τῶν Ἀγαρηνῶν Μουράτου αὐτὸν ἀποκτείναντος, ὑποψίᾳ ἐπαναστάσεως».—Ἐπιγραφή· «Μελετίου Συρίγου ἱερομονάχου, ἀντίρρησις πρὸς τὴν ἐκδοθεῖσαν ὁμολογίαν τῆς χριστιανικῆς πίστεως ὑπὸ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου, ἐπιγραφεῖσαν ἐν ὀνόματι τῶν χριστιανῶν ἁπάντων τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Ἤρκει μὲν ἡμῖν καὶ πρὸς ἕνα μόνον ἀντιπαρατάττεσθαι» κτλ. Ἐν τῷ 304-ῳ φύλλῳ· «Ἐτελειώθη κατὰ τὸ ,αχμ^ον ἔτος τῆς σωτηρίας, ἐν μηνὶ νοεμβρίῳ κη̄ ἰνδικτιῶνος η' ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν τῇ Χρυσοπηγῇ τοῦ Γαλατᾶ». Τῆς συγγραφῆς ταύτης ὁ πρόλογος, γεγραμμένος ἐν τοῖς προτεταγμένοις δυσὶν ἀσημειώτοις φύλλοις, ἄρχεται ὧδε· «Πολλαὶ μὲν καὶ ἄλλαι συμφοραὶ» κτλ. Πρβλ. Κ. Σάθα Νοελλ. φιλολογίας σ. 258.

335. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος (μήκ. 0,21, πλ. 0,158) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 741 καὶ ἑνὸς ἀσημειώτου μέν, προτεταγμένου δὲ φύλλου, ἐν ᾧ περιέχεται ὁ πίναξ καὶ τὸ σημείωμα τοῦτο· «Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τοῦ διδασκάλου Μάρκου» [= Κυπρίου τοῦ Πορφυροπούλου]. Εἶτα· «Νῦν δὲ Ἰωακεὶμ πρωτοσυγκέλλου τοῦ μακαριωτάτου κυρίου Χρυσάνθου, δῶρον θεῖον τῆς αὐτοῦ μακαριότητος». Ὀπίσω τοῦ αὐτοῦ φύλλου κεκόλληται τεμάχιον χάρτου, ἐν ᾧ περιέχεται τὸ ἑξῆς σημείωμα· «Ἀφιερώθη τὸ παρὸν παρ' ἡμῶν τῷ Παναγίῳ Τάφῳ· ἐχέτω δὲ τὸ ἀνάθεμα ὁ τοῦτο ποτὲ ἐκ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ ἀφαιρησόμενος. Ἐν Βουκουρέστι. 1728. ἀπριλλίῳ μηνί. † Ὁ Ἱεροσολύμων πατριάρχης Χρύσανθος».

1. «Διδαχαὶ εἰς τὰς τοῦ χειμῶνος ἑορτάς. Τόμος δος. Εἰς ἱερομόναχον ἐπιτάφιος λόγος». Ἀρχ. «Εἶναι τόσον φοβερὸς ὁ θάνατος», σ. 1.—«Ὁμιλία εἰς τὴν ἁγίαν Παρασκευήν». Ἀρχ. «Νὰ βλέπῃ τινὰς τὴν παράταξιν» κτλ., σ. 8. — «Ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ἁγίας Θεοτόκου». Ἀρχ. «Μεγάλον θρῆνον», σ. 17.— «Ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον». Ἀρχ. «Ἐδοξάζετο κατὰ πολλὰ» κτλ., σ. 25. — «Ἐγκώμιον εἰς τὴν γένεσιν τῆς ἀειπαρθένου Θεοτόκου». Ἀρχ. «Ἐθαύμασεν ἐκεῖνος ὁ μέγας»

κτλ., σ. 33.—«Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ». Ἀρχ. «Ἐνίκησε μὲ λαμπρὰν δόξαν», σ. 48.—«Εἰς τὸν τροπαιοφόρον μέγαν Γεώργιον». Ἀρχ. «Δὲν λείπει ποτὲ ὁ καλὸς» κτλ., σ. 59.—Εἰς τὰ εἰσόδια τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Ἐτόλμησε κατὰ ἀλήθειαν», σ. 77.—Εἰς τὴν μεγαλομάρτυρα Αἰκατερίνην. Ἀρχ. «Δὲν λείπει ποτὲ ἐκεῖνο τὸ μικρότατον πετεινὸν» κτλ., σ. 93. — «Εἰς τὴν αὐτὴν πάνσοφον Αἰκατερίνην ἐγκώμιον ἄλλως». Ἀρχ. «Φυσικὸν ἰδίωμα καὶ προτέρημα», σ. 102. — «Εἰς τὸν μέγαν καὶ θαυματουργὸν Νικόλαον». Ἀρχ. «Κινᾷ μὲ ἄπειρον καὶ μεγάλην ἀφορμὴν» κτλ., σ. 125.—Ἕτερον· προοίμιον. Ἀρχ. «Ἔχει τόσην ἀγάπην», σ. 126.—Εἰς τὸν ἅγιον Σπυρίδωνα. Ἀρχ. «Δὲν σχολάζει ποτὲ» κτλ., σ. 141.—Εἰς τὴν ι' Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ. Ἀρχ. «Κινᾷ μὲ ἄπειρον καὶ ἄμετρον ἀφορμὴν» κτλ., σ. 158.—«Εἰς τὴν ἁγίαν μεγαλομάρτυρα Ἀναστασίαν τὴν Φαρμακολύτριαν». Ἀρχ. «Εὑρίσκετον κατὰ ἀλήθειαν», σ. 167. — «Εἰς τοὺς δέκα ἁγίους τοὺς ἐν τῇ Κρήτῃ μάρτυρας». Ἀρχ. «Εἶναι τόση ἡ θλῖψις», σ. 183.—«,Αχμβ' [= 1642] δεκεμβρίου κε' εἰς τὸν δίκαιον Ἰωσὴφ τὸν μνήστορα». Ἀρχ. «Εἰς καιρὸν μεγάλης ἐκλείψεως», σ. 199.—«Λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον». Ἀρχ. «Πολλοὶ φωστῆρες λάμπουσιν», σ. 210.—«Λόγος παραινετικὸς εἰς τὸ Γένος». Ἀρχ. «Πᾶς ἄνθρωπος, ὁποίας τάξεως εἶναι, μετὰ τὸν Θεὸν χρεωστεῖ τὴν πατρίδα του νὰ δουλεύῃ, καὶ ὅσον ἠμπορεῖ διὰ τὴν αὐτὴν νὰ κοπιᾷ. Ἐγὼ τὸν Θεὸν (Θεοῦ διδόντος) γνωρίζω, καὶ φύσει καὶ πίστει, ἀλλὰ τὴν πατρίδα μήτε εἶδα μήτε ἐγνώρισα, διατὶ ἔτζη ἠθέλησεν ἡ μοῖρα, ὅτι πρῶτον νὰ γεννηθῶ νὰ τὴν χάσω· ὅμως δὲν τὸ λυποῦμαι τόσον, διατὶ ἐγεννήθηκα εἰς τούτην τὴν γαληνοτάτην πολιτείαν ὑπὸ τὴν γλυκυτάτην σκέπην ἐσένα τοῦ ἐνδοξοτάτου μου γένους τῶν Ῥωμαίων, τὸ ὁποῖον ἐλόγιασα πάντα καλὴν τύχην· ὅθεν καὶ ἐκ γενεθλίων καυχῶμαι νὰ εἶμαι παιδὶ καὶ δοῦλος τῆς πανευγενεστάτης καὶ χαριτωμένης σας ἀντιλήψεως, μάλιστα καὶ ὑπηρέτης ἐλάχιστος τῆς ἁγίας μας ἐκκλησίας τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου. Τοῦτος ὁ λόγος δὲν χρειάζεται ἀποδείξεων, διατὶ εἶναι πρᾶγμα φανερόν, καὶ διὰ νὰ γνωρίζω λοιπὸν ἀληθι-

νὴν καὶ μόνην πατρίδα τοῦτον τὸν ἱερὸν ναὸν καὶ τὰ στενὰ τοῦτα ὅρια, εἰς τὰ ὁποῖα πολιτεύονται τὰ τιμιώτερα τοῦ γένους μας λείψανα, ὅλος ἀφιερώθηκα εἰς τὴν δούλευσίν σας· καὶ ἂν καλὰ ἐγὼ νὰ εἶμουν τὸ ἔσχατον ἄτομον, τὸ ὕστερον πρόσωπον τοῦ σπητιοῦ μας καὶ γενεᾶς μας, ὅμως ἠθέλησα διὰ νὰ δουλεύσω τὸν Θεὸν καὶ ἐσένα τὸ γένος μου, νὰ εἰσέλθω, εἰ καὶ ἀνάξιος, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἱερέων, καθὼς μὲ βλέπετε, λογιάζωντας εὐδαιμονεστέραν κληρονομίαν τὴν ἀγάπην σας παρὰ πᾶσαν ἄλλην γέννησιν, ἢ αὔξησιν φυσικήν· καὶ διὰ νὰ κληρονομήσω ἐγὼ μίαν μικρὰν ἀκτῖνα τῶν χαρίτων σας, εὐχαριστήθηκα νὰ σβύσῃ μὲ τὸν θάνατόν μου ὅλη ἡ κληρονομία, ὅλη ἡ γενεὰ τοῦ σπητίου μου. Ἔλαβα μὲν πρότερον τὴν ἐλεημοσύνην ἀπὸ τοὺς ὑψηλοτάτους ῥεφορματόρους εἰς τὸ σπουδατήριον τοῦ μακαρίτου Φλαγγίνη, εἰς τὸ ὁποῖον ἐτελείωσα τὰς διατεταγμένας σπουδὰς τῶν ἕξη διωρισμένων χρόνων, ἤκουσα ἀκόμι καὶ μερικὰ θεολογικὰ μαθήματα εἰς τὸ ς—[sic]—· καὶ μ' ὅλον ὁποῦ ἠμπόρουνα νὰ ὑπάγω εἰς ἄλλον τόπον νὰ ζήσω τάχα λυσιτελέστερα καὶ καλήτερα μὲ τὸ μικρὸν τάλαντον ὁποῦ ὁ Θεὸς μοῦ ἐχάρισεν, ὅμως ἔχωντας σκοπὸν τόσον ἐγὼ ὅσον καὶ ὁ θεῖός μου νὰ ἀποθάνωμεν εἰς τὴν δούλευσίν σας, ἠθέλησα νὰ ἀπομείνω, ἢ καὶ στενοχωρούμενος καὶ μὲ πρόσταγμα τοῦ νῦν πανιερωτάτου μας δεσπότου, ὁποῦ τὸ πρὶν ἦτον διδάσκαλος τοῦ γένους μας. Κατὰ τὴν πάρτε τοῦ παντίμου τούτου καπίτουλου ἐπῆγα εἰς τὴν Σχολέτα καὶ ἐδούλευσα, καθὼς εἰς τὴν ὥραν δουλεύω, προθύμως καὶ φιλοπόνως, ὅλα τὰ ἀρχοντόπουλα καὶ παιδία τοῦ γένους ὁποῦ εὑρίσκονταν καὶ ὁποῦ ἦλθον - - - Τώρα λοιπόν, ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐντιμότης σας εἶστενε διὰ νὰ κάμετε νέαν ἐκλογὴν διδασκάλου, ἔρχομαι ταπεινὰ καὶ προσπίπτω εἰς τὴν εὐχάριστόν σας ἀγάπην καὶ δικαιοσύνην, δεόμενος καὶ ἱκετεύων νὰ μὴν ἀδικήσετε τοὺς ἱδρῶτας ὁποῦ ὡς τὸ παρὸν ἔχυσα, καὶ τὰς ἐλπίδας ὁποῦ εἶχα εἰς τὴν ἀγαθότητά σας· ψυχαγωγήσετε, σᾶς παρακαλῶ, καὶ ἐμὲ τὸν παλαιὸν δοῦλόν σας μὲ τὰ καθαρὰ νερὰ τῶν εὐεργεσιῶν καὶ χαρίτων σας, καθὼς ἐκάμετε καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους, ὁποῦ μήτε ἐγνωρίζετε, μήτε ἔνδυμα δουλείας ἐφόρουν, διὰ νὰ ἔχω ἀφορμὴν νὰ σᾶς

εὐχαριστῶ πάντοτε καὶ νὰ παρακαλῶ κύριον τὸν Θεὸν διὰ τὴν ὑγείαν καὶ σωτηρίαν σας, καὶ μὲ τοῦτο προσκυνῶντας ἑκάστους καὶ πάντα ὅλος ἀφιεροῦμαι εἰς τὴν δούλευσίν σας».

2. «Διδαχῶν τόμος δέκατος», σ. 227-543. Ἀρχ. «Διδαχὴ τῇ α' Τετάρτῃ τῶν Ἁγίων Νηστειῶν. Προοίμιον. Ἐστοχάσθη παλαιὰ ὁ προφητάναξ» κτλ.

3. «Πίναξ τῶν διδαχῶν τοῦ παρόντος βιβλίου», σ. 544-545.

4. Συλλογὴ ἑτέρων διδαχῶν, ὧν ἡ πρώτη εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου. Ἀρχ. «Στοχάζομαι τοὺς γεωμέτρας», σ. 546 κέ.

5. Παϊσίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ἐπιστολὴ τῷ Μοσχοβίας πατριάρχῃ Νίκωνι. Ἀρχ. «Ἀφ' οὗ ἐδέχθημεν τὰ γράμματα», σ. 568.

6. Νικολάου Κεραμέως «τῷ πανοσιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ πατρὶ κυρίῳ κυρίῳ Νεκταρίῳ, προσκαλουμένῳ ἐπὶ τὴν Ἱεροσολύμων πατριαρχείαν». Ἀρχ. «Ἀνῆκεν ἡμῖν πρότερον», σ. 606. Ἐλλείπει τὸ τέλος.

7. «Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου εἰς τὸ Ἆσμα τῶν Ἀσμάτων ἐξήγησις». Ἀρχ. «Ἆσμα ἀσμάτων διὰ τοῦτο καλεῖται» κτλ., σ. 608-697. Καὶ τεμάχη Φίλωνος Ἰουδαίου, Ἀθανασίου καὶ Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας.

8. «Κατὰ εἰκονομάχων ἐπιτομή τις ἠκριβωμένη, ἀπὸ τῶν πρακτικῶν τῆς ἑβδόμης συνόδου καὶ τῶν Γερμανοῦ καὶ Νικηφόρου τῶν πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν τοῦ μακαρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδιώτου». Ἀρχ. «Ἀρχέτυπόν ἐστιν ἀρχὴ καὶ παράδειγμα» κτλ., σ. 698-703.

9. «Σημειώσεις ἐπιστολῶν διάφοροι», σ. 704-717.

10. Ἀποφθέγματα. Ἀρχ. «Ὀνειδιζόμενός ποτε Ἀριστοτέλης, ὅτι πονηρῷ ἀνθρώπῳ ἐλεημοσύνην δέδωκεν» κτλ., σ. 718.

11. «Περὶ πόλεων» ἀλφαβητικῶς. Ἀρχ. «Ἀσφαλίτης [sic], λίμνη μεταξὺ τῶν Μωαβιτῶν καὶ Ἀμορραίων. Ἀπολλωνία, τὰ Μπεσίκια», σ. 728-741.

336. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 222 (μήκ. 0,21, πλ. 0,155), ὅπερ ἔγραφεν «Ἀλέξανδρος ἱερεὺς καὶ σακελίου» περὶ τὸ

τέλος τῆς ιϛ' ἑκατονταετηρίδος. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 20 (0,14×0,105). Σημειωτέα·

1. «Λόγος καὶ διδασκαλία περὶ τῆς Ἀκαθίστου καὶ περὶ τὴ ἀφορμὴ ἐξουσιάζουν καὶ ὁρίζουν τὰ ἔθνη τοὺς χριστιανούς». Ἀρχ. «Σήμερον ἑορτάζομεν τὸν ἀκάθιστον», φ. 1.

2. «Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ λόγος καὶ ἱστορία τοῦ Ἰωσὴφ τοῦ Παγκάλου». Ἀρχ. «Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ», φ. 8.

3. «Λόγος καὶ διδασκαλία εἰς τὰς δέκα παρθένους». Ἀρχ. «Ὅταν τὸ εὐδαπάνητον τῆς ζωῆς», φ. 26. Εἶτα ἕτεροί τινες λόγοι.

4. «Παραίνεσις ἁγίων πατέρων καὶ ἐκλογὴ ἐκ τῶν βίων αὐτῶν». Ἀρχ. «Τῆς πόλεως Ἱεροσολύμων κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν παραδοθείσης τοῖς ἀθέοις Πέρσαις», φ. 74.

5. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου. Ἀρχ. «Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις», φ. 92.

6. «Περὶ τοῦ ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ». Ἀρχ. «Ὡς ἀπὸ μιλίου ἑνὸς τῆς πόλεως τοῦ ἁγίου Ἰορδάνου τοῦ ποταμοῦ λαύρα ἐστὶν ἡ λεγομένη τοῦ ἀββᾶ Γερασίμου. Ἐν ταύτῃ τῇ λαύρᾳ παραβαλοῦσιν ἡμῖν διηγήσαντο» κτλ., φ. 100.

7. «Περὶ τῆς προσποιούσης μεθύειν». Ἀρχ. «Ἀνέβη ποτὲ ὁ ἀββᾶς Δανιὴλ» κτλ., φ. 102.

8. «Περί τινος ἁγίας καὶ σώφρονος κόρης». Ἀρχ. «Ὁ αὐτὸς ἀββᾶς Δανιὴλ» κτλ., φ. 104β.

9. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου. Ἀρχ. «Βίον καλὸν καὶ ἀμόλυντον», φ. 107β.

10. Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος. Ἀρχ. «Βίον θεάρεστον καὶ πολιτείαν», φ. 117β.

11. Χριστοφόρου Ἀλεξανδρείας «λόγος μεταφρασθεὶς εἰς τὸν ὄφιν». Ἀρχ. «Ὡμοιώθη ἡ ζωὴ ἡμῶν» κτλ., φ. 143.

12. «Περὶ τοῦ Σαμψὼν ἱστορία». Ἀρχ. «Οὗτος ὁ Μανουὲ ὑπάρχει ἐκ φυλῆς Ἀσήρ», φ. 149.

13. «Περὶ τῆς ἱστορίας Δεβώρρας». Ἀρχ. «Αὕτη ἡ Δεβώρρα ἦν (ἐκ) τῆς πόλεως» κτλ., φ. 153β.

14. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος. Ἀρχ. «Βασιλεύοντος τοῦ ἀσεβεστάτου Μαξιμιανοῦ», φ. 155β.

15. Θαῦμα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ τήρονος περὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις», φ. 173.

16. Περὶ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας διήγησις. Ἀρχ. «Κατὰ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ», φ. 179β.

17. Περὶ τῆς ἁγίας Βαρβάρας. Ἀρχ. «Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις βασιλεύοντος Διοκλητιανοῦ», φ. 184β.

18. Λόγος εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ. Ἀρχ. «Ἔτους διακοσιοστοῦ τρίτου», φ. 188β.

19. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου «λόγος εἰς Πέτρον καὶ Ἠλίαν». Ἀρχ. «Ὀλίγοι ἡμῖν οἱ παρόντες σήμερον», φ. 198.

20. «Διήγησις τῶν ἁγίων πατέρων». Ἀρχ. «Ἀδελφός τις ἡττηθεὶς ὑπὸ τοῦ δαίμονος», φ. 204β. Εἶτα ἕτεραί τινες ἀσκητικαὶ διηγήσεις καὶ τῶν ἁγίων πατέρων ἀποφθέγματα.

337. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 241 (μήκ. 0,205, πλ. 0,15)· ἔστι δὲ «Καὶ τόδε ἐκ τῶν χρησίμων τοῦ Ἁγίου Τάφου, διὰ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων προστεθὲν αὐτῷ». Τὸ κείμενον μονόστηλον (0,142×0,085).

1. «Τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου Νικαίας κὺρ Θεοφάνους κατὰ Ἰουδαίων» λόγοι ἑπτά, φ. 1-184.

2. «Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια κε' περὶ τῆς κατὰ Χριστὸν πίστεως». Ἀρχ. «Φέρε λοιπὸν ἤδη» κτλ., φ. 185 κέ. Τὸ κείμενον λήγει εἰς τὸ ι' κεφάλαιον.

338. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 162, μήκ. 0,205, πλ. 0,15. Συλλογὴ πατριαρχικῶν γραμμάτων.

1. «Ἕτερον ἀφοριστικὸν γράμμα μετὰ προοιμίου κατά τινων ἀναιδῶν ἐμποδιζόντων κακοβούλως τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πατριαρχικῶν γραμμάτων». Ἀρχ. «Τὸ ἄτακτον καὶ ἀκατάστατον», φ. 1.

2. «Ἕτερον ἀφοριστικὸν γράμμα κατά τινος λογοθέτου τῆς ἐπαρχίας ὁδεῖνος, μὴ πειθομένου τῷ μητροπολίτῃ αὐτοῦ». Ἀρχ. «Ἀνηνέχθη ἡμῖν, ὅτι ὁ αὐτόθι λογοθέτης», φ. 2α.

3. «Ἕτερον ἀφοριστικὸν τοῦ ῥουφετίου τῶν σησαμολαδάδων

κατά τινος τῶν συντεχνιτῶν αὐτῶν, μὴ φυλάττοντος τοὺς ὅρους τοῦ ῥουφετίου τούτου». Ἀρχ. «Ὁ χριστιανοὶ σαμολαδάδες, οἱ εὑρισκόμενοι καὶ δουλεύοντες ἐνταῦθα ἐν Κωνσταντινουπόλει», φ. 2β.

4. «Ἕτερον ἀφοριστικὸν γράμμα κατά τινος συκοφάντου» (= τοῦ ἄρχοντος καμινάρη Ἰωαννάκη Καρυοφύλλη). Ἀρχ. «Ὃν τρόπον τὸ σκολαιὸν» κτλ., φ. 3β.

5. «Ἕτερον ἀφοριστικὸν περὶ κληρονομίας». Ἀρχ. «Ἡ Μελάχρω ἀνέφερεν ἡμῖν» κτλ., φ. 5β.

6. «Ἕτερον ἀφοριστικὸν εἰς Φιλιππούπολιν διὰ τὴν ἐπισυμβᾶσαν ζημίαν τῷ μητροπολίτῃ». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ὡς γέγονεν ἡμῖν πασίδηλον, ὅτι μετὰ θάνατον τοῦ ἐνταῦθα κατὰ τὸ Ἐγχούπιον θανόντος Ἡσαΐου ἱερομονάχου, τοῦ καὶ ἐπιτρόπου ποτὲ χρηματίσαντος, ὡς μὴ ὤφελε, τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου καὶ συναδελφοῦ ἡμῶν ἀρχιερέως σας κὺρ Θεοκλήτου» κτλ., φ. 6β.

7. «Ἕτερον ἀφοριστικὸν κατὰ τῶν συγγενῶν τοῦ προτελευτήσαντος μητροπολίτου Ἀμασείας, ὡς οἰκειοποιηθέντων ἀμετόχως τὸ βασιλικὸν μιρί, ὅπερ ἐσύναξεν ἐκεῖνος ἔτι ζῶν, καὶ ἔμελλεν ἐπαποστεῖλαι ἐνταῦθα εἰς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν, καὶ οὐκ ἐπρόφθασεν, ἅτε θανάτῳ προκαταληφθείς, καὶ ἐπλήρωσεν αὐτὸ εἰς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν ὁ νῦν ἀρχιερατεύων κὺρ Βενιαμίν». Ἀρχ. «Ἐντιμότατοι κληρικοὶ» κτλ., φ. 8β.

8. «Ἕτερον ἀφοριστικὸν εἰς Ἰωάννινα κατά τινων ζητούντων ἀθετῆσαι καὶ ἀνατρέψαι διαθήκην νόμιμόν τινος τελευτήσαντος». Ἀρχ. «Ἡ Στάμω γυνὴ τοῦ πρὸ χρόνων θανόντος Γεροφλέβου», φ. 11β.

9. «Ἕτερον ἀφοριστικὸν εἰς Γρεβενὰ περὶ συκοφαντίας». Ἀρχ. «Ὁ Πούλιος συκοφαντηθεὶς» κτλ., φ. 13.

10. «Ἕτερον ἀφοριστικὸν περὶ κληρονομίας». Ἀρχ. «Ὁ Κωνσταντὴς τοῦ Μπαλάση ἀνέφερεν, ὅτι μετὰ θάνατον τῆς νομίμου αὐτοῦ γυναικὸς Μελισσηνῆς» κτλ., φ. 14.

11. «Ἕτερον ἀφοριστικὸν τοῦ ῥουφετίου τῶν ζερλικτζίδων». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ παραστάντες ἐπὶ συνόδου», φ. 15.

12. «Ἕτερον ἀφοριστικὸν κατὰ τῶν χρωμένων μαγικά». Ἀρχ. «Ἡ Μιλίτζα ἀνέφερε μετὰ πολλῆς ἀθυμίας», φ. 16.

13. «Ἕτερον ἀφοριστικὸν εἰς Φιλιππούπολιν κατά τινος Κωνσταντίνου Μαυρουδόγλου, τετραγαμίαν νοσήσαντος, ὡς μὴ ὤφελεν». Ἀρχ. «Τὰ καλῶς καὶ προνοητικῶς» κτλ., φ. 17.

14. «Ἕτερον γράμμα ἀφοριστικὸν εἰς Προῦσαν». Ἀρχ. «Ὁ Δημητράκης, υἱὸς τῆς θανούσης Ἀσηνὲς» κτλ., φ. 22.

15. «Ἕτερον ἀφοριστικὸν εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Θαυμακοῦ περὶ τοῦ δωρησαμένου τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ, ἐκτὸς τῶν ὧν ἐπαφῆκεν αὐτῇ κληρονομικῶν πραγμάτων, καὶ ἓν χωράφιον». Ἀρχ. «Ἡ Αἰκατερίνα ἀνέφερεν, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς Γεωργάκης» κτλ., φ. 23.

16. «Ἕτερον γράμμα περὶ κτητορικῆς ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Ἱερώτατε μητροπολῖτα Παροναξίας - - καὶ ὁσιώτατοι πατέρες τοῦ αὐτόθι πατριαρχικοῦ καὶ σταυροπηγιακοῦ μοναστηρίου τοῦ ἐπ' ὀνόματι τιμωμένου τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου - - Ἐπειδὴ ἐνεφανίσθη ἡμῖν γράμμα συνοδικὸν τοῦ πρὸ ἡμῶν ἀοιδίμου πατριάρχου κὺρ Γαβριὴλ» κτλ., φ. 24β.

17. «Ἕτερον γράμμα περὶ κτητορικοῦ δικαίου εἰς Σκόπελον γεγραμμένον». Ἀρχ. «Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε Σκιάθου καὶ Σκοπέλου - - γνωστὸν ὑμῖν ἔστω, ὅτι ἂν καλὰ προλαβόντως νὰ ἐξεδόθη ἡμέτερον πατριαρχικὸν συνοδικὸν γράμμα διὰ τὰ αὐτόθι σταυροπηγιακὰ μοναστήρια - - -, τώρα ὅμως ἐρχόμενος εἰς τὰ ὧδε σωματικῶς ὁ χατζῆ-Στεφανῆς Δαπόντες ἀπὸ τῆς αὐτῆς νήσου» κτλ., φ. 25β. Ὁ λόγος περὶ τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Σκοπέλῳ μοναστηρίου Παναγίας τῆς Εὐαγγελιστρίας. Περὶ τοῦ Στεφάνου Δαπόντε ὅρα É. Legrand, Éphémérides Daces, τ. III, σ. IX-XI.

18. «Γράμμα συνοικεσίου ἀπὸ τοῦ θείου βαπτίσματος». Ἀρχ. «Ἐνταῦθα ἀνηνέχθη ἡμῖν», φ. 28β.

19. «Ἕτερον γράμμα συνοικεσίου περὶ δύο μιλαδέλφων, εἰ δύνανται συναφθῆναι εἰς γάμον» κτλ., φ. 30.

20. «Ἕτερον γράμμα συνοικεσίου ζου βαθμοῦ ἐξ αἵματος οἰκονομηθέν». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ἔγνωμεν», φ. 32.

21. «Ἕτερον γράμμα συνοικεσίου ζου βαθμοῦ ἐξ αἵματος οἰκονομηθέν». Ἀρχ. «Ἐνταῦθα ἀνηνέχθη ἡμῖν», φ. 33β.

22. «Ἕτερον γράμμα συνοικεσίου περὶ τοῦ θείου βαπτίσματος», φ. 34^{β}.

23. «Ἕτερον γράμμα συνοικεσίου πέμπτου βαθμοῦ ἀπὸ τοῦ θείου βαπτίσματος». Ἀρχ. «Γίνωσκε ὅτι ἀνηνέχθη ἡμῖν», φ. 36^{β}.

24. «Ἕτερον γράμμα συνοικεσίου ἀπὸ συντεκνίας», φ. 38.

25. «Ἕτερον γράμμα συνοικεσίου ε' βαθμοῦ ἀπὸ τοῦ θείου θείου βαπτίσματος», φ. 39^{β}.

26. «Ἕτερον γράμμα συνοικεσίου ἀπὸ τοῦ θείου βαπτίσματος ἀκώλυτον, ὡς πλάγιον», φ. 41^{β}.

27. «Ἕτερον γράμμα περὶ συνοικεσίου παρανόμου», φ. 42.

28. «Ἕτερον γράμμα παρανόμου συνοικεσίου, γενομένου εἰς Σίφνον», φ. 44^{β}.

29. Πέντε γράμματα περὶ διαζυγίων (φ. 46 κέ), ὧν ἓν ἐγράφη ἔτει 1757-ῳ.

30. «Ὁμολογία ἐξοφλητικὴ νέου ἀρχιερέως» (=τοῦ μητροπολίτου Τορνόβου Παϊσίου 1770), φ. 52.

31. «Ἑτέρα ἐξοφλητικὴ ὁμολογία τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς» (1765), φ. 53.

32. «Ἑτέρα ὁμολογία» μεταξὺ Λασκαράκη Μεσελίμη καὶ Δημητράκη Βλαστοῦ (1748), φ. 54^{β}.

33. Ἕτεραι ὁμολογίαι, φ. 56-67.

34. «Ἔκδοσις διὰ χειροτονίαν ἀρχιερέως» πρὸς τὸν Σμύρνης μητροπολίτην, ὅπως χειροτονήσῃ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου «ἔξω τοῦ Κυνηγοῦ» τὸν μέγαν πρωτοσύγκελλον Ναθαναὴλ εἰς μητροπολίτην Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου, φ. 68.

35. «Ἑτέρα ἔκδοσις» πρὸς Δωρόθεον, μητροπολίτην Γάνου καὶ Χώρας, ἵνα τελέσῃ τὸ μνημόσυνον Γεωργίου τινὸς ἐν τῷ ναῷ Παναγίας τοῦ Μπαλίνου, φ. 69.

36. Ἕτερα ἔκδοσις ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τοῦ ἱερομονάχου Παρθενίου εἰς μητροπολίτην Βερροίας ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Ἁγίου Τάφου, φ. 70.

37. «Ἀπόδειξις πατριαρχικὴ δηλωτικὴ περὶ ἀποκαταστάσεως ἐπιτρόπων» (1747) ἐν τῷ ναῷ Θεοτόκου τῆς Μαγουριωτίσσης, φ. 71^{β}.

38. «Γράμμα περὶ ἀποκαταστάσεως μητροπολίτου», πρὸς τὸν «πρώην Ἀντιοχείας καὶ πρόεδρον τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς ταύτης» (φ. 72-78)· δι' οὗ ἀγγέλλεται αὐτοῖς, ὅτι ὁ πρώην Ἀντιοχείας Ἀθανάσιος διωρίσθη «εἰς ἴδιον προστάτην καὶ ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου», ἀντὶ τοῦ τέως ἀρχιεπισκόπου Γερμανοῦ· «ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως, πρὸ τῆς εἰς τὰ αὐτόθι ἐπιδημίας καὶ παρουσίας τῆς αὐτοῦ μακαριότητος ἦλθον αὐτόθεν (= ἐκ Κύπρου) γράμματα, δηλοποιοῦντα ὅτι νὰ ἐχειροτονήθη ἀπὸ τὸν Γερμανὸν παρὰ κανόνας καὶ νόμους ἀρχιεπίσκοπος τάχα Κύπρου κάποιος παπᾶ Ἰάκωβος, ἀποκρούσας τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἄκουσαν τυχὸν καὶ μὴ βουλομένην· τοῦ ὁποίου ἡ χειροτονία εἶναι ἄκυρος παντελῶς καὶ ἀσύστατος, ὡς παραλόγως καὶ παρανόμως προχωρήσασα· ὁ γὰρ Γερμανὸς ὁποῦ τὸν ἐχειροτόνησε, καθῃρημένος ὤντας συνοδικῶς, δὲν εἶχε καμμίαν ἐξουσίαν καὶ χάριν ἀρχιερατικὴν νὰ χειροτονήσῃ ἀρχιερέα» κτλ.

39. «Ἕτερον γράμμα περὶ ἀποκαταστάσεως μητροπολίτου» πρὸς τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Ἄνδρῳ χριστιανοὺς (φ. 79), δι' οὗ ἀγγέλλεται, ὅτι «ἐκρισολογήθη» ὁ Ἄνδρου ἀρχιεπίσκοπος Διονύσιος, καὶ ὅτι διὰ χοτζετίου ἐκωλύθη ἡ εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν αὐτοῦ ἐπάνοδος· διὸ καὶ «ἐδέησεν ἀποστῆναι τοῦτον ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ καὶ ἀπομακρυνθῆναι τοῦ λοιποῦ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης, καὶ διὰ τὸ εἰρηνικὸν καὶ ἡσύχιον παρ' ἑκατέρων τῶν μερῶν ἀποκατασταθῆναι ἀντ' αὐτοῦ ἕτερον ἀρχιεπίσκοπον»· ἦν δὲ οὗτος ὁ ἐκ Τήνου μετατεθεὶς ἀρχιεπίσκοπος Γρηγόριος.

40. «Ἕτερον γράμμα συστατικὸν ἀρχιερέως». Ἀρχ. «Τῆς καθ' ἡμᾶς ἀποστολικῆς» κτλ., φ. 82.

41. «Ἕτερον γράμμα περὶ ἀποκαταστάσεως νέου ἡγουμένου (= τοῦ Ναθαναὴλ) εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Μπατζκόβου, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει πατριάρχου κυρίου κυρίου Παϊσίου» 1749, φ. 84.

42. «Καὶ ἕτερον γράμμα συστατικὸν τοῦ αὐτοῦ ἡγουμένου». Ἀρχ. «Γνωστὸν ὑμῖν ἔστω, ὅτι κατὰ τὴν ἐπισυμβᾶσαν» κτλ., φ. 87.

43. «Γράμμα εἰδήσεως» πρὸς τοὺς ἐν τῇ μητροπόλει Ἐφέ-

σου, ὅτι ὁ μητροπολίτης αὐτῶν Γαβριὴλ μετετέθη εἰς Χαλκηδόνα, καὶ ὅτι νέος αὐτῶν ἀρχιερεύς ἐστιν ὁ ἀπὸ Βερροίας καὶ Ναούσης εἰς Ἔφεσον μετατεθεὶς Ἰωακείμ, φ. 89.

44. «Ἕτερον γράμμα εἰδήσεως μετὰ προοιμίου», φ. 94.

45. «Γράμμα φιλοτίμου», οὗ ἡ ἀρχή· «Τὰς καλὰς καὶ θεαρέστους συνηθείας», φ. 99. Ἐν τῷ γράμματι τούτῳ γίγνεται μνεία τοῦ ἐκπτώτου μητροπολίτου Ἰωαννίνων Γρηγορίου.

46. «Βοηθείας γράμμα», οὗ ἡ ἀρχή· «Πολυσχιδεῖς καὶ ποικίλας ὁδοὺς σωτηρίας», φ. 102. Ἐν αὐτῷ γίγνεται μνεία μεταθέσεως τοῦ Ἐφέσου μητροπολίτου Διονυσίου.

47. «Τὸ τῶν Κυπρίων γράμμα», οὗ ἡ ἀρχή· «Οἱ ἀνὰ πᾶσαν τὴν Κύπρον» κτλ., φ. 105β. Ἐγράφη μηνὶ ἰουνίῳ 1745. Κατὰ τῶν λαλησάντων ἀδίκως ἐναντίον Φιλοθέου, ἀρχιεπισκόπου Κύπρου· «οὐ μόνον γὰρ οἱ κατάρατοι ἐκεῖνοι ψευδόμενοι ἐλάλησαν ἀδικίας κατὰ τοῦ μακαριωτάτου κὺρ Φιλοθέου, ἀλλ' εὑρόντες κουφόνουν καὶ τὸν ἐπιβάτην καὶ παράνομον Νεόφυτον, τὸ νέον τῷ ὄντι τοῦ Διαβόλου φυτόν, παρανόμως διὰ σφοδρᾶς βασιλικῆς προσταγῆς ἐχειροτόνησαν αὐτὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρχιεπίσκοπον δῆθεν τῆς Κύπρου, καθὰ τὸ ὑπόμνημα αὐτοῦ μαρτυρεῖ, ἔχοντα φανερὸν τὸν ἔλεγχον ἐκ τῆς πατριαρχικῆς ἡμῶν ἐναντιότητος - - -, ἐτόλμησε νὰ μιάνῃ καὶ τὴν καθαρωτάτην τῶν τοιούτων παρανομημάτων ἁγίαν ἐκκλησίαν τῶν Κυπρίων, ἀπειλῶν ὄλεθρον τοῖς μὴ ἀποδεχομένοις αὐτόν, τοῖς τε μοναστηρίοις ἀφανισμὸν καὶ τοῖς ἱερωμένοις ζημίαν, ὡς ἐκαυχήσατο»· ἐπειδὴ δὲ «βίᾳ μάλιστα καὶ δυναστείᾳ» καθήρπασε τὸν θρόνον, «μὲ μέσον μερικῶν ἀρχόντων» Κυπρίων, καθῃρέθη καὶ αἱ χειροτονίαι αὐτοῦ ἐκηρύχθησαν ἄκυροι. Πρβλ. Φιλίππου Γεωργίου Εἰδήσεις ἱστορικὰς περὶ τῆς ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Ἀθήνησιν 1875, σ. 102-103.

48. «Βίαιον ὑπόμνημα τοῦ παραχωρήσει Θεοῦ γεγονότος ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Νεοφύτου ἐπὶ τῆς πατριαρχείας (τοῦ) κυροῦ Παϊσίου», φ. 112. Ἀρχ. «Τοὺς ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας δουλεύοντας καὶ τελοῦντας ἀνάγκη πᾶσα φέρειν γενναίως τὰ παρὰ τῶν κυρίων αὐτοῖς προσταττόμενα· πολλῷ μᾶλλον οἱ κραταιοτάτῳ βα-

σιλεῖ ὑποκείμενοι οὐδόλως δύνανται ἀντειπεῖν τοῖς βασιλικοῖς θεσπίσμασιν. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ἡ κυριεύουσα ἡμῶν κραταιὰ βασιλεία τὸν μὲν μακαριώτατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κὺρ Φιλόθεον ἔξωσε τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης διὰ βασιλικοῦ ὁρισμοῦ, ὡς αὐτῇ ἔδοξε, φοβερὰ δὲ καὶ ἄφευκτος βασιλικὴ (προσταγὴ) παρ' αὐτῆς ἐγένετο πρὸς ἡμᾶς, ἐπὶ τῷ προχειρισθῆναι ἀντ' ἐκείνου ἕτερον νέον ἀρχιεπίσκοπον κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὑποτύπωσιν, τούτου χάριν καὶ ἡμεῖς οἱ παρευρεθέντες - - πρῶτον μὲν ἐθέμεθα τὸν ὁσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Νεόφυτον» κτλ.

49. «Ἕτερον πατριαρχικὸν ἐπιτιμητικὸν γράμμα κατὰ τῶν ἀποκοπτόντων τὰ διατεταγμένα καὶ ἀνήκοντα τῷ ἀρχιερεῖ (=Καλλινίκῳ, μητροπολίτῃ Προϊλάβου καὶ Ταμαρόβου) εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα», φ. 113.

50. «Ἕτερον γράμμα κατὰ τοῦ προπατριαρχεύσαντος Κυρίλλου», φ. 116β.

51. «Γράμμα σιγιλλιῶδες» διὰ τὸ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Λητζᾶ καὶ Ἀγράφων μοναστήριον Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης, φ. 124.

52. «Γράμμα ἀναιρετικὸν τοῦ εἰρημένου σιγιλλιώδους γράμματος» (1749), φ. 129β.

53. «Γράμμα τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου Σπαντωνῆ περὶ τριμοιρίας.—Τοῦ σοφολογιωτάτου διδασκάλου καὶ μεγάλου ῥήτορος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας κυρίου Σπαντωνῆ διασάφησις τῆς κατὰ τριμοιρίαν κληρονομίας ἐννόμου ὑποθέσεως». Ἀρχ. «Ὅταν ἀποθάνῃ θάτερον μέρος τοῦ ἀνδρογύνου», φ. 137. Κατεχωρίσθη ὑπὸ τοῦ Μ. Γεδεὼν ἐν τῇ Ἐκκλησ. Ἀληθείᾳ, τ. ΙΙΙ, σ. 172-173.

54. «Ἕτερον γράμμα περὶ τῆς τάξεως τῶν κληρικάτων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 138β.

55. «Γράμμα βεβαιωτικὸν (τοῦ) πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως - - Ἀθανασίου περὶ ὀφφικίου τοῦ μεγάλου διερμηνευτοῦ», φ. 141.

56. «Γράμμα κληρονομίας, περὶ συνεισφορᾶς προικιμαίων πραγμάτων», φ. 142.

57. «Γράμμα ἐκ μέρους μητροπολίτου εἰς τοὺς επαρχιώτας αὐτοῦ», φ. 143.

58. «Λόγος περὶ ἀδικίας». Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτως ὡς ἀδικίαν μεμίσηκεν ὁ Θεὸς» κτλ., φ. 144β

59. «Ὅτι οὐ δεῖ τὸν ἐπίσκοπον ἢ πρεσβύτερον κοσμικὰς φροντίδας ἀναλαμβάνειν ὅλως». Ἀρχ. «Ἐπὶ τῷ θεοκήρυκι Πέτρῳ», φ. 146.

60. «Περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου Λουκᾶ ἱστορηθέντων θεομητορικῶν εἰκόνων». Ἀρχ. «Δὲν εἶναι ἀμφιβαλλόμενον», φ. 147β.

61. «Ὁμολογία τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς» 1771, φ. 148β.

62. «Ἑτέρα αὐλικὴ ὁμολογία» 1771, φ. 150β.

63. «Γράμμα ἀφοριστικὸν ῥουφετίου» (τῶν χαβιαρτζίδων), φ. 152β.

64. «Ἕτερον γράμμα (πρὸς τὸν μητροπολίτην Προύσης) περὶ κληρονομίας ἐγγόνων μετὰ τῶν ἑτεροθαλλῶν θείων αὐτῶν κατὰ κεφαλὴν καὶ πρόσωπον, ὅσοι εἰσὶ τῷ ἀριθμῷ» 1773, φ. 153β.

65. «Πίναξ τῶν ἐν τῷ παρόντι περιεχομένων», φ. 156-162.

339. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων ἠριθμημένων ρξη' (μήκ. 0,21, πλ. 0,155), ὅπερ ἐγράφη, καθὰ φαίνεται, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἱέρακος. Τὸ τεῦχος τοῦτο ἠρίθμει πρότερον τέσσαρα φύλλα περιπλέον, ὧν αἱ ἄκραι ἔτι καὶ νῦν εἰσι δῆλαι. — [Ἀλεξάνδρου Ἱέρακος] σημειώματα γραμματικά, θεολογικά, κανονικά, φιλολογικά, καὶ ἐκλογαί τινες ἐκ διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων· τούτων δὲ πάντων ὁ πίναξ εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν φύλλων ρξβ' καὶ ρξε'. Σημειωτέα· α') «Ἑρμηνεία λέξεων ἐμφερομένων ἐν τῇ θείᾳ βίβλῳ Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου», φ. μη'. Σελὶς ὀπισθία. — β') «Ἔκφρασις εἰς εἰκόνα τοῦ ἁγίου προφήτου Ἠλιού· στίχοι τοῦ Φιλῆ». Ἀρχ. «Δέχου παρ' ἡμῖν τὸν προφήτην τὸν μέγαν», φ. ρβ'. Σελὶς ὀπισθία. Manuelis Philae carmina; ed. E. Miller, τ. I, σ. 46.—γ') «Τοῦ ἁγίου Μαξίμου πρὸς Ἰωάννην τὸν σοφιστήν». Ἀρχ. «Τὸ τίμιον τῆς ὑμετέρας» κτλ., φ. ρε'.—δ') Σημείωμα, οὗ ἡ ἀρχή· «Τῷ ζωςωςω [= 1588] μηνὶ ἰουνίω Ηῃ ἡμέρα Κυριακῇ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου, ἐμαρτύρησε μοναχός τις, ὃς ἦν ἀπο

Καλαμάτας περιτετμημένος· ἀπῆλθε δὲ εἰς Βενετίαν» κέ., φ. ρμ'. Σελὶς ὀπισθία. Ὁ μοναχὸς οὗτος ὠνομάζετο Θεοφάνης. — ε') «Ἔπαινος εἰς τὸ λουτρόν». Ἀρχ. «Πολλῶν τὸ λουτρὸν αἴτιον δωρημάτων· χυμοὺς κατασπᾷ, φλέγματος λύει πάχος, χολῆς περιττὸν ἐκκενοῖ τῶν ἐγκάτων» κέ., φ. ρξζ'. Πρβλ. Βυζαντινὰ Χρονικά, τ. I, σ. 137.—ς') Ἐπιστολή, ἧς ἐλλείπει τὸ πέρας. «Ἰωάννης Σαμόσκως, νομοφύλαξ καὶ στρατηγὸς τῆς Λεχείας, τῷ Ἱερεμίᾳ ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως εὖ πράττειν. Ὥσπερ διὰ τῶν σῶν γραμμάτων ἐμὲ παρεκάλεσας» κέ., φ. ρξη'. Σελὶς ὀπισθία.

340. Δύο χάρτινα τεύχη συνερραμμένα ἀτάκτως, μήκους 0,24, πλ. 0,178. — α') «Ἡμετέρα λογικὴ ἐλάσσων καὶ μείζων, περιπατητικὴ καὶ σχολαστική, παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου - - Βικεντίου τοῦ Δαμωδοῦ, ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ ἱερᾷ θεολογίᾳ καὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς νόμοις δαφνοφόρου· ἐν ἔτει σωτηρίῳ ͵αψπδῳ [= 1784] κατὰ μῆναν ἰούνιον». Ἀρχ. «Προοίμιον τῆς λογικῆς. Κεφάλαιον Α^{ον}. Τί ἐστι φιλοσοφία καὶ διαίρεσις αὐτῆς. Πρῶτον μέρος τῆς φιλοσοφίας ἐστὶν ἡ λογική» κτλ. — β') «Φυσιολογία αἰτιολογικὴ εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον, ἀριστοτελική, σχολαστικὴ καὶ νεωτερική· ἐν ᾗ περὶ τῶν φυσικῶν σωμάτων ἐστὶν ὁ λόγος· συντεθεῖσα παρὰ τοῦ λογιωτάτου καὶ σοφωτάτου ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ ἱερᾷ θεολογίᾳ καὶ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς νόμοις δαφνοφόρου Βικεντίου Δαμωδοῦ, ἐκ πατρίδος Κεφαλληνίας· ͵αψλη' κατὰ μῆνα νοέμβριον». Τόμοι δύο· τοῦ β' τόμου ἐσώθη ἡ ἐπιγραφή. Ἐγράφη ὑπὸ Σταυράκη υἱοῦ Γρηγορίου ἔτει 1787-ῳ.

341. Χάρτινα τετράδια ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τῆς ιη' ἑκατ. Σημειωτέα· α') «Εἱρμοὶ ἔντεχνοί τε καὶ γλυκύτατοι· ποίημα κὺρ Πέτρου τοῦ μελῳδοῦ».—β') «Ἐξήγησις τινῶν θέσεων ἐκ τοῦ στιχηραρίου τοῦ Ἰακώβου πρωτοψάλτου».

342. Δύο χάρτινα βιβλιάρια μήκ. 0,21, πλ. 0,15. — α') Φύλλα 20 γραφέντα περὶ τὸ τέλος τῆς ιη' ἑκατ. «Προφητεία τοῦ μακαρίτου Ἀγαθαγγέλου ἱερομονάχου» κτλ.—β') Φύλλα 30 ἔτους 1850-οῦ. Παραφράσεις ἀρχαίων τινῶν ἑλληνικῶν κειμένων καὶ εἰσαγωγὴ εἰς τὸ περὶ τοῦ ἀκούειν ὑπόμνημα τοῦ Πλουτάρχου.

343. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος (0,21 × 0,153) ἐκ φύλλων 5 καὶ σελίδων ἠριθμημένων 794. Ἐν τοῖς ἀσελιδώτοις 5 φύλλοις ὑπάρχουσί τινα τοῦ Χρυσάνθου σημειώματα καὶ πίναξ τῶν κεφαλαίων, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ ἐν τῷ αὐτῷ τεύχει περιεχόμενον βιβλίον.—Ἐπιγραφή· «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου ἀρχιμανδρίτου Ἱεροσολυμίτου:- Σύνοψις τῆς ἱερᾶς θεολογίας, φιλοπονηθεῖσα εἰς ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων φιλομαθῶν παρὰ Νικολαου Κούρσουλα τοῦ Ζακυνθίου, διδασκάλου, φιλοσόφου καὶ θεολόγου». Ἀρχ. «Θεολογία μὲν κατὰ τὴν τοῦ ὀνόματος ἐτυμολογίαν» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Ἐν ὅλοις ἑπτὰ μησὶ ἐδιδάχθην τὴν παροῦσαν θεολογίαν διὰ φωνῆς τοῦ ἐμοῦ διδασκάλου, τοῦ σοφωτάτου φημὶ κυρίου Νικολάου Κομνηνοῦ (1698 ὀκτωβρίου 22, ἐν Παταβίῳ), ἐν ᾗ πλεῖστα μὲν ἀληθῆ τε καὶ εὐφυῆ, ἀλλ' οὖν κατέσπαρται καὶ τινὰ τοῖς Λατίνοις μᾶλλον σύμφωνα ἢ τῇ ἀληθείᾳ. Χρύσανθος».

344. Κατάστιχον ἐκ φύλλων χάρτου 65 (μήκ. 0,22, πλ. 0,16), ἐν ᾧ περιέχονται σημειώσεις ταξειδίων (1818-1826), πρὸς συλλογὴν βοηθημάτων ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου.

345. Τεῦχος χάρτινον χρυσόδετον ἐκ φύλλων στιλπνῶν 144, μήκ. 0,209, πλ. 0,135. Ἐγράφη ἔτει 1701-ῳ. Τὰ δύο πρῶτα καὶ τὰ τελευταῖα τέσσαρα φύλλα ἄγραφα. Ἐπιγραφαὶ ἐρυθραὶ καὶ κεφαλαιώδη στοιχεῖα κεχρωματισμένα καὶ περιπεποικιλμένα. Ἐν τῇ ὤᾳ τοῦ 4-ου φύλλου ὑπάρχει τύπος μικρᾶς σφραγῖδος ἔχων οὕτω· «ΚΤ ΓΡ 1730». Ἐν τῷ 139-ῳ φύλλῳ ἡ τοῦ καλλιγράφου ὑπογραφή· «Ἰάκωβος ἱερομόναχος:- ἐν ἔτει σωτηρίῳ ͵αψα' ἀπριλλίω κγ'». Καὶ ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ 140-οῦ φύλλου· «Ἡ παροῦσα αὕτη θεία καὶ ἱερὰ δέλτος, τετελείωται μὲν συνδρομῇ δαπάνῃ τε καὶ ἐξόδῳ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ λογιωτάτου ἐπισκόπου τῆς θεοσώστου ἐπισκοπῆς Χερρονήσου τῆς ἐν Κρήτῃ, κυ κυ Νηκηφόρου. Βερνίκη. σπουδῇ δὲ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἐν ἱερομοναχοις κυ κυ Ἰακώβου Ἰβηρίτου, τοῦ ἐκ νήσου Ἀστοπαλίας».— α') Πίναξ, ἐν ᾧ ἐστιν εἰκονισμένος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἱστάμενος καὶ τὴν ἱερὰν ἀναγινώσκων ἐξ εἰλητοῦ λειτουργίαν, φ. 3β.—

β') Κόσμημα τετράπλευρον καὶ ἡ ἱερὰ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, φ. 4.—γ') Πίναξ ἀπεικάζων τὸν μέγαν Βασίλειον, φ. 42β.—δ') Κόσμημα τετράπλευρον καὶ ἡ ἱερὰ λειτουργία τοῦ Βασιλείου, φ. 43.—ε') Πίναξ ἀπεικάζων τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Διάλογον, φ. 92β.— ς') Κόσμημα τετράπλευρον καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων, φ. 93.—ζ') Τάξις ἐπὶ χειροτονίᾳ ἀναγνώστου, ὑποδιακόνου, διακόνου, πρεσβυτέρου καὶ ἐπισκόπου, φ. 113β-136.—η') «Εὐχὴ λεγομένη ἐπὶ τοῦ μέλλοντος μεταλαβεῖν τὰ θεῖα μυστήρια», φ. 137.— θ') «Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τυρὸν καὶ ᾠά», φ. 139.

346. Χρυσόδετον χάρτινον τεῦχος τῆς ιζ' ἑκατ. ἐξ 137 (α'-ρλζ') φύλλων ἠριθμημένων καὶ τριῶν ἑτέρων, ἐν οἷς περιέχεται πρῶτον μὲν ὁλοσέλιδος εἰκὼν σταυροῦ, εἶτα δὲ πίναξ λεπτομερὴς τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει πραγμάτων· ἔστι δὲ τοῦτο μήκους 0,205, πλάτους 0,15. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,16×0,10), ἀνορθόγραφον μέν, ἀλλὰ γεγραμμένον εἰς κάλλος, περικεκοσμημένον τε πολλοῖς μεγάλοις κεχρωματισμένοις κεφαλαιώδεσι γράμμαμασιν, ἰδίοις τισὶ πάλιν κοσμήμασι, καὶ δυσὶν εἰκόσιν ὁλοσελίδοις, ὧν ἡ μὲν ἀπεικάζει τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, ἐπ' ἄμβωνος ἔνδον ἐκκλησίας ἀγορεύοντα, ἡ δὲ τὸν ἅγιον Γρηγόριον τὸν Θεολόγον. — 1) «Διάταξις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Φιλοθέου». Ἀρχ. «Μέλλων ὁ ἱερεὺς τὴν θείαν ἐπιτελεῖν μυσταγωγίαν» κτλ., φ. α'.—2) Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, φ. η'. — 3) Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου, φ. κζ'. — 4) Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, φ. μη'.—5) «Ἑρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων», φ. νς'. — 6) Εὐαγγέλια Σαββατοκυριακά, φ. νθ'.

347. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' καὶ τῆς ιη' ἑκατ. ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 262 καὶ 7 φύλλων ἀσελιδώτων, ὧν τὸ μὲν πρῶτον περιέχει ἐν ἑαυτῷ σημειώματά τινα καὶ τὸ ἑξῆς ὑπόμνημα· «Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τοῦ λογιωτάτου Μάρκου τοῦ Κυπρίου

Πορφυροπούλου, καὶ ὀστιαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς ἓξ φύλλοις ἐμπεριέχεται πίναξ ἀναγραπτικὸς τῶν ἐν ταῖς σελίσιν ὑποθέσεων· αὗται δὲ ἀποτελοῦσιν αὐτοῦ τοῦ Πορφυροπούλου Κοσμᾶ συλλογήν τινα ἀποσπασμάτων ἐκ συγγραφέων ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ μὴ ἐκκλησιαστικῶν, ἅπερ ὁ Κοσμᾶς ὠνόμασε Περιγράψεις· οἷον ἐν τῇ 1-ῃ σελίδι· «Παραδείσου περίγραψις», ἧς ἡ ἀρχή· «Ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ ζῆν δαίμων ἀγαθὸς ἐπέπνευσεν» κτλ. Τελευταία περίγραψίς ἐστιν (ἐν σελ. 193) ἡ «εἰς πόρνον καὶ πᾶσαν κακίαν αἴτιον», ἔκ τινος πονήματος Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἀποσπασθεῖσα. Ταύτῃ δ' ἕπονται ἕτερά τινα κείμενα· οἷον ἐν τῇ 194-ῃ σελίδι «πρᾶξις ἀρχιερέως χειροτονηθέντος ἐπαρχίας δίχα», συντεθεῖσα ἔτει 1703-ῳ· ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀναγκαῖον ὑπέρ τι ἄλλο τῷ χριστωνύμῳ πληρώματι» κτλ. Ἐν τῇ 209-ῃ σελίδι περιέχεται ἀναγραφὴ τῶν τίτλων τοῦ αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσιῶν. Εἶτα φρασεολόγιον ἑλληνικόν.

348. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' καὶ τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 105, μήκους 0,205, πλ. 0,14. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Φύλλα ἄγραφα· 45β-46β, 53β-54β, 55, 102-105.

1. Μανουὴλ τοῦ μεγάλου ῥήτορος ἀκέφαλος πραγματεία. Ἀρχ. « - - καὶ ἡ τελειότης δοκεῖ συνίστασθαι, ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς οὗτος τελείου στερεοῦ λόγον ἔσχηκεν· ἐν γὰρ τῇ μονάδι ὥσπερ σημεῖον λογίζεται» κτλ., φ. 1-5.

2. «Τοῦ αὐτοῦ κυροῦ Μανουὴλ τοῦ μεγάλου ῥήτορος εἰς δύο συλλογισμοὺς λατινικούς, ἀποδεικνύντας καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα, ἀνασκευαστικὸς μὲν αὐτῶν, κατασκευαστικὸς δὲ ὅτι ἐκ μόνου τοῦ πατρός· ἐρρήθη δὲ πρὸς κῦρ Γεράσιμον τὸν ἐνεγκόντα αὐτούς». Ἀρχ. «Πάλιν, αἰδεσιμώτατε πάτερ, πρὸς λογικὸν ἡμᾶς τοὺς εὐτελεῖς διεγείρων» κτλ., φ. 6.

3. «Τοῦ αὐτοῦ λογιωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ ῥήτορος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κατὰ τοῦ Πληθωνικοῦ συγγράμματος, οὗ ἡ ἀρχή· Τὸ ὑπὲρ Λατίνων βιβλίον τὸ ἐς ἡμᾶς ἧκον». Ἀρχ. «Μηδέπω κρίνειν ἄνδρας ἀδαήμονας» κτλ., φ. 11.

4. «Τοῦ αὐτοῦ κυροῦ Μανουὴλ τοῦ μεγάλου ῥήτορος λόγος

περὶ Μάρκου τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου Ἐφέσου καὶ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ συνόδου, καὶ κατὰ Γεμιστοῦ καὶ Βησσαρίωνος, καὶ ἀνατροπὴ τῶν δυσσεβῶν συγγραμμάτων αὐτῶν». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ μετά γε τῶν ἄλλων» κτλ., φ. 14. Μετὰ ρωσικῆς ἑρμηνείας И. Е. Троицкій ἐν ταῖς Христіанское чтеніе 1886, σ. 102-162.

5. «Μαξίμου τοῦ Κρητός, ταπεινοῦ ἐπισκόπου Κυθήρων, ἕτερα βιβλία δύο πρὸς τοῖς τρισὶ περὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως», μετ' ἐπιστολῆς «τῷ θεοσεβεστάτῳ καὶ ἐκλαμπροτάτῳ Ἰωάννῃ Πέτρῳ βοηβόδᾳ πάσης Οὐγκροβλαχίας», ἧς ἡ ἀρχή· «Τὸ τῆς θεολογίας μέγα μυστήριον» κτλ., φ. 27. Ἐγράφη δὲ αὕτη «ἐκ τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς Χρυσοπηγῆς τοῦ Γαλατᾶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, θαργηλιῶνος πέμπτῃ ἐπὶ δέκα, ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας ͵αφπδ^{ῳ}». Εἶτα (φ. 28^{α}) πίναξ τῶν η' κεφαλαίων τοῦ α' βιβλίου, τὸ προοίμιον (φ. 28^{β}), τὸ κείμενον τοῦ α' βιβλίου καὶ πάλιν ὕστερον τὸ β' βιβλίον (φ. 47-52) ἐκ δ' κεφαλαίων, ὅπερ «Συνετέθη ἐν τῷ Γαλατᾷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸ ͵αφπδ' [= 1584] ἔτος ἀπὸ τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἐνσάρκου οἰκονομίας, θαργηλιῶνος δὲ πέμπτῃ ἐπὶ δέκα τετέλεσται. Μάξιμος. Εἴτι τυχὸν ἐν τούτοις παρὰ τὴν κοινὴν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως εἴρηται, ἀπαλειφθήτω».

6. (Προσθήκη μεταγενεστέρα). «כהוה. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρίου Παναγιώτου τοῦ Βυζαντίου». Ἀρχ. «Ἀλλ' ἀπορήσειεν ἄν τις λέγων τοῦ τετραγράμματος τούτου ὀνόματος» κτλ., φ. 53^{α}. «Ταῦτα ἔγραψεν ὁ ἄνωθεν, ὅταν μετὰ τοῦ βεζηραζὲμ ἦλθεν εἰς Κρήτην, ὡς φαίνεται εἰς τὸ τέλος τοῦ ε' φύλλου τοῦ βιβλίου τούτου. Ὁ πρῶτος πόλεμος ὁποῦ ἐδόθη εἰς τὸ κάστρον τῆς Κρήτης ἦτον μαΐου ιε', ͵αχξζ'».

7. (Προσθήκη ἑτέρα τῆς ιζ' ἑκατ.). «Τοῦ μεγάλου οἰκονόμου [= τοῦ κατόπι Μηδείας ἐπισκόπου Θεοφάνους] πρὸς τοὺς νομίζοντας, ἐὰν φύγωσιν, ὅθεν οἱ λοιμώδεις ἀέρες καταπνέουσι, διασῴζονται· ἐμμένοντες δὲ ἐκεῖσε καὶ σπῶντες αὐτοὺς τὸν θάνατον ἐπισπῶνται· λόγος ἀποδεικνύων κακῶς φρονοῦντας αὐτοὺς καὶ εἰς Θεὸν ἐξαμαρτάνοντας· συντέτακται δὲ ἐν σχήματι διαλόγου, κατὰ

πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν, μύστου τινὸς διαποροῦντος καὶ πυνθανομένου καὶ μυσταγωγοῦ ἀποκρινομένου καὶ λύοντος. Προλέγει ὁ μύστης. Μύστης. "Ὥσπερ ἄλλοτε πολλάκις» κτλ., φ. 56α-94α. Ἕτερον ἀντίγραφον ὅρα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Μαυρογορδ. βιβλιοθήκῃ, τ. I, σ. 135.

8. (Ὡσαύτως). «Ἐκ τῆς βίβλου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Θεουπόλεως Μεγάλης Ἀντιοχείας Ἀναστασίου τοῦ Σιναΐτου ἐρωτήσεις τινὲς παρά τινων ὀρθοδόξων, καὶ ἀποκρίσεις αὐτοῦ πρὸς αὐτούς», φ. 94β-100. — Φύλ. 101 «Προθεωρία:—Οἱ παρόντες λόγοι φέρονται μὲν ἐπὶ τοὺς σκαιῷ φρονήματι τὴν παντέφορον καὶ πάνταρχον τοῦ Θεοῦ πρόνοιαν διοικεῖν καὶ κυβερνᾶν τὰ καθ' ἡμᾶς ἅπαντα» κτλ. Μετὰ τὸ 101 ον φύλλον ὑπάρχει ἔλλειμμα.

349. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,207, πλ. 0,155) ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 488. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατ. Τὸ κείμενον μονόστηλον.—Μελετίου τοῦ Συρίγου λόγοι καὶ διδαχαί, ὧν ἡ πρώτη ἐπιγέγραπται οὕτως· «͵Αχξγ' νοεμβρίῳ β' εἰς τὸ Κοντοσκάλιον λόγος Μελετίου Συρίγου, ἱερομονάχου καὶ διδασκάλου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, περὶ θλίψεων». Ἀρχ. «Προτίθεται ὡς ἕνας φιλότιμος βασιλεὺς» κτλ., φ. α'. Εἶτα «περὶ ἐξομολογήσεως σημειώσεις», φ. η'. Εἶτα «1662 εἰς τὸ Κοντοσκάλι σεπτ. κζ'. Λόγος Μελετίου Συρίγου - - - περὶ μετανοίας», οὗ ἡ ἀρχή· «Εὑρίσκεται χαμίαν φορὰν» κτλ., φ. ι'. Κατόπιν ἕτεροι πολλοὶ λόγοι, ὧν εἷς «εἰς τὴν ἐξήγησιν τῆς θείας λειτουργίας» (φ. 420).

350. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 455, ὧν οὐκ ὀλίγα ἐλλείπουσιν ἀφαιρεθέντα, τουτέστι τὰ φύλλα ταῦτα· 22, 101-116, 123-134, 141-146, 173-206, 225-242, 249, 250, 346-351, 378-380, 415-421, 427, 428.—Ἀνώνυμοι διδαχαί, ὧν ἡ πρώτη εἰς τὸ ζ' κεφάλαιον τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου. Ἀρχ. «Ζητοῦσι κάποιοι ἀπὸ τοὺς θεολόγους» κτλ. Ἐσχάτη διδαχὴ ἡ εἰς τὸ Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστός μας ὁ κύριος καὶ καθολικὸς λυτρωτὴς» κτλ.

351. Τεῦχος χάρτινον τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης ἑκατοντ.

ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 232 καὶ ἑνὸς ἑτέρου ἀσελιδώτου (φ. 8bis)· μήκ. 0,21, πλ. 0,142 —Μανουὴλ τοῦ Φιλῆ ποιήματα καὶ ἐπιγράμματα, ὧν τὸ πρώτιστον ἀνεπίγραφον ὂν ἄρχεται ὧδε· «Ὁ πύρινος νοῦς τὸν θεάνθρωπον λόγον» κτλ., φ. 1. Ἔσχατον, ἀτελὲς ὅμως, ποίημα, τὸ «Τῷ ὑπερφυεῖ πρωτοστράτορι τῷ Γλαβᾷ», οὗ ἡ ἀρχή· «Ἂν ἦν δυνατὸν καὶ ψυχῆς δίχα πνέειν», φ. 231. Manuelis Philae carmina ed. Miller, τ. I, σ. 91. Ἐν τῷ κώδικι τούτῳ περιέχονται καὶ τύποις ἀνέκδοτα ποιήματα τοῦ Φιλῆ· οἷον α΄) «Θεοδώρῳ τῷ χαρτουλλαρίῳ ὑπισχνουμένῳ οἶνον δώσειν αὐτῷ». Ἀρχ. «Ἡ πέμπε μοι τὸν οἶνον, ὡς ὑπεσχέθης» κτλ., φ. 77. β΄) «Τῷ Κουβαρᾷ κύρι Θεοδώρῳ». Ἀρχ. «Δριμὺς ὁ χειμών, ἀλλὰ σὺ γλυκὺς φίλος», φ. 81β.

352. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ΄ ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 187, μήκ. 0,21, πλ. 0,16. Ἐν τῷ 1-ῳ φύλλῳ διὰ χειρὸς τοῦ πατριάρχου Χρυσάνθου γέγραπται ὁ πίναξ τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει περιεχομένων ὑπομνημάτων. Ἐν τῇ ᾤᾳ τῆς προσθίας σελίδος τοῦ 2-ου φύλλου· «Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου, πρεσβυτέρου Ἱεροσολυμίτου». Φύλλα ἄγραφα· 9, 68, 69, 83—85, 107, 108, 109, 177.

1. «Παύλου τινὸς ἐπισκόπου τῆς Λατίνων Ἐκκλησίας ἐπιστολή, ζητήματά τινα δογματικὰ ἔχουσα πρὸς τὸν βασιλέα κύριον Ἰωάννην τὸν Καντακουζηνόν, τὸν διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθέντα Ἰωάσαφ». Ἀρχ. «Ὑψηλότατε καὶ σοφώτατε βασιλεῦ», φ. 2α. Ἕτερον ἀντίγραφον ὅρα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Μαυρογορδ. βιβλιοθήκῃ, τ. I, σ. 135.

2. «Ἐπιστολὴ ἐν ἐπιτόμῳ δηλοῦσα τίνα δόξαν ἔχει ἡ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία περὶ τῶν παρὰ τοῦ Παύλου προσενηνεγμένων ζητήσεων, συγγραφεῖσα παρὰ Θεοφάνους ἐπισκόπου Νικαίας ὡς ἐκ προσώπου τοῦ βασιλέως». Ἀρχ. «Τοῖς πρὸ μικροῦ μοι σταλεῖσι» κτλ., φ. 2β. Μαυρογορδ. βιβλιοθήκη, τ. I, σ. 135.

3. «Θεοφάνους μητροπολίτου Νικαίας ἐπιστολὴ διδασκαλικὴ πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ λοιποὺς κληρικοὺς τῆς κατ' αὐτὸν ἁγίας ἐκκλησίας, δεικνύουσα τί ἐστι τὸ τῆς ἱερωσύνης χρῆμα, καὶ ὁποῖον

δεῖ εἶναι τὸν ταύτης ἠξιωμένον». Ἀρχ. «Θεοφάνης ἐλάχιστος» κτλ., φ. 10. Migne τ. 150, σ. 320.

4. Τοῦ αὐτοῦ «λόγος πρῶτος ἀποκρινόμενος πρὸς ἐρώτησίν τινα κακούργως καὶ περιέργως προβεβλημένην παρά τινος κατὰ τοῦ ἐν τῷ Θαβωρίῳ τοῖς ἀποστόλοις ὀφθέντος θειοτάτου φωτός, ἐπιλύων δὲ καί τινας ἀναγκαίας ζητήσεις· ἐν ᾧ καὶ περὶ θείας οὐσίας καὶ κοινωνίας». Ἀρχ. «Καὶ παντὸς μὲν ὁτουοῦν ζητήματος εὕρεσις» κτλ., φ. 22. Μαυρογορδ. βιβλιοθήκη Ι, σ. 135.

5. Τοῦ αὐτοῦ «ἀπόδειξις δι' ἐπιβολῶν τινων ἀναγκαίων νομιζομένων, ὅτι δυνατὸν ἦν τὸν ἐξ ἀϊδίου γεγενῆσθαι τὰ ὄντα, καὶ ἀνατροπὴ ταύτης καὶ ἔλεγχος τῆς ἀπάτης τῆς δοκούσης ἐκ τῶν ἐπιχειρημάτων ἀνάγκης». Ἀρχ. «Δόξειεν ἂν τισιν ἴσως» κτλ , φ. 38.

6. «Ματθαίου τοῦ Κανταχουζηνοῦ γένος, βίος καὶ ἤθη». Ἀρχ. «Ματθαῖος ὁ Κανταχουζηνὸς ἐπροῆλθεν» κτλ., φ. 62. Ὅρα καὶ φ. 67α· «Ὁ τοῦ ἀοιδίμου καὶ σοφωτάτου Ματθαίου τοῦ Κανταχουζηνου βίος, γένος τε καὶ ἤθη, μετηνέχθη ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν κοινὴν τῶν Ἑλλήνων διάλεκτον παρά τινος Ἀργυροῦ τοὔνομα, Ἀθήνηθεν δὲ τὸ γένος, ἐπιμελείᾳ δὲ τοῦ ἐνδοξοτάτου καὶ σοφωτάτου κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ Κανταχουζηνοῦ».

7. Παραίνεσις πρὸς βασιλέα, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ 2-ον κεφάλαιον ἀνεπιγράφου τινὸς ὑπομνήματος. Ἀρχ. «Ἀπὸ τὸ πλευρὸν τοῦ βασιλέως νὰ μὴν μακραίνῃ ποτὲ ἡ δικαιοσύνη» κτλ., φ. 70.

8. «Ἐρωταποκρίσεις ἀναγκαίας ἑκάστῳ εὐσεβεῖ ἑρμηνευθείσας παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ ἐξοχωτάτου ἐν διδασκάλοις μεγάλου λογοθέτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Καρυοφύλλου, διατρίβοντος ἐν Βουκουρεστίῳ», φ. 86-106.

9. «Ζητήματα ἀναγκαιότατα καὶ λύσεις τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου καὶ θεολογικωτάτου μεγάλου λογοθέτου κυρίου κυρίου Ἰωάννου Καρυοφύλλου». Ἀρχ. «Τὰ λεγόμενα πρόσωπον καὶ ἀπόστασις», φ. 110.

10 [Νικολάου Κούρσουλα] «Σύνοψις τῆς ἱερᾶς θεολογίας· διάλεξις α'». Ἀρχ. «Θεολογία μὲν κατὰ τὴν τοῦ ὀνόματος ἐτυμολογίαν» κτλ., φ. 158.

11. «Περὶ τῶν θεοπρεπῶν ὀνομάτων· τοῦ σοφωτάτου Κορυ-

δαλλέως, εἰ ἐστὶν ἔλεος ἐπὶ Θεοῦ, εἰ οὔ». Ἀρχ. «Πρῶτον ἀμφιβάλλουσιν, εἰ ὁπωσοῦν ἔλεος ἐστὶν» κτλ., φ. 166.

12. «Τοῦ Βλεμμίδου κυροῦ Νικηφόρου προοίμιον». Ἀρχ. «Ψαλτήριον κυρίως ὀργάνου εἶδός ἐστι» κτλ., φ. 178.—Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία εἰς τὸν α' ψαλμόν, φ. 186.

353. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ., σφόδρα βεβλαμμένον ὑφ' ὕδατος καὶ παραλελυμένον, ἐκ φύλλων 684. Ἐν τῷ 1-ῳ φύλλῳ· «Λεόντιος ἱερομόναχος». Εἶτα· «+ ,αφπ' [=1580] ἐν μιν(ὶ) νοευριω ἦλθεν ὁ τζαούσης ὁποῦ εὔγαλεν τὸν εὐσεβέστατον ἀφέ(ν)την Ἰω. Πέτρον βοϊβόδαν ἀπὸ τὸ Γιάσιον». Ἐν τῷ 3-ῳ φύλλῳ· «Τοῦτο τὸ βιβλίον τοῦ Ἁγίου Σάβα συν-Ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ τῆς Ἱερουσαλὴμ» κτλ. — Φύλλ. 3 κέ. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ Ἑορτολογίου», τουτέστιν Ἀνθολόγιον τῶν Μηναίων, τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

354. Χρυσόδετον χάρτινον τεῦχος ἐκ φύλλων 266 (μήκ. 0,20, πλ. 0,15), ὅπερ ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιζ' ἑκατ. Φύλλα ἄγραφα· 110-154, 156, 203, 250, 251, 258, 259. Σημειώσεις τῆς ιζ' ἑκατ. α') «Δημητρίου πρωτοκανονάρχου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας», φ. 14^{α}. β') «Διονυσίου καὶ τόδε σὺν ἄλλοις», φ. 157. γ') «Δημητρίου νῦν καὶ οὐδέποτε τινός». Ἑτέρα σημείωσις ἐν τῇ ἐσχάτῃ σελίδι (φ. 266^{β}). «+Ἐκοιμήθη ἡ ἀείμνησθος [sic] ἐν μακαρίᾳ τῇ λείξει Ἀθανασία μοναχή, ἡ ἐν Χριστῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι μήτηρ μου, ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,αχμζ' [=1647] μηνὶ φευρουαρίω ιζη, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, ἡμέρα Τετράδι· ὥρα ἦν τῆς νυκτὸς ὡσεὶ γη καὶ αἰωνία αὐτῆς ἡ μνήμη».

1. Λογικῆς καὶ οὐρανογραφίας σχήματα, φ. 1-13.

2. «Νικηφόρου μοναστοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμμύδους εἰσαγωγικὴ ἐπιτομή». Ἀρχ. «Ἐπειδή περ ἡ λογικὴ ἐπιστήμη» κτλ., φ. 14.

3. «Πίναξ σὺν Θεῷ τῶν φιλοσόφων τοῦ μακαριωτάτου Ἰωάννου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Δαμασκηνοῦ», φ. 155. Εἶτα τὸ κείμενον, φ. 157 κέ.

4. Τοῦ αὐτοῦ «ἔκδοσις ἀκριβὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως», φ. 194β.

5. Ἀνώνυμος οὐρανογραφία καὶ στοιχειώδης θεολογία ἐκ κεφαλαίων ρ΄. Ἀρχ. «Οὐρανός ἐστι περιοχὴ ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων κτισμάτων» κτλ., φ. 204. Ἔσχατον κεφάλαιον τὸ περὶ Ἀντιχρίστου. Ἀρχ. «Χρὴ γινώσκειν ὅτι δεῖ τὸν Ἀντίχριστον ἐλθεῖν» κτλ.

6. «Ἀριστοτέλους περὶ οὐρανοῦ». Ἀρχ. «Ἡ περὶ φύσεως ἐπιστήμη σχεδὸν ἡ πλείστη» κτλ., φ. 252. Τέλος (φ. 257)· «τὸ δ' ἔλαττον βάρος τοῦ ἐλάττονος ἐστὶ μέγεθος».

7. Λογικῶν προβλημάτων σχήματα, φ. 260-266.

355. Τεῦχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 185 (μήκ. 0,195, πλ. 0,15), ὧν χάρτινα μόνα τὰ ἐννέα ἔσχατα (φ. 177-185)· καὶ ταῦτα μὲν ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ις΄ ἑκατονταετηρίδος, πάντα δὲ τὰ μεμβράνινα φύλλα ἐστὶ π α λ ί μ ψ η σ τ α, ὧν τὸ μὲν παλαιὸν κείμενον, πλῆρες ὂν γεωμετρικῶν σχημάτων, ἔτι δὲ καὶ λίαν εὐανάγνωστον πολλαχοῦ, ἐγράφη τῇ δεκάτῃ ἑκατονταετηρίδι· τὸ δ' ἐπὶ τούτων μεταγενέστερον κείμενον, κεκαλλωπισμένον ἐνιαχοῦ μεγάλοις κεφαλαιώδεσι καὶ κεχρωματισμένοις γράμμασιν, ἐγράφη τῇ τρίτῃ ἢ τῇ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ ἑκατονταετηρίδι. Ὅπως δὲ γνωσθῇ ὁ συντάκτης τοῦ παλαιοῦ κειμένου, μεταγράφεται νῦν ὧδε τὸ μικρὸν τοῦτο παράδειγμα·

Φύλ. 4α	*πυραμὶς βάσιν μὲν ἔχουσα τὸ πλευρὸν τρίγωνον τὸ* ΑΒΓ *καὶ ἐ-*	*Ἐὰν περὶ κῶν - - πυραμὶς περιγραφῇ ἡ ἐπιφάνεια*
Φύλ. 4β	ΑΗ - - - - - - - - *τῶν* ΑΗ Α///Ζ ΕΗΖ *τρίγωνόν ἐστι*	*φανείας τῆς κωνικῆς τῆς μεταξὺ τῶν* ΑΔ *τετμήσθω ἡ* ΑΒΓ

Ἐν τῷ 184-ῳ φύλλῳ σεσημείωται, ὅτι ὁ κῶδιξ οὗτός ἐστι «Τῆς λαύρας τοῦ ὁσίου Σάββα».

Ε ὐ χ ο λ ό γ ι ο ν, οὗ ὁ πίναξ ὑπάρχει ἐν ταῖς τρισὶ πρώταις σελίσιν.—α΄) «Εὐχὴ λεγομένη εἰς τὸ εὐλογῆσαι τοὺς ἄρτους εἰς τὸ ἅγιον Πάσχα». Ἀρχ. «Ὁ πλούσιος καὶ ἄφθονος Θεός», φ. 2β. — β΄) Λειτουργία ἀκέφαλος καὶ κεκολοβωμένη Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀρχ. « - - μαρτύρων, ὁμολογητῶν, διδασκάλων»

κτλ., φ. 3.—γ') «Ἀκολουθία σὺν Θεῷ τοῦ Ὄρθρου», φ. 13.—δ') «Ἀκολουθία τῆς γονυκλισίας (*κῶδ*. γονοκλησίας) τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς», φ. 18β.—ε') «Ἀκολουθία εἰς τὸ ὕδωρ τῶν ἁγίων Θεοφανίων». Ἀρχ. «Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἁγίας λειτουργίας, διαλυομένων πάντων τῶν τῆς θείας μεταλαβόντων δωρεᾶς, μόνου δὲ τοῦ ἱερέως» κτλ., φ. 27. Μεταξὺ τῶν φύλλων 28 καὶ 29 παρεμβέμβληται μικροῦ σχήματος τετράδιον χάρτινον τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος, ἐν ᾧ περιέχονται προσθῆκαί τινες τῇ εἰρημένῃ ἀκολουθίᾳ.—ς') «Εὐχὴ εἰς τὸ κατασφραγῖσαι παῖδα, λαμβάνοντα ὄνομα τῇ η' ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ», φ. 29β.—ζ') «Εὐχὴ εἰς τὸ ἐκκλησιάσαι γυναῖκα», φ. 30β.—η') «Εὐχὴ εἰς τὸ σερανταρῆσαι [sic] παῖδα εἰσερχόμενον μετὰ τὴν μητέρα [sic] αὐτοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις». Ἀρχ. «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις» κτλ., φ. 31.—η') «Τάξις γινομένη εἰς τὸ κατηχῆσαι παιδίον». Ἀρχ. «Ἀποδύει αὐτὸν καὶ ὑπολύει» κτλ., φ. 31β.—θ') «Ἀκολουθία ἐπὶ μνηστείας». Ἀρχ. «Ἵσταται ὁ ἱερεὺς ἔσωθεν τοῦ ἱερατίου, οἱ δὲ ὁρκιζόμενοι πρὸ τῶν θυρῶν» κτλ., φ. 42.—ι') «Κανὼν ἐκκλησιαστικὸς εἰς γάμους», φ. 43. — ια') Εὐχαὶ ἐπὶ μετανοούντων, ἐπὶ ἐξομολόγου, εἰς τὸν ἐν ἐπιτιμίοις εὑρισκόμενον καὶ εἰς τὸ λῦσαι κανόνα, φ. 50-52.—ιβ') «Τάξις καὶ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου, ἤγουν ἐπὶ ἀρρώστους». Ἀρχ. «Συνάγονται ἑπτὰ πρεσβύτεροι», φ. 52.—ιγ') «Εὐχὴ ἐπὶ τῶν ἀλόγως ὑπό τινων ἀφοριζομένων ἢ ἑαυτοὺς τοὺς ὁρκοδεσμοῦντας». Ἀρχ. «Ὁ Θεὸς ὁ φοβερὸς καὶ δυνατὸς» κτλ., φ. 62β.—ιδ') Φύλ. 65-74. Εὐχαὶ ποικίλαι, οἷον ἐπὶ θεμελίῳ ἐκκλησίας, ἐπὶ ἑδράσει θυσιαστηρίου, εἰς σαλευθεῖσαν τράπεζαν, εἰς ἐκκλησίαν ὑπὸ αἱρετικῶν μιανθεῖσαν, εἰς κεφαλοκλισίαν, ψυχομαχοῦντας καὶ βιαζομένους, εἰς κόλλυβα· ἕτεραι πάλιν εὐχαὶ ἐν τῷ μέλλειν ἀριστᾶν, μετὰ τὸ ἀναστῆναι ἐξ ἀρίστου, «εἰς θῦμα μνήμης ἁγίων», «εἰς θυσίας ἅλατος», «ἐπὶ θυσίας εἰς βοῦν», «ἐπὶ θνῆσιν βοῶν», «εἰς λειτουργίαν γενομένην διὰ φόβον», εἰς ἀνομβρίαν, «ἐπὶ ἀρχοσπορίου», ἐπὶ ἀρχὴν θέρους, σεισμοῦ, «ἐπὶ σωροῦ» καὶ ἐπὶ τρυγούντων. — ιε') Τάξις, εἰ συμβῇ μιαρὸν ἢ ἀκά-

θαρτον ἐμπεσεῖν εἰς ἀγγεῖον οἴνου, ἢ ἐλαίου, ἢ μέλιτος κτλ., φ. 75. — ιϛ′) Εὐχὴ ἐπὶ φρέαρ μιανθέν, ἑτέρα ἐπὶ μιανθὲν σκεῦος κοῦφον, ἐπὶ παντὸς εἴδους μιανθέντος, ἐπὶ βρώμασιν σκανδαλισθέντων, ἐπὶ μιαροφαγησάντων, ἐπὶ μαγαρισάντων, ἐπιστρεφόντων καὶ ἐπὶ χειμαζομένων, φ. 76 κἑ. — ιζ′) Ἀφορκισμὸς τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐπὶ χειμαζομένων, φ. 79. — ιη′) «Ἀπορκισμὸς τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεράρχου καὶ θαυματουργοῦ Γρηγορίου εἰς τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα». Ἀρχ. «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος» κτλ., φ. 82.—ιθ′) Εὐχαὶ ἐπὶ οἰκοδομούντων οἶκον καινόν, ἐπὶ εὐλογίᾳ οἴνου, ἐπὶ ἀποδημούντων, εἰρηνευόντων ἀπὸ ἔχθρας, εἰς τεκνοποίησιν, κεφαλοκλισίαν, ἀδελφοποίησιν, εἰς πηγνύμενον σταυρόν, εἰς κοίτην κτλ., φ. 86β κἑ.—κ′) «πγ′ Εὐχὴ τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ἁγίαν μετάληψιν», φ. 90β.—κα′) «πδ′ Εὐχὴ» τοῦ αὐτοῦ μετὰ τὴν μετάληψιν, φ. 91β.—κβ′) «Ἀκολουθία εἰς τὸ ἀπομυρίσαι τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρόν», φ. 92. — κγ′) «Ἀπορκισμὸς τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θαυματουργοῦ κατὰ τῆς αὔρας τοῦ χαλεποῦ Δαίμονος», φ. 93.—κδ′) «πζ′ Ἀπορκισμὸς τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Τρύφωνος περὶ τῆς ἀμπέλου, κήπου καὶ τῶν χωραφίων», φ. 94β. — κε′) «Ἀποστολοευαγγέλια τῆς ἑβδομάδος», φ. 96. — κϛ′) Ἀσματικαὶ ἀκολουθίαι εἰς κοιμηθέντας, φ. 100β.—κζ′) Εὐαγγέλια ἑωθινά, φ. 108.—κη′) «Προκείμενα ἀναστάσιμα καὶ ἀλληλούια τῶν η′ ἤχων», φ. 115. — κθ′) Διάταξις τῶν ἀποστολοευαγγελίων τῶν μεγάλων ἑορτῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, φ. 116-185.

356. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ′ ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 63, μήκ. 0,185, πλ. 0,148. — Ἀνωνύμου θεολογικὴ συγγραφὴ κεκολοβωμένη, διῃρημένη, ὡς ἔχει, εἰς κδ′ κεφάλαια, ὧν τὸ μὲν πρῶτον «περὶ τῆς εἰς Θεὸν πίστεως» (ἀρχ. «Ὁ πρῶτος τοῦ τὴν μακαριότητα ἐλπίζειν βαθμός ἐστιν ἡ πίστις» κτλ.), τὸ δ' ἔσχατον περὶ μελέτης τῶν θείων λογίων· λήγει δὲ τοῦτο εἰς τὰς ἑξῆς λέξεις· «καὶ τὰς τῶν σοφῶν ἀνδρῶν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ὡς εὐσεβεῖς κεκυρωμέ - - - ». Τῆς συγγραφῆς ταύτης προτέτακται ἐπιστολὴ περὶ τῶν νηστειῶν ἀνώνυμος, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀπὸ τὸ γράμμα τῆς ἐκλαμπρότητός σου γνωρίζοντας τὴν εὐσέβειαν ὁποῦ ἔχεις εἰς τὰ

θεῖα» κέ. Ἐγράφη «ἀπὸ τὴν Χρυσοπηγὴν τοῦ Γαλατᾶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως κατὰ τὸ ,αχλε' [= 1635] ἔτος τῆς σωτηρίας, μαρτίῳ α'».

357. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 429, μήκους 0,195, πλ. 0,153. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,13 × 0,19). Ἐν τῇ ῴᾳ τοῦ 1-ου φύλλου· «† Λαυρεντίου ἱερομονάχου τοῦ Βισανθηνοῦ καὶ τοῦτο:—νῦν δὲ διὰ Χρυσάνθου ἱερομονάχου κτῆμα αἰώνιον τοῦ Παναγίου Τάφου». Ἐν τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ 303-ου φύλλου ὑπογραφὴ τοῦ καλλιγράφου· «† Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Θεοφάνους πόνος».

1. «Νικηφόρου μοναστοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμμύδους εἰσαγωγικῆς ἐπιστήμης» βιβλίον α' καὶ β'. Ἀρχ. «Ἐπειδή περ ἡ λογικὴ» κτλ., φ. 1.

2. «Ἐκ τῆς εἰς τὸν ὄγδοον ψαλμὸν ἐξηγήσεως». Ἀρχ. «Εἰπὼν ὁ προφήτης πρὸς τὸν Θεὸν» κτλ., φ. 291β.

3. Μελετίου περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς, φ. 304-429.

358. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 322, μήκ. 0,195, πλ. 0,15. Τὰ φύλλα 154-332 ἀποτελοῦσιν ἴδιον τεῦχος, ὅπερ ἐγράφη ὡσαύτως τῇ ις' ἑκατονταετηρίδι. Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ δύο σημειώματα τῆς ιζ' ἑκατ. α') «Γεράσιμος ἱερομόναχος καὶ καθηγούμενος τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐν - - ».—β') «Καγω Νεόφυτος, προηγοῦμενος, τῆς αὐτῆς μονῆς καὶ δουλωμένος εἴσολημου τηνζωῆν και διατω ἀσφαλαὶς ὑπέγραψα ἠκυόχεῖρος».

1. Ἀκέφαλον ὑπόμνημα, διῃρημένον εἰς ξ' κεφάλαια καὶ ἀρχόνον νῦν, ὡς φαίνεται, ἀπὸ τοῦ β' κεφαλαίου, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ὅτι ἡ ἁγία τριὰς ἔναι εἰς τρεῖς χαρακτῆρας, πλὴν δὲ Θεὸς ἕνας ἔναι καὶ οὐχὶ τρεῖς, καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔναι κατ' εἰκόνα Θεοῦ, καὶ ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἤγουν ὁ Χριστός, ἔχει δύο γεννήσεις, καθὼς καὶ ὁ λόγος τοῦ ἀνθρώπου». Ἀρχ. «Ἡ θεία καὶ ἁγία τριὰς» κτλ., φ. 1-86.

2. «Χρονογραφικὸν ἐν συντομίᾳ, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλέως τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ὁποῦ ἔκτισε τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ λέγει κατ' ὄνομα ὅλους τοὺς βασιλεῖς,

ὁποῦ ὥρισαν αὐτὴν τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ πόσους χρόνους ἐβασίλευσεν ὁ καθένας· καὶ ἔρχεται ἕως τὴν σήμερον· τὸ ὁποῖον, ὅταν ἔκτισεν ὁ αὐτὸς μέγας Κωνσταντῖνος τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἦσαν χρόνοι ἀπότις (*κῶδ.* ἀπὸ τῆς) ἔκτισεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον πέντε χιλιάδες ὀκτακόσιοι τριάντα ὀκτώ, καὶ ἕως τῆς σήμερον, ὁποῦ γράφει ὁ χρονογράφος τοὺς βασιλεῖς, εἶναι χρόνοι ἑπτὰ χιλιάδες ὀγδοήντα ἕνας» [=1572—1573]. Ἀρχ. «Ὁ θεῖος αὐτὸς μέγας Κωνσταντῖνος, ὡσὰν ἐνίκησε βασιλέα τὸν Μαξέντιον» κτλ., φ. 87. Τέλος (φύλ. 150)· «ἔσωσεν εἰς τὸ νησὶ τῆς Κύπρου [=ὁ σουλτὰν Σελήμ], εἰς τὴν Λεμεσόν, ὥρᾳ πρώτῃ τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ὥρας - - - ».

3. «Ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως καὶ διηγήσεως σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ ὄρους Σινᾶ τοῦ ἁγίου καὶ τῶν λοιπῶν (*κῶδ.* λοιπὸν) Ἁγίων Τόπων πάνυ ὁ[=ὡ]ραιότατον». Ἀρχ. «Τὸ Σινᾶ ὄρος ἅγιον ἐστὶ» κτλ., φ. 151$^{\alpha}$. Τέλος (φ. 153$^{\beta}$)· «Ἀκομὴ [sic] εἰς τὸ ἅγιον ὄρος Σινᾶ ἀπὸ κάτω εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παναγίας εἶναι τὰ πυθάρια [sic] ὁποῦ - - - ».

4. Ἀκέφαλος ἑρμηνεία εἰς ῥητὰ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης περὶ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἀρχ. « - - - ὅτι πῶς εἰς τὴν ἀνάκλησίν του, τουτέστιν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ πάθους του, θέλει δώσῃ εἰς αὐτὸν ὁ νάρδος τὴν μυρωδίαν του» κτλ., φ. 154-332.

359. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις' ἑκατ. ἐκ φύλλων 140, μήκ. 0,20, πλ. 0,146. Ἔνδον τῆς πρώτης πινακίδος δύο σημειώματα τῆς ιη' ἑκατ. α') «Ἐκ τῶν τοῦ Ἀθανασίου ἱερομονάχου κυρ Κοντίλου· εἶναι δῶρον πρὸς ἐμέ».—β') «✝ Τὸ παρὸν λεξικὸν ὑπάρχῃ τοῦ ἐλαχίστου ἐν ἱερομονάχοις Μακαρίου».

Ἐπιγραφή· «Λεξικὸν σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν εἰκοσιτεσσάρων στοιχείων τῆς ἀλφαβήτου, ἑρμηνευθὲν καὶ διασαφισθὲν εἰς κοινὴν γλῶτταν παρ' ἐμοῦ τλήμονος Θεοδώρου Ἴρου, ἀλιτροῦ ἐν κοι///όλεσιν, ὅσον οἷός τε ὦ, μᾶλλον δὲ ὅσον κατὰ πάντα καλῶς εὖ μάλα καὶ σοφῶς (ἡ) διέπουσα θεία πρόνοια χορηγήσει» κτλ. Ἀρχ. «Ἄλφα παρὰ τὸ ἄλφειν τὸ εὑρίσκειν, ὅτι πρῶτον τῶν ἄλλων στοιχείων εὑρέθη» κτλ.

360. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 112 (μήκ. 0,195, πλ. 0,158), ὅπερ ἐγράφη διὰ χειρός, ὡς φαίνεται, Μελετίου τοῦ Συρίγου ἔτει 1649-ῳ. —Ἐπιγραφή· «,Αχμβ' [= 1642] σεπτεμβρίῳ ιε'. Ἔκθεσις πίστεως τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ τῇ Μικρᾷ Ἐκκλησίας (ἣν καὶ Κατήχησιν ὠνόμασαν), ἐκδοθεῖσα κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν». Ἀρχ. «Ἐρώτησις α'. Ὁ ἄνθρωπος ὁ χριστιανὸς ὁ ὀρθόδοξος καὶ καθολικὸς τί χρεωστεῖ διὰ νὰ κληρονομήσῃ τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον; Ἀπόκρισις. Πίστιν ὀρθὴν» κτλ., φ. 1. Μετὰ τὸ κείμενον (φ. 112)· «Ἡ βίβλος αὕτη προσηνέχθη ἡμῖν λατινιστὶ πρῶτον γεγραμμένη παρὰ τῶν λογιωτάτων πρέσβεων Ῥωσίας κυρίου Ἡσαΐου Τροφημίου καὶ Ἰγνατίου Ὀζενοβικίου καὶ Ἰωσὴφ Κωνωβικίου, ἵνα κύρωσίν τε καὶ διόρθωσιν λάβῃ παρ' ἡμῶν τῶν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐξάρχων τε καὶ λεγάτων, τοῦ τε πανιερωτάτου μητροπολίτου Νικαίας κυρίου Πορφυρίου καὶ ἐμοῦ Μελετίου Συρίγου, διδασκάλου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας· ἣν εἰς κοινὴν μεταφράσαντες διάλεκτον καὶ διορθώσαντες εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει σύνοδον ἐξαπεστείλαμεν, πατριαρχοῦντος τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότου κυρίου Παρθενίου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐν μηνὶ ὀκτωβρίῳ λῃ ,αχμθ' [= 1649] ἰνδικτ. ιαης:— Ταῦτα τὰ ζητήματα ἐπέμφθησαν ἡμῖν ἐν Γιασίῳ τῆς Μολδαβίας παρὰ τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Κιόβου διὰ τῶν αὐτοῦ πρέσβεων Ἡσαΐου, Ἰγνατίου καὶ Ἰωσήφ, τῇ κζῃ τοῦ ὀκτωβρίου μηνός. ,αχμβ'. τὰς ἀποκρίσεις αἰτοῦντος ἀπὸ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἐν τῷ κώδικι τούτῳ περιέχεται ἁπλῶς ἡ γνωστὴ «Ὀρθόδοξος ὁμολογία τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολικῆς»· ἥτις τὸ πρῶτον ἐξεδόθη ἐν Ὁλλανδίᾳ ἔτει, καθὰ φαίνεται, 1667-ῳ [É. Legrand, Bibliographie hellénique; XVII-e siècle, τ. II, σ. 202-216]· ταύτης δὲ τῆς σπανιωτάτης ἐκδόσεως ἰσότυπον ὑπάρχει ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βιβλιοθήκῃ. Ἡ αὐτὴ ὁμολογία μετετυπώθη ὑπὸ τοῦ Schelstrate, Acta Orientalis Ecclesiae contra Lutheri haeresim. Romae 1739, pars secunda, σ. 396-633. Ἐσχάτη μετατύπωσις ἡ τοῦ Ἰ. Ἐ. Μεσολωρᾶ, Συμβολικὴ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐν Ἀθήναις 1883, τ. I, σ. 362-487.

361. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατ. ἐκ φύλλων 132, μήκ. 0,192, πλ. 0,15. Φύλλα ἄγραφα· 77-79, 85-86 καὶ 89-91.

1. Ὁμήρου Ἰλιάδος α-δ μετὰ κοκκίνης ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας, φ. 1-64.

2. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ «κανὼν τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς ἰαμβικός, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἡρωελεγεῖον», φ. 65. Κείμενον καὶ κοκκίνη ψυχαγωγικὴ ἑρμηνεία.

3. Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ τετράστιχα μετὰ κοκκίνης ψυχαγωγικῆς ἑρμηνείας, φ. 69β.

4. Βατραχομυομαχία μεθ' ἑρμηνείας, φ. 80.

5. Ἀνεπίγραφον, οὗ ἡ ἀρχή· «Ζωοδότειρα τεκοῦσα Θεοῦ Λόγον» κτλ., φ. 84.

6. «Τῷ σοφωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ ἀνδρὶ κυρίῳ Παϊσίῳ τῷ ἐν ἱερομονάχοις Παρθένιος ὁ ἐλάχιστος εὖ πράττειν». Ἀρχ. «Ἰδοὺ στέλλω πρὸς τὴν σὴν ἀκρότητα ταύτην τὴν χθαμαλήν μου συγγραφὴν» κτλ., φ. 87.

7. Ἀκέφαλος βίος τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου Κωνσταντινουπόλεως. Ἀρχ. « - - ἐγνωρίζετο καὶ τοῦ πρὸς τοὺς πολλοὺς μόνον καὶ χυδαιοτέρους, πρὸς οὓς ἀδικοῦντας τάχα καὶ ἄλλος ἂν παρρησιάσατο» κτλ., φ. 92-132.

362. Ἑλληνοβλαχικὴ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 42, μήκους 0,20, πλ. 0,148.

363. Κῶδιξ χάρτινος Ἀλεξάνδρου Ἱέρακος (μήκους 0,205, πλ. 0,128), ὅστις ἠρίθμει πρότερον φύλλα 220 σὺν 7 ἑτέροις φύλλοις ἀγράφοις· νῦν δὲ ἀριθμεῖ φύλλα 140. Ὁ χάρτης στιλπνός· ἡ γραφὴ πυκνοτάτη· τὸ κείμενον δίστηλον· ἐγράφη δὲ ἔτει 1596-ῳ. Κατὰ τὴν παλαιὰν τῶν φύλλων ἀρίθμησιν ἀπωλέσθησαν τὰ πρώτιστα 82 φύλλα. Ἔνδον τῆς πρώτης πινακίδος ὑπάρχει κεκολοβωμένη «πρὸς τὸν Ἀντιοχείας πατριάρχην» ἐπιστολή, γεγραμμένη ὡσαύτως διὰ χειρὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἱέρακος. Ἀρχ. «Διττὰς φιλοσοφίας ὁ τῆς ἀληθείας λόγος ἐπίσταται» κτλ.

1. Συναγωγὴ ἀποσπασμάτων ἐκ συγγραφέων ἐκκλησιαστικῶν,

ῥητορικῶν καὶ γραμματικῶν, καὶ συναγωγὴ ποικίλων γνωμικῶν, φ. 83-141.

2. «Ἱέρακος τοῦ μεγάλου λογοθέτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας πρός με τὸν υἱὸν αὐτοῦ λογοθέτην Κωνσταντῖνον τὸν καὶ Ἀλέξανδρον» [1]. Ἀρχ. «Οἱ περὶ τὰς ἱστορίας πονήσαντες» κτλ., φ. 131^{β}.

3. «Χρονικὸν σύντομον Ἱέρακος τοῦ μεγάλου λογοθέτου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Ἀρχὴ τῶν πραχθέντων ὑπὸ Θεοῦ ποιημάτων ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι» κτλ., φ. 142. Τέλος (φ. 183)· «μεθ' ὃν Κωνσταντῖνος ὁ Δράγασης, ὑφ' οὗ ἑάλω ἡ Πόλις παρὰ τοῦ σουλτὰν Μεεμέτου: — Δόξα τῷ Θεῷ τῷ δόντι μοι τέλος τόδε:—ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ γείτονος Μεεμὲτ Τζελεμπῆ, εὑρεθέντι ἐκεῖσε διὰ λύπην πολλήν: νοεμβρίῳ θῃ ἰνδικτ. κατὰ τὸ ,ζρε^{ον} ἔτος» [=1596].

4. [Ἱέρακος τοῦ μεγάλου λογοθέτου θρῆνος, ἢ] «Διὰ τὴν τῶν Τούρκων βασιλείαν». Ἀρχ. «Πρῶτον τῷ παντοκράτορι κυρίῳ τῷ δεσπότῃ» κτλ., φ. 183^{β}-191^{α}. Στίχοι 740. Ἐξ ἀντιγραφῆς Σ. Δ. Ἀριστάρχου ἐξεδόθη ὑπὸ Ph. Déthier, Mon. Hung. hist., τ. XXI, μέρος 1-ον, σ. 357 κέ.

5. «Τοῦ μεγάλου Μαξίμου ἐκ τοῦ πῶς ἐνῴκησεν ὁ Θεὸς Λόγος, καὶ τί ἐνοίκησις», φ. 191^{α}.—Τοῦ αὐτοῦ «πρὸς Ἰωάννην τὸν σοφιστήν», φ. 192^{α}. — «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀσκητικὸς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν», φ. 193^{α}.—«Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀσκητικὸς κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν», καὶ ἑτέρων συγγραφέων τεμάχη, φ. 202-210^{α}.

6. «Διὰ τὸν ἅγιον Σπυρίδωνα». Ἀρχ. «Ἀλλ' ἵνα μὴ τῶν λόγων τὸ νικᾶν εἴη, ἀλλὰ Χριστοῦ καὶ τῆς ἀληθείας» κτλ., φ. 210^{α}.

7. «Ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν περὶ τῆς ἐμῆς εὐαγοῦς πίστεως, ἐν ᾗ καὶ γεγέννημαι καὶ ἐκτέθραμμαι καὶ κατὰ Θεοῦ χάριν ἵσταμαι, κατὰ τὸν θεῖον φάναι ἀπόστολον, αὕτη ἐστί. Τὸ πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν παντοκράτορα: Πρὸς ταύτοις ἀποδέχομαι τὰς ἑπτὰ ἁγίας» κτλ., φ. 211^{α}.

[1] Ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἀντέγραψεν ἔτει 1593-φ λόγους Γρηγορίου τοῦ Νύσσης καὶ τὸν νομοκάνονα Μανουὴλ τοῦ Μαλαξοῦ. Ὅρα Omont, Catalogue des manuscrits grecs de la bibliothèque royale de Bruxelles. Gand 1885, σ. 13 - 43. S. Lambros, Catalogue of the greek manuscripts on mont Athos, τ. I, σ. 194, ἀριθμ. 2277.

8. «Τοῦ σοφωτάτου Γαληνοῦ δίαιτα ἀκριβής· περὶ καταστάσεως ὑγιεινῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς κατασκευῆς». Ἀρχ. «Πᾶσι τοῖς ἐθέλουσιν ὑγιεινῶς διάγειν», φ. 211β.

9. «Ἐρώτησις Πέτρου διακόνου πρὸς Γρηγόριον τὸν Διάλογον, τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον». Ἀρχ. «Ὁ Κύριος ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ λέγει», φ. 212α.

10. «Φωτίου Κωνσταντινουπόλεως, τίνος χάριν τίθεται τὸ ἅγιον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῇ κεφαλῇ τοῦ χειροτονουμένου». Ἀρχ. «Διατί ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔφερεν ὁ ἱερεὺς τιάραν» κτλ., φ. 213α.

11. «Ἱστορία καὶ σύγγραμμα κυροῦ Συμεὼν μαγίστρου καὶ λογοθέτου περὶ τοῦ πανθαυμάστου ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας, ὃν ὁ μέγας ἀνήγειρεν Ἰουστινιανός, θείῳ ζήλῳ κινηθείς, ἐν τῷ δεκάτῳ χρόνῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀρξάμενος». Ἀρχ. «Ὁ μέγας Κωνσταντῖνος βασιλεύσας» κτλ., φ. 213α.

12. «Περὶ πίστεως ὀρθοδόξου». Ἀρχ. «Πιστεύειν δεῖ τὸν ὄντα χριστιανόν, ὡς αἱ ἅγιαι καὶ οἰκουμενικαὶ σύνοδοι ἐπεκύρωσαν» κτλ., φ. 217β-220. Εἶτα πέντε φύλλα ἄγραφα.

364. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατ. ἐκ φύλλων 162, μήκ. 0,19, πλάτους 0,135. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,153 × 0,095).

1. [Βικεντίου Δαμωδοῦ] «Συνταγμάτιον τῆς μεταφυσικῆς». Ἀρχ. «Τί εἶναι ἡ μεταφυσικὴ καὶ τί θεωρεῖ. Τῆς ἐπιστήμης τούτης τὸ ὄνομα, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς μεταφυσικὴν» κτλ., φ. 1-69.

2. «Ζητήματα μεταφυσικὰ εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον παρὰ Βικεντίου τοῦ Δαμωδοῦ, τὰ ὁποῖα προστίθενται εἰς τὴν μεταφυσικήν, εἰς ἀκριβεστέραν ταύτης ἀπόκρισιν». Ἀρχ. «Ἠθέλησα νὰ ἀκολουθήσω τὴν μέθοδον» κτλ., φ. 70-162.

365. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 232, μήκ. 0,198, πλ. 0,138. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18 (0,142 × 0,09).—Ἐπιγραφή· «‚Αω χω λω εω [=1635], δεκεμβρίου αῃ, εἰς Μολδοβλαχίαν. Τὸ παρὸν βιβλίον ἐσύνθεσεν εἰς ἑλληνικὴν γλῶτταν ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς ἡμῶν κύριος Ἰωάννης Κανταχουζηνός, ὁποῦ ὕστερον ὠνομάσθη διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικοῦ σχή-

ματος Ἰωάσαφ μοναχός, εἰς τοὺς ‚ατξ′ χρόνους ἀπὸ τὴν ἔνσαρκον οἰκονομίαν· μετεφράσθη δὲ εἰς κοινὴν γλῶτταν ὑπὸ Μελετίου τοῦ Συρίγου μὲ παρακίνησιν τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ θεοσεβεστάτου αὐθεντὸς πάσης Μολδοβλαχίας κυρίου Ἰωάννου Βασιλείου βοεβόνδα».

366. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ′ ἑκατ. ἐκ φύλλων 115, μήκ. 0,20, πλ. 0,155. Ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου· «Conventus monasterii S. Martini ord. S. P. Bened. in Sacramentis Panoniae». —Ἐπιγραφή· «Commentarius in Marci T. C. partitiones rhetoricas».

367. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιθ′ ἑκατ., διμερές, ἐκ φύλλων 124. — α′) «Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἠθικὴν θεολογίαν». Ἀρχ. «Πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις μετὰ προσοχῆς τινος ἐξηρεύνησε τὰ ἐνδόμυχα τῆς ψυχῆς του» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «‚αωξζ′ [= 1867] αὐγούστου 15 ἔγραφον ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῶν Ἱεροσολύμων. Σωφρόνιος ἱεροδ. Λ(έσβιος)». —β′) «Ἀπολογητικὴ χριστιανικὴ ὑπὸ τοῦ ἱεροδιδασκάλου Ἱερωνύμου Μυριανθέως». Ἀρχ. «Διὰ τῶν παρόντων μαθημάτων» κτλ.

368. Μαθηματάριον χάρτινον τῆς ιθ′ ἑκατ. Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ τοῦ 3-ου τετραδίου· «Τέλος καὶ τοῦ τρίτου Ὀλυνθιακοῦ εἰς τὰ 1832 ἀπριλίου 23, παρὰ διδασκάλου Γαβριὴλ τοῦ ἐν τῷ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. σχολείῳ Κανάβη, γραφθὲν δὲ παρὰ τοῦ κυρίου Μιχαὴλ Γεωργιάδου».

369. Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον τῆς τρίτης καὶ δεκάτης ἑκατονταετηρίδος, μήκους 0,19, πλ. 0,143. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 21. Φύλλα χάρτινα τῆς ιε′ ἑκατ. 1, 2, 74-80 καὶ 275-278. Τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον ἀκέφαλον, ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων· « - - σαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ» κτλ.

370. Τεῦχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 223, μήκους 0,182, πλ. 0,152. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 23 (0,157 × 0,09)· ἐγράφη δέ, καθὰ φαίνεται, περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς τρίτης καὶ δεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Τὸ τεῦχος τοῦτο ὑπέστη βλάβας οὐκ ὀλίγας, ἀφαιρεθέντων ἐξ αὐτοῦ καὶ φύλλων καὶ τετραδίων ἱκανῶν,

τὰ δὲ σωζόμενα νῦν αὐτοῦ τετράδιά ἐστιν ἀτάκτως ἐντεταγμένα. Ἡ πρώτη σελὶς ἐκαλύφθη ἑτέρῳ τινὶ κειμένῳ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιέχεται τὸ σημείωμα τοῦτο· «Ἐκοιμείθη ὁ ἐν βασιλεῦσιν ἀΐδημος καὶ τρισμακάριστος καὶ ἅγιος κύρης Ἰω(άννης) ὁ Δούκας μηνὶ νοευρίω ης τὰς τρὶς ημερα Τρητη ἰνδ. ιγ ἔτους ,ςψξγ'» [= 1254]. Ἐν τῷ 6-ῳ φύλλῳ κόσμημα ἐρυθρόν.

Νεοφύτου πρεσβυτέρου καὶ ἐγκλείστου κατηχήσεων βιβλία δύο, ὧν ὁ πίναξ ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ 2-ου καὶ τοῦ 5-ου φύλλου [1]· ἐλλείπουσι δὲ νῦν τοῦ μὲν πρώτου βιβλίου αἱ ἑπόμεναι κατηχήσεις· «ε' Περὶ ἀκροάσεως ἀναγνώσεων, καὶ περὶ τοῦ θείου Γαβριὴλ καὶ τῶν Εὐαγγελίων τῆς Θεομήτορος. ς' Κυριακῇ πρώτῃ τῶν Νηστειῶν περὶ ἐργασίας πνευματικῆς. η' Κυριακῇ γ' τῶν Νηστειῶν περὶ τῆς παραβολῆς τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ εἰς τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Μεσονήστιμον». Τοῦ δὲ δευτέρου βιβλίου κατηχήσεις ἐλλείπουσιν αἱ ἑξῆς· 1) «Κυρ. ιε' περὶ τῶν ἑξῆς τῶν προρρηθέντων». 2) «Κυρ. ις' ἀνακεφαλαίωσις τῶν εἰρημένων». 3) «Κυρ. ιζ' περὶ τοῦ τριμεροῦς τῆς ψυχῆς κινήματος». Κατηχήσεις ὑπάρχουσαι νῦν ἀτάκτως πως ἐν τῷ κώδικι τούτῳ εἰσὶν αἱ ἑξῆς·

Βιβλίον πρῶτον.

1. «Νεοφύτου πρεσβυτέρου καὶ ἐγκλείστου πρόλογος εἰς τήνδε τὴν βίβλον τῶν κατηχήσεων, καὶ ὅτι καλὸν τὸ καλῶς καὶ κατὰ Θεὸν ἄρχειν, καὶ καλὸν αὖθις τὸ καλῶς ἄρχεσθαι καὶ ὑπείκειν». Ἀρχ. «Κατὰ τὴν οὖσαν συνήθειαν τοῦ ἀσπασμοῦ», φ. 6α.

2. Κατήχησις α'. «Νεοφύτου πρεσβυτέρου, μοναχοῦ καὶ ἐγκλείστου εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Ἁγίων Πατέρων περὶ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, καὶ περὶ εὐχαριστίας καὶ ὀρθοῦ βίου». Ἀρχ. «Ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, δεῦτε προθύμως καὶ εἰλικρινῶς» κτλ., φ. 10. Μετὰ τὸ 12-ον φύλλον ὑπάρχει χάσμα.

3. Κατήχ. β'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ γενεθλίων καὶ περὶ βίου μοναχικοῦ». Ἀρχ. «Ἀδελφοὶ

[1] Ἕτεραί τινες κατηχήσεις τοῦ αὐτοῦ Νεοφύτου ὑπάρχουσιν ἐν τῷ 287-ῳ κοισλινιανῷ κώδικι. Montfaucon, Bibliotheca Coisliniana, σ. 404.

*

καὶ πατέρες, δέον ἡγοῦμαι εἰς δόξαν» κτλ., φ. 13α. Χάσμα καὶ μετὰ τοῦτο τὸ φύλλον.

4. Κατήχ. γ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἁγίας περιτομῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον, καὶ περὶ μετανοίας». Ἀρχ. «Βασιλέως δεσπότου περιτομὴν» κτλ., φ. 14α.

5. Κατήχ. δ'. «Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμια εἰς τὴν ἁγίαν Ὑπαπαντήν, καὶ περὶ μετανοίας καὶ ἀχράντου καὶ θείας κοινωνίας». Ἀρχ. «Μικρὸν ἀπειργήσαντες τοὺς αἰσθητοὺς ὀφθαλμοὺς» κτλ., φ. 22α.

6. «Κυριακῇ β' τῶν Νηστειῶν ζ' κατήχησις. Τοῦ αὐτοῦ περὶ δοξολογίας καὶ δυνάμεως θείας, καὶ περὶ νηστείας τῆς κατὰ δύναμιν». Ἀρχ. «Τῶν τῆς πανσέπτου νηστείας παρῳχηκότων δύο ἑβδομάδων», κτλ. φ. 42β.

7. Κατήχησις η' ἀκέφαλος τῇ Κυριακῇ γ' τῶν Νηστειῶν. Ἀρχ. « - - - - φόρῳ καὶ καρποφόρῳ ταύτῃ ἀμπέλῳ» κτλ., φ. 217-219.

8. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ε' ἑβδομάδος καὶ περὶ τῶν ε' τοῦ σώματος αἰσθήσεων, καὶ γραφικαὶ μαρτυρίαι καὶ παραινέσεις ὠφέλιμοι». Ἀρχ. «Τὴν σταυρώσιμον ἤδη περαιώσαντες» κτλ., φ. 200 καὶ 220-223. Τέλος· «ἄρα οὖν φησί, ἐάν τις ἐμβλέψῃ τῇ μητρὶ - - - ».

9. «Κυρ. ε' τῶν Νηστειῶν ι' κατήχησις. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ποῦ ἡ ἐκκλησιαστικὴ παρεικάζεται ἀκολουθία, καὶ περὶ τῆς ἑβδομάδος τῶν Βαΐων». Ἀρχ. «Ἴστε καὶ ὑμεῖς, ὅτι τὰς πέντε νηστίμους» κτλ., φ. 47β.

10. «Κυρ. ς' τῶν Βαΐων ια' κατήχησις. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων καὶ εἰς τὴν ξηρανθεῖσαν συκῆν, καὶ εἰς τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα, καὶ παραινέσεις ὠφέλιμοι». Ἀρχ. «Τῆς χριστοφύτου καὶ θεοσδότου ἡμῖν ταύτης ἀμπέλου» κτλ., φ. 54β.

11. «Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ ιβ' κατήχησις. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν περὶ ἀναστάσεως λόγον τοῦ θείου καὶ ἱεροῦ Χρυσοστόμου βραχύτατος πρόλογος». Ἀρχ. «Δίκαιον ἡγοῦμαι», φ. 58β.

12. «Τῇ Κυριακῇ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς λόγος εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα». Ἀρχ. «Πνεῦμα θεῖον τὸ ποιῆσάν με», φ. 61α.

13. «Εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστὴν ιγ′ κατήχησις. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ταπεινοφροσύνης ἐκ τῆς διδαχῆς τοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Εἰ καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν» κτλ., φ. 74α.

14. Κατήχ. ιδ′. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀναλήψεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ τῆς ὑπερφυῶς τιμηθείσης ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ περὶ τῶν οὐρανίων πυλῶν». Ἀρχ. «Ἐπεὶ παντὸς ἀνθρώπου καὶ φιλοθέου» κτλ., φ. 78β.

15. «Κυρ. τῶν Ἁγίων Πατέρων ιε′ κατήχησις. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίων πατέρων καὶ περὶ ἧς ἐδογμάτισαν ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ ὅτι ἡ πίστις ἡ ὀρθὴ χρῄζει καὶ βίου ὀρθοῦ». Ἀρχ. «Ἰδοὺ μεταξὺ δύο φωσφόρων» κτλ., φ. 83α.

16. «Κυρ. τῆς Πεντηκοστῆς ιζ′ κατήχησις. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ζωαρχικῆς τριάδος, καὶ περὶ ἀγάπης καὶ ὁμονοίας, καὶ αὖθις περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος». Ἀρχ. «Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος», φ. 87α.

17. «Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ιη′ κατήχησις. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πανευφήμους ἀποστόλους, καὶ περὶ τῆς ἁγίας καὶ θεοπνεύστου αὐτῶν διδαχῆς, καὶ περὶ τοῦ μὴ παρέργως ἀκούειν τῶν σωτηριωδῶν τούτων διδαγμάτων». Ἀρχ. «Ἰδοὺ τῆς ἁγίας καὶ ἀθανάτου» κτλ., φ. 91β.

18. Κατήχ. ιθ′. «Τοῦ αὐτοῦ συνοπτικὸν ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν καὶ ἔνδοξον μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Μαρίναν, καὶ περὶ συγκρίσεως ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως». Ἀρχ. «Ἴσμεν πάντως ἅπαντες τὴν αἰτίαν» κτλ., φ. 96α.

19. Κατήχ. ιη′. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἁγίας καὶ φωτοειδοῦς μεταμορφώσεως τοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν». Ἀρχ. «Ἰδοὺ πάλιν ἡμῖν ἑορτὴ» κτλ., φ. 101α.

20. Κατήχ. κα′. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἁγίας καὶ πανσέπτου καὶ μακαρίας κοιμήσεως τῆς πανάγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ νοητὴ αὐτῆς ὁμιλία περὶ τοῦ ἐξ αὐτῆς ἄρτου τῆς ζωῆς». Ἀρχ. «Ἰδοὺ ἡ πάνσεπτος καὶ πανσέβαστος» κτλ., φ. 103β.

21. Κατήχ. κβ′. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἁγίαν ἀποτομὴν τῆς πανολβίου κάρας τοῦ τιμίου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ

Ἰωάννου, καὶ περὶ θείας μακροθυμίας καὶ περὶ ὑπομονῆς». Ἀρχ. «Ἄρα Θεοῦ καὶ δεσπότου πρῶτον ὑμνήσω μακροθυμίαν» κτλ., φ. 107α.

22. Κατήχ. κγ'. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ πάνσεπτον καὶ θεῖον γενέθλιον τῆς παναμώμου κόρης καὶ Θεομήτορος· ἐν ᾧ συνεπλάκησαν καὶ παραινέσεις ὠφέλιμοι». Ἀρχ. «Ἰδοὺ ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον» κτλ., φ. 110β.

22. Κατήχ. κδ'. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν εἴσοδον τὴν ἐν τῷ ναῷ τῆς Θεομήτορος, καὶ ὅτι τοὺς προεπταικότας ἀπογινώσκειν οὐ χρή, ἀλλ' εὐελπίστως ἀνίστασθαι». Ἀρχ. «Δεῦτε καὶ αὖθις συνήθως συνάχθητε» κτλ., φ. 112β. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου (φ. 115β) γράμμασιν ἐρυθροῖς ὑπάρχει τὸ σημείωμα τοῦτο· «Τέλος σὺν Θεῷ βίβλου πρώτ(ης) τῶν κατηχήσεων, τέσσαρας καὶ εἴκοσι φέρουσα κατηχήσεις, ἤγουν εἰς ἑορτὰς καὶ εἰς τὴν Ἁγίαν Νηστείαν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως καὶ μέχρις εἰσόδου ναοῦ τῆς πανάγνου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου:- Ἄρχεται σὺν Θεῷ ἡ δευτερεύουσα βίβλος ἀπ' αὐτῆς τῆς Κυριακῆς τῆς τῶν Ἁγίων Πάντων καὶ μέχρι Κυριακῆς ἐκείνης τῆς τοῦ Ἀσώτου, φέρουσα κατηχήσεις τριάκοντα καὶ δύο».

Βιβλίον δεύτερον.

1. «Κυρ. α' τῶν Ἁγίων Πάντων· κατήχησις α'. Νεοφύτου πρεσβυτέρου, μοναχοῦ καὶ ἐγκλείστου, περὶ καρδιῶν διαφορᾶς, καὶ ὅτι τὰ πρόσκαιρα τὰ αἰώνια προεικονίζουσι, καὶ περὶ τῶν Ἁγίων Πάντων εὐσύνοπτα». Ἀρχ. «Ὁ καρδιογνώστης τὰς τῶν καρδιῶν ἡμῶν διαφορὰς» κτλ., φ. 115β.

2. Κατήχ. β'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀρχαίου καλοῦ, καὶ αὖθις περὶ τοῦ ἀρχαίου κακοῦ, εἶτα περὶ τοῦ νέου καλοῦ, καὶ αὖθις πάλιν περὶ τοῦ νέου κακοῦ». Ἀρχ. «Εἰ ἀσπαστὸν ὑμῖν περὶ τοῦ ἀρχαίου καλοῦ» κτλ., φ. 120α.

3. Κατήχ. γ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀπάτης καὶ γαστριμαργίας, ἀφ' ὧν ὁ θάνατος καὶ ἀφ' ὧν τοῦ Παραδείσου πεπτώκαμεν, καὶ περὶ ἁγίων πατέρων». Ἀρχ. «Εἰ κατέχετε περὶ ὧν τῇ παρῳχηκυίᾳ» κτλ., φ. 123β.

4. Κατήχ. δ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ πορνείας, ἥτις καὶ ἐστὶ γαστριμαργίας μὲν θυγάτηρ, ἀναισθησίας δὲ μήτηρ καὶ μολυσμῶν πολυτρόπων ἐκροὴ καὶ ἑτέρων κακῶν». Ἀρχ. «Μὴ φορτικὸν ὑμῖν ἐπιφαίνηται» κτλ., φ. 127α.

5. Κατήχ. ε'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ε' τῆς γαστριμαργίας καὶ τῆς πορνείας ἀποκυημάτων, ἤγουν ἀναισθησίας, κλεψίας, ψεύδους, ἐπιορκίας καὶ φιλαργυρίας». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ περὶ τῶν δύο Μαινάδων κτλ., φ. 131α.

6. Κατήχ. ς'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὅρκου καὶ φιλαργυρίας καὶ περὶ τούτων γραφικαὶ μαρτυρίαι». Ἀρχ. «Τριάδος ὑπεραγίου δεηθῶμεν», φ. 134α.

7. Κατήχ. ζ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀκηδίας καὶ ὀργῆς καὶ λύπης καὶ περὶ τῆς τούτων διαφορᾶς». Ἀρχ. «Περὶ ἀκηδίας καὶ ὀργῆς» κτλ., φ. 138α.

8. Κατήχ. η'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς η' Κυριακῆς καὶ περὶ τοῦ Δὸς μερίδα τοῖς ζ' καί γε τοῖς ὀκτώ». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ταῖς παρελθούσαις ἑπτὰ Κυριακαῖς» κτλ., φ. 141α.

9. Κατήχ. θ'. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐννάτην Κυριακὴν καὶ περὶ τῶν ἐννέα καὶ ἐννενήκοντα ἐννέα παραβολικῶς περὶ μετανοίας προβάτων», φ. 145α.

10. Κατήχ. ι'. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ι' Κυριακὴν καὶ περὶ δεκάδων τιμῆς τοῦ βροτησίου γένους». Ἀρχ. «Ὑμεῖς μὲν ὡς φιλόλογοι» κτλ., φ. 148β.

11. Κατήχ. ια'. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ια' Κυριακήν, καὶ περὶ τῶν ἕνδεκα μαθητῶν, καὶ περὶ τῶν μετὰ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐργατῶν, ὧν δεῖ μιμεῖσθαι τὴν πίστιν καὶ ἀδιστάκτως προστρέχειν τῇ μετανοίᾳ». Ἀρχ. «Ἡ ἐνεστῶσα Κυριακὴ ἀπαιτεῖ» κτλ., φ. 153α.

12. Κατήχ. ιβ'. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν δωδεκάτην Κυριακήν, καὶ περί τινων δωδεκάδων διαφόρων, ὧν ἡ ἀνάμνησις τοῖς προσέχουσι πάνυ ὠφέλιμος». Ἀρχ. «Οὐδὲν τῷ κωλῦσον ἡμᾶς» κτλ., φ. 155β.

13. Κατήχ. ιγ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἀκολουθίας τῆς ἀποκάρσεως καὶ τῆς τοῦ κόσμου ἀποταγῆς». Ἀρχ. «Προσέχετε λαός μου τῷ νόμῳ» κτλ., φ. 159α.

14. Κατήχ. ιδ'. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἑξῆς τῶν ῥηθέντων τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ, καὶ περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἀποχάρσεως». Ἀρχ. «Βούλομαι σὺν Θεῷ τὰ ἑξῆς» κτλ., φ. 161β.

15. Κατήχ. ιη'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ τῆς ψυχῆς, καὶ τίς μὲν ἡ λογικὴ ἐπιθυμία, τίς δὲ ἡ ἄλογος». Ἀρχ. «Μικρὰ περὶ τοῦ λογικοῦ διαλεχθέντες», φ. 166β.

16. Κατήχ. ιθ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ θυμοειδοῦς μέρους τῆς ψυχῆς, καὶ ὅτι καλῶς καὶ χρησίμως πρὸς Θεὸν ἡμῖν ὁ θυμὸς ἐπεδόθη». Ἀρχ. «Ἴστε ὅτι ἐν ταῖς παρελθούσαις» κτλ., φ. 169β.

17. Κατήχ. κ'. «Τοῦ αὐτοῦ ἀνακεφαλαίωσις περὶ τοῦ λογικοῦ, τοῦ ἐπιθυμητικοῦ καὶ τοῦ θυμοειδοῦς, καὶ ὅροι περὶ τῶν αὐτῶν». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τρία τὰ περὶ ψυχῆς θεωρούμενα» κτλ., φύλ. 172β.

18. Κατήχ. κα'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν θείων καὶ μεγάλων τεσσάρων ἀρετῶν, σωφροσύνης, φρονήσεως, δικαιοσύνης καὶ ἀνδρείας, ὧν φησὶ χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις». Αρχ. «Βούλομαι σὺν Θεῷ σήμερον» κτλ., φ. 176β.

19. Κατήχ. κβ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ φρονήσεως καὶ ὁμοζύγου τῆς σωφροσύνης». Ἀρχ. «Περὶ ἧς προδιειλέχθημεν σωφροσύνης» κτλ., φ. 180α.

20. Κατήχ. κγ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ δικαιοσύνης, καὶ ὅτι μέγα καὶ θεῖον ἡ δικαιοσύνη· ἀλλ' ὥσπερ δι' ἀναγεννήσεως ἐδόθη ἀνθρώποις τέκνα γίνεσθαι Θεοῦ, οὕτω καὶ δι' ἔργων ἀγαθῶν δέδοται αὐτοῖς γίνεσθαι δίκαιοι». Ἀρχ. «Ἴστε ὅτι ἐν ταῖς παρῳχημέναις κτλ., φ. 183α.

21. Κατήχ. κδ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀνδρείας διττῆς, ψυχῆς ἤτοι καὶ σώματος, καὶ ὅτι ἑκάτεροι μὲν χρήσιμοι ἐν καιρῷ αὐτῶν, χρησιμωτέρα δὲ ἡ τῆς ψυχῆς». Ἀρχ. «Τὰ δύο τῶν ἀρετῶν θεοσύζευκτα» κτλ., φ. 186α.

22. Κατήχ. κε'. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἑξῆς τῶν προλεχθέντων περὶ ἀνδρείας, καὶ ἀνακεφαλαίωσις εἰς τὰ ῥηθέντα περὶ τῶν δ' θείων ἀρετῶν». Ἀρχ. «Εἰ καὶ μηδεὶς ἐξ ὑμῶν» κτλ., φ. 189α.

23. Κατήχ. κϛ'. «Τοῦ αὐτοῦ καὶ αὖθις περὶ ἑτέρων δ' τῆς

ἀρρήτου σοφίας δωρεῶν, ἤτοι βουλῆς. ἀσφαλείας, φρονήσεως καὶ ἰσχύος». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ οἱ ἄσοφοι ἡμεῖς» κτλ., φ. 192α.

24. Κατήχ. κζ'. «Τοῦ αὐτοῦ καὶ αὖθις περὶ τῶν τῆς ἁγίας σοφίας ἀποφθεγμάτων, δι' ὧν καὶ ἅπαντας προσκαλεῖται πρὸς τὴν τούτων ἀκρόασιν». Ἀρχ. «Ἀκούσατέ μου φησὶν ἡ σοφία», φ. 195β.

25. Κατήχ. κη'. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ ἑξῆς τῶν ῥηθέντων τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ». Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι ἐλέγομεν», φ. 198β-199β.

26. Κατήχ. κθ'. «Τοῦ αὐτοῦ βραχέα περὶ ὑπακοῆς, ἐγκρατείας τε καὶ ὑπομονῆς καὶ ταπεινώσεως». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς παρελθούσαις ἡμῶν κατηχήσεσι» κτλ., φ. 201α.

27. Κατήχ. λ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ προεστώτων, καὶ περὶ τῆς εὐχῆς Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως». Ἀρχ. «Μικρὰ τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ περὶ ἀρχομένων» κτλ., φ. 204α.

28. Κατήχ. λα'. «Τοῦ αὐτοῦ ἐγκλείστου περὶ τοῦ Φαρισαίου καὶ τοῦ τελώνου, καὶ ὅτι ῥᾴδιον ἡ μεταβολή». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ χάριτι θείᾳ διηνύσαμεν» κτλ., φ. 209α.

29. Κατήχ. λβ'. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀσώτου, καὶ ὅτι ἀπογινώσκειν οὐ δεῖ, ἀλλ' ἐπιστρέφειν γνησίως, καὶ τί ἐστιν ἀρχὴ μετανοίας». Ἀρχ. «Καλὸν σὺν Θεῷ ἤδη τέλος ὁ τελευταῖος ἡμῶν λόγος» κτλ., φ. 212-216.

371. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 23, μήκους 0,195, πλ. 0,146. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,15×0,095).—«Διήγησις τῶν συμβάντων ἐν Μολδαβίᾳ ἐν ἔτει 1716 ἐπὶ τῆς γῆς ἡγεμονίας τοῦ ὑψηλοτάτου, γαληνοτάτου καὶ θεοφρουρήτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Μολδοβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Μιχαὴλ Ῥακοβίτζα βοεβόδα». Ἀρχ. «Ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1716 πολέμου γενομένου μεταξὺ Τουρκῶν τε καὶ Γερμανῶν» κτλ. É. Legrand, Ἑλληνικὸν ἐπιστολάριον, σ. 253 κέ.

372. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 71, μήκ. 0,195, πλ. 0,14. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 24 (0,155×0,105). — «Φιλοκαλία ἐκ τῶν Ὠριγένους βιβλίων εἴς τινα τῶν ἀπόρων τῆς θείας Γραφῆς, συλλεγεῖσα παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν καὶ διδασκάλων Βασιλείου τοῦ μεγάλου

καὶ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου». Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ προσετέθη «Εὐχὴ εἰς ἀδελφότητα».

373. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 36, μήκ. 0,193, πλ. 0,137. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18 (0,15×0,10). Ἐγράφη ἔτει 1717-ῳ. Ἔνδον τῆς πρώτης πινακίδος ἐπὶ φύλλου τινὸς ἐξ ἀρχῆς ἀγράφου ὑπάρχουσι δύο σημειώματα· α') «Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Παναρέτου ἱερομονάχου Ἁγιωταφύτου». β') «͵Αψο' [=1770] ἀπριλλίου ιε' ἀπῆλθε πρὸς Κύριον ὁ κοινὸς ἡμῶν δεσπότης κύριος Ἐφραίμ, καὶ τῇ ιζῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἔλαβε τὸν θρόνον ὁ Πτολεμαΐδος κὺρ Σωφρόνιος. καὶ τῇ δῃ τοῦ ἰουνίου ἐμάθομεν τὸν θάνατον τοῦ ἀοιδίμου παρὰ τοῖς Ἀρμενίοις· οὗτινος ἡ μνήμη αἰώνιος».

1. «Κοσμᾶς, ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης πρώην Κωνσταντινουπόλεως, πᾶσι τοῖς ἐντυγχάνουσι τῷ παρόντι» κτλ. Ἀρχ. «Ἀνίσως καὶ ὑπὲρ παντὸς ἀγαθοῦ» κτλ., φ. 1-2.

2. «Τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Κοσμᾶ, τοῦ χρηματίσαντος ὕστερον ποιμὴν καὶ προστάτης τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐγχειρίδιον περὶ τῶν πρωτείων τοῦ πάπα, ὅτι μήτε οἱ κανόνες τῶν νόμων, μήτε ὁ λογαριασμὸς τοῦ δίδει νὰ τὰ ἔχῃ, καθὼς κρατοῦσιν οἱ Ῥωμάνοι, ἀλλὰ ἁρπακτικῶς θέλει νὰ τὰ χρᾶται». Ἀρχ. «Δὲν εἶναι ἄλλο, διὰ τὸ ὁποῖον λέγουσιν οἱ Ῥωμάνοι» κτλ., φ. 3-36. Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ· «Συνετέθη τὸ παρὸν ἐγχειρίδιον ἐν ὄρει τῷ Σιναίῳ. ἐν ἔτει σωτηρίῳ ͵αψιζῳ κατὰ μῆνα ἀπρίλλιον».

374. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 112, μήκ. 0,185, πλ. 0,135. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30 (0,151×0,105). Ἐγράφη περὶ τὸ πρῶτον τέταρτον τῆς ιζ' ἑκατ.—Καίσαρος Cremonini λατινικαί τινες συγγραφαί, ὧν ἡ ἐσχάτη ἐπιγέγραπται Tractatus de formis elementorum.

375. Τεῦχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 100, μήκ. 0,18, πλ. 0,135. Ἐγράφη ἔτει 1077-ῳ. Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ 70-οῦ φύλλου ὑπάρχει σημείωμά τι τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος, οὗ τὸ κύριον μέρος ἔχει οὕτως· «† Εσταχωθη τοπαρὸν βεβλήον τοῦ Προδρόμου δηα σηνδρομῆς καὶ ἔξοδος τοῦ παπα κ(υρίο)υ Πανα-

γηῶτη του αγύου σακηλήον και ύτης» κτλ. — Ἐπιγραφή· «Διάταξις σὺν θεῷ γενομένη παρὰ Μιχαὴλ π(α)τρι(κίου) ἀνθυπάτου, κριτοῦ ἐπὶ τοῦ ἱπποδρόμ(ου) καὶ τοῦ βήλου, τοῦ Ἀτταλειάτου, ἐπὶ τῷ παρ' αὐτοῦ συστάντι πτωχοτροφείῳ καὶ τῷ μοναστηρίῳ, καθὼς ὀφείλει τελεῖσθαι τὰ ἐπ' αὐτοῖς ἄχρις αἰῶνος, εἰς δόξαν πατρός, υἱοῦ καὶ ἁγίου πν(εύματο)ς». Ἀρχ. «Χάρις τῷ πάντα δυναμένῳ» κτλ. Τὸ ὅλον κείμενον τῆς διατάξεως ταύτης ἐξέδωκε τύποις ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ κώδικος Κωνσταντῖνος ὁ Σάθας [Μεσαιωνικὴ βιβλιοθήκη, τ. I, σ. 1-69. Πρβλ. W. Nissen, Die Diataxis des Michael Attaleiates von 1077. Sena 1894], ὅστις καὶ περιέγραψεν αὐτὸν οὕτω (σ. ιζ')· «Τὸ πολύτιμον τοῦτο χειρόγραφον ἀποτελεῖται ἐκ πεντήκοντα ἐννέα ὀκταδίων καὶ ἑνὸς τετραδίου μεμβράνης ὀγδόου σχήματος, ἢ σελίδων ἐν συνόλῳ 200. Ἐκ τοῦ δεκάτου ὀκταδίου ἐλλείπουσι σελίδες δώδεκα, πιθανῶς ὡς ἄγραφοι ἀποκοπεῖσαι, διότι ἡ συνέχεια τοῦ κειμένου δὲν φαίνεται διακοπτομένη. Ἐκ τοῦ εἰκοστοῦ ἐλλείπουσι δύο φύλλα, ἐξ ὧν τὸ ἓν ἴσως ἄγραφον, τὸ δ' ἕτερον γεγραμμένον, ὡς ἐπερχομένου τοῦ χάσματος τοῦ ἐν τῇ παρούσῃ ἐκδόσει (σ. 47) σημειουμένου. Καὶ ἐκ τοῦ τριακοστοῦ δὲ ἀφῃρέθησαν δύο φύλλα, ἴσως ἄγραφα. Τῷ δὲ τελευταίῳ ἑξηκοστῷ, τετραδίῳ ὄντι, ἐπισυνάπτονται δύο φύλλα ἄγραφα. Ὁ κώδηξ [sic] γέγραπται διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς καὶ φέρει δύο προσεπικυρώσεις αὐτογράφους τοῦ Ἀτταλειάτου, ἐξ ὧν μιᾶς σὺν τῷ τέλει τοῦ κειμένου παρατιθέμεθα πανομοιότυπον λιθογράφημα· αἱ δὲ μετὰ τὴν καταγραφὴν τῶν ἀφιερωμάτων προσθῆκαι, τὰς ὁποίας ὁμοίως λιθογραφοῦμεν, ἐγράφησαν ὀλίγον μετὰ τὴν θανὴν τοῦ Ἀτταλειάτου».

376. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 122, μήκ. 0,175, πλ. 0,12. Ἦν δὲ τοῦτο «Ἐκ τῶν τοῦ Παναρέτου Ῥοδίου».—Ἐπιγραφή· «Ἐκλόγιον πάνυ ὠφέλιμον τοῖς τὰ τοῦ κόσμου ἀποταξαμένοις». Μεταξὺ τῶν σελίδων 111β-113β ὁ ἀρχιμανδρίτης Νεόφυτος ὁ Ῥόδιος, ἐπίτροπος πατριαρχικὸς ἐν Ἱεροσολύμοις, ἔγραψέ τινα χρονικὰ σημειώματα (1759-1765), ἅτινα καὶ ἔχουσιν οὕτως [1]· «Ἐν ἔτει ,αψνθῳ [=1759] ὀκτωβρίου Αῃ πα-

[1] Παραλείπονται ὧδε τὰ γραμματικὰ τοῦ Νεοφύτου σφάλματα.

τριαρχοῦντος τοῦ μακαριωτάτου σοφωτάτου κυρίου κυρίου Παρθενίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, ἐδιωρίσθην ἐγὼ ὁ ταπεινὸς Νεόφυτος Ῥόδιος, ἀρχιμανδρίτης καὶ ἐπίτροπος τῆς ἁγίας αὐτοῦ μακαριότητος, εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ· εἰς ἣν ἐλθὼν εὗρον σκάνδαλα δυσκολοδιόρθωτα παρά τινων φιλοταράχων μελανειμονούντων, οὓς τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ δι' εὐχῶν τοῦ μακαριωτάτου μου αὐθέντου καὶ δεσπότου πεποίηκα ἐκ μέσου καὶ ἡσύχασαν οἱ λοιποὶ ἀδελφοί· τῷ δὲ ͵αψξῳ [=1760], μεσοῦντος τοῦ νοεμβρίου, ἔλαβον ἄδειαν παρὰ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Δαμασκοῦ Ὠσμὰν-πασᾶ καὶ παρὰ τοῦ μολλᾶ, καὶ ἐπλακόστρωσα τὰ δώματα ἐπάνω τοῦ Συνοδικοῦ δι' ἐξόδων βαρυτάτων· ἐν δὲ ξαῳ [1761] εἰς τὰ τέλη τοῦ νοεμβρίου ἐπλακόστρωσα τὰ ἐν τῷ Ἁγίῳ Γολγοθᾷ δώματα, καὶ τὰ ἐπάνω τοῦ Καθολικοῦ, καὶ τὰ ἐν μέσῳ τῶν δύο κουμπέδων, καὶ τὰ ἐπάνω τῆς Ἁγίας Καθηλώσεως, καὶ τὸ ἐπάνω τοῦ Ἁγίου Βήματος τοῦ Καθολικοῦ. Τῷ ξβῳ [1762] ἔτει ἔκτισα τὸ ἐπάνω τοῦ ἀγουρίου μέγα διβάνι, ἤτοι ἀρχονταρίκι, μὲ ἄλλας δύο ἀνοικτὰς καμάρας, εἰς ἁπλοχωρίαν τῶν προσκυνητῶν, μὲ μαγειρεῖον ἱκανὸν διὰ τὰς παρρησίας, ἀνοίγοντας καὶ πόρταν εἰς τὴν μεγάλην αὐλὴν τοῦ Πατριαρχείου· ἔτι δὲ ἔκτισα καὶ τὸ μέγα ἄλλο ἀρχονταρίκι, τὸ ἐπάνω τῶν δύο καμαρῶν. Ἐν δὲ ξγῳ [1763] ἔτει, εἰς τὰ τέλη πάλιν τοῦ νοεμβρίου, ἐπλακόστρωσα τὰ δώματα τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ ἄλλους πολλοὺς τόπους ἐν τῷ Πατριαρχείῳ· τὰ δὲ πέριξ πάντα τοῦ Πατριαρχείου, ἀπὸ τὴν ἐπάνω πόρταν, τὴν μεγάλην, ἕως τὴν Ἁγίαν Πόρταν καὶ ἕως τὴν Μεγάλην Παναγίαν, ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, ἐμερεμέτισα καὶ ἑπτὰ πόρτας παλιαῖς ἔκλεισα· ἔτι ἔνδον τοῦ Πατριαρχείου τὰ πατριαρχικά, (τ)ὰ καὶ Σιναΐτικα λεγόμενα κελλία, πάντῃ κατηδαφισμένα ὄντα ἐκαλλώπισα. Τὸν Ἅγιον Δημήτριον, ὅσον μέρος φαίνεται, ἐπλακόστρωσα· τὰ δὲ λοιπὰ ὅλα μὲ καστρομύλι καὶ μερεμέτια ἐστερέωσα. Τῷ δὲ ξδῳ [1764] τὸ κουβούκλιον εἰς Γεθσημανῆ διὰ ἀδείας τῶν κρατούντων ἔβαλα ἡσύχως καὶ ἀταράχως· ἔξωθεν δὲ τῆς πόλεως ἐν μὲν τῇ ἁγίᾳ Βηθλεὲμ τέμπλον ὡραιότατον ἔβαλα, καὶ σκάλαν πέτρινην ἔκτισα, καὶ ἐπλακόστρωσα τὰ δώματα, ἔνθα ἦτον χρεία·

τὸν δὲ Προφήτην Ἠλίαν ἐκ βάθρων ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν ἐμερεμέτισα, καὶ τὰ δώματα ἐπλακόστρωσα, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ τὸν Ἅγιον Βασίλειον ἐκ βάθρων ἀνήγειρα· ὁμοῦ καὶ τὸ ὀσπήτιον τὸ κατέναντι τῆς Ἁγίας Πόρτας καὶ ἄλλα πολλὰ οἰκήματα καὶ μονύδρια ἐμερεμέτισα· καὶ ὕλην πολλὴν διὰ τὸ μοναστήριον τοῦ Σταυροῦ ἑτοίμασα. Καὶ ταῦτα διὰ τῆς τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ βοηθείας, ἄνευ ζημίας καὶ γογγυσμοῦ ἐτελείωσαν· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ εἰπών· "χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν". Ἐν τούτοις τοῖς καιροῖς καὶ ἡ περιβόητος ἐκκλησία τῆς ἁγίας Ναζαρὲτ ἐκ βάθρων ᾠκοδομήθη, ὁμοῦ καὶ ὁ ἐν τῇ Νεαπόλει ναὸς τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἀνηγέρθη· τὰ ἔξοδα δὲ τούτων ἁπάντων ἐδόθησαν ἀπὸ τὴν ἐλεημοσύνην τῶν φιλελεημόνων προσκυνητῶν τοῦ παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου καὶ παρὰ τῶν κοπιώντων καὶ διηκονούντων [sic] πατέρων καὶ ἀδελφῶν, οὓς ὁ Κύριος ἐλεήσει ἐν τῇ φρικτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀνταποδόσεως. Εἰς αὐτὰ ὅλα ἐκοπίασε καὶ ὁ γέρων Τιμόθεος, ὡς γνήσιον τέκνον, καὶ ἂς ἔχει τὴν εὐχὴν τοῦ μακαριωτάτου καὶ ὅλης τῆς ἀδελφότητος· μόνοι τινὲς φθονεροὶ οὔτε ἐβοήθησαν, οὔτε εὐχαρίστησαν· ὅμως ἔμειναν ἐντροπιασμένοι καὶ ἀμέτοχοι τοῦ μισθοῦ τῶν κοπιασάντων καὶ βοηθησάντων ἀδελφῶν, κατὰ τὸ λόγιον τὸ λέγον· "μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης". Ἐξωδεύθησαν δὲ εἰς αὐτὰ ὅλα σχεδὸν ἑκατὸν πεντήκοντα πουγγεῖα εἰς χρόνους ὁλοκλήρους πέντε. ‚αψξεῳ [1765], κατὰ μῆνα] ἰούλιον. † Ὁ ἀρχιμανδρίτης καὶ ἐπίτροπος τοῦ μακαριωτάτου Νεόφυτος Ῥόδιος». — Ἐν τῷ 114-ῳ φύλλῳ ὑπάρχει ἕτερον σημείωμα περί τινος ἔτει 1786-ῳ γενομένης ἐν Ἱεροσολύμοις πυρκαϊᾶς· τοῦτο δὲ τὸ σημείωμα κατεχωρίσθη ἐν τοῖς Ἀναλέκτοις, τ. IV, σ. 59.

377. «Εἱρμολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ, περιέχον πάσας τὰς καταβασίας τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, κατὰ τὴν νέαν μέθοδον ἐξηγηθὲν παρὰ Γρηγορίου πρωτοψάλτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 155, μήκ. 0,176, πλ. 0,118.

378. «Κεκραγάρια κατ' ἦχον παλαιά, ἅτινα ἐξηγήθησαν παρὰ τοῦ μακαρίτου κὺρ Πέτρου Λαμπαδαρίου». Τεῦχος χάρτινον

ἐκ φύλλων 66, μήκ. 0,174, πλ. 0,122. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος.

379. Ἀναστασιματάριον χάρτινον ἐκ φύλλων 110, μήκους 0,172, πλ. 0,118. Ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος.—α') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης» κτλ., φ. 1-8. — β') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ Ἀναστασιματαρίου ἐκ τοῦ παλαιοῦ», φ. 9-96.—γ') «Πολυέλεος κῦρ Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου».

380. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 105, μήκ. 0,175, πλ. 0,23. Ἐγράφη ἔτει 1826-ῳ. Ἐπιγραφή· «Εἱρμολόγιον τὸ μέγα καὶ καλοφονικὸν παρὰ διαφόρων ποιητῶν παλαιῶν ται καὶ νέων, περιέχον τοὺς εἱρμοὺς ἅπαντας». Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ· «Καὶ τῶδε σὺν τοῖς ἄλλοις ἐκ τῶν τοῦ ἐμοῦ διαχειρὸς Μιχαὴλ τοῦ ποτὲ Χ Δημητρίου πεκριτζῖ ὡς καιαὐτοῦ ἤγράφη ἔτος 1826 φευρουαρίου 25».

381. Ἀνθολόγιον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐκ φύλλων 240, μήκ. 0,17, πλ. 0,127. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατοντ. Ἐπιγραφή· «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῆς παρούσης ἀνθολογίας, ἥτις περιέχει ἅπαντα τὰ νέα μαθήματα, ἐξ ὧν τὸ παρόν ἐστι σύνθεσις κὺρ Πέτρου λαμπαδαρίου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας».

382. Ἀνθολόγιον ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐκ φύλλων 64, μήκ. 0,17, πλ. 0,111. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατονταετηρίδος.—α') «Ἐκ τῶν τοῦ Δανιὴλ ἱεροδιακόνου Κυθηραίου. Δοξολογίαι σὺν Θεῷ ἁγίῳ κατῆχον, αἵτινες συνετέθησαν παρὰ κὺρ Ἰακώβου πρωτοψάλτου».—β') «Κεκραγάρια· σύνθεσις κὺρ Ἰακώβου πρωτοψάλτου κατῆχων».—γ') «Πολυέλεοι ψαλλόμενοι εἰς τὰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου· σύνθεσις κὺρ Πέτρου Μπερεκέτη».

383. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τοῦ Ἀναστασιματαρίου, συντεθέντος κατὰ τὸ ὕφος τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας παρὰ τοῦ μουσικολογιωτάτου λαμπαδαρίου κὺρ Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου ἐπ' ὠφελ(ε)ίᾳ τῶν χριστιανῶν». Φύλλα χάρτου 75, μήκους 0,172, πλ. 0,117. Ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιθ' ἑκατοντ.

384. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος (μήκ. 0,17, πλ. 0,12) ἐκ σελίδων 107. — α') «Νομοκάνων σὺν Θεῷ ἁγίῳ». Ἀρχ. «Ὁ δεχόμενος τοὺς λογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων ὀφείλει εἶναι» κτλ., σελ. 1.—β') «Κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, Βασιλείου καὶ τῶν Συνόδων», σ. 17.—γ') «Ἐρωταποκρίσεις τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυρίου Μάρκου», σ. 72. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Πληρώσας εἶπόν σοι, Χριστέ· δόξα πρέπει. Τὸ νόμιμον εἴληφεν ὧδε νῦν τέρμα. Κύριλλος ἱερομόναχος ἔγραψε τοῦτο».—δ') Εὐχαὶ τέσσαρες, σ. 104.

385. «Κανόνες περὶ τῆς κατὰ μέρος συντάξεως ἑκάστου τῶν τοῦ λόγου μερῶν». Ἀρχ. «Γραμματική ἐστι τέχνη τοῦ ὀρθῶς λαλεῖν καὶ γράφειν διδακτική». Σελίδες 178. Χάρτης μήκ. 0,168, πλ. 0,119. Ἐν τῇ 172-ᾳ σελίδι· «Καὶ τόδε σὺν τοῖς ἄλλοις Παγκρατίου ἱεροδιακόνου Ἰωαννίδου τοῦ ἐξ Ἄνδρου. Ἐγράφη διὰ χειρὸς αὐτοῦ κατὰ τὸ ͵αωθ' [= 1809] σεπτεμβρίου ιε', ἐν τῇ σχολῇ τῶν Κυδωνιῶν μαθητευομένου».

386. Τεῦχος χάρτινον (μήκ. 0,165, πλ. 0,125) ἐκ φύλλων 355, ὧν τὸ κείμενον ἐν μιᾷ τῶν σελίδων ἑκάστῃ δίστηλον ἐκ γραμμῶν 22 (0,105 × 0,07)· κατὰ δὲ τὸ πρὸς τῷ τέλει αὐτοῦ πασχάλιον ἐγράφη ἔτει 1481 ἢ 1482-ῳ. Ἔνδον τῆς πρώτης πινακίδος ὑπάρχει φύλλον ἕν, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἦν ἄγραφον· τοῦτο ὅμως τῇ ιζ' ἑκατονταετηρίδι περιέλαβεν ἐν ἑαυτῷ τὸ σημείωμα τοῦτο· «Ἐκ τῶν τοῦ Δημητρίου Ἀρακλειωτοῦ καὶ κελάρου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας». Καὶ πάλιν ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου· «† Δημητρίου τοῦ ἀπὸ Περίνθου πόλεως».

1. Ψαλτήριον ἀκέφαλον μετὰ καθισμάτων, τροπαρίων καὶ εὐχῶν· ἄρχεται δὲ νῦν, ὡς ἔχει, ἀπὸ τοῦ τέλους εὐχῆς τινος ἀναγινωσκομένης μετὰ τὸν ϛ' ψαλμόν· « - - - τοῦ σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον· σὺ γὰρ εἶ τὸ ἀληθινὸν φῶς τὸ φωτίζον τὰ σύμπαντα» κτλ., φ. 1α.

2. «Στίχοι ἰαμβικοὶ εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον· ποίημα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυροῦ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, μητροπολίτου Ἐφέσου». Ἀρχ. «Ἡ τῶν Χερουβὶμ ὑπερανῳκισμένη» κτλ.,

φ. 60β. Εἶτα «εἰς τὸν μέγαν Ὀνούφριον τοῦ αὐτοῦ» τετράστιχον, οὗ ἡ ἀρχή· «Τὴν τῶν καλῶν γύμνωσιν ἠμφιεσμένον» κτλ.

3. «Γενναδίου πατριάρχου τοῦ Σχολαρίου· οἱ ὑπόλοιποι τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἡμερονυκτίου ψαλμοὶ ἐτέθησαν ἐνταῦθα, τῶν εὐχῶν μόνων ἐκλεγεισῶν». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τὸ ἔθος τὸ περὶ ταύτας κρατείτω» κτλ., φ. 61α.

4. «Ὡρολόγιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ, περιέχον τὴν ἀκολουθίαν τοῦ νυχθημέρου, ἀρχόμενον συνήθως ἀπὸ τοῦ Μεσονυκτικοῦ. Σὺν Θεῷ ἀνιστάμενος ἐκ τοῦ ὕπνου ἔχε διὰ στόματός σου» κτλ., φ. 82α.

5. «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν ἀπολυτικοκοντακίων τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ», φ. 146α.

6. «Ἀκολουθία εἰς τὴν ὑπεραγίαν δέσποιναν ἡμῶν Θεοτόκον, ἡ λεγομένη Ἀκάθιστος», φ. 220.

7. «Θεολήπτου Φιλαδελφείας κανὼν εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν». Ἀρχ. «Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ», φ. 232α.

8. «Κανὼν δεσποτικός· ποίημα Λέοντος τοῦ δεσπότου» εἰς ἦχον πλάγιον δ'. Ἀρχ. «Τῆς μετανοίας Ἰησοῦ φιλάνθρωπε», φ. 235β.

9. «Κανὼν παρακλητικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον». Ἀρχ. «Πολλοῖς συνεχόμενος» κτλ., φ. 239β.

10. Ἀνθολόγιον ἐκ τῶν δώδεκα Μηναίων, φ. 243-352.

11. Εὐχὴ «ἐν τῷ μέλλειν κατακλίνεσθαι», ἧς ἡ ἀρχή· «Ὑπεραγία δέσποινα θεομῆτορ δεόμεθά σου» κτλ., φ. 353α.

12. «Περὶ ἑορτῶν μεγάλων καὶ μικρῶν καὶ μεσέων, ἐν αἷς δεῖ τὸν μοναχὸν ἀργεῖν ἐκ τοῦ ἔργου καὶ τῶν νηστειῶν καταλύειν εἰς βρῶσίν τε καὶ πόσιν». Ἀρχ. «Δεῖ εἰδέναι ὡς τρεῖς τάξεις κεῖνται ἐνταῦθα» κτλ., φ. 354α.

13. Πασχάλιον τῶν ἐτῶν ,ϛσϟϛ'-ϛσϟδ', φ. 355α.

387. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 167, μήκους 0,168, πλ. 0,117. Ἐγράφη ἔτει 1746-ῳ· ἦν δὲ «Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἰωάννου Κωνσταντίνου Νικολάου βοεβόδα, τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ μεγαλοπρεπεστάτου αὐθέντου ἡμῶν». Ἐπιγραφή· «Οἱ καρποὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὧν πρῶτος εἶναι ἡ μονὰς καὶ τριὰς τοῦ Θεοῦ,

δεύτερος ὁ ἐλθὼν Μεσίας, τρίτος ἡ τοῦ Μεσίου ἐνσάρκωσις ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας (ἥτις παρθένος ἦν καὶ πρὸ τοκου καὶ ἐν τόκῳ καὶ μετὰ τόκον), τέταρτος τὰ πάθη τοῦ Μεσίου, πέμπτος ἡ προσκύνησις (ὁποῦ γίνεται παρὰ τῶν χριστιανῶν εἰς τὰς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ), ἕκτος τὰ ὕδατα τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, ὁποῦ φέρουσι τὸν ἄνθρωπον εἰς τοὺς οὐρανούς· συλλεχθέντες παρὰ τοῦ ποτὲ ἐν Βενετίᾳ ἑβραίου διδασκάλου Νικολάου Στράδα, μεταφρασθέντες δὲ παρὰ ἰατροῦ Πετράκη Δεπάστα ἐν τῷ ͵αψμςῳ ἔτει μαΐῳ η'».

388. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 175, μήκους 0,173, πλ. 0,119. Φύλλα ἄγραφα· 155β-157β.

1. «Κωνσταντίνου Γορδάτου Χίου ἔκθεσις συνοπτικὴ τῆς ἱερᾶς θεολογίας». Ἀρχ. «Περὶ πίστεως. Ἡ πίστις ἐστὶ θεολογικὴ ἀρετὴ» κτλ., φ. 1-155α.

2. «Τοῦ σοφωτάτου μοναχοῦ Νικηφόρου τοῦ Βλεμίδου διδασκαλία πρὸς τοὺς μοναχοὺς τοῦ ἀνεγερθέντος παρ' αὐτοῦ φροντιστηρίου· περὶ πίστεως». Ἀρχ. «Τοῖς ὁσίοις τοῦ δεσπότου Χριστοῦ» κτλ., φ. 158-175.

389. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 72, μήκ. 0,132, πλ. 0,122. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 16 (0,125 × 0,08). — [Μελετίου μητροπολίτου Ἀθηνῶν] «περὶ τοῦ πῶς δεῖ ὁμιλίαν συγγράφειν». Ἀρχ. «Μέλλουσιν ὁμιλίαν γράφειν» κτλ. Τέλος· «εἶτα ὁτὲ μὲν οὕτως, ὁτὲ δὲ ἄλλως ἐπικουρίαν - - -».

390. Τετραευαγγέλιον μεμβράνινον τῆς ἑνδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 422, μήκ. 0,168, πλ. 0,18. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18 (0,12 × 0,08). Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου γέγραπται διὰ κινναβάρεως τὸ ὄνομα τοῦτο· «Εὐθυμίου (μον)αχ(οῦ) τοῦ Βαρύ». Αἱ ἐπιγραφαὶ χρυσαῖ· χρυσᾶ δέ ἐστι καὶ τὰ κεφαλαιώδη γράμματα· τριῶν δὲ εὐαγγελίων ἡ ἀρχὴ κοσμεῖται ἑνὶ μεγάλῳ κεχρυσωμένῳ τε καὶ κεχρωματισμένῳ πιοειδεῖ κοσμήματι· οὕτω δ' ἐκοσμεῖτο πρότερον καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγελίου· πλὴν ἀλλὰ τὸ κόσμημα τούτου ἐλλείπει νῦν τῷ κώδικι.

391. Τεῦχος τῆς ιγ' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 288 βαμβακεροῦ χάρτου, μήκ. 0,155, πλ. 0,113. Τὸ κείμενον μονόστηλον.

1. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ πηγὴ γνώσεως καὶ ἔκδοσις ἀκριβὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, φ. 1 κέ.

2. «Τοῦ μακαριωτάτου Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ κεφάλαια ρ' περὶ τῶν αἱρέσεων». Ἀρχ. «Χρὴ εἰδέναι πιστὸν ὡς πασῶν αἱρέσεων» κτλ., φ. 230 κέ.

3. «Ἔκθεσις κατ' ἐπιτομὴν τοῦ τῶν Ἰακωβιτῶν δόγματος, καὶ τῶν ἄλλων ὧν ποιοῦσι, παρὰ Δημητρίου μητροπολίτου Κυζίκου, ἐκ προτροπῆς τοῦ φιλοχρίστου Κωνσταντίνου τοῦ πορφυρογεννήτου, υἱοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, ἐν ᾗ (κῶδ. ἐνὶ) καὶ περὶ τῶν Χατζιτζαρίων». Ἀρχ. «Ἐπειδή σου τὴν ὑπερφυῆ» κτλ., φ. 270 κέ.

4. «Λύσις τοῦ ἁγίου Μαξίμου, ἐρωτηθέντος περὶ ἀναστάσεως». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος» κτλ., φ. 285β.

5. «Τοῦ Δαμασκηνοῦ· ἀνάγκη ἐστὶ βίας αἰτία». Ἀρχ. «Στοιχεῖόν ἐστι κοινῶς μὲν ἐξ οὗ τὶ γίνεται» κτλ., φ. 287β.

392. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 100, μήκους 0,155, πλ. 0,112. Ἐπιγραφή· «Хождєніє Даніла игѹмена до стго мѣста Іер(уса)лима й до инѹшиий мѣста. гдѣ гдѣ нашъ Іс Хс ходил, на мари (насъ ради?) грѣшні». Ἀρχ. «Ѿ тои недостó нóхъ» κτλ.

393. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 82, μήκους 0,168, πλ. 0,107. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,13 × 0,077). — Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ πηγὴ γνώσεως ἐκ κεφαλαίων ξς', ὧν τὸ ἔσχατον ἀποτελεῖ τὸ «τέλος τῶν φιλοσοφικῶν τοῦ ἁγιωτάτου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ». Τὸ τεῦχος τοῦτο πρότερον ἦν Παναρέτου τινὸς Ῥοδίου.

394. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων ἠριθμημένων τβ', μήκ. 0,163, πλ. 0,103. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26.—Σλαβικὴ συλλογὴ διαφόρων ἀσκητικῶν, ὡς φαίνεται, κειμένων. Ἀρχ. «Ѿ оучтєлсткъ ѡца Аммоны. Четиры вєщи сѹ, и аще єдинѹ» κτλ.

395. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατοντ., μήκους 0,17, πλ. 0,117.—«Ἐπιτομὴ ἐκ τῶν προφητοδαβιτικῶν ψαλμῶν, παρεκτὸς

τῶν τῆς ἡμερονυκτίου ἀκολουθίας, ἑσπερινοῦ φημί, ἀποδείπνου, μεσονυκτικοῦ, ἐξαψάλμου τε καὶ πασῶν τῶν ὡρῶν, τῶν εὐχῶν μόνων ἐκλεγεισῶν παρὰ τοῦ παναγιωτάτου καὶ σοφολογιωτάτου κυρίου Γενναδίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Σχολαρίου». Ἀρχ. «Ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τὸ ἔθος τὸ περὶ ταῦτα» κτλ., φ. 1-44. Ἕπονται τούτοις πολλὰ πρόσθετα φύλλα, ἐν οἷς περιέχονται ἐκλογαί τινες ποικίλης ὕλης καὶ σημειώματα ἰατροσοφικά.

396. Τεῦχος χάρτινον (μήκους 0,165, πλ. 0,108) ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 196. Ἐγράφη «ἐν ἔτει ͵αψλε' [= 1735] ἰουνίῳ κε'».—Ἐπιγραφή· «Γεωργίου τοῦ Λεκαπηνοῦ περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων». Ἀρχ. «Ἡ περὶ τῆς συντάξεως τοῦ λόγου διδασκαλία» κτλ.

397. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατοντ. ἐκ δύο φύλλων πίνακος καὶ 426 σελίδων· ἔστι δὲ μήκους 0,168, πλ. 0,12. — Νικηφόρου τοῦ Βλεμμύδου ἐπιτομὴ λογικῆς· μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Λιταῖς ἀχράντου μητρὸς σῆς, Θεοῦ Λόγε, | δὸς πνεῦμα τῷ πνοήν μοι διδόντι λόγου | διδασκάλῳ μοι κυρίῳ Γερασίμῳ, | εὐχαῖς δὲ τούτου κἀμοὶ τῷ γεγραφότι | Δημητρίῳ Βλαστῷ». Μετὰ τὸ πέρας τοῦ πίνακος· «Ἐκ τῶν τοῦ διδασκάλου Ἀνανίου ἀφιερώθη τῷ Παναγίῳ Τάφῳ κατὰ τὸ ͵αψο' ἔτος» κτλ.

398. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 120, μήκ. 0,162, πλ. 0,114. Ἔνδον τῆς 1-ης πινακίδος ὁ τοῦ τεύχους τούτου γραφεὺς ἐσημειώσατο ταῦτα· «Ἐγράφθη καμοῦ η παροῦσα βίβλος εἰς τοὺς 1777». Καὶ ἐπὶ φύλλου τινός, ὅπερ ἦν ἐξ ἀρχῆς ἄγραφον, ἐσημειώθη κατόπι τὸ σημείωμα τοῦτο· «Ἡ παροῦσα βίβλος ὑπάρχει καὶ εἶναι κἀμοῦ Διονυσίου ἀρχιμανδρίτου Ἰβηρίτου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει». — α') «Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν κεκραγαρίων μετὰ τῶν δογματικῶν δοξαστικῶν καὶ πασαπνοαρίων τῶν ὀκτὼ ἤχων». β') «Κοινωνικὰ μικρὰ τῆς ἑβδομάδος σύντομά τε καὶ ὡραῖα τοῦ μουσικολογιωτάτου κυρίου Πέτρου λαμπαδαρίου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τοῦ Πελοποννησίου». Εἶτα ἕτεραι συνθέσεις ἑτέρων τινῶν ἐκκλησιαστικῶν μελουργῶν.

399. Ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων

*

197, μήκ. 0,164, πλ. 0,108· ἦν δὲ πρότερον τοῦ πατριάρχου «Ἱεροσολύμων Ἀθανασίου». — Στιχηρὰ διάφορα, ὧν τὸ πρῶτον «Τῇ παραμονῇ τῶν Χριστοῦ γεννῶν εἰς τὰς ὥρας». Εἶτα· «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ καὶ τῶν καλοφωνικῶν καὶ πανηγυρικῶν εἱρμῶν, ποιηθέντων δὲ παρὰ διαφόρων ποιητῶν καὶ σοφωτάτων ἀνδρῶν· τὸ δὲ παρὸν ποίημα κυρίου Ἀρσενίου ἱερομονάχου τοῦ Μικροῦ· ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τὸν πρῶτον ἦχον. Ἡ κάμινος, σωτήρ, ἐδρόσιζε» κτλ. Πρὸς τῷ τέλει τοῦ αὐτοῦ τεύχους ὑπάρχουσι πολλὰ τουρκικὰ ᾄσματα δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων γεγραμμένα.

400. «Ὀρθόδοξος ὁμολογία τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Ἐρώτησις. Τίς εἶσαι ἐσύ; Ἀπόκρισις. Χριστιανός. Ἐρώτησις. Εἰς τί πιστεύεις; Ἀπόκρ. Εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν» κτλ. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος (μήκ. 0,168, πλ. 0,115), ὅπερ ἦν πρότερον τοῦ πατριάρχου «Ἱεροσολύμων Ἀθανασίου».

401. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 394, μήκους 0,16, πλ. 0,11. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 18 (0,117×0,065)· ἐγράφη δὲ ἔτει 1571-ῳ. Ἐν τῇ προσθίᾳ σελίδι τοῦ 1-ου φύλλου· «Αὐτὸ τὸ χαρτὴν εἶναι Εὐαγγέλιον ἑρμηνεμένον τοῦ Χρυσοστόμου ἑρμηνήα καὶ ἀρχεύει ἀπὸ ταῖς ἐννέα Κυριακάδες τοῦ Ματθαίου, καὶ κρατεῖ πᾶσα Κυριακὴν μέχρι τηνΚυριακὴν μετατὰ Φῶτα καὶ τελιώννη».—Φύλλ. 2α «Ματθαῖος, Κυριακῇ θ'. Καὶ οἱ τοὺς ἑαυτῶν φίλους σωματικῶς διατρέφειν βουλόμενοι» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «✝ Τὸ παρὸν Εὐαγγέλιον ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τάχα μοναχοῦ Φιλήμου, ἐν τῇ ἁγίᾳ λαύρα τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάβα τοῦ ἡγιασμένου καὶ καθηγητοῦ τῆς ἐρήμου· ἔτους ,ζοθ' ἰνδικτιῶνος ιδ'. μηνὶ ἰουνίῳ ιθ', ἡμέρα Τρίτη. καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαί μου διὰ τὸν Κύριον. ὅπως εὕρω ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἐν τῇ ἡμέρα τῆς κρίσεως».

402. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιε' ἑκατονταετηρίδος ἐκ φύλλων 296 (μήκ. 0,10, πλ. 0,11), οἷς προσετέθησαν τῇ ιϛ' ἑκατονταετηρίδι ἑπτὰ μὲν φύλλα ἔνδον τῆς πρώτης πινακίδος, δέκα δὲ ἕτερα ἔνδον τῆς δευτέρας. Ἐν τῷ 7-ῳ φύλλῳ τῆς πρώτης πινα-

κίδος γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «1674 ἰουνίῳ μηνί, ἐλάβομεν τὸ παρὸν ἀπὸ τῆς παρὰ τὸν Μελένικον μονῆς τοῦ Ῥοζινοῦ νὰ εἶναι εἰς τὴν περιήγησιν ἡμῶν καὶ τῶν μεθημᾶς πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων. † Ὁ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος». Τὰ ἑπτὰ πρόσθετα φύλλα περιέχουσιν ἐν ἑαυτοῖς ἐκκλησιαστικά τινα κείμενα, οἷον «Θεοτοκία ψαλλόμενα καθ' ἑκάστην ἡμέραν σὺν τοῖς τροπαρίοις τῶν ἐπιλανθανόντων ἁγίων, οἳ ουκεορτάζονται» [sic]· εἶτα δύο στιχηρὰ εἰς Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, ἓν ἕτερον τοῦ πατριάρχου Γερμανοῦ εἰς τὴν Ὑπαπαντήν, πάλιν τοῦ αὐτοῦ «μεγαλυνάρια ψαλλόμενα εἰς τὴν Ὑπαπαντήν», ἓν ἰδιόμελον τοῦ αὐτοῦ Γερμανοῦ καὶ ἓν δοξαστικὸν εἰς τὴν Θεοτόκον.—Τὸ κυρίως τεῦχος ἄρχεται ἀπὸ κοκκίνου τινὸς τετραγώνου παραλληλογράμμου κοσμήματος καὶ τῆς ἑξῆς ἐπιγραφῆς· «Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας τῆς (κῶδ. τῶν) ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίας λάβρας [sic] τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάβα. Αὕτη ἡ ἀκολουθία γίνεται καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίων μονῶν». Ἀρχ. «Εἴδησις τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ. Πρὸ τοῦ δύναι τὸν ἥλιον μικρόν, ἤγουν περὶ ὥραν δεκάτην» κτλ., φ. 1β κέ. Εἶτα· «Μάρκῳ ἁμαρτωλῷ ἱερομονάχῳ σύνταγμα πονηθὲν εἰς τὰ ἀπορούμενα τοῦ τυπικοῦ τῶν ἑορτῶν τῆς Θεοτόκου, τῆς Γεννήσεως, τῆς Εἰσόδου, τῆς Ὑπαπαντῆς, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τῆς Κοιμήσεως» κτλ., φ. 21-37. Εἶτα· «Ἀκολουθία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ψαλμῳδίας τε καὶ συνάξεως τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ἀρχομένης ἀπὸ μηνὸς σεπτεμβρίου ἕως μηνὸς αὐγούστου», φ. 38.—Τυπικὸν τοῦ Τριῳδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. «Ἀρχὴ τῆς πεφωτισμένης ἁγίας καὶ μεγάλης μ', ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου», φ. 215.—«Περὶ τοῦ πῶς δεῖ θυμιᾶν τὸν ἱερέα», φ. 285.—«Περὶ τοῦ πάσῃ σπουδῇ φυλάττειν τὸν προεστῶτα καὶ μὴ παροράσθαι τὰ ἐν τῷ τυπικῷ ἅπαντα, καὶ περὶ τοῦ μὴ διατρίβειν τοῦτον ἔξω τῆς μονῆς καὶ ἀμελεῖν τῶν πιστευθέντων αὐτῷ ψυχῶν ἄνευ μεγάλης ἀνάγκης», φ. 286. — «Ἀκολουθία τῆς ὅλης ἑβδομάδος τῶν προκειμένων καὶ ἀλληλουαρίων καὶ κοινωνικῶν τῆς θείας λειτουργίας, ὅτε οὐκ ἔστιν ἑορταζόμενος ἅγιος», φ. 288.—«Ἀρχὴ τῶν ἀποκρίσεων (?) τῆς θειας

λειτουργίας», φ. 290-292.—Εἶτα περὶ τῶν νηστησίμων ἡμερῶν τεμάχη τοῦ Ἰωάννου Κίτρους, τοῦ Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως· τούτοις δὲ προσετέθη ἐπιστολὴ τοῦ Σταυρουπόλεως μητροπολίτου καὶ προέδρου Κρήτης Προχόρου πρός τινα Νεῖλον ἱερομόναχον (φ. 295), καί τι κεφάλαιον «περὶ τῶν ἀπολύσεων τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν». Ἐν τοῖς κατόπι δέκα προσθέτοις φύλλοις ὑπάρχουσιν ἀσήμαντά τινα κείμενα καὶ τὸ ἑξῆς τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος σημείωμα· «† Ἐγὼ ὁ κύριος (?) ὁ ἐν μοναχοῖς ἐπώλησα τὸ παρὸν τυπικὸν, τοῦ λαμπαδαρίου, τοῦ κυροῦ Πέτρου Παντογάλου».

403. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων περίπου 400, μήκους 0,325, πλ. 0,23. Ἐγράφη ἔτει 1771-ῳ· κεκόσμηται ποικίλοις κοσμήμασι καὶ πολλοῖς μεγάλοις καὶ πεφαντασμένοις κεφαλαιώδεσι γράμμασι. Τὰ πρώτιστα πέντε φύλλα εἰσὶν ἄγραφα· εἶτα φύλλα 14, ἐν οἷς μετὰ κόσμημά τι κεχρωματισμένον περιέχεται τὸ «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδίων τῆς μουσικῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης, τῶν τε ἀνιόντων καὶ κατιόντων, σωμάτων τε καὶ πνευμάτων καὶ πάσης χειρονομίας τε καὶ ἀκολουθίας, συντεθειμένης εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἀναδειχθέντων διδασκάλων τε καὶ ποιητῶν παλαιῶν τε καὶ νέων». Μετὰ ἑπτὰ ἄγραφα φύλλα ὑπάρχει εἰκών τις κεχρωματισμένη τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ εἶτα τὸ «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ, ποιηθέντος ὑπὸ διαφόρων ἀρχαίων διδασκάλων παλαιῶν τε καὶ νέων», τουτέστι Μανουὴλ Χρυσάφη, Χρυσάφη τοῦ νέου, Ἰωάννου Κουκουζέλη, Παναρέτου, Ἰωάννου Κλαδᾶ, Γεωργίου Κοντοπετρῆ, Ἀρκαδίου μοναχοῦ, Ξένου Κορώνη, Ἀγάθωνος, Γεωργίου Σγουροπούλου, Ἀμπελοκηπιώτου, Χαλιβούρη, Δημητρίου Δοκειανοῦ, Ἀγαλλιανοῦ, Ἀθανασίου μοναχοῦ, Στυλιανοῦ ἱερέως, Γεωργίου Μοσχιανοῦ, Ξηροῦ, Δούκα Λαοσυνάκτου, Μιχαὴλ Φωκαέως, Κουκουμᾶ, Μάρκου Εὐγενικοῦ, Γενναδίου τοῦ ἐξ Ἀγχιάλου, Γαβριὴλ Ξανθοπούλου, Χριστοφόρου Μυστάκωνος, Γερμανοῦ Νέων Πατρῶν, Ἰωβάσκου μαθητοῦ αὐτοῦ, Μελχισεδὲκ ἐπισκόπου Ῥαιδεστοῦ, Μπαλασίου ἱερέως καὶ ἑτέρων. Πρὸς τῷ τέλει τοῦ κώδικος ἐν ὀγδοήκοντα καὶ πλέον φύλλοις ὑπάρ-

χει τὸ «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν ἁπάντων ποιημάτων τοῦ μουσικωτάτου κὺρ Πέτρου τοῦ Κωνσταντινουπολίτου, ὅστις τουρκιστὶ ὀνομάζεται Μπερεκέτης». Ἐν τῷ 284-ῳ φύλλῳ γέγραπται τοῦτο· «Εἴληφε τέλος ἡ παροῦσα ἀσματομεληρρυτόφθογγος βίβλος, διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς, καὶ ἐλαχίστου, καὶ ἀμαθοῦς ἁμαρτωλοῦ τε ὑπὲρ πάντας Σεραφεῖμ: δῆθεν καὶ ψάλτου τῆς Μεγίστης Λαύρας ἐν ἔτη 1771 μηνὶ ὀκτομβρίου 8» κτλ. Ἐν τῇ κάτω ᾤᾳ τοῦ 6-ου φύλλου· «Καὶ τόδε πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἰγνατίου ἱεροδιακόνου ἐκ τῆς νήσου Σάμου· ἔχει ἡ ἀγορὰ γρόσια 90. ἔκαμα ἀρχὴ κατὰ τὸ ͵αψοζῳ ἰανουαρίου θη». Καὶ πάλιν· «Ἤδη δὲ ἠγοράσθη παρὰ Γαβριὴλ Ἁγιοταφίτου μον(α)χ(οῦ) καὶ Πρεβεταίου ἐν ἔτει ͵αωιε' κατὰ δεκέμβριον».

404. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιϛ' ἑκατονταετηρίδος, μήκους 0,314, πλ. 0,212. Συνίσταται ἐκ 4 προσθέτων φύλλων καὶ 139 φύλλων ἠριθμημένων. Ἐν τοῖς προσθέτοις ὑπάρχουσί τινα σημειώματα, τεμάχη καὶ γνῶμαι διαφόρων συγγραφέων, καὶ ἓν ἀπόσπασμα «Ἀπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τοῦ μοναχοῦ Ἐπιφανίου, περὶ τοῦ πῶς καὶ τίνι τρόπῳ ἐχωρίσθησαν ἀφ' ἡμῶν οἱ Λατῖνοι καὶ ἐξεβλήθησαν ἀπὸ τῶν πρωτείων αὐτῶν καὶ τῶν διπτύχων». Ἀρχ. «Ἦν ὁ ἐν τῇ ἑβδόμῃ συνόδῳ» κτλ. [1]. Μετὰ τοῦτο τὸ κείμενον ὑπογραφὴ τοιαύτη· «† Σωφρόνιος ἐλέῳ Θεοῦ πατριάρχης τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ. ἀνάθαμα τοὺς ἐρετοικοὺς ὅλλους».

1. «Νικολάου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Μεθώνης λόγος περὶ ἀζύμων». Ἀρχ. «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην» κτλ., φ. 1α. Ἐξέδωκε τὸν λόγον τοῦτον ὁ ῥῶσσος ἐπίσκοπος Ἀρσένιος, Два неизданныя произведенія Николая епископа Мееонскаго. Новгородъ 1897, σ. 51-115.

2. «Τοῦ ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Λέοντος ἀρχιεπισκόπου Ῥωσίας πρὸς Λατίνους, καὶ τὰ περὶ αὐτοὺς κατὰ πίστιν ὁμότροπα ἔθνη· λόγος περὶ τῶν ἀζύμων καὶ λοιπῶν κεφαλαίων διαφόρων». Ἀρχ. «Ἄνδρες Ῥωμαῖοι ἀκούσατε», φ. 9β. А. Павловъ, Кри-

[1] Ὅρα Hergenröther, Monumenta graeca ad Photium ejusque historiam pertinentia. Ratisbonae 1869, σ. 154 κε.

тическіе опыты по исторіи древнѣйшей греко-русской полемики противъ латинянъ. Ἐν Πετρουπόλει 1878, σ. 115-132.

3. «Νικολάου ἐπισκόπου Ἀνδίδων λόγος κατὰ τῶν ἄζυμα προσφερόντων ἐν τῇ θείᾳ ἱερουργίᾳ». Ἀρχ. «Θείας ἀγάπης ἑπόμενοι ἐντολῇ» κτλ., φ. 14β.

4. «Ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνου, ὅτι τῇ τρισκαιδεκάτῃ τῆς σελήνης πρὸ μιᾶς τοῦ Πάσχα τὸ μυστικὸν τοῦ Κυρίου γέγονε δεῖπνον, καὶ ὡς οὐ τὸν ἀμνὸν τότε μετὰ τῶν μαθητῶν ἔφαγεν ὁ Χριστός». Ἀρχ. «Ἐζήτηται περὶ τοῦ δείπνου τοῦ μυστικοῦ», φ. 20α.

5. «Νικήτα μονάζοντος καὶ πρεσβυτέρου μονῆς τῶν Στουδίων, τοῦ Στηθάτου, Ῥωμαίοις περὶ ἀζύμων καὶ Σαββάτων νηστείας καὶ γάμων ἱερέων». Ἀρχ. «Καλὸν ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη», φ. 24α. Ἀ. Δημητρακοπούλου Ἐκκλησ. βιβλιοθήκη, τ. Ι, σ. 18-36.

6. «Τὰ τῶν Φραγγῶν παρατηρήματα καὶ σχίσματα». Ἀρχ. «Καὶ ἃ μὲν ἰουδαΐζοντες οἱ Ῥωμαῖοι» κτλ., φ. 29β.

7. «Ἀπαρίθμησις αἰτιῶν, δι' ἃς ἀπείρηται ἡ τοῦ πάπα Ῥώμης ἀναφορά, ἐκλεγεῖσαι ἀπό τε τῶν ἐπιστολῶν τοῦ κυροῦ Μιχαὴλ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Κηρουλάρη, καὶ τοῦ μακαριωτάτου Πέτρου Ἀντιοχείας, καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν». Ἀρχ. «Μέχρι μὲν Σεργίου τοῦ εὐσεβοῦς πατριάρχου» κτλ., φ. 30α.

8. «Τοῦ μητροπολίτου Νικαίας κυροῦ Εὐστρατίου λόγος πρῶτος πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται, κατασκευάζων ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς διὰ τοῦ υἱοῦ μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται». Ἀρχ. «Οὐ πρὸς ἔριν ὁ λόγος», φ. 35α κέ. Εἶτα οἱ λοιποὶ τέσσαρες λόγοι (β'-ε') τοῦ αὐτοῦ Εὐστρατίου (φ. 40β-70β), ὧν δύο μόνοι ὑπάρχουσιν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Δημητρακοπούλου, τ. Ι, σ. 47-99.

9. «Ἔτι καὶ οὗτος ὁ λόγος εἶναι τοῦ αὐτοῦ Εὐστρατίου Νικαίας, περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως· ἔστι δὲ πάνυ δεινότατος». Ἀρχ. «Τοῖς φιλολόγοις βασιλεῦσι» κτλ., φ. 71α.

10. «Διάλεξις τοῦ μακαριωτάτου μοναχοῦ κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Φουρνῆ καὶ πρώτου τοῦ Γάνου ὄρους μετὰ τοῦ Μεδιολάνων ἐπι-

σκόπου Πέτρου, περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως, ἐνώπιον γενομένη τοῦ βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ καὶ πάσης τῆς συνόδου καὶ τῆς συγκλήτου. Τὸ ὅλον τοῦτο χωρίον τοῦ ἐπισκόπου Πέτρου Λατίνου». Ἀρχ. «Ἄκουσον καὶ νόησον» κτλ., φ. 81α. Migne, Patrol. graec. τ. 127, σ. 911.

11. «Τοῦ μακαριωτάτου μοναχοῦ κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Φουρνῆ ἀντιρρητικὴ πρὸς ταῦτα ἀπολογία, καὶ ὅτι οὐκ ἐκπορεύεται ἐκ τοῦ υἱοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον». Ἀρχ. «Γράψας ἅπερ ἐβούλου» κτλ. φ. 84β. Ἀ. Δημητρακοπούλου Ἐκκλησ. βιβλιοθήκη, τ. I, σ. 36-47.

12. «Περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως ἄριστα τοῦ Μουζάλωνος, τοῦ καὶ σοφοῦ διδασκάλου». Ἀρχ. «Δέσποτά μου ἅγιε», φ. 89β. Ἕτερον ἀντίγραφον ἐν τῷ 366-ῳ κώδικι τῆς ἐν Μόσχᾳ Συνοδικῆς βιβλιοθήκης· ὅρα Βλαδιμήρου Сист. описаніе рукописей κτλ., σ. 313.

13. «Κεφάλαια μερικὰ Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μεθώνης, περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως». Ἀρχ. «Ἔτι εἰ τὰ κοινὰ ἀνάγκη κατὰ πλειόνων κατηγορεῖσθαι» κτλ., φ. 100β.

14. «Εὐθυμίου μοναχοῦ τοῦ Ζιγαβηνοῦ κεφάλαια ιβʹ, ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς μόνου ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, οὐχὶ δὲ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ». Ἀρχ. «Εἰ ἁπλοῦν μὲν τὸ πνεῦμα», φ. 1 5. Εἶτα τεμάχη τινὰ Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου καὶ Αὐγουστίνου.

15. «Νικήτα ῥήτορος τοῦ Σεΐδου, ὃς ἦν ἐν χρόνοις Ἀλεξίου βασιλέως τοῦ Κομνηνοῦ, ἐφ' οὗ καὶ οἱ Λατῖνοι κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἦλθον, ἐπισκόπους μεθ' ἑαυτῶν ἔχοντες, ὧν εἷς ἦν ὁ Μεδιολάνων ᾀδόμενος ἐπὶ λόγων ἰσχύ. λόγος σχεδιασθεὶς πρὸς Ῥωμαίους καὶ δύο ταῦτα ἀποδεικνύων, ὅτι τε αἰδεσιμώτερα τὰ νέα τῶν παλαιῶν, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς μόνου οὐχὶ δὲ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ, ὡς αὐτοὶ λέγουσιν, ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἐγράφη δὲ ὁ λόγος οὗτος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτε ἐνεδήμει ταύτῃ ὁ ῥηθεὶς ἐπίσκοπος Λατῖνος ἐν ἔτει ͵ςχκʹ». Ἀρχ. «Πολλὰ μὲν ὑμῖν, ὦ ἄνδρες Ῥωμαῖοι» κτλ., φ. 106α. Ὅρα Ἀ. Δημητρακοπούλου Ὀρθοδόξου Ἑλλάδος σ. 14.

16. «Ἔλεγεν ὁ ἀββᾶς Φιλήμων, ὅτι ἄνευ τῆς τελείας ἡσυχίας» κτλ., φ. 124α.

17. Τεμάχιον Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Οἱ περὶ Θεοῦ λόγοι οὐκ ἐκ τῶν κατ' αὐτὸν» κτλ., φ. 124β.

18. Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐκ τοῦ ὕπνου ἐξανιστάμενος», φ. 125α.

19. «Ὕμνος α' τοῦ Θηκαρᾶ εἰς τὸ Μεσονυκτικόν, ἐκλεγεὶς ἀπὸ τὸν Διονύσιον Ἀρεοπαγίτην». Ἀρχ. «Δόξα τῇ ἀπειροτάτῃ καὶ ἀναιτίῳ» κτλ., φ. 125α.

20. Ὕμνος Νικηφόρου τοῦ Βλεμμίδου καὶ αἱ μετὰ τὰς ᾠδὰς εὐχαὶ τοῦ Ὡρολογίου τοῦ Θηκαρᾶ, φ. 126 κέ.

405. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 125, μήκους 0,323, πλ. 0,22. Φύλλα ἄγραφα· 116-120. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 33 (0,24 × 0,154)· ἀντεγράφη ἐν τοῦ 273-ου κώδικος ἔτει 1717-ῳ. Ὅρα φύλλον 115-ον· «† Ἡ παροῦσα βίβλος ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ Γαβριὴλ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου τοῦ ἐκ κώμης Πλησέους, κατὰ τὸ ,αψιζ' ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, ἰουλίου ζ'».

1. «Τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρά τινων ὀρθοδόξων περὶ διαφόρων ὑποθέσεων». Πίναξ αὐτῶν καὶ κείμενον. Ἀρχ. «Ἐρώτησις. Τί ἐστι τὸ σημεῖον τοῦ τελείου χριστιανοῦ» κτλ., φύλ. 1-50α.

2. «Θεοδωρήτου ἐπισκόπου πόλεως Κύρου, ἑνὸς τῶν ἐν Χαλκηδόνι χλ' ἁγίων πατέρων, πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις παρά τινος τῶν ἐξ Αἰγύπτου ἐπισκόπων» ἀποκρίσεις. Πίναξ αὐτῶν καὶ κείμενον, φ. 50β-93α.

3. «Ἐπαπορητικὰ κεφάλαια κατὰ Ἰουδαίων». Ἀρχ. «Εἰ καθολικὸν ἀγαθὸν ὁ νόμος» κτλ., φ. 93β.

4. «Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας θεωρία περὶ τοῦ κατ' εἰκόνα». Ἀρχ. «Οὐ μίαν τινὰ εἰκόνα» κτλ., φ. 95α.

5. «Μυσταγωγίαι περὶ τοῦ τίνων σύμβολα κατὰ τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς θείας συνάξεως καθέστηκε. Κυρίῳ Θεοχαρίστῳ Μάξιμος ταπεινὸς μοναχός». Ἀρχ. «Πῶς σοφώτερος γίνεται» κτλ., φ. 110α.

6. «Κατὰ πόσους τρόπους τὸ κατ' εἰκόνα; Κατὰ ζ'». Ἀρχ.

«Κατὰ τὸ νοερὸν καὶ λογικὸν» κτλ., φ. 12α. Εἶτα «Μαξίμου μοναχοῦ τί ἐστιν ὀργὴ Θεοῦ»; Ἀρχ. «Ὀργὴ Θεοῦ ἐστι κατὰ μίαν» κτλ.

7. «Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα». Ἀρχ. «Τῶν μετὰ τὴν ἄκτιστον καὶ ἄτρεπτον φύσιν» κτλ., φ. 122α.

8. «Περὶ φύσεως ἀνθρώπου λόγος κεφαλαιώδης Νεμεσίου ἐπισκόπου Ἐμμέσης». Ἀρχ. «Τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς» κτλ., φύλ. 124-125. Κείμενον ἀτελές.

406. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 75, μήκ. 0,322, πλ. 0,225. — Φύλλ. 1-28 «Ἔκθεσις πίστεως τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ζητηθεῖσα παρὰ Γερμανῶν ἐν τῷ ,αφογῳ σωτηρίῳ ἔτει, πατριαρχεύοντος τῷ τότε Ἱερεμίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, περιέχουσα οὐ μόνον δογματικὰς πεύσεις καὶ ἀποφάσεις, ἀλλὰ καὶ κανονικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς θείων πατέρων ἱερὰς διατυπώσεις, ἐν ἀκριβείᾳ καὶ πλείστῃ ὅσῃ ἐπιμελείᾳ, εἰς ἐπίγνωσιν αὐτῶν δηλαδή, διὰ μαρτυριῶν Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς Διαθήκης». Ἀρχ. «Προοίμιον φιλόσοφον. Δεξάμενοι τὰ παρὰ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης» κτλ. Εἶτα πάλιν ἕτερα σχετικὰ γράμματα τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου. Acta et scripta theologorum Wirtembergensium, et patriarchae Constantinopolitani D. Hieremiae. Wittebergae 1584, σ. 56 κἑ.

407. Τεῦχος χάρτινον ἐκ σελίδων 264· ἔστι δὲ μήκους 0,32, πλ. 0,22, καὶ ἐγράφη μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1769 καὶ 1783.— Συλλογὴ Ἀθανασίου Καρύδου. Σημειωτέα:—Σελ. 1 Ὁμιλία «εἰς τὸ τοῦ Λαζάρου εὐαγγέλιον». Ἀρχ. «Τέσσαρα αἰνίγματα εὑρίσκονται ἀνάμεσα» κτλ. «Ἐτελειώθη τῇ κ' φευρουαρίου ,αψξθῳ ὑπ᾽ εὐτελοῦς χειρὸς μοναχοῦ Ἀθανασίου». Μετὰ ἓν ἄγραφον φύλλον ὑπάρχει «πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ κεφαλαίων»· εἶτα «Σημειώματα ἐκ λόγων τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου». Καὶ πάλιν μετὰ ἓν ἄγραφον φύλλον ὑπάρχουσιν «Ἀποσημειώσεις εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀνάστασιν» καὶ εἰς ἑτέρας ὑποθέσεις. Κατόπι· «Διδασκαλία περὶ τοῦ ἀκριβοῦς τρόπου τοῦ διδάσκειν τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἐκδοθεῖσα παρὰ Γερασίμου Βλάχου τοῦ Κρητός, ταπεινοῦ

τῶν ἐπιστημῶν διδασκάλου καὶ κήρυκος τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, καὶ καθηγουμένου τοῦ τῆς Παλαιουπόλεως σεβασμίου μοναστηρίου». Ἀρχ. «Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον» κτλ.—«Ἶσον προσφωνήματος, προσφωνηθὲν τῇ μεγάλῃ αὐτοκρατορίσσῃ Αἰκατερίνῃ β' πασῶν τῶν Ῥουσσιῶν παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυρίου Εὐγενίου τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀρχιερατείας του, κατὰ τὴν α' ὀκτ. ‚αψος'». Ἀρχ. «Καὶ τί δύναμαι πρὸς εὐχαριστίαν» κτλ.—Ὁμιλία ἀνεπίγραφος, ἧς ἡ ἀρχή· «Μὲ τοιούτους λόγους πλήρεις μιᾶς εὐσεβοῦς σταθερότητος» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς· «Αὔτη ἡ ὁμιλία ἐξεφωνήθη παρὰ τοῦ Ἰησουΐτου Ἀντωνίου Βιεΐρα ἐν τῇ χώρᾳ Μπρεζιλίᾳ ἔν τινι ναῷ τῆς πόλεως Μπαΐας, ὅταν οἱ Ὁλανδέζοι ἐπέδραμον κατὰ τῆς Μπρεζιλίας· ἥτις μετεγλωττίσθη ἀπὸ τῆς φραντζέζικης διαλέκτου εἰς τὴν ἡμετέραν ταύτην πατὰ τοῦ θεοσεβεστάτου αὐθέντου πρώην ἡγεμόνος Οὐγγροβλαχίας κυρίου κυρίου Νικολάου Καρατζᾶ βοεβοοα».—Δύο κεφάλαια περὶ γαστριμαργίας.—Σημείωμα Ἀθανασίου Καρύδου, ἔχον αὐτολεξεὶ οὕτως· «Ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ ‚αψογ' μηνὶ ἰαννουαρίῳ λ' κεχειροτόνημαι ἱεροδιάκονος ὑπὸ τοῦ ἁγίου Κιτιαίων [sic] κυρίου Μακαρίου ἡμέρα ε̄ ἐν χορίῳ [sic] καλουμένῳ Σκαρίνου, τῇ δὲ Κυριακῇ τῶν Βαΐων μαρτίῳ κδ' ἐν τῷ ἰδίῳ ἔτει ἐσφράγισμαι παρ' αὐτοῦ καὶ τῇ τελείᾳ τῆς ἱερωσύνης τῶν πρεσβυτέρων σφραγῖδι. Ἐγὼ ταπεινὸς ἱερομόναχος Ἀθανάσιος Καρύδης». Καὶ πάλιν ἕτερον· «Ἐν δὲ τῷ ‚αψπγῳ ἔτει τῆς σωτηρίας ἐν τῇ Βασιλευούσῃ τῶν πόλεων ἐχειροτονήθην ὑπὸ χειρὸς τοῦ ἁγίου Νικομηδείας κυρίου Γερασίμου καὶ τοῦ πρώην Θαυμακοῦ κὺρ Εὐγενίου, πρώην Μογλενῶν κὺρ Γεδεών, μητροπολίτης Λιβύης, κατὰ τὴν α' ἀπριλλίου, ἡμέρα Σαββάτου, καθ' ἣν καὶ ἡ ἑορτὴ συνέπεσε τοῦ Ἀκαθίστου. Ὁ Λιβύης Ἀθανάσιος».

408. Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως αὐτόγραφοι διδαχαί. Εἰς φ. 4β «Δεκεμβρίου κδ' ‚αφϟηῳ [=1598] τὴν διδαχὴν ταύτην πεποίηκεν ἐν τῇ Κρήτῃ εἰς τὴν ἁγίαν Αἰκατερίνην». — Φύλ. 44α «1598 εἰς Καλλίπολιν» λόγος εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.—Φύλ. 55α «Κυριακῇ β' τῶν Νηστειῶν». Ἀρχ. «Ἀνίσως καὶ ἕνας ἄνθρωπος περιπατῶντας» κτλ. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 86, μήκ. 0,322, πλ. 0,225.

409. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 15+200, μήκ. 0,322, πλ. 0,205. Ἐγράφη ἔτει 1694-ῳ.—Ἐπιγραφή· «Πατερικὸν περιέχον τοὺς βίους τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν ταῖς Πεστζέρσκη λαμψάντων, διῃρημένον εἰς τρία μέρη· συντεθὲν παρὰ τριῶν ἁγίων Πετζερσκιωτῶν, Νέστωρος [sic] τοῦ ἱστορικοῦ τῶν Ῥώσων, Σίμωνος ἐπισκόπου Βλαδημηρίας καὶ Σουζδαλίου, καὶ Πολυκάρπου ἀρχιμανδρίτου Πετζέρσκη, διὰ δὲ προσταγῆς καὶ εὐλογίας τοῦ πανοσιωτάτου ἐν Χριστῷ αὐθεντὸς καὶ πατρὸς Ἰννοκεντίου τοῦ Γιζιέλα, ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιμανδρίτου τῆς θείας μεγάλης καὶ θαυματουργοῦ λαύρας Κιοβοπετζέρσκας· ὅπερ προετυπώθη μὲν καὶ ἐδιορθώθη ἐν τῇ αὐτῇ λαύρᾳ τῆς Πεστζέρας τῆς Κιοβίας, σταυροπηγίου οὔσῃ τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ οἰκουμενικοῦ, κατὰ τὸ 7169ον ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτος, χιλιοστὸν δὲ ἑξακοσιοστὸν ἑξηκοστὸν πρῶτον τῆς Χριστοῦ γεννήσεως· τανῦν δὲ θείᾳ προμυθείᾳ [sic] διὰ προσταγῆς τοῦ πανοσιωτάτου σοφωτάτου τε καὶ λογιωτάτου ἁγίου ἀρχιμανδρίτου τοῦ ζωοδόχου δεσποτικοῦ τοῦ Χριστοῦ Τάφου, κ(υρίο)υ Χρ(υσάνθου), μετεφράσθη ἀπὸ τῆς σλαβανικῆς γλώττης τῶν Ῥώσσων εἰς ἡμετέραν ἁπλὴν τῶν Ἑλλήνων διάλεκτον παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐν μοναχοῖς καὶ διακόνοις ἐλαχίστου Κοσμᾶ τοῦ Ἁγιορίτου, ἐκ μονῆς τῶν Ἰβήρων, τοῦ ἀπὸ Θράκης, ἐν τῇ λαμπρᾷ καὶ βασιλευούσῃ μεγαλουπόλει Μοσκβᾷ, ἀναλώμασι καὶ δαπάνῃ τοῦ διαληφθέντος ἁγίου ἀρχιμανδρίτου, ἱεροδιακονοῦντός μου ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ ἡμῶν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ, κατὰ τὸ χιλιοστὸν ἑξακοσιοστὸν ἐννενηκοστὸν τέταρτον σωτήριον ἔτος, κατὰ μῆνα δεκέμβριον».

410. Τεμάχιον παλαιοῦ τινος βομβυκίνου κώδικος ἐκ φύλλων 35, μήκ. 0,325, πλ. 0,25. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 39 (0,275×0,19). Ἐγράφη περὶ τὸ μέσον ἢ περὶ τὸ τέλος τῆς διηρίτης καὶ δεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Τεμάχιον νομοκάνονος, διῃρημένου εἰς κεφάλαια ἠριθμημένα.

1. «Τοῦ Νικαίας». Ἀρχ. «Ὑψώθη τὸ πρόσλημμα ἀπ' αὐτῆς τῆς προσλήψεως, ὁπηνίκα δὴ προσελήφθη παρὰ τοῦ κτίσαντος» κτλ., φ. 1α.

2. «ΞΕ'. Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἑπτὰ συνόδων, ποῦ καὶ πότε καὶ κατὰ τίνων ἑκάστη αὐτῶν συνήχθη». Ἀρχ. «Χρὴ γινώσκειν πάντα χριστιανὸν» κτλ., φ. 1α.

3. «Ξς'. Ἔτι περὶ ἁπασῶν συνόδων καὶ κατὰ χρόνον τάξεως αὐτῶν». Ἀρχ. «Ἰστέον ὅτι ἡ ἔκθεσις τῶν συνόδων οὐ γέγονε κατὰ τὴν τάξιν» κτλ., φ. 3α.

4. «ΞΖ'. Συνοδικὸν ἐν ἐπιτομῇ ἁπάσας τὰς ἀπὸ τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων γεγονυίας ὀρθοδόξους καὶ αἱρετικὰς περιέχον συνόδους μέχρι τῆς ὀγδόης οἰκουμενικῆς μεγάλης καὶ ἁγίας ὄντως συνόδου». Ἀρχ. «Πρώτη σύνοδος θεία καὶ ἱερὰ συναθροισθεῖσα ἐν Ἱεροσολύμοις» κτλ., φ. 5α. Κείμενον οὐνιατικὸν καὶ κεκολοβωμένον, ἐν ᾧ ὁ πάπας Νικόλαος ὁ πρῶτος ὀνομάζεται ἅγιος. Fabricii-Harles, Bibliotheca graeca, τ. XI, σ. 360 κέ.

5. Νόμοι ἀκέφαλοι. Ἀρχ. «Ὁ βιαζόμενος κόρην καὶ φθείρων αὐτὴν ῥινοκοπείσθω, διδοὺς αὐτῇ καὶ τὸ τρίτον τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ» κτλ., φ. 14α.

6. «Νόμος Κορνηλ(ίου) περὶ φονευτῶν ἢ φαρμακῶν καὶ τῶν μαθηματικῶν καὶ τῶν ὁμοίων». Ἀρχ. «Τῷ περὶ ἀνδροφόνων νόμῳ» κτλ., φ. 14α.

7. «Νόμος Κορνηλ(ίου) περὶ πλαστῶν καὶ συγκλητικῶν θεσπισμάτων». Ἀρχ. «Ὁ ποιήσας ἐκμαρτύρια πλαστὰ» κτλ., φ. 14β.

8. «Νόμος Ἰουλίου, κινούμενος κατὰ ἀρχόντων, ἢ δικαστῶν, ἢ συνέδρων ἐν δίκῃ κεκλοφότων». Ἀρχ. «Ἡ διάταξις κελεύει τοὺς ἄρχοντας» κτλ., φ. 14β.

9. «Νόμος Ἰουλίου κατὰ νοσφιζομένων καὶ περὶ ἱεροσύλων καὶ τῶν χρήματα δημόσια κεκλοφότων». Ἀρχ. «Ἡ ποινὴ τοῦ σπεκουλάτου» κτλ., φ. 14β. Εἶτα ἕτεροι ποικίλοι νόμοι.

10. «ϞΓ'. Περὶ τῶν ιβ' βασιλικῶν βιβλίων». Ἀρχ. «Ὁ δὲ μακαρίτης βασιλεὺς κὺρ Λέων» κτλ., φ. 17β. Κείμενον κεκολοβωμένον.

11. Κείμενον κεκολοβωμένον, οὗ ἡ ἀρχή· « - - παρέχηται εἰς τὸ μοναστήριον παρὰ τῶν συγχωριτῶν, τὸ δὲ κτῆμα μένει παρ'

αὐτοῖς . . . . . ἡ δὲ νεαρὰ τοῦ παλαιοῦ πορφυρογεννήτου κυροῦ Κωνσταντίνου ἐξεφωνήθη καὶ περὶ ἄλλων» κτλ., φ. 18α.

12. «ϞΔʹ. Περὶ δικαιοσύνης νόμου, καὶ περὶ ῥημάτων σημασίας, καὶ περὶ διαφόρων κανόνων, καὶ περὶ δεήσεων βασιλικῶν προσφερομένων». Ἀρχ. «Νόμος ἐστὶ τέχνη τοῦ καλοῦ» κτλ., φ. 18α.

13. «ϞΕʹ. Ἰστέον ὅτι ὁ Δούκας ὁ βασιλεὺς λύσιν ἐποίησε πρὸς ἀναφορὰν» κτλ., φ. 19α.

14. «Ϟϛʹ. Ἑτέρα νεαρὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ βασιλέως», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπεὶ οἱ μέλλοντες ὑποσχεῖν ὅρκον» κτλ., φ. 19α.

15. «ϞΖʹ. Μιχαὴλ τοῦ σοφωτάτου καὶ προέδρου τῶν φιλοσόφων, τοῦ Ψελλοῦ, σύνοψις ἐν ἐπιτόμῳ τῶν νομικῶν κεφαλαίων». Ἀρχ. «Πολὺ καὶ δυσθεώρητον τὸ μάθημα τοῦ νόμου», φ. 20-28. Κείμενον ἔμμετρον.

16. «ΟΔʹ. Ἐκ τῶν μετὰ τὸν κώδικα θείων νεαρῶν διατάξεων τοῦ τῆς θείας λήξεως Ἰουστινιανοῦ τοῦ εὐσεβεστάτου διάφοροι διατάξεις, συνᾴδουσαι ἐξαιρέτως τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς κανόσι» κτλ., φ. 29-35. Τέλος· «ἄρχοντος τοῦ ἀμελήσαντος ἐκδικῆσαι τὰ αὐτὰ πράγματα, τῆς ζώνης ἀφαιρουμένου καὶ πρόστιμον πέντε χρυσίου - - - ».

411. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιηʹ ἑκατοντ., οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ἐκ τῶν συμμίκτων τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων Χρυσάνθου». Σύγκειται ἐκ σελίδων ἠριθμημένων 492· ἀλλὰ πρὸ τούτων προσετέθη ἓν τετράδιον μικροῦ σχήματος, ἐν ᾧ περιέχεται ἐπιστολή τις τῶν Ῥώσων, τῶν ὑπὸ τὸν κράλην τῆς Λεχίας, τῶν οἰκούντων ἐν τῇ μονῇ Προκόβου, «πρὸς τὸν πανιερώτατον ἀρχιερέα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τὸν ποιμαίνοντα τὸ εὐσεβὲς ποίμνιον ἁπάσης τῆς Μολδοβλαχίας καὶ ἄλλων μερῶν, τὸν τιμιώτατον μητροπολίτην κύριον κύριον Ἀντώνιον». Ἐγράφη ἔτει 1730-ῷ. Ἀρχ. «Τῆς χριστιανικῆς ἀληθοῦς πίστεως» κτλ. Μετὰ δὲ τὸ γράμμα τοῦτο ὑπάρχει τις «Ὀρθόδοξος ὁμολογία», διῃρημένη εἰς §§ ιϛʹ. Ἀρχ. «Αʹ. Πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν τὴν τρισυπόστατον θεότητα» κτλ. Ἐν ταῖς ἠριθμημέναις σελίσιν ὑπάρχουσι τὰ ἐφεξῆς κείμενα.

1. Μελετίου Φιλαδελφείας ἐπιστολὴ ἐκ Βενετίας πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην Καλλίνικον (2 σεπτ. 1699) περί τινων ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων καὶ περὶ τοῦ Λαυρεντίου Σωρέντζου, ἐρχομένου ἐκ προσώπου τῆς Ἑνετικῆς ἀριστοκρατείας πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει πατριαρχικὴν αὐλήν, σελ. 1.

2. Μελετίου Φιλαδελφείας ἐγκύκλιος συστατικὴ ἐπιστολὴ περὶ τοῦ ἱεροκήρυκος Ἰωάννου Στάη (16 ἰουλίου 1697). Ἀρχ. «Ὀφείλοντες ἡμεῖς διὰ τῆς χάριτος» κτλ., σ. 3.

3. [Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως] ἐγκύκλιον γράμμα πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἄσπρῃ Θαλάσσῃ [= Μεσογείῳ] ὀρθοδόξους χριστιανούς· δι' οὗ ἀκυροῦται τὸ ὑπὲρ Ἰωάννου τοῦ Στάη συστατήριον γράμμα τοῦ Φιλαδελφείας μητροπολίτου Μελετίου. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ἐδηλοποιήθη ἡμῖν» κτλ., σ. 5.

4. Ἀνώνυμος καὶ ἀχρονολόγητος ὁμολογία πίστεως μητροπολίτου τινὸς Φιλαδελφείας. Ἀρχ. «Θεὸς ἡγείσθω παντὸς ἔργου καὶ λόγου», σ. 7.

5. Πατριάρχου τινὸς Κωνσταντινουπόλεως ἀνώνυμον γράμμα (1653) πρὸς τοὺς ἐν Βενετίᾳ ὀρθοδόξους, δι' οὗ ἐπικυροῦται προγενέστερον γράμμα τοῦ πατριάρχου Παρθενίου. Ἀρχ. «Φύσει τὸ ὄντως καλὸν» κτλ., σ. 11.

6. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων «καθαίρεσις γεγονυῖα κατὰ τοῦ ψευδο-Ἀντιοχείας Σεραφεὶμ καὶ ἑτεροδόξου». Συνετάχθη ἐν Σμύρνῃ μηνὶ φεβρ. τοῦ 1725-ου ἔτους. Ἀρχ. «Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον» κτλ., σ. 14. — Μεταξὺ τῶν σελίδων 18 καὶ 19 προσετέθη τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς Κωνσταντίνου βοεβόδα πρὸς τὸν Χρύσανθον, ἥτις ἀφορᾷ πρὸς τὸ ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Κωνσταντίνου συγγραφὲν ὑπομνημάτιον περὶ τοῦ Νομικοῦ Πάσχα.

7. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα ἐπικυρωτικὸν τῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ μεγάλου κομίσσου Γεωργίου Καστοριώτου ἀφιερωμάτων, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς συντηρήσεως δύο διδασκάλων ἐν Καστορίᾳ, σ. 21. Ἐγράφη μηνὶ δεκεμβρίῳ τοῦ 1715-ου ἔτους. Ἀνάλεκτα ἱεροσολυμ. σταχυολογίας, τ. II, σ. 323-326.

8. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ ἐξ Ἀδριανουπόλεως (5

δεκ. 1715) πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ ῥουφετίου τῶν γουναράδων, σχετικὴ πρὸς τὴν ἐν Καστορίᾳ σχολήν, σ. 22. Ἀνάλεκτα ἱεροσ. σταχυολογίας, τ. II, σ. 327.

9. Πρᾶξις τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, δοθεῖσα τῷ χειροτονηθέντι μητροπολίτῃ Πάφου Νεκταρίῳ. Ἀρχ. «Τὰ μεγάλα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων» κτλ., σ. 22. Οὗτος ὁ Νεκτάριος ἐξελέγη ἐν Λευκωσίᾳ, ἐν τῷ ναῷ Θεοτόκου τῆς Φανερωμένης, ἰνδικτιῶνι ιε', τῇ 28-ῃ δεκεμβρίου, εἰς διαδοχὴν Μελετίου τοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς Πάφου παραίτησιν δόντος. Ἐν τῇ πράξει ταύτῃ ὁ Κύπρου ἀρχιεπίσκοπος λέγει· «συνεδριάζοντος ἡμῖν καὶ τοῦ μακαριωτάτου πρὸ ἡμῶν κυρίου κὺρ Νικηφόρου, συμψηφίων γενομένων (= τῷ Νεκταρίῳ) καὶ ἄλλοτε πρότερον καὶ τῶν πανιερωτάτων μητροπολιτῶν, τοῦ τε Κυρηνείας κὺρ Λεοντίου, τοῦ Ἀμαθοῦντος καὶ Νεμεσοῦ κὺρ Βαρνάβα, τοῦ τε παραιτησαμένου κὺρ Λεοντίου πρώην Πάφου».

10. Ἀχρονολόγητος πρᾶξις ἀρχιεπισκόπου τινὸς τῆς Κρήτης, δοθεῖσα τῷ χειροτονηθέντι ἐπισκόπῳ Κυδωνίας Ἀρσενίῳ, εἰς διαδοχὴν τοῦ παραίτησιν δόντος Γενναδίου. Ἀρχ. «Ἐν τοῖς τῶν χριστιανῶν μυστηρίοις» κτλ., σ. 26.

11. Ἀχρονολόγητος πρᾶξις οἰκουμενικοῦ τινος πατριάρχου, δοθεῖσα τῷ ἀπὸ πρωτοσυγκέλλου Μυτιλήνης προαχθέντος εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Παροναξίας Ἰωάσαφ, ἐπὶ διαδοχῇ τοῦ κοιμηθέντος ἐν εἰρήνῃ Νεοφύτου. Ἀρχ. «Ἀναγκαῖον κυρίως ἐστὶ» κτλ., σ. 28. Παρόντες ἀρχιερεῖς· Βαρθολομαῖος Ἡρακλείας, Μελέτιος Νικομηδείας, Σωφρόνιος Νικαίας, Ἰωάσαφ Ἀμασείας, Καλλίνικος Προύσης, Ἰάκωβος Ἀθηνῶν, Γρηγόριος Μυτιλήνης, Μακάριος Μεθύμνης, Κυπριανὸς Νεοκαισαρείας, Γρηγόριος Χίου, Μακάριος Δέρκων, Καλλίνικος Κρήτης, Ἀρσένιος Σηλυβρίας, Μητροφάνης Προκοννήσου.

12. Πρᾶξις ἀνώνυμος καὶ ἀχρονολόγητος, δεδομένη ἀνωνύμῳ τινὶ χειροτονηθέντι ἐπισκόπῳ Αἰγίνης εἰς διαδοχὴν τοῦ καθαιρεθέντος Δαμασκηνοῦ. Ἀρχ. «Πολλὰ τὰ μέσα» κτλ., σ. 31.

13. Ἱερεμίου β' Κωνσταντινουπόλεως πρᾶξις διὰ τὸν εἰς δια-

δοχὴν τοῦ παραιτησαμένου Ὀνησιφόρου χειροτονηθέντος μητροπολίτου Κιέβου Χαλιτζίου καὶ πάσης Ῥωσίας Μιχαὴλ (1589). Ἀρχ. «Τριὰς ἡ ὑπεράπειρος», σ. 32. Ἀνάλεκτα ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας, τ. ΙΥ, σ. 81-83.

14. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων πρᾶξις ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τοῦ Χρυσάνθου εἰς μητροπολίτην Καισαρείας Παλαιστίνης. Ἀρχ. «Τὴν ἐπίγειον καὶ καθ' ἡμᾶς ταύτην ἱεραρχίαν» κτλ., σ. 34. Παρόντες ἀρχιερεῖς· Ἰωάσαφ Πτολεμαΐδος, Νεόφυτος Λύδδης, Φώτιος Φιλαδελφείας.

15. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων πρᾶξις ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τοῦ Κοσμᾶ εἰς ἀρχιεπίσκοπον Σιναίου, ἐπὶ διαδοχῇ τοῦ παραίτησιν δόντος Ἰωαννικίου (1702). Ἀρχ. «Οὐδὲν οὕτως ἀναγκαιότερον» κτλ., σ. 36.

16. Γαβριὴλ γ' Κωνσταντινουπόλεως πρᾶξις ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ Μαξίμου τινὸς εἰς μητροπολίτην Ἱεραπόλεως (1702). Ἀρχ. «Ἀναγκαῖον ὁμολογουμένως» κτλ., σ. 39.

17. Ὑπόμνημα τῆς ἐκλογῆς Νεκταρίου τοῦ Σιναΐτου εἰς πατριάρχην Ἱεροσολύμων (25 ἰαν. 1661). Ἀρχ. «Ἐπειδὴ διὰ τὸ μεταστῆναι τῶν τῇδε τὸν ἐν μακαρίᾳ τῇ μνήμῃ ποτὲ πατριάρχην Ἱεροσολύμων κὺρ Παΐσιον» κτλ., σ. 40. Ἀνάλεκτα ἱεροσολ. σταχυολογίας, τ. ΙΙ, σ. 273.

18. «Γράμμα εἰδήσεως περὶ τῆς χειροτονίας τοῦ Ἱεροσολύμων κὺρ Νεκταρίου» πρὸς τοὺς ἐν Ἱεροσολύμοις Ἁγιοταφίτας (1661). Ἀρχ. «Ἱερώτατοι μητροπολῖται», σ. 42. Ἀνάλεκτα ἱεροσολυμ. σταχυολογίας, τ. ΙΙ, σ. 275.

19. Πρᾶξις δοθεῖσα τῷ χειροτονηθέντι πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων Νεκταρίῳ (6 ἀπριλίου 1661). Ἀρχ. «Νόμῳ φύσεως τῶν τῇδε μεταστάντος» κτλ., σ. 44. Ἀνάλεκτα ἱεροσολ. σταχ., τ. ΙΙ, σ. 278.

20. «Πρᾶξις διδομένη πρὸς ἐπίσκοπον», σ. 46.

21. «Ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα παρ' ἡμῶν» [= Χρυσάνθου] ἐκ Σμύρνης (φεβρ. 1725) πρὸς τὸν Οὐγκροβλαχίας ἡγεμόνα Νικόλαον Μαυροκορδᾶτον. Ἀρχ. «Ἔκλαμπρον γράμμα» κτλ., σ. 47.

22. Τύπος γράμματος ἀθῳοῦντος ἀργόν τινα ἱερέα. Ἀρχ. «Ἡ εὐσυμπαθὴς τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας εὐθυδικία», σ. 51.

23. Δύο τύποι ἀθῳωτικῶν γραμμάτων, σ. 55.

24. Γράμμα πατριαρχικὸν καὶ συγχωρητικὸν (1676) πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Φιλιππουπόλεως ὀρθοδόξους, σ. 56.

25. «Ἀθῴωσις τοῦ Κύπρου». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ προστάτης ὑμῶν» κτλ., σ. 57.

26. Γράμματα καθαιρέσεων ἀνωνύμων τινῶν ἀρχιερέων, σ. 58-77.

27. «Καθαίρεσις τοῦ [πατριάρχου] Παρθενίου». Ἀρχ. «Καιρὸς ἤδη μετὰ τοῦ προφήτου» κτλ., σ. 77-85.

28. Σεραφεὶμ Κωνσταντινουπόλεως συνοδικὴ «καθαίρεσις τοῦ Ἀντιοχείας» πατριάρχου Κυρίλλου, ἐγγόνου τοῦ πατριάρχου Μεθοδίου. Ἀρχ. «Ἡ ἀκατάσχετος ὁρμὴ» κτλ., σ. 85. Ἀνάλεκτα ἱεροσολ. σταχυολογίας, τ. IV, σ. 76-80.

29. Καθαίρεσις ἀνωνύμου τινὸς Παροναξίας μητροπολίτου. Ἀρχ. «Παρανομία ἄνδρα ἀγρεύουσι», σ. 88.

30. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων συνοδικὴ «καθαίρεσις τοῦ κακῶς χειροτονηθέντος ποτὲ Γάζης λατινόφρονος Παϊσίου Λιγαρείδου» (ἀπριλ. 1671). Ἀρχ. «Ἀνακαθαίρειν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν» κτλ., σ. 90. É. Legrand, Bibliographie hellénique; XVIIe siècle, τ. 4, σ. 58-59.

31. Καθαίρεσις ἀνωνύμου τινὸς ἀρχιερέως. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ καὶ ὁ δεῖνας φαύλως» κτλ., σ. 93.

32. Κυρίλλου δ' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τοὺς ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ ὀρθοδόξους (ἰουν. 1712), δι' οὗ ἀγγέλλεται αὐτοῖς ἡ καθαίρεσις τοῦ ἐν Βενετίᾳ ἑδρεύοντος Φιλαδελφείας μητροπολίτου Μελετίου. Ἀρχ. «Πολλὰ μὲν εἰσὶ καὶ ἄλλα» κτλ., σ. 94-99. Συνυπογεγραμμένοι τῷ πατριάρχῃ· Χρύσανθος Ἱεροσολύμων, Ἀθανάσιος Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ, Παρθένιος Νικομηδείας, Γεννάδιος Νικαίας, Κύριλλος Προύσης, Ἰγνάτιος Θεσσαλονίκης, Καλλίνικος Φιλιππουπόλεως, Παρθένιος Σμύρνης, Νικόδημος Μυτιλήνης, Ἄνθιμος Ἰκονίου, Γεννάδιος Χίου, Νικόδημος Δέρκων. Ὅρα Ἰωάννου Βελλούδου Χρυσόβουλλα καὶ γράμματα τῶν οἰκουμενικῶν πατριαρχῶν, ἀνήκοντα εἰς τοὺς Φιλαδελφείας μητροπολίτας κτλ. Ἐν Βενετίᾳ 1873, σ. 66-78.

*

33. Πατριαρχικὸν γράμμα περὶ τῆς ἐκλογῆς ἀρχιερέως τινός, σελ. 101.

34. Διονυσίου γ' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον περὶ τοῦ ἐν Ἀτταλείᾳ ναοῦ τῶν ἁγίων Θεοδώρων. Ἀρχ. «Ὅσα τῶν πραττομένων» κτλ., σ. 103. Ἀνάλεκτα ἱεροσολ. σταχυολογίας, τ. IV, σ. 64-67.

35. Σιγίλλιον περὶ τοῦ μονυδρίου τῆς Θεοτόκου, τοῦ ἐπικεκλημένου Φωτεινόν, ὅπερ ἔκειτο ἐπὶ νήσου τινός. Ἀρχ. «Τρισί τισι τῶν νόμων δοκεῖ» κτλ., σ. 105.

36. Τύπος σιγιλλίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Οὐ μόνον χρήσιμον» κτλ., σελ. 107.

37. Σιγίλλιον περί τινος ναοῦ ἐν τῷ Χάνδακι τῆς νήσου Κρήτης. Ἀρχ. «Πολλῶν ὄντων τῶν ἐνδόξων ἐγχειρημάτων» κτλ. σ. 108.

38. Ἕτερον περί τινος ἐκκλησίας ἐν Ἀτταλείᾳ. Ἀρχ. «Ἔθος ἀνέκαθέν ἐστι λόγοις» κτλ., σ. 110.

39. «Ἐπιβεβαιωτήριον γράμμα» = Διονυσίου γ' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον περὶ τῆς μονῆς τοῦ Κύκκου. Ἀρχ. «Τῶν ἀγαθῶν ἔργων ἀγαθότερα» κτλ. σ. 112. Ὅρα τὸ βιβλίον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ἡ περιγραφὴ τῆς ἱερᾶς σεβασμίας καὶ βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου - - - τοῦ Κύκκου ἐπιφημιζομένης, κατὰ τὴν νῆσον Κύπρον». Ἑνετίῃσιν 1782, σ. 69-71.

40. Τύπος σιγιλλίου, οὗ ἡ ἀρχή· «Πάντα τὰ κατὰ μέρος», σ. 114.

41. Ἕτερος τύπος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὅσον ἡ τῶν θείων καὶ ἱερῶν μονῶν συντήρησις» κτλ., σ. 116.

42. Σιγίλλιον περὶ τῆς μονῆς τοῦ Σουμελᾶ, δι' οὗ ἐπικυροῦνται ἕτερα τῆς αὐτῆς μονῆς σιγίλλια, ἐκδεδομένα ὑπὸ τῶν οἰκουμενικῶν πατριαρχῶν Παχωμίου α', Ἱερεμίου β', Διονυσίου β', Ἰωάσαφ β', Ματθαίου, Νεοφύτου, Κυρίλλου α' καὶ Διονυσίου, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀλεξανδρείας πατριάρχου Σιλβέστρου. Ἀρχ. «Τῶν ὑπὸ χρόνων πραγμάτων» κτλ., σ. 119.

43. Σιγίλλιον πατριάρχου τινὸς Ἱεροσολύμων περὶ τοῦ εἰς Μαρτζινάνι μοναστηρίου τῶν Ταξιαρχῶν. Ἀρχ. «Μέγιστα ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ δῶρα» κτλ., σ. 121.

44. Σιγίλλιον τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Ἰακώβου περὶ τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου. Ἀρχ. «Οὐκ ἄλλως ἔνεστιν εὐσεβεῖν» κτλ., σελ. 125.

45. Ἕτερον ἐπικυρωτικὸν τοῦ αὐτοῦ σιγιλλίου. Ἀρχ. «Τῶν φαιδρῶν αὐχημάτων» κτλ., σ. 128.

46. Ἕτερον περὶ τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου. Ἀρχ. «Τῶν ὑπὸ χρόνων πραγμάτων φύσει» κτλ., σ. 132.

47. Ἕτερον περὶ τῶν Σιναϊτῶν (1693), οὗ ἡ ἀρχή· «Οὐ δεῖται λόγων ἰσχυρῶν» κτλ., σ. 134.

48. Ἕτερον περὶ τοῦ μοναστηρίου Ῥιμνίκου. Ἀρχ. «Πᾶς φρόνιμος οἰκοδεσπότης» κτλ., σ. 135.

49. Παρθενίου α' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον περὶ τοῦ Ἀλβανιτοχωρίου, τοῦ ἀποσπασθέντος ἐκ τῆς ἐπισκοπῆς Τζερβενοῦ καὶ κηρυχθέντος τόπου πατριαρχικοῦ τε καὶ σταυροπηγιακοῦ, σ. 139.— Τὸ ὅλον σιγίλλιον ἔχει οὕτω· «Παρθένιος ἐλέῳ Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. Πατρικοί τε καὶ συνοδικοὶ κανόνες διατεττόμενοι φαίνονται τὸν κατὰ καιροὺς οἰκουμενικὸν πατριάρχην οὐ μόνον ἐκκλησίας καὶ λοιπὰ ἱερὰ καταγώγια λαμβάνειν τῶν ἑκασταχοῦ μητροπόλεων, ἀρχιεπισκοπῶν τε καὶ ἐπισκοπῶν, καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ διαφεντεύσει τε καὶ δεσποτείᾳ κατατάττειν καὶ ὑποτιθέναι καὶ σταυροπήγια πατριαρχικὰ ἀποκαθιστᾶν ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἄστεα καὶ χώρας συναριθμεῖν ἐν τῇ περιωπῇ τῆς πατριαρχικῆς μεγαλειότητος, καὶ ἀξιοῦν πάσης ἐλευθερίας τε καὶ ἀδουλωσίας τῶν κατὰ τόπους προϊσταμένων καὶ διὰ τῶν πατριαρχικῶν αὐτοῦ γραμμάτων συνιστᾶν αὐτὰ καὶ ἐπιβραβεύειν ὅση δύναμις, καὶ πόρρω ἀποσοβεῖν καὶ ἀποδιώκειν τὸν θελήσοντά ποτε χεῖρα αὐθάδη αἴρειν κατ' αὐτῶν καὶ οἱῳδήτινι τρόπῳ ἀνατρέψαι τὰ ἀποφανθέντα καὶ προψηφισθέντα· τούτου γὰρ γιγνομένου διὰ παντός, ταῦτα ἀμετάπτωτα καὶ ἀδιαλώβητα μένουσιν. Ἐπειδὴ τοίνυν τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ ἁγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας βεβυθισμένης οὔσης καὶ κεκορυφωμένης ἐν ἀπείροις χρέεσι καὶ ἀνυποφόροις, καὶ ὁσημέραι καὶ ἀεννάως προσπαλαιούσης ταῖς αὐτῶν δειναῖς ἀπαιτήσεσιν καὶ

ἐνοχλήσεσι, περὶ ὧν ἡμεῖς οὐδέποτε ἠδυνάμεθα εὑρεῖν εἰρήνην τε καὶ γαλήνην καὶ τρόπον κυβερνήσεως αὐτῶν καὶ ἀπαλλαγῆς, ὡς γνώριμον τοῖς πᾶσι καὶ ἐμφανές, ὁ παντεπόπτης καὶ δημιουργὸς τῶν ὅλων Θεὸς καὶ προνοητὴς πάσης τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὡς τὴν πάλαι Ἱερουσαλήμ, ἠθέλησεν ἀναστηλῶσαι καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τὴν Ἐκκλησίαν αὐτὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ στηρίξαι, οἷς κρίμασιν οἶδεν αὐτός, καὶ ἀπαλλάξαι τοῦ ἐπικειμένου αὐτῇ κινδύνου καὶ τῆς μελλούσης φθορᾶς· καὶ ἔνευσεν εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ εὐσεβεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου καὶ χριστιανικωτάτου αὐθέντου πάσης Μολδοβλαχίας κυρίου κυρίου Ἰωάννου Βασιλείου βοεβόνδα, καὶ ἐκινήθη οἴκοθεν καὶ ἐβοήθησεν αὐτῇ κατὰ τὸ ἐνόν, δείξας χάριν μεγίστην καὶ ἀντίδοσιν ἡμῖν τε καὶ πᾶσι τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς λοιποῖς, τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς, τῇ αὐθεντικῇ αὐτοῦ χορηγίᾳ καὶ δυνάμει· ἀφ' ἧς πέπαυται πᾶσα ἀπαίτησις καὶ ἐνόχλησις τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ τελεία ἐξάλειψις ἐγένετο τῆς ῥιπτομένης συνεχῶς ταῖς ἐπαρχίαις ἁπάσαις, μητροπόλεσι δηλαδή, ἀρχιεπισκοπαῖς τε καὶ ἐπισκοπαῖς, καὶ τῆς λοιπῆς φθοροποιοῦ πατριαρχικῆς ζητείας· καὶ σὺν Θεῷ ἤδη διακείμεθα ἡσύχως τε καὶ κρειττοτέρως τῶν προτέρων ἐπηρεασμῶν, καὶ γαληνιῶμεν μικρῶς, ἰθύνοντες τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἀποστολικῶς τε καὶ κανονικῶς, ὡς ἔξεστι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς διαβιοῦν· καὶ πρὸς τῇ ἀκαταπαύστῳ πρὸς Θεὸν ἱκεσίᾳ καὶ πρεσβείᾳ, ἥπερ ποιοῦμεν ἐν ἑσπέρᾳ καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίᾳ ἐν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις ἁπαξάπαντες ὑπὲρ τῆς μακροζωΐας τοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου αὐθέντου καὶ τῆς ἄκρας ὑγείας καὶ εὐδαιμονίας καὶ τοῦ στηριγμοῦ τοῦ ὑψηλοτάτου αὐτοῦ θρόνου, ἠβουλήθημεν καὶ ἡμεῖς ἐπὶ ἀμοιβῇ τῶν πολλων αὐτοῦ εὐεργεσιῶν καὶ βοηθειῶν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, καὶ χάριτι τὴν τοῦ Ἀλβανιτοχωρίου χώραν, ὡς ὁρᾶται, τὴν κειμένην ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς ἐπισκοπῆς Τζερβενοῦ, πατριαρχικὴν ἀποκαταστῆσαι καὶ τιμῆσαι καὶ ὀνομάσαι αὐτὴν σταυροπηγιακήν, καὶ κατατάξαι ἐν τῇ πατριαρχικῇ ἐξουσίᾳ καὶ ὑποταγῇ, καὶ ἀφαιρῆσαι καὶ ἀποσπᾶσαι τῆς δεσποτείας τοῦ κατὰ τόπον ἐπισκόπου. Ὅθεν

κρίναντες τοῦτο εὔλογόν τε καὶ δίκαιον γενέσθαι, ἀποφαινόμεθα γνώμῃ κοινῇ συνοδικῇ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, καὶ παρακελευόμεθα ἐν πνεύματι ἁγίῳ διὰ τοῦδε τοῦ πατριαρχικοῦ σιγιλλιώδους ἐν μεμβράναις γράμματος, ἵνα ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἡ χώρα αὕτη τοῦ Ἀλβανιτοχωρίου εἴη σταυροπηγιακή, πατριαρχική, ἐλευθέρα, ἀδούλωτος, ἀκαταπάτητος καὶ ὅλως ἀνεπηρέαστος, καὶ μηδενὶ ὑπόκοιτο, εἰ μὴ τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, παρέχουσα αὐτῇ ὑποταγῆς χάριν ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτῆς εἰσοδημάτων τε καὶ δικαιωμάτων ἄσπρα χιλιάδας δύο, μνημονευομένου ἐν αὐτῇ, ὡς εἴθισται, τοῦ ἡμετέρου πατριαρχικοῦ ὀνόματος καὶ τῶν μετέπειτα πατριαρχῶν, ὡς αὐτονόμῳ οὔσῃ καὶ αὐτοδεσπότῳ τοὐντεῦθεν, παυσαμένου τοῦ λοιποῦ τοῦ μνημοσύνου τοῦ ἐπισκόπου, δίκαιον ὅλως μὴ κεκτημένου ἐν αὐτῇ, μὴ τολμῶντος τὸ ἀπὸ τοῦδε εἰσέρχεσθαι τοῦ νῦν ἐπισκόπου Τζερβενοῦ Γαβριήλ, ἢ καὶ τῶν μετ' αὐτόν, ἐν αὐτῇ τῇ πατριαρχικῇ καὶ σταυροπηγιακῇ χώρᾳ, καὶ καταπατεῖν αὐτὴν καὶ ἐξουσιάζειν καὶ ἀρχιερατικόν τι ἐκτελεῖν καὶ ἀργεῖν καὶ ἀφορίζειν τοὺς ἐν αὐτῇ ἱερωμένους καὶ λαϊκούς, καὶ ἀπαιτεῖν παρ' αὐτῶν πολὺ ἢ ὀλίγον ἐκκλησιαστικὸν δικαίωμα, ἐν βάρει ἀργίας ἀσυγγνώστου τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτῶν καὶ παιδείας τῆς προσηκούσης· ὀφειλόντων καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἱερωμένων καὶ λαϊκῶν γινώσκειν τὴν ἡμῶν μετριότητα κύριον καὶ προστάτην αὐτῶν, καὶ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ διδόναι ἐτησίως τὴν ἀνωτέραν ἀποκοπήν, τῆς ὑποταγῆς χάριν, καὶ παρ' αὐτῆς ἀξιοῦσθαι πάσης ἐκκλησιαστικῆς ἐπισκέψεως, μηδενὸς ἄδειαν ἔχοντος ἄλλως πως ποιῆσαι, ἢ τἀναντία διαπράξασθαι, ἐν ἀργίᾳ ἀσυγγνώστῳ καὶ ἀφορισμῷ ἀλύτῳ τῷ παρὰ Θεοῦ παντοκράτορος. Οὕτως ἀπεφηνάμεθα· εἰς διηνεκῆ δὲ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἔνδειξιν πάντων ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν τῆς ἡμῶν μετριότητος γράμμα ἐπιβεβαιωτήριον, καὶ ἐπεδόθη τῇ πατριαρχικῇ καὶ σταυροπηγιακῇ αὐτῇ χώρᾳ τοῦ Ἀλβανιτοχωρίου ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ δευτέρῳ, μηνὶ ἀπριλλίῳ, ἰνδικτιῶνος δεκάτης. † Παρθένιος ἐλέῳ

Θεοῦ κτλ. † Ὁ Λαρίσσης Γρηγόριος. † Ὁ Χαλκηδόνος Παχώμιος. † Ὁ Νικαίας Πορφύριος».

50. Ἱερεμίου γ' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον περιεχομμένον περὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Διμιτζιάνης καὶ Ἀργυροκάστρου, σ. 143.— Τὸ κείμενον αὐτοῦ ἔχει οὕτως· «Ἱερεμίας ἐλέῳ Θεοῦ κέ. Ποιμὴν καὶ ποίμνιον τῶν σχετικῶν ὄντα καὶ συνυπάρχειν ἀνάγκη κέ. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ἡ κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἐπαρχία Διμιτζιάνης καὶ Ἀργυροκάστρου ὑπῆρχεν ἀνέκαθεν ἀρχιεπισκοπὴ μετὰ τῶν πέριξ αὐτῆς χωρίων, τελοῦντος ἐν αὐτῇ κατὰ καιροὺς γνησίου ἀρχιερέως, καθὼς τὸ προσκομισθὲν ἡμῖν ἴσον τῆς πράξεως τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει πατριάρχου γέροντος κὺρ Παρθενίου, δοθείσης τῷ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἀρχιερατεύσαντι ἐν αὐτῇ κὺρ Κυρίλλῳ, δηλοποιεῖ καὶ παρίστησιν· ἔπειτα δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως ἔφθασεν ἑνωθῆναι παραλόγως τῇ ἐπαρχίᾳ Λακεδαιμονίας καὶ ἦν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ κατὰ καιροὺς μητροπολίτου Λακεδαιμονίας μέχρι τοῦ νῦν· διὸ καὶ οἱ ἐν αὐτῇ χριστιανοὶ ἀπαξάπαντες, μὴ φέροντες ἐν στερήσει διάγειν γνησίου ἀρχιερέως, προσέδραμον τῇ ἡμῶν μετριότητι διὰ κοινῆς αὐτῶν ἀναφορᾶς, ζητοῦντες χειροτονηθῆναι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ γνήσιον καὶ νόμιμον ἀρχιεπίσκοπον, συνοδικῶς σκεψαμένη τὰ περὶ τούτου μετὰ τῶν παρευρεθέντων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἱερωτάτων συναδελφῶν ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, δέον ἔκρινε κατὰ τὸ ἔθος καὶ τοὺς ἱεροὺς νόμους τῆς Ἐκκλησίας χειροτονῆσαι ἐν αὐτῇ γνήσιον ἀρχιερέα, ἅτε δὴ ἐπαρχίᾳ οὔσῃ οὐκ ὀλιγανθρώπῳ καὶ δεομένῃ ἀρχιερατικῆς ἐπιστασίας, ἔκπαλαί τε εἰς ἀρχιεπισκοπὴν τετιμημένῃ, δυσὶ δ' ἐπαρχίαις ἕνα ἐπίσκοπον ἐπιστατεῖν πρὸς τῷ ἀδυνάτῳ καὶ παραλόγου ἀναφανέντος. Καὶ δὴ δεδώκαμεν ἄδειαν τῇ ἐνδημούσῃ ἐνταῦθα ἱερᾷ τῶν συναδελφῶν ἀρχιερέων ὁμηγύρει ψήφους ἐκτελέσαι κανονικὰς ἐπὶ ἐκλογῇ καὶ εὑρέσει ἀξίου καὶ ἁρμοδίου προσώπου, τοῦ ἀναδεξομένου τὴν ἀρχιερατικὴν προστασίαν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης· ὧν δὴ γενομένων ὑπὸ τοῦ Ἡρακλείας καὶ Ῥαιδεστοῦ κὺρ Καλλινίκου (ἔχοντος καὶ τὴν γνώμην τοῦ τε Χαλκηδόνος κὺρ Κωνσταντίου καὶ τοῦ Θεσσαλονίκης κὺρ Ἰγνατίου), τοῦ Κυζίκου κὺρ Αὐξεντίου, τοῦ

Νικομηδείας κὺρ Παϊσίου, τοῦ Νικαίας κὺρ Γερασίμου, τοῦ Ἀμασείας κὺρ Διονυσίου, τοῦ Βερροίας κὺρ Μακαρίου, τοῦ Λαρίσσης κὺρ Παρθενίου, τοῦ Ῥόδου κὺρ Ἰγνατίου, τοῦ Μιτυλήνης κὺρ Νικοδήμου, τοῦ Δρύστρας κὺρ Ἱεροθέου (ἔχοντος καὶ τὴν γνώμην τοῦ Κρήτης κὺρ Κωνσταντίου), τοῦ Βιζύης κὺρ Ἰωακείμ, τοῦ Δέρκων κὺρ Νικοδήμου, τοῦ Χριστιανουπόλεως κὺρ Γρηγορίου καὶ τοῦ Ἐλασσῶνος κὺρ Ἀθανασίου, προεκρίθη καὶ προεξελέγη τῶν ἄλλων τῶν ἐν ταῖς ψήφοις μνημονευθέντων ὁ ὁσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις κὺρ Παγκράτιος, ἀνὴρ ἱεροπρεπὴς καὶ τὸ ἱερατικὸν σχῆμα ἐκ παίδων ἠμφιεσμένος, σεμνὸς τὰ ἤθη καὶ τὸν τρόπον κόσμιος, πρᾶξίν τε ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἔργα προσήκοντα τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ κεκτημένος, καὶ ἐναρέτως διάγων καὶ ἐξασκῶν ἑαυτὸν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, ὥστε καὶ ἄξιος ἀνεφάνη ποιμάναι ποίμνιον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Τοῦτον τοιγαροῦν ἡ μετριότης ἡμῶν τῇ δυνάμει καὶ χάριτι καὶ ἐξουσίᾳ τοῦ παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ πνεύματος ἀρχιερέα ἐχειροτόνησε καὶ ἀρχιεπίσκοπον ἀνέδειξε τῆς ἁγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Διμιτζάνης καὶ Ἀργυροκάστρου καὶ τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ ἐνοριακῶν χωρίων (τοῦ Στεμνίτζα, τοῦ Καρνέσι, τοῦ Βαλτεσινίκος, τοῦ Ῥάδου, τοῦ Ἀρτοζίνος, τοῦ Δραΐνα, τοῦ Ἄρβιτζα, τοῦ Κερπινῆ, τοῦ Γλίγοβαν, τοῦ Τοπόριστα, τοῦ Καμενίτζα, τοῦ Λάστα, τοῦ Γλανιτζιά, τοῦ Βιτίνα, τοῦ Πύργου, τοῦ Ἑπτὰ-Ψωμίων, τοῦ Ἀρκουδόραμα, τοῦ Ξοβίτζη, τοῦ Πιάνα, τοῦ Ἀλονίστενα, τοῦ Ῥοϊνόν, τοῦ Ταβία, τοῦ Σιλίμνα, τοῦ Λικούρεσι, τοῦ Κερνίτζα καὶ τοῦ Ζάτουνα), δεσπότην τε καὶ ἐξουσιαστὴν ἀπεκατέστησε πάντων τῶν κτημάτων καὶ ἀφιερωμάτων αὐτῆς. Ὀφείλει τοιγαροῦν ὁ θεοφιλέστατος οὗτος ἀρχιεπίσκοπος Διμιτζάνης καὶ Ἀργυροκάστρου, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς κὺρ Παγκράτιος, ἀπελθεῖν ὅσον οὔπω εἰς τὴν θεόθεν λαχοῦσαν αὐτῷ ἀρχιεπισκοπὴν ταύτην καὶ ἐπιλαβέσθαι αὐτῆς κἑ. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ͵αψιηῳ [1718], μηνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος ιβας».

51. Ἱερεμίου γ' Κωνσταντινουπόλεως σιγίλλιον περὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Δαμαλῶν καὶ Πεδιάδος, σ. 145. Ἔχει δὲ οὕτως· «Ἱε-

ρεμίας ἐλέῳ Θεοῦ κέ. Καὶ ὁ τῆς οἰκονομίας τρόπος πάντως οὐκ ἀδόκιμος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ἐπαινετὸς καὶ ἀναγκαῖος· αὕτη γὰρ οἷα μήτηρ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ κηδεμὼν ἄριστος τῆς τούτων φροντίζουσα διακυβερνήσεως καὶ τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον προκοπῆς καὶ βελτιώσεως, πολλὰ πολλάκις περὶ τούτων οἶδεν ἐξοικονομεῖν. Διά τοι τοῦτο θεσμοὶ πατέρων καὶ διατάξεις διάφοροι βασιλικαί τε καὶ ἐκκλησιαστικαὶ τὸ παντεξούσιον καὶ τὴν κατὰ πάντων ἔκκλητον τῷ καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ ἐπιβραβεύοντες ἄδειαν παρέχουσι τοῖς κατὰ καιροὺς τούτου προέδροις ἐξοικονομεῖν μετὰ τῆς ὑπ' αὐτοὺς συνόδου περὶ τῶν ἁπανταχόθι ἐκκλησιῶν ὅσα πρὸς τὸ συμφερώτερον τούτων συντείνει καὶ ἐπὶ βελτίονα φέρει κατάστασιν. Κατὰ τοῦτον οὖν τὸν τῆς οἰκονομίας λόγον πολλὰ φαίνονται τῶν ἐκκλησιαστικῶν διαφόρως κατὰ καιροὺς ἐξοικονομηθέντα ἔν τε τοῖς πάλαι χρόνοις καὶ ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς· αὐτίκα καὶ γὰρ ὅ τε τῆς ἐκκλησίας μέγας φωστήρ, ὁ θεηγόρος Βασίλειος, ἐπισκοπικὰ ἐκκλησιῶν μετατίθησιν ὅρια καὶ τὸν τῆς Μισθείας ἀγρὸν τὰ Μίνδανα φέρων ὑποτίθησι τῇ Μασάδων, μηδὲν αὐτῇ προσήκοντα τὴν ἀρχήν· καὶ οἱ τῆς ἕκτης συνόδου θεοφόροι πατέρες τῷ προέδρῳ τῆς Κύπρου τὴν τῶν Ἑλλησποντίων ἐπαρχίαν ὑπέταξαν. Ἀλλὰ δὴ καὶ τοὺς πατριαρχικοὺς θρόνους οἱ κατὰ τὰς συνόδους πατέρες ἐτίμησαν καὶ ἄλλους τοιούτους προβιβασμοὺς ἀρχιερατικῶν θρόνων ἐποίησαν· καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν δὲ ἀοίδιμοι πατριάρχαι τὴν τοιαύτην ἔχοντες ἐξουσίαν μετὰ τῆς περὶ αὐτοὺς συνόδου ἐπισκοπικοὺς θρόνους εἰς ἀρχιεπισκοπὰς προτιμήσαντες φαίνονται, καὶ ἄλλ' ἄττα τοιαῦτα περὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἐκκλησιῶν οἰκονομικῶς διαπεπραχότες. Ἐπειδὴ τοιγαροῦν καὶ ἡ κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἁγιωτάτη ἐπισκοπὴ Δαμαλῶν καὶ Πεδιάδος ὑποκειμένη μὲν ἦν τῇ ἐν αὐτῇ μητροπόλει Κορίνθου, ὁ δὲ ἤδη ἀρχιερατεύων ἐν αὐτῇ μητροπολίτης Κορίνθου Μητροφάνης τὴν μητροπολιτικὴν ἀξίαν καταχρώμενος, παρὰ τοὺς ἱεροὺς νόμους καὶ κανόνας ἐχθρικῶς τε φερόμενος κατὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης Δαμαλῶν κὺρ Σωφρονίου, διὰ τὸ ἀπαιτεῖν αὐτὸν ὑπὲρ δύναμιν

ἄσπρων ποσόσητα, ἔσπευδεν ἐξῶσαι αὐτὸν τῆς ἐπισκοπῆς παραλόγως, καίτοι προκεχειροτονημένον νομίμως καὶ κανονικῶς, καὶ στεργόμενον καὶ ἀγαπώμενον παρὰ τῶν ἐν αὐτῇ χριστιανῶν, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰ ὠμότητος καὶ θρασύτητος ἔργα ἐπεδείκνυτο πρὸς αὐτόν, ἁρπάζων λῃστρικῶς καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ εἰσοδήματα τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ καὶ κατεπεμβαίνων αὐτῆς λόγοις κενοῖς καὶ σαθραῖς προφάσεσιν, ὥστε καὶ χειροτονίας ἐν αὐτῇ ποιῆσαι, ἀποδημοῦντος αὐτοῦ τοῦ ἐπισκόπου, μόνον ἑαυτὸν προστάτην καὶ ἐξουσιαστὴν τῆς ἐπισκοπῆς ὀνομάζοντα καὶ τυραννικῶς τοῖς χριστιανοῖς ἐπικεῖσθαι· ἀνθ' ὅτου καὶ ὁ ῥηθεὶς ἐπίσκοπος Δαμαλῶν καὶ Πεδιάδος κὺρ Σωφρόνιος, μὴ φέρων τὴν τυραννίδα αὐτοῦ καὶ τὴν παράλογον ἐπίβασιν καὶ ὠμότητα, προσέδραμε τῇ ἡμῶν μετριότητι καὶ τῇ περὶ αὐτὴν ἱερᾷ συνόδῳ ἐπὶ τῷ τυχεῖν βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως· κἀντεῦθεν παραστὰς ἐπὶ συνόδου καθυπέδειξεν ἡμῖν ἐνυπόγραφον ἀναφορὰν τῶν χριστιανῶν τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης, δηλοποιούντων τὰ κατ' αὐτὸν καὶ δεομένων καὶ ἱκετικῶς καὶ μετὰ θερμῶν παρακλήσεων τιμῆσαι τὴν ἐπαρχίαν αὐτῶν εἰς ἀρχιεπισκοπήν, ἐπὶ τῷ ἀπαλλαγῆναι τῆς ὑποταγῆς αὐτοῦ, τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου. Ἡ γοῦν μετριότης ἡμῶν τότε μὲν δὴ τὸ πρῶτον ἐπέστειλεν αὐτῷ συνοδικῶς ἐπιτάττουσα καὶ παραινοῦσα τὰ νόμιμα, ἐπὶ τῷ ἀναστεῖλαι τὴν παράλογον αὐτοῦ ὁρμὴν καὶ τὰ ἄθεσμα ἐπιχειρήματα· ἐπεὶ δὲ οὐδόλως ἐπείσθη, φρεναπατώμενος ψευδέσι προλήψεσι καὶ ἐπισφαλεῖ λογισμῷ, καὶ ἠπείθησε τῇ συνόδῳ, μὴ ἀποστὰς τῆς προτέρας αὐτοῦ γνώμης καὶ τοῦ καταδυναστεύειν πικρῶς τοὺς χριστιανούς, σκέψεως γενομένης δευτέρας καὶ λογοτριβῆς περὶ τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης ἔκρινε καὶ ἀπεφήνατο γνώμῃ τῆς περὶ αὐτὴν ὑπερτελεστάτης τῶν συναδέλφων συνόδου τὴν ῥηθεῖσαν ἐπισκοπὴν ταύτην τιμηθῆναι εἰς ἀρχιεπισκοπήν, ἀφαιρεθεῖσαν τῆς ἐξουσίας τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου διά τε τὰς εἰρημένας αἰτίας καὶ διὰ τὸ ἐπιλεῖψαι τὰ σκάνδαλα καὶ τὰς λογομαχίας, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ εἶναι τὸν ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντα κὺρ Σωφρόνιον ἄξιον καὶ ἐνάρετον, πάσῃ ἀρετῇ καὶ ἐναρέτοις ἔργοις κεκοσμημένον, σεμνοῦ τε βίου καὶ ἡσυχίας καὶ ἀπραγμοσύνης ἐραστήν, γηραλέον τε

καὶ αἰδέσιμον, καὶ διὰ ταῦτα προκεχειροτονημένον νομίμως καὶ κανονικῶς αἰτήσει καὶ προσκλήσει τῶν ἐν αὐτῇ χριστιανῶν, καὶ ἄξιον ἤδη ἀναφανέντα συγκαταλέγεσθαι τῇ ὁμηγύρει τῶν περὶ ἡμᾶς ἀρχιερέων. Καὶ δὴ τῇ δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ καὶ χάριτι τοῦ παναγίου καὶ ζωαρχικοῦ πνεύματος, προβιβάσασα αὐτὸν εἰς τάξιν ἀρχιεπισκόπου, γράφει καὶ ἀποφαίνεται γνώμῃ κοινῇ καὶ συνοδικῇ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα ἡ ῥηθεῖσα ἁγιωτάτη ἐπισκοπὴ Δαμαλῶν καὶ Πεδιάδος ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ὑπάρχῃ καὶ λέγηται ἀρχιεπισκοπή, ὑποταττομένη ἀμέσως τῷ καθ' ἡμᾶς πατριαρχικῷ Οἰκουμενικῷ Θρόνῳ, καὶ συναριθμουμένη ταῖς ὑπὸ τοῦτον τελούσαις ἀρχιεπισκοπαῖς, καὶ παρ' αὐτοῦ διεξαγομένη· ὁ δὲ ἀρχιερατεύων ἐν αὐτῇ νομίμως καὶ κανονικῶς κὺρ Σωφρόνιος ὑπάρχῃ καὶ λέγηται τὸ ἀπὸ τοῦδε θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος· ὃς δὴ καὶ οἱ μετ' αὐτὸν χειροτονούμενοι παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς πατριαρχῶν πρὸς τὸν καθ' ἡμᾶς Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἔχωσι τὴν ἀναφορὰν καὶ μνημονεύωσι τοῦ πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς, φέροντες καὶ ἀμφιεννύμενοι μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρχιερατικῶν ἀμφίων καὶ σάκκον, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἐκκλησίας, κατ' οὐδὲν παρενοχλοῦντος αὐτοῖς τοῦ μητροπολίτου Κορίνθου. Ὀφείλει τοιγαροῦν ὁ θεοφιλέστατος οὗτος ἀρχιεπίσκοπος Δαμαλῶν καὶ Πεδιάδος, ἐν ἁγίῳ πνεύματι κέ. ,αψιθῳ [=1719], μηνὶ ἰανουαρίῳ ἰνδικτιῶνος ιβας».

52. Σιγιλλιῶδες γράμμα ἀνώνυμον καὶ ἀχρονολόγητον περὶ τῆς μητροπόλεως Καφᾶ καὶ Φούλλων. Ἀρχ. «Φανερόν ἐστιν οὕτως καὶ ἀριδηλότατον» κτλ., σ. 147. Διὰ τοῦ γράμματος τούτου ἡ μητρόπολις Καφᾶ καὶ Φούλλων ἡνώθη τῇ μητροπόλει Ἀμασείας.

53. Ἀνώνυμον σιγιλλιῶδες γράμμα κεκολοβωμένον καὶ ἀχρονολόγητον, οὗ ἡ ἀρχή· «Προνοίας ἄριστον ἔργον» κτλ., σ. 148. Τὸ οὐσιῶδες μέρος τούτου τοῦ γράμματος ἔχει οὕτως· «Ὅθεν κατὰ τὸ παρὸν εὑρεθείσης τῆς μητροπόλεως Προϊλάβου ταῖς τοῦ καιροῦ ξυντυχίαις δυσπραγούσης καὶ εἰς ἔνδειαν οὔσης τῶν ἀναγκαίων, ἐπὶ τῷ θρέψαι καὶ περιθάλψαι καὶ εἰς αὐτάρκειαν ἐξομά-

λίσαι καὶ τὸν προστάτην αὐτῆς, καὶ κινδυνευούσης ὀλιγωρηθῆναι πρὸς πάντων καὶ προστασίας ἀρχιερατικῆς ἀμοιρῆσαι, τούς τ' ἐκεῖσε χριστιανοὺς ἐν στερήσει καὶ ὀρφανίᾳ διάγειν τῆς πνευματικῆς διοικήσεως καὶ ἀνεπισκέπτως φέρεσθαι καὶ τηνάλλως τὰ κατ' αὐτοὺς ψυχικὰ καὶ σωτηριώδη ἐπιχειρήματα καὶ εἰς ἀπωλείας προκεῖσθαι κρημνούς, μὴ κεκτημένους τὸν ἀνασῴζοντα καὶ ποδηγετοῦντα ὁσίως πρὸς τὰς τῆς σωτηρίας ὁδούς, σκέψις προετέθη κοινῇ περὶ τῆς ἀντιλήψεως ταύτης καὶ διοικήσεως, καὶ συνοδικῶς ἐγνωμοδοτήθη κοινῇ ὑπὸ τῆς ἐνδημούσης ἤδη ἱερᾶς τῶν ἀρχιερέων συνόδου, ὅπως τὸ ἐνδεὲς αὐτῆς ἀναπληρωθῇ πάλιν καὶ ἀπαρτισθῇ ἐκ τῆς ἰδίας περιουσίας, καὶ θεραπευθῇ ταύτης τὸ ἀσθενὲς τοῖς κατ' οἶκον βοηθήμασι, καὶ εὐφόρως φέρηται τοῦ λοιποῦ τοῖς ἰδίοις ἀνακουφίσμασιν· ἔχει γὰρ ἀνέκαθεν χώραν αὐτῆς ἐνοριακήν, Τιμάρωβον λεγομένην, ἢ καὶ Ῥώνιον, ἀρκετῶς δυναμένην παραμυθῆσαι τὴν ταύτης ἔνδειαν, ἥτις κατὰ καιροὺς ἀνωμάλους οὐκ οἶδ' ὅπως ἀπεχωρίσθη ταύτης μικρὸν καὶ ὠνομάσθη πατριαρχικὴ ἐξαρχία, καὶ αὖθις ἀντικατέστη καὶ ὑπετάχθη αὐτῇ, (καὶ) κατὰ καιρὸν ἦν ἀρχιερατεύων ἐν ταύτῃ ὁ νῦν Τορνόβου κὺρ Γεράσιμος, ὡσαύτως καὶ ὁ πρὸ μικροῦ τὸ ζῆν ἐκμετρήσας Κύριλλος, ὁ κατὰ προεδρίαν τελέσας (ἐν) αὐτῇ. Ταύτην, χώραν γνησίαν οὖσαν αὐτῆς, καὶ νῦν τῇ ἐξουσίᾳ ταύτης ἐπιβεβαιωθῆναι διέγνωσται, καθὼς ἦν ἐξ ἀρχῆς, καὶ διὰ τῆς τοιαύτης ἀντιλήψεως ἀναζωωθῆναί πως ταύτην καὶ εἰς αὐτάρκειαν καὶ εὐθηνίαν ἐλθεῖν, καὶ δύνασθαι τρέφειν τὸν ἐν αὐτῇ χειροτονηθησόμενον ἀρχιερέα καὶ ἐπαρκεῖν αὐτῷ ταῖς ἀναγκαίαις προσόδοις, ἐξ ὧν ἔχει ἀπολογεῖσθαι καὶ τὰ ἐπικείμενα ταύτῃ χρέη - - - Καὶ δὴ γραφόμεθα καὶ ἀποφαινόμεθα, ἵνα ἡ χώρα αὕτη, τὸ Τιμάρωβον, εἴη ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐνοριακὴ καὶ γνησία τῆς μητροπόλεως Προϊλάβου» κτλ.

54. Κυρίλλου δ' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα συγχωρητικὸν διὰ τὸν Δημήτριον Ὄρλενκον, τὴν σύμβιον αὐτοῦ Μαρίαν, τὸν υἱὸν αὐτοῦ Παῦλον καὶ τὰς θυγατέρας Θεοδώραν, Ἄνναν, Μαρίαν, Παρασκευὴν καὶ Μελανίαν (1712). Ἀρχ. «Ἐπειδὴ χρέος ἐστὶν ἡμῖν ἀπαραίτητον» κτλ., σ. 156.

55. Τοῦ αὐτοῦ Κυρίλλου γράμμα πρὸς τὸν δοῦκα «τῶν στρατευμάτων Ζαποροβιενσιῶν» (16 ἰαν. 1712). Ἀρχ. «Τὸ τίμιον γράμμα τῆς ὑμετέρας ἐνδοξότητος» κτλ., σ. 157.

56. Ἀνώνυμον πατριαρχικὸν καὶ συγχωρητικὸν γράμμα διά τινα Καϊχόστρον, σ. 159.

57. Ἕτερον συγχωρητικὸν διά τινα Δημήτριον, σ. 160.

58. «Ὑπομνήματα πατριαρχῶν καὶ ἀρχιερέων», σ. 163-167.

59. Ἰωάννου ια' Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Βέκκου, «τόμος ὁ συντεθεὶς ἐπὶ τῷ συνοικεσίῳ τοῦ δεσπότου κὺρ Μιχαὴλ καὶ τῆς βασιλίσσης κυρίας Ἄννης, θυγατρὸς τοῦ ἁγίου βασιλέως» (νοεμβρ. 1278). Ἀρχ. «Ἐπεὶ οἱ εὐσεβέστατοι καὶ ἅγιοι ἡμῶν δεσπόται» κτλ., σ. 175. Ὑπογραφαί· Ἀθανάσιος Ἀλεξανδρείας, Ἰσαὰκ Ἐφέσου, Λέων Ἡρακλείας «τῆς κατὰ Θράκην», Ἰωάννης Νικομηδείας, Νικόλαος Χαλκηδόνος, Λέων Καρύας [sic], Μελέτιος Ἀθηνῶν, Νίκανδρος Λαρίσσης, Ἀλέξιος Δρυϊνουπόλεως, Ἰωάννης Σμύρνης καὶ Νυμφαίου, Κωνστάντιος Ἀμάστριδος, Κωνστάντιος Μεσημβρίας, Λαυρέντιος Ἀχυράους, Κωνστάντιος Δέρκων, Ἰωάννης Βιζύης, Λέων Βερροίας, Θεοφάνης Νικαίας, Βασίλειος Ἀδριανουπόλεως καὶ Ἰωάννης Τρικκάλων.

60. Δύο ἀνώνυμοι συνοδικοὶ τόμοι, ὧν αἱ ἀρχαί· «Ἐχρῆν ὄντως τὸ φαῦλον εὐθέως» κτλ., «Ἡ μὲν γαλήνη τοῖς πλέουσιν» κτλ., σ. 179 - 183.

61. Πρᾶξις ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ ἀρχιερέως διά τινα μητρόπολιν χηρεύουσαν. Ἀρχ. «Ἰατρῷ κατ' ἐπιστήμην» κτλ., σ. 184.

62. Γαβριὴλ γ' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα περί τινος γαμικοῦ συναλλάγματος, γενομένου ἐν Τρικκάλοις (1705), σ. 187.

63. Παϊσίου β' Κωνσταντινουπόλεως πρᾶξις ἐπὶ τῇ παντελεῖ καθαιρέσει τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου γ' (δεκ. 1727). Ἀρχ. «Ὁ κοινὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους πολέμιος» κτλ., σ. 188 κέ. Ὑπογραφαί· Γεράσιμος Ἡρακλείας, Αὐξέντιος Κυζίκου, Σεραφεὶμ Νικομηδείας, Νικόδημος Χαλκηδόνος, Μακάριος Σηλυβρίας, Θεόκλητος Φιλιππουπόλεως, Κοσμᾶς Πισιδίας, Καλλίνικος Ἀγχιάλου, Κωνστάντιος Δρύστρας, Ἀθανάσιος Βάρνης, Δανιὴλ Χίου, Ἰάκωβος Φερσάλων.

64. «Ἴσον ἐπιτροπικοῦ γράμματος». Ἀρχ. «Ἡ τῶν προϊσταμένων μετὰ Θεὸν» κτλ., σ. 195.

65. «Ἴσον τοῦ γράμματος τῆς φυλακῆς». Ἀρχ. «Τὰ καθ' αὑτὰ καλὰ» κτλ., σ. 195.

66. [Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων] «περὶ τῆς Μέκκας καὶ Μεδίνας». Ἀρχ. «Ἡ Μέκκα ἂν καλὰ παρὰ τοῖς Ἄραψι νὰ σημαίνῃ πολλὰ» κτλ., σ. 197-206.

67. «Περὶ βοηθείας τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐν τῷ Βουκουρεστίῳ», σ. 207.

68. Ἁπανταχοῦσα «περὶ βοηθείας τῆς ἐκκλησίας τῶν Καφατιανῶν ἐν τῷ Γαλατᾷ», σ. 208.

69. Ἑτέρα «περὶ βοηθείας τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τῆς ἐκτὸς Βυζαντίου», ἀνακαινισθείσης ὑπὸ Νικοδήμου ἀρχιερέως Δέρκων καὶ Νεοχωρίου, σ. 210.

70. Ἑτέρα περὶ βοηθείας τινῶν αἰχμαλωτισθέντων ἐν Βαρβαρίᾳ καὶ ἐκλυτρωθέντων ὑπὸ Σαμουὴλ μητροπολίτου Λιβύης. Ἀρχ. «Εἴ γε ἀληθῶς οἱ τὴν ἐπίγειον» κτλ., σ. 213.

71. «Θέσεις τινὲς περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῶν σχολείων. Χρυσάνθου πρεσβυτέρου καὶ ἀρχιμανδρίτου τοῦ Παναγίου Τάφου». Ἀρχ. «Θέσις πρώτη, ὅτι πρέπει ἀναγκαίως νὰ προκρίνεται ἡ οἰκοδομὴ καὶ κατάστασις τῶν σχολείων ἀπὸ τὴν οἰκοδομὴν ἁπλῶς τῶν κοινοβίων καὶ μοναστηρίων» κτλ., σ. 217-227. Αἱ σελίδες 223 καὶ 224 ἐλλείπουσι τῷ κώδικι.

72. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα ἐκ Βουκουρεστίου (1727) πρὸς τοὺς ἐν τῇ μητροπόλει Μπελιγραδίου χριστιανούς, σ. 229-236.

73. «Ἐκ τῶν ἐρωταποκρίσεων Παχωμίου μοναχοῦ», σ. 237-240.

74. Τύποι πατριαρχικῶν γραμμάτων, συστατικῶν τε καὶ ἀπολυτικῶν, σ. 241.

75. Ὀνοματολογικὰ Παλαιστίνης, σ. 243.

76. Ἀνωνύμου πατριάρχου γράμμα συγχωρητικὸν διὰ τὸν ἐν Μοσχοβίᾳ πατριαρχεύσαντα Νίκωνα. Ἀρχ. «Κρίσιν ἅμα καὶ ἔλεον» κτλ., σ. 247.

77. Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως συνοδικὴ ἐπιστολὴ

περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς εὐχαριστίας καὶ κατὰ τῶν περὶ τούτου τετραδίων Ἰωάννου τοῦ Καρυοφύλλη. Ἀρχ. «Ἁπλοῦς ὁ λόγος ἔφυ» κτλ., σ. 251. Κατεχωρίσθη ὑπὸ τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Δοσιθέου ἐν τῇ κατὰ Καρυοφύλλη ἀντιρρήσει τῇ τυπωθείσῃ ἔτει 1694-ῳ ἐν Γιασίῳ.

78. Ἀνωνύμου τινὸς Ἀλεξανδρείας πατριάρχου ὁμολογία πίστεως πρός τινας ξένους. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ καὶ νὰ ἐζητήθη παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος» κτλ., σ. 255.

79. Τάξεις τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῇ ψηφίσει ἀρχιερέων, ἐπὶ τῇ πρὸς αὐτοὺς ἀνακοινώσει τοῦ μικροῦ καὶ τοῦ μεγάλου μηνύματος, καὶ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ πατριάρχου, σ. 263 κέ.

80. Γενναδίου Σχολαρίου ὁμιλία περὶ τοῦ μυστηριώδους σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τῇ διὰ τῶν ἱερῶν τούτων ἡμερῶν» κτλ., σ. 267-278.

81. Τύποι διαφόρων πατριαρχικῶν γραμμάτων, σ. 283-289.

82. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἀπανταχοῦσα πρὸς τοὺς ἐν Οὐγκροβλαχίᾳ χριστιανούς, εἰς παροχὴν βοηθείας Ἰωάννῃ τινὶ ἐξ Ἰουδαίων, σ. 290.

83. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἀπόκρισις εἰς πρόβλημα μητροπολίτου τινὸς Οὐγκροβλαχίας «περί τινων ἀμφιβόλων λογισμῶν», σχετικῶν πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν τῆς οὐγκροβλαχικῆς ἡγεμονικῆς τζάρας. Ἀρχ. «Ἰδίωμα τῶν ἀνθρώπων» κτλ., σ. 293.

84. Σεραφεὶμ Κωνσταντινουπόλεως ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ περὶ τῆς καθαιρέσεως τῶν ψευδο-Ἀντιοχείας πατριαρχῶν Σεραφεὶμ καὶ Κυρίλλου (δεκ. 1759). Ἀρχ. «Ἡ ἀκατάσχετος ὁρμὴ» κτλ., σ. 295. Ὑπογραφαί· Ἱεροσολύμων Παρθένιος, Ἡρακλείας Γεράσιμος, Νικαίας Ἱερεμίας, Ἀδριανουπόλεως Διονύσιος, Λαρίσσης Μελέτιος, Σερρῶν Ἰωαννίκιος, Μεσημβρίας Ἄνθιμος, Δρύστρας Βαρθολομαῖος, Σοφίας Ἱερεμίας, Ἐλασσῶνος Τιμόθεος. Ὅρα Ἀναλέκτων τ. IV, σ. 76-80.

85. Τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ἀποκρίσεις πρὸς ἐρωτήσεις περὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ἀρχ. «Οὐκ ἀνάξιον εὐαγγελικῆς πολιτείας» κτλ., σ. 299-303.

86. Πρακτικὰ τῆς ἐν Μόσχᾳ συνόδου τοῦ 1666-ου ἔτους, σ. 307 κέ.

87. Παϊσίου μητροπολίτου Γάζης ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Μοσχοβίας πατριάρχην Νίκωνα (12 ἰουλ. 1662). Ἀρχ. «Ἐχαρδίωσας ἡμᾶς» κτλ., σ. 311-320.

88. Τοῦ αὐτοῦ Παϊσίου ἐπιστολὴ πρὸς Νεκτάριον, πατριάρχην Ἱεροσολύμων (1663). Ἀρχ. «Διττοῖς καὶ οὐ πρὸ πολλοῦ προσέβαλον γράμμασι» κτλ., σ. 320-322.

89. Ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ πρὸς Διονύσιον γ', πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως (1663). Ἀρχ. «Ἰδοὺ καὶ τρίτην ἐπιστολὴν» κτλ., σ. 322-324.

90. Ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν Ῥῶσον αὐτοκράτορα Ἀλέξιον Μιχαηλοβίτζην. Ἀρχ. «Φασί τινες τὴν ἀποσταλθεῖσάν μοι» κτλ., σ. 324-326. Ἐξ ἑτέρου ἀντιγράφου προεξεδόθη τύποις ὑπ' ἐμοῦ. Ὅρα Ἑλλην. Φιλολογ. Συλλόγου Κωνσταντινουπόλεως τ. XVII, σ. 82 - 83.

91. Τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως γράμμα συγχωρητικὸν πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Φιλιππουπόλεως ὀρθοδόξους, σ. 327.

92. Γαβριὴλ γ' Κωνσταντινουπόλεως γράμμα πρὸς τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Ἄνδρῳ χριστιανοὺς περὶ πίστεως καὶ κατὰ Λατίνων (1706), σ. 330-332.

93. Τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ἐγκύκλιον γράμμα, ὅτι τοῖς μοναχοῖς οὐκ ἔξεστιν ἐπιστρέφειν ἑαυτοὺς εἰς τὴν τῶν λαϊκῶν τάξιν, σ. 334.

94. Πρᾶξις συνόδου, γενομένης ἐν Βουκουρεστίῳ, δι' ἧς ἀναγνωρίζεται ἀθῶος ὁ Ῥιμνίκου ἐπίσκοπος Ἱλαρίων τῆς προσαφθείσης αὐτῷ κατηγορίας ὑπό τινος Στεφάνας μοναχῆς, ὅτι τὸ γεννηθὲν ὑπ' αὐτῆς βρέφος προῆλθε δῆθεν ἐκ βίας τοῦ ἐπισκόπου τούτου, σελ. 335. Ἐν τῇ συνόδῳ ταύτῃ παρῆσαν ὁ Οὐγκροβλαχίας Θεοδόσιος, ὁ Ἀδριανουπόλεως Κλήμης, ὁ Ἱεραπόλεως Μάξιμος, ὁ Σοφίας Αὐξέντιος, ὁ Πωγωνιανῆς Εὐθύμιος.

95. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἀκαδημείᾳ τῆς Ὀξφόρδης, προτρεπτικὸν εἰς ἔκδοσιν τοῦ περὶ ἐκπο-

ρεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος ὑπομνήματος Ἀδὰμ τοῦ Ζοιρνικαβίου. Ἀρχ. «Ἡμῖν, ὦ ἄνδρες γενναῖοι» κτλ., σ. 337-340. Ἀνάλεκτα ἱεροσολυμ. σταχυολ. τ. IV, σ. 72-76.

96. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ὑπομνημάτιον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ὅποιος ἐπιχειρισθῇ νὰ ἑνώσῃ τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν μὲ τὴν Δυτικήν, εἶναι χρεία νὰ ἐξετάσῃ ταῦτα τὰ κεφάλαια ὁποῦ ἐδῶ στρώνομεν». Ἀρχ. «α'. Ἂν ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν ὅμοιαν ἐξουσίαν» κτλ., σ. 343-346.

97. Ἀρσενίου Μονεμβασίας ἐπιστολὴ τῷ πάπᾳ Παύλῳ γ'. Ἀρχ. «Εἰ καὶ πρὶν περιττῶς» κτλ., σ. 353. É. Legrand, Bibliographie hellénique; XVe siècle, τ. I, σ. 218-224. Μ. Παρανίκας ἐν τῇ ἐφημερίδι «Πρωΐᾳ», 1876, σ. 54-56.

98. «Συμφωνία τῶν Σιναϊτῶν μετὰ τοῦ χειροτονηθέντος ἀρχιεπισκόπου αὐτῶν Ἰωαννικίου, δι' ἧς ἔχει διάγειν μετ' αὐτῶν» (σεπτ. 1671), σ. 359. [Π. Νεοκλέους] Τὸ κανονικὸν δίκαιον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Σινᾶ. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1868, σ. 55-58.

99. «Ἡ ἀναφορὰ τῶν Σιναϊτῶν ὁποῦ ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος ὁ Ἰωαννίκιος», σ. 364. [Π. Νεοκλέους] Τὸ κανονικὸν δίκαιον κτλ., σ. 59-60.

100. «Τὸ πρὸς τὸν κὺρ Νεκτάριον γράμμα, ὅτι νὰ χειροτονηθῇ ὁ Ἰωαννίκιος», σ. 365.

101. «Ἡ ὁμολογία τοῦ Ἰωαννικίου», σ. 366.

102. «Συνοδικὸν βεβαιοῦν τὴν συμφωνίαν τῶν Σιναϊτῶν μετὰ τοῦ ἐπισκόπου αὐτῶν». Πρᾶξις τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δοσιθέου, ἧς ἡ ἀρχή· «Νόμοις, θεσμοῖς» κτλ., σ. 367. [Π. Νεοκλέους] Τὸ κανονικὸν δίκαιον κτλ., σ. 63-66.

103. Πράξεις τινὲς ἐκ τοῦ συνοδικοῦ σιναϊτικοῦ κώδικος τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἱεροσολύμων, σ. 311.

104. Μελετίου Ἱεροσολύμων γράμμα πρὸς τοὺς Σιναΐτας περὶ τῆς εἰς ἀρχιεπίσκοπον Σιναίου χειροτονίας τοῦ Νικηφόρου (1731), σ. 372. [Π. Νεοκλέους] Τὸ κανονικὸν δίκαιον κτλ., σ. 134-135.

105. «Διάγνωσις τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατριάρ-

χου κὺρ Νεκταρίου, γεγονυῖα κατὰ τὸ ,αχο' ἔτος τῆς σωτηρίας, κατὰ μῆνα δεκέμβριον, περὶ τῶν ὁρίων πόλεων καὶ χωρίων τῶν κάτω γεγραμμένων ἐπαρχιῶν· κεῖται δὲ ἡ διάγνωσις αὕτη ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι τοῦ Παναγίου Τάφου, σελίδι νζ'». Ἀρχ. «Τὴν σήμερον ἐρευνήσαντες» κτλ., σ. 373. Ἀνάλεκτα ἱεροσολ. σταχυολογίας, τ. II, σ. 283.

106. «Παραίτησις τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κὺρ Νεκταρίου», σ. 374.

107. «Ἴσον καὶ ὅμοιον τῆς διαθήκης Γερασίμου μοναχοῦ, περὶ τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου, τοῦ ἔνδον κειμένου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, διατάττομένου τοῦτο τὸ μοναστήριον, μετενεχθὲν ἔκ τινος πρωτοτύπου», σ. 375. Ἀναλέκτων τ. II, σ. 255-257.

108. «Ὕλη μύρου τοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ», σ. 378.

109. «Ὕλη σκευασίας τοῦ ἁγίου μύρου, ἣν καὶ κατεστρώσαμεν ἐνταῦθα, ἵνα μὴ παραπώλυται», σ. 379.

110. Καλλινίκου β' Κωνσταντινουπόλεως νομικὴ διάγνωσις περὶ τοῦ «μή τις ἄρα τυγχάνει ἁμαρτία ἐν τῷ βουληθῆναι τινὰ χριστιανὸν μικράν που κειμένην ἐκκλησίαν ἀνασκευάσαι καὶ μετοικοδομῆσαι μείζονα καὶ εὐρυχωροτέραν» (ἀπρ. 1693); Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τῆς ἡμῶν μετριότητος» κτλ., σ. 381. Μ. Γεδεὼν Κανον. διατάξεις, τ. I, σ. 97-99.

111. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων συστατικὸν διὰ τὸν Ῥῶσσον ἀρχιμανδρίτην τοῦ Γολγοθᾶ Σίλβεστρον (αὐγ. 1701). Ἀρχ. «Ἡ μετριότης ἡμῶν» κτλ., σ. 382. Ἀναλέκτων τ. II, σ. 305.

112. «Προοίμια εἰς ἔκδοσιν ὀρθοδόξου ὁμολογίας», σ. 385.

113. Γεωργίου Σουγδουρῆ ὁμολογία πίστεως (σ. 386), ἥτις ἔχει κατὰ λέξιν οὕτως· «Ἐν ὀνόματι τοῦ ἑνὸς ἐν τριάδι Θεοῦ. Ἐπειδὴ κατὰ τὸν τοῦ ἀποστόλου Πέτρου λόγον πᾶς πιστὸς ὀφείλει ἕτοιμος εἶναι πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι αὐτὸν λόγον περὶ τῆς ἐν αὐτῷ πίστεως, τούτου χάριν κἀγὼ ὡς πιστὸς αἰτηθεὶς ἕτοιμός εἰμι πρὸς ἀπολογίαν περὶ τῆς ἐν ἐμοὶ πίστεως, τῆς περὶ τὴν διαφορὰν καὶ διάκρισιν τῆς τε θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας, καθὰ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἐδιδάχθην. Ὁμολογῶ τοίνυν, ὥσπερ ἕνωσιν θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας ἀσύγχυτον, οὕτως εἶναι καὶ δια-

φορὰν ἀδιάστατον, τὸ μὲν κατὰ τὸ ἡνωμένον καὶ ἀδιαίρετον, τὸ δὲ κατὰ τὸ αἴτιον καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ δὴ τοῦ αἰτίου· οὕτω γὰρ οὔτε τὸ ἓν τὴν διαφορὰν ἀπελαύνει, οὔτε μὴν ἡ διαφορὰ τὸ ἓν ἀνατρέπει, ἀλλ' ἑκάτερον κατὰ τοὺς ἁγίους εὐσεβῶς θεωρούμενον οὐδοτιοῦν ὑπὸ θατέρου παραβλαβῆναι δυνήσεται· ὁμολογῶ δὲ τὴν τῆς θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας διαφορὰν καὶ διάκρισιν ἐκ τῆς φύσεως τοῦ πράγματος εἶναι, κατὰ τὸ εὐσεβὲς τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας φρόνημα, καὶ οὐκ ἐκ τῆς ἡμετέρας ἐπινοίας, ὡς οἱ περὶ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκίνδυνον ὑπενόουν· αὕτη δὲ ἡ ἐκ τῆς φύσεως δηλαδὴ τοῦ πράγματος διάκρισις, ἣν καὶ κατὰ λόγον πραγματικὴν διάκρισιν λέγομεν τῆς τε θείας οὐσίας καὶ ἐνεργείας, πολὺ μὲν ὑπερηρμένη τυγχάνει τῆς διακρίσεως ἐκείνης, ᾗ προσεῖχον οἱ περὶ Βαρλαὰμ καὶ Ἀκίνδυνον, τῆς δὲ πραγματικῆς ἐκείνης αὖθις ἀδρανεστέρα, ᾗ τὰ θεῖα τῆς μακαρίας τριάδος διακρίνονται πρόσωπα. Ταῦθ' οὖν οὕτως δοξάζων ἐπιβεβαιῶ καὶ ἐπασφαλίζομαι. 1699 μαΐου 26, εἰς Ἰωάννινα. † Γεώργιος ἱερεὺς ὁ Σουγδουρὴς ὁμολογῶ καὶ βεβαιῶ ὡς ἄνωθεν».

115. Κατάλογος τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ῥουφετίων, ἅτινα ἔχουσι κυτεῖα τοῦ Ἁγίου Τάφου, σ. 389.

116. «Ἀληθὴς ἱστορία περὶ τῆς γεγονυίας ταραχῆς καὶ συγχύσεως ἀναμεταξὺ τῶν ἐθνῶν ἐν τῷ 1703 ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, κατὰ μῆνα ἰούλιον καὶ αὔγουστον». Ἀρχ. «Ἦτον εἰς τὸ Βυζάντιον καϊμακάμης ὁ υἱὸς τοῦ Κιοπρουλῆ» κτλ., σ. 391.

117. Τύπος πατριαρχικοῦ τινος συστατικοῦ γράμματος, σ. 394.

118. Ἀποδεικτικὸν ἀνωνύμου τινὸς πατριάρχου περὶ τῆς ἐν τῷ Βατοπεδίῳ φυλαττομένης χάρας τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἀρχ. «Τὰ καλὰ μὲν πάντα συνιστᾶν» κτλ., σ. 400.

119. «Τῶν μαθητῶν αἱ προσηγορίαι, ὧν ὁ Κύριος ἐξελέξατο», σ. 401. Ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ Χρονικοῦ.

120. Ἀνωνύμου τινὸς πατριάρχου γράμμα βεβαιωτικόν, ὅτι ψευδής ἐστιν ἐπίσκοπος Ἀρσένιός τις, ὅστις ὁτὲ μὲν ὠνόμαζεν ἑαυτὸν Ἀνδρούσης ἐπίσκοπον, ὁτὲ δὲ μητροπολίτην Ἰόππης. Ἀρχ. «Γνωστὸν ὑμῖν ἔστω ὅτι πανοῦργός τις καὶ δόλιος» κτλ., σ. 404.

121. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων περὶ τοῦ ἀστρονομικοῦ μερισμοῦ. Ἀρχ. «Σοφὸν τὸ σαφές· ὅθεν καὶ σαφέστερον περὶ τοῦ μερισμοῦ τῶν ἀστρονόμων λεκτέον. Ὁ μερισμὸς μοιρῶν καὶ λεπτῶν» κτλ., σ. 408-411.

122. Τύποι διαφόρων πατριαρχικῶν γραμμάτων, σ. 413 κέ.

123. «Γενναδίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, περὶ τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τῆς θείας εὐχαριστίας». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ περὶ τοῦ μυστηριώδους σώματος» κτλ., σ. 423.

124. Περὶ τῆς πρὸς τοὺς ἱερεῖς ὀφειλομένης τιμῆς ἀποσπάσματα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, σ. 425.

125. «Θωμᾶ τοῦ Ἀκουίνου ἐκ τοῦ κατὰ Ἑλλήνων δ^ου βιβλίου περὶ τῆς εὐχαριστίας» (κεφ. ξβ'-ξθ'). Ἀρχ. «Ὥσπερ δὲ ἡ σωματικὴ ζωὴ» κτλ., σ. 429.

126. «Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ περὶ τοῦ ἀχράντου σώματος τοῦ Κυρίου, ὃ μεταλαμβάνομεν». Ἀρχ. «Τὸ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ ἡμῶν σῶμα» κτλ., σ. 436.

127. Πέντε φύλλα κώδικός τινος τῆς ις' ἑκατονταετηρίδος, οὗ τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30· σχηματίζουσι δὲ ταῦτα τὰς σελίδας 439-448 τῶν συμμίκτων τοῦ Χρυσάνθου, καὶ περιέχουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὰ ἑπόμενα κείμενα· α') «Ἰωάννου διακόνου καὶ νομοφύλακος τῷ δεσπότῃ παραμυθητική». Ἀρχ. «Εὐσεβέστατε δέσποτά μου καὶ θεοφιλέστατε», σ. 439.—β') «Τοῦ αὐτοῦ τῇ βασιλίσσῃ παραμυθητικόν». Ἀρχ. «Θεοχαρίτωτε καὶ εὐσεβεστάτη», σ. 442.—γ') «Τοῦ αὐτοῦ κώμης ἔκφρασις» [=τῆς Πετρίνης]. Ἀρχ. «Καὶ πῶς οὐκ ἂν ἄδικος φανείην» κτλ., σ. 445. Ἡμαρτημένη ἔκδοσις τοῦ Κ. Νεστορίδου ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος, τ. IV, σ. 627-634.

128. Προοίμια γραμμάτων, γράμματα ποικίλα, σημειώματα καὶ ἐκλογαί τινες, σ. 451 κέ.

129. Δοσιθέου Ἱεροσολύμων γράμμα τῷ πρωτοσυγκέλλῳ Ἀνθίμῳ (ἀπριλ. 1675), μεταβαίνοντι εἰς Κρήτην, πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου. Ἀρχ. «Ἡ μετριότης ἡμῶν ἀποφαίνεται» κτλ., σ. 462.

130. «Ὀνόματα βοτανῶν». Ἀρχ. «Ἐρκευθής, ὁ μικρὸς κέδρος» κτλ., σ. 463.

131. Θεοδοσίου Οὐγκροβλαχίας γράμμα ἀδείας μητροπολίτῃ τινὶ ξένῳ, λαμβάνοντι τὸ δικαίωμα τοῦ λειτουργεῖν ἐν τῇ Οὐγκροβλαχίᾳ. Ἀρχ. «Ἡ ταπεινότης ἡμῶν διὰ τοῦ παρόντος» κτλ., σ. 464.

132. «Περὶ τῶν ἐξ ἀγχιστείας συνοικεσίων». Ἀρχ. «Βαθμῶν ποσότητα ζητεῖν» κτλ., σ. 465.

113. «Διήγησις πεμφθεῖσα ἀπὸ Ῥώμης τῆς ἀναιρέσεως τῶν μοναχῶν ἀπὸ τὸ τάγμα τοῦ ἁγίου Βασιλείου, τῶν ἑνωμένων μὲ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ῥώμης, ὁποῦ ἔκαμεν ὁ τζὰρ εἰς τοὺς 11 τοῦ ἰουλίου μηνὸς 1705». Ἀρχ. «Πριχοῦ νὰ κινήσῃ ὁ τζὰρ ἀπὸ τὴν Μοσχοβίαν μὲ τὰ φουσάτα του» κτλ., σ. 496. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Ἐτούτη ἡ διήγησις τῆς ἀναιρέσεως τῶν μοναχῶν ἐδόθη εἰς τὴν Ῥώμην εἰς τὴν ἰταλικὴν διάλεκτον, καὶ ἐδιαμοιράσθηκεν εἰς ὅλαις ταῖς καθολικαῖς ἐπαρχίαις· ἀπὸ τὴν ἰταλικὴν ἐμεταγλωττίσθηκεν εἰς τὴν κοινὴν φράσιν τῶν Ῥωμαίων, ὄχι μόνον δίχως καμίαν πρόσθεσιν ἢ αὔξησιν τοῦ πράγματος, ἀμὴ ἀπὸ λέξιν εἰς λέξιν μετὰ πολλῆς ἀκριβείας».

134. Ἔκθεσις ἐκστρατείας καὶ μάχης, ἧς ἡ ἀρχή· «Τῶν Ὀθωμανῶν ἐπὶ Γερμανοὺς ἐκστρατευομένων ὡς οὐδέποτε παμπληθῶν ἔτεσιν ἀπὸ Σωτῆρος ,αχϟϛ'» κτλ., σ. 473-475. Τέλος· «Οἱ δὲ Ὀθωμανοὶ τὸ Ταμισβαρῖνον καταλαβόντες καὶ σιτίων ἐμπλήσαντες, ὕστερον ὡς ἐπὶ Βελγράδων κατίεσαν, στέρξαντες τῇ νίκῃ καὶ κλέος μόνον ἀπ' αὐτῆς καρπωσάμενοι».

135. Τρία φύλλα τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος, σ. 477-481. Πρόλογος εἰς τὸν νομοκάνονα Ματθαίου Βλαστάρεως. Τέλος· «Ἐδόθη ἐν τῇ μεγαλουπόλει καὶ εὐσεβοτόκῳ Μοσχοβίᾳ κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος χίλια ἑξακόσια ἑξῆντα ἐννέα ἰαννουαρίῳ α'».

136. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ Νεοφύτῳ ἀρχιμανδρίτῃ, ἐπιτρόπῳ καὶ αὐταδέλφῳ. Ἀρχ. «Πολλὴ καὶ μεγάλη ὠφέλεια» κτλ., σ. 483-492. Πρόλογος εἰς τὴν δωδεκάβιβλον τοῦ πατριάρχου Δοσιθέου.

412. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ σελίδων

135· ἔστι δὲ μήκους 0,33, πλ. 0,215. Ἐπιγραφή· «Σημειώματα συλλογιστικὰ εἰς τὴν τοῦ Πορφυρίου εἰσαγωγήν, καὶ πρῶτον περὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ συγγράμματος». Ἀρχ. «Διαιρεῖται ἡ βίβλος γενικώτερον εἰς τρία» κτλ. Τέλος· «ἐφ' ὧν ὅτε τὰ κατηγορούμενά εἰσιν ἑτεροειδῆ ἢ ὑπάλληλα, μιᾷ ἀποκρίσει ἀπαντητέον».

413. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 704, μήκους 0,33, πλ. 0,215. Αὐτόγραφον Μανουὴλ Ῥωμανίτου, ὅπερ «ἐτελειώθη 1753 ἰουλίου 5».—Ἐπιγραφή· «Τὸ μάννα τῆς ψυχῆς. Σύνθεσις τοῦ πατρὸς Παύλου Σέγνερη εἰς ἰταλικὴν διάλεκτον. Μεταγλώττησις Μανουὴλ Ῥωμανίτου τοῦ Κρητός».

414. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατοντ., μήκους 0,31, πλ. 0,215. Τὸ κείμενον μονόστηλον. Σύγκειται ἐκ 4+5 φύλλων ἀσελιδώτων καὶ σελίδων ἠριθμημένων 263+322. — «Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως διαφόρων τῶν ἀπὸ τῆς Γραφῆς ζητημάτων καὶ ἀποριῶν λύσεις καὶ ἑρμηνεῖαι ἐπαίνου γέμουσαι. Τὰ ἀμφιλόχια, ἢ λόγων ἱερῶν καὶ ζητημάτων ἱερολογία πρὸς Ἀμφιλόχιον τὸν ὁσιώτατον μητροπολίτην Κυζίκου, τῷ καιρῷ τῶν πειρασμῶν ζητημάτων διαφόρων εἰς ἀριθμὸν τριακοσίων συντεινόντων ἐπίλυσιν αἰτησάμενον». Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο διῄρηται εἰς δύο βιβλία, τὸ μὲν ἐξ ἑκατὸν κεφαλαίων, τὸ δὲ ἐκ κεφαλαίων διακοσίων καὶ πέντε· πάντων δὲ τῶν κεφαλαίων τούτων ὑπάρχει καὶ πίναξ ἐν τῷ κώδικι διμερής, ἀναγεγραμμένος ἐν τοῖς ἀσελιδώτοις φύλλοις.

415. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιϛ' ἑκατοντ., ἐκ φύλλων 531, μήκους 0,315, πλ. 0,21. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,20×0,11). Ἐγράφη, κατ' ἐμέ, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἱέρακος. —Ἐπιγραφή· «Θωμᾶ τοῦ παρὰ Λατίνοις διδασκάλου τῆς ἱερᾶς θεολογίας, κατὰ ἐθνικῶν βιβλίον πρῶτον (β', γ' καὶ δ')· μετηνέχθη ἐκ τοῦ λατινικοῦ πρὸς τὴν ἑλλάδα γλῶτταν παρὰ Δημητρίου τοῦ Κυδώνη». Ἀρχ. «Ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου» κτλ.

416. Ἀντίγραφον τοῦ 410-ου κώδικος, γενόμενον ὑπὸ Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ. Φύλλα χάρτου 69, μήκ. 0,32, πλ. 0,222.

417. Τετραευαγγέλιον σλαβικόν, βεβλαμμένον ὑφ' ὕδατος· ἐγράφη ἔτει 1546-ῳ καὶ συνίσταται ἐκ φύλλων 286, μήκ. 0,32,

πλ. 0,23. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 20 (0,22 × 0,14), κεκοσμημένον ἐνιαχοῦ ποικίλοις τισὶ κοσμήμασι, ἐπιγραφαῖς τε καὶ μεγάλοις ἐρυθροῖς κεφαλαιώδεσι γράμμασι. Μετὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίου γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο (φ. 132β)· «† сїю стыи тетроевангѐ покоупи | жоупан Дрьгичю вторыи логофѐ зд .а. и шкова св. и постави | смо вь стое цркквоу ѹ се Шрещи | хра великомченикь хвь Геwргїе ·:· ». Καὶ πάλιν αὐτόθι· «Сїю стыи тетроевангѐ. вѝ есть покѹпѝ | ѿ Дрьгѝ логофѐ. при днѝ Мйне и воевод | а пото по смрти Дрьгѝ лѿ. а жупаница | его и сны его. сътвор сїе книгь продани | та покоупї ѡ сн азь жоупань Рау боузескѹ | клю .ѕа .е. аспри. въ днѝ Іѡ Рау воевод. в лѣ | и положихѿ оу ста монатѝ чѐ тоу рода:- зргї писа аз Параскива лѿфѐ. ге ѕї:». Καὶ πάλιν ἕτερον σημείωμα ἐν τῷ πέρατι τοῦ κώδικος· «Благоволенїе ѡца. и по спѣшенїе сна. и съвршенїе стго дха аминь. Сьписасе сїе че(?)творобл̃говѣстїе, въ днѝ благочтива и хрстолюбива Іѡ Мирча воевода. | при всеѡсщенно архїепп̃ѣ Рибничкїи. иже бѣ въ многыи прмѹдростиѡ бжѣ | оучитель, кѹр Грїгорїе. сьписасе въ тожемь мѣстѹ попѹ зоныѿ кѹр Фоѳе. | снь выша презвитера Ѡпрѣ, тогожѐ мѣста нарицае Рибни. блй рскы Жиѡ | поводнѣи глемѣи Олт. и имѐ аще хощѐ ѡбрѣсти смеренаго инока писавша сиѡ книгѹ. и се напиш̃ю. и еть ѡбрѣщеши шесть писмѐ има. и сл ѿ них//// | трй съгласна, и троежесложно послѣднѣа исрднѣа. рѣше всѐ число. | единй въ сѹлокъ троици. и двоица два петорицеѧ. петорица въ двоиц////два | двѣ. десетинѣ въ тръгѹбо. и троица въ двоици трй трй. тѣмже | колѣнь прѣклѡ молюсе, юнй ѡже чадѿ. възрастнй ѡже братїамь | старїи ѡже ѡцемь. идеже с грѣшено любве хвѣ ради исправлѣите. | а мене о се трѹдив'шагосе благославите а не клънете. понѐ грѣшна рѹка и | мѹтъ ѹмь не можеть чисто слово сьпис..ти. ѡ ѳре есмь азь вышерѐни мни. | Сьписасе, въ лѣ зид. крѹ енца (?) кѕ. а лѹ е. темеле, кн. і епаѳа д:-/-».

418. Τεῦχος χάρτινον ἐκ σελίδων 498 καί τινων παρεμβεβλημένων φύλλων. Αὐτόγραφον Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ (μήκους 0,315, πλ. 0,21), γενόμενον περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος. Σελίδες ἄγραφοι· 76, 77, 148-152, 163, 164, 168. 175-184, 188-190, 195-200, 214-216, 219, 220, 224, 230, 233-242, 244, 248, 259-260, 268, 270-272, 274, 275, 288-306, 314, 319, 320, 322, 326, 335, 336, 349-352, 364-372, 375-378, 386-394, 397-400, 401, 402, 404, 409-414, 420-433, 441-450, 454 καὶ 455. Σελίδες ἀποκεκομμέναι καὶ νῦν ἐλλείπουσαι τῷ κώδικι· 261-265 καὶ 467-470. Ἔνδον τῆς 2-ας πινακίδος ὑπάρχει τὸ σημείωμα τοῦτο· «Εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας ἐν μιᾷ ἐκκλησίᾳ εἶναι 6 ἅγια βήματα, τὸ καθολικόν, ἡ Παναγία· εἰς τὰ πλάγια ταύτης Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης· τὸ 4-ον τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸ Ε^ον^ Μωυσέως τοῦ Αἰθίοπος, τὸ ϛ^ον^ τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Ἑτοιμάζεται καὶ Ζ^ον^, ὁ ἅγιος Νικόλαος. Ἐλθόντες ἐν Δαμασκῷ 1708 μηνὶ νοεμβρίου ἐπατριάρχευεν ὁ μακαριώτατος κὺρ Κύριλλος ἐν τῷ 37 τῆς πατριαρχείας αὐτοῦ ἔτει».—Ἐπιγραφή· «Ἐκ τῶν τοῦ πατριάρχου Ἱεροσολύμων Χρυσάνθου συμμίκτων».

1. «Τοῦ λογιωτάτου καὶ φιλοσοφωτάτου κυρίου Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ καὶ ὑπερτίμου ἐπιλύσεις σύντομοι ἀποριῶν φυσικῶν». Ἀρχ. «Τί ἐστι φύσις; Φύσις ἐστὶ δύναμις» κτλ., σ. 1 κἑ.

2. «Τοῦ αὐτοῦ ἕτεραι ἐπιλύσεις φυσικῶν ἀπορημάτων πρὸς τὸν βασιλέα τὸν κὺρ Μιχαὴλ τὸν Δούκαν». Ἀρχ. «Ὁ μὲν Πλούταρχος, ὦ μέγιστε» κτλ., σ. 39 κἑ.

3. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος πρὸς Πόθον βεστάρχην, ἀξιώσαντα αὐτὸν γράψαι περὶ τοῦ θεολογικοῦ χαρακτῆρος». Ἀρχ. «Μὴ θαυμάσῃς» κτλ., σ. 65 κἑ. Coxe, Catal. cod. MSS bibl. Bodleianae, τ. I, σ. 743-751.

4. «Τοῦ αὐτοῦ διὰ προσωποποιίας, ὅτι οὐχ ὅροι ζωῆς τοῖς ἀνθρώποις πεπήγασι. Θεοφράστου κατὰ Θεογνώστου». Ἀρχ. «Ἐπεὶ τάφος ἀνεῳγμένος» κτλ., σ. 78 κἑ.

5. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ἀπόφασις διὰ προ-

σωποποιΐας· οἱ διαιτηταὶ Εὐάγγελος, Θεόπεμπτος». Ἀρχ. «Τοῦ κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἀγαπῶντος» κτλ., σ. 81 κἑ.

6. «Τοῦ αὐτοῦ περὶ θεολογίας». Ἀρχ. «Λοιπὸν δὲ δεῖ περὶ τῆς τῶν ὅλων», κτλ. σ. 84 κἑ.

7. «Τοῦ αὐτοῦ Ψελλοῦ περὶ ἀρετῶν», περὶ νοῦ, περὶ ψυχῆς κτλ. Ἀρχ. «Τρεῖς τάξεις εἰσὶ τῶν ἀρετῶν» κτλ., σ. 89 κἑ.

8. «Περὶ θέσεως κόσμου». Ἀρχ. «Χρὴ γινώσκειν ὅτι ὁ οὐρανὸς» κτλ, σ. 103 κἑ.

9. «Τοῦ ἀοιδίμου κυροῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ περὶ ἀρετῶν γεωργίας - - - - - - - - - - - - Οἰακιστικὴ ψυχῶν ὑποτύπωσις» κτλ. Ἀρχ. «Ἰσχυρὸν ἡ φιλία βιάζεσθαι» κτλ., σ. 111 κἑ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου ἔγραψεν ὁ Χρύσανθος ταῦτα· «Εὕρηνται καὶ ἄλλαι παραινέσεις τοῦ σοφοῦ τούτου ἄνακτος πρὸς μοναχούς, ἔτι ἀνέκδοτοι, ἃς ἴδον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς γαληνοτάτης ἀριστοκρατίας τῶν Ἐνετῶν, τὸ γ' ἐμοὶ μέντοι δοκοῦν αὗται πάντων ὑπερέχουσιν· ἃς μετιτέον εἶναι συνεχῶς παραινῶ ὅτῳ σωτηρίας φροντίς».

10. «Αἰτιολογία φυσική, ὅτι ἀπεριόριστος ἡ τοῦ ἀνθρώπου ζωή, προεγνωσμένη δὲ τῷ μόνῳ σοφῷ Θεῷ». Ἀρχ. «Τὸ ἀπεριόριστον τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου» κτλ., σ. 145 κἑ.

11. «Βίβλων τινῶν ἐκ τῶν πολλῶν καὶ διαφόρων τῶν ἐν τοῖς μοναστηρίοις τοῦ Ἄθω κατάλογος». Ἀρχ. «Ἐν τῇ λαύρᾳ τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. Θεοδώρου μαγίστρου ἐγκώμιον» κτλ., σ. 153-162. Τέλος· «Βίβλος περιέχουσα χρυσόβουλλα καὶ διπλώματα δοθέντα τῷ μοναστηρίῳ τῶν Λέμβων, τῷ πλησίον Σμύρνης». Κ. Σάθα Μεσαιωνικὴ βιβλιοθήκη, τ. I, σ. 271-284.

12. «Τῶν ἁγίων ρξε' πατέρων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου κανόνες ιε'», σ. 165 κἑ.

13. «Περὶ πίστεως ὀρθοδόξου». Ἀρχ «Πιστεύειν δεῖ τὸν ὄντως χριστιανὸν» κτλ., σ. 169 κἑ.

14. Ἀνεπίγραφον περὶ τοῦ ταλάντου. Ἀρχ «Πολλαῖς φοραῖς ἀναφέραμεν τὸ τάλαντον, ἀμὴ δὲν τὸ ἐξηγήσαμεν πόσον ἄξιζε» κτλ., σ. 185-187.

15. Προσφώνημα πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ῥωσίας Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ, ἀνατιθεμένου αὐτῷ τὸ περὶ τῆς Ἁγίας Γῆς οἰκεῖον πόνημα. Ἀρχ. «Ὁ κατ' ἐξοχὴν φιλόσοφος» κτλ., σ. 191-194.

16. «Λογίδριον ἐγκωμιαστικὸν πρὸς τὸν εὐσεβέστατον καὶ ἐκλαμπρότατον αὐθέντην πάσης Οὐγκροβλαχίας κύριον κύριον Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Μπασαράμπαν βοεβόνδα». Ἀρχ. «Οἶδα μὲν οὖν ὅτι χαλεπὸν» κτλ., σ. 201 κέ.

17. «Ἕτερον ἐγκώμιον πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον». Ἀρχ. «Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται», σ. 205 κέ.

18. Περὶ ἀρετῆς καὶ λύπης. Ἀρχ. «Ἀπορόν μοι δοκεῖ εἶναι ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἄλλα μὲν ἐπαινοῦσι καὶ θαυμάζουσι» κτλ., σ. 209 κέ.

19. Σημειώματα περὶ γονέων. Ἀρχ. «Ὁ πανάγαθος Θεὸς κατὰ τὸν θειότατον βασιλέα» κτλ., σ. 217 κέ.

20. Σημειώματα διδαχῶν τινων, σ. 221 κέ.

21. Εἰδήσεις περὶ τοῦ Βατικανοῦ. Ἀρχ. «Ὁ πάπας ἔχει ἕνα ἐπίτροπον καρδινάλιν» κτλ., σ. 243 κέ.

22. «Διάλογος, ἐν ᾧ εἰσάγεται πάπας καὶ Πέτρος διαλεγόμενοι, ὁ μὲν πάπας ὡς ἀποθανὼν καὶ κρούων ἀνοιγῆναι αὐτῷ τὴν πύλην τοῦ οὐρανοῦ, ὁ δὲ Πέτρος ἔσωθεν ἀποκρινόμενος· ἔχει δὲ ὁ διάλογος πρὸς τὸ τέλος ἑκάστου ἐπιγράμματος ἓν ῥησίδιον ἐκ τοῦ Πάτερ ἡμῶν». Ἀρχ. «Πάπας. Ἄνοιξόν μοι τὰς πύλας, Πέτρε, τῷ σῷ πάπα» κτλ., σ. 245-247.

23. «Πέτρου Γυλλίου περὶ τῆς τοπογραφίας Κωνσταντινουπόλεως», σ. 249 κέ.

24. Λόγος ἀνεπίγραφος, οὗ ἡ ἀρχή· «Θυγατέρες Σιὼν ἐξέλθετε» κτλ., σ. 255-258.

25. Ἐπιστολὴ πρὸς Κλήμεντα μητροπολίτην Ἰωαννίνων [1]. Ἀρχ. «Τὰ ταὐτὰ ταὐτῷ καὶ ἀλλήλοις» κτλ., σ. 267. — Μετὰ τὴν 268-ην σελίδα παρενεβλήθη ἓν φύλλον χάρτου μικροῦ σχήματος, ἐν ᾧ περιέχεται τοῦ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχου Ἱερεμίου

[1] Περὶ τοῦ Κλήμεντος Ἰωαννίνων (1686-1714) ὅρα ἰδίαν διατριβὴν τοῦ Μανουὴλ Γεδεὼν ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ 1883, τ. IV, σ. 164-166.

τοῦ γ' πρᾶξις συνοδική (φεβρ. 1721), δι' ἧς ἐπιτρέπεται τῷ πρὸ χρόνου πολλοῦ παρῃτημένῳ μητροπολίτῃ πρώην Φιλίππων καὶ Δράμας Ἰωακεὶμ «ἔχειν τὸ ἐνεργοῦν τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ, ὅπου ἂν προσκληθῇ, εἰδήσει τοῦ κατὰ τόπον προϊσταμένου». Μετὰ δὲ τοῦτο τὸ φύλλον προσετέθησαν ἕτερα δύο φύλλα, ἐν οἷς ὑπάρχει α') ὑπόμνημα μεταθέσεως τοῦ μητροπολίτου Ναζαρὲτ Δωροθέου εἰς τὴν μητρόπολιν Βηθλεέμ (σεπτ. 1724), «ἅτε δὴ τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύσαντος κὺρ Μαλαχίου τὸ κοινὸν δεδωκότος χρέος»· β') πρᾶξις δεδομένη τῷ μετατεθέντι τούτῳ μητροπολίτῃ Δωροθέῳ. Καὶ τὸ ὑπόμνημα καὶ ἡ πρᾶξις συνετάχθησαν ἐπὶ συνόδου ἐν τῇ μητροπόλει Οὐγκροβλαχίας.

26. «Ἀπολογία πατριαρχική», ἤτοι τοῦ Καισαρείας Παλαιστίνης μητροπολίτου Μελετίου, μετατεθέντος εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων (2 φεβρ. 1731)· ἧς ἡ ἀρχή· «Ἐπειδὴ νεύσει κρείττονι καὶ ὁδηγίᾳ τοῦ ἁγίου Θεοῦ κινούμενος ὁ παναγιώτατος» κτλ., σ. 269. Ἡ μετάθεσις τοῦ Μελετίου ἐγένετο ἐν τῷ Πατριαρχείῳ Κωνσταντινουπόλεως.

27. Μετάφρασις ἐπιστολῆς «ἐκ τοῦ σλαβονορούσικου χρονικοῦ, τοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ Νοβογράδᾳ εὑρισκομένου, κατὰ λέξιν». Ἀρχ. «Ἀλέξανδρος βασιλεὺς βασιλέων» κτλ., σ. 273 κἑ.

28. «Νόμος πολιτικός». Ἀρχ. «Περὶ γυναικὸς ὁποῦ νὰ χηρεύσῃ καὶ θέλει νὰ ὑπαδρευθῇ. Τῆς γυναικὸς ὁποῦ νὰ ἀποθάνῃ ὁ ἄνδρας» κτλ., σ. 277-286.—Μετὰ τὴν 286-ην σελίδα ὑπάρχει τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς τινος τοῦ πατριάρχου Δοσιθέου (ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, μαρτ. 1688), διδόντος ἀποκρίσεις πρός τινας γενομένας αὐτῷ νομικὰς ἐρωτήσεις.

29. Κυρίλλου δ' Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ συνοδικὴ πρὸς τὸν Λιτίτζης (μαΐῳ, ἰνδικτ. ε') περί τινος γαμικοῦ συναλλάγματος, σ. 287 κἑ. Ὑπογραφαί· Κυζίκου Αὐξέντιος, Νικομηδείας Παρθένιος, Νικαίας Γεννάδιος, Φιλιππουπόλεως Καλλίνικος, Μυτιλήνης Νικόδημος, Χίου Γεννάδιος, Μεσημβρίας Μακάριος.

30. «Τάξις γινομένη τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Πέμπτῃ ἐν τῷ τῆς Οὐγκροβλαχίας αὐθεντικῷ παλατίῳ», καὶ τάξις τοῦ Μεγάλου

Σαββάτου, τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, τῆς Πέμπτης τῆς Διακινησίμου Ἑβδομάδος καὶ τῶν Θεοφανείων, σ. 307-311.

31. «Τάξις τῆς ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῇ ιδ' τοῦ Σεπτεμβρίου, γινομένη ἐν Ἱεροσολύμοις», σ. 312.

32. «Τάξις γινομένη ἐπὶ ψήφοις ἀρχιερέως ἐν Κωνσταντινουπόλει», σ. 313.

33. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ἐν Δαμασκῷ ὀρθοδόξους ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως (25 δεκ. 1729). σελ. 315 κέ.

34. Τοῦ αὐτοῦ βεβαιωτικὸν γράμμα περὶ τῆς ἐν Φωξανίῳ ἀδελφότητος, τῆς συστάσης ὑπὲρ ταφῆς τῶν νεκρῶν. Ἀρχ. «Τὸ θάπτειν τοὺς νεκροὺς ἔμμισθον ἔργον ἐστὶν» κτλ., σ. 321.

35. Ἀνώνυμον συστατήριον καὶ πατριαρχικὸν γράμμα ὑπὲρ ἐλλογίμου τινὸς Ἀνδρέου Βασιλείου τοῦ Βυζαντίου, σ. 323.

36. Ἕτερον ὑπὲρ τοῦ περιοδεύοντος ἀρχοντοπούλου Ἰωαννάκη Βυζαντίου, οὗ πατὴρ ὁ ἄρχων Στάμος, μήτηρ δὲ ἡ εὐγενεστάτη Σουλτάνα, ἡ ἐκ «γένους τῶν βασιλικῶν Μουσελίμηδων, ὅνπερ», ὡς λέγει τὸ πατριαρχικὸν γράμμα, «ἀνεδέξατο ἀπὸ τοῦ θείου βαπτίσματος ὁ τῆς ὁσίας μνήμης πρὸ ἡμῶν πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως κὺρ Διονύσιος ὁ νέος». Ἀρχ. «Τῶν ἀναγκαίων ἔργον ἐστὶ» κτλ., σ. 324.

37. Προοίμιον συστατικοῦ τινος γράμματος Ἱερεμίου γ' Κωνσταντινουπόλεως. Ἀρχ. «Τὴν κοινὴν ἅπασαν εὐταξίαν» κτλ., σ. 324.—Μετὰ τὴν σελίδα ταύτην προσετέθη ἓν φύλλον, ἐν ᾧ περιέχεται τὸ ἀντίγραφον συστατικοῦ τινος γράμματος τοῦ πατριάρχου Δοσιθέου διὰ τὸν πνευματικὸν πατέρα Αὐξέντιον· ἐγράφη δὲ τοῦτο ἐν Ἱεροσολύμοις ἔτει 1674-ῳ, μηνὶ ἀπριλίῳ.

38. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων γράμμα συστατικὸν (σ. 325-326) διὰ τοὺς αὐταδέλφους Κάρλον, ὅ ἐστι Σκαρλᾶτον, Ἰάκωβον καὶ Ζγουρομάλην τὸν καὶ Ζαχαρίαν ὀνομαζόμενον, οἵτινες «μετέβησαν εἰς ἀλλοδαπῆς τόπους, σπουδῆς καὶ μαθήσεως αὐτῶν ἕνεκεν». Τὸ γράμμα τοῦτο συνετάχθη ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ ὀκτωβρίῳ τοῦ 1717-ου ἔτους, καὶ βεβαιοῖ ὅτι οἱ ῥηθέντες αὐτά-

δελφοί εἰσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, «ἐξ εὐγενῶν γονέων ὁρμώμενοι, πατέρα μὲν ἐσχηκότες τὸν ἐπισημότατον ἐν ἄρχουσι Γεώργιον ὀνόματι, Καρατζᾶν δὲ ἐπονομαζόμενον, τὸν ἔκ τε νεότητος αὐτοῦ καὶ ἤδη ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ἐξοχωτάτου πρέσβεως τῶν Ὀλλάνδων ἐντίμως ἐνδιατρίβοντα, ὡς ἐν ἀξιώματι καὶ ὀφφικίῳ ἑρμηνέως παρ' αὐτῷ τυγχάνοντα· μητέρα δὲ εὐγενεστάτην, Ῥωξάνην ὀνόματι ἐκ γένους τῶν Διπλοβατατζήδων, ἀρχαίου δηλονότι καὶ ἐπισήμου».

39. «Σημείωμα περὶ τοῦ ἐν τῷ Ἁγίῳ Τάφῳ κατὰ πᾶν Μέγα Σάββατον φαινομένου φωτός. Χρυσάνθου Νοταρᾶ καὶ ἀρχιμανδρίτου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ». Ἀρχ. «Περὶ τοῦ Ἁγίου Φωτὸς ὁποῦ τὸν κάθε χρόνον» κτλ, σ. 327-334.

40. «Μαξίμου Μάργουνίου περί τε προσταγμάτων καὶ βουλῶν, ὅτι διαφέρουσιν ἀπ' ἀλλήλων. Μάρκῳ τῷ Βελσέρῳ, σοφωτάτῳ καὶ λαμπροτάτῳ ἀνδρὶ» κτλ. Ἀρχ. «Ἐπίψογον πάνυ τοι καὶ οὐκ αἰτίας ἐκτὸς τὸ περὶ τὰ δόγματα νεωτερίζειν τινὰ» κτλ., σ. 337.

41. «Μαξίμου τοῦ Μαργουνίου, ἐπισκόπου Κυθήρων, σύντομος περὶ προσταγμάτων καὶ βουλῶν πραγματεία. ἐν ᾗ τῆς ἱερᾶς Γραφῆς, τῆς τε παλαιᾶς καὶ τῆς νέας, καὶ τῶν ἁγίων διδασκάλων, Ἑλλήνων τε καὶ Λατίνων, μαρτυρίαις δείκνυνται ταῦτα ἀπ' ἀλλήλων διεστάλθαι· πρὸς δὲ καὶ ὅτι αἱ βουλαὶ οὐχ ἁπλῶς εἰσιν ἀναγκαῖαι πρὸς σωτηρίαν, ἧς διὰ τῆς τῶν προσταγμάτων τηρήσεως ἡ κτῆσις γίγνεται, εἰ καὶ πρὸς τὸ ῥᾷόν τε καὶ πληρέστατον καὶ ἐνδοξότερον ταύτης ἐπιτυχεῖν αὗται συντελοῦσιν». Ἀρχ. «Αἱ τῆς ἱερᾶς Γραφῆς χρήσεις» κτλ., σ. 338-348.

42. «Ἀκολουθία γινομένη τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ τοῦ Πάσχα, μεταγραφεῖσα ἔκ τινος παλαιοῦ βιβλίου ἐν μεμβράναις, εὑρεθέντος ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, ἐν χωρίῳ καλουμένῳ Συκῇ τῆς Βιθυνίας». Ἀρχ. «Συναγομένων πάντων τῶν κατηχουμένων» κτλ., σ. 353-357. Νεολόγου Σαββατιαία Ἐπιθεώρησις, τ. II, σ. 444-446.

43. «Περὶ προβολῆς καὶ ψήφου καὶ ἐκλογῆς καὶ καταστάσεως καὶ προνομίων μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων,

καὶ τῆς ἐκ πολλοῦ χρόνου καθόλου ἐκκλησιαστικῆς τάξεώς τε καὶ συστάσεως». Ἀρχ. «Εἰ καὶ πᾶσι μὲν ἄλλοις ἁρμόζον» κτλ., σ. 358-363.

44. Ἀνθίμου Οὐγκροβλαχίας ἐπιστολὴ «τῷ παναγιωτάτῳ καὶ λογιωτάτῳ καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κυρίῳ κυρίῳ Ἀθανασίῳ» περὶ τῶν ἐν τοῖς οὐγκροβλαχικοῖς μοναστηρίοις ἱεροσολυμιτικῶν ἀξιώσεων (26 δεκ. 1710). Ἀρχ. «Δίδομεν εἴδησιν τῇ ὑμετέρᾳ παναγιότητι» κτλ., σ. 373-374.

45. «Ἐκ τῶν Ἀντωνίνου τοῦ αὐτοκράτορος εἰς ἑαυτόν». Ἀρχ. «Τὸ ἐλεύθερον καὶ ἀναμφιβόλως ἀκύβευτον» κτλ., σ. 379 κἑ. Marci Antonini commentaria; ed. I. Stich, σ. 3, 6.

46. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἐπιστολὴ Μελετίῳ μητροπολίτῃ Ἀθηνῶν (21 ἰουν. 1710), σ. 395-396 [1].—Μετὰ τὴν 400-ὴν σελίδα προσετέθησαν δύο φύλλα, ἐν οἷς περιέχονται αὐτόγραφά τινα σημειώματα τοῦ Χρυσάνθου· καὶ πάλιν ἕτερα τρία φύλλα, συναποτελοῦντα τὸ πρωτότυπον γράμματος Νικολάου Φωτεινοῦ πρός τινα ἀρχιερέα, ἐρωτήσαντα περὶ Καλβίνων, χωρεπισκόπων, ἐκκλήτου κτλ. Ἀρχ. «Πρὸς τὴν πρώτην ἀπορίαν, ἐν ᾗ ἐρωτᾶται, ἂν οἱ Καλβῖνοι καὶ Λουτέροι ἔχουν ἱερωσύνην» κτλ.

47. Χρυσάνθου Ἱεροσολύμων ἀπόκρισις ἐξ Ἰασίου Μωϋσεῖ μητροπολίτῃ Μπελιγραδίου (σεπτ. 1728), ἐρωτήσαντι «ἂν εἶναι θεμιτὸν καὶ νόμιμον, ἐκεῖ ὁποῦ δὲν εἶναι ἱεραὶ ἐκκλησίαι, νὰ γίνεται ἱερὰ μυσταγωγία, περιερχομένων ἐκ τόπου εἰς τόπον καθιερωμένων ἱερῶν ἀντιμινσίων», σ. 403 κἑ.

48. Γράμμα τῶν ἐπισκόπων Σερβίας πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην Ἱερεμίαν τὸν γ' (σεπτ. 1728)· δι' οὗ ζητοῦσιν ἐκεῖνοι εἰδικὴν ἄδειαν ὅπως καταλύῃ τὰς νηστείας ὁ ἀρρωστῶν μητροπολίτης Μπελιγραδίου Μωϋσῆς. Ἀρχ. «Θέλομεν καὶ ἐκ ψυχῆς ποθοῦμεν» κτλ., σ. 405 κἑ. Ὑπογραφαί· Στέφανος Αλουμπεραττζίου, Σωφρόνιος Σμπατζικίου, Νικόλαος Τιμισφαρίου, Βικέντιος Ἰονοπόλεως, Νικηφόρος Σλαβονίου, Μάξιμος Σισετσκίου, Μάξιμος Σεμπεσίου.

[1] Ὅρα Μ. Γεδεὼν Συμβολὰς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν. Ἐν Ἀθήναις 1891, σ. 89-91.

49. Ἱερεμίου γ' Κωνσταντινουπόλεως ἀπόκρισις τοῖς Σέρβοις ἐπισκόποις. Ἀρχ. «Τὸ κοινὸν γράμμα τῆς ἀρχιερωσύνης ὑμῶν ἡδέως ἐλάβομεν» κτλ., σ. 407 κέ.

50. Ἀρσενίου Ἐλασσῶνος καὶ Δημονίκου σημείωμα περὶ τοῦ Μοσχοβίας πατριάρχου Ἰώβ, σ. 415.

51. «Πρᾶξις συνοδική». Ἀρχ. «Τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς μεγάλης συνόδου - - - - Μελέτιος ὁ μακαριώτατος Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Οἴδατε, ἀδελφοί, ὅτι χαρακτηριστικὸν» κτλ., σ. 415-419. Κ. Σάθα Βιογραφικὸν σχεδίασμα περὶ τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου β'. Ἐν Ἀθήναις 1870, σ. 82-92.

52. «Ἱεροκλέους φιλοσόφου ἀστεῖα». Ἀρχ. «Σχολαστικὸς κολυμβᾶν βουλόμενος» κτλ., σ. 434-435. Τέλος· «ἀντὶ ἐμοῦ τὸν φαλακρὸν διύπνισε».

53. Ἀντίγραφα ἐπιγραφῶν τινων παλαιῶν ἐξ ἐντύπων βιβλίων, σ. 436-440.

54. «Περὶ τῶν Ἰβήρων». Ἀρχ. «Ἡ Ἰβηρία ἔχει αὐθεντείας πέντε» κτλ., σ. 451.

55. Ἐφραὶμ τοῦ Δεκάρχου ἐπιγράμματα τέσσαρα διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν συγγραμμάτων Συμεὼν Θεσσαλονίκης, σ. 456. α') Δοσιθέῳ Ἱεροσολύμων ἐκδότῃ τῶν συγγραμμάτων τούτων· β') Δούκᾳ βοεβόδᾳ Μολδοβλαχίας καὶ χατμάνῳ Ὀκραΐνης· γ') Εἰς τὴν βίβλον τοῦ Συμεὼν Θεσσαλονίκης· δ') Εἰς τὸν αὐτὸν Συμεῶνα.

56. Σελὶς 458. «Πρὸς τὸν μακαριώτατον καὶ σοφώτατον Ἱεροσολύμων πατριάρχην κύριον Χρύσανθον, κρείττονα νομίζοντα τῆς νῦν τὴν πάλαι τύχην· δίστιχον. Τρισμάκαρ, ὃς πάντων ἐσλῶν ὠνήσατο Χριστόν· | κέρδη γὰρ τῆς σῆς κρείττονα εὐτυχίης. Ἀντωνάκης ὁ ἰατρός, ὁ καὶ εὐλαβὴς δοῦλος». Εἶτα· «Πρὸς τὸν μακαριώτατον καὶ σοφώτατον ἄνδρα κύριον Χρύσανθον, πατέρα καὶ ἡμέτερον δεσπότην, δεινὴν ποιούμενον τὴν τοῦ χρόνου φειδῶ καὶ λέγοντα Οὐκ ἔστι μοι σχολή. Βραχὺν μὴ μέμφου τὸν χρόνον, ὦ ἱερὰ κεφαλή· | οὔπω γὰρ αὐτὸν ἔξω ἀρετῆς ἀνήλωσας».

57. Ἀνδρέου Λικινίου ἰατροῦ «εἰς τὴν πανένδοξον καὶ εὐδαιμονεστάτην ἐκλογὴν παμψηφὴ [sic] καὶ μετάθεσιν τοῦ πρώην πανιερω-

τάτου ἁγίου Καισαρείας, νῦν δὲ μακαριωτάτου, σοφωτάτου καὶ ἐλλογιμωτάτου πατρὸς καὶ πατριάρχου τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης κυρίου κυρίου Χρυσάνθου ἐλόγειον [sic]». Ἀρχ. «Αἰνέσατε γηθοσύνως, μελίπνοοι καὶ μελίφρονοι Μοῦσαι», σ. 459.

58. «Πρὸς τὸν μακαριώτατον, ἁγιώτατον, θειότατον, σοφώτατον καὶ θεολογικώτατον πατριάρχην τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ πάσης Παλαιστίνης, τὸν κοινὸν πατέρα καὶ κηδεμόνα πάντων τῶν ὀρθοδόξων καὶ ἀποστολικῶς ἀντιλαμβανόμενον τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας κύριον κύριον Δοσίθεον ἐπίγραμμα ἡρωϊκόν». Ἀρχ. «Σὸν κῦδος θεοῖο κλεινὸν δῶρον» κτλ., σ. 460.

59. «Εἰς τὸν αὐτὸν ἕτερον ἡρωελεγεῖον», οὗ ἡ ἀρχή· «Κάββαλλεν Ἠλίας ἱερῆας», σ. 460.

60. «Καλλινίκου ἱερομονάχου εἰς τὸν ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γεγονότα μακαριώτατον καὶ σοφώτατον πατριάρχην Ἱεροσολύμων κὺρ Δοσίθεον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Καλλινίκου». Ἀρχ. «Κεύθει ἧδε σορὸς θεοειδέα ἔξοχον ἥρω» κτλ., σ. 461. Ἐνταῦθα γέγραπται, ὅτι ὁ Καλλίνικος «οὗτος ἐστὶν ὁ νῦν χρηματίζων μητροπολίτης Ἡρακλείας».

61. «Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ» εἰς τὸν αὐτόν, οὗ ἡ ἀρχή· «Γλῶττα μὲν ἡρωϊκὴ σεσίγηται» κτλ., σ. 461.

62. «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν μετάθεσιν τοῦ νῦν μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Χρυσάνθου». Ἀρχ. «Μὴ κλᾶε πυκινὰ χωομένη πτόλις», σ. 461.—Μετὰ τὴν σελίδα ταύτην ὁ δέτης παρενέβαλε δύο ἀσελίδωτα φύλλα, ἐν οἷς ὑπάρχουσιν αὐτόγραφά τινα ἐπιγράμματα «Γρηγορίου ἱερομονάχου Μελισσηνοῦ Κρητὸς καὶ Σιναΐτου», τουτέστι τέσσαρα «εἰς τὸν μακαριώτατον καὶ σοφώτατον κύριον κύριον Νεκτάριον, θεοπρόβλητον πατριάρχην τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ», καὶ πάλιν «ἕτερα τετράστροφα τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν».

63. «Περὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἰπεκίου καὶ τῶν ὑποκειμένων αὐτῇ ἐπαρχιῶν». Ἀρχ. «Ἡ λεγομένη πόλις Ἰπέκιον» κτλ., σ. 463.

Ἐν τῷ πίνακι τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ταύτης ἀπαριθμοῦνται οἱ ἑξῆς μητροπολῖται· Ἀθανάσιος Σκοπίων, Στέφανος Ἐρσεκίου, Μωϋσῆς Σταριβλάχης, Βησσαρίων καὶ εἶτα Μωϋσῆς Μπόσνας Σαραγίου, Μιχαὴλ Μπελιγραδίου, Κωνστάντιος Τιμισβαρίου, Γρηγόριος Βαλιόβου, Στέφανος καὶ εἶτα Σωφρόνιος Καρλοβίτζας καὶ Στρεμίου· ἀρχιεπίσκοποι Νεκτάριος καὶ εἶτα Δανιὴλ Σαμοκοβίου, Ἰωαννίκιος Νύσης, Βικέντιος Μπουντουμίου.

64. «Ἐπιγράμματα (6) εἰς τὸν νεωστὶ ἀνεγερθέντα περικαλλέστατον καὶ περιφανέστατον οἶκον τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου αὐθέντου καὶ ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας κυρίου Ἰω. Βασσαράβα βοεβόνδα», σ. 465. Ποιητὴς δὲ τῶν ἐπιγραμμάτων τούτων «ὁ ἐλάχιστος ἐν ἱεροδιακόνοις Ἰωαννίκιος ὁ χατζῆς, τελῶν ὑπὸ τῷ πανιερωτάτῳ καὶ ἐλλογιμωτάτῳ μητροπολίτῃ ἁγίῳ Ἰωαννίνων».

65. Ἐπίγραμμα ἀνώνυμον, οὗ ἡ ἀρχή· «Θῖνα παρ' Ἀλφειοῦ σε φίλων ἀπεθήκατο κόλπων», σ. 466.

66. Τεμάχιον ἀποφάσεως πατριάρχου τινὸς Ἱεροσολύμων. Ἀρχ. «Εἰς ἕνα διδάσκαλον ὁποῦ νὰ διαβάζῃ τὰ παιδία τῶν χριστιανῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ ῥωμαϊκὰ γράμματα καὶ ἀραβικὰ τὸ κατ' ἔτος γρόσια τοῦ τόπου εἴκοσι» κτλ., σ. 471.

67. «Αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας». Ἀρχ. «Εἰς Ἀλεξάνδρειαν μία τοῦ ἁγίου Σάββα», σ. 472.

68. «Κατάλογος τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν ὑποκειμένων τῷ ἁγιωτάτῳ πατριαρχικῷ θρόνῳ Μοσχοβίας», καὶ «κατάλογος τῶν ἁγιωτάτων πατριαρχῶν Μοσχοβίας καὶ πάσης Ῥωσσίας» ἀπὸ Ἰὼβ ἄχρις Ἀδριανοῦ, σ. 473.

69. Κατάλογος τῶν βασιλέων Μοσχοβίας, σ. 474.

70. Κατάλογος τῶν μητροπόλεων καὶ τῶν ἐπισκοπῶν Ἀχρίδος, κατά τινα κώδικα τοῦ Προχείρου τοῦ Ἀρμενοπούλου, σ. 474.

71. «Οἱ νῦν διατελούμενοι θρόνοι τῆς ἁγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχρίδος», σ. 475.

72. «Αἱ νῦν εὑρισκόμεναι μητροπόλεις καὶ ἐπισκοπαὶ ἐν τῷ Πατριαρχείῳ Ἀντιοχείας». Ἀρχ. «Μᾶς γράφετε νὰ σᾶς σημειώσωμεν» κτλ., σ. 475.

73. Τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς Ἀδριανοῦ πατριάρχου Μοσχοβίας (1696). Ἀρχ. «Ἐπειδὴ τῷ παρόντι χρόνῳ» κτλ., σ. 479-482.

74. Γαβριὴλ γ' Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολὴ πρὸς τὸν πατριάρχην Ἀλεξανδρείας. Ἀρχ. «Ἡ ἀδελφικὴ καὶ κατὰ Θεὸν ἀγάπη» κτλ., σ. 483.

75. Τρία πρόσθετα φύλλα τῆς ις' ἑκατ., σ. 484-488. Ἀνωνύμου «ὁμιλία ῥηθεῖσα ἀσθενοῦντι». Ἀρχ. «Ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων βραχὺς καὶ ὀλιγοχρόνιος» κτλ.

76. Δύο φύλλα πρόσθετα τῆς ιζ' ἑκατ. Ἀναγραφὴ λατινικὴ τῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἐν αὐτῇ θρησκευμάτων.

77. Τρία ἕτερα φύλλα πρόσθετα τῆς ιζ' ἑκατ., ἐν οἷς ἀναγράφονται τὰ μέρη, ἐξ ὧν ἀποτελοῦνται αἱ ἐπιστῆμαι.

419. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων ἀσελιδώτων 13 καὶ σελίδων ἠριθμημένων 510· ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος καὶ μήκους ἐστὶ 0,32, πλ. 0,212. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19 (0,23 × 0,14). Ἐν τοῖς ἀσελιδώτοις φύλλοις ὑπάρχει «πίναξ τῆς ῥητορικῆς τέχνης», ἧς τὸ κείμενον ἀνώνυμον. Ἀρχ. «Τέχνη ῥητορική. Βιβλίον πρῶτον. Περὶ τῆς φύσεως τῆς ῥητορικῆς κεφάλαιον πρῶτον. Τί εἶναι ἡ ῥητορική, πόθεν ὠνομάσθη, κατὰ τί ὁμοιάζει καὶ διαφέρει ἀπὸ τὴν διαλεκτικήν:— Πόθεν ὠνομάσθη ἡ ῥητορική; Ἡ ῥητορικὴ ὠνομάσθη ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν ῥῆμα ῥέω, ὁποῦ σημαίνει τὸ λέγω» κτλ.

420. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων ἀσελιδώτων 17 + 3 καὶ σελίδων ἠριθμημένων 367· μήκ. 0,305, πλ. 0,203. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 31. Ἐν τοῖς πρώτοις 17 φύλλοις ὑπάρχει «πίναξ τῆς παρούσης βίβλου», ἥτις συνεγράφη ἔτει 1700-ῷ (ὅρα σελ. 27). — Ἐπιγραφή· «Βιβλίον ἀστρονομικόν, καὶ περιεκτικὸν ἅμα τε καὶ ἀποδεικτικὸν τῶν τε παλαιῶν τε καὶ νέων (ὧν ἐφεύρων) ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Πτολεμαίου καὶ Κοπερνίκου, σαφηνίζων πόθεν ἀπὸ πότε καὶ ἀπὸ ποίους ἐδιδάχθημεν τὴν ἐπιστήμην καὶ σοφίαν τῆς ἀστρονομικῆς ταύτης τέχνης, ἤτοι τῶν δώδεκα ζῳδίων καὶ ἑπτὰ πλανητῶν καὶ ἑτέρων ἀστέρων». Ἀρχ. «Ἐπιτομὴ τῆς ἀστρονομικῆς. Τμῆμα α'. Τοῦ

ἐν τῷδε τῷ μετὰ σώματος βίῳ χαριέσι τῶν ἀνθρώπων» κτλ. Ὁ τοῦ τεύχους τούτου καλλιγράφος ἔγραψε τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα οὕτως· «Ὁ Ῥάσκας Γεράσιμος σὺν τοῖς ἄλλοις βιβλίοις καὶ τόδε».

421. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 47, μήκ. 0, 312, πλ. 0,212.

1. «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης εἰς τὰς παρὰ τοῦ Βέκκου ὑπὲρ Λατίνων ἐπὶ ταῖς συλλεγείσαις παρ' αὐτοῦ γραφικαῖς χρήσεσιν ἐπιγραφὰς ἀντεπιγραφαί, δεικνῦσαι δυσσεβῶς ἐχούσας τὰς τοιαύτας ἐπιγραφὰς καὶ ἀντιθέτους οὔσας ταῖς συνειλεγμέναις τῶν ἁγίων ῥήσεσιν», φ. 1-4β. Fabricii-Harles, Bibl. graeca, τ. XI, σ. 505.

2. «Τοῦ αὐτοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης Γρηγορίου, ὅτι οἱ Λατῖνοι λέγοντες καὶ ἐξ υἱοῦ τὸ πνεῦμα, οὐκ ἔχουσι διαφυγεῖν τοὺς ἐγκαλοῦντας αὐτοῖς, ὅτι τοῦ ἑνὸς πνεύματος δύο λέγουσιν ἀρχάς, καὶ ὅτι τοὺς θεολογικοὺς συλλογισμοὺς ἀποδεικτικοὺς μᾶλλον δεῖ καλεῖν ἢ διαλεκτικούς· ἐγράφη δὲ πρὸς Ἀκίνδυνον, ἔτι τοῖς εὐσεβέσι καὶ φίλοις ἐναριθμούμενον. Λόγος δος», οὗ ἡ ἀρχή· «Σὺ μὲν ἡμᾶς ἴσως ἐχρῆν εἶναι λόγον ἀποδοῦναι δοκεῖς» κτλ., φ. 4β κέ. Fabricii-Harles, τ. XI, σ. 505.

3. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἀκίνδυνον ἐπιστολὴ περὶ τῆς τοῦ Βαρλαὰμ ἐν τοῖς δόγμασι διαφορᾶς». Ἀρχ. «Ὁ μὲν τῆς ἑαυτοῦ περὶ τὸ κατηγορεῖν» κτλ., φ. 9α.

4. «Τοῦ αὐτοῦ τῷ φιλοσόφῳ Βαρλαάμ, περὶ ὧν δύο ἔφη ἀρχῶν, ἢ καθ' ἑλληνικῆς ἐποψίας. ςος». Ἀρχ. «Ὦ θρέμμα τῆς ἀνωτάτω περὶ λόγους παιδείας» κτλ., φ. 10α. Fabricii-Harles ἔνθ. ἀνωτ. σ. 505.

5. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν Βαρλαάμ, γράφοντα ὅτι οὐκ ἔστιν ἀπόδειξις ἐπ' οὐδενὸς τῶν θείων, ἔλεγχος ὅτι ἔστιν ἐφ' ὧν καὶ ὅτι κυρίως ἀπόδειξις αὕτη, ἡ δὲ κατὰ Ἀριστοτέλην ἀπόδειξις ἀσύστατον καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτὴν ἀχρεῖον». Ἀρχ. «Τὰ μὲν τῆς δυαρχίας ἐκ μέσου γέγονεν» κτλ., φ. 20α. Fabricii-Harles ἔνθ. ἀνωτ. σ. 505.

6. «Τοῦ αὐτοῦ λόγος ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων, τῶν προ-

τέρων ὁ πρῶτος, κατὰ τί καὶ μέχρι τίνων λυσιτελὴς ἡ περὶ λόγους τριβή· ἀπόκρισις πρώτη». Ἀρχ. «Ἀδελφέ, καλὸν χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν» κτλ., φ. 30α. Καὶ ὁ α' καὶ ὁ β' λόγος ἐν τῇ Φιλοκαλίᾳ τῶν ἱερῶν νηπτικῶν. Ἐνετίῃσι 1782.

7. «Ἀπόκρισις δευτέρα. Τοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν ἱερῶς ἡσυχαζόντων, τῶν προτέρων ὁ δεύτερος, ὅτι τοῖς προειρημένοις ἐν ἡσυχίᾳ προσέχειν ἑαυτοῖς οὐκ ἀσυντελὲς ἔνδον τοῦ σώματος πειρᾶσθαι κατέχειν τὸν οἰκεῖον νοῦν». Ἀρχ. «Ἀδελφέ, οὐκ ἀκούεις τοῦ ἀποστόλου» κτλ., φ. 38-40.

8. (Ἕτερον γράψιμον τῆς ιζ' ἑκατ.). «Τοῦ μακαρίου Βουλγαρίας κὺρ Θεοφυλάκτου προσλαλιά τινι τῶν αὐτοῦ ὁμιλητῶν, περὶ ὧν ἐγκαλοῦνται Λατῖνοι». Ἀρχ. «Εἰσῆλθε τὸ ἀξίωμά σου ἐνώπιόν μου» κτλ., φ. 40-47. C. Will, Acta et scripta quae de controversiis ecclesiae graecae et latinae - - extant, σ. 229-253.

422. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 23 (μήκους 0,298, πλ. 0,208), ὅπερ ἐγράφη μεταξὺ τῆς ις' καὶ τῆς ιζ' ἑκατ. Ἐν τῇ ᾤᾳ τοῦ 1-ου φύλλου· «Ex lib(ris) Chrysanthi. Ἐκ τῶν τοῦ Χρυσάνθου».—Ἐπιγραφή· «Aetici cosmografa». Ἀρχ. «Lectionum pervigili cura» etc.

423. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 57, μήκους 0,31, πλ. 0,203. Αὐτόγραφον ἴσως Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ.

1. «Compendium historicum. Astronomia apud Sinas restituta, auctore Ferdinando Verbieszt, Flandro Belgae Brugensi e Societate Jesu, Tribunalis astronomici in Regia Pekinensi praefecto. Anno Christi MDCLXXVI». Φύλ. 1-16.

2. Ὀκτὼ φύλλα ἄγραφα, ἅπερ ἐγκρύπτουσιν ἐν ἑαυτοῖς ἑπτὰ μακροὺς ἐκ σινικοῦ χάρτου πίνακας, μηχανήματά τινα ἀστρονομικὰ μετὰ σινικῶν ἀπεικάζοντας γραμμάτων.

3. Φύλλα 30. Ἐπιγραφή· «Astronomiae apud Sinas restitutae mechanicae centum et sex figuris adumbrata auctore Ferdinando Verbieszt» κτλ. Ἐγράφη «ἐν Μ(όσχᾳ): 1693 ἰαννουαρίου 12».

4. Φύλλα 3. Ἐπιστολὴ τοῦ Verbieszt (1 μαρτίου 1680) πρὸς τὸν μέγαν κνέζην Ἀλέξιον Μιχαηλοβίτζην.

424. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 23, μήκους 0,30, πλ. 0,215. Αὐτόγραφον «ἐγχειρίδιον περὶ ἐκκλήτου» Νικολάου Κομνηνοῦ Παπαδοπούλου μετὰ προτεταγμένης τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως ἐπιστολῆς πρὸς Χρύσανθον τὸν Νοταρᾶν, γραφείσης ἔτει 1707-ῳ, «ἐσχάτῃ τοῦ σεπτεμβρίου κατὰ τὸ ὀρθόν».

425. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 68, περιέχον ἐν ἑαυτῷ τὴν «Ἀσπίδα Ὀρθοδοξίας», τουτέστι τὰ πρακτικὰ τῆς ἐπὶ Δοσιθέου γενομένης ἐν Βηθλεὲμ συνόδου, ἕνα συνοδικὸν τόμον τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Διονυσίου (1672), ἕτερον τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Καλλινίκου (1691), καὶ τὰς γενομένας τοῦ ἱεροσολυμιτικοῦ τόμου κυρώσεις ἔτει 1721-ῳ ὑπὸ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίου γ', τοῦ Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἀχριδῶν καὶ τοῦ Ἱεροσολύμων Χρυσάνθου. Τὸ τεῦχος τοῦτο ἀντέγραψεν ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ἐν Παρισίοις Δημήτριος Μπερδῆς ἔτει 1860-ῷ, προτάξας ἀντίγραφον πράξεως τοῦ γάλλου πρεσβευτοῦ Charles de Nointel, δι' οὗ κυροῦται τὸ γνήσιον μαρτυρικοῦ τινος γράμματος τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Δοσιθέου.

426. Ἀσματικὴ ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Ἰάκωβον τὸν Ἀδελφόθεον, ἧς ἡ ἀρχή· «Δεῦτε τὸ μνημόσυνον τελέσωμεν» κτλ. Φύλλα 12, μήκ. 0,295, πλ. 0,225· ἐγράφησαν περὶ τὴν ἀρχὴν τῇ ιθ' ἑκατονταετηρίδος.

427 Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 113, μήκ. 0,322, πλ. 0,22. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 34 (0,25 × 0,146). Ἀντίγραφον ἐπιμελὲς 35 ὁμιλιῶν Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως. Ἀρχ. «Κυρίλλου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Λουκάρεως ὁμιλία εἰς τὴν γέννησιν τῆς Παναγίας. Αἱ ἑορταῖς ὅλαις ὁποῦ τηρεῖ καὶ ἑορτάζει ἡ ἐκκλησία μας» κτλ.

428. Τεῦχος χάρτινον ἐκ σελίδων 133, ὅπερ ἐγράφη περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ιη' ἑκατονταετηρίδος· ἔστι δὲ μήκ. 0,312, πλ. 0,21.

1. «Μάρκου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου ὁμιλία ῥηθεῖσα ἐν Φεραρίᾳ πόλει τῆς Ἰταλίας πρὸς τοὺς καρδιναλίους καὶ ἑτέρους τῶν Λατίνων διδασκάλους, περὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς δοξαζομένου καθαρσίου πυρός». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ μετὰ ἀγάπης ἀποκρίνασθαι» κτλ., σ. 2.

2. «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐτοὺς ὁμιλία βα περὶ τοῦ αὐτοῦ καθαρσίου πυρός». Ἀρχ. «Πολλῆς μὲν ὡς ἀληθῶς ἐρεύνης» κτλ., σ. 25.

3. «Τοῦ αὐτοῦ ἀποκρίσεις πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἀπορίας καὶ ἐρωτήσεις ἐπὶ ταῖς ῥηθείσαις ὁμιλίαις παρὰ τῶν καρδιναλίων καὶ τῶν ἄλλων λατινικῶν διδασκάλων». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ σαφέστερον ἡμᾶς ἀπαιτεῖτε» κτλ., σ. 81.

4. «Ζωναρᾶ καὶ δρουγγαρίου τῆς βίγλης καὶ πρωτασυγκρίτου [sic] τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ Ἡσαΐᾳ κυρίῳ δομεστίκῳ περὶ τοῦ ὁποῖον ἀπαντᾷ τέλος ταῖς ψυχαῖς, χωριζομέναις τοῦ σώματος, καὶ ὅπου περ αὗται ἀπέρχονται». Ἀρχ. «Καὶ περὶ μὲν τῶν δικαίων» κτλ., σ. 103.

5. «Τοῦ αὐτοῦ, εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι αἱ ἀπελθοῦσαι ψυχαὶ κατά τινα τόπον ἀναπαυόμεναι οὔτε δέονται ὑπὲρ ἡμῶν, αὐτοπροσώπως τῷ Χριστῷ παριστάμεναι, οὔτε τοῖς ἐνταῦθα ὅλως ἐφίστανται· καὶ περὶ ψυχῆς». Ἀρχ. «Οἱ ἀπελθόντες ἅγιοι» κτλ., σ. 109.

6. «Τοῦ αὐτοῦ τῷ τιμιωτάτῳ μοναχῷ κυρῷ Νεκταρίῳ, εἰ χρὴ προσέχειν τοῖς λέγουσιν, ὅτι ἀποφάσει μόνον καὶ οὐκ ἀληθείᾳ εἰσῆλθεν εἰς τὸν Παράδεισον ὁ λῃστής». Ἀρχ. «Τοῦ Παύλου τινὲς ἀκούσαντες» κτλ., σ. 119.

7. «Τοῦ ἁγίου ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου κὺρ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, ὅτι οὐ μόνον ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν δεσποτικῶν ῥημάτων ἁγιάζονται τὰ θεῖα δῶρα, ἀλλ' ἐκ τῆς μετὰ ταῦτα εὐχῆς καὶ εὐλογίας τοῦ ἱερέως». Ἀρχ. «Ἡμεῖς ἐκ τῶν ἱερῶν ἀποστόλων» κτλ., σ. 123-133.

429. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 63, μήκ. 0,305, πλ. 0,21. Αὐτόγραφον Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ, γενόμενον ἐν Παταβίᾳ ἔτει 1698-ῳ μεταξὺ τῆς α' ἀπριλίου καὶ τῆς κη' νοεμβρίου μηνός.—Euclidis elementorum lib. I-VI καὶ corollaria et scholia εἰς τὰ αὐτὰ εὐκλείδεια στοιχεῖα. Ἀπὸ τοῦ 53-ου φύλλου καὶ ἑξῆς ὑπάρχουσιν ἀποσπάσματα ἑλληνικὰ ἐκ τῶν Εὐκλείδου στοιχείων, «σημειώματα εἰς τοὺς ὅρους τοῦ πέμπτου βιβλίου» καὶ «σημειώσεις τινὲς εἰς τοὺς ὅρους καὶ προτάσεις τοῦ ἕκτου τῶν

στοιχείων». Ἐν τῇ 1-ῃ σελίδι ὁ Χρύσανθος ἔγραφε ταῦτα· «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἡ ἀληθὴς καὶ ὄντως σοφία, βοήθει μοι. 1698 ἀπριλλίου α' καθ' ἡμᾶς». Ἐν δὲ τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ 52-ου φύλλου, ἔνθα λήγουσι τὰ «scholia et corollaria ad sexem Euclidis», ἔγραφε τὸ «Finis D. G: Ἐν Παταβίᾳ 1698. 28 νοεμβρίου καθ' ἡμᾶς ὥρᾳ ἕκτῃ τῆς νυκτός».

430. Αὐτόγραφοι διδαχαὶ Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως. Φύλλα χάρτινα 136. Ἀρχ. «Α-ον μέρος. Βλέπομεν εἰς τὴν θείαν καὶ ἱερὰν Γραφὴν» κτλ. Ἀπὸ τοῦ 83-ου φύλλου ἄρχεται ὁμιλία «εἰς τὸ τίμιον καὶ σωτηριῶδες πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ», ἧς ἡ ἀρχή· «Ἀνέναι καὶ μία ἔκλειψις τούτου τοῦ αἰσθητοῦ καὶ φαινομένου ἡλίου» κτλ. Ἐν τῇ ἐσχάτῃ σελίδι τοῦ κώδικος ὑπάρχει ὁμιλία, ἧς ἡ ἐπιγραφή· «͵Αχια' [= 1611] προοίμιον εἰς τὸν ἀμπελῶνα».

431. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 320 (μήκ. 0,302, πλ. 0,215), ὅπερ ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τῆς πεντεκαιδεκάτης ἢ περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἑξῆς ἑκατονταετηρίδος. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30· ἔγραψαν δὲ τοῦτο δύο, καθὰ φαίνεται, καλλιγράφοι (πρώτη χεὶρ φ. 1-3 καὶ 291-320· δευτέρα χεὶρ φ. 4-290). Ἐν τῇ ᾤᾳ τῆς πρώτης σελίδος γέγραπται τὸ «Ἐκ τῶν τοῦ Γαβριὴλ ἱερομονάχου Βλασίου τοῦ Κερκυραίου».

1. «Προλεγόμενα τῆς ῥητορικῆς». Ἀρχ. «Τὴν ῥητορικὴν διαφόρως τινὲς ὡρίσαντο· Πλάτων μὲν γὰρ εἶπεν αὐτὴν πειθοῦς δημιουργὸν» κτλ., φ. 1-3.

2. «Προλεγόμενα τῶν προγυμνασμάτων». Ἀρχ. «Προγύμνασμά ἐστιν ἄσκησις μετρίων» κτλ., φ. 4-26.

3. «Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα». Ἀρχ. «Ὅρος μύθου. Ὁ μῦθος ποιητῶν μὲν προῆλθε» κτλ., φ. 27 κέ.

4. «Προλεγόμενα τῶν στάσεων». Ἀρχ. «Ὁ τὸ τῆς ῥητορικῆς βιβλίον συντεταχὼς Ἑρμογένης» κτλ., φ. 41 κέ.

5. «Ἑρμογένους τέχνη ῥητορικὴ» μεθ' ἑρμηνείας καὶ σχολίων. Ἀρχ. «Περὶ στάσεων. Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων» κτλ., φ. 45 κέ.

6. «Προλεγόμενα τῶν εὑρέσεων». Ἀρχ. «Περὶ εὑρέσεων ἐπιγέγραπται τὸ βιβλίον» κτλ., φ. 115β κέ.

7. «Ἑρμογένους περὶ εὑρέσεων». Ἀρχ. «Τόμος πρῶτος. Ἡ πρώτη καὶ καλλίστη τῶν προοιμίων εὕρεσις» κτλ., φ. 118 κέ.

8. «Ἑρμογένους περὶ ἰδεῶν». Ἀρχ. «Τόμος πρῶτος. Εἴπερ ἄλλο τι τῷ ῥήτορι» κτλ., φ. 174 κέ.

9. «Ἑρμογένους περὶ μεθόδου δεινότητος». Ἀρχ. «Πᾶν μέρος λόγου εὕρηται μὲν ἐπὶ μηνύσει» κτλ., φ. 278-290.

10. «Περὶ σχημάτων ὧν Ἑρμογένης ἐμνημόνευσεν ἐν τοῖς περὶ εὑρέσεων καὶ περὶ ἰδεῶν βιβλίοις σύνοψις». Ἀρχ. «Στρογγύλον σχῆμα ἐστὶ τόδε· ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἐκείνων ἑάλω» κτλ., φ. 291 κέ.

11. «Θεοφράστου χαρακτῆρες ιε'». Ἀρχ. «Ἤδη μὲν καὶ πρότερον πολλάκις ἐπιστήσας τὴν διάνοιαν ἐθαύμασα» κτλ., φ. 293 κέ.

12. «Διονυσίου Ἁλικαρνασέως τοῦ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων ἐπιτομή». Ἀρχ. «Δῶρόν τοι καὶ ἐγώ, τέκνον φίλε Ῥοῦφε» κτλ. φ. 299β.

13. «Προβλήματα ῥητορικὰ εἰς τὰς στάσεις». Ἀρχ. «Α-ον. Νόμος ἐκέλευε τὴν ὀρφανὴν μήτε τὸν ἐπίτροπον» κτλ., φ. 316β-320. Προβλήματα ξθ'.

432. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 249. μήκ. 0,298, πλ. 0,215. Τὸ κείμενον μονόστηλον. — «Μελετίου Συρίγου ἱερομονάχου καὶ διδασκάλου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας λόγοι διδασκαλικοὶ εἰς τὰς Κυριακὰς τὰς ἀπὸ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἄχρι τῆς Πεντηκοστῆς». Ἀρχ. «Μελέτιος Συρίγος ἱερομόναχος ὁ Κρὴς τοῖς ἐντευξομένοις χαίρειν. Μεγάλον ἐγχείρημα βέβαια καὶ δυσκατόρθωτον εἶναι ἡ διακονία τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ» κτλ.

433. Τεῦχος μεμβράνινον ἐκ φύλλων 423 (μήκ. 0,30, πλ. 0,23), ὅπερ ἐγράφη εἰς κάλλος περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἑνδεκάτης ἑκατονταετηρίδος. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 29 ἄχρι 32. Ἐν τῇ ὀπισθίᾳ σελίδι τοῦ 240-οῦ φύλλου γέγραπται τὸ σημείωμα τοῦτο· «͵Αχπῳ [=1680] σεπτεμβρίου α' † ἦλθεν δὲ ὁ πα-

νιερώτατος μητροπολίτης Θεσσαλονίκης εἰς μητρόπολιν Νικομηδείας, ἀποθανὼν οκὺρ Νεόφυτος, κάμνοντας τὴν Θεσσαλονίκη παρέτησει ἐμετετέθει εἰς τὸν αὐτὸν θρόνον:- ἤμουνα καὶ ἐγὼ μαζήτου εἰς Θεσσαλονίκην ἱεροδιάκων, νῦν δὲ πρωτοσύγκελλος Νικομηδείας:- ✝ Ἰγνάτιος». — Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου συγγραφαὶ μετὰ σχολίων. α') Πίναξ τῶν συγγραφῶν τούτων, φ. 1α. — β') «Περὶ τῶν ἐμφερομένων σημ(ε)ίων», φ. 2β. — γ') «Εἰς τὸ Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδυτῆτα», φ. 4α. — δ') «Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς τὸν Πόντον φυγῆς ἕνεκεν καὶ αὖθις ἐπανόδου ἐκεῖθεν διὰ τὴν τοῦ πρεσβυτέρου χειροτονίαν· ἐν ᾧ τί τὸ τῆς ἱερωσύνης ἐπάγγελμα καὶ ὁποῖον εἶναι δεῖ τὸν ἐπίσκοπον», φ. 5β. — ε') «Πρὸς τοὺς καλέσαντας ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ μὴ ἀπαντήσαντας, μετὰ τὸν πρεσβύτερον ἐν τῷ Πάσχα», φ. 32α. — ς') «Εἰς Καισάριον τὸν ἀδελφὸν ἐπιτάφιος», φ. 34α. — ζ') «Εἰς τὴν ἀδελφὴν Γοργονίαν ἐπιτάφιος», φ. 44α. — η') «Εἰρηνικὸς α' ἐπὶ τῇ ἑνώσει τῶν μοναζόντων», φ. 52α. — θ') «Εἰρηνικὸς β' εἰς τὴν σύμβασιν, ἣν μετὰ τὴν στάσιν ἐποιησάμεθα οἱ ὁμόδοξοι», φ. 60β. — ι') «Εἰς τὸν αὐτοῦ πατέρα Γρηγόριον, συμπαρόντος αὐτῷ Βασιλείου, καὶ ἀπολογητικός, ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη Σασίμων», φ. 65β. — ια') «Ἀπολογητικὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς φυγῆς», φ. 68α. — ιβ') «Εἰς Γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν Βασιλείου, ἐπιστάντα μετὰ τὴν χειροτονίαν», φ. 69β. — ιγ') «Εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τὸν γέροντα», φ. 72β. — ιδ') «Εἰς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης», φ. 75α. — ιε') «Ἐπιτάφιος εἰς τὸν πατέρα ὑπὸ παρουσίᾳ Βασιλείου», φ. 84α. — ις') «Εἰς τὸν ἅγιον Βασίλειον ἐπιτάφιος», φ. 102α. — ιζ') «Εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτήν», φ. 135β. — ιη') «Πρὸς τοὺς πολιτευομένους ἀγωνιῶντας καὶ τὸν ἄρχοντα ὀργιζόμενον», φ. 141α. — ιθ') «Περὶ πτωχοτροφίας», φ. 145β. — κ') «Περὶ δόγματος καὶ καταστάσεως ἐπισκόπων, ἤτοι περὶ θεολογίας λόγος α'», φ. 160α. — κα') «Πρὸς Εὐνομιανοὺς προδιάλεξις, καὶ ὅτι οὐ παντὸς τὸ περὶ Θεοῦ διαλέγεσθαι, ἢ πάντοτε», φ. 164α. — κβ') «Περὶ θεολογίας β'», φ. 167α. — κγ') «Περὶ υἱοῦ» λόγοι δύο, φ. 180β κέ. — κδ') «Περὶ τοῦ

ἁγίου πνεύματος», φ. 196α.—κε') «Εἰς τὰ Θεοφάνια», φ. 206β.—κς') «Εἰς τὰ Φῶτα», φ.—213α. — κζ') «Εἰς τὸ βάπτισμα», φ. 220α.—κη') «Εἰς τὸ Πάσχα, τῇ ἐπαύριον μετὰ τὴν Κυριακήν», φ. 241α.—κθ') «Εἰς τὴν Καινὴν Κυριακήν», φ. 253α.—λ') «Εἰς τὴν Πεντηκοστήν», φ. 257α.—λα') «Εἰρηνικὸς τρίτος· εἰς Ἀμφιλόνικον», φ. 263α. — λβ') «Περὶ τῆς ἐν διαλέξεσιν εὐταξίας». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ συνεληλύθατε προθύμως» κτλ., φ. 269β. — λγ') «Εἰς τὴν παρουσίαν τῶν Αἰγυπτίων», φ. 280α.—λδ') «Εἰς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας ἐπιθυμεῖν ἑαυτὸν τῆς καθέδρας Κωνσταντινουπόλεως, καὶ εἰς τὴν τοῦ λαοῦ προθυμίαν, ἣν ἐπεδείξαντο εἰς αὐτὸν» κτλ., φ. 283β. — λε') «Εἰς ἑαυτὸν ἐξ ἀγροῦ ἐπιστάντα μετὰ τὰ κατὰ Μάξιμον», φ. 288α.—λς') «Πρὸς Ἀρειανοὺς καὶ εἰς ἑαυτόν», φ. 295α. — λζ') «Εἰς Ἥρωνα τὸν φιλόσοφον», φ. 301α.—λη') «Εἰς Κυπριανὸν τὸν μάρτυρα ἐξ ἀγροῦ ἐπανήκοντα μετὰ μίαν τῆς μνήμης ἡμέραν», φ. 308α.—λθ') «Εἰς Ἀθανάσιον ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας ἐπιτάφιος», φ. 315α. — μ') «Εἰς τοὺς Μακκαβαίους», φ. 327β.—μα') «Συντακτήριος εἰς τὴν τῶν ρν' ἐπισκόπων παρουσίαν», φ. 333β. — μβ') «Στηλιτευτικὸς κατὰ Ἰουλιανοῦ α'», φ. 343β.—μγ') «Στηλιτευτικὸς β'», φ. 377α.—μδ') «Εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τὸ Ὅτε ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους». Ἀρχ. «Ὁ τοὺς ἁλιεῖς προελόμενος» κτλ., φ. 391β. — με') «Εἰς τὴν χειροτονίαν Δοάρων ὁμιλία ἐκδοθεῖσα Εὐλαλίῳ ἐπισκόπῳ», φ. 398β.—μς') «Κατὰ Ἀπολλιναρίου πρὸς Κληδόνιον» λόγοι β', φ. 400α κέ. — μζ') «Πρὸς Νεκτάριον ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστολή», φ. 406β.—μη') «Πρὸς Παρθένιον παραινετικός», φ. 407β.—μθ') «Πρὸς Εὐάγριον μοναχὸν περὶ θεότητος, μαθητὴν αὐτοῦ», φ. 409. — ν') «Σημασία εἰς τὸν Ἰεζεκιήλ», φ. 411α.—να') «Μετάφρασις εἰς τὸν Ἐκκλησιαστήν», φ. 412α. — νβ') «Εἰς μάρτυρας καὶ κατὰ Ἀρειανῶν», φ. 421β.

434. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 109. Αὐτόγραφον Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ, περιέχον ἐν ἑαυτῷ λατινιστὶ τὰς σατύρας Ἰουβεναλίου μεθ' ἑλληνικῆς τοῦ Χρυσάνθου ἑρμηνείας καί τινων

αὐτοῦ σημειώσεων· ἐγράφη δὲ ἐν Παταβίῳ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1697 καὶ 1700. Ἡ ἀρχὴ τῆς γραφῆς ἐγένετο «1697 δεκεμβρίου 8 καθ' ἡμᾶς».

435. Εὐαγγέλιον λειτουργικὸν ἐκ φύλλων χάρτου 89 (μήκ. 0,303, πλ. 0,21), ὅπερ ἐκαλλιγραφήθη καὶ περιεκοσμήθη ἔτει 1620-ῷ ὑπὸ Ματθαίου μητροπολίτου Μυρέων. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 23 (0,17 × 0,13), κεκοσμημένον δὲ πολλαχοῦ μεγάλοις χρυσοῖς κεφαλαιώδεσι γράμμασι, ἰδίοις τισὶ κοσμήμασι καὶ ταῖς εἰκόσι τῶν εὐαγγελιστῶν Ματθαίου (φ. 20β), Λουκᾶ (φ. 55β), Μάρκου (φ. 70β) καὶ Ἰωάννου (φ. 1β). Ἡ πρώτη τοῦ κειμένου σελίς ἐστι χρυσογραφής, κεκοσμημένη δὲ καὶ κοσμήματί τινι ἐξαιρέτῳ σχήματος πιοειδοῦς. Ἐπιγραφή (φ. 2α)· «Εὐαγγέλια διάφορα εἰς τὰς ἐπισήμους ἑορτὰς καὶ μνήμας ἁγίων». Ἐν τῇ ἐσχάτῃ σελίδι ὁ καλλιγράφος ἔγραψε τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο· «Σοὶ τῷ κοσμοῦντι, τὴν Ἀδριανοῦ πόλιν | Λαμπραῖς ἀρεταῖς, καὶ λόγοις θεηγόροις | Καὶ τοὺς οἴακας τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας | Καθοδηγοῦντι ἀληθείας πρὸς ὅρμον | Καὶ τὰ λογικὰ πρόβατα τοῦ σωτῆρος | Πρὸς νομὰς ἰθύνοντι σωτηριώδεις | Λαμπρῷ φωστῆρι καὶ σοφῷ ἱεράρχῃ, | Κλεινῷ Ἀνθίμῳ Ματθαῖος ὁ Μυρέων, | κἂν γήρει τρυχόμενος πολυστενάκτῳ | Καὶ χεῖρα κεκτημένος τρέμουσαν χρόνῳ. | Ἀλλ' οὖν γε πόθου καὶ ἀγάπης σῆς χάριν | Γράψας πέπομφα ὅμως τὸ προσταχθέν σοι· | Ὃ δέξαις, πάτερ, καὶ αὐτὸς δι' ἀγάπην, | Κἂν μικρόν ἐστι τὸ πεμφθέν σοι μου δῶρον:- | ͵ζρκθ' μηνὶ νοεμβρίῳ, | κ'. | ἰνδ., δης. | ἐν τῇ | Οὐγκροβλαχίᾳ εἰς τὴν μονὴν τοῦ Δάλου».

436. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ σελίδων 745 μεγάλου σχήματος, αἷς ὁ δέτης συνῆψε πολλὰ προτάξας ἄγραφα φύλλα, ὧν τὸ μὲν πρῶτον περιέλαβεν ὕστερον ἐν ἑαυτῷ πίνακα τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει περιεχομένων ὑπομνημάτων, τὸ δὲ τούτου κατόπι Χρύσανθος ὁ Νοταρᾶς ἐπλήρωσεν ἰδίᾳ χειρὶ βραχεῖ τινι ὑπομνήματι, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «(Κ)ατάστιχον τῶν ἑκατὸν τῆς Κρήτης πόλεων, ἃς ὁ τῶν ποιητῶν ἐξοχώτατος Ὅμηρος ἁπλῷ καὶ μόνῳ ἀριθμῷ παραδέδωκεν, τὴν ἑκάστης τούτων ὀνομα-

σίαν ἀποσιωπήσας ὡς πάρεργον πρὸς τὴν προκειμένην αὐτῷ διήγησιν· σκοπὸς γὰρ ἦν τῷ ἐποποιῷ ὡς ἐν παρεκβάσει τὴν νῆσον ἐκθειάσαι ἐκ τῶν ἐνόντων αὐτῇ προτερημάτων, ὧν μέγιστον ἦν τὸ πολλαῖς αὐχεῖν πόλεσιν· ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦτον οὐδεὶς τέως τὰ τούτων ὀνόματα ἐξηκριβωμένως ἀριθμήσας φαίνεται σποράδην, ἄλλων ἀλλαχοῦ εἰς τὰς ἱστορίας συνταξαμένων ἐντεθεικότων ταύτας· ὁ δὲ πικρὸς Ἀθανάσιος, φιλόσοφος καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης εἰδήμων, φιλόπατρις ὢν εἴπερ τις ἄλλος, ταύτας ἐκεῖθεν συλλεξάμενος κατὰ στοιχεῖον παρέδωκε». Ἀρχ. «Α-η Ἀκρία, ἣ ἐλέγετο ἑτέρως Ἰδέα, ὅτι ἐκεῖ τὸ πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἰδικοῦ ὄρους» κτλ.

Γεωργίου Κορεσσίου συγγραφαί.

1. Περὶ Θεοῦ καὶ περὶ γενέσεως τοῦ κόσμου. Ἀρχ. «Θεὸν οὐδεὶς πώποτε ἑώρακεν» κτλ., σ. 1 κέ.

2. «Περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας». Ἀρχ. «Ἔδει μὲν τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν τοῦ θεσμοῦ» κτλ., σ. 151 κέ.

3. Περὶ διαφόρων ζητημάτων, οἷον περὶ παρθενίας, χάριτος, συγχωρητικοῦ, ἀθανασίας ψυχῆς κτλ., σ. 167 κέ.

4. «Περὶ ὁμοιοτήτων ἰατρικῶν πρὸς τὰς πνευματικὰς θεωρίας, καὶ α' περὶ μετανοίας». Ἀρχ. «Ὅτι συμφέρει τῷ νοσοῦντι σωματικῶς» κτλ., σ. 211 κέ.

5. Περὶ καθαρσίου πυρός, ἀναστάσεως νεκρῶν, προορισμοῦ, ἁμαρτίας, πίστεως, ἐλπίδος, ἀγάπης, νόμου καὶ προσευχῆς. Ἀρχ. «Ἰχνηλατεῖν ἀρχομένοις περὶ τοῦ καθαρσίου πυρὸς» κτλ., σελ. 235 κέ.

6. «Ζητήσεις διάφοροι» (περὶ τῆς Θεοτόκου, ἐγκώμια εἰς τὴν Θεοτόκον, περὶ τοῦ Κυριακοῦ πάθους). Ἀρχ. «Κακίζουσιν οἱ αἱρετικοὶ» κτλ., σ. 307 κέ.

7. Ἑρμηνεία εἰς τὸν Ἰὼβ καὶ πάντας τοὺς προφήτας, σελ. 309 κέ.

437. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ σελίδων 701 μεγάλου σχήματος, αἷς ὁ δέτης συνῆψε προτάξας ἕνδεκα ἀσελίδωτα φύλλα· τούτων δὲ τὰ μὲν τρία ἔσχατα περιέχουσιν ἐν ἑαυτοῖς πίνακα λεπτομερῆ τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει γεγραμ-

μένων συγγραφῶν Γεωργίου τοῦ Κορεσσίου, τὰ δὲ πρὸ ἐκείνων ὀκτὼ φύλλα α΄) «Ψελλοῦ πρὸς τὸν Μιχαὴλ τὸν Κομνηνὸν κεφάλαια θεολογικά», ὧν ἡ ἀρχή· «Πιστεύω εἰς ἕνα πατέρα τὴν πάντων ἀρχὴν» κτλ. β΄) «Πρᾶξιν συνοδικήν, ἐν ᾗ καὶ ἀποβολὴ τοῦ νέου Καλενταρίου, ἤτοι τῆς περὶ τοῦ Πάσχα Λατίνων καινοτομίας», (12 φεβρ. 1593). Ἀρχ. «Τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς μεγάλης συνόδου» κτλ. — Ἐν τῇ ὤᾳ τῆς 1-ης σελίδος· «Ἐκ τῶν Δοσιθέου Ἱεροσολύμων πατριάρχου».

1. Γεωργίου Κορεσίου «περὶ ἐνσάρκου οἰκονομίας», σ. 1 κέ.

2. «Ἀπολογία κατὰ τῆς ἐν Φλανδρίᾳ συνόδου, παμμιάρους ἀποκρίσεις καὶ ἐκσπόνδους συνθεμένης καὶ ὅλως ἀτόνους κατὰ τῶν ἀναντιρρήτων ὑπὲρ τῆς ἀληθείας· τοῦ σοφωτάτου Γεωργίου Κορέσση καὶ θεολόγου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας». Ἀρχ. «Μέγα ὄντως καὶ πάλαι ἦν, ἀρχιερεῖς πανιερώτατοι· μέγα ὑπῆρξε καὶ νῦν οὐχ ἧττόν ἐστι» κτλ., σ. 149 κέ.

3. «Ἐνστάσεις τῶν ἐναντίων, πρὸς οὓς ὁ προειρημένος Κορέσσιος ἀποκρίνεται». Ἀρχ. «Κατὰ τὸν ἱερὸν Κύριλλον» κτλ., σ. 285 κέ.

4. Τοῦ αὐτοῦ Κορεσσίου ποικίλαι θεολογικαὶ ζητήσεις, ὧν ἡ πρώτη περὶ τῶν ἑπτὰ ἐκδικουμένων τοῦ Κάιν, ἡ δ' ἐσχάτη «περὶ τῶν μαρτύρων». Ἀρχ. «Πᾶς ὁ ἀποκτείνας Κάιν ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραινέσει. Μέλλοντί μοι μεθοδεύσειν καὶ ταλαντεύσειν» κτλ., σ. 313-498.

5. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα». Ἀρχ. «Περὶ τῆς ἐκκλησίας ζητήσωμεν» κτλ., σ. 501 κέ.

6. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῆς Μεταμορφώσεως», σ. 543 κέ.

7. Τοῦ αὐτοῦ «καὶ πάλιν περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα κατὰ τῶν ἀντιρρητικῶν τοῦ Βελλαρμίνου». Ἀρχ. «Εἰσβάλλων ὁ Βελλαρμῖνος εἰς τὴν περὶ τοῦ πάπα ὕλην» κτλ., σ. 557 κέ.

8. Τοῦ αὐτοῦ «περὶ τῆς τελειότητος τῶν μυστηρίων». Ἀρχ. «Ἐνίστανται οἱ Λατῖνοι» κτλ., σ. 607.

9. Τοῦ αὐτοῦ ἑρμηνεία «εἰς τοὺς ψαλμοὺς τοῦ Δαυίδ», σ. 627 κέ.

10. «Ἐκλογαὶ συλλεγεῖσαι ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου εἰς τὸν

μακάριον βίον διὰ πολλῶν διδασκάλων, οὓς Κορέσσιος ἀνέγνω». Ἀρχ. «Ἡ μακαρία ζωὴ τὸν Σαῦλον εἰς Παῦλον μετέβαλε» κτλ., σ. 665-701.

438. Θεοφίλου Κορυδαλλέως τὸ περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως ὑπόμνημα, ἀκέφαλον, ἐκ φύλλων 123, μήκ. 0,298, πλ. 0,208. ἐγράφη δὲ τῇ ιζ' ἑκατονταετηρίδι.

439. Τεῦχος χάρτινον, μήκ. 0,30, πλ. 0,205. Αὐτόγραφοι «διδαχῶν σημειώσεις Κυρίλλου Λουκάρεως· τόμος β'» ἐκ φύλλων ἠριθμημένων 497, ὧν τὰ πρώτιστα ἓξ ἐστι πρόσθετα· περιέχουσι δὲ ταῦτα ἐν ἑαυτοῖς ἀπαρίθμησιν λεπτομερῆ τῶν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τεύχει διδαχῶν. Φύλλα ἐλλείποντα· 39, 49, 156, 421-426. Ἀριθμοὶ φύλλων διπλοῖ· 207, 384. Ἀριθμοὶ φύλλων παραλειφθέντες ἐξ ἐσφαλμένης ἀριθμήσεως· 129, 247, 254, 343, 463. — Ἀπὸ φ. 8α «Τόμος βος. In Valachia 1615 εἰς τὸν μέγαν Γεώργιον. Μετρόντας οἱ πατέρες ἡμῶν τὰ κακὰ ὁποῦ παθένει ὁ ἄνθρωπος» κτλ. Ἐν τῷ 19-ῳ φύλλῳ ὑπάρχει ὁμιλία ῥηθεῖσα «Cypri 1605»· ἐν τῷ 71-ῳ ἑτέρα, ῥηθεῖσα «1605 Februarii 21 in Aegypto». Ἐν τῷ 64-ῳ ἑτέρα, ῥηθεῖσα «Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας». Ἀρχ. «Ἂν ἴσως καὶ ἀπὸ εὐαγγελικὴν ἀνάγνωσιν» κτλ. Ἐν τῷ αὐτῷ τεύχει ὑπάρχουσι καὶ διδαχαὶ τῶν ἐτῶν 1604 καὶ 1607.

440. Τεῦχος χάρτινον ἐκ φύλλων 164, μήκ. 0,305, πλ. 0,202. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 30 (0,24 × 0,14).— Πλάτινα χρονικὸν μετὰ πολλῶν τοῦ μεταφραστοῦ Κακαβέλα σημειώσεων καί τινων αὐτογράφων σχολίων τοῦ πατριάρχου Δοσιθέου. Ἀρχ. «Δὲν ἀμφιβάλλει τινὰς πῶς πολλὰ εἶναι ἐκεῖνα ὁποῦ ὠφελοῦσι τὸ ἀνθρώπινον γένος» κτλ. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ κειμένου· «Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα ἱστορία τοῦ Πλάτινα, διὰ προσταγῆς τοῦ εὐγενεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ἄρχοντος μεγάλου λογοθέτου τῆς Οὐγγροβλαχίας κυρίου Κωνσταντίνου τοῦ Μπρανκοβάνου, παρὰ τοῦ λογιωτάτου κὺρ Ἱερεμίου Κακαβέλα, ὅστις ἀδόλως καὶ μεταπίστεως τὸ ἐμεταγλώττησεν ἀπὸ τὸ λατινικὸν εἰς κοινὴν φράσιν ἐν τῷ 1687 δεκεμβρίῳ 19ῃ: — Μέμνησθε τοῦ γράψαντος οἱ ἀναγινώσκοντες Μιχαΐλου τοῦ Μακρῆ τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων».

441. Τεῦχος χάρτινον, οὗ πολλὰ φύλλα ἄγραφα· μήκους 0,31, πλ. 0,208. Ἐγράφη μεταξὺ τοῦ τέλους τῆς ιζ′ καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ιη′ ἑκατονταετηρίδος. — Ἐπιγραφή· «Ἐκ τῶν συμμίκτων Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμων», κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν. Σημειωτέα· α′) «Ἀδήλου στίχοι μετ' ἐπιμερισμῶν τῶν η′ ἤχων τῶν ὑστάτων θεοτοκίων». Ἀρχ. «Ἠσαΐου πρόρρησις ἧκεν εἰς πέρας» κτλ., φ. 69. — β′) «Προτάσεις τινὲς καὶ αἱρέσεις τοῦ Καλουΐνου, ἐκ πολλῶν ὀλίγαι». Ἀρχ. «Διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ Ἀδὰμ ἀπωλέσαμεν τὸ αὐτεξούσιον» κτλ., φ. 90-94. Ἐγράφη ἔτει «1663 ἰουλίου 16 ἐν Κωνσταντινουπόλει». — γ′) «Μωαμετίσται». Ἀρχ. «Οἱ Μωαμετίσται εἰσὶν αἱρέσεις περίπου τῶν ἑβδομήκοντα» κτλ., φ. 106. — δ′) «Περὶ σώματος τοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἐπειδὴ περὶ μυστηριώδους σώματος ὁ λόγος» κτλ., φ. 109. — ε′) «Ἐκ τῶν ἡμετέρων περιηγήσεων. 1716 μηνὶ μαρτίῳ», φ. 139. Ὅρα Θρᾳκικῆς Ἐπετηρίδος ἔτος πρῶτον. Ἐν Ἀθήναις 1897, σ. 11. — ς′) «Στίχοι» δέκα, ὧν ἡ ἀρχή· «Ἡνίας ἀναλαβὼν» κτλ., φ. 153. — ζ′) «Ἕτεροι εἰς τὸν εὐγενέστατον ἄρχοντα στόλνικον Κωνσταντῖνον Καντακουζηνόν». Ἀρχ. «Βουλοίμην τὰ στέρνα γε χερσὶν ἐμαῖς διανοῖξαι» κτλ., φ. 153. — η′) «Ἄλλο εἰς τὸν αὐτόν». Ἀρχ. «Ζώει ἐν τεκέεσσι πατὴρ μετὰ πότμον ἑοῖσι» κτλ., φ. 153. — θ′) «Ἰαμβεῖον τοῦ Λιγαρείδους». Ἀρχ. «Ὦ τοῦ σεβαστοῦ καὶ κραταιοῦ σου τρόπου», φ. 155β. — ι′) «Εἰς ξύλον κοσμηθὲν ὑπὸ τῆς δεσποίνης». Ἀρχ. «Οὐ ταῦτα δρυμὸς οὐδὲ κρανίου τόπος» κτλ., φ. 155β. — ια′) Στίχοι μ′, ὧν ἡ ἐπιγραφή· «Οὗτοι εὑρέθησαν ἐν τῇ σορῷ τοῦ βασιλέως κὺρ Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ, ἐν τῇ μονῇ τῆς Παναγίας Περιβλέπτου, τανῦν δὲ Σολοῦ-μοναστῆρι. Ἰωάννου μητροπολίτου». Ἀρχ. «Ὃς ἀνδράσι πρὶν καὶ τομώτερος ξίφους» κτλ., φ. 155β. Leonis diaconi historiae, σ. 453 Bonn. — ιβ′) «Παραμυθητικὸν ἐπίγραμμα». Ἀρχ. «Ῥῆσις Ἐπικτήτοιο πέλει» κτλ., φ. 155β. — ιγ′) «Περὶ σολοικισμοῦ». Ἀρχ. «Σολοικισμός ἐστι λόγου συμπλοκὴ» κτλ., φ. 156. — ιδ′) «Ὑποθῆκαι εἰς τὴν σφαῖραν». Ἀρχ. «α′ Στῆσαι τὴν σφαῖραν, ὥστε τὸν ἀρκτικὸν πόλον ἀνίσχειν» κτλ., φ. 157. — ιε′) Ἐπιγραφαὶ παλαιαὶ

ἐπὶ λίθων, συλλεγεῖσαι ὑπὸ Νεκταρίου Ἱεροσολύμων, φ. 158.—ις')
Μητροφάνους γ' Κωνσταντινουπόλεως πρᾶξις συνοδική, ἧς τὸ κείμενον ἔχει κατὰ λέξιν οὕτω· «Μητροφάνης ἐλέῳ Θεοῦ κὲ. Προκαθημένης τῆς ἐμῆς μετριότητος ἐν τῷ πατριαρχικῷ αὐτῆς κριτηρίῳ, συνεδριαζόντων αὐτῇ καὶ τῆς ἱερᾶς τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων συνόδου, καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις προετέθη τὸ ζήτημα συνοδικῶς, καὶ ἐρωτήθη παρὰ τοῦ τιμιωτάτου μεγάλου σακελλαρίου τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας πρεσβυτέρου παπᾶ κυροῦ Γεωργίου, εἰ ἔξεστιν αὐτῷ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Πουλχερίαν συνάψαι νομίμῳ γάμῳ μετὰ τοῦ κυροῦ Γεωργίου τοῦ Νικολάου, οἵτινες ὑφ' ἑνὸς ἀναδόχου βαπτισθῆναι δέδεικται· ἤκουσε δὲ παρὰ τῆς τελείας τῶν ἀρχιερέων συνόδου, τῶν καὶ ὑπογράψαι ἐχόντων, ἀπροκριμάτιστον εἶναι τὸ τοιοῦτον συνάλλαγμα καὶ ἀκώλυτον, ἐπεὶ ὁ νόμος τὰ κεκωλυμένα πρόσωπα ῥητῶς φανεροῖ, καὶ ταῦτα γαμικῶς μὴ συνέρχεσθαι καὶ μόνα ἐδικαίωσεν, "οὐ δύναμαι", φάσκων, "εἰς γυναῖκα λαβεῖν, ἣν ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ἀνεδεξάμην, οὐδὲ τὴν ταύτης μητέρα, ἢ τὴν θυγατέρα· ἀλλ' οὐδὲ ὁ υἱός μου ταύτην λαβεῖν δύναται". Ἐπὶ τούτοις ἐρωτηθεὶς ὁ τιμιώτατος μέγας λογοθέτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας κύριος Ἱέραξ, ἀνὴρ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν περὶ τούτων γνῶσιν πεπειραμένος ὡς ἄριστα, ἐμαρτύρησεν, ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυρίου Διονυσίου, ἔτι τὸ πρωτοκανονάρχου κοσμῶν τάγμα τὸ τότε, ἀρχιερατικῆς συνελεύσεως οὔσης τηνικάδε ἐδόθη ἄδεια καὶ ἐστεφανώθησαν παρὰ τοῦ μακαρίτου πατρὸς αὐτοῦ, τοῦ χρηματίσαντος μεγάλου οἰκονόμου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας πρεσβυτέρου κυροῦ Θεοδώρου, τέσσαρα συνοικέσια ἐν ταῖς πατριαρχικαῖς χώραις Τριγλίᾳ καὶ τοῖς Ἐλεγμοῖς, ἃ οὐδεὶς τῶν μετ' ἐκεῖνον χρηματισάντων ἁγιωτάτων πατριαρχῶν δεῖν ἐλογίσατο μετακινῆσαι καὶ διαζεῦξαι, ὡς καλῶς προβάντα καὶ οὐδὲν ἐμποδίζοντα τῇ χριστιανικῇ καταστάσει. Τούτων δὲ οὕτω λαληθέντων καὶ τῆς ἱερᾶς συνόδου γνωμοδοτησάσης, ὡς ἔδει, ἐδόθη ἄδεια οὐ μόνον τῷ ῥηθέντι τιμιωτάτῳ μεγάλῳ σακελλαρίῳ τελέσαι ἐπ' εὐτυχίᾳ σὺν Θεῷ νομίμους τοὺς τῆς φιλτάτης αὐτοῦ θυγατρὸς γάμους, ἀλλὰ καὶ

παντὶ βουλομένῳ καὶ ἐν τούτοις εὑρεθησομένῳ, οὐδενὸς νῦν ἢ ὀψέποτε ἐναντιηθησομένου, ἐν ἀργίᾳ καὶ ἀφορισμῷ· φυλλάτειν γὰρ χρέος ἔχομεν τὰ ῥητῶς γεγραμμένα καὶ τοῖς θείοις πατράσι τετυπωμένα, οὐχὶ δὲ παραλογισμοῖς ἄγχειν τοὺς πολλοὺς καὶ στενοχωρεῖν τὰς τῶν χριστιανῶν συνειδήσεις· ὅπερ κρῖμα οὐ τὸ τυχὸν τοῖς τοιαῦτα κατασοφιζομένοις, καὶ τὸν τοῦ Κυρίου λαὸν τῆς εὐθείας παρεκτρέπουσι καὶ ἐντάλματα ἀνθρώπων διδάσκουσι, καὶ οὐ τὰ τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ θεῖον λόγιον. Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο καὶ τὸ παρὸν γράμμα εἰς ἀσφάλειαν, κατὰ τὸ ,ζπη^{ον} [= 1580] ἔτος, καὶ ἐγράφη ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι εἰς ἀσφάλειαν. Ἐν μηνὶ ἰαννουαρίῳ ἰνδικτιῶνος η'. † Ὁ Κυζίκου Ἀχίλλιος. † Ὁ Νικαίας Κύριλλος. † Ὁ Χαλκηδόνος Δωρόθεος. † Ὁ Ἀδριανουπόλεως Ἱερεμίας. † Ὁ Φιλιππουπόλεως Θεόληπτος. † Ὁ Τραϊανουπόλεως Νικάνωρ. † Ὁ Ἴμβρου Ἰωακείμ. † Ὁ Περιθεωρίου Γρηγόριος. † Ὁ Ἰωαννίνων Ἰωάσαφ. † Ὁ Διδυμοτείχου Ματθαῖος. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Προύσης Γρηγόριος. † Ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μηδείας Παρθένιος». Πρβλ. Μ. Γεδεὼν Κανον. διατάξ. τ. II, σ. 380.—ιζ') Νεοφύτου β' Κωνσταντινουπόλεως πρᾶξις συνοδικὴ περὶ διαφόρων γαμικῶν κεφαλαίων (μηνὶ μαΐῳ 1611). Ἀρχ. «Τῆς ἡμῶν μετριότητος συνοδικῶς προκαθημένης» κτλ., φ. 159. Σύνταγμα τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, τ. V, σ. 156-159. — ιη') Γαβριὴλ γ' Κωνσταντινουπόλεως περί τινος συνοικεσίου πρὸς τὸν μητροπολίτην Μυρέων καὶ Ἀτταλείας, φ. 160. Μ. Γεδεὼν Κανονικαὶ διατάξεις, τ. II, σ. 410-512. — ιθ') «Σημειώματα καὶ λέξεις διάφοροι ἔκ τινος παλαιοῦ τυπικοῦ, δηλαδὴ ἐκ τοῦ τυπικοῦ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλης Ἐκκλησίας· καὶ γὰρ περιέχει τὴν τάξιν, ἥτις ἐγίνετο ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει, παρόντος τοῦ τε πατριάρχου καὶ τοῦ βασιλέως· ναὶ μὴν περιέχει καὶ τὰ τροπάρια καὶ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, ὡς τότε ἦν σύνηθες γίνεσθαι· εὗρον δὲ τοῦτο ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Μοσχοβίᾳ τυπογραφίας, ὅπερ ἤνεγκεν ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Σταυρονικήτα ὁ παναγιώτατος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως κὺρ Ἱερεμίας, τῆς κειμένης δηλαδὴ ἐν τῷ Ἄθωνι. Ἐσημειώθησαν κατὰ ,αψα' [=1701]

ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, μηνὶ φευρουαρίῳ». Ἀρχ. «Πρεσβυτεροδιάκονοι· ποιοῦσι τὰ κατάγυρα ἐν τῷ κυκλείῳ» κτλ., φ. 164.

442. Τεῦχος χάρτινον ἀκέφαλόν τε καὶ κεκολοβωμένον ἐκ φύλλων 234 (μήκ. 0,30, πλ. 0,21), ὅπερ ἐγράφη μεταξὺ τῆς ιε′ καὶ τῆς ις′ ἑκατονταετηρίδος. — Ὁμήρου Ὀδύσσεια ἀπὸ τοῦ στοιχείου Β, στίχ. 429, μέχρι τοῦ στοιχείου Ω, στίχου 543.

443. Δύο χάρτινα φύλλα τῆς ιζ′ ἑκατ., ἐν οἷς περιέχονται πολιτικὰ γνωμικὰ παλαιῶν τινων συγγραφέων· εἶτα σελίδες ἠριθμημέναι 309, ὧν οὐκ ὀλίγαι ἄγραφοι· ἐν δὲ ταῖς γεγραμμέναις σελίσι περιέχεται λατινικὸν δίστηλον κείμενον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Auctorum ad civilem prudentiam et huic annexam moralem consequendam legendorum Cyriaci Lentuli censura». Ἀρχ. «Oculos mihi in hunc selectae» κτλ. Εἶτα βιβλίον ἔντυπον, οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Justi Lipsi politicorum sive civilis doctrinae libri sex. Qui ad principatum maximè spectant. Francofurti apud Joannem Wechelum. CIƆIƆLXXXX».

444. Λειτουργικὸν Εὐαγγέλιον μεμβράνινον τῆς ια′ ἑκατοντ., ἀκέφαλόν τε καὶ κεκολοβωμένον, βεβλαμμένον τε ὑφ' ὕδατος καὶ ὑπὸ σητῶν· οὗ σῴζονται φύλλα 227, μήκους 0,30, πλ. 0,23. Τὸ κείμενον δίστηλον ἐκ γραμμῶν 21 (0,20×0,14), τετονισμένον ἐρυθροῖς σημαδοφώνοις, κεκοσμημένον ἐπιγραφαῖς ἐρυθραῖς καί τισι κεφαλαιώδεσι γράμμασι κεχρυσωμένοις τε καὶ κεχρωματισμένοις. Ἐν ταῖς ᾤαις φύλλων τινῶν ὑπάρχουσι ποικίλα χρήσιμα σημειώματα τῶν ἐτῶν 1573-1579.

445. Τεῦχος χάρτινον τῆς ις′ ἑκατοντ. ἐκ φύλλων 236, μήκ. 0,30, πλ. 0,205. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 26 (0,203×0,113).—α′) «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς Ὀκτωήχου», φ. 1.— β′) «Ἀρχὴ τῶν ἀναστασίμων, ἐξαποστειλαρίων καὶ τῶν ἑωθινῶν ἰδιομέλων τῶν ια′· εἰσὶ δὲ τὰ μὲν ἑωθινὰ Λέοντος τοῦ σοφωτάτου βασιλέως, τὰ δὲ ἐξαποστειλάρια τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου βασιλέως». Φύλλ. 114 κέ.—γ′) «Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν ἀνωνύμων ἀκολουθιῶν, ψαλλομένων εἰς ἕνα καὶ εἰς πολλοὺς κατὰ τάξιν ἁγίους», φ. 120.—δ′) «Στιχηρὰ προσόμοια θεοτοκία

καὶ σταυροθεοτοκία, ψαλλόμενα ἐν τῷ ἑσπερινῷ, ὅταν τύχῃ Ἀλληλούια, μετὰ τῶν στιχηρῶν τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν, τοῦ λαχόντος, ἁγίου», φ. 175. — ε') «Ἀκολουθία τῆς ὅλης ἑβδομάδος, ψαλλομένη ἀντὶ τῆς Παρακλητικῆς», φ. 182β. Ἐν τῷ ἐσχάτῳ φύλλῳ σημείωμα τῆς ιζ' ἑκατοντ., οὗ ἡ ἀρχή· «✝ Τὸ παρὸν βηβλίον ὑπάρχη καμοῦ Παϊσίου, καὶ τὸ ἀγόρασα δεκαοκτὼ πετρόνια» κτλ.

446. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιε' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 128, μήκ. 0,283, πλ. 0,217.

1. Ἀρριανοῦ Ἐπικτήτου διατριβαὶ ἐν δ' βιβλίοις, μετὰ πίνακος τῶν κεφαλαίων αὐτῶν. Ἀρχ. «Οὔτε συνέγραψα ἐγὼ τοὺς Ἐπικτήτου λόγους» κτλ. Τέλος· (φ. 73α) «τὰ δ' ἄλλα γινέσθω ὡς ἂν δίδωται· οὐ διαφέρομαι».

2. «Τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἐν ἀληθείᾳ σοφωτάτου κυροῦ Νικολάου τοῦ Καβάσιλα περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς» λόγοι ς', φ. 74-109α.

3. «Τοῦ ἐν ἀληθείᾳ πανσόφου καὶ παμμάκαρος κυροῦ Νικολάου τοῦ Καβάσιλα λόγος εἰς τὰ ἅγια καὶ σωτήρια πάθη τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ἀρχ. «Ἄκουε οὐρανὲ καὶ ὁ τῶν Ἀγγέλων ἅπας κύκλος», φ. 109β.

4. «Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον πανένδοξον τοῦ Χριστοῦ μεγαλομάρτυρα καὶ θαυματουργὸν καὶ μυροβλύτην Δημήτριον». Ἀρχ. «Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων» κτλ., φ. 114β.

5. «Ἐπιστολὴ τοῦ Καβάσιλα, τοῦ Θεσσαλονίκης κυροῦ Νείλου, πρὸς τὸν αὐτοῦ ἀνεψιόν, τὸν ἅγιον κυρὸν Νικόλαον τὸν Καβάσιλαν». Ἀρχ. «Περὶ τῆς ἐννοίας τῶν συγγραμμάτων σου» κτλ., φ. 128α.

6. «Τοῦ Κυδώνη» ἐπιστολή, ἧς ἡ ἀρχή· «Τίμιε πάτερ, πολλὴν οἶδά σοι χάριν» κτλ., φ. 128β.

447. Τεῦχος χάρτινον τῆς ιζ' ἑκατονταετηρίδος, ἐκ φύλλων 381, μήκους 0,292. Τὸ κείμενον μονόστηλον ἐκ γραμμῶν 19.— Institutionum imperialium liber I-IV, μετὰ πολλῶν αὐτογράφων ἑλληνικῶν σημειώσεων Χρυσάνθου τοῦ Νοταρᾶ, γράψαντος ὡσαύτως ἐν τῇ ἐσχάτῃ σελίδι τὸ σημείωμα τοῦτο· «Ἐδιδάχθην τὰ παρόντα Ἰνστιτοῦτα διὰ φωνῆς τοῦ σοφωτάτου ἡμετέρου διδασκάλου καὶ ἀββᾶ ἐκλάμπρου κυρίου Νικολάου Παπαδοπούλου Κομνηνοῦ ἐν Παταβίῳ 1699, ὀκτωβρίου ἑβδόμῃ καθ' ἡμᾶς».

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

πάντων τῶν βιβλίων τῶν ἐν τῇ ἱερᾷ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει θείου καὶ ἱεροῦ Μετοχίου τοῦ παναγίου καὶ ζωοδόχου Τάφου, ἐπὶ Μελετίου τοῦ μακαριωτάτου καὶ θειοτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων, ἔτει ἀπὸ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας ͵αψλα' (1731) κατὰ μῆνα μάρτιον [1].

Ἅτινα διαιροῦνται ἐν τῷ παρόντι καταλόγῳ εἰς τρία μήκη, εἰς πρῶτον, δεύτερον, καὶ τρίτον, κατὰ στοιχεῖον μὲ ἀριθμούς. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ καθενὸς βιβλίου, ὅπου εἶναι σημειωμένος εἰς τὸν κατάλογον, εἶναι σημειωμένος ἔξωθεν καὶ εἰς τὸ ἴδιον βιβλίον, ἀρχίζωντας εἰς τὸ κάθε μῆκος ἀπὸ τὸν πρῶτον ἀριθμόν, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ ἕνα, καὶ ὑπάγει κατὰ σειρὰν ἄχρι τοῦ τελευταίου βιβλίου· καὶ τὰ μὲν ἑλληνικὰ βιβλία ἔχουσι τοὺς ἀριθμοὺς μελανούς, τὰ δὲ λατινικὰ ἐρυθρούς· ὁμοίως καὶ αὐτὰ διαιροῦνται εἰς τρία μήκη, εἰς Α-ον, Β-ον καὶ Γ-ον· καὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ βιβλίον ὁποῦ τυχαίνουσι πολλοὶ ἀριθμοὶ σημειωμένοι εἰς τὸν κατάλογον, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ἀριθμοὶ ἔχουσι τὸ ἴδιον βιβλίον.

---

1. Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου τοῦ μεγάλου λογοθέτου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας καὶ γενικοῦ ἑρμηνέως τῆς κραταιᾶς τῶν Ὀθωμανῶν αὐταρχίας ἐπιτομαὶ παντοδαπῆς ἱστορίας· χειρόγραφον. . . . . Ρ: 023

2. Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας ἐρωταποκρίσεις, καὶ Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου, καὶ Μαξίμου

[1] Ἐκ τοῦ 93-ου κώδικος τοῦ Μετοχίου· ὅρα σελ. 97. Ἐν τῷ κώδικι τούτῳ καταγεγραμμένα εἰσὶ καὶ τὰ ἔτει 1731-ῳ ὑπάρχοντα ἐν τῷ Μετοχίῳ ἔντυπα βιβλία.

μοναχοῦ περὶ ἐκκλησιαστικῆς μυσταγωγίας· χειρόγραφον, εἰς μεμβράϊνον . . . . Ρ: 123

3. Ἀρμενοπούλου νόμιμον καὶ ἐπιτομὴ τῶν ἱερῶν κανόνων· χειρόγραφον . . . . Ρ: 122

4. Ἀρριανοῦ εἰς Ἐπίκτητον· χειρόγραφον. . . . Ρ: 196

5. Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἱππῶνος περὶ τριάδος· χειρόγραφον . . . . Ρ: 275

6. Ἀναστασίου πατριάρχου Ἀντιοχείας ἐρωταποκρίσεις· χειρόγραφον . . . . Ρ: 319

7. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Θεολόγου λόγοι μετὰ ἐξηγήσεως· χειρόγραφοι . . . . Ρ: 199

8. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τοῦ Θεολόγου λόγοι χειρόγραφοι εἰς μεμβράϊνον. . . . . Ρ: 218

9. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ λόγοι χειρόγραφοι. . . Ρ: 211

10. Τοῦ αὐτοῦ (Γρηγορίου Παλαμᾶ) λόγοι καὶ ἠθικὰ χειρόγραφα. . . . . Ρ: 213

11. Διδαχαὶ χειρόγραφοι . . . . Ρ: 043

12. Διδαχαὶ ἔτι χειρόγραφοι . . . . . . 102: καὶ Ρ: 120

13. Διάφορα ἐκκλησιαστικὰ ἱεροκήρυξι χρήσιμα· χειρόγραφα. . . . . Ρ: 232

14. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου μετὰ ἑρμηνείας χειρόγραφον εἰς μεμβράϊνον· βιβλίον ἀξιολογώτατον . . . . Ρ: 124

15. Διδασκαλεῖον τῶν ἡγεμόνων καὶ εὐγενῶν ἀνδρῶν, ὅπερ περιέχει τὴν γεωγραφίαν χειρόγραφον . . . . Ρ: 287

16. Δοσιθέου τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων ἐκλογαί, ὅπερ ὠνόμασεν Νομικὴν Συναγωγήν· χειρόγραφον . . . . Ρ: 013

17. Τοῦ αὐτοῦ (Δοσιθέου) ἕτερον περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων· χειρόγραφον. . . . . . Ρ: 210

18. Εἰσαγωγὴ νομικὴ χειρόγραφος . . . . . . Ρ: 243

19. Ἐκκλησιαστικὰ διάφορα χειρόγραφα . . . . Ρ: 207

20. Ἐκκλησιαστικὰ διάφορα χειρόγραφα εἰς μεμβράϊνον . . . . Ρ: 015

21. Ἐξήγησις εἰς τὴν Ἑξαήμερον καὶ ἄλλαι ἀναγκαῖαι ἐρωταποκρίσεις ἐκκλησιαστικαὶ χειρόγραφοι. . . Ρ: 240
22. Ἑρμηνεία εἰς τὴν Γένεσιν χειρόγραφος 224 καὶ Ρ: 096
23. Ἑρμηνεία τῶν ἱερῶν κανόνων, ἢ νομοκάνων, χειρόγραφος . . . . Ρ: 212
24. Ἑρμηνεία εἰς τοὺς προφήτας χειρόγραφος. . Ρ: 127
25. Ἑρμηνεία τῶν Πράξεων χειρόγραφος εἰς μεμβράϊνον . . . . Ρ: 212
26. Ἑρμηνεία εἰς τὸν μακάριον Ἰὼβ χειρόγραφος Ρ: 250: 15:
27. Ἑορτολόγιον χειρόγραφον . . . . . . Ρ: 235: 239
28. Ἐκλογαὶ διάφοροι καὶ τὰ Ἀμφιλόχια· χειρόγραφον . . . . Ρ: —
29. Εἰς τὰς πέντε τοῦ Πορφυρίου φωνὰς χειρόγραφον Ρ: —
30. Ζαβράνου τοῦ σοφωτάτου καὶ ἑτέρων σύνοψις θεολογίας χειρόγραφος. . . . . Ρ: 155
31. Ζαγαβίνου εἰς τοὺς ψαλμούς· χειρόγραφον . . Ρ: 266
32. Τοῦ αὐτοῦ (Θεοφυλάκτου ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας) ἐξήγησις τῶν Εὐαγγελίων, τῆς τυπωθείσης κατά τι παρηλλαγμένη· χειρόγραφος εἰς μεμβράϊνον. . . . . Ρ: 208
33. Θωμᾶ τοῦ παρὰ Λατίνοις διδασκάλου τῆς ἱερᾶς θεολογίας χειρόγραφον. . . . . Ρ: 206
34. Ἱστορία κατὰ τῶν Σιναϊτῶν χειρόγραφος. . . Ρ: 281
35. (Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου). Τοῦ αὐτοῦ ἔτι ὁ ἕκτος καὶ ὁ ἕβδομος τόμος γραικολατ:—καὶ ὁ πίναξ τοῦ αὐτοῦ χειρόγραφος . . . . Ρ: 274
36. Ἰωάννου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν Γένεσιν· χειρόγραφον εἰς μεμβράϊνον . Ρ: 200
37. Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ χειρόγραφον εἰς μεμβράϊνον . . . . Ρ: 263
38. (Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ). Τοῦ αὐτοῦ κατὰ Μωάμεθ· χειρόγραφον. . . . . Ρ: 087
39. Ἰωσὴφ μοναχοῦ, ᾧ Βρυέννιος τὸ ἐπώνυμον, ὁμιλίαι διάφοροι χειρόγραφοι . . . . Ρ: 089

40. Ἕτερον ὅμοιον τοῦ αὐτοῦ . . . . Ρ: 098
41. Λόγοι ἐκκλησιαστικοὶ χειρόγραφοι . . . . . Ρ: 209
42. Λόγοι διάφοροι χειρόγραφοι . . . . Ρ: 217
43. Ματθαίου τοῦ πίκλην Βλάσταρη νόμιμον χειρόγραφον . . . . Ρ: 216
44. Μαξίμου τοῦ Μαργουνίτου (γρ. Μαργουνίου) περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος χειρόγραφον . . Ρ: 192
45. Μελετίου Συρίγου λόγοι διδασκαλικοὶ εἰς τὰς Κυριακάς, τὰς ἀπὸ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἄχρι τῆς Πεντηκοστῆς, χειρόγραφοι . . . . Ρ: 099
46. Τοῦ αὐτοῦ (Μελετίου Συρίγου) εἰς τὰς Κυριακὰς πάσας τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου· χειρόγραφον. . Ρ: 108
47. Μελετίου ἀσκητικὰ χειρόγραφα . . . . . . Ρ: 214
48. Μελετίου Ἀθηνῶν περὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας χειρόγραφον . . . . Ρ: 242
49. Μηνιάτου θεολογικὸν καὶ κατὰ Λατίνων· χειρόγραφον . . . . Ρ: 284
50. Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου διδαχαί· χειρόγραφον Ρ: 422
51. Νείλου λόγοι ἀσκητικοὶ χειρόγραφοι . . . . Ρ: 125
52. Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ (Νείλου) κατὰ Λατίνων· χειρόγραφον . . . . Ρ: 150
53. (Νεκταρίου Ἱεροσολύμων κατὰ Λατίνων). Ἕτερον ὅμοιον τοῦ αὐτοῦ χειρόγραφον . . . . Ρ: 220
54. Νικήτα ἐξήγησις εἰς τοὺς λόγους Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, χειρόγραφος . . . . Ρ: 299
55. Νόμιμον χειρόγραφον — Βακτηρία — . . . Ρ: 289
56. Καὶ ἕτερον νόμιμον . . . . Ρ: 246
57. Καὶ ἕτερον βασιλικόν . . . . Ρ: 303
58. Ἕτερον μεμβράϊνον παλαιόν . . . . Ρ: 307
59. Νικολάου Μοθώνης κατὰ Λατίνων . . . . . Ρ: 333
60. Ὁμιλίαι εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ χρόνου χειρόγραφοι Ρ: 153
61. Ὁμιλίαι εἰς τὸ Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς χειρόγραφοι Ρ: 224
62. Ὁμιλίαι διάφοροι χειρόγραφοι . . . . . . Ρ: 261

63. Ὁμήρου Ὀδύσσεια χειρόγραφος . . . . . . Ρ: 222
64. Παράλληλα ἱερὰ χειρόγραφα . . . . Ρ. 298
65. Πατερικὸν χειρόγραφον — Μοσχοβίας —. . . Ρ: 223
66. Περὶ τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν ἑπτὰ συνόδων, ποῦ καὶ πότε καὶ κατὰ τίνων ἑκάστη αὐτῶν συνήχθη· χειρόγραφον. . . . . Ρ: 225
67. Πλάτινα ἱστορία μεταγλωττισθεῖσα ἀπὸ λατινικόν· χειρόγραφος . . . . Ρ: 121
68. Πρακτικὸν τῆς ὀγδόης συνόδου, καὶ λόγοι θεολογικοὶ διάφοροι χειρόγραφοι . . . . Ρ: 097
69. Ῥητορικὴ χειρόγραφος Κορυδαλλέως . . . . Ρ: 296
70. Σημειώματα θεολογικὰ χειρόγραφα. . . . . Ρ: 214
71. Σημειώματα διάφορα θεολογικά, σημειωμένα τῇ ἰδίᾳ χειρὶ τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου Χρυσάνθου . . . . Ρ: 279
72. Σημειώματα διάφορα ἱεροκήρυξι χρήσιμα· χειρόγραφα . . . . Ρ: 251
73. Σημειώματα Νικολάου Παπαδοπούλου πρὸς τὸν αἰδεσιμώτατον καὶ σοφώτατον ἀρχιμανδρίτην τοῦ Ἁγίου Τάφου κύριον Χρύσανθον Νοταρᾶν· χειρόγραφα . . . Ρ: 259
74. (Σουΐδας). Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ λεξικὸν χειρόγραφον Ρ: 111
75. Συμεὼν τοῦ Μεταφραστοῦ χειρόγραφον εἰς μεμβράϊνον . . . . Ρ: 026
76. Σύνοψις καὶ ἐκλογαὶ τῶν ἑξήκοντα βασιλικῶν βίβλων· χειρόγραφα εἰς μεμβράϊνον. . . . . Ρ: 238
77. Συλλογαὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος χειρόγραφοι . . . . Ρ: 247
78. Συνοδικὸν κατὰ τῶν Σιναϊτῶν χειρόγραφον . . Ρ: 086
79. Φιλοσοφικὸν χειρόγραφον εἰς μεμβράϊνον. . . Ρ: 262
80. (Φώτιος Κωνσταντινουπόλεως). Τοῦ αὐτοῦ διαφόρων τῶν ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς ζητημάτων καὶ ἀποριῶν λύσεις καὶ ἑρμηνεῖαι ἐπαίνου γέμουσαι· χειρόγραφοι . . . . Ρ: 142. 280

81. Καὶ ἑρμηνεία τούτου (= Ψαλτηρίου) χειρόγραφος . . . . Ρ: 321

82. Ἀκολουθίαι ἐκκλησιαστικαὶ χειρόγραφοι . . . Ρ: 051

83. Ἀλεξάνδρου ἑρμηνέως τοῦ Βυζαντίου πραγματεία εἰς τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς· χειρόγραφον . . . . Ρ: 014

84. Αὐγουστίνου τὰ περὶ τριάδος, χειρόγραφα . . Ρ. 049

85. Ἀριστοτέλους περὶ ψυχῆς χειρόγραφον . . . Ρ: 096

86. Βίος Κλήμεντος πάπα Ῥώμης χειρόγραφος . Ρ: 139

87. Βίος τοῦ ἁγίου Νικολάου χειρόγραφος. . . . Ρ: 140

88. Βίος τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου χειρόγραφος . . . Ρ: 248

89. Βλαστάρεως περὶ τὸ ἅγιον Πάσχα· Βλαμμίδος (γρ. Βλεμμίδου) περὶ οὐρανοῦ καὶ ἄλλων εἰς ἄλλα διάφορα· χειρόγραφον . . . . Ρ: 025

90. Βλαμμίδος εἰσαγωγὴ εἰς τὴν λογικὴν καὶ ἄλλα διάφορα χειρόγραφα . . . . Ρ: 020

91. Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ περὶ μετεώρων καὶ οὐρανοῦ καὶ ἄλλων ζητημάτων· χειρόγραφον . . . . Ρ: 026

92. Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ· φιλοσοφικὰ χειρόγραφα. . Ρ: 076

93. Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ ἑτέρων ἁγίων ἐκλογαὶ χειρόγραφοι . . . . Ρ: 291

94. Βίος Ἰωάννου βασιλέως τοῦ Καντακουζηνοῦ χειρόγραφος . . . . Ρ: 268

95. Γενναδίου τοῦ Σχολαρίου ἐρωταποκρίσεις χειρόγραφοι . . . . Ρ: 169

96. Γενεθλιακὸν χειρόγραφον . . . . Ρ: 277

97. (Γεράσιμος Βλάχος). Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ θεολογικὸν χειρόγραφον . . . . Ρ: 041

98. Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ θεολογικὸν χειρόγραφον Ρ: 181: 435

99. Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ· λογικὴ χειρόγραφος. . . Ρ: 131

100. Γερασίμου Ἀλεξανδρείας ῥητορικὴ χειρόγραφος Ρ: 071

101. Γεωργίου τοῦ Γεμι(στ)οῦ, τοῦ καὶ Πλήθωνος, περὶ ὧν διαφέρεται Ἀριστοτέλης καὶ Πλάτων· χειρόγραφα Ρ: 027

102. Γρηγεντ(ρ)ίου ἐπισκόπου Κεφρώ, ἤτοι Αἰθιοπίας, διάλεξις μετὰ Ἰουδαίου Ἐρβὰν τοῦ νομοδιδασκάλου· χειρόγρ. . . . . Ρ: 144

103. Ἕτερον ὅμοιον τοῦ αὐτοῦ . . . . . . Ρ: 252

104. Γραμματικὰ καὶ ἀστρονομικά· χειρόγραφα. Ρ: 070: 21

105. Διάφορα ἐκκλησιαστικά· χειρόγραφα . . . . Ρ: 068

106. Διάφορα ἐκκλησιαστικὰ χειρόγραφα ἔτι. . . Ρ: 218

107. Διαφόρων κατὰ Λατίνων χειρόγραφα. . . . Ρ: 297

108. Διδαχαὶ χειρόγραφοι . . . . Ρ: 183

109. Διδαχαὶ χειρόγραφοι . . . . Ρ: 209

110. Διδαχαὶ χειρόγραφοι . . . . Ρ: 210: 374

111. Διδαχαὶ χειρόγραφοι . . . . Ρ: 211: 367

112. Διδαχαὶ χειρόγραφοι . . . . Ρ: 212: 237

113. Διδαχαὶ χειρόγραφοι . . . . Ρ: 213: 85

114. Διδαχαὶ χειρόγραφοι . . . . Ρ: 214: 233

115. Διδαχαὶ χειρόγραφοι — τρεῖα [sic] — . . . Ρ: 215

116. Διδαχαὶ τοῦ Μηνιάτου. . . . . Ρ: 433

117. Ἐκκλησιαστικὰ χειρόγραφα . . . . Ρ: 138

118. Ἐκκλησιαστικὰ διάφορα χειρόγραφα . . . . Ρ: 154

119. Ἐκκλησιαστικὰ ἕτερα διάφορα . . . . . . Ρ: 193

120. Ἐκκλησιαστικῶν διαφόρων πατέρων χειρόγραφα Ρ: 234

121. Ἐκκλησιαστικὰ διάφορα καὶ ἱστορικά· χειρόγραφα . . . . Ρ: 249

122. Ἐκκλησιαστικὰ ἕτερα χειρόγραφα. . . . . Ρ: 292

123. Ἐκλογαὶ καὶ σημειώματα ἐκκλησιαστικὰ χειρόγρ. Ρ: 242

124. Ἐκκλησιαστικὰ ἕτερα διάφορα χειρόγραφα. . Ρ: 342

125. Ἐκλογαὶ διάφοροι περὶ τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως χειρόγραφοι . . . . Ρ: 296

126. Ἐμμανουὴλ θησαυρός· πολιτικά, ἅτινα ἐμεταγλωττίσθησαν παρὰ τοῦ κὺρ Δημητρίου Νοταρᾶ ἰατροφιλοσόφου, Πελοπον(ν)ησίου, προστάξει τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κυρίου Χρυσάνθου, τοῦ καὶ πρὸς μητρὸς θείου αὐτοῦ· χειρόγραφα. Ρ: 349

127. Ἐπιστολάριον καὶ ῥητορική· χειρόγραφα . . Ρ: 120

128. Ἑρμηνεία εἰς τὰς Παροιμίας χειρόγραφος Ρ: 028 καὶ 320

129. Ἑρμηνεία καὶ καταγραφὴ τοῦ τεταρτημορίου τῆς σφαίρας, γεγονυῖα παρὰ Χρυσάνθου ἀρχιδιακόνου τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Δοσιθέου· χειρόγραφος . . . . Ρ: 113

130. Ἑρμηνεία εἰς καταρτισμὸν τῶν λειψάνων τοῦ θείου ἐγκαινιασμοῦ· χειρόγραφος . . . . Ρ: 202

131. Ἐρωταποκρίσεις ἐκκλησιαστικαὶ χειρόγραφοι. Ρ: 299

132. Ἐρωταποκρίσεις ἔτι ἐκκλησιαστικαὶ χειρόγραφοι Ρ: 333

133. Εὐαγγέλια γεγραμμένα γράμμασιν ἑλληνικοῖς καὶ τὰ λόγια τούρκικα· χειρόγραφα . . . . Ρ: 263

134. Εὐαγγέλιον χειρόγραφον εἰς μεμβράϊνον. . . Ρ: 200

135. Εὐαγγέλιον ἕτερον χειρόγραφον. . . . . . . Ρ: 230

136. Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ (?) περὶ συντάξεως χειρόγραφον . . . . Ρ: 054

137. Ἑρμηνεία τῶν Ἱπποκράτους ἀφορισμῶν χειρόγραφος . . . . Ρ: 411

138. Θεοδώρου τοῦ ὁμολογητοῦ κατήχησες χειρόγραφοι . . . . Ρ: 295

139. Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ καὶ Γεωργίου Γεμιστοῦ κατὰ Ἀριστοτέλους εἰς τὰ ἠθικά, καὶ ἕτερα· χειρόγρ. Ρ: 316

140. (Θεόφιλος Κορυδαλλεύς). Σχολαστικαὶ παραφράσεις εἰς τὸ μεῖζον ἄλφα τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους. Ἕτερον ὅμοιον τοῦ αὐτοῦ· χειρόγραφον. Ρ: 024: 63

141. Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ· λογικὴ χειρόγραφος. Ρ: 012: 88

142. Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ περὶ οὐρανοῦ χειρόγραφον . . . . Ρ: 023: 128

143. Θεοφάνους Νικαίας κατὰ Ἰουδαίων· χειρόγραφον Ρ: 097

144. Θεολογικὸν χειρόγραφον . . . . Ρ: 179

145. (Θέων Σμυρναῖος). Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν Πλάτωνος ἀνάγνωσιν χειρόγραφον. . . . . Ρ: 246

146. Θεοφίλου ἕτερον εἰς τὰ μεταφυσικά· χειρόγραφον Ρ: 151

147. Θεολογικὸν διαφόρων, καὶ μάλιστα κατὰ Λατίνων· χειρόγραφον . . . . Ρ: 035
148. Ἰατρικῶν διαφόρων χειρόγραφον . . . . . Ρ 108
149. Ἰσαακίου τοῦ σεβαστοκράτορος περὶ προνοίας ἀπορημάτων· χειρόγραφον . . . . Ρ: 340
150. Ἱστορία τῶν Μοσχόβων χειρόγραφος . . . Ρ: 174
151. Ἰωάσαφ ἀποκρίσεις πρὸς ἐρωτήσεις ἐκκλησιαστικάς· χειρόγραφον . . . . Ρ: 264
152. Ἰωσὴφ Βρυεννίου κατὰ Λατίνων χειρόγραφον. Ρ: 052
153. (Ἰωάννης Χρυσόστομος). Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ· σύνοψις τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς· χειρόγραφον εἰς μεμβράϊνον . . . . Ρ: 322
154. Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ κατὰ Μωάμεθ· χειρόγραφον . . . . Ρ: 300
155. Κατὰ Λατίνων χειρόγραφον. . . . . Ρ: 251
156. Κικέρωνος λογικά, ῥητορικά, περὶ γήρως καὶ ἕτερα χειρόγραφα . . . . Ρ: 313
157. Κλαυδίου Πτολεμαίου ἀστρονομικόν· τὸ περισσότερόν ἐστι χειρόγραφον . . . . Ρ: 119
158. (Γεώργιος Κορέσσιος). Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ· ἑρμηνεία εἰς τὴν Πεντάτευχον χειρόγραφος . . . . . Ρ: 329
159. Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ καὶ ἄλλων περὶ τῆς ἐν Φλωρεντίνῃ συνόδου χειρόγραφον. . . . . Ρ: 262
160. Κοσμογραφικὸν χειρόγραφον. . . . . . . Ρ: 270
161. Καὶ ἕτερον· χειρόγραφον. . . . . Ρ: 231
162. Λεξικὸν χειρόγραφον . . . . Ρ: 077: 205
163. Λεξικὸν ἑλληνοαραβικὸν χειρόγραφον. . . . Ρ: 158
164. Λογογραφικὰ χειρόγραφα ψηχαγογιμένα [sic]. Ρ: 066
165. Λέοντος τοῦ βασιλέως περὶ ἀρετῶν γεωργίας καὶ μοναχικῆς κυβερνήσεως· χειρόγραφον. . . . . . Ρ: 253
166. Λιγαρίδου εἰς τὴν Λειτουργίαν χειρόγραφον . Ρ: 267
167. Λειτουργία χειρόγραφος . . . . Ρ: 255
168. Μαθηματικὸν χειρόγραφον . . . . Ρ: 105

212. Φλογικὰ [sic] ἐκ πολλῶν ἁγίων χειρόγραφα . Ϻ: 290
213. Φυσιολογία νέα χειρόγραφος. . . . . Ϻ: 225
214. Φυσικὴ χειρόγραφος. . . . . Ϻ: 13
215. Ψευδοδιδασκαλία τῶν Καπειτόνων χειρόγραφος Ϻ: 220
216. (Ὠριγένης). Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ· φιλοκαλία χειρόγραφος . . . . Ϻ: 293
217. Ἐκκλησιαστικὰ διάφορα χειρόγραφα Ϻ: 4: 98: 46: 66: 80
218. Ἰωάννου τοῦ Δημασκηνοῦ· ἐν ᾧ καὶ περὶ αἱρέσεων τοῦ αὐτοῦ· χειρόγραφον . . . . Ϻ: 088
219. Κανόνες ἁγίων χειρόγραφοι . . . . Ϻ: 041
220. Λόγοι διάφοροι χειρόγραφοι ἐκκλησιαστικοί. Ϻ: 44: 96
221. Μνημολόγιον χειρόγραφον . . . . Ϻ: 98
222. Νόμιμον χειρόγραφον. . . . . . Ϻ: 42: 165: 46
223. Περὶ τῆς ἁγίας εὐχαριστίας χειρόγραφον . . Ϻ: 110
224. Συρίγου εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν χειρόγραφον . . . . Ϻ: 022
225. (Ψαλτήριον). Ἕτερον χειρόγραφον. . . . . Ϻ: 92
226. Καὶ ἕτερον εἰς ἁπλῆν φράσιν· χειρόγραφον . Ϻ: 111
227. Ἰνστιτοῦτα χειρόγραφα. . . . . Ϻ: 037
228. Διάφορα χειρόγραφα. . . . . Ϻ: 89: 277
229. Διάφορα χειρόγραφα περὶ τῆς θεοτόκου παρθένου Ϻ: 203
230. Διάφορα ἐκκλησιαστικὰ χειρόγραφα . . . . Ϻ: 284
231. Διαλεκτικὴ χειρόγραφος . . . . Ϻ: 215
232. Ἰταλικὸν χειρόγραφον . . . . Ϻ: 147
233. Κραμονίου (γρ. Cremonini) χειρόγραφον . . Ϻ: 209
234. Ῥητορικὸν χειρόγραφον . . . . Ϻ: 281
235. Τρεμονίου (γρ. Cremonini) χειρόγραφον . . Ϻ: 144
236. Διάφορα χειρόγραφα . . . . Ϻ: 068
237. Κρεμονί(ν)ου χειρόγραφον. . . . . Ϻ: 197
238. Ἕτερα ὅμοια τοῦ αὐτοῦ ἐννέα . . . . . —
239. Φιλοσοφία ἠθικὴ χειρόγραφος . . . . . . Ϻ: 218

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΝΟΜΟΚΑΝΟΝΩΝ

παρατηρηθέντων ὑπὸ τοῦ C. E. Zachariae ἔτει 1838-ῳ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου [1].

---

1. Codex membranaceus in quarto, constans foliis 222. Continet Harmenopuli Hexabiblum, in cuius fine notatur: ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον μηνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδ ζ' ἔτους ,ςωξβ'. οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαι διὰ τὸν κύριον. Sequitur appendix Harmenopuli vulgaris. — Folia huius codicis 1-216 ex codice, qui codd. Paris. graec. Coisl. 152 et Reg. 1350 simillimus libros Basilicorum XV-XVIII cum scholiis olim continebat, avulsa et rescripta sunt; folia autem 217-22 ex alio codice saec. VIII exarato, qui theologicum opus contineret, desumta et similiter rescripta sunt. Hic codex nunc penes me est, et

[1] C. E. Zachariae 'Ανέκδοτα. Lipsiae 1843, σ. XIX-XX. — Ἔτει 1800-ῷ τὴν ἐν τῷ Μετοχίῳ βιβλιοθήκην ἐπεσκέψατο ὁ Dr Hunt· ἐσημειώσατο δὲ περὶ ταύτης τάδε· «In the collegiate-house belonging to the Greek Patriarch of Jerusalem, who resides at Constantinople, we found a very well furnished library, including a considerable number of manuscripts, the greater part of them on subjects connected with theology and ecclesiastical history; but none of them of very high antiquity. There were also a few detached fragments of some of the greek classics The patriarch behaved to us with the utmost liberality, not only sending one of his chaplains to assist us in making a catalogue of the library, but allowing us to take any of the manuscripts we might wish to send to England for the purpose of being examined and collated. Such as we throught interesting or curious were forwarded to London, along with those procured from the Princes' islands; and they are now in the archiepiscopal library at Lambeth». Memoirs relating to European and Asiatic Turkey - - edited from manuscript journals by R. Walpole. London 1818, σ. 85.

ad restituendos laudatos Basilicorum libros maximae utilitatis erit, quicquid E. Heimbachius, male intellectis, quae de hoc codice ad eum scripseram, in Richter Jahrbb. VI. S. 992 contra iudicet.

2. Codex chart. in folio saec. XIV. Harmenopuli Hexabiblus et opuscula minora.

3. Cod. chart. in 8vo, saec. XVII. Malaxi nomocanon cum praef. capp. 255.

4. Cod. chart. in 4to, saec. XVII. Malaxi nomoc. c. praef. capp. 293.

5. Cod. chart. in 4to, saec. XVII. Malaxi nomoc. c. praef. capp. 295.

6. Cod. chart. in 8vo, saec. XVIII. Malaxi nomoc. c. praef. capp. 305.

7. Cod. chart. in 4to, saec. XVIII. Malaxi nomoc. sine praef. capp. 309.

8. Cod. chart. in 4to, saec. XVIII. Malaxi nomoc. cum praef. capp. 255.

9. Cod. chart. in 4to, saec. XVIII. Malaxi comoc. c. praef. capp. 256.

10. Cod. chart. in folio, saec. XVIII. Malaxi nomoc. c. praef. capp. 294.

11. Cod. chart. in 8vo, saec. XVII. Continet νομοκάνονον capp. 361 constans. Inc. α'. περὶ πνευματικοῦ πῶς κάμνει χρεία νὰ εἶναι.

12. Cod. chart. in 12mo, saec. XVIII. Idem liber.

13. Cod. chart. in 12mo, saec. XVIII. Eiusdem libri, uti videtur, epitome.

14. Cod. chart. in 8vo, saec. XVIII. Κανονάριον aliquod.

15. Cod. chart. in 4to, saec. XVIII. Νομοκάνονον in capp. 276. Inc: α'. περὶ ἡμῶν τῶν χριστιανῶν ὅταν προσκυνοῦμεν κτλ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

χειρογράφων τινῶν βιβλίων τοῦ αὐτοῦ Μετοχίου, περιγραφέντων ἔτει 1845-ῳ ὑπὸ τοῦ Dr Bethmann [1].

(G. H. Pertz, Auhiv der Gesellschaft für ältere deutsche Geschichtskunde. Hannover 1847, σ. 645-656).

1. Ch. 4. s. XVII (ἀριθ. 143) ein sehr dicker Band von verschiedenen Händen. Εὐριπίδου Ἑκάβη, Ὀρέστης; Σοφοκλέους Αἴας; Γνῶμαι μονόστιχοι κατὰ στοιχεῖον ἐκ διαφόρων ποιητῶν. „Εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας. Ἀνὴρ δὲ χρηστὸς χρηστὸν u. s. w. Die Titel alphabetisch, und unter jedem die Verse auch alphabetisch; Πυθαγόρου χρυσᾶ ἔπη; Φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν „Μήτε γαμοκλοπέειν u. s. w.; Στίχοι Σιβύλλας τῆς Ἐρυθραίας; Prosaische Umschreibung des Theokrit; Σοφοκλέους Αἴας; Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι; Πινδάρου Ὀλύμπια mit vielen Scholien; Ἀριστοφάνους Πλοῦτος; Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ τραγῳδία Χριστὸς πάσχων u. a. Gedichte desselben; Παρθενίας ἔπος „Παρθενίη στεφάνοις u. s. w.; Ἐπιγράμματα aus der Anthologie, eine sehr grosse Anzahl, mehr als 100 Blätter, mit Glossen; sie beginnen mit Ἀρχίου εἰς τοὺς τέσσαρας ἀγῶνας „Τέσσαρές εἰσιν ἀγῶνες u. s. w. und schliessen mit Θέωνος μονόστιχον εἰς τὴν ἑβδομάδα. Dann folgt ein Commentar zu denselben, aber von ganz anderer Hand; Ἰλιάδος α-ε; Γαλεομυομαχία „Τί τὸν τοσοῦτον ἀνδρικώτατοι χρόνον

[1] Ἐν παρενθέσει προσετέθη ἐνταῦθα πολλαχοῦ ὁ κατὰ τὸν ἡμέτερον τοῦτον κατάλογον ἀριθμός.

u. s. w. ein Drama; dann von anderer Hand s. XV Αἰσχύλου Προμηθεὺς δεσμώτης mit Scholien.

2. Ch. 4. s. XVII. Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον, π. Νικοκλέα, συμβουλευτικός; Σοφοκλέους Αἴας; Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι; Ἀριστοφάνους Πλοῦτος; Ἐπιγράμματα genau dieselben wie in der vorigen Handschrift und wohl daraus copirt, geschrieben im Jahr αχπδ; (Συνεσίου) ἐπιστολαί, Anfang verloren; Γρηγορίου Ναζ. verschiedene Gedichte; (Λουκιανοῦ) πρὸς τὸν εἰπόντα Προμηθεὺς εἶ ἐν λόγοις „Οὐκοῦν Προμηθέα με εἶναι φῇς u. s. w.; πρὸς Νιγρῖνον; Νιγρῖνος, ἢ περὶ φιλοσόφου ἤθους; βίος Λουκιανεῦ „Ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην u. s. w.; Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου γνωμικὰ δίστιχα.

3. Ch. 4. s. XVII. Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ Gedichte mit Scholien; Ὁμήρου Βατραχομυομαχία mit Glossen; Κάτωνος γνῶμαι; Ὁμήρου Βατραχομυομαχία nochmals; Μητροφάνους ποίημα, κανὼν τριαδικός, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς u. s. w.; ἐκ τῶν Συνεσίου.

4. Ch. 4. s. XVI. XVII (ἀριθ. 294). Ἀρριανοῦ ἱστορίαι Ἀλεξάνδρου.

5. Ch. 4. s. XVII (ἀριθ. 114). Στεφάνου Ἀλεξανδρέως περὶ πράξεως u. a. Sachen desselben; Μιχαὴλ Ψελλοῦ τέχνη χυμική; Ἡλιοδώρου πρὸς Θεοδόσιον περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων μυστικῆς τέχνης διὰ ἰάμβων στίχων „Σκῆπτρα γαίης u. s. w.

6. Ch. 4. s. XVI (γρ. XVII, ἀριθ. 165). Εὐκλείδου στοιχεῖα die ersten zwei Bücher, mit den Figuren, wie es scheint, aus einer alten Handschrift s. XI. XII. abgeschrieben.

7. Ch. 4 (ἀριθ. 313). Εὐκλείδου στοιχείων βιβλία ζ′; Πτολεμαίου ἁρμονικῶν πρῶτον; sehr schöne Handschrift von einer Hand, die am Schluss zufügt: ✝ ἐγράφη ἐν Μεσσήνῃ τῆς Σικελίας διὰ χειρῶν τοῦ εὐτελοῦς ἱερέως Ἰωάννου Εὐριπιώτου ἐπικεκλημένου, τοῦ ἀπὸ Χίου, ἐν ἔτει α φ π μηνὶ φευρουαρίῳ.

8. Ch. 4. s. XV (γρ. XVI, ἀριθ. 359). Λεξικόν, von einem gewissen Theodoros zusamengestellt, alphabetisch, eine Erklärung älterer seltener Wörter durch andere, glossenartig.

9. Ch. 4. s. XVII (γρ. XVIII, ἀριθ. 161). Κωνσταντίνου Γορδάτου Χίου περὶ τῆς τῶν σφαιρῶν χρήσεως.

10. Ch. 4. s. XVI. Αἰσχίνου περὶ τῆς παραπρεσβείας λόγος.

11. Ch. 4. min. s. XV (γρ. XVI, ἀριθ. 159). Μανουὴλ Μοσχοπούλου ἐρωτήματα περὶ προσῳδίας.

12. Ch. 4. s. XVII (ἀριθ. 185). Verzeichniss der Bischöfe und Patriarchen von Jerusalem, ohne Jahre, bis 1669; die Eparchien von Palästina; Τακτικὸν τῆς ἐνορίας τῶν μητροπόλεων τῆς Ἱερουσαλὴμ u. a.

13. Ch. 4. s. XVII (ἀριθ. 176). Νικολάου τοῦ Σπαθαρίου Reise von Tobolsk nach China, auf Befehl des Czar Alexius Michaelowitsch unternommen im Jahr Adams 7183.

14. Ch. 4. s. XVI. Περὶ ἐπιστολικῶν τύπων „Ἐπιστολή ἐστιν ἀπόντος πρὸς ἀπόντα u. s. w. ein Briefsteller mit Beispielen aus Phalaris, Alkiphron, Synesius, Sosipater, Krates, Chion, Gregorius, Libanius u. a.; Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα; Λιβανίου ἔκφρασις; Ῥητορική „Προοίμιον. Ἔδει μὲν ἄρα τρισὶ δυνάμεσι γνωστικαῖς καλοπισθείσης u. s. w. sehr lang.

15. Ch. 4. s. XVIII (ἀριθ. 324). Verzeichnisse der christlichen Einwohner von Trapezunt, Tokatan, Kastan und vielen anderen Gegenden des Türk. Reichs aus den Jahren 1699-1723.

16. Ch. 4. s. XVII (γρ. XVIII. ἀριθ. 71). Φιλοθέου πάρεργα.

17. Ch. 4. s. XVII (γρ. XVIII, ἀριθ. 100). Φιλοθέου πάρεργα, dasselbe.

18. Ch. 4. s. XVII ex. (γρ. XVIII, ἀριθ. 310). Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολ. ἱστορία καὶ περιγραφὴ τῆς Ἁγίας Γῆς καὶ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ.

19. Ch. 4. s. XVI ex. (γρ. XVIII, ἀριθ. 325). Κρόνικα τοῦ νισσίου τῆς Κύπρου ἕως 1572. „Ἐν πρώτης ἐτοῦτον τὸν νεσὶν τῆς Κύπρου u. s. w.

20. Ch. 4. s. XVII. Τέχνη τῆς ῥητορικῆς „Εἶναι πολλαῖς καὶ διάφοραις u. s. w.

21. Ch. 4. s. XVI. Νομοκάνων; dergleichen sind ziemlich viele Handschriften hier vorhanden.

22. Ch. 8 mai. s. XV. Φιλοστράτου εἰκόνες, mit Scholien, deren erste: Τὸ ὅστις μὴ ἀσπάζεται ταὐτὸν τοῦ ὁ μὴ ἀσπαζόμενος u. s. w. sehr ausführlich; Παύλου Σιλεντιαρίου ἐς τὰ ἐν Πυθίοις Θερμὰ ἡμιάμβια „Βούλει μαθεῖν u. s. w. mit Scholien; Gedichte: Ἁ Κύπρις Μούσαισι κοράσια, τὰν Ἀφροδίταν τιμᾶτ'. ἢ τὸν ερον (?) ὐμμῖν ἐφοπλίσομαι. χαὶ Μοῦσαι ποτὶ Κύπριν u. s. w. Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι παῦροι δέ τε βάκχοι. Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος u. s. w. mit sehr ausführlichen Randscholien. Es kommen darunter vor z. B.: Αἱ Νύμφαι τὸν Βάκχον u. s. w. Καλλιόπη, σοφίην ἡρωίδος εὗρεν ἀοιδῆς u. s. w. Der letzte Vers ist: Ἐχθρὰ τυχεῖς ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμεναι. Dann folgt: Μάρκου Ἀντωνίνου καθ' ἑαυτόν „Ἴδιον ἂν u. s. w. mit Glossen und Scholien; dann ein kurzes metrisches Werk; und Ἰσαὰκ μοναχὸς περὶ μετροποιήσεως.

23. Ch. fol. min. s. XVII. Θεοφίλου Κορυδαλέως εἰς τὰ περὶ ψυχῆς τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλία ὑπομνήματα.

24. Mbr. fol. s. XI. XII. Μηνολόγιον durchweg mit alter Notation; auch noch viele andere Handschriften haben ganz durchgehende Notation, z. B. ein Psalterium.

25. Ch. fol. s. XVII (ἔτ. 1689, ἀριθ. 44). Γεωργίου Κορέου (γρ. Κορεσσίου) ἰατροῦ σημείωσις εἰς τὴν μεταφυσικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους, ein sehr starkes Werk.

26. Ch. fol. s. XVII. Γεωργίου τοῦ Γεμιστοῦ περὶ ὧν Ἀριστοτέλης πρὸς Πλάτωνα διαφέρεται u. a. Werke desselben Verfassers.

27. Ch. 4. s. XVI. Dasselbe Werk, nebst mehreren desselben Verfassers.

28. Ch. 4. s. XVI (γρ. XVII). Τοῦ Κορυδαλέως εἰς τὰ περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως βιβλία u. a. Werke desselben.

29. Ch. 4. s. XVI oder XVII. Λουκιανοῦ Σαμοσατέως 21 Werkchen mit Commentar zwischen den Zeilen. Ἀγαπητοῦ

διακόνου περὶ ἐκθέσεως; Γρηγορίου Ναζ. τετράστιχα; Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον παραίνεσις, πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας; Συνεσίου περὶ βασιλείας.

30. Ch. 8 mai. s. XV (γρ. XVI ἢ XVII). Τοῖς ἁπανταχοῦ εὑρισκομένοις χριστωνύμοις λαοῖς ἱερωμένοις καὶ λαϊκοῖς ἐν Χριστῷ χαίρειν ἀεί. Θησαυρὸς κεχρυμμένος καὶ πηγὴ u. s. w. ein kanonisches Werk über die Priesterordnung, Ehen, Mönche u. dgl.; also ein Handbuch für Geistliche.

31. Ch. fol. min. s. XV (γρ. XV-XVI, ἀριθ. 271). Διδασκαλίαι ἀπὸ διαφόρων ἐλλογίμων ἀνδρῶν, ἀπὸ τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἑτέρων . . . . συλλεγ. παρὰ Φιλοθέου Κωνσταντινουπολιτ.; Ein anderes theologisches Werk; Κυριακὴ πρὸ τῆς ὑψώσεως.

32. Ch. 4. s. XVI (γρ. XVII, ἀριθ. 142). Ἀπολλωνίου γραμματικοῦ βιβλία 4, ein grammatisches Werk.

33. Ch. fol. s. XVII (γρ. XVIII, ἀριθμ. 32). Χρυσάνθου πατριάρχου Ἱεροσολύμ. ἀντίρρησις.

34. Ch. fol. s. XVI (γρ. XVII, ἀριθ. 257). Περὶ τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐτῶν μέχρι τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, eine chronologische Uebersicht; Excerpte aus Eusebius u. a. Chronologien; Νικηφόρου πατρ. Κωνσταντινουπόλεως χρονογραφία σύντομος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μιχαὴλ καὶ Θεοφίλου „Ἀδὰμ γενόμενος ἐτῶν u. s. w.

35. Ch. fol. s. XVII (γρ. XVIII, ἀριθ. 419). Τέχνη ῥητορική, ein grosses Werk in 5 Büchern „Πόθεν ὠνομάσθη ἡ ῥητορικὴ u.s.v.

36. Ch. 4. s. XVI. Φυσιολογία νέα τοῦ Δαμασκηνοῦ μητροπολίτου Ναυπάκτου εἰς πεζὴν φράσιν, von Damascenus an Michael Kantakuzenos gerichtet, in 85 Capiteln, ein Physiologus über die Naturen der Thiere; Περὶ τῶν βασιλέων τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης „Ῥωμύλος ὁ ὁποῖος ἔκτησε u. s. w. bis auf Diokletian blosses Verzeichniss; von da an Notizen bei jedem; die allmählich ausführlicher werden; das Werk schliesst mit Sultan Murat, S. Selim's Sohn; kurze Geschichte der Patriarchen von Konstantinopel bis unter denselben Sultan, wo das Ende des Werks fehlt.

37. Ch. fol. s. XVI (γρ. XV-XVI, ἀριθ. 442). Ὀδύσσεια, Anfang und Ende verloren, beginnt mit den letzten Versen des zweiten Buchs, und bricht ab in der Mnesterophonie.

38. Ch. 4. s. XVII. Ἰλιάς, die 5 ersten Bücher mit zahlreichen Scholien und Commentar.

39. Ch. 4. s. XVIII. Θεοφυλάκτου Σιμοκράτους (γρ. Σιμοκάττου) ἐπιστολαί, der erste Κριτίας Πλωτίνῳ, dann Θεανὼ Εὐρυδίκῃ, Δόρκων Μόσχωνι, Εὐαγόρας Ἀντιπάτρῳ, ferner Καλλιστάχυς Κυπαρίσσωνι, Χλοάζων Νίκωνι u. s. w. der letzte Πλάτων Διονυσίῳ; Γένος Διονυσίου τοῦ Θρακός „Δ. ὁ Θρᾷξ ὁ τὴν τέχνην συγγραψάμενος τὴν γραμματικὴν u. s. w. Ἕτερος περὶ προλεγομένων „Νόμον ἴδιον ἐνόμισαν οἱ παλαιοὶ διὰ τῆς τῶν u. s. w. ein ziemlich langes grammatisches Werk; Γεωργίου Χοιροβόσκου περὶ τρόπων.

40. Ch. 8. s. XV. ein sehr dicker Band von verschiedenen Händen. Ὁμιλία πρὸς τοὺς νέους, ὅπως ἂν ἐξ ἑλληνικῶν ὠφελοῖντο λόγων „Πολλάκις τὰ παρακαλοῦντα u. s. w.; Ἔτι κατὰ γυναῖκας „Ὀργὴ τοῦ Διός ἐστι γυνή, πυρὸς ἀντιδοθεῖσα u. s. w. berührt und erzählt mehre Mythen, und geht dann ganz in ein grammatisches Werk über; das Ganze 8 Blätter; Περὶ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων „Ὄνομά ἐστι φωνὴ σημαντικὴ u. s. w.; Κωνσταντίνου Λασκάρεως ἐπιτομὴ τῶν ὀκτὼ τοῦ λόγου μερῶν; Χοιροβόσκου περὶ γραμματικῆς; Ein grammatisches anonymes Werk. beginnt Τί ἐστιν ὄνομα; μέρος λόγου u. s. w. kurz, mit vielen Scholien; Ein grammatisches Werkchen Μανουὴλ ῥήτορος; Θεοδώρου Προδρόμου ἐξήγησις εἰς τὴν γραμματικήν; Ein Quaternion aus einer älteren Handschrift eines grammatischen Werkes, ohne Anfang und Ende, ein Capitel ist überschrieben: Ῥῆμα ὁριστικὸν ἐνεργητικὸν ἁπλοῦν u. s. w.; Αἰσυγγενίου (?) μέθοδος περὶ τῆς τοῦ λόγου συντάξεως; Μαξίμου Πλανούδη περὶ ῥημάτων συντάξεως; Τοῦ μακαριωτάτου Κορινθίου περὶ διαλέκτων; Περὶ τῶν ἑπτὰ μορίων; Ἡρωδιανοῦ περὶ ἐγκλινομένων καὶ ἐγκλίτων; verschiedene metrische Abhandlungen, darunter eine in Versen von Ἰωάννης νο-

μικὸς ἀπὸ Κρήτης; kleine grammatische Werkchen; Τρύφωνος περὶ παθῶν τῶν λέξεων u. a. viele; Ὀρφέως τελεταὶ πρὸς Μουσαῖον „Μάνθανε δὴ Μουσαῖε u. s. w.; Συνεσίου ἐπιστολαί; Θεοφυλάκτου Σιμοκάττου διάλογος „Τὰς χελιδόνας φασὶν u. s. w. Zuletzt Kalendarisches, Monds-und Epactentafeln u. dgl.

41. Ch. 4. s. XVI. ganz von einer sehr schönen Hand. Προσκυνητάριον σὺν θεῷ ἁγίῳ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ. Τοῖς ἀναγινώσκουσιν χαίρειν ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν. Ἀκούσατε πάντες οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ u. s. w. eine kurze Vorrede; dann das Werk, in Capiteln, die roth überschrieben sind, und meist eine Zeichnung des besprochenen Gebäudes haben; diese Zeichnungen aber sind durchaus nicht treu, sondern eine fast wie die andere, im Character des XI. XII. Jahrh., so dass sie für die Topographie gar nichts ergeben. Die Capitel folgen so: Περὶ τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερ. Αὐτὴ λοιπὸν - - - ἔχει δὲ πόρταις δ μεγάλαις. κατὰ δυσμὰς τοῦ Δαυὶδ, κ. ἀνατολὰς τῆς Γεθσημανῆς, κ. μεσ. τῆς ἁγίας Σιών, κ. ἄρκτον τῆς Δαμασκοῦ. ἔχει δὲ καὶ ἄλλες β μικρότερες u. s. w. Ὁ οἶκος τοῦ Δαυίδ. Ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ κάστρου εἶναι τὰ παλάτια τοῦ Δαυὶδ - - καὶ αὐτοῦ λέγουσιν πῶς ἔγραψεν ὁ Δαυὶδ τὸ ψαλτήριον, καὶ εἶναι κατὰ δυσμὰς τῆς Ἱερ., τῶρα δὲ τὰ ὁρίζουν οἱ Τοῦρκοι. Περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου τάφου - - ἔχει τρούλαις β καὶ τὸ καμπανάριον ὑψηλόν, καὶ ἔχει γύρωθεν κολόναις μαρμαρένιαις ρι — ἡ δὲ μία τροῦλα εἶναι μετὰ μολύβδου, καὶ ἡ ἄλλη μετὰ κορασανίου mit einer Zeichnung und genauen Beschreibung des Innern; der Dom oben mit Blei gedeckt, in der Mitte offen; unter dem Mauerkranze in Gold und Mosaik Constantin, Helena, die Propheten; darunter Porphyrmarmor rings um die Mauer; καμάραις ιζ, κολόναις η, ποδαρικὰ ιβ, darunter wieder καμ. ιη, κολ. ιβ, ποδ. η u. s. w. Περὶ τοῦ καθολικοῦ ναοῦ; π. τῆς βρύσις τοῦ Τζαγγάρη; περὶ τῶν ἔξωθεν χωρίων u. s. w. auch über die merkwürdigsten Städte und Stellen des ganzen h. Landes. Am Schlusse folgt ein Gedicht: Ὡς ὧδε διηγήθηκα περὶ τοὺς σεβασμίους u. s. w., worin

sich der Verfasser des Werkes Daniel Thytos nennt; es schliesst mit der Unterschrift: χεὶρ Δανιὴλ Θύτου ,αχξα μηνὶ μαΐου ιζ'. Dann folgt von derselben Hand, als Fortsetzung ein anderes Werk desselben Verfassers: Ἐξήγισις τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων τόπων. Τὸ δὲ Σινᾶ ὄρος — αἰώνων ἀμήν. Χεὶρ Δανιὴλ Θύτου ,αχξα μαίου ιη.

42. Ch. 4 minim. s. XV. XVI. Αἰσχύλου Προμηθεὺς δεσμώτης, Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις mit zahlreichen Rand- und Interlinear-scholien. Die Vorrede zum Prometheus beginnt: Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, Ἐλευσίνιος τὸν δῆμον, υἱὸς Εὐφορίωνος — ἀπηνέγκατο. Κατάλογος τῶν Αἰσχ. δραμάτων. Ἀγαμέμνων—Ψυχοστασία. Ὑπόθεσις τῆς τοῦ Α. τραγ. Προμηθ. δεσμ. Προμηθεὺς ἐν Σκυθίᾳ δεδεμένος — Ἑρμῆς. Die Scholien beginnen erst mit dem Verse: Καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς· ἵνα mit ἤτοι ἀλην. φρόνησον. ἀπὸ u. s. w. Die Vorrede zu den Ἑπτά beginnt: Ὁ Λάϊος τοῦ Λαβδακοῦ υἱὸς ὢν u. s. w., die Scholien: Κάδμου πολῖται (ἤτοι ὦ Θηβαῖοι) (ὦ) χρὴ (ἐκεῖνος) λέγειν τὰ καίρια (τὰ ἁρμόδια); das letzte: Κῦμα δὲ τὴν ἔφοδον ηὕρηκε τῶν Ἀργείων· ἀκολούθως μέντοι τῷ κύματι τὸ κατακλυσθῆναι ἐπήγαγε.

43. Ch. 4. s. XVII. Ἐρωτιανοῦ τῶν παρ' Ἱπποκράτει λέξεων συναγωγή; Γαλήνου τῶν Ἱπποκράτους γλωσσῶν ἐξήγησις; Λεξικὸν τῶν Ἡροδοτείων λέξεων; Ἐκ τῶν παρὰ Κορίνθῳ (γρ. Κορινθίῳ) περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου.

44. Ch. 4. s. XV. verschiedene Handschriften zusammengebunden. Εὐριπίδου Ὀρέστης „Ὀρέστης ἐκδικῶν τὸν φόνον τοῦ πατρὸς v. s. w. Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος u. s. w. mit Glossen über den einzelnen Wörtern, doch keinen eigentlichen Scholien; Ein Quaternion eines philosophischen Werks (von Aristoteles?) mit sehr ausführlichem Commentar, Anfang und Ende verloren, beginnt mitten im Satze: εσσάρων δὲ κινήσεων οὐσῶν, φορᾶς, ἀλλοιώσεως, φθίσεως, αὐξήσεως, ἢ μίαν τούτων κινοῖτ' ἄν, ἢ πλείους ἢ πάσας. Εἰ δὲ κινεῖται μὴ κατὰ συμβε-

βηκός, φύσει ἂν ὑπάρχοι κίνησις αὐτή. Εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τόπος. Πᾶσαι γὰρ αἱ u. s. w.; der folgende Absatz beginnt: Ἔτι δὲ εἰ φύσει κινεῖται κἂν βίᾳ κινηθείη u. s. w.; Andere Hand: Περὶ συντάξεως „Ἰστέον δὲ ὅτι ὀκτὼ εἰσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγου u. s. w. ziemlich lang; Andere Hand: Φωκυλίδους ἔπη τὰ λεγόμενα Ὀρφικά „Ταῦτα δίκης ὁσίοισι θεοῦ u. s. w. Μήτε γαμοκλοπέειν μήτ' ἄρσενα Κύπριν ὀρώειν Μήτε δόλους ῥάπτειν u. s. w. schliesst: Ζωὴν ἐκτελέοι τ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδῷ; Πυθαγορικὰ ἔπη τὰ ὄντα πως (?) ἐπιλεγόμενα χρυσᾶ: Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς νόμῳ ὡς διακεῖνται u. s. w. beides mit Glossen; Θεοδοσίου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως περὶ προσῳδιῶν; Συντάξεις, πῶς δεῖ ὀφείλειν συντάσσειν τὰς ῥήματι (?) καὶ λέξεις: Ἰστέον ὅτι τὰ μετὰ τῶν ῥημάτων φυσικῶς u. s. w.; dann folgen noch einzelne grammatische Sachen.

45. Ch. 4. s. XVII. (Ἀλεξάνδρου) περὶ γραμματικῆς συντάξεως μετὰ (γρ. κατὰ) τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου: „Χρώμεθα τοῖς προτακτικοῖς ἄρθροις u. s. w. in 35 Capiteln; Ἱλαρίωνος Κυπρίου ἱεροδιδασκάλου θέσεις γραμματικαί, bloss der Titel; der Text selbst fehlt; Ἀφθονίου προγυμνάσματα; (Κορυδαλέως) ῥητορική, Ende verloren; Ἀσκληπίου ἀπὸ φωνῆς Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου σχόλια εἰς τὸ β' τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους „Ἀνάγκη πρὸς τὴν ζητουμένην u. s. w.; Τόμος συνοδικὸς κατὰ τῆς τῶν Λατίνων αἱρέσεως unter Andronikus Dukas abgefasst.

46. Ch. 4 s. XV. Ὀνομάτων Ἀττικῶν συλλογὴ ἐκλέγουσα (γρ. ἐκλεγεῖσα) ἀπὸ τῆς τεχνολογίας τῶν εἰκόνων τοῦ Φιλοστράτου, ἣν ἐξέδοτο Μανουὴλ ὁ Μοσχόπουλος, συναχθεῖσαν ἀπὸ τῶν βιβλίων τῶν ποιητῶν. „Τὸ ᾱ μόριον ποτὲ μεν δηλοῖ u. s. w.; Metrik „ὁ μὲν τεχνικῶς τοὺς μόνους u. s. w., ziemlich stark; Grammatik: τῶν ὀνομάτων τὰ μὲν u. s. w.

47. Ch. 4. s. XVII. Ἰσοκράτους πρὸς Νικοκλέα περὶ βασιλείας ὁ β' λόγος: „Οἱ μὲν εἰωθότες u. s. w.; Αἰσώπου μῦθοι „Ἀετὸς καὶ ἀλώπηξ u. s. w.; Βασιλείου ἐπισκόπου λόγος, eine Predigt; Συνεσίου λόγος εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀρκάδιον; Ἐκ τῶν

ἐπιστολῶν τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου; Ἐκ τῶν Φαλάριδος τυράννου; Ἐκ τῶν τοῦ μεγάλου Βασιλείου an Libanios u. a.; Ἐκ τῶν τοῦ Βρούτου στρατηγοῦ Ῥωμαίων ebenfalls Briefe nebst den Antworten; Ἐκ τῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου; Ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους; Ἐκ τῶν Διογένους καὶ Κράτητος; Ἀλκίφρονος; Θεοφυλάκτου; Αἰλιανοῦ; Συνεσίου, also eine sehr grosse Briefsammlung.

48. Ch. fol. s. XVI (γρ. XVII, ἀριθ. 52). Χρυσάνθου διακόνου Commentar zu den Sprüchen Salomonis.

49. Ch. 4. s. XVI (γρ. XVIII, ἀριθ. 69). Χρυσάνθου πρεσβ. ein anderes Werk.

50. Ch. 4. s. XIV. Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου λόγοι, verschiedene Werke von ihm.

51. Ch. 4. s. XVII (γρ. XVIII). Φιλοθέου πάρεργα.

52. Ch. 4. s. XVI. Συνεσίου ἐπιστολαί.

53. Ch. fol. s. XV (γρ. XIV, ἀριθ. 25). Νομικόν, ein grosses kanonisches Werk, wie es scheint, nach Art des Burkard von Worms u. a. Kanonendigesten. Es sind deren noch eine grosse Anzahl hier, grössere und kleinere, aus verschiedenen Zeiten.

54. Ch. fol. s. XVI. Θεοδώρου τοῦ Μετοχίτου μελέται über die alten Philosophen, in Venedig abgeschrieben.

55. Ch. qu. s. XVI. u. a. einige Abhandlungen des h. Anastasius; Ψελλοῦ Ἰνδικοπλεύστου εἰς τοὺς ψαλμοὺς διὰ στίχων πολιτικῶν; Γρηγορίου Νύσσης Abhandlungen u. a.

56. Mbr. fol. s. XI oder vielleicht noch X oder IX (γρ. X, ἀριθ. 245). Heiligenleben nebst Reden einiger Kirchenväter auf Heilige; in zwei Columnen.

57. Mbr. fol. etwas jünger, wie es scheint, auch in zwei Columnen; Λόγοι, Predigten alter Kirchenväter, darunter des Johannes Chrysostomus.

58. Mbr. fol s. XI. Κανόνες, eine grosse Kanon-und Concilien-sammlung.

59. Ch. fol. s. XVIII (γρ. XVII, ἀριθ. 257). Ἀνθολογία ἱστορικὴ ἀπὸ κτίσεως τοῦ κόσμου, ist ein ganz neues Werk, oder vielmehr Notizen-sammlung.

60. Ch. fol. s. XVII. Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἱστορία περὶ τῆς ἐπισκοπῆς τοῦ ἁγίου ὄρους Σινᾶ; Χρυσάνθου πατρ. Ἱεροσ. ἀντίρρησις.

61. Ch. fol. s. XV. XVI (γρ. ἔτους 1614, ἀριθ. 255). Νείλου ἀρχιεπ. Θεσσαλον. λόγος πρὸς Λατίνους über das Schisma, nebst vielen Antworten und Gegenantworten.

62. Ch. 4. s. XV. Θεοδώρου τοῦ Πτωχοπροδρόμου καὶ Μανουὴλ τοῦ Φιλῆ περὶ διαφόρων ὑποθέσεων διὰ στίχων, ein dicker Band mit lauter Gedichten.

63. Ch. fol. s. XVII. XVIII. Ἐπιστολαί, eine grosse Anzahl Briefe aller Art, Copien und Originale; darunter mag manches Interessante seyn; sie gehen bis ins vorige Jahrhundert herab.

64. Ch. fol. s. XVI. XVII. Αἱ ἐπιστολαὶ τῶν πατριαρχῶν, eine Sammlung von Originalen, mit zahlreichen Unterschriften versehen.

65. Ch. fol. s. XVII (Μετοχ. ἀριθ. 242, Σταυροῦ ἀριθ 11 καὶ 21). Δοσιθέου πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἱστορία περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων; ein sehr starkes Werk in 13 Büchern. Es sind drei grosse Foliobände, deren zwei das Werk mit sehr vielen Correcturen und Zusätzen von einer andern Hand am Rande enthalten; der dritte enthält das Ganze nochmals ins Reine geschrieben, aber doch noch mit manchen Zusätzen jener zweiten Hand (etwa des Verfassers selbst?).

66. Ch. fol. s. XVI (γρ. XV-XVI, ἀριθ. 431). Ἀφθονίου προγυμνάσματα; Ἑρμογένους στάσεις, καὶ ἰδέαι μετὰ σχολίων.

67. Ch. fol. s. XIV. XV (γρ. XV, ἀριθ. 43). Σουίδα ἐτυμολογικόν, vollständig.

68. Ch. 4. s. XVII. am Ende: Λουκιανοῦ Σαμοσατέως περὶ τοῦ ἐνυπνίου ἤτοι βίος „Ἄρτι μὲν ἐπεπαύμην u. s. w.

69. Ch. 4. s. XVI. Ἐμμανουήλου Μουχιώτου [sic] εἰς τὰ περὶ ἑρμηνείας τοῦ Ἀριστοτέλους.

70. Ch. 4. s. XVI. Ἠθικά, ἤτοι τὰ Νικομάχεια „Τὰ μετὰ θεωρητικὰ u. s. w.; Λιβανίου καὶ Βασιλείου ἐπιστολαί; Φαλάριδος ἐπιστολαὶ 148; dahinter noch der Πυθαγόρας Ἱέρωνι; dann ein Briefsteller: Χαρακτῆρες ἐπιστολῶν διαφόρων „Τῶν πανταχόσε διαφημιζομένων u. s. w.; Περὶ τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου „Τὸ τῶν ἰάμβων μέτρον u. s. w. über mehrere Metra; Ἀφθονίου προγυμνάσματα.

71. Ch. 4. s. XVII. Νικολάου τοῦ ἰατροῦ ἐπιτομὴ ἰατρικῆς, ἐκ τῶν Γαλήνου.

72. Ch. s. XVI (γρ. XVIII, ἀριθ. 315). Νικηφόρος Βλεμμύδης περὶ οὐρανοῦ; Συμεὼν μαγίστρου τοῦ Σὴθ σύνοψις τῶν φυσικῶν, μεταφρασθεῖσα εἰς κοινὴν γλῶτταν μετὰ (γρ. παρὰ) Μάρκου Πορφυροπούλου; Πρόκλου σφαῖρα, περὶ ἄξονος καὶ πόλου; Ἀστραμιτίχου (γρ. Ἀστραμψύχου) ὀνειροκριτικόν „Λαλεῖν καθ' ὕπνους νητρεκές—ὄναρ καλόν“, drei Seiten, in Jamben; Περὶ εἰς ποῖον ζώδιον ἀνέβαινε (γρ. ἀνεβαίνει) ὁ ἥλιος, u. a. Astronomisches über die 12 Monaten.

73. Ch. 8 min. s. XVI. Λεξικόν, klein, unbedeutend, allerlei theologisches; Θεοδώρου Προδρόμου θεολογία διὰ στίχων; Einiges vom h. Dionysius; am Ende einige Anekdoten von Männern des Alterthums „Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἰδών τινα τῶν γερόντων βάπτοντα u. s. w.

74. Ch. 8. s. XVI (ἀριθ. 357). Νικηφόρου Βλεμμίδου λογική.

75. Ch. 4. s. XVI (ἀριθ. 130). Προχόρου τοῦ Κυδώνη περὶ τοῦ ἐν τῷ Θαβῶρι (γρ. Θαβωρίῳ) φωτός.

76. Ch. 4. s. XVIII (γρ. XVII, ἀριθ. 102). Πίναξ χρονολογικὸς τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως von 306-1455, nicht sehr ausführlich.

77. Ch. 4. s. XVIII (γρ. XVII, ἀριθ. 83). Ἀνωνύμου εἰσαγωγὴ ἀνατομικὴ „Τῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις μορίων τὰ μέν ἐστιν u. s. w.; Ῥούφου Ἐφεσίου περὶ τῶν ἐν κύστει παθῶν, π. τῶν

φαρμάκων καθαρτικῶν, π. θέσεως καὶ ὀνομασίας τῶν τοῦ ἀνθρώπου μορίων; ist aus einem Drucke abgeschrieben.

78. Ch. 4. s. XVIII (ἀριθ. 129). Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου ἱστορίαι 1682-1713.

79. Mbr. fol. min. s. XII (γρ. XIV, ἀριθ. 276). Ein philosophisches Werk in 8 Büchern, wovon jedoch die beiden ersten ganz, das dritte bis auf die letzte Seite verloren ist. Das vierte beginnt mit der Ueberschrift: Ὅτι μήτε ἡ ὕλη πρὸ τῶν σωμάτων, μήτε τὰ εἴδη χωρίς, ἀλλ' ὁμοῦ ταῦτα. Ὕλης γε μὴν εἵνεκα μήτ' εἰ u. s. w.; das fünfte: Ἀντιθετικὸς πρὸς Πλωτῖνον, ὅτι μήτε τῶν σωμάτων κτλ. „Ἐμοὶ τὸ παρὸν σπούδασμα u. s. w; das sechste: Προθεωρία „Σκοπὸς ἐν τῷ παρόντι λόγῳ u. s. w.; das letzte: Περὶ τοῦ ἀέρος u. s. w. „Ἀπορεῖς καὶ γνῶναι ζητεῖς — ἀδέκαστον ἐξήνεγκεν τὴν ψῆφον.

80. Ch. 4. s. XV. XVI. Μελετίου μοναχοῦ περὶ φύσεως ἀνθρώπου in 36 Capiteln.

81. Mbr. 4 mai. s. X (ἀριθ. 273). Ἀναστασίου πατρ. Ἀντιοχ. ἀποκρίσεις περὶ διαφόρων ὑποθέσεων; Θεοδωρήτου ἐπ. πόλεως Κύρου πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ ἐπερωτήσεις; Ἐπαπορητικὰ κεφάλαια κατὰ Ἰουδαίων „Εἰ καθολικὸν ἀγαθὸν ὁ νόμος u. s. w. 24; Ἀναστασίου θεωρία περὶ τοῦ κατεικόνα.

82. Ch. fol. max. s. XVII (ἀριθ. 5). Verzeichniss sämmtlicher Eparchien der orientalischen Kirche, abgefasst ἐν ἔτει ͵ζ. τ. κ. α. ἐπὶ Φωτίου πατριάρχου; Acten und Protokolle, Privatpersonen betreffend.

83. Ch. 8. s. XVI (γρ. ἔτους 1615, ἀριθ. 304). Νικηφόρου τοῦ Βλεμμίδου περὶ τῶν μετεώρων, ἢ οὐρανοῦ.

84. Mbr. fol. s. X. XI (γρ. XI, ἀριθ. 13). Μεταφραστής. eine ausgezeichnet schöne Handschrift von Heiligenleben, nach dem Kalender geordnet.

85. Mbr. fol. s. X (γρ. XII, ἀριθ. 279). Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ einige Werke.

86. Mbr. fol. s. X (ἀριθ. 433). Einige Werke des h. Gregor v. Nazianz.

87. Ch. 4. s. XVII. Θεματογραφία; Στίχοι ἁπλοπολιτικοί γεμάτοι νοστιμάδα εἶναι γραμμένοι νεωστὶ εἰς ταύτην τὴν φυλλάδα u. s. w. ist die Vorrede zu einer Komödie in eben solcher Sprache und Versmass, worin auftreten Kyrillos, der Teufel, ein Greis, ein Neophyt, Germanos u. A.; Ἀγαπητοῦ διακόνου ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν πρὸς Ἰουστινιανὸν βασιλέα; Ἐγκώμιον εἰς Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Μπασαράμπα βοεβόδα ἡγεμόνα πάσης Οὐγγροβλαχίας.

88. Ch. 4. s. XVII (ἀριθ. 322). Σοφοκλέους Αἴας, nebst σχόλια παλαιὰ τῶν πάνυ δοκίμων εἰς τὰς σωζομένας τῶν Σοφοκλέους τραγῳδιῶν; Ἡσιόδου ἔργα auch mit Scholien; Πινδάρου Ὀλύμπια desgl.; Ἀνθολογία διαφόρων ἐπιγραμμάτων ἀρχαίοις συντεθειμένων σοφοῖς, εἰς ἑπτὰ τμήματα διῃρημένη, geordnet nach: Ἀγῶνας, ἄμπελον, ἀναθήματα, ἀναπήρους, ἀνδρείους u. s. w. alphabetisch in 91 Abtheilungen, deren letzte εἰς ὥρας.

89. Ch. 8 min. s. XVII. Περὶ συντάξεως; Πινδάρου Πύθια; mit kleinen Glossen; Σοφοκλέους Ἠλέκτρα desgl.; Θέματα, rhetorischen Inhalts.

90. Ch. fol. Τῆς βασιλικῆς διδασκαλίας ἤτοι τῶν βασιλικῶν ἰνστιτούτων σύντομος προθεωρία.

91. Ch. Ἐκ τῶν Ἀφθονίου προγυμνασμάτων, geschrieben im Jahre ͵αψθ'.

92. Ch. 4 min. s. XVI (γρ. XVIII, ἀριθ. 173). Θεοφίλου Κορυδαλλέως ζητήματα (εἰς τὴν) περὶ οὐρανοῦ πραγματείαν.

93. Ch. 4. s. XVI (γρ. XVII). Θεοφίλου Κορυδαλλέως παραβάσεις εἰς τὸ ᾱ τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους.

94. Ch. 4. s. XVI (γρ. XVIII, ἀριθ. 319). Ἀριστοτέλους πολιτικά.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

χειρογράφων τινῶν βιβλίων τοῦ Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου, παρατηρηθέντων ἔτει 1857-ῳ ὑπὸ τοῦ Coxe.

(H. O. Coxe, Report to Her Majesty's Government on the greek manuscripts yet remaining in Libraries of the Levant. London 1858, σ. 32-33 καὶ 75-76).

(Constantinople). The only place of any consequence which I was able to visit was the library of the Patriarch of Jerusalem. Here, from the numbers of MSS. which it contained, I had expected to meet with some important works. I had especially heard of a fine copy of the Rhetoric of Aristotle. I was, however, unable to discover it, and it was suggested to me by the Bishop's secretary that this, with one or two of their more interesting MSS., had been taken away from them by a collector some few years before. The rest were mostly modern MSS., on paper, except a Catena upon Genesis of the twelfth, and one upon the Prophets of the fourteenth century, a Gregory of Nazianzum of the end of the ninth, as also Euthymius Zigabenus on the Psalter, of the twelfth century. There were, moreover, several copies of the Gospels, of the same age (one of which had a commentary throughout), with an Evangeliarium of the same time, written over an early geometrical work of the eleventh century. There was also a curious Epitome Historiarum by Alexander de Maurocordato, a journal of the events of his time, particularly of the siege of Vienna in 1682. I had hoped to have

investigated further the original writing of the Palimpsest, but was unable from increasing weakness.

MSS. in Constantinople. In the Library of the Patriarch of Jerusalem.

1. Catena Commentariorum ex SS. Patrum scriptis super Prophetas; bombyc. in 4-to majori; sec. XIV.

2. Gregorii Nazianzeni Sermones, cum Nicetae commento; chart. in fol.; sec. XV.

3. Dorothei, Tyri episcopi, Sermones; membr. in 4to; sec. X.

4. Suidae Etymologicum; chart. in fol.; sec. XV.

5. Euthymii Zigabeni in Psalterium expositio; membr. in 4to; sec. XII.

6. Gregorii Nazianzeni Sermones cum commento; membr. in 4to; sec. X exeunte.

7. Evangelia quatuor cum glossa; membr. in 4to; sec. XII.

8. Alexandri Maurocordati Historiarum Epitome; chart. in fol.; sec. XVI (γρ. XVII).

9. Catena Commentariorum super Genesin, ex Hippolyto, Origene, Cyrillo, et aliis; membr. in fol.; sec. XII (γρ. XI).

10. Evangeliarium; membr. in 4to; sec. XII. Codex palimpsestus; latent sub Evangelistarii textu Geometrica quaedam, an ex Ptolemaeo, sec. forsan XI exarata.

11. Ἡ τῶν ἐν Βριταννίᾳ καθολικῶν λειψάνων ἀμοιβὴ τῇ ἀνατολικῶν ὀρθοδόξων ἀποκρίσει. Dat. Lond. 29 Mai, 1723.

12. Maurocordati Diarium, anno 1682, exarata. Vindobona tunc temporis obsessa.

13. SS. Evangeliorum exemplaria plura; membr. sec. XII.

14. Menologium; membr. in fol.; sec. XII.

15. Iohannis Damasceni Dialectica; membr. cod. vetust.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

χειρογράφων τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου.

(Κ. Σάθα, Μεσαιωνικὴ βιβλιοθήκη. Ἐν Βενετίᾳ 1872, σ. 287-312). [1]

Παλ. ἀριθ.

Ἀβουκαρᾶ Θεοδώρου σχόλια εἰς τὴν Γραφήν 143
Ἀγαθαγγέλου προφητεία 401
Ἀγαπητοῦ ἱεροδιακόνου ἔκθεσις κεφαλαίων παραινετικῶν πρὸς βασιλέα Ἰουστινιανόν 131
Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου ἐπιστολὴ πρὸς Σεραπίωνα ἐπίσκοπον. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, περὶ παρθενίας καὶ ἀσκήσεως 111

[1] Ὁ κατ' ἀλφάβητον οὗτος κατάλογος, ὃν ἄχρι τοῦδε συνεβουλεύοντο πάντες, συνετάχθη πιθανῶς ὑπὸ Γεωργίου τοῦ Κωνσταντινίδου· ἕτερον δὲ κατάλογον τύποις ἀνέκδοτον, ὃν ὡσαύτως συνεβουλεύοντο οἱ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Μετοχίου ἐργαζόμενοι, ἔχει αὐτὸ τοῦτο τὸ Μετόχιον, καὶ ἐπιγέγραπται οὕτως ὧδε· «Κατάλογος χειρογράφων βιβλίων τανῦν εὑρισκομένων ἐν τῇ πατριαρχικῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου, συνταχθεὶς μὲν ὑπὸ τοῦ ἐλλογιμοτάτου [sic] καὶ φερεπονωτάτου Ἀντωνίνου ἀρχιμανδρίτου Ῥώσσου καὶ Κυριακίδου καθηγητοῦ τῷ 1862, ἐπεξεργασθεὶς καὶ ἐξελεγχθεὶς δ' ἐν συμπαραβολῇ ἀκριβὴς (γρ. ἀκριβῶς) ὑπὸ Ἐμ. Ἰωαννίδου Ἀμοργίνου τῷ 1864 κατὰ 9βριον, τῷ δὲ 1877 δωρηθεὶς τῷ πανοσιωτάτῳ ἱεροδιακόνῳ κὺρ Σωφρονίῳ χαμαράσῃ καὶ βιβλιοφύλακι τῆς αὐτῆς βιβλιοθήκης, παρακλητικῶς αἰτήσαντι τοῦτον παρ' ἐμοῦ τοῦ Ἰωαννίδου». Ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ περιγεγραμμένοι εἰσὶ κώδικες 624 (ἀριθ. 1-624)· πλὴν ἀλλ' ἐλλείπουσιν αὐτῷ οἱ κώδικες 356-364, καὶ τοῦτο διὰ τὴν ἀπώλειαν ἑνὸς τετραδίου· μετὰ δὲ τὴν περιγραφὴν τοῦ 312-ου κώδικος ἀναγινώσκεται τὸ σημείωμα τοῦτο· «Ὧδε λήγει τὸ ἥμισυ τοῦ καταλόγου τῶν χειρογράφων τῆς ἐν Φαναρίῳ βιβλιοθήκης τοῦ Παναγίου Τάφου· τῷ δ' ἐκ τάφου τριημέρως ἀνατείλαντι δόξα καὶ κράτος· ἀμήν. Ὁ γράψας Ἐμ. Ἰωαννίδης Ἀμοργῖνος». Καὶ πάλιν εἰς τὸ πέρας τοῦ καταλόγου· «Τὸν κατάλογον τόνδε ἀφιερῶ τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ ἐν Φαναρίῳ Μετοχίου τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, πρὸς εὐχερῆ μὲν εὕρεσιν τῶν ἐν αὐτῇ χειρογράφων, ἐλαχίστην δ' ἔνδειξιν βαθείας εὐλαβείας καὶ σεβασμοῦ, ὁ φιλοπονήσας Ἐμμανουὴλ Ἰωαννίδης Ἀμοργῖνος, καὶ ἐν διδασκάλοις ἐλάχιστος. Ἐν Ταταού-

λοις, κατ' ἀπρίλιον τοῦ ἔτους 1878». Μετὰ δὲ τοῦτον τὸν κατάλογον συνετάσσετο κελεύσει πατριαρχικῇ βραδέως ὑπ' ἐμοῦ αὐτοῦ κατάλογος ἕτερος, αὐτὸς οὗτος, οὗ τὸ ἥμισυ ἐν τῷδε περιέχεται τῷ τόμῳ· ἔτι δ' αὐτοῦ πέρας οὔπω λαβόντος, ἤκουσα ὅτι 'Ιωακεὶμ ἀρχιμανδρίτης ὁ Φορόπουλος συνέταξεν ἐν τῷ μεταξὺ κατάλογον ἕτερον, οὗ τὴν ἐπιγραφὴν εἶδον ἐσχάτως ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ περὶ τοῦ «ἐν Γαλατᾷ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου 'Ιωάννου τῶν Χίων» ὑπομνήματι Γεωργίου Π. Γεωργιάδου ['Εν Κωνσταντινουπόλει 1898, σ. 9]· τούτου δὲ τοῦ νέου καταλόγου ἡ ἐπιγραφὴ ἔχει οὕτως· «'Αλφαβητικὸς πίναξ ὀνομάτων καὶ πραγμάτων, περιεχομένων ἐν τοῖς 848 χειρογράφοις κώδιξι τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου, καταστρωθεὶς κατὰ τὸ 1891-92 ὑπὸ τοῦ πανοσιολογιωτάτου ἀρχιμανδρίτου κυρίου 'Ιωακεὶμ Φοροπούλου, διδασκάλου τῆς θεολογίας καὶ διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας, ἀφιερωθεὶς δὲ τῷ μακαριωτάτῳ καὶ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ 'Ιεροσολύμων καὶ πάσης Παλαιστίνης κυρίῳ κυρίῳ Γερασίμῳ τῷ Α'».

---

*

ΕΙΣ ΚΩΔΙΞ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΜΕΤΟΧΙΟΥ

εὑρισκόμενος νῦν ἐν τῇ βασιλικῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Βερολίνου.

(Ὅρα C. de Boor, Verzeichniss der griechischen Handschriften der Königlichen Bibliothek zu Berlin. II. Berlin 1897, σ. 138-139, ἀριθμὸς 266).

Codex graec. fol. 28. Perg. cm. 26,5 × 18,7. 222 Blätter, Palimpsest, auf dem Rücken bezeichnet als: Νόμιμον ἤτοι ἑξάβιβλος.

Nach der genauen Beschreibung von C. E. Zachariae von Lingenthal in „Supplementum editionis Basilicorum Heimbachianae Lipsiae 1846" p. IV ff. sind die Verhältnisse der unteren Schrift folgende: Die Blätter 1-216 ausser fol. 22 und 29 sind einem Codex der Bücher XV-XVIII der Basiliken aus dem XII-XIII Jh. entnommen. Die einzelnen Blätter, in grossem Folio-Format, sind zusammengebogen, so dass 2 Quartblätter daraus wurden, und die alte Schrift jetzt rechtwinklig gegen die junge von oben nach unten läuft; vom ursprünglichen Bestande der Handschrift fehlen etwa 40 Blätter. Eins dieser Blätter (wohl Blatt 11) war bereits rescribirt im alten Codex. Diese älteste Schrift war nach Z'.s Urtheil slavisch. Die Blätter 22 und 29, nur einseitig beschrieben, enthalten ein a. 1217 in Thessalonike geschriebenes Document, welches Z. l. l. p. IV abdruckt. Fol. 217-222 stammen aus einem in Uncialen geschriebenen Codex des VII-VIII Jh., von dessen Schrift sich auch nach Anwendung von Chemicalien nur we-

nige Worte entziffern liessen, welche auf ein geistliches Buch, wahrscheinlich eine Homiliensammlung, schliessen liessen. Die Zeilen dieser Schrift, welche in zwei Columnen geschrieben war, laufen parallel mit der jüngeren Schrift, und, um die ursprünglich grösseren Blätter dem Format der übrigen Handschrift anzupassen, ist der Rand rundherum abgeschnitten, so dass mehrere Zeilen oben und unten und etwa die Hälfte der äusseren Columne fehlt.

Die neuere Schrift enthält Folgendes (vgl. auch Harmenopuli Manuale ed. Heimbach. p. V f):

1. fol. 1-210. Das Manuale legum des Constantinus Harmenopulus. Die Blätter 1 und 4 sind verstümmelt, am Anfange fehlen einige Blätter, da das vollständige fol. 1 etwa mit dem Anfange von p. 8 der Heimbach'schen Ausgabe begonnen haben wird. Unterschrift auf fol. 210ᵛ: ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον μηνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδ. ζ' ἔτους ϛωξβ (1354 n. Chr.). οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθαι διὰ τὸν κύριον.

Von fol. 211ʳ ab von anderer Hand:

2. fol. 211ʳ: Θέσπισμα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου περὶ τοῦ πάπα Ῥώμης. Beg.: Θεσπίζομεν σὺν πᾶσι τοῖς σατράπαις καὶ τῇ συγκλήτῳ τῆς ἡμῶν βασιλείας. Vgl. Migne, Patrol. Gr. Tom. 144. Col. 1285D.

3. fol. 211ᵛ: Über 3 τόμοι συνοδικοί. Beg.: Ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ πορφυρογεννήτου. Vgl. Migne, Patrol. Gr. Tom. 150. Col. 41D. Dahinter ein Blatt ausgeschnitten.

4. fol. 212ʳ: Νόμοι γεωργικοὶ κατ' ἐκλογὴν βιβλίων τοῦ τῆς θείας λήξεως Ἰουστινιανοῦ βασιλέως. Beg.: Χρὴ τὸν γεωργὸν ἐργαζόμενον τὸν ἴδιον ἀγρόν.

5. fol. 216ʳ gegen Ende bis 219ʳ: Scholien juristischen Inhalts. Vgl. Heimbach l. l.

6. fol. 219ʳ: Περὶ πίστεως ὀρθοδόξου καὶ περὶ αἱρέσεων. τοῦ αὐτοῦ. Beg.: Πιστεύειν δεῖ τὸν ὄντως χριστιανόν. Migne, Tom. 150 Col. 29B-32C und Col. 20A-27A.

7. fol. 221r: Τάξις τῶν τοῦ παλατίου ἀξιωμάτων. Beg. Ā. δεσπότης. Schluss: ϛ. δρουγγάριος στόλου καὶ κόμης. Dahinter Scholion: Ἰστέον ὅτι τὰ χρυσοκόκκινα σκιάδια κ. τ. λ. Vgl. Codin. de offic. ed. Bekker p. 211.

8. fol. 222r: Ἡ γεγονυῖα διατύπωσις παρὰ τοῦ βασιλέως Λέοντος τοῦ Σοφοῦ ὅπως ἔχουσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ὑποκειμένων τῷ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως. Schliesst verstümmelt auf fol. 222v. Vgl. Hieroclis Synecdemus ed. Parthey. Not. episc. II.

Die Handschrift, wahrscheinlich in Thessalonike geschrieben (vgl. Zachariae l. l. p. V), ist a. 1838 von Zachariae von Lingenthal in der Bibliothek des Heiligen Grabes zu Constantinopel aufgefunden, im Februar 1867 von der Bibliothek erworben.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ.

Σελ. 16, ἀριθ. 41. Ἡ καθαίρεσις Ἰωάσαφ μητροπολίτου Κορίνθου ἐγένετο μηνὶ ἰανουαρίῳ τοῦ 1640-οῦ ἔτους.

Σελ. 18, ἀριθ. 46. Ἡ τοῦ πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ ἐκ Βερροίας συνοδικὴ πρᾶξις ἔχει οὕτως· «† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐλέῳ Θεοῦ καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης Κύριλλος ὁ ἐκ Βερροίας.— † Τὸ ἐν ταῖς μεγάλαις τῶν διοικήσεων συνεργοὺς ἅμα καὶ συναντιλήπτορας τοῖς ἡγεμόσι προχειρίζεσθαι οὐχ ὅπως ἐπωφελές τε καὶ χρήσιμον, ἀλλὰ καί πως ἀνάγκης ἀγχίθυρον τοῖς πάλαι καὶ τοῖς νῦν οὖσι νενόμισται. Ἔνθεν τοι καὶ τῷ Μωϋσεῖ ἐκείνῳ τῷ πάνυ τῆς Ἰσραὴλ ἀψαμένῳ λυτρώσεως ὁ Ἀαρὼν καὶ Θεοῦ κελεύσει προστίθεται· ὁ δ' αὐτὸς Μωϋσῆς, ὁ μετὰ τὰς πολλὰς μάστιγας θεὸς Φαραὼ ἀκούσας καὶ στοιχείοις κελεύσας παρὰ τὸ εἰκὸς τῆς φύσεως λειτουργῆσαι τῷ λαῷ τοῦ Κυρίου, κοινωνοὺς τῶν ἰδίων φροντίδων ἀναδείκνυσι, χιλιάρχους τε καὶ ἑκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρχους καὶ τοὺς τοιούτους, τῷ Ἰωθὼρ ἀγαθῷ συμβούλῳ ἐν τούτῳ χρησάμενος, κατά τε τοῦ Ἀμαλὴκ τρόπαιον ἱστῶν, χειρῶν ἐκτάσει καὶ τύπῳ μυστηρίου μείζονος τὸν Ὢρ καὶ Ἀαρὼν συνεργοὺς τοῦ θριάμβου προσκέκληκε· ναὶ μὴν καὶ Παύλῳ τῷ μεγάλῳ τῆς χάριτος κήρυκι Βαρνάβας συνεκλέγεται, καὶ Σιλουανῷ καὶ Τιμοθέῳ Τῖτος συμπαραλαμβάνεται, ἵνα τρέχῃ ἀκωλύτως τὸ Εὐαγγέλιον διὰ τῶν γνησίως φροντιζόντων τοῦ ἔργου· ἡμῖν δ' ἀνάγκην ἐπιτίθησι τοῦ τὰ αὐτὰ ποιῆσαι, συνεργοὺς δηλαδὴ παραδοῦναι τῷ κοινῷ ἡμῶν πατρὶ καὶ δεσπότῃ, τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, οὐ μόνον ὁ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους ἡμῶν ζῆλος, πρὸς οὓς καὶ μόνους ὁρᾶν σωτῆρα συντόμως, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἡ πα-

ροῦσα τῆς Ἐκκλησίας κατάστασις, ἣν οὐδεὶς εὖ φρονῶν οὐ θρηνήσειε· τίς γὰρ ὁρῶν ἢ ἀκούων ἀρχιερεῖς ὡς αἰχμαλώτους ἀγομένους, τοὺς τιμίους καὶ χρυσίῳ ἰσοστασίους, ἐπαρχίας ὅλας ἠρημωμένας, τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, ὃν τῷ οἰκείῳ περιεποιήσατο αἵματι, ὡς τὰς μεγίστας τῶν ἀδικιῶν δράσαντας ἔνθεν κἀκεῖθεν πλανώμενον καὶ ζητοῦντα ἐρημίας καὶ βάραθρα, ὡς πέτρᾳ γοῦν σκεπασθῆναι καὶ χεῖρας ἀποδιδράναι τῶν θηρευτῶν, ἐκκλησίας ἁρπαζομένας, ψυχὰς πενήτων βρῶμα τοῖς λύκοις γιγνομένας, ἐπισκοπὰς ἐγκαταλελειμμένας, ὡς μικροῦ κινδυνεύειν ἡμῖν ἐπισκῆψαι καὶ τὴν ἀπειληθεῖσάν τε καὶ κληρωθεῖσαν τοῖς πάλαι κατάραν ἀρθῆναι ἀφ' ἡμῶν, ἱερατείαν τε καὶ θυσίαν, οὐκ ὄντος βασιλέως οὐδ' ἄρχοντος, καὶ πάσης τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιῃρημένης εὐπρεπείας, οὐκ ἂν πάθειεν, ἢ συμπάθειεν; Τὸ δ' αἴτιον, οὐχ ὁ κατὰ τῆς εὐσεβείας δῆθεν αὐξανομένης ἐγειρόμενος πόλεμος — τοῦτο γὰρ ἂν καὶ ἄλλως εἴη ἐπίχαρι —, ἀλλ' ἡ τῶν ἀνυποίστων χρεῶν ἐπανάστασις, ἣ χείρονα περιπλεκομένων καὶ δακνόντων ὄφεων ἡμᾶς ἐργάζεται. Ἡμεῖς μὲν οὖν τῷ θρηνεῖν ἀποκαμόντες καὶ πρὸς Θεὸν τὸν δυνάμενον ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐλπίζοντας προσδραμόντες αἰτούμεθα αὐτοῦ ὁλοψύχως χεῖρα βοηθείας ὀρέξαι τῷ παρόντι ἐγχειρήματι, μήτοι οὕτω γε ἀναψυχῆς τινος ῥανίδα εὕροιμεν τῇ ἐκείνου χάριτι.

Συναχθέντες οὖν ἐν ἁγίῳ πνεύματι πάντες οἱ παρευρεθέντες ἀρχιερεῖς θεσπίζομεν, ἵνα ἐκ πάσης μὲν τῶν ἀρχιερέων ὁμηγύρεως τέσσαρες ἢ καὶ πέντε ἀρχιερεῖς ἐκλεγῶσιν, οὓς ἂν ἡ ἱερὰ δοκιμάσειε σύνοδος, τρεῖς δὲ κληρικοὺς ἐκ παντὸς τοῦ κλήρου, ὡς εἶναι τοὺς πάντας ἑπτὰ τὸν ἀριθμόν· καὶ τοὺς μὲν ἀρχιερεῖς τοποτηρητάς τε καὶ ἐξάρχους πάσης τῆς ἱερᾶς ἡμῶν συνόδου ἀποκαθιστάντες, τοὺς δὲ κληρικοὺς συνεργοὺς τούτοις, ἀποφαινόμεθα ἔχειν αὐτοὺς πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν, ἣν ἔχει ἡ ἱερὰ ὁλόκληρος σύνοδος, ἐπὶ πάντων τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαιωμάτων, μηδενὸς τοὔλον ἐξαιρουμένου, ὡς ἐξεῖναι αὐτοῖς λαμβάνειν πάσας τὰς τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰσόδους, ὁπωσδήποτε αὐτῇ ἀνηκούσας, εἴτε χάριν ἐλεημοσύνης παρά τινος ἢ τινῶν διδομένας, εἴτε τῶν λεγο-

μένων ζητειῶν ἢ κληρονομιῶν, ἢ δωρεῶν τῶν ἐπὶ χειροτονίαις, ἢ σταυροπηγίων, ἢ ἐξαρχιῶν, ἢ ἐμβατοικίων, ἢ βακίων, ἢ ἄλλων τινῶν κατωνομασμένων ἐνταῦθα, ἢ ἀκατονομάστων, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν ἐπὶ τοῖς πατριαρχικοῖς κοινοῖς γράμμασι διδομένων χρημάτων, διὰ τὰς τοῦ Πατριαρχείου χρείας· ἅπερ, εἰ μὴ ἐξαρκέσωσιν εἰς τὴν προσήκουσαν καὶ εὔλογον ζωάρκειαν, διὰ τὸ ἐλαττοῦσθαί ποτε τὰ γράμματα, οἱ αἱρεθέντες ἀρχιερεῖς φροντιζέτωσαν τῶν ἀναγκαίων. Οὗτοι γοῦν τὰς εἰσόδους πάσας εἰς χεῖρας λαμβάνοντες, πρῶτον μὲν τὰς ἀποδείξεις τὰς παρὰ τοῦ παναγιωτάτου διδομένας καὶ αὐτοὶ ὑπογραφέτωσαν, ἵνα μὴ ἐξῇ τοῖς βουλομένοις πλαστὰς περιγράφειν ἀποδείξεις· ἔπειτα δὲ διανεμέτωσαν τοῖς δανεισταῖς ἀναλόγως ἑκάστῳ τὸ πρόσφορον, ὡς Θεοῦ οἰκονόμοι λαμβάνοντες παρ' αὐτῶν ὁμολογίαν τῆς λήψεως, ἣν καὶ παρ' ἑαυτοῖς τηρείτωσαν, ἵνα ἀποδώσωσι λόγον τοῖς μέλλουσιν αὐτοὺς διαδέξασθαι, κἀκεῖνοι τοῖς ἐφεξῆς, οἱ δὲ πάσῃ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ, μέχρις οὗ ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἀπολυθῇ· ἂν δὲ καὶ δεήσῃ δανεισθῆναι παρά τινων, ἐπὶ τῷ θεραπεῦσαι δανειστὰς ἀρχαιοτέρους, ἢ διά τινα ἄλλην χρείαν κοινοτέραν καὶ ἀναγκαίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἐχέτωσαν ἄδειαν τοῦτο ποιῆσαι καὶ τὰς ὁμολογίας τοῦ παναγιωτάτου ταῖς ἰδίαις αὐτῶν ὑπογραφαῖς καὶ σφραγῖσιν ἀσφαλίσασθαι, συνυπογράφοντες καὶ τὰ ἡμέτερα ὀνόματα, ἐπειδὴ τὰς ἡμετέρας γνώμας αὐτοῖς ἐμπιστεύομεν, ὡς ἐπιτρόποις τῆς ὅλης ἀδελφότητος τῶν ἀρχιερέων. Ἐὰν δέ τις ἀποδιδοὺς τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τὸ ἀνῆκον αὐτῷ, οὐ λήψεται ἀπόδειξιν ὑπογεγραμμένην καὶ ὑπὸ τῶν ἐκλεγέντων διοικητῶν, ἔστω ὡν μὴ εἴη ὅλως τι δεδωκώς, ἔνοχος τοῦ δεύτερον ἀποτῖσαι· ὅσαι τε ὁμολογίαι τῶν χρεῶν εὑρεθῶσι μὴ ὑπογεγραμμέναι ὑπ' αὐτῶν, ἄκυροι λογιζέσθωσαν· ὅπερ, ἵν' ἔχῃ τὸ κῦρος, δημοσίως τε κηρυχθήσεται καὶ τῷ τῶν κρατούντων ἀσφαλισθήσεται προστάγματι· οὐ γὰρ δίκαιον ἡμᾶς μὲν εἰσπράττεσθαι τὰ χρέη, ἄλλους δέ τινας χρῆσθαι τούτοις κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς.

Β^{ον}. Πρὸς τούτοις θεσπίζομεν μηδένα τῶν ἀρχιερέων, ἢ ἱερέων, ἢ κληρικῶν ἡστινοσοῦν ἐπαρχίας, ἐνοχλεῖσθαι, ἢ καθαί-

ρεσθαι, ἢ ὅλως παρασαλεύεσθαι τῆς οἰκείας τάξεώς τε καὶ στάσεως ὑπὸ μόνου τοῦ παναγιωτάτου πατριάρχου, μὴ πρότερον κριθέντα παρόντα καὶ κατὰ νόμους ἐξετασθέντα καὶ κατὰ πρόσωπον ἐλεγχθέντα, συνεδριαζόντων πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀρχιερεῦσιν, οὓς ὁ νόμος διατάττεται, καὶ τῶν αἱρεθέντων τεττάρων διοικητῶν καὶ ὑπογραψάντων τῇ κατὰ νόμους ἐμφανηθησομένῃ παιδείᾳ· τούτων δὲ τῶν τεττάρων μὴ ὑπογραψάντων, ἢ συναινεσάντων, θεσπίζομεν ἄκυρον εἶναι τὸ ἐπιτίμιον· ταῦτα γὰρ παραλόγως γιγνόμενα πρότερον τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῖν ταύτην προεξένησαν.

Γ^ον. Ἔτι θεσπίζομεν μηδέποτε ψήφους γίγνεσθαι περί τινος μητροπόλεως ἢ ἀρχιεπισκοπῆς, μὴ συμπαρόντων καὶ συμψηφιζομένων καὶ τῶν τεττάρων τούτων ἐκλεγομένων ἀρχιερέων· βουλόμεθα γὰρ τὰς ψήφους νομίμως τε τελεῖσθαι καὶ εἰς ἄνδρας ἀξίους τοῦ ἐπαγγέλματος· εἰ δ' ἄλλως γένοιντο, ἄκυροι μὲν ἔσονται αἱ ψῆφοι καὶ οἱ δι' αὐτὰς εἰς ἀρχιερωσύνην ἀναχθέντες καθῃρημένοι, ὡς λῃστρικῶς τῇ ποίμνῃ ἐπιβῆναι καὶ μὴ διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων εἰσελθεῖν σπουδάσαντες.

Δ^ον. Πρὸς τούτοις ἀποφαινόμεθα μηδένα ἔξαρχον, ἢ ἐπίτροπον, ἢ ἀρχιμανδρίτην, ἢ ἄλλῳ τινὶ κατωνομασμένον ὀνόματι, ἐξαποστέλλεσθαι εἴς τινα ἐπαρχίαν, ἢ πόλιν, ἢ χώραν, συνάγειν ἐλεημοσύνας ἢ τὰ ἐκκλησιαστικὰ δικαιώματα θεωρεῖν καὶ ἀνακρίνειν ἄνευ τῆς τῶν ἀρχιερέων τούτων εἰδήσεως καὶ δικαιωμάτων συστατικῶν ἐγχειρισθέντων αὐτοῖς παρ' ἐκείνων, ἵνα μὴ θορύβων πληρῶσι τὰ πέρατα· ἂν δέ τις λάθῃ ἀποσταλεὶς παρὰ γνώμην τούτων, ὅσα μὲν ἐκεῖ διαπράξεται, ἔστωσαν ἄκυρα καὶ ἀνίσχυρα, αὐτὸς δὲ ἱερεὺς μὲν ὢν καθαιρείσθω, λαϊκὸς δὲ ἀφοριζέσθω.

Ε^ον. Ἔτι θεσπίζομεν τοῖς κληρικοῖς τὰ ὀφφίκια μὴ μεταφέρεσθαι εἰς ἕτερα πρόσωπα ἀκρίτως καὶ παραλόγως· ἡ γὰρ σφραγὶς οὐκ ἀναιρεῖσθαι φησὶν ὁ νόμος.

ς^ον. Ἔτι ἐπιτρέπομεν τοῖς αἱρεθεῖσι τούτοις ἐπιτρόποις ἐξετάζειν τε καὶ ἀνακρίνειν τοὺς παρεδρεύοντας τῷ Πατριαρχείῳ, ὡς μήτε πλείονας συγχωρεῖν εἶναι τῶν ἀναγκαίων, μήτε τῇ τρυφῇ καὶ τῇ πλεονεξίᾳ ἐκδότους· τὸ μὲν γὰρ ἀλλότριον τῇ ἱερατικῇ

εὐπρεπείᾳ, τὸ δὲ ἐπιζήμιον τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματι, καὶ ἀμφότερα κατακεκριμένα, ὡς σκανδάλων πρόξενα.

Ζον Τούτους δὲ τοὺς ἑπτὰ θεσπίζομεν εἰς ἐνιαυτὸν ἕνα καὶ μόνον προσκεῖσθαι τῇ ὑπηρεσίᾳ ταύτῃ, ἔχοντας χρημάτων ἀνὰ ἕκαστον αὐτῶν ἀναλόγως, καθὰ προσήκει διά τε τὸν κόπον καὶ τὴν λοιπὴν δαπάνην καὶ ἐπιμέλειαν αὐτῶν, ἅπερ ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἀποδώσει ἀπὸ τῶν ἰδίων εἰσοδημάτων· τοῦ ἐνιαυτοῦ δὲ παρελθόντος ἕτεροι εἰς τὸν τόπον αὐτῶν ὑπὸ τῆς συνόδου ἀντεισαχθήσονται, οἳ καὶ λόγον ἀκριβῆ ἀπαιτήσουσιν, ὧν οἱ πρῶτοι ᾠκονόμησαν.

Ηον. Ἂν δέ τις αὐτῶν ἀσθενήσῃ, ἢ ἐκδημήσῃ πρὸς Κύριον, οἱ λοιποὶ ἓξ ἐχέτωσαν ἄδειαν ἐκλέξασθαι ἕτερον εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, ὃν ἂν βουλήσωνται, ὡς μηδέποτε τὸν ἑπτὰ ἀριθμὸν ἐλαττοῦσθαι.

Ταῦτα δέδοκται καὶ στέργεται παρ' ἡμῶν πάντων, οἷς καὶ ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης σύμψηφος γίνεται· ἂν δέ τις ἐπηρείᾳ σατανικῇ βουληθείη ταῦτα ἀθετήσας τυραννικῶς παρασαλεῦσαι, ἀρχιερεὺς μὲν ὤν, εἴτε καὶ ὁ πατριάρχης αὐτός (τοῦτο γὰρ λέγειν ἡμᾶς ἀναγκάζει τὸ ὑπερβάλλον τῆς θλίψεως), καθαιρείσθω καὶ ἐξέστω τῷ βουλομένῳ πόλεμον δίκαιον κατ' αὐτοῦ ἀντᾶραι καὶ τῆς ἐπαρχίας ἀποστερῆσαι, ἐξελάσας αὐτὸν τοῦ τε θρόνου καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης, ὡς τοῦ κοινοῦ λυμεῶνος μηδ' ὁτιοῦν αὐτὸς ζημιωθείς, μήτε τὰ περὶ τὴν δαπάνην, μήτε τὰ περὶ τὸν οἰκεῖον βαθμόν· κληρικὸς δὲ ὤν, τοῦ ἰδίου βαθμοῦ ἐκπιπτέτω· λαϊκὸς δέ, ἔστω ὥσπερ ὁ ἐθνικὸς καὶ τελώνης.

Καὶ ταῦτα μὲν ἡμεῖς, Τριὰς ὑπερτελεστάτη, τῇ σῇ δυνάμει θαρρήσαντες ἐξεθέμεθα, πρὸς σύστασιν τῆς παρούσης ἐκκλησιαστικῆς τάξεως· σὺ δέ, Θεὲ τοῦ παντός, ὁ τὰ διεσκορπισμένα συνάγων εἰς ἑνότητα καὶ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων κατὰ τὸ σοὶ εὐάρεστον, ταῦτα εἰς τὸ σὸν εὐθύνειας θέλημα καὶ εἰς τὴν σὴν ποίμνην, ἰλέῳ ἐπιβλέψειας ὄμματι· καὶ μὴ ἐάσῃς εἰς τέλος ἀπολέσθαι, ἀλλὰ χεῖρα βοηθείας καταπονουμένῳ τῷ λαῷ σου ὄρεξον ὁ καὶ μέχρι κτηνῶν εἰς βόθρον πεπτωκότων τὸ συμπαθὲς

ἐκτείνεσθαι ἐντελλόμενος, ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης ὁ δικαίοις ζυγοῖς τῆς προνοίας σου τοιαύταις ἡμᾶς καταδουλώσας ἀνάγκαις διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ νῦν, Κύριε, οἴδαμεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν λαλῆσαι πρὸς σέ· ἀφῃρήμεθα γὰρ τῆς πρὸς σὲ παρρησίας· ἀλλ' ὁ δεομένων ἐπικαμπτόμενος θλίψεσιν βοήθησον ἡμῖν τῷ ἐλέει σου, φιλάνθρωπε, καὶ ἀνάγαγε τὸν λαόν σου ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν. Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ͵αχλε', μηνὶ μαΐῳ ἰνδ. γης». (Διὰ τῆς πατριαρχικῆς χειρός· Ἐν μηνὶ ἰουνίῳ, ἰνδ. γ'. Εἶτα τῶν ἀρχιερέων αἱ ὑπογραφαί, ἃς ὅρα ἐν τῇ 18-ῃ σελίδι).

Σελ. 30. Τὸ περὶ Σεργίου τοῦ Μακραίου σημείωμα προεξεδόθη ὑπὸ Ἀ. Δημητρακοπούλου [Προσθῆκαι καὶ διορθώσεις, σ. 110] καὶ Κ. Σάθα, Μεσαιων. βιβλιοθ. τ. III, σ. ργ'-ρδ'.

Σελ. 108-109, κῶδ. 120. Τοῦ κατὰ Μωάμεθ βιβλίου Ἀναστασίου τοῦ Γορδίου ἕτερον ἀντίγραφον ὑπάρχει ἐν τῷ 65-ῳ κώδικι τῆς μονῆς τοῦ Ξενοφῶντος. Ὅρα Σ. Λάμπρου Catalogue of the greek manuscripts on mount Athos, τ. I, σ. 68, ἀριθ. 767.

Σελ. 119, κῶδ. 136. Ἐν τῷ νομοκάνονι τούτῳ περιέχεται ἴδιον κεφάλαιον (φ. 286-297), οὗ ἡ ἐπιγραφή· «Ἐρωταποκρίσεις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου πρὸς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Γρηγόριον τὸν Θεολόγον πάνυ ὠφέλιμοι». Ἐξέδωκε δὲ ταύτας ἐσχάτως ὁ καθηγητὴς Ν. Θ. Κρασνοσέλτσεφ, Addenda къ изданію А. Васильева: Anecdota graeco-byzantina. Одесса 1898, σ. 58-64.

Σελ. 130-132. Τὰ χρυσόβουλλα τῆς ἐν Χίῳ Νέας Μονῆς (ἀριθ. 31-36, 41-50) ἐξετύπωσε βέλτιον καὶ μετὰ σημειώσεων ἀξιολόγων Κωνσταντῖνος ὁ Κανελλάκης, Χιακὰ ἀνάλεκτα. Ἐν Ἀθήναις 1890, σ. 541-569.

Σελ. 133, ἀριθ. 56. Μετὰ τὸ προικοσύμφωνον τοῦτο ὁ κῶδιξ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ἓν πρατήριον ἔγγραφον Κωνσταντίνου Ῥωμανοῦ καὶ Μαγουλᾶ τοῦ Βλαδιμηροῦ, ὅπερ ὁ Μ. Γεδεὼν κατεχώρισεν ἐν τῇ Byzantinische Zeitschrift, τ. V, σ. 116-117.

Σελ. 150, κῶδ. 181. Τὰ εἰς τὸν ἅγιον Δημήτριον τριῴδια τοῦ Συμεὼν Θεσσαλονίκης ὅρα ἐν τῇ Θύρᾳ τῆς Μετανοίας (ἐν Βενετίᾳ 1852), σ. 155 κἑ.

Σελ. 202-204. Τὸ ὅλον κείμενον τοῦ περὶ τῆς νήσου Χίου ὑπομνήματος τοῦ Ἱεροσολύμων πατριάρχου Χρυσάνθου τύποις ἐξέδωκε νεωστὶ Γεώργιος ὁ Γεωργιάδης, Ὁ ἐν Γαλατᾷ ἱερὸς ναὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῶν Χίων. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1898, σ. 179-194.

Σελ. 345, κῶδ. 371. Ὁ τῆς διηγήσεως τῶν συμβάντων ἐν Μολδαβίᾳ ἔτει 1716-ῳ συγγραφεὺς ὀνομάζεται, καθ' ἕτερον αὐτῆς ἀντίγραφον, Νικόλαος Κυπαρισσᾶς. Ὅρα É. Legrand, Ἑλλην. ἐπιστολάριον, σ. 253.

Σελ. 367, κῶδ. 411. Ἐν τῇ 401-ῃ σελίδι τούτου τοῦ κώδικος ὑπάρχει «Διάγνωσις πατριαρχικὴ περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις προγαμιαίων δωρεῶν· κεῖται ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς Ἁγίας πόλεως, σελίδι 59». Ἀρχ. «Προκαθημένης τῆς ἡμῶν μετριότητος» κτλ. Ὅρα Ἀναλέκτων τ. II, σ. 280-281.

Σελ. 416, κῶδ. 441. Ἔνδον τῆς β' πινακίδος τούτου τοῦ κώδικος ὁ Χρύσανθος ἔγραφε ταῦτα· «Ἐν τῷ Κοτυαείῳ ἐπὶ τῇ θύρᾳ τοῦ ἄστεος, λεγομένῃ Γγούλα-καπισῆ, ἤτοι θύρα τοῦ πύργου, ἀνεγνώσθησαν παρ' ἐμοῦ ταῦτα: *Σκέπε φρούρει φύλαττε ἐκ πάσης προσβολῆς τοῦδε τοῦ κόσμου.* Ἦν δὲ κεχαραγμένα ἐπὶ σιδήρου». Ἔν τινι δὲ φύλλῳ τοῦ αὐτοῦ κώδικος ὑπάρχουσιν ἑπτὰ παλαιαὶ καὶ βυζαντιναὶ ἐπιγραφαὶ ἐξ ἀντιγραφῆς «τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κὺρ Νεκταρίου», ἃς οὗτος συνέλεξε «κατὰ διαφόρους περιηγήσεις, ἡνίκα ἦν ἱερομόναχος καὶ Σιναΐτης». Ὅρα *Πανδώρας* (1864) ἀριθ. 340, σ. 92.

ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

τῶν ἀργούντων παλαιῶν ἀριθμῶν (τῶν ἐν τῷ Μετοχίῳ τοῦ Παναγίου Τάφου κωδίκων) πρὸς τοὺς νῦν ὑπάρχοντας ἡμετέρους ἀριθμούς [1].

Παλαιὸς ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιὸς ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιὸς ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιὸς ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.
1	289	40	131	71	401	107	173
5	130	42	26	77	129	109	102
8	182	43	43	77	132	112	220
13	276	44	414	79	142	113	114
16	308	46	34	83	300	114	226
18	37	47	163	86	225	120	416
19	432	47	258	87	39	121	24
22	442	50*	227	88	256	123	255
23	441	51	23	89	412	124	437
24	440	53	447	91	246	125	265
24	409	54	33	94	419	126	44
25	435	55	264	95	32	127	253
27	411	56	254	97	404	128	436
28	36	57	30	99	19	129	31
29	431	58	13	100	1	145	141
33	284	59	402	101	179	147	316
34	166	64	400	105	313	149	197
38	329	69	387	106	315	151	357

[1] Ἐν τῷ πίνακι τούτῳ ἐσημειώθησαν οἱ παλαιοὶ ἀριθμοὶ (ὡς οὗτοι εἶχον) πολλῶν τῶν ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ περιγεγραμμένων κωδίκων, οἵτινές εἰσι 447· ἅπαντες ὅμως οἱ τοῦ Μετοχίου κώδικες εἰσὶν 846, και ἀριθμοὺς ἀντιπροσωπεύουσι 824· ὁ μὲν γὰρ 707-ος ἀριθμὸς συνίσταται ἐξ 7 τευχῶν, ὁ δὲ 718-ος ἐξ 8 τευχῶν, ὁ δὲ 728-ος ἐκ 4, καὶ ὁ 733-ος ἐκ 5 τευχῶν. Σημειωτέον ἔτι, ὅτι τινῶν κωδίκων οἱ παλαιοὶ ἀριθμοὶ ἦσαν ὅλως ἐφθαρμένοι· διὸ καὶ ἀφέθησαν οὗτοι ἀσημείωτοι ἐν τούτῳ τῷ πίνακι· ἄλλοι δέ τινες κώδικες εἶχον τοὺς αὐτοὺς ἀριθμούς, οὓς καὶ ἕτεροι κώδικες· πολλοὶ δὲ πάλιν κώδικες οὐδένα ἐξ ἀρχῆς ἔφερον τὸ πρότερον ἀριθμόν, οἷον οἱ σημερινοὶ κώδικες 10, 11, 38, 56, 57, 58, 63, 65, 66, 109, 110, 111, 117, 126, 178, 185, 186, 191, 207, 213, 222, 223, 224, 229, 231, 233, 266, 267, 269, 270, 281, 286, 306, 307, 340, 341, 353, 362, 366, 367, 368, 369, 370, 374, 376, 378, 383, 384, 385, 389, 394, 395, 396, 403, 417, 425, 426, 444. Καὶ πάλιν ὁ νῦν 392-ος κῶδιξ ἔφερε πάνυ παλαιὸν ἀριθμόν, τὸν 154-ον· οἱ δὲ μουσικοὶ κώδικες εἶχον ἰδίους ἀριθμούς· οἷον 377=73, 379=30, 380=46, 381=20, 382=34, 398=24.

* Ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἀναγέγραπται κῶδιξ ἕτερος ἐν τῷ καταλόγῳ τοῦ Ἀντωνίνου.

Παλαιὸς ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιὸς ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιὸς ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιὸς ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.
153	198	205	92	247	248	296	297
158	128	207	77	249	406	297	296
160	145	208	125	250	239	299	373
161	230	210} *	335	251	405	304	133
163	445	270}		252	21	305	134
165	263	211	59	253	53	306	194
167	232	213	162	254	238	307	310
172	35	214	71	255	303	309	338
173	40	215	79	256	139	310	325
175	28	216	91	257	334	313	317
176	262	217	161	258	104	314	221
177	311	218**	—	259	120	316	339
178	319	219	64	260	146	317	295
179	190	220	164	263	119	318	290
181	358	221	156	264	158	319	143
182	418	222	105	265	330	322	324
183	107	223	106	266	127	324	170
183	8	225	82	267	122	327	333
184	184	226	72	268	347	330	312
184	2	228	20	271	363	331	157
185	304	229	52	274	309	334	285
185}	372	230	257	275	294	336	215
γ'}		231	49	276	332	337	118
186	298	232	50	279	361	338	277
187	60	234	408	283	327	341	430
188	123	236	236	284	320	342	429
189	80	239 δὶς	235	285	326	343	446
191	93	240	22	286	322	344	234
192	83	241	5	287	151	345	428
194	94	242	4	288	150	347	434
196	61	243	3	289	365	348†	—
197	62	244	124	290	364	349	228
198	314	244 δὶς	407	291	323	352	292
202	356	245}	410	293	359	353	169
203	73	169}		294	177	354	301
204	84	246	427	295	155	357	299

* Ὁ νῦν 335-ος κῶδιξ εἶχε πρότερον τοὺς δύο τούτους ἀριθμούς.

** Ὁ κῶδιξ οὗτος, ὡς ἔγραψε Σωφρόνιος ὁ Λέσβιος ἐν τῷ παλαιῷ τοῦ Ἀντωνίνου καταλόγῳ, «λείπει ἐκ τῆς βιβλιοθήκης»· περιεῖχε δ' ἐν ἑαυτῷ «Δανιὴλ τοῦ ῥακενδύτου προσκυνητάριον τῆς Ἱερουσαλήμ».

† Ὁ κῶδιξ οὗτος, ὡς ἔγραψε Σωφρόνιος ὁ Λέσβιος ἐν τῷ παλαιῷ τοῦ Ἀντωνίνου καταλόγῳ, «ἐλλείπει»· περιεῖχε δ' ἐν ἑαυτῷ «Χρυσάνθου ἱστορίαν καὶ περιγραφὴν τῆς Ἁγίας Γῆς».

Παλαιὸς ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιὸς ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιὸς ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.	Παλαιὸς ἀριθμός.	Νέος ἀριθμός.
359	318	419	438	493	443	555	116
362	189	420	421	494	199	556	148
363	160	422	183	496	172	556	337
364	293	424	70	502	175	557	188
365	291	425	346	503	287	558	204
367	152	431	45	504	200	560	196
368	153	432	272	505	121	563	69
369	113	433	244	506	165	564	348
370	103	436	218	507	167	566	149
371	140	437	278	508	100	571	76
373	7	438	279	509	90	574	282
374	171	440	349	510	217	575	176
376	328	441	390	511	98	576	137
377	252	442	336	512	99	577	85
378	243	443	302	513	321	579	351
379	415	444	375	514	115	581	101
382	27	447	343	516	422	582	344
383 } *	420	449	55	517	423	583	136
167 }		450	54	519	18	585	397
385	271	452	273	520	275	586	399
386	51	453	29	522	138	588	206
390	249	455	260	523	75	589	147
391	251	457	47	525	413	590	208
392	439	458	261	526	280	591	205
393	42	461	386	527	67	598	214
394	97	462	216	528	87	599	212
398	331	464	388	529	46	601	355
400	68	465	345	530	274	601	88
401	342	466	192	532	48	602	181
402	81	467	283	533	201	602	209
404	6	468	350	534	86	603	210
405	433	469	154	535	187	604	211
406	16	475	203	536	202	606	15
407	12	477	391	537	96	608	9
408	14	480	288	538	95	609	237
409	241	481	78	540	112	610	268
410	17	482	245	543	180	614	393
411	242	484	174	544	89	619	74
412	135	487	193	545	371	621	144
414	354	488	352	546	159		
415	247	489	108	549	305		
418	424	492	360	550	195		

* Ὁ νῦν 420-ὸς κῶδιξ εἶχε πρότερον τοὺς δύο τούτους ἀριθμούς.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΔΙΟΡΘΩΤΕΑ

ΕΝ ΤΩΙ ΤΡΙΤΩΙ ΤΟΜΩΙ

Σελ.	Στίχ.		Γράφε.
86	27	ενεροχούροις	*ἐν Νεροχούροις* [ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ κυρίου Ξενοφῶντος Σιδερίδου, γράψαντός μοι ταῦτα (2 δεκ. 1897)· «ἐνθυμήθην τὰ συμβάντα πρό τινων μηνῶν ἐν τῇ θέσει Νεροχούρου τῆς νήσου Κρήτης, ὅπερ χωρίον τῶν Χανιῶν λέγει ἐν σελ. 42 τῶν Κρητικῶν ὁ Μ. Χουρμούζης].
185	11	Νικαίας	*Νικομηδείας*
374	25	Ἀθανάσιος Νικαίας μητροπολίτης.—185	(Ὀβέλισον ταῦτα· οὗτος γὰρ ὁ Ἀθανάσιος μητροπολίτης ἦν Νικομηδείας).

ΕΝ ΤΩΙ ΤΕΤΑΡΤΩΙ ΤΟΥΤΩΙ ΤΟΜΩΙ

3	5	προσθίῳ	προσθίᾳ
4	1	170-ου	170-οῦ
7	24	1680-ου	1680-οῦ
9	9	Ἰωσήφ	Ἰωσηφ
18	15	φ. 22α	φ. 42α
21	16	ὀπισθίῳ	ὀπισθίᾳ
23	2	ὀπισθίου	ὀπισθίας
31	24 καὶ 26	προσθίῳ	προσθίᾳ
34	1	19	**19**
»	15	Νοταρᾶ· βιβλίων	Νοταρᾶ βιβλίων·
55	25	(ἀπορήματα?)	*Ὀβέλισον*
73	7	ὁ καλλιγράφοις	ὁ καλλιγράφος
92	12	(ἐξωσθεὶς?)	(δεξιωθεὶς?)
»	30	Μασσαράμπα	Μπασσαράμπα
102	5	τεῦχει	τεύχει
106	9	Ἀρστοτέλους	Ἀριστοτέλους
107	27	Μακαρίου τοῦ Πατμίου	Μελετίου Ἀθηνῶν
119	32	συντομία	συντομίᾳ

Σελ.	Στίχ.		Γράφε.
125	24/25	δυυκόλου	δυσκόλου
131	8	Τῷ	Τὸ
162	33	Ἀντοχεὺς	Ἀντιοχεὺς
193	21	ιθ' ἑκατ.	ιη' ἑκατ.
231	32	πονήσας	ποιήσας
243	20	(298, 298)	(298, 299)
257	26	Καϊουμᾶ	Μαϊουμᾶ
307	28	ἀγίαν	ἁγίαν
309	13	σπουδατήριον	σπουδαστήριον
315	6/7	θείου θείου	θείου
323	4	Κοσμᾶ	Μάρκου
332	24/25	ἀρχόνον	ἀρχόμενον
369	21	προαχθέντος	προαχθέντι
370	1/2	χειροτονηθέντος μητροπολίτου	χειροτονηθέντα μητροπολίτην

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ.

---

*

ΚΩΔΙΚΕΣ ΑΧΡΟΝΟΛΟΓΗΤΟΙ

τοῦ τετάρτου τμήματος.

Αἰῶνος.	
IX.	Λείψανον ἑνὸς φύλλου ἐν τῷ 11-ῳ κώδικι· ὅρα σελ. 25-26.
X.	Κῶδ. 245, 273, 355 (παλίμψηστος).
XI.	Κῶδ. 11, 12, 13, 14, 224, 275, 390, 433, 444.
XII.	Κῶδ. 12 (δύο φύλλα), 51, 272, 279, 282.
XII—XIII.	Κῶδ. 218.
XIII.	Κῶδ. 270, 278, 369, 370, 391.
XIII—XIV.	Κῶδ. 355.
XIV.	Κῶδ. 6, 17, 25, 36, 47, 128, 141, 145 (φύλλ. 544-551), 151, 168, 182 (φύλλ. 1-77), 244, 264 (φύλλ. 298-9), 274, 276, 351, 410.
XIV, XV, XVI.	Κῶδ. 303.
XV.	Κῶδ. 32, 42, 43, 46, 48, 89, 127, 146 (φύλλ. 1-12 καὶ 121), 179, 180, 181, 182 (φύλλ. 78-201), 187, 197 (φύλλ. 1-178), 199 ε', 246, 264, 271 (φύλλ. 57-209), 402, 446.
XV—XVI.	Κῶδ. 60, 431, 442.
XVI.	Κῶδ. 33, 88, 103, 113, 130, 134, 143 ιζ', 145, 146 (φύλλ. 14-111), 147, 148, 149, 159, 163, 166, 188, 199 β'-δ', 201, 213. 1, 221, 247, 249, 271 (φύλλ. 1-56), 317, 321, 336, 337, 339, 353, 355 (φύλλ. 177-185), 357, 358, 359, 404, 415, 445.

Αἰῶνος.	
XVI—XVII.	Κῶδ. 348, 422.
XVII.	Κῶδ. 1 α′ β′, 2, 3, 5, 7, 16, 20, 24, 29, 34, 37 (δεύτερον μέρος), 49, 68, 75 ις′, 77, 78 α′ β′, 79, 80, 83, 84, 90, 94, 95, 96, 97, 99, 100, 101, 102, 104, 106, 107, 111, 112, 114, 115, 117, 118, 121, 124, 131, 133, 135, 137, 142, 143 γ′-ζ′. ι′-ις′. ιη′, 147, 152, 156, 157, 160, 162, 164, 165, 167, 172, 174, 177, 184 β′. δ′. ς′. θ′. ια′, 185, 190, 194, 195, 199 α′, 202, 206, 207, 209, 210, 211, 215, 216, 217, 230, 235. 2, 238, 248, 253, 254, 257, 258, 259, 261 α′, 265, 271 (φύλλ. 210 - 219), 289, 290, 292, 293, 294, 295, 302 318, 327, 331, 335, 343, 346, 350, 352, 354, 356, 361, 362, 365, 366, 372, 374, 392, 394, 395, 406, 412, 414, 416, 418. 77, 421, 427, 432, 436, 437, 438, 443.
XVII—1703.	Κῶδ. 242.
XVII—XVIII.	Κῶδ. 69, 70, 299, 300, 347, 441.
XVIII.	Κῶδ. 22, 23, 26, 28, 37, 40, 41, 52, 53, 56. 2, 59, 61, 62, 63, 64, 71, 75, 76, 78. γ′. ε′, 81, 85, 91, 98, 108, 109, 110, 119, 120, 125, 126, 129 α′, 132, 139, 143 α′. β′, 144, 153, 155, 161, 173, 175. 1-2, 178, 184. α′. γ′. ζ′. η′. ι′. ιβ′, 189, 213. 10, 219, 225, 226, 228, 229. 2, 232, 233. 2. 3. 6, 234, 235. 1. 3. 4, 236, 243, 267, 269, 280, 281, 287, 288, 291, 298, 307, 308, 310, 314, 315, 319, 320, 323, 325, 338, 341, 342, 349, 364, 371, 376, 378, 379, 384, 388, 389, 393, 397, 400, 411, 418, 419, 420, 428.

Αἰῶνος.	
XVIII—XIX.	Κῶδ. 15, 306, 399.
XIX.	Κῶδ. 8, 38, 61 (πρὸς τῷ τέλει), 67, 171, 186, 213. 2-10, 222, 223, 229. 1, 233. 1. 4. 5, 250, 266, 277, 309, 367, 368, 377, 381, 382, 383, 426.

ΚΩΔΙΚΕΣ

μετ' εἰκόνων (miniatures), κοσμημάτων ἢ κεφαλαιωδῶν γραμμάτων ἐγκαλλωπίστων.

Κῶδ. 11, 14, 21, 49, 50, 201, 202, 205, 218, 245, 275, 281, 282, 288, 324, 326, 329, 345, 346, 370, 390, 403, 423, 435, 444.

Παλίμψηστος κῶδιξ ὑπ' ἀριθ. 355-ον.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

μετὰ χρονολογίας.

Ἔτος.	Κῶδιξ.	
1072—1073	45.	Συγγραφαὶ τῶν ἀσκητῶν Δωροθέου, Ἀμμωνίου, Νείλου, Μάρκου καὶ Διαδόχου ἐπισκόπου.
1077	375.	Μιχαὴλ Ἀτταλειάτου διάταξις.
(1103)	1.	Ὅρα σελ. 2.
(1117)	252.	(Θεοδωρήτου εἰς τὰ Παραλειπόμενα· ὅρα σ. 220).
(1369)	255.	(Κῶδιξ 147-ος τῆς μονῆς τοῦ Διονυσίου· ὅρα σ. 229).
1481—1482	386.	Ψαλτήριον καὶ Ὡρολόγιον.
1530	19.	Μηναῖον τοῦ Ἰανουαρίου.
1531	260.	Ὁμιλίαι Θεοφάνους Κεραμέως, Νικήτα Χαλκηδόνος καὶ Ἰωάννου Ξιφιλίνου.
1545	127 ιζ'.	Ἐκλογαὶ προφητικαὶ περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
1546	417.	Τετραευαγγέλιον σλαβικόν.
1548	285.	Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ συγγραφαί.
1557	198.	Ἀστρονομικὸν τοῦ Ἀπομάσαρ.
1566	252.	Συγγραφαὶ Φωτίου, Θεοδωρήτου, Νικηφόρου Βλεμμίδου κτλ.
1571	401.	Ἑρμηνεία εἰς τὸ Εὐαγγέλιον.
1572—1573	358 2.	Χρονογραφικόν.

Ἔτος.	Κῶδιξ.	
1580	326.	Πρόκλου στοιχείωσις θεολογική.
1580	313.	Εὐκλείδου βιβλία ζ' καὶ Κλ. Πτολεμαίου ἁρμονικά.
1583	105.	Μαξίμου Μαργουνίου δογματικοὶ λόγοι.
1584	348.	Μαξίμου Μαργουνίου περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος.
1591—1595	328.	Μαξίμου Μαργουνίου συγγραφαὶ ποικίλαι.
1596	147 β'.	Αὐγουστίνου παράλληλα κτλ.
1596	363.	Ἱέρακος χρονικὸν σύντομον.
1598	204.	Κῶδιξ ἀνάμικτος.
1598	408.	Κυρίλλου Λουκάρεως διδαχαί.
1603	140.	Μαξίμου ἀρχιδιακόνου μετάφρασις κτλ.
1603—1607	262.	Κυρίλλου Λουκάρεως διδαχαί.
1604—1615	439.	Κυρίλλου Λουκάρεως διδαχαί.
1607—1617	263.	Κυρίλλου Λουκάρεως διδαχαί.
1611	430.	Κυρίλλου Λουκάρεως διδαχαί.
1614	255.	Νείλου Θεσσαλονίκης κατὰ Λατίνων καὶ ἕτερα.
1614	329.	Λειτουργικόν.
1615	191.	Συγγραφαὶ τοῦ Averrois καὶ τοῦ Cremonini.
1615	304.	Νικ. Βλεμμίδου περὶ μετεώρων καὶ Μελετίου μοναχοῦ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς.
1616—1646	4.	Κῶδιξ συνοδικὸς τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.
1620	435.	Εὐαγγέλιον λειτουργικόν.
1622	136.	Νομοκάνων.
1626—1635, 1678—1691	3.	Διδαχαὶ δύο ἀνωνύμων ἱεροκηρύκων.
1628—1684	305.	Διδαχαὶ διαφόρων ἀνωνύμων ἱεροκηρύκων.
1629—1641, 1664—1666	316.	Διδαχαὶ ἱεροκηρύκων.

Ἔτος.	Κῶδιξ.	
1631	205.	Cremonini δύο συγγραφαί.
1630—1644	169.	Διδαχαὶ Ἱεροθέου ἱερομονάχου.
1632—1708	296.	Διδαχαὶ Λαυρεντίου Καββάκου καὶ ἑτέρων.
1634	192.	Cremonini ζητήματα εἰς τὰ φυσικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους.
1640	334.	Μελετίου Συρίγου ἀντίρρησις κτλ.
1647	27.	Ἰωακεὶμ ἀρχιμανδρίτου ἀπανθίσματα ἐκ τῆς Γραφῆς καὶ τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.
1660—1661	251.	Σύνοψις ἐκ τῆς θεολογίας τοῦ Ζαβράνου.
1661—1709	297.	Διδαχαὶ Λαυρεντίου Καββάκου καὶ ἑτέρου τινὸς ἀνωνύμου.
1661	332.	Ἀνώνυμος εἰσαγωγὴ εἰς τὸ ὄργανον τοῦ Ἀριστοτέλους.
1668	333.	Ἱστορία τῶν Ῥώσων.
1670	184 ε′.	Κοσμᾶ ἱερομονάχου περὶ ῥητορικῆς ἐν συντομίᾳ.
1670	220.	Ὀνειροκριτικὰ καὶ βροντολόγια.
1670	327.	Ὀρθόδοξος ὁμολογία τῆς χριστιανικῆς πίστεως.
1671	143 η′.	(Σεβαστοῦ Κυμινήτου) παράφρασις τῶν βουκολικῶν τοῦ Θεοκρίτου.
1671—1672	312.	Γερασίμου Βλάχου τόμος β′ ἑρμηνείας εἰς τὰ περὶ ὀρθοδόξου πίστεως Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
1672—1691	262.	Διδαχαὶ Δοσιθέου Ἱεροσολύμων· ὅρα σ. 237.
1672	116.	Ὀρθόδοξος ὁμολογία τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.
1672	158.	Γερασίμου Βλάχου περὶ ῥητορικῆς τέχνης.
1673	196.	Μελετίου Συρίγου παράφρασις τοῦ κατὰ Μωάμεθ ὑπομνήματος Ἰωάννου τοῦ Καντακουζηνοῦ.

Ἔτος.	Κῶδιξ.	
1674	87.	Γεωργίου Σουγδουρῆ διάλεξις εἰς τὰ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τοῦ Ἀριστοτέλους.
1674	101.	Νεκταρίου Ἱεροσολύμων κατὰ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις Φρατόρων.
1676	143 θ'.	(Σεβαστοῦ Κυμινήτου) ἑρμηνεῖαι.
1680	200.	Χρυσάνθου Νοταρᾶ ς' ὑπομνημάτια.
1681	30.	Ἰακώβου ἀρχιμανδρίτου βακτηρία τῶν ἀρχιερέων.
1682	2.	Δοσιθέου Νομικὴ Συναγωγή.
1682	170.	Διδαχαὶ Μαξίμου τοῦ Πελοποννησίου.
1681—1682	261.	Ῥητορικαὶ δύο καὶ παράφρασις τῶν τοπικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους.
1682—1688	21.	Μετάφρασις ἰταλικῆς συγγραφῆς περὶ τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων πολιορκίας τῆς Βιέννης.
1683	86.	Θεοφίλου Κορυδαλλέως λογική.
1684	256.	Εὐθυμίου Ζυγαβηνοῦ ἐξήγησις τοῦ Ψαλτηρίου.
1685	183.	Θεοφίλου Κορυδαλλέως συνόψεις ἀριστοτελικῶν ὑπομνημάτων.
1687	31.	Γεωργίου Κορεσσίου ποικίλαι συγγραφαί.
1687	440.	Πλάτινα χρονικόν, ἑρμηνευθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου Κακαβέλα.
1689	44.	Γεωργίου Κορεσσίου σημειώσεις εἰς τὴν μεταφυσικὴν τοῦ Ἀριστοτέλους.
1690—1691	322.	Μαθηματάριον Γεωργίου τοῦ Ὑπομενᾶ.
1691	50.	Λειτουργικόν.
1693	176.	Νικολάου Σπαθαρίου ὁδοιπορία.
1693	423.	Verbieszt astronomia apud Sinas.
1694	409.	Πατερικὸν τῆς ἐν Κιέβῳ Πεστζέρας.
1696	122.	Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου σύνοψις ῥητορικῆς.
1697—1700	434.	Ἰουβεναλίου σάτυραι.

Ἔτος.	Κῶδιξ.	
1698	247.	Νικολάου Κομνηνοῦ Παπαδοπούλου συγγραφαί.
1698	343.	Νικολάου Κούρσουλα σύνοψις τῆς θεολογίας.
1698	429.	Euclidis elementorum lib. I-VI.
1699	34.	Geometria orastica.
1699	118.	Σεβαστοῦ Κυμινήτου συγγραφαί.
1699	447.	Institutionum imperialium lib. I-V.
1701	345.	Λειτουργικόν.
XVII—1703	242.	Δοσιθέου περὶ τῶν ἐν Ἱεροσολύμοις πατριαρχευσάντων.
1705	82.	Λέοντος τοῦ Σοφοῦ οἰακιστικὴ ψυχῶν ὑποτύπωσις.
1705—1708	300.	Διδαχαὶ ἀνώνυμοι.
1707	424.	Νικολάου Κομνηνοῦ Παπαδοπούλου περὶ ἐκκλήτου.
1709	311.	Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου σύνοψις τέχνης ῥητορικῆς.
1712	129 β΄.	Ἀφεντούλη ἱστορία μερική.
1714—1751	283 ι.	Διδαχαί, πιθανῶς Διαμαντῆ τοῦ Ῥυσίου.
1715—1735	301.	Διδαχαὶ ἀνώνυμοι.
1715	92.	Περὶ τῆς τῶν συμβουλιῶν ματαιότητος.
1716—1718	154.	Μαθηματάριον.
1716	241.	Μελετίου γεωγραφία παλαιὰ καὶ νέα.
1717	405.	Ἀντίγραφον τοῦ 273-ου κώδικος.
1717	373.	Κοσμᾶ Κωνσταντινουπόλεως ἐγχειρίδιον περὶ τῶν πρωτείων τοῦ πάπα.
1720	74.	Ἐπιστολάριον.
1720—1725	237.	Χρυσάνθου Νοταρᾶ ὁδοιπορικόν.
1723	123.	Κατάλογος τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἐν Βακαρεστίῳ μονῆς τῆς Παναγίας Τριάδος.
1723	227.	Συλλογὴ δογματικῶν ἐπιστολῶν.
1723—1727	144.	Μαθηματάριον.

Ετος.	Κῶδιξ.	
1726	28.	Χρυσάνθου Νοταρᾶ Κιταΐα δουλεύουσα· ὅρα σ. 43.
1728	175 3-5.	Ματθαίου Μυρέων διήγησις περὶ τοῦ Σερμπάνου Ῥαδούλου.
1729	203 α΄.	Κωνσταντίνου Γορδάτου ῥητορική.
1731	59.	Χρυσάνθου Νοταρᾶ ἀντίρρησις εἰς τὸ προσκυνητάριον τοῦ Σινᾶ.
1731	93.	Κατάλογος τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μετοχίου.
1735	396.	Γεωργίου Λεκαπηνοῦ περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων.
1736	324.	Κατάστιχον ταξειδίου.
1743	1 γ΄.	Σειρὰ ἑρμηνευτῶν εἰς τὴν Ὀκτάτευχον.
1744	284.	Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς.
1746	387.	Οἱ καρποὶ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ὑπὸ Νικολάου Στράδα.
1747	208.	Ῥητορικὴ ἀνώνυμος.
1748	75 ζ΄.	Νικολάου Ἀλβανοχωρίτου γυμνάσματα λογικῆς.
1750	54.	Νομοκάνων.
1751	138.	Πραξαπόστολος τουρκιστί.
1753	413.	Τὸ μάννα τῆς ψυχῆς.
1758	203 β΄.	Τιβερίου ῥήτορος περὶ τῶν παρὰ Δημοσθένει σχημάτων.
1769—1783	407.	Συλλογὴ Ἀθανασίου Καρύδου.
1771	403.	Παπαδική.
1777	398.	Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.
1781	73.	Ὀλφίου ἀριθμητική.
1783	65.	Προκοπίου Πελοποννησίου κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον.
1784—1787	340.	Βικεντίου Δαμῳδοῦ λογικὴ καὶ φυσιολογία.
1787	150.	Νομοκάνων, συναγωγὴ πατρικῶν ῥημάτων κτλ.

Ἔτος.	Κῶδιξ.	
1789	231.	Εὐαγγέλιον περσικόν.
1801	55.	Μαθηματάριον.
1805	268.	Βενιαμὶν Λεσβίου τριγωνομετρία.
1812	72.	Προκοπίου Ναζιανζηνοῦ διήγησις περὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.
1813	58.	Εὐχαὶ εἰς τὴν Θεοτόκον καὶ ἕτερα.
1815	58 ιβʹ.	Ἐξήγησις τοῦ περὶ ἀδολεσχίας λόγου τοῦ Πλουτάρχου.
1815	306 αʹ. ζʹ.	Κυρίλλου διδασκάλου ἐξήγησις τοῦ περὶ προσευχῆς λόγου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ θεματογραφία τοῦ διδασκάλου Δωροθέου.
1816	58 εʹ. ιδʹ.	«Ἐξηγήσεις Δημοσθένους» καὶ Δημοσθένους κατὰ Κτησιφῶντος.
1818—1826	344.	Κατάστιχον βοηθημάτων ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου.
1822—1827	56 ι.	Πολυκάρπου Ἱεροσολύμων ἐπιστολαί
1826	380.	Εἰρμολόγιον.
1831	283 ε.	Πλάτωνος ἀρχιμανδρίτου προοίμια.
1832	368.	Μαθηματάριον.
1844	66.	Σιωνίτης ὑμνῳδός.
1850	342 βʹ.	Παραφράσεις ἀρχαίων τινῶν ἑλληνικῶν κειμένων.
1860	425.	Ἀσπὶς Ὀρθοδοξίας.
1864—1869	57.	Τετράδια Σωφρονίου Λεσβίου.
1867	58 καʹ.	Σωφρονίου Λεσβίου περιγραφὴ τῆς πόλεως Βάρνης.
1868—1869	286.	Τετράδια Σωφρονίου Λεσβίου.
1869	58 ιθʹ.	Ἀνώνυμα ζητήματα εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν ἱερὰν ἑρμηνευτικήν.
1869	213 з.	Ἀντιγραφαὶ Σωφρονίου Λεσβίου.
1869, 1870, 1873	223.	Διάφορα τετράδια.

ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΟΙ ἢ ΑΝΤΙΓΡΑΦΕΙΣ

καὶ αὐτόγραφα συγγραφέων τινῶν.

Ἀβέρκιος ἱερομόναχος καὶ πρωτοσύγκελλος τῆς μητροπόλεως Μελενίκου 1691, κῶδ. 50.

Ἀγάπιος ἱεροδιάκονος XVII, κῶδ. 143 ϛ', ιϛ'.

Ἀλέξανδρος ἱερεὺς XVI, κῶδ. 336.

Ἀλέξανδρος Ἱέραξ XVI, κῶδ. 339, 415. — 1596, κῶδ. 363.

Ἀλέξανδρος Τυρναβίτης XVIII, κῶδ. 75 δ'.

Ἀμβρόσιος, ἱερομόναχος τῆς μονῆς Ἀνδρείων 1530, κῶδ. 19.

Ἀναστάσιος Κρής, ἱερομόναχος Σιναΐτης 1622, κῶδ. 136.

Ἀνδρέας Δαρμάριος 1580, κῶδ. 326.

Ἀφεντούλης κλουτζάρης ἐκ Θεραπείων 1712, κῶδ. 129 β'.

Βασίλειος Αὐγερινοῦ 1757, κῶδ. 109.

Γαβριὴλ ἱερομόναχος ἐκ κώμης Πλησέους 1717, κῶδ. 405.

Γεράσιμος ἐπίσκοπος Ῥάσκας XVIII, κῶδ. 420.

Γεράσιμος Βλάχος 1672, κῶδ. 312 καὶ 174.

Γερμανὸς ἀρχιμανδρίτης 1731, κῶδ. 78 δ'.

Γεώργιος Δρύστριος XVIII, κῶδ. 75 η'.

Γεώργιος Κορέσσιος XVII, κῶδ. 1 α', β'.

Γεώργιος (?) πρώην Λακεδαιμονίας 1683, κῶδ. 86.

Γεώργιος Σουγδουρῆς 1674, κῶδ. 87.

Γεώργιος Ὑπομενᾶς 1690-1691, κῶδ. 322.

Γιάγκος Δημητρίου Λαμπίκης 1813, κῶδ. 58 α'.

Γρηγόριος ἱερομόναχος 1629—1641, κῶδ. 316.

Γρηγόριος Μελισσηνὸς ἐκ Κρήτης, ἱερομόναχος Σιναΐτης 1660—1661, κῶδ. 251 καὶ 418· ὅρα σελ. 401.

*

Παρθένιος Γερένης Ἀθηναῖος XVIII, κῶδ. 22.
Παρθένιος Μακαρίου, νοτάριος τῆς ἐν Πάτμῳ μονῆς 1720, κῶδ. 74.
Παῦλος Νεοκλῆς XIX, κῶδ. 222.
Παΐσιος Βούλγαρος, ἱερομόναχος Ἁγιορείτης 1783, κῶδ. 65.
Πλάτων ἐκ Πηλίου, πρωτοσύγκελλος 1831-1836, κῶδ. 253.
Προκόπιος Ναζιανζηνός, μοναχὸς Ἁγιοταφίτης XIX, κῶδ. 250.
Σαμουὴλ Κύπριος ἱερομόναχος 1814, κῶδ. 61.
Σεβαστὸς Κυμινήτης XVII, κῶδ. 118 καὶ 142.
Σεραφείμ, ψάλτης τῆς ἐν τῷ Ἁγίῳ Ὄρει Μεγίστης Λαύρας 1771, κῶδ. 403.
Σταυράκης Γρηγορίου 1784, 1787, κῶδ. 340.
Σωφρόνιος Λέσβιος Ἁγιοταφίτης, 1867, κῶδ. 367 α'. — 1869, κῶδ. 213 θ', 286.
Φιλῆμος, μοναχὸς Σαβαΐτης 1571, κῶδ. 401.
Φώτιος ἱερεύς XVI, κῶδ. 159.
Χρύσανθος Νοταρᾶς XVII, κῶδ. 177, 238 ι, 416. — 1680, κῶδ. 200.—1681, κῶδ. 261.—1693, κῶδ. 423.—1697-1700, κῶδ. 434. — 1698, κῶδ. 429. — 1699, κῶδ. 447. XVII-XVIII, κῶδ. 411, 418, 441.—XVIII, κῶδ. 228.— 1720-1725, κῶδ. 237.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΑΙ.

Ἰωαννίκιος Ἁγιοσαβίτης 1787, κῶδ. 150.
Σπυρίδων ἱερεύς 1691, κῶδ. 215.
Ἀνώνυμος ἡγούμενος 1583-1584, κῶδ. 45· ὅρα σελ. 62.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΚΤΗΤΟΡΕΣ.

Χρύσανθος Νοταρᾶς διάκονος Ἱεροσολυμίτης, εἶτα ἀρχιδιάκονος, πρεσβύτερος, ἀρχιμανδρίτης, μητροπολίτης Καισαρείας Παλαιστίνης καὶ τέλος πατριάρχης Ἱεροσολύμων XVII-XVIII. κῶδ. 20, 51, 80, 121, 124, 170, 174, 196, 198, 225, 235, 248, 249, 254, 260, 271, 276, 293, 304, 325, 328, 332, 335, 343, 352, 357.—1680, κῶδ. 234.—1687, κῶδ. 31.—1688, κῶδ. 43 καὶ 326.—1689, κῶδ. 44 καὶ 45.—1699, κῶδ. 34.—1717, κῶδ. 25.—1728, κῶδ. 132 καὶ 241.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩΙ ΤΕΤΑΡΤΩΙ ΤΟΜΩΙ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΟΣΙΩΝ ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΩΝ

πατριαρχῶν κληρικῶν λαϊκῶν χωρῶν πόλεων καὶ ἄλλων τινῶν.

---

*

*

ΠΙΝΑΞ ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΚΑΙ ΛΑΤΙΝΙΚΟΣ.

ΕΤΕΡΑ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΔΙΟΡΘΩΤΕΑ.

Σελ.	Στίχ.		Γράφε.
80	33	(Πρόσθες: Ἀ. Δημητρακοπούλου Προσθῆκαι, σ. 113-115).	
238	12	Casconi	Gasconi
259	13	[Διαμαντῆ τοῦ Ῥυσίου?]	Ἀνωνύμου
260	3	ἀρχιμανδρίτου	πρωτοσυγκέλλου
336	18	(Πρόσθες: Κ. Σάθα Μεσαιωνικὴ βιβλιοθήκη, τ. Ι, σ. 245-268).	
371	14	Παρανομία	Παρανομίαι.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ